

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Venus

BLACK
DYNASTY

series

MARILENA BARBAGALLO

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Venus

BLACK
DYNASTY

series

MARILENA BARBAGALLO

Orijinal adı: VENÜS: Kara Hanedan Serisi #2 Telif

Hakkı © 2020 Marilena Barbagallo

Kapak: 123rf

Roman içindeki görseller: 123rf ve Pixabay Grafik
tasarım: Marilena Barbagallo

Bu bir kurgu eseridir. Anlatılan isimler, kişiler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, mevcut olaylarla veya yerlerle herhangi bir benzerlik dikkate alınmalıdır.

tamamen rastgele.

Bu kitap telif hakkıyla korunan materyaller içermektedir ve kopyalanamaz, kiralanamaz, lisanslanamaz veya kamuya yayınlanamaz ya da yazar tarafından özel olarak izin verilmedikçe başka herhangi bir şekilde kullanılamaz. hangi koşullar altında satın alındığı veya hangi yürürlükteki kanun (633/1941 sayılı Kanun) tarafından açıkça öngörülmüştür.

I Baskı 8 Mart 2020

Venus

MARILENA BARBAGAL c.

*Çok
şey arzulayan sana
Bu roman.*

Özet

Okuyucu için ipucları 1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

EPILOG

Teşekkür

Yazarın diğer eserleri

*'Sevgi teşekkür istemez, hiçbir
beklenti olmadan kendini verir'.*

Taurus Leclerc

Okuyucu için İpuçları

UYARI: *Roman seks sahneleri içermektedir; yetişkin ve bilinçli bir kitlenin okuması tavsiye edilir.*

Venüs, Kara Hanedan serisinin ikinci kitabıdır.
Aşağıdaki sırayla okumanızı öneririm:

Taurus #1
Venüs #2

Romanın içinde İngilizce burçlardan esinlenilmiş isimler bulacaksınız.
Aşağıda bunlardan bazılarının doğru telaffuzları verilmiştir.

Boğa: *Toros*;
Koç: *Eris*; Balık:
Paisis; Yengeç:
Chenser;

Leclerc Kalesi'ne tekrar hoş
geldiniz.

Telefonu tutarken elim titriyor. Ekran bekleme moduna geçiyor ve tekrar açıyorum ama resim orada kalıyor. Bir yanım kaybolmasını umuyor, bir yanım da kollarımdan, göğsümden ve midemden geçen bu iğrenme hissini.

Karnımda bir gelgit dalgası serbest bırakılıyor, mide bulantısı bir dalga gibi geri çekiliyor, kısa bir süre sonra beni geri dönüşü olmayan bir şekilde vuruyor ve beni gerçeğe geri getirmek için uyandırmak istiyor.

Ama fotoğraf
kaybolmuyor. Orada
kalıyor.

Sarsıntı beni akıllı telefonu yatağa atmaya itiyor ve parmaklarım saçlarımda, onu çekmeye, bu duyguları başka bir yere taşımaya çalışıyor.

Bana tahsis edilen prenses odamda bir ileri bir geri dolaşırken, sanki kale duvarları bedenimin etrafında daralıyormuş gibi boğucu bir his hissediyorum.

Duruyorum.

Dizlerimin üzerine düşüyorum, halı darbeyi yumuşatıyor ama kendimi parçalamak istiyorum.

Neden?

Başım aşağı düşüyor, ellerim onu tutmaya çalışıyor, sanki gözyaşlarımı bırakmamak için kendime yardım etmek istiyordum gibi.

Ağlamamalıyım.

Böyle berbat bir şeye duygu vermek zorunda değilim.

Yapma. yapmalısın. yap.

Yüzümü ellerimin arasında tutarken, zihnimi ve cep telefonumun ekranını yeniden canlandıran bir *bip sesi* duyuyorum. Sürünerek yatağa uzanıyorum ve akıllı telefonumu alıyorum.

Hala bilinmeyen numara. Ne

oldu?

*Kalbim binlerce parçaya bölündü.
İşte böyle!*

Kimsin sen?

İstersen buluşabiliriz.

Alt dudağımı ısııyorum, oyalanıyorum, diğer tarafta kimin olabileceğini anlamaya çalışıyorum, ama merak beni konuşmaya devam etmeye itiyor.

Numaramı nasıl aldın?

Bilinmeyen: İstersem her şeye sahip olabilirim. Eğer istersen, sana her şeyi anlatabilirim.

Bu ilgimi çekeceğini sanıyorsan, bu yeterli değil. Cevap istiyorum.

Bilinmeyen: Sor.

Sen de kimsin?

Bilinmeyen: Size çok yakın biri.

Bana çok mu yakın?

İçgüdüsel olarak etrafıma bakıyorum, hatta odada birini bulmaktan korkuyorum. Bir yanım, hiç tanımadığım birini şımartmaya devam etmektense, ilgili kişiye koşturmak, bir açıklama istemek, *bu konu* hakkında konuşmak istiyor ama diğer yanım, duyguları bedeninin daha soğuk bir tarafına taşımaya çalışan rasyonel yanım, sebat ediyor ve devam etmeye karar veriyor.

Bana nerede ve ne zaman olduğunu söyle.

Bilinmeyen: Sen seç, izlendiğini biliyorum.

Aman Tanrım, bu da kim?!

Taurus'un beni izlediğini nereden biliyor?!

VENÜS: Ne tür bir psikopatla uğraştığımı görmek için benimle nerede buluşmak istediğini bilmek isterim.

Dikenlisin! Ne kadar olduğunu bilemezsin.

BİLİNMEYEN: Sana uzak bir kırsalın ortasında bir randevu versem gelir misin?

VENÜS: Cesedimi parçalayıp bozulmadan gömebilesiniz diye mi? Bu doğru. Benim hakkımda düşük bir fikre sahipsin.

BİLİNMEYEN: Sizi çok az tanıyorum, hakkınızda bir fikir edindiğimi söyleyemem.

VENÜS: Yani birbirimizi tanıyoruz... Bana bazı ipuçları vermeye başlıyorsun.

Bilinmeyen: Sana zaten söyledim, sana çok yakınım.

VENÜS: Hayatımın bu döneminde kimse bana yakın değil. Pek değil.

BİLİNMEYEN: Onun dışında...

Beni ve Taurus'u biliyor!

O resmi nasıl aldın? Bilinmeyen: Görelim ve sana her şeyi anlatayım.

Bir şansın daha var. Beni nerede görmek istersin? Seni hangi seri katil kategorisine koyacağımı henüz .

Otel mi?

Otel mi? Mmmh... Seks manyakları arasında sınıflandırılabilceğini söyleyebilirim.

Ben seks manyağı değilim.

Son iki kelime aklıma bu adamın bana gönderdiği fotoğrafı getirince kalbim çarpmaya başladı.

Hangi otel?

Bilinmeyen: Açıkçası, Leclerc Park Hotel, konuya bağlı kalalım, olur mu?

Ne konusunda? Leclerc konusunda.

VENÜS: Eğer kastettiğin buysa, henüz bir Leclerc değilim. Olmak istemez miydin?

Bu seni ilgilendirmez. Bana kalırsa, sıradan bir dedikodu avcısı gazeteci olabilirsin. Soruları ben sorarım!

Senden hoşlanıyorum! Hem de çok. Ee, geliyor musun? Saat kaçta?

Ben zaten buradayım. Yapabildiğin zaman, bana katıl.

VENÜS: Seni nasıl bulacağım?

Seni . Pekala. Sonra görüşürüz.

Yakında görüşürüz.

Cep telefonumu yatağa geri atıyorum ve yüzümü yatağa gömüyorum, dizlerimin üzerinde duruyorum ve zihnimde, hiç görmediğim ama hayal gücümün düşüncelerimi dövmek istercesine yarattığı bir görüntü selini gözlemliyorum.

Bir gözyaşı, bir daha geri dönmeyeceğini umduğum bir yolu izleyerek yanağımdan aşağıya doğru rahatsız edilmeden akıyor. Yolların izlendiğini, bu damlanın tek başına kalmayacağını ve daha fazlasının geleceğini hissediyorum.

Derin bir nefes alıyorum ve kendime Taurus'a güvenmem gerektiğini, ona açıklama şansı vermem gerektiğini ve bir yabancının, büyük olasılıkla Leclerc ailesinin acı çekmesini isteyen birinin sözlerini dinlemem gerektiğini söylüyorum.

İçimden Taurus'u aramak geliyor ama sonra sanki kanıt arayan bir dedektifmişim gibi fotoğrafı daha net incelemeye odaklanıyorum.

Ve yine de, her şey zaten kanıtlanmış durumda.

Çekim açıkça çalıntı, sanki kamera kahramanların bilgisi dışında yerleştirilmiş gibi.

Oda çok büyük görünüyor, vizör uzakta, bu yüzden tüm çevreyi iyi alıyor.

Boğa, dairesel bir yatakta, koyu mor-kırmızı çarşafın üzerinde yatıyor. Görüntü kalitesi düşük, bu yüzden bunun çok yeni değil, geçmiş bir olay olduğu daha da belirgin.

En az on beş yaş daha genç görünüyor, ama yüzü hala aynı, bugün gözlerini çevreleyen bilgelik kırışıklıkları olmasa da. Perspektiften bakıldığında zaten görünmezler. Yüzler iyi cilalanmış gibi görünüyor.

Kesin olan şey o olduğu. Zümrüt yüzüğünden ve tonlanmış vücudundan bunu tahmin edebiliyorum, saçları bugünkünden daha kuru görünse de ima ediyor. Saçları aynı gösterişli saç modeline sahip ve biraz uzun, sakalı daha traşlı ama görünür durumda. Ve eller... Onları binlercesinin arasından tanıyabilirim: büyük avuç içi, sahiplenmeyle sıkkan bir kadının kışında açık parmaklar.

Bu gece üzerimde olan eller. Hepsi benim.

İğrenç taslak zihnimi az önceki gecedan uzaklaştırıyor.

Kalbimin bir kısmı onu haklı bulmaya başlıyor. Kendime o zamanlar beni tanımadığımı, orada olmadığımı, o zamanlar muhtemelen Barbie'lerle oynayan küçük bir kız olduğumu söylüyorum, ama aynı zamanda kendime diyorum ki, eğer o buysa, ben...

Ona ne verebilirim?

Kadınları sayıyorum, çoklar, on ikiye kadar çıkıyorlar.

Memnun etmesi mümkün olmayan kadın sayısı konusunda onunla dalga geçerken yaptığımız konuşma aklıma geldi.

Kendimi gülünç, aptal, anlayamayan, aslında hiç tanımadığı biriyle karşı karşıya olduğunu fark edemeyen küçük bir kız gibi hissediyorum.

Gözlerimi kapatıyorum ve bir damla gözyaşı daha önce kazdığım yolu takip ediyor.

İşte, şimdiden iki olduk.

Resme tekrar yakından bakıyorum ve kadınların yüzleri kapalı olduğu için kolayca tanınamadıklarını fark ediyorum. Neden maskesi olmadığını merak ediyorum. Sonra bir tanesinin yatağın üzerinde durduğunu fark ediyorum.

Çıkardı.

Ya da kaldırdılar.

İki kadının kollarında yatıyor, sırtını onların göğüslerine dayamış, bir imparator gibi çıplak, penisi onu tatmin etmek için eğilmiş bir sarışının ağzının içinde. Bir eliyle bir kızın dolgun poposunu kavıyor, diğer eliyle de yanında yatan kızıl saçlı kadının bacaklarının arasında, kalçaları açık.

Taurus'un dudakları bir meme ucunu sarıyor, eller yüzünü okşuyor, diğerleri göğsünü, hala diğerleri hiçbir yerden çıkmıyor, beni dehşete düşüren bir karmaşa içinde.

Erkeğinizi bir başkasıyla düşünmek acı veriyorsa, onu on iki başka kadınla görmek ruhunuzu paramparça eder.

Geçmişinde, görünüşe göre kendisini her yönüyle tatmin eden güzel kızlarla çevriliydi.

Onunla ne yapabilirim ki? Ona ne teklif etmeliyim?

Hayatının böylesine skandal bir bölümünü gördükten sonra onun yanında durmayı nasıl düşünebilirdim?

Eğer buna ihtiyacı varsa, aynı şeyi benden nasıl talep edebileceğini gerçekten bilmiyorum.

O kadınlarla uzaktan yakından kıyaslanabileceğimi nasıl düşünürsünüz?

Ve sonra dün geceki sözlerini, onları söylerkenki muzip sırıtışını ve gizledikleri mesajı hatırlıyorum.

"Sana yapmak istediğim çok şey var ama fantezilerim zaman alıyor."

"Bu ne anlama geliyor?" Ona sormuştum.

"Bazı şeyleri yapma şeklim çok fazla kontrol, deneyim ve farkındalık gerektiriyor".

"Bana tüm bunları öğretecek misin?"

"Bazı şeyler öğretilmez Venüs. Sahada öğrenilir."

Bazı temel egzersizlerle başlayacağız.

E sonra vardı ekledi: *"Of a şey Ben Tabii, Venüs, sadece bir tane...".*

"Neyden eminsin?"

"Sen istemedikçe sana zarar vermek istemiyorum."

Bir tür Hükümdar olmayacak mı? Çünkü eğer öyleyse, yanlış kişiyi yakaladınız. Ben onun itaatkârlarından biri değilim ve asla olmayacağım. Kırbaç ve kelepçe düşüncesi beni dehşete .

Duş almaya ve hemen yola çıkmaya karar verdim.
O fotoğrafın arkasındaki kişiye ulaşip her şeyi öğrenmek isteyeceğim.

İki saat sonra, saat tam on birde Bentley'de oturuyordum ve Dimitri beni Leclerc Park Hotel'e götürüyordu.

Burnumdaki güneş gözlüklerini düzeltiyorum, *seks manyağının* nazıkçe sunduğu Burberry pardösümün yakasıyla yakamı kapatıyorum ve potansiyel bir psikopatla buluştuğum için elbisemin eteğini çok kısa bularak aşağı çekiyorum.

Kafam bana ne söylüyor?!

Dimitri haklı olarak, "Bayan bugün çok sessiz," diyor.

"Bayan eski bir arkadaşıyla buluşacak. Bayan çok düşünceli'.

"Leclerc Park Hotel'de mi kalıyorsunuz?" diye soruyor, sadece patronuna rapor vermek için. Tabii ki ben de buna güvenmiştim, o yüzden bir şeyler uydurdum.

"Hayır, ama orada harika bir *brunch* olduğunu söylüyor."

"Eğer Bay Leclerc'e onun oteline gideceğinizi söylerseniz, size hayatınızın en iyi *brunch*'ını getirecektir".

Gözlüklerimi çıkarıp ona yaklaşıyorum, koltukların ortasında onunla açık açık konuşuyorum.

"Her şey için Taurus'a güvenemem. Sence de bu benim için sinir bozucu değil mi? Patronunun haberi olmadan bir arkadaşımın buluşmak gibi sıradan ve normal bir şey yapmama izin ver. Bu kadar büyütecek var?! Bir de dışarıda beni bekleyen sen varsın. İkimiz de biliyoruz ki ne yaparsam yapayım Taurus eninde sonunda öğrenecek. Yani...".

"Haklısınız hanımefendi, ama...".

"Ama ne? Ne, Dimitri? Ben sadece normal bir hayat yaşamak istiyorum. Bu garip mi? Bu çok mu yanlış?"

"Hayır, bayan."

"Oh, kutsal huzur!" dönüyorum.

"Patron Bayan'ı seviyor. Her şeyin yolunda gitmesini istiyor."

'Patron çok fazla şeyi seviyor, sizi temin ederim ki Bayan'dan daha fazla. Ve ben böyle iyiyim. *Spasibo!*" *Teşekkür ederim.*

Yeşilliklerle çevrili beş yıldızlı bir tesis olan Leclerc Park Hotel'in devasa girişinin önüne varıyoruz.

Arabadan iniyorum ve topuklarım beyaz çakıl taşlarına batıyor, her adımda çıtırdıyor.

Dimitri'ye, çoktan ölmüş olmam halinde alarmı çalıştırmanın en fazla bir buçuk saatimi alacağı konusunda katılıyorum. Bana onu her zaman müsait olan otoparkta bulabileceğimi söylüyor ve onun dışında etrafta başka gardiyanların da olabileceğini fark ediyorum.

Saçma bir şekilde, kimseyi fark etmedim. Her halükarda, böylesi daha iyi!

Rus devini selamlıyorum ve yeni gelen misafirlerin bavullarının yanından geçerek otelin girişine doğru ilerliyorum.

Güneş gözlüklerim hâlâ gözlerimi kapatırken, gözlerimle etrafı tarıyor, birinin öne çıkmasını bekliyorum

Yabancı beni bulacağını söylüyor, ben de kollarımı kavuşturmuş bir şekilde duruyorum, kalabalığın içinde kamufle olmuş bile sayılmam, çünkü neredeyse devasa salonun ortasındayım, yüksek tavandan sarkan kristal avizenin tam altındayım.

Tüm bunlar da Leclerc ailesine ait. Puff, bıktım bundan!

"Bayan Morel," diye sesleniyorlar arkamdan.

Kahretsin!

Arkamı dönmeden önce derin bir nefes alıyorum, güneş gözlüklerimi çıkarıyorum ve varlığımı yabancıya kabul ettiriyorum.

Kendimi çok uzun boylu, kaslı bir adamın karşısında bulduğumda, konuştuğum kişinin bu olmadığını hemen anlıyorum.

Trençkotumla uyumlu çantamla, önden giden adamı takip ediyorum. Tipik bir koruma yürüyüşü var.

Benim yabancım önemli biri mi?

Giderek daha da saçma bir hal alıyor ve merakım dört nala koşuyor, ta ki büyük asansöre girer girmez durana kadar.

Adam önümde duruyor, omuzları kocaman, boğulduğumu hissediyorum.

Üst katlara çıkan düğmeye basıyorum ve hareket ediyoruz.

Boğazımı temizliyorum. "Şey... Affedersiniz, işinize karışmak istemem ama..."

Gardiyan dönüp omzunun üzerinden beni izliyor. Kalkık kaşları, kasılmış çenesi ve öldürücü duruşu beni anında susturdu.

"Tamam, bekleyebilirim," diye bitiriyorum ve o da gardirop olmaya geri dönüyor.

Tic.

Asansör gider açılır e adam Ben yapar
uzay, beni önce kokpitten çık.

Koridordan süitlere doğru yürürken mor-kırmızı halı ayak seslerimi bastırıyor.

Süit 530, Süit 531, Süit 532...

"İşte başlıyoruz!" Adam 533 numaralı süitin önünde durur.

"Teşekkür ederim," demekte zorlanıyorum, burada, bu koridorda yardım için bağışlamak istesem kimsenin beni duymayacağı gerçeğini değerlendiriyorum.

Çok uzun ve boş olduğunu tahmin ettiğim sadece dört odası var.

İnsan yaratık kapıyı çalıyor ve diğer taraftan hiçbir şey duymuyoruz, ancak kapının açıldığını ve kısa süre sonra temizlikçi bir kadının dışarı çıkıp kollarında havlularla odadan çıktığını görüyoruz.

İçeri girdik ve şimdiye kadar gördüğüm en çılgın süitin girişinde beklemem istendi.

Oturma odasının büyük pencerelerinden Eyfel Kulesi'ni ve tüm Paris'i görebiliyorsunuz, bu da bir kontrol ve güç hissi uyandırıyor. Her şeye gücü yetme hissi.

Muhafız yeniden ortaya çıkıyor ve başıyla onaylayarak yabancı tarafından kabul edilebileceğimi bildiriyor.

Kısmen incelediğim büyük salona açılan bu kısa koridorda yürürken, odanın ortasındaki dairesel masanın üzerindeki kırmızı güllerin kokusunun tadını çıkarıyorum, yavaş yavaş başka bir tür koku algılıyorum, çok daha güçlü, kararlı, erkeksi. Zihnimi sarhoş eden bir kolonya bu.

Duvarı geçip sağa bakıyorum: darmadağınık büyük yatak ve oraya buraya saçılmış giysiler var, sonra sola dönüyorum ve... İşte orada!

Yabancıнын arkası dönük, köşedeki barda kendine bir içki dolduruyor. Onu koyu renk kot pantolonundan siyah gömleğine kadar incelemeye başlıyorum ve sonra....

Arkasını döndü.

"Hey!" diye gülümsüyor bana.

"Sen mi?"

Yirmi yıl önce.

- 18 yıl -

Ben bacaklarının arasını yalarken kadın, "İçlerinde en sapıĝı sensin," diye inliyor.

"Bu seni korkutuyor mu?"

"Eĝer beni çok incitmezsen, hayır."

"Ama seni çok incitmek *istiyorum*." Dilimi yarıĝına sokuyorum, sonra teninin geri kalanını, göbeĝine kadar tadıyorum.

"Sanırım ben size istediĝinizi vermezsem siz de bana istediĝimi vermeyeceksiniz". Maskeli yüzü yüzünü tanımama izin vermiyor, ancak vücuduna bakarak otuz beş yaşımdan fazla olmadığını söyleyebilirim.

Nefes nefese kalmasına neden olan bir sarsıntıyla bacaklarını kapatıyorum ve sonra onu çeviriyorum, çünkü onu köpek stili istiyorum. Kalçalarını tutuyorum ve onu istediĝim şekilde konumlandırıyorum: yüzü yastıĝın üzerinde, kıcı yukarıda ve kalçaları benim için açık.

"İyileşecekler mi?"

"Derinlere inmeyeceĝim," diye söz veriyorum.

"İz bırakmamaya çalışın.

"Arkanı dönme!" diye emrediyorum, başını yastıĝa bastırıp maskemi alnının üzerinde . Bu görüntünün tadını sonuna kadar çıkarmak istiyorum.

Bacaklarının arasında boşluk açarak penisimi etine doğru itiyorum. Çok sıkı deĝil, uygunsuz bir şekilde ıslak, bu yüzden ona kolayca erişiyorum, ama derine ittiĝimde, kaslarının seksimin etrafında sıkıldığını hissediyorum, beynime ulaşan bir telaşla zonklamasına neden oluyor.

"Aman Tanrım! Sen... sen çok büyüksün!" Bunu acı hissetme korkusuyla değil, kendini beğenmiş bir şekilde her şeyi içine sindirerek, benim için çok yetenekli olduğunu söyleyerek söylüyor.

Hafif kesikler açmak için özel olarak yaptırdığım küçük neşteri tutuyorum. Sapının etrafında küçük yeşil zümrütler bulunan beyaz altın, parmaklarımın arasında parlıyor. Bir tanesinde, her zaman taktığım yüzüğün ayak izi göze çarpıyor, ama bugün değil.

"Becer beni, lütfen. Kıpırdamadan durma!" Maskeli kadın kışını ileri geri hareket ettirerek kendini penisime dayadı.

Hareketsiz kalarak ve yuvarlak kalçalarına nişan alarak bunu yapmasına izin verdim.

Neşteri düzgün kalçalarına yerleştirirken, diğer elimle bir et parçasını sıkıyorum.

"Neşteri hissetmeyeceksin bile. Ama gerisini...".

"Geri kalanıyla beni yıkabilirsin!"

Küçük, zararsız bir kesik atıyorum ama bu onun kanamasına yetiyor ve benim onun içinde zonklamama neden oluyor.

Parmağımla etini kana buladım ve dövmeğe başladım.

Bugün.

"Sorunun üzerinde çalışıyor musun?" diye soruyor Toros Dede bana bir bardak burbon uzatarak.

"Hayır," diye itiraf ediyorum.

Kır evinin bahçesinde, hasır salonda oturuyoruz. Gazlı ısıtıcılar dışarıda kalmamızı sağlayacak kadar ısıtıyor. Büyükbabamın adamları verandada sıralanmış, sanki her an boyunlarını kırmaya hazır potansiyel bir tetikçiymişim gibi.

"Sizce de bunu çözmenin zamanı gelmedi mi?"

"Bu kolay çözülebilecek bir şey değil büyükbaba."

"Sanırım Taurus tarafından becerilirken kan akıtmaya istekli kadın bulmak kolay değil."

"Aslında, kendi zevkim için kadınları kesmeyi bıraktım".

"Yani sevişmelerinizin hepsi tutkusuz sevişmeler mi?"

"Neden, hiç tutkuyla bağlandınız mı?"

"Sen değil misin?"

"Ben sadece bedeni koyarım, büyükbaba. Her zaman ve sadece bedeni'.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Purosunu ağzına götürüp yakıyor ve havayı, kokusunu her algılayışında bana onu hatırlatan bir infüzyonla dolduruyor.

"Ben bir piqueristim, büyükbaba, eğer kan görmezsem, eğer bir kadını becerirken kesmezsem, benim için sadece tutkusuz bir vuruş olur."

'Sahip olabileceğin onca parafili arasından, seri katillere özgü olanın sana gelmesi gerekiyordu! Bah! Piquerism..."

"Beni Claudie'yi kesmeye ve sikmeye zorlamasaydın, belki bugün misyoner seksine razı olurdum."

Büyükbaba içtenlikle gülüyor, sanırım geleneksel pozisyonu hayal ediyor. Onu bunu yaparken gördüğümü hiç sanmıyorum. O, belli bir yaşta bile yatakta kesinlikle yaratıcı bir adamdı. Çok akrobatikti. Bir keresinde, onun için her eğilen bir akrobatla sikiştiğini görmüştüm. Muhteşem bir seks seansıydı.

"En azından kadınları kelepçeleme ve kırbaçlama çılgınlığınız yok, bu çok sıkıcı!

Aslında seks yapmadığım, kan görmediğim ve kendimi kesmediğim halde tenimde titreşen etin verdiği hazzı hissettiğim zamanlar olduğunu ona söylemedim.

Sekiz yıl önce Venüs'e dokunduğumda bana da oldu. Onu kucağıma aldığımda ve penisim tahrik olduğunda bana oldu ve bu gece göğüslerini becerdiğimde ve sonra boynunda patladığımda, ona inci kolyemi verdiğimde oldu.

Damlalarımı dilinin ucunda görmek isterdim ve sonra bu onları ağzına alıp yutuyor.

Her şeyi.

Kokusu geçerken gözlerimi kapatıyorum, içime çekiyorum ama dedeme dönüyorum.

"Bunun yerine gerçek meseleler hakkında konuşalım," diyorum.

"Kozeroğ'u cezalandırdığını duydum."

"Bu senin için uygun değil mi?"

"Yaptığın şey benim için sorun değil, yoksa neden bana ait olan her şeyi sana vereyim ki? Oğlum bile senin gösterdiğin ilgiyi göstermedi. Sana körü körüne güveniyorum."

"Güzel! Madem onaylıyorsun, Kozeroğ faslını kapatalım mı? Onunla ben ilgilenirim."

"Sikeyim o Rus bok çukurunu. Siktir et onu!"

"Kelimeler...".

Büyükbaba hâlâ şevkle gülüyor, gırtlğından gırtlaksı sesler çıkıyor. Yetmiş sekiz yaşında olmasına rağmen, o lanet puroları içmeyi bırakmaya niyeti yok. Görünüşe göre, ne kadar çok içerse o kadar uzun yaşıyor.

"Yeğenim beni dil yüzünden geri aldı... Ah! Ama sen ve ben asla normal olmadık. Sana sapıklığı ben öğrettim. Hangi aklı başında insan bunu yapar ki?"

Her zaman bu olaylarla ilgili şakalar yapar, ancak ruhundan yükselen sesler sadece yıllar içinde onu, benim affımı elde etmek için ölü taklidi yapmak zorunda kalacak kadar ele geçiren muazzam suçluluğu kovmaya hizmet eder.

Sadece o değil, onun sahte ölümü, ama geriye dönüp baktığımda bana onu affetmemi, onu sefahatin başlatıcısı olarak görmekten vazgeçmemi ve daha çok bir büyükbaba olarak görmemi istediğini söyledi.

"Aynen öyle büyükbaba, senin aklın başında değil."

"Dedi piquerist.

Şimdi parafilime gülen benim, ne de olsa gerçek olduğunu hissetmemenin tek yolu sadece bir sapkınlıkmış gibi davranmak.

"Morel'den haber yok mu?" Mavi gözleri olası yalanımı inceliyormuş gibi kısılıyor. Beni o kadar iyi tanıyor ki ona yalan söylemem imkânsız. Ona kolayca yalan söylerim ama yalanlar onu evcilleştiremez. Onları hemen fark eder.

"Hayır," diyorum içtenlikle. "Kaleye gönderdiği fotoğraf dışında haber yok."

"Pislik herif! Scorpio'yu evlendir. Morel'in kıcını yakmanın tek yolu bu. Eminim düğün gününde ortaya çıkacaktır, tabii haberi olursa."

"Nişan haberi şimdiye kadar ona ulaşmış olmalıydı". Ona dün gece Leclerc Motors'un açılış partisinde olanları anlatıyorum ve dedem kendi canavarını yaratmış olmanın gururuyla bana bakıyor.

"Çok sinsisin, beni sertleştirdin."

"Hala işine yarıyor mu?"

"Eğer penis işe yaramazsa, eller ve dil işe yarar. Kadınları boşaltmayı severim, bencil bir adam değilim, bunu bilmelisin, bu yüzden gevşek kalsa bile işe yarayan bir gevşekliktir."

"Biliyorum, büyükbaba!"

"Nasıl?" diye soruyor birden, hâlâ kadehlerimizi doldururken.

"Kim?"

"Morel'in kızı. Adı Venüs, değil mi?"

"Aynen öyle.

"Adını gezegeninizden alması ilginç."

"Çok meraklı, evet".

"Onu becerdin mi?"

"Neden hepiniz bana aynı soruyu soruyorsunuz?" diye pathıyorum.

"Çünkü seni tanıyoruz.

"Kardeşimin müstakbel karısıyla yatmayacağım!" Gergin bir şekilde burbonumu yudumluyorum.

"Ah, sanki bu kötü bir şey! Hâlâ kalede yaşıyor olsaydım, ben bile onu becerirdim."

"Gerçekten ölme tehlikesiyle karşı karşıyayım," diye tısladım.

Belki de çok agresif söyledim, çünkü beni hiç bu kadar tutkulu görmediğinin farkında olan büyükbabam bana doğru eğildi, sanki şeffaflığın ötesini okumak istermiş gibi bana baktı. Venüs'ün yaptığı gibi.

"Ne?" dedim ona.

"Onu sikmedin ama sikmek istiyorsun."

Yalan söylemenin bir anlamı olmadığı için onaylıyorum: 'Çok güzel, tabii ki... Ondan hoşlanırım, yani güzel bir vücudu var'.

"Scorpio bundan hoşlandı mı?"

"Venus Morel'den hoşlanmayan bir erkek olduğunu sanmıyorum," diye itiraf ediyorum.

"Düşünsene, ben bile beğendim ve daha izlemedim bile!"

"Sen buna değmezsin. Hepsinden hoşlanıyorsun."

"Bir bakayım, hadi!" diye elini sallıyor.

'Cüzdanımda Venüs Morel'in fotoğraflarıyla dolaşmıyorum'.

"Şu sosyal şeytanların içinden geçin!"

"Bende o sosyal şeytanlık yok."

"Aaaah!" Dedem ceketinin cebinden cep telefonunu çıkarıyor. Gözlerimi devirip içkimi içiyorum. Muhtemelen onu Google'da arıyordur. "Mmmh. Güzel güzel." Bulmuş olmalı çünkü gözlerinin nasıl parladığını ve dudaklarını yaladığını görüyorum. Venüs'ü partilerde kadınları becerdiği gibi düşünebileceği fikri kuma isteği uyandırıyor. "Çok güzel. Gerçekten çok güzel! Büyükannesinin gençliğine çok benziyor. Aslında, oldukça benzediklerini söyleyebilirim."

Boğa Dede yutkunuyor ve bir an için yüzüne bir öfke perdesi iniyor. Akıllı telefonu bir kenara bırakıyor ve gözlerini ayakkabımın ucuna dikeyor,

Düşüncelerini burbonla dolduruyor.

"Scorpio'yu sever misin?"

"Hiç sanmıyorum".

"Eğer akıllı bir kız olsaydı, hepinizi yakalardı. Leclerc kardeşlerle iyi bir sikiş. Dedikleri gibi bir *çete sikişi*!"

"Ne saçmalıyorsun sen!?" diye gülüyorum ve yüzümü kapatıyorum. Ama sonra görüntü kendini kafamın içine çekiyor: Venüs benimle, Koç, Akrep, Başak... Hangi saçma sapma bana sahip?! Rotayı değiştirmeye karar veriyorum. "Tamam, bu kadar yeter!" Ve zihnimde *sikişi* ekliyorum.

"Bu lanet gezegendeki her kadın Leclerc kardeşlerle *toplu seks* yapmayı hayal eder. Eskiden Büyükbaba Taurus'u da oraya koyarlardı. Bugün artık olay çıkarmıyorum."

"Hayatın sadece seks etrafında mı dönüyor?"

Kollarını iki yana açar ve sanki her şey çok açıkmiş gibi, purosunu dişlerinin arasına sıkıştırarak cevap verir: 'Elbette!'

"Şimdi iş mi?"

"Ama hiç rahatladığınız oluyor mu?"

"Hayır!"

Yapıyı çevreleyen büyük kemerlerin ötesinde babamın belirdiğini görüyorum. Yavaş adımlarla, büyükbabamla beni her zaman birleştiren suç ortaklığıyla yüzleşmekten neredeyse korkarak yaklaşıyor ve kendine bir içki koyuyor, sonra da yerine oturuyor.

Bacak bacak üstüne atıp içkimi yudumluyorum, gözlerinin içine bakıyorum, sadece bakışlarımla bile iyi haberlerim olmadığını tahmin ediyorum.

"Madem buradasınız," diye açıklıyorum, "doğrudan konuya girmek uygun görünüyor. Zodyak Tablosu'ndaki yeriniz artık söz konusu değil. Yeriniz elinizden alındı."

"Ah!" diye kıs kıs gülüyor büyükbaba, purosunu dişlerinin arasında sallanırken. "Bize ne?!"

"Seni takip etmiyorum, büyükbaba.

"Kimse beni takip etmiyor, ben ölüyüm" diye şaka yapmaya devam ediyor.

"Ben sadece iltica ettim Boğa," diye açıkladı babam. Buz gibi gözleri her zaman karanlık niyetlerle dolu gibiydi. Asla samimi, asla şeffaf değildi. 'O lanet masadan ayrılmanın tek yolu kovulmaktır. Ben sadece istediğimi aldım. Sandalyeyi ısıtmayı bıraktım ve sen de bunu yapmaya başlamalısın."

"Gizli ajan rolünü oynamayı bırakmaya karar verdiğinizde, sizi dinlemeye ve stratejilerinizi değerlendirmeye hazır olacağım. Tüm saygımla, ben

taşaklarımı paramparça ettin ve artık benden ve kardeşlerimden ne istediğini bilmiyorum'.

"Burçları her zaman içimizden kontrol ettik, Boğa," diye karşılık veriyor babam. "Masa'nın bir parçası olmak, üyelerini yönetmenin bir yoluydu. Ancak, tüm işletmelerde olduğu gibi, her zaman bir komutan, her şeyin üstünde olan biri, piyonları izleyen ve hareket ettiren yüce bir göz vardır".

Sözleri, maskeli şenliklerin yapıldığı Batı Kanadı'ndaki odanın devasa tablosunun anısını hemen ateşledi. Çeşitli İşaretlerin yanı sıra, perspektifte boynuzlu bir şeytanı tasvir eden ayak iziyle çevrili yüce göz herkesi izliyordu.

"Bana üstümüzde daha fazlası olduğunu mu söylüyorsun?" diye soruyorum sertçe.

"Burçları kim yönetir, Boğa mı?" diye sorar Büyükbaba.

Birden kendimi yeniden çocuk olarak görüyorum, şatonun salonlarında oturmuş büyükbabamın derslerini dinliyor, babamın sorularını yanıtlıyor, ailemi araştırıyor, Leclerc hanedanının eski kitabındaki anlatıları okuyorum.

"Onları kim kontrol ediyor, kim etkiliyor, nereden geliyorlar?" diye devam ediyor babam. Dişlerimi sıkıyorum, cevap dudaklarımdan dökülmeye hazır.

Burbonumdan bir yudum alıyorum ve cevap veriyorum: 'Gezegener. Gezegener burçları yönetir,' Anlıyorum.

Büyükbabam ayağa kalkıyor, kadehini bana uzatıyor, *kadehimi* benimkiyle tokuşturuyor ve sonra yüksek sesle anons ediyor: '*Maxims*'e hoş geldin *Venüs*'.

Ve *Venüs* de benim.

Bir ömür boyu hanedanıma hizmet ettim.

Gençliğimi, oturmayı istemediğim bir masanın emrine verdim.

Ben bir piyondan başka bir şey olmayan bir kukla ustasıydım.

Büyükbabam ve babamın, benim her zaman dışında kaldığım garip bir tasarıma göre hareket ettiklerini hep biliyordum.

Her zaman bazı konulara mesafeli durmamın sadece tedbir amaçlı olduğunu, her ikisinin de beni daha büyük bir şeyden korumayı amaçladığını düşünmüştüm, ama görünüşe göre durum hiç de böyle değilmiş.

İpleri tutan eller onlardı ve şimdi sahte ölümü, hayatım olan bu anlaşılmaz resimde daha da netleşiyor.

Yarım yamalak yaşadım, kendimi pek çok şeyden mahrum bıraktım ve bunun sebebi neydi?

Otuz sekiz yaşımda, bugüne kadar sürdürdüğüm şeyin çok daha büyük bir şeyin sadece küçük bir parçası olduğunu keşfetmek.

Tiksindim.

Hatta sanki hâlâ Leclerc'in tarih dersindeymişiz gibi bunu bana söyleme cüretini gösteriyorlar.

Daha önce hiç adım yırtıp atmak, hayatımın kasetini geri sarmak ve sadece on yaşma geri dönmek istememiştim.

Gelecekteki hayatımın perde arkasına cam bir küreden bakma şansım olsaydı, bir sırt çantası alır ve kaleyi terk ederdim.

Hayatımın kontrolünü elimde tutamamaktan, üstümde hareketlerime karar veren, başarısızlıklarımın alay eden, başarılarımdan sevinç duyan ve onları sahiplenene biri olduğunu bilmekten nefret ediyorum. Bundan nefret ediyorum!

Artık hiç şüphe yok: ailem adına benim ve sadece benim inşa ettiğim her şey üçüncü şahıslara fayda sağladı ve bu yüce göz büyükbabam, babam ya da her kimse olsa bile, ona tepeden bakmak zorunda kalacağım kadar yüksekte olma düşüncesi, bastıramadığım fiziksel bir rahatsızlık yaratıyor.

Onu kazımak, zihnimden, derimden, kemiklerimden söküp atmak için acil bir ihtiyaç.

Ve aklıma tek bir şey geliyor: Bir boğaya nasıl öfkelenileceğini göstermenin zamanı geldi.

Onu anında zehirleyeceğini umduğum bir şeyi yudumlarken bana muzipçe gülümseyen bu koca pisliğin önünde ne kadar süre ağzım açık, hareketsiz durduğumu bilmiyorum.

Pencere duvarından giren ışık saçlarına vuruyor ve doğal sarıyı aydınlatıyor. Yanaklarımın kızarmaya başladığını hissettiğimde mavi gözleri parlıyor. Ve o gülüyor.

Gülmeye cesaret ediyor!

Aries Leclerc kahkahayı patlatır.

"Leclerc geninde bir sorun olduğunu biliyordum," diyerek sessizliği bozuyorum, "ama bu kadarına inanmamıştım!"

Çantamı rastgele bir koltuğun üzerine atıyorum ve ardından trençkotumu çıkarıyorum, aynı şeyi yapıyorum ve ellerimi krem rengi yün elbiseye sarılmış kalçalarımaya yerleştiriyorum, sıkı ve sıcak.

"Rahatına bak!" diye alay ediyor benimle, hâlâ gülerek.

"Ne tür bir oyun oynuyorsunuz, sizi *zodyak şövalyeleri* çakmaları?" diye alay ediyorum.

"İster misin?" Bardağımı alkollü bir şeyle doldurmaya başlıyor ve ben de başımı sallıyorum. Bir içkiye ihtiyacım var.

"Bütün sabah emrinize amade değilim. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, kaleye geri dönmek zorundayım, yoksa *Büyük Birader* tüm ülkeye bir arama ekibi gönderir."

Koç bana bardağın yarısını uzatıyor ama ciddi bir konuşma havasında görünmüyor, ben de onu konuya getirmeye çalışıyorum.

"Konuşacak mısın, konuşmayacak mısın?" zorluyorum onu, çünkü ona bir darbe indirmek geliyor.

"Onu öğrenmekten çok beni gördüğün için kızgın görünüyorsun".

"Onu sandığınızdan çok daha az önemsiyorum. Ve evet, sana gelince, kesinlikle iğreniyorum."

"Abartma, *chéri*." İki parmağıyla yanağımı çimdikliyor, sonra beni geçiyor, onu takip etmek zorunda kalan ve beni hala önünde taşıyan bacaklarıma hareket veren gerginliği körüklüyor.

"Kapımı çalamazdın, kalede, ve benimle bu konuda konuşamazdın... gibi...". Oh, Tanrım, nasıl olduğunu tanımlayamadım.

"Sanki müstakbel baldızımmışsın gibi mi?" diye tamamladı, poposunu kırmızı güllerin bulunduğu küçük masaya dayayarak.

"Yani?" diye ağızımdan kaçırıyorum. Bu likörün tadı berbat, bu yüzden yudumlamaktan vazgeçiyorum ve atıyorum. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, onun sürekli yüzünü buruşturmasından rahatsız oluyorum. "Bekliyorum. *Tik tak*, saat işliyor!"

Koç içkisini yudumluyor, bardağı tutan eliyle beni işaret ediyor, aynı parmak kırmızı yakut yüzükle sarılı. Yutkunuyor ve sanki son derece ciddi bir konudan bahsediyormuş gibi şöyle diyor: "Akrep'le evlenip Boğa'yla birlikte olursan, bana çifte görümce olur musun?"

"Sen tam bir pisliksin!", eşyalarımı attığım sandalyeye doğru ilerliyorum, ciddi bir şekilde süiti terk etmeye ve bu anlamsız konuşmayı ertelemeye niyetliyim.

Cam tezgahın üzerine konan bardağın sesini duyuyorum, sonra Aries'in elleri beni arkamdan, kalçalarımın yakalıyor.

"Kardeşim seni benim için alsaydı ne yapardın?" diye fısıldıyor kulağıma. İçtiği likörle karışmış tıraş losyonu kokusunu hemen algılıyorum.

"Tam olarak şu anda yaptığım şey!" diyorum huysuzca, ellerini üzerimden çekerek.

Arkamı dönüyorum ve kollarımı tekrar , sadece kapalı, mühürlü, zaptedilemez bir duvar olduğumu bilmesini sağlamak için.

"Hadi ama Venüs, bana bunu hiç düşünmediğini söyleme!"

"Neye?"

"İşte Leclerc'lerden birini özgürce seçebilmenin şerefine. Kim istemez ki?"

"Ben".

"Sadece Taurus'la en parlak döneminde tanıştığınız için mi?"

"Hâlâ öyle." Bu aceleci ifade karşısında hemen dudağımı ısırıyorum. Koç başını sallıyor.

"Görüyorum ki resim sizi hiç etkilememiş."

Çok fazla bilgi veremem, aksi takdirde Boğa'ya karşı çok derin duygular beslediğime dair şüphelerini doğrulamış olurum. Ancak, burada olduğum için, tamamen ilgisizmişim gibi davranamam.

"Bana yaptı ama düşündüğünüz şekilde değil".

Koç ellerini ceplerine sokuyor ve derin bir nefes alıyor. Yavaşça, sanki her an beni ısıracaktı gibi uzanıyor, sonra saçımdan bir tutam yakalıyor. Tenim titriyor.

Hareketini izliyor, parmakları kilidi yuvarlıyor. Düşünceli ama sonra sanki düşünmeyi bırakmış gibi gözlerini benimkilere dikeyiyor.

"Leclerc sıralaması yap." Şaşırdım.

"Aklını mı kaçırdın sen?"

'Seni listenin başına koyardım'.

Bana aşık olmadı mı? Bana hiç bakmadı, bana hiç yaklaşmadı, hiçbir şeyden şüphelenmeme neden olmadı.

"Ne istiyorsun Koç?" diye soruyorum, sanki uyuz bir sinekmiş gibi elini saçlarımdan çekiyorum. Şu anda öyle.

"Sadece Scorpio ile evlenmesini istiyorum.

"Tam uygunluk verdim. Onunla evleneceğimden emin olabilirsiniz."

"Sonuna gittiğinden emin olmak istiyorum."

"Yapacağım.

"Beni başka bir şekilde müdahale etmeye zorlamayın".

"Ne şekilde?"

"Bildiğim tek yolla araya girersem, Boğa seni evrak işlerini yaptığı gibi bir kenara atar ve Akrep seni sadece zorunda olduğu için tutar, ama sen kaybedersin."

"Senin baştan çıkarma tuzağına düşecek kadar aptal olduğumu mu söylüyorsun?"

"Dünyada biz Leclerc'lere samimi bir şekilde, gerçek duygularla ve siz kadınların *aşk* kelimesiyle ilişkilendirdiği tüm o saçmalıklarla yaklaşan hiçbir kadın yok."

"Demek mesele bu. Her şeyi istediğimi düşünüyorsun. Patrondan, yani Taurus'tan başlayarak aileni sömürmeye niyetli olduğumu düşünüyorsun. Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama durum böyle değil. Ve biz *kadınların* *aşk* kelimesiyle bağdaştırdığını söylediğiniz o saçmalık benim için yok. Bu umurumda değil."

Koç yüz ifademi incelemek, vücudumun da dudaklarımla aynı şekilde konuşup konuşmadığını kontrol etmek için gözlerini kısıyor.

"Haydi!"

"Hadi ama ne?"

"Kendi sıralamanızı yapın.

"Seni hangi pozisyona yerleştireceğimi hemen söyleyebilirim."

"Duyalım bakalım!"

Bir adım atıyorum ve ayakkabılarımla parmakları onunkilere değiyor.

"Son sıradasın," diye yüzüne birkaç santim mesafeden tısıyorum.

"Neden?"

"Çünkü kardeşlerinizin arkasından iş çeviriyorsunuz".

"En iyisinden öğrendim". Her zaman Taurus'a atıfta bulunur. Onun etkisinden çok acı çekiyor olmalı. "Bunu neden yaptığımı biliyor musun?"

'Eminim bunu ailenin iyiliği için yaptığını söyleyeceksin ve falan filan'.

"Kardeşlerimin onayı olmadan hareket etmeye hevesli değilim. Genellikle hanedanın iyiliğini ihtiyaçlarımızın önüne koyan Boğa olur ama bu sefer bunu yapması gereken benim. Onun dikkati çok dağınık."

"Neyden?"

"Senden, *chéri*," parmağıyla burnuma dokunuyor. "Ve nedenini öğrenmek istiyorum. Yeni açmış küçük bir çiçek olan sende bu kadar özel olan şey nedir, tabii açtığını varsayarsak...?"

"Dilini tut ve sadede gel! Her halükarda, Boğa'nın beni düşündüğünüz kadar özel bulduğunu sanmıyorum, çünkü oldukça farklı türden kadınlara alışkın."

"Ona göre sen nadir bulunan bir elmasın, inan bana!"

"Bana aşık olabileceğini mi söylüyorsun?"

"Konu sen olduğunda artık şeyden anlamadığını söylüyorum. Taurus sadece kendine ve aile armamıza aşık. Ama sen, gizemli bir şekilde, onu savunmasız hale getiriyorsun."

Boş yutkunuyorum.

"Ve bu senin soyun için iyi değil," diye çizdim.

"Aynen öyle.

"Yani, sizin dünyanızda, görünüşe göre, duygular her zaman daha sonra geliyor."

"Aynen öyle.

"Peki ya seninki? Her zaman duygularını ailenden sonra mı koyarsın?"

"Bunu her zaman yapıyorum.

"Neden?"

'Çünkü yapılması gerekiyor'.

"Eğer bırakabilseydiniz, ne yapardınız?"

"Seni hemen şimdi becerirdim. Burada. Yatakta, masada, tezgahda, banyoda, nerede istersen, Venüs. Ama seni becerirdim."

Ne dedi o? Parladığımı hissediyorum, kazağım alev aldı, kendimi çok sıcak hissediyorum.

"Bunu yapmana izin vermem," diye meydan okurcasına sırtıtıyorum.

"Biliyorum. Bu yüzden iyi olurdu, çünkü seni zorla duvara yapıştırdım, avını ele geçiren bir yırtıcı hayvan gibi."

"Sırf senin çifte baldızın olduğum için mi?"

"Siktir, evet! Bu seni deli gibi tahrik etmiyor mu?" diye tıslayarak yaklaşıyor.

"Olmaz, çekil önümden!" Onu geçtim, çünkü asla bilemezsin. Çocuğun uzun pençeleri var. İğneleyici imalarında bile o kadar güven verici değil.

Çılgınca olan şey, hiçbir şeyin beni tahrik etmemesi. Utançtan yüzümün kızarması dışındaDemek istediğim, Aries Leclerc nefes kesici derecede yakışıklı, cazibesi var, çok az kişide bulunan sınıf ve modernliğin bir karışımı ve yine de, kafamda şu anda tek çekiçlenen şey, Boğa'nın tüm bunları bilseydi ne söyleyebileceğini hayal etmek.

"Pekala Aries, saçmalıklarla yeterince zaman harcadık. Bu işin özüne inmemiz gerektiğini hissediyorum. Ben neden buradayım?"

"Çünkü Boğa burcuyla aranızdaki bu saçma ilişki devam ederse, Akrep burcuyla olan evliliğiniz biter."

"Sana onunla evleneceğimi söyledim."

"Kardeşim Taurus'u tanırım. Buna izin vermeyecektir. Eninde sonunda başka bir yol arayacak ve planı bozacaktır."

"Onunla evleneceğime dair söz veriyorum."

"Scorpio senden hoşlanıyor.

"Kahretsin!"

İç çekiyorum ve parmaklarımla gözlerimi kapatıyorum.

"Bu doğru, Bok!"

"Beni pahalı bisikletlerinden biri olarak mı seviyor yoksa...?"

"...Seni tutabileceği ve sana bakabileceği anlamında senden hoşlanıyor".

"Bu hiç iyi değil!"

"Boğa burcu olduğunuzu düşünürsek, bu tam anlamıyla bir trajedi."

"Ben kimseyle yatmam!" diye sesimi yükseltiyorum. "Bu kadar kaba olmayı ve bana saygısızlık etmeyi bırak!" Azarlamam dudaklarında tatlı bir gülümsemeye neden oluyor. Kışkırtmaya devam etmeyeceğinden emin olarak homurdanıyorum ve ediyorum. "Sadece bir şeyi anlamıyorum," diyerek konuyu değiştiriyorum.

"Bana daha önce verdiğin zayıf gerekçeyi, yani bunu mutlu küçük ailen için yaptığını bir kenara bırakırsak, neden Taurus'a ihanet ediyorsun? Bana öyle geliyor ki tüm bunlar düpedüz ihanet. Bana gönderdiğin resmin içeriği düşünüldüğünde bu iğrenç bile sayılabilir."

"Hemen geliyoruz, *chérie*. Gel, sana göstereceğim bir şey var!"

Aries bana süitin oturma odasına doğru eşlik ediyor. Sanki sinemadaymışız gibi, çok büyük bir televizyonun önünde küçük bir arenayı andıran dairesel bir kanepa düzenlenmiş.

Bana oturmamı işaret ediyor, ben de oturuyorum ve onu kolunu boynuma dolamış, kanepenin arkasına yaslanmış halde buluyorum.

Bana bakıyor, ben de karşılık veriyorum, gözlerimiz garip bir an için kilitleniyor, sanki birbirimizi uzun zamandır tanıyormuşuz ya da belki de aynı maddeden yapılmışız gibi. Bu, onu ilk gördüğümde hissetmediğim alışılmadık bir simya.

Ancak şimdi bunu hissediyorum.

"Hazır mısın?"

"Evet, evet. Ne için olduğunu bilmiyorum ama aklındakini yapması için ona izin veriyorum.

Televizyonu açar ve on iki kadının bulunduğu Toros kazasının görüntülerini görmeye başlarız.

Fotoğraf hareketsiz bir görüntüydü.

Gözlerimi kapatıyorum ve içgüdüsel olarak başımı Koç'a doğru çeviriyorum.

"Onu görmek o kadar acıtıyor mu?" Sadece onun sesini duyuyorum.

"Ona bakmalısın, Venüs!"

Yutkunuyorum ve başımla reddediyorum, sonra Taurus'un hoparlörlerden inlediğini duyunca kulaklarımı tıkıyorum.

Aries, seni piç, sesi aç.

"Kapat şunu, lütfen!" diye inliyorum, yüzümü ve kulaklarımı kapatarak. Sonra tekrar yüzümü ve kulaklarımı. "Kapat şunu!"

Bu işkenceden kaçmak için ayağa kalkıyorum ama Aries beni tekrar arkamdan yakalıyor ve zorla televizyonun önüne çekiyor.

Bir eliyle bileklerimi arkadan tutuyor, diğer eliyle de yüzümü televizyona doğru tutuyor ve beni duymaya zorluyor ama görmeye zorlamıyor, çünkü gözlerimi kapalı tutuyorum.

"*Sen, kışını bana doğru çevir!*", Taurus'un o sapkınlık yatağında emir veren sesini duyuyorum. "*Sen,*" diye devam ediyor, sesi hastalıklı bir erotizmle dolu. "*Partnerini yalamanı ve onu boşaltmanı istiyorum. Ve sen....*" Bir kadının acı içinde inlediği duyuluyor. Bir çekiştirme hayal ediyorum, ama sonra bir patlama duyuyorum, bir tokat gibi, belki de bir şaplak. Nefes nefese emir vermeye devam ediyor. Sanırım bu konuşma tarzından nefret ediyorum. Otoriter, kibirli, tatmin olmuş bir şekilde talimatlar vermeye devam ediyor.

"*Ben bu küçük fahişeyi sikerken taşaklarımı yala.*"

Kendisini hiç bu kadar kaba ve aşağılayıcı bir şekilde ifade ettiğini duymamıştım.

"Ona bak, Venüs. Ona bakmalısın!"

"Hayır!"

Koç önümde beliriyor ve en azından görüntülerle beni duraksatıyor. Ona iyice bakıyorum, gözleri öfkeden kızarmış ve çenesi kasılmış. Elleri yüzüme iniyor, beni sıkıyor ve sarsıyor.

"Onun kim olduğunu görmeli, nereden geldiğini anlamalı ve neler yapabileceğini bilmelisiniz!"

"Lütfen, bakmak istemiyorum. Acıtıyor. Kapat şunu! En azından sesi çıkar. Çıkar şunu!" Sızlandığının farkında değilim, gözyaşlarım kayıyor ve eriyen rimelden gözlerim yanıyor.

"Onu seviyor
musun?"

Patronla
pazarlık
yaparım.

"Ee, bak!"

Hala inkar ediyorum, ama beni hissetmeye zorluyor ve o noktada gözlerim otomatik olarak açılıyor, dış hatları gözlemliyor, beni Taurus Leclerc'in karanlık ve sapkın dünyasına taşıyor, onu kollarımda, midemde, kalbimde hissetmemi sağlıyor.

Acı verici.

"Acıyor," diye tekrarlıyorum.

"Çünkü onu seviyorsun. Ve ben seni çok iyi anlıyorum. Seni en boktan, en acımasız şekilde hayal kırıklığına uğratan birini sevmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum."

"Sen... beni anlıyor musun?"

"Evet, Venüs ve seni temin ederim ki bazı duygular bir ömür geçse bile kaybolmaz."

"Sözlerin bana yardımcı olmuyor. Daha da çok acıtıyor."

"Eğer bu kadar acıyorsa, çoktan geçirmişsin demektir Venüs. Geç oldu, bu yüzden onu koparabilmek için izlemek zorundasın."

"Bunu yapamam!"

Bir sarsıntı beni sarsıyor ve tekrar hıçkırmaya başlıyorum. Sonra görüntü aniden dayanılmaz hale geliyor. Belki de sahnenin kendisi yüzünden, çok kaba, çok saf gözlerime çok ilginç geliyor. Taurus'un vücudu, tüm o kadınları vahşi ve kafa karıştırıcı bir şekilde memnun ederken heykelsi.

Gerçek bir boğa gibi görünüyor, avını kuşatan bir hayvan gibi. İğrenç ama önce sert, sonra ahenkli, sonra hassas hareketleriyle onu izlemekten vazgeçmek zor.

Bilgili, acımasız ve büyüleyici.

Sonunda, hissettiğim tiksintiye rağmen, yine de çılgınca, hasta ve sapkın bir şekilde ilgi çekici.

"Şu kadını görüyor musun?" diye beni uyandırıyor. "Altın maskeli olan mı?"

Gözyaşları içinde başımı sallıyorum, ona konsantre oluyorum.

"Onun kim olduğunu biliyor musun?"

"Kim o?" Bilmekten korkuyorum.

"O benim annem".

Ve şimdi, onların hipnotik hareketlerini, Boğa'nın videoda canlandığı aşırı, kokuşmuş seks izlerken, Koç'un neden onun arkasından hareket ettiğini anlıyorum. Şimdi, belki de ikimiz de aynı rahatsızlığı ve tiksintiği paylaşıyoruz. Onunki birçok yönden benim algıladığımdan kesinlikle daha iğrenç.

Ve sonra diğer erkeklerin de seks partisine katıldığını görmeye başladığım anda her şey çok fazla oluyor.

Sanki birbirleriyle etkileşime girmek istemiyorlarmış gibi bazı kadınları alıp ayrılıyorlar.

Koç onları işaret eder ve yüzleri maskelerle kapalı olmasına rağmen kimliklerini sıralar.

"Ve işte babam geliyor. Vücudumda hissettiğim basınç değişikliğiyle kulaklarım çınlamaya başlıyor. "Ve sonra büyükbabam." Bu noktada, tiz bir feryat koparıyorum.

Koç burcu beni arkamdan saracak, rahatlatıcı bir kucaklamayla.

Bu şekilde kalıyoruz, bana , çenesi omzumda, nefesi yanağımda, ikimizin gözleri Taurus ve

ailesinin diğer üyeleri seks yapıyor.

Kirli seks.

Hasta seks.

"Anneme hiç dokunmadığına dair bana yemin etti".

"Bunun benimle ne ilgisi var Koç?" diye soruyorum ona, arkamı dönüp şimdi gözlerinde teselli arıyorum.

Beni içtenlikle okşuyor, bir damla gözyaşını sildiği dudaklarımı hissediyor, diğer eliyle de sırtımı sıkıyor.

'Çünkü bu video ve fotoğraflar babanızın elinde ve bize şantaj yapıyor'.

'O bunu asla yapmaz'.

"Bunu yapıyor Venüs. Bu yüzden onu geri getirmek için her şeyi yapmalıyız. Onunla konuşmak zorundayız."

"Babamda neden bu videolar var? Sakın bana onun da..." deme.

Düşüncesi bile nefesimi kesiyor.

"Hiçbir fikrim yok!"

"Taurus biliyor mu?"

"Elbette Venüs. Bu yüzden seni kalede istedi."

"Beni hep manipüle ediyor," diyorum arkasındaki boş bir noktaya bakarak.

'Başından beri bizi manipüle ediyordu'.

Başımı Koç'un omzuna koyuyorum ve kendimi özgürleştirici bir ağlamaya bırakıyorum.

Hayatım bir filmin ileri sarılması gibi bir kasete sarılıyor.

Sekiz yıl önce Taurus'un perde arkasında bana yaptıklarını düşünüyorum ve bugün bunu o zaman gördüğümünden tamamen farklı bir jest olarak değerlendiriyorum.

Şimdi onun gerçekte kim olduğunu bildiğim için, o olayda benden faydalanan bir yetişkinin kurbanı olduğumu düşünüyorum. Rızam vardı, zorla alınmadım, ama bugün Boğa'nın bedenimden geçişini kirli, yanlış, ahlaksız bir şey olarak hissediyorum. Sonrasında gelen diğer her şey gibi.

Ofisinde.

Bentley'sinde.

Ve bu gece, odamda.

Boğa burcunun seks görüşü benimkine tamamen zıttır.

Ben.

Ve bundan korkuyorum.

"Gelin Akrep, Boğa'yı bir kenara bırakın ve her şey için," beni tekrar okşadı, "beni de sayın."

"Onu bir daha asla görmek istemiyorum, Aries!" Cümleyi net söyleyemiyorum ama o anlıyor.

"Ne yazık ki bununla başa çıkmak zorundayız. Tek yol onun gibi oynamak. Eğer bizi manipüle ederse, bize yalan söylerse, o zaman her zaman bir adım önde olmalıyız."

"Bana daha önce onu çoktan geçirmiş olabileceğimi söylemiştiniz..."

"Çok mu ileri gitti?" diye soruyor boynumun arkasına masaj yaparak.

"O kadar derin ki artık çıkarmak için uzanamıyorum".

"Bizi en çok inciten şeyi severiz. Bizi ezmesini asla istemeyeceğimiz şeyleri severiz ve yine de bize ihanet eden ve bizi çiğneyen insanları severiz. Ama eğer size ağırlık veriyorsa bu sevgi değildir. Size yalan söylüyorsa sevgi değildir. Seni ağlatıyorsa aşk değildir. Aşk istiyor musun Venüs?" Başımı sallamıyorum. İnkâr etmiyorum. Hiçbir şey söylemiyorum. Çünkü ben, düne kadar sadece Boğa burcunu istiyordum.

"Ona dünyadaki en iyi şeyi kaçırdığını kanıtlayın. O zaman sıfırdan başlayacaksınız".

Aries gülümsüyor, ama bu kez gülüşü kötü niyetli değil, hatta beklediğim gibi bir zafer gülüşü bile değil. Yüzünde acı bir gülümseme beliriyor, sanki videoda gördüklerimiz hakkında konuşabileceği tek kişiyi bende bulmuş gibi.

"Doğru olmasa bile, gelmiş geçmiş en iyi düğünü yapacaksın."

"Ya babam geri dönmezse?"

"Bilmiyorum Venüs. Bavulumu toplayıp seninle nereye istersen memnuniyetle giderim. Dostça, yemin ederim. Sadece tüm Leclerc'leri sikimden atmak ve geçmişte yaşamayı bırakmak için."

"Geçmişte mi yaşıyorsun?"

"Evet, Venüs, birçok kez evet".

İkimiz de televizyona doğru dönüyoruz. Boğa, önünde secde eden bazı kadınların yüzlerine bakıyor.

Beni o kadar hasta ediyor ki, onu ruhumdan çıkarıp atık kağıt gibi atmak istiyorum.

Gerçek şu ki, o asla benim erkeğim olmadı. Ve bugün, aslında, böyle bir adamı istemiyorum bile.

Döndüğümde şatoda akşam yemeğini bitirmiş olmalılar. Cumartesi gecesi olduğu için ağabeylerim dışarıda eğleniyor olacaklar ve çocuklar eğer uyumamışlarsa muhtemelen sinema odasında film izliyor olacaklar. Koğuşumun sessiz koridorlarında yürürken, duvarda asılı olan atalarımıza baktığımda saat yirmi ikiyi geçiyordu. Birçoğu artık meşhur olan *gizli el* ile resmedilmiş, yani sağ elin yarısı ceket, pelerin, palto ya da dönemin diğer kıyafetlerinin içine gizlenmiş.

Masonik bir ritüel olan *gizli el*, Tarikat üyeliğini bildirmeye, tasvir edilen kişilerin neye inandıklarını ve kimin için çalıştıklarını göstermeye hizmet eder.

Eğer Gezegenlerin varlığı bana bildirildiyse, bunun tek bir anlamı olabilir: daha yüksek bir bilgi derecesine ulaşmak üzereyim.

Ben de muhtemelen yakında elim ceketimin altında duvara asılı kalacağım.

Son koridora ulaşıyorum ve Venüs için aldığım lavanta buketini kokluyorum. Zihnim bunu ona verme dürtüsüne direniyor, sanki bu küçük jest şimdiye kadar bir kadına verdiğim tüm hediyelerden daha değerli olabilirmiş gibi. Böyle düşünmek alışılmadık ama bu küçük dalda elmas bir kolyeden, pahalı bir arabadan, hatta bir çatı katından bile daha fazla değer görüyorum. Ve tüm bunlar sadece onu düşünerek aldığım için, yanımda olmasa da benimle olduğu için ve ona günümünden küçük bir parça getirmek istediğim için.

Bir paylaşım.

Hayatında istikrarlı bir kadın olduğunda böyle mi hissediyorsun?

Bundan sonra çiçek ve çikolata alacak mıyım?

Kesinlikle öyle bir tip değilim, ama buketi ona götüreceğim ve bunu yeni romantik yöneliminin tek ve münferit bir örneği olarak nitelendireceğim.

Kendimi Venüs'ün dairesinin kapısının önünde buluyorum ve kapıya yaklaşıyorum, ancak içeriden kilitli olduğunu kontrol ediyorum ve ses çıkarmamaya çalışarak kolu indirip itiyorum, kilitli olduğunu görmekten memnunum.

Daireme geri dönüp soyunuyorum ve banyoya giden antrede kıyafetlerimden bir iz bırakıyorum. Her yerde beyaz mermer hüküm sürüyor, değerli majolika fayanslar, basamaklı fiskiyeyi çalıştırdığım anda ıslanıyor.

Kendimi on kişinin daha girebileceği duşa bıraktım ve bu cehennem gibi günden arındım.

Ve şimdi buradayım, suyu üzerimde hissediyorum, kaynayan derelerin vücudumu işaretlemesini arzuluyorum, neredeyse kendi kendime verdiğim bir ceza, hanedanlığımın tam kontrolünde olduğumu düşündükten sonra hak ettiğim bir şey.

Bir an için, sadece bir an için, büyükbabamın gerçekten ölmüş olmasını, babamın onun ve parçası olduğu çevre tarafından sürekli manipüle edilecek kadar zayıf olmamasını diliyorum; keşke sadece Taurus Leclerc olsaydım, iş adamı, hayırsever, futbol kulübü başkanı, girişimci, kardeş ve... Yeter.

Duştan çıkıyorum ve kendimi bir havluya sararak salondaki şöminenin sıcaklığının vücudumun geri kalanını kurutmasına izin veriyorum. Yalınayak dairemin oturma odasına ulaşıyorum ve onu görür görmez göğsümdeki su taneciklerinin aniden kuruduğunu hissediyorum, o kadar ısınıyorum ki.

"Burada ne halt ediyorsun?!" diye bağıryorum, yumruklarımı iki yanımda sıkarak. Audrey Martel dudaklarını yalıyor ve vücudumu tepeden tırnağa süzüyor, kumaşın beline bağlanmasıyla oyalanıyor.

"Burası benim de evim Boğa," diyerek uzun fildişi ipek sabahlığı, topuklu terlikleri ve uyumak üzereymiş gibi görünmesine rağmen makyajı bozulmamış haliyle bana doğru kedice ilerliyor. Açık kahverengi saçları yumuşak dalgalarla şekillendirilmiş, kokusu bana kadar ulaşıyor, tıpkı ince, atletik fiziği gibi.

"Bunlar benim dairelerim," diye belirttim. "Seninkiler kilometrelerce uzakta. Ve kazara değil, Audrey," diye omuz silkerek yanından geçiyorum, hala yarı ıslak olduğum için sabahlığının üzerinde nemli bir ayak izi bırakıyorum.

"Seni her zamankinden daha gergin buluyorum".

Kendime bir içki dolduruyorum ve ona bakmaktan kaçınarak arkasından konuşuyorum.

"Ne haber biliyor musun! Beni sinirli görmediğiniz bir zamandan bahsedin".

Audrey bana katılıyor ve tezgahın üzerinde oturarak dikkatimi çekmek istiyor. Muzipçe gülümsüyor, paylaştığımız sakın anları, eğer öyle denebilirse, hatırlıyor.

"Seni mutlu gördüğüm tek zaman kardeşlerini doğurduğum zamandı". Hazırladığım içkiyi elimden kaptı, ben de kendime bir tane daha yaptım.

"Yani çocuklarınız olduğunu nadiren hatırlıyorsunuz".

"Anne olmaya yatkın değilim. Bunu biliyorsun."

"Sizin gibi kadınların, onları yetiştirmek için hiçbir yetenekleri olmadığını, bırakın kısıtlamayı, annelik duygusu bile taşımadıklarını bile dünyaya dört çocuk getirmeyi nasıl başardıklarını merak ediyorum. Hesabınız kurudu mu?"

"Henüz değil," diye muzipçe yutkunuyor. Saçlarıyla aynı renkteki gözleri, bir erkeği nasıl baştan çıkaracağını bilen bir kadının duruşu, hayatımıza her yeniden girişinde inatla ardında bıraktığı kadınsı kokusu.

"Leo sadece üç yaşında Audrey. Annesine ihtiyacı var." Bu çok kısa giriş, bakışlarının düşmesine neden oluyor. Ve bu anlar, yozlaşmış bir anne olmasına rağmen onun da bir kalbi olduğundan şüphelenmeye başladığım tek anlar. "Küçük kızlar giderek daha fazla Chantal'a benziyor ve bunun seni çok rahatsız ettiğini biliyorum," diye onu dürtüklüyorum. "Beni eğlendiriyor."

"Maxime ise gittikçe daha çok sana benziyor," diye gururla yanıtlıyor.

"Saçma bir şekilde, evet."

İçkiyi tutan eli tehlikeli bir şekilde göğsüme yaklaşıyor.

Audrey bir parmağını uzatıp göğüs kafesimi okşuyor.

Bedenim rahatsızlıkla titriyor ve kendimi sanki bir alev bana dokunmuş gibi geri çekilirken buluyorum.

"Ben sadece otuz beş yaşındayım, Boğa. Çok hızlı büyüdüm. Hayatımın en kötü zamanında bir sürü çocuk doğurdum. Etrafımı yanlış insanlarla çevirdim ama her zaman bana emrettiğin her şeyi yaptım."

"Geçmişte sadece zararı sınırlandırmaya çalıştım. Size kurallar vermek en azıydı. Sizin de onlara saygı göstermeniz gerekiyordu. Çocuklarınıza zarar verdiniz. Bu yüzden ihtiyati tedbirler almak zorunda kaldım. *Ne zaman geri döneceğini* sürekli sorduğunu duymaktan zevk aldığına inanmıyor musun?"

Anne? Annem neden burada değil? Babam neden burada değil? Neden, neden ve neden...'

"Beni kalede istemeyen sizsiniz!"

"Sizi burada istemememiz çocuklarınızla vakit geirmemeniz gerektiği anlamına gelmez!"

Audrey bardan kayıyor ve fiziksel bir meydan okumayla önümde duruyor. Onu geçiyorum, ne kadar şirret olduğunu görünce sinirleniyorum, viskimden bir yudum alıyorum ve bardağımı masaya çarpıyorum.

Elinin aynı şekilde kadehini dayamak için arkamda belirdiğini görüyorum.

Parmaklarımı rafın üzerine koyuyorum. Hiçbir ahlaki değer taşımadığını, çocuklarımla ilgilenmediğini bilmenin öfkesi, onu hayatlarından sonsuza dek çıkarmak istememe neden oluyor.

"Ne kadar istiyorsun?" Doğrudan soruyorum. şatoya genellikle sadece para stoklamak için gelir. Çocuklarla birkaç öğle ve akşam yemeği yiyor ve sonra onları terk ediyor.

Sistemantik olarak.

Buna karşılık Audrey arkamdan buz gibi ellerini gövdemin etrafına doluyor. Karın kaslarımı okşuyor ve ardından kıçını sırtıma yaslama göstererek beni sıkıyor.

"Bütün bunları özlüyorum Boğa. şatodaki buluşmalarımızı, yemek yerken ellerinin masanın altından bana dokunmasını, babanın karşımızda oturmasını...."

Kollarından tutup sıkıca kendisinden uzaklaştırıyorum ve sadece çocuklarından değil, benden de tamamen uzaklaştığının farkına varması için arkamı dönüyorum.

"Yolumdan ekil ve bahıvanlarımdan birini baştan çıkar. Onlar çok genç, senin hoşuna gideceklerdir. Ah, hayır, milyarder değiller! Çok yazık."

'Anlaşabiliriz, tüm bu hınç gerekli değil'.

"Öyle," diye yüzüne karşı söylendim. "Dört çocuk annesi olduğunu fark edene kadar, benim için yatağıma giren herhangi bir fahişeden daha değersizsin."

"Dikkatli ol Boğa," diyerek ellerini kalçalarına koyuyor ve o bilinen acımasız ruhuyla bana bakıyor. Audrey Martel'in sahip olduğu çürük beni her zaman etkilemiştir. Çok az sinsi ve çıkarıcı kadın tanıımışımdır.

Senin olduğun gibi. "Çok iyi biliyorsun ki, eğer isteseydim çocukları senden alır, yanımda götürür ve bir daha onları görmene izin vermezdim."

"Akıllı başında hiçbir yargıç kardeşlerimin velayetini sana vermez."

"Sen ebedi baba değilsin, Boğa."

"Ama ben çocuklarınızın babasıyım".

"Tacı benimle birlikte indirmeye çalışın, hatta çıkarın, çünkü taşaklarımı döndürürseniz, sadece çocuklarınızı değil, Leclerc krallığının yarısını da elinizden alırım."

Burnunun ucuna dokunacak kadar yaklaşıyorum. Damarlarımda öfke dolaşıyor ve daha önce pek çok kez olduğu gibi onu bir kale kulesinden aşağı atma arzusu içimden geçiyor.

"Senin hatan Audrey, tam olarak şu: çocuklara krallıklarına yaklaşıyorsun. Romaric Aquarius Leclerc'in son karısı olabilirsin ama asla gerçek bir Leclerc olamayacaksın. Kardeşlerimi doğurmuş olman seni sadece kağıt üzerinde bir anne yapar. Ben, Chantal ve diğer herkes, senden ve eski kocandan daha fazla ebeveyniz. Şimdi o sıska kışını dairelerimden çıkar ve bir daha asla girmeye cesaret etme. Şu andan itibaren, her şey için Müller'den randevu al ve yarın sabah kahvaltıda masada ol. Çocuklara en azından bu kadar neşe ver'.

Onun varlığı, tehditkâr bakışları, daha önce ima ettiği niyetleri beni korkutmuyor. Elbiseyi belimden sıyrıyorum ve çıplak bir halde, onu oturma odamda bulamayacağımın bilinciyle dönüp odama gidiyorum.

Akıllı telefonumu Müller'e bir mesaj yazıyorum.

Audrey burada. Ona göz kulak ol ve her hareketinden beni haberdar et. Gerekirse başına bir koruma koyun.

Yapılacak efendim. Venüs nerede?

MÜLLER: Bayan Morel yüzme havuzunda. Yalnız mı?

Evet.

Sıradan bir pantolon ve gömlek giydim, ayakkabılarımı giydim ve lavanta buketini yanıma alarak kapalı havuza doğru yürüdüm.

On yıl önce -
28 yıl -

"Audrey hakkında ne düşünüyorsun?" diye soruyor babam, ofisinde şatonun orantısız işletme giderlerini kontrol ederken.

Akrep'in kalede istediği motosiklet pistine bir çarpı işareti koyarak, "Artık onunla evlendin baba, benim fikrimin artık bir önemi yok," diye rapor ediyorum. Onu kaldırmak zorundayız. Sadece eski yapı ve 18. yüzyıldan kalma bahçelerle tezat oluşturmakla kalmıyor, aynı zamanda kardeşimin kolunun haftalarca alçıda kalmasına neden olan son kazayı göz önünde bulundurursak, tehlike yaratma riski de taşıyor.

"Onunla evlenmiş olmanız, onun hakkında fikir sahibi olmanızı engellemez."

Kâğıtlarımdan başımı kaldırıp hayal kırıklığımı gizlemeden ona bakıyorum.

"Beni hep bir oldubittiyle karşı karşıya bırakıyorsun. Aylarca ortadan kayboluyorsun ve yirmi beş yaşında bir eşle geri dönüyorsun. Daha önce fikrimi sormuş olsaydın, sana onunla evlenmemeni tavsiye ederdim. Benim fikrimin artık bir önemi yok. Zaten onun sürekli o lanet dedikodu dergilerinin kapaklarında yer almasından hoşlanmıyorum!"

"Ben neredeyse elli yaşındayım Boğa, o ise sadece genç bir model. Televizyon ve gazetelerin evliliğimiz hakkında konuşması normal."

"Onun çocuklarınızın annesi olacağını unutmamanızı isterim, bu nedenle ara sıra onun imajını medya düzeyinde değerlendirin ve çok uzak olmayan bir gün çocuklarınızın onun çıplak, siyah bir aygıra binmiş, amı açık bir şekilde görüldüğü takvimlere tiksintiyle bakacaklarını aklınızdan çıkarmayın..."

"Anladım, Taurus!" Babam yeni ganimet karısı hakkında ne düşündüğümü hissediyor ve sonunda bana o önemsiz sorularını sormayı bırakıyor.

'Audrey bir eş ya da anne olarak iyi değil,' sonucuna vardım.

"Onu da beceriyorsun diye mi?" diye bilmiş bilmiş bakıyor bana.

O biliyor.

Sandalyemde titriyorum ama babamla geçmişte birçok kadını paylaştığımız için o kadar da rahatsız değilim.

Bu bakış açısıyla Leclerc'e ait olan duyarsızlık o kadar aşırı ve rahatsız edici ki kendimi duygularımı, kişiliğimi ve ahlakımı sorgularken buluyorum.

"Eğer seni rahatsız ediyorsa," diyorum huysuzca, sanki hatalı ben değilmişim gibi, "duracağım."

"Kendisinin kesilmesine izin veriyor. O da bunu biliyor. "Sırtını fark ettim."

Boş yutkunuyorum. Bakışlarını, beni azarlamasını, kendimi daha babacan, sadece babacan hissetmemi sağlayacak bir şeyi arıyorum. Ama bu olmuyor. Hiçbir zaman olmadı.

Romarc Aquarius Leclerc'in duyguları yoktur. O zayıftır. Ruhu zayıftır. Çocuklarını seviyor ama onları anlamıyor. Bizimle ilgilenmiyor ve bize eğitim verme konusunda kararlı değil.

Kardeşlerime bir şeyler öğretmeye çalışan benim ve herkesten daha fazla baba figüründen yoksun olanın ben olduğumu bilmek, neredeyse hayatın kendisine hakaret gibi görünüyor.

"Audrey'nin kendini tamamen benim irademe teslim etmesi seni rahatsız ediyor mu?" diye soruyorum.

Babam evrakları bırakıyor ve bana bakıyor, sonunda gözlerinde bir duygu perdesi belirmeye hazır.

"Sana aşık olacağını biliyordum, tıpkı senin bunu pantolonunda tutamayacağını tahmin ettiğim gibi. Ama sen hastasın Boğa ve en kaba cinsel dürtülerini kimseye zarar vermeden, rızaya dayalı ve samimi bir şekilde serbest bırakmanın tek yolu buysa, bunu kalenin içinde yaptığın için, bana göre bu çok iyi."

Hasta kelimesinde kaldım.

Babam ve büyükbabam için parafilim başlangıçta bir hastalık olarak kabul edildi, öyle ki beni birkaç psikiyatrik seansa tabi tuttular. Ben bir piquerist olarak, bu cinsel bozukluktan muzdarip insanlar gibi, fantezilerimde hiçbir zaman hasta ya da sınırlı hissetmedim. Bir kadınla aramda kan bağı olmamasına rağmen her zaman seks yaptım, ancak babamın sanki deliymişim, sorunluymuşum ya da genç bir eşi paylaşmak zorunda kalacak kadar acınacak biriymişim gibi rahatsız olduğumu söylediğini duymak, onun için üzülmem ve kendime kızmama neden oluyor.

Bu yüzden, sırf içimden geldiği için, onun varlığından kurtulur kurtulmaz Audrey'i arıyorum ve birlikte uyudukları ve en az dört çocuğa daha gebe kalacakları yatağında oral seks yapıyorum.

Ve en çok hoşuma giden şey, Audrey'nin ağızına boşaldıktan sonra, benim emrimle hemen babamı öpmeye gittiğini bilmek.

Çünkü yapmak zorunda olduğı şey bu.

Çünkü ben böyle istiyorum.

Çünkü belki de babam haklıdır. Ben hastayım.

Şato kaplıcasına giden geniş avlunun önünde duruyorum. Klor kokusu burun deliklerime sınıyor. Düşüncelerim hala on yıl öncesine, sefahatime, kendimi sınırlayamayışma, temiz yolları takip edemeyişime geri dönüyor. Audrey sadece babamı küçük düşürmek için kullandığım bir şeydi, ama kendi cinsel sapkınlıklarından muzdarip olan babam bundan hiç rahatsız olmamıştı. Belki de bu benim kötülüğümdü.

Muhtemelen yıllar içinde beni bugünkü ben yapan da bu olmuştur.

Hayatımın temel taşları ellerime fazlalık verdi. Ve ben onunla beslendim.

Bana verdikleri her şeyi kardeşlerimden uzak tutmaya çalışıyorum.

Olduğum her şeyi ondan uzak tutmaya çalışıyorum.

Hayatımdaki tek temiz şey olan ondan.

Şatonun kapalı havuzunu kaplayan vitray pencereyi gözlemleyerek 'ölü' pozisyonda su üstünde kalıyorum. Mekan bir serayı andırıyor; duvarların kenarları tamamen büyük pencerelerle kaplı ve tavan da öyle. Gündüzleri güneş içeri süzülüyor, geceleri ise yıldızlar karanlık örtünün üzerinde parlıyor.

Zihnimi ses geçirmez hale getirmeye çalışıyorum, ama kulaklarım suya battığı için hiçbir şey duymasam da, kafam hala çok fazla ses çıkarıyor ve bir anlığına yakaladığım gece gökyüzü, Taurus'un başka kadınlarla birlikte olduğu unutulmaz seks kasetini sahneleyerek bu flaşları kovalıyor.

Bedenim hafif ve yüzer durumda ama içimde beni batırmaya hazır bir torba kaya varmış gibi hissediyorum.

Suyun içinde yüzerek dönüyorum ve havuzun karşı kenarına doğru bir kulaç atıyorum, ta ki bir sıçrama ve bir nefes arasında spa girişinden ilerleyen bacakları görene kadar.

Kısa bir süreliğine yalnız kalabileceğimi düşünmüştüm ama görünüşe göre Boğa, nereye saklansam beni bulmayı başarıyor.

Birkaç saniyeliğine suyun altına giriyorum, sadece nefes almak için, paradoksal bir şekilde, tam da havanın olmadığı, seslerin ya da görüntülerin olmadığı yere.

Yeniden ortaya çıktığımda, yüzümde pek çok kez takmaya çalıştığım, bana koruyucu bir zırh sağlayabilecek, duygularımı, ifadelerimi ve kendim için belirlediğim şeyleri yönetebilecek bir maske olduğunu hissediyorum.

Rol yapmak.

Onun oyununu oynuyor.

Koç'un teklifini kabul edin.

Boğa, ruhunda sapkın bir iblis olmasına rağmen, görünüşte her zaman mükemmel bir adamın olağan duruşuyla ortaya çıkar. Muzip gülümsemesi yüzündeki kasları büyüleyen bir bakışla birleştirir ve fiziği geç saate rağmen her zaman zarif bir kıyafetle şekillenir.

Dizlerini bükmüş, elinde bir buket çiçekle havuzun kenarında beni bekliyor.

Sakince ona doğru yüzüyorum, ta ki havuzun kenarına tutunup yüzümü ona doğru kaldırına kadar.

"Merhaba." Sesi yorgun, alçalmış ama bakışları parlak ve ışıltılı.

"Merhaba." Hissettiğim boşluğu algılamayacağı umuduyla gözlerimi ovuşturuyor, hissettiklerimi, görmeye devam ettiklerimi saklamaya çalışıyorum.

"Senin için," diye lavanta buketini bana uzattı. Kurdeleyle sarılmamış, sanki kendisi toplamış gibi görünüyor. Bu beni gülümsetiyor.

"Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum soğuk bir şekilde. Fark ediyor ve şeffaflığın arkasını görebilmek için gözlerini kısıyor. Ama o ben değil. Her şeye rağmen onun yüzeysel bir adam olduğuna inanarak küstahlık ettiğimi hissediyorum.

O beni sessizce izlerken, ben mor bohçayı kokluyorum, hâlâ kenara yakın bir yerde eğilmiş. Dinlenmek ve yüzmeyi durdurmak için dirseklerimi tam oraya dayıyorum ve kendimi tek bir kelime bile söyleyemez halde buluyorum.

Bu buketi bana dün getirseydin, bayılırdım. Şimdi ne düşüneceğimi bilmiyorum.

"Ne oldu Venüs?" diye soruyor gömleğinin düğmelerini açarak. 'Havuzda girmek istemiyor musun?

"Biraz yorgunum," diye karşılık veriyorum, bohçayı yere bırakıp bir hamleyle geri çekiliyorum.

Kendini yukarı çekiyor, gömleğinin düğmelerini çözmeye devam ediyor ve sonra onu çıkarıp yatağın üzerine bırakıyor. Aynı şeyi ayakkabıları ve pantolonu için de yapıyor, ben ise kaçmak istiyormuşum gibi havuzun diğer tarafından gittikçe uzaklaşıyorum. Gerçekte öyle yapıyorum ya da kendimi öyle sanıyorum.

Taurus Leclerc, otuz sekiz yaşında, spor salonunda saatlerini geçiren bir çocuktan daha iyi giyiniyor, beyaz boxer'larıyla kalıyor ve tek düşünebildiğim onun tuzağına düşmemek.

Sanki bundan böyle, o ne yaparsa yapsın, ben onun kişiliğini seksle, ellerini geçici dokunuşlarla ve dudaklarını ateşli öpücüklerle ilişkilendireceğim. Ama bana değil, başkalarına. Şimdi onu sadece diğer kadınlara karşı yansıtılmış olarak görüyorum.

Heykelsi, sağlam vücudu kasılır, atletik bir dalışla gösteri yapar. Taurus dalar ve yüzer.

Titriyorum, suyun içinde deli bir kadın gibi hareket ediyorum, bana ulaşmak üzere olduğunun farkındayım. Kasıtlı olarak rol yapma planımı uygulamaktan acizim, biliyorum, tamamen hazırlıksızım.

Bana ulaşır ulaşmaz önüme çıkmıyor, arkama geçiyor, sonra çıkıp beni arkamdan yakalıyor, hiç düşünmediğim bir şekilde.

Ve tüm gücü de bu: Bana dokunuyor ve sarılıyor, dudaklarını boynuma yapıştırıyor, kendini bedenime göre şekillendiriyor ve mermer fiziğinin her parçasını hissetmeme izin veriyor.

Hepsi mermer.

Yüce Tanrım!

Ona izin veriyorum.

Sadece birazcık, kendime söylüyorum. Birazcık tadını çıkar.

"Taurus!" diye iç geçiriyorum, onu durdurmaya çalışıyorum ve arkamı dönüyorum.

Ve Tanrım, saçları daha da koyulaşmış, omuzları genişlemiş, dudakları hava almak için aralanmış, gözleri acı veren bir maviye bürünmüş, ıslak halde muhteşem görünüyor.

Acıtıyor.

Ona bakmak bana acı veriyor, onun gerçekte kim olduğunu bilmek bana acı veriyor. Onu reddetmek bana acı veriyor. Ama vicdanım bana bunu söylüyor.

Ellerim tereddütle göğüs kaslarının üzerinde duruyor ve onu reddediyor.

Taurus ıslak kirpiklerini birkaç kez kırıştırıyor, kesinlikle davranışımı sorguluyor.

Kolayca manipüle edilebilecek bir adam değildir, bir anda kandırabileceğiniz biri değildir. Yani ona karşı ya dürüstsünüzdür ya da daha zekisinizdir.

Ve kendimi onunla eşit hissetmiyorum, kendimi hiçbir zaman ondan daha zeki hissetmedim. Her zaman onun peşinden gitmeye, onun öğretisini arzulamaya, bana daha fazlasını verebilecek kelimeler için ona bakmaya hazır küçük bir kızdım. Onu eğip bükme şöyle dursun, kandıramazdım bile.

"Bugün gelmediğim için kızgın mısın?" Başımla inkâr ediyorum ama beni belimden tutup bacaklarımı kalçalarına doladığında onu itemiyorum.

Havuzun en sığ kısmına doğru yüzdük. Benim aksime, ben vücuduna sarılmışken ayakta durmayı başardı, elleri

Çok dar kostümümün açıkta bıraktığı popomu tutarken, alnım şimdi benimkine dayanmıştı.

"Bu sabah sana veda etmeliydim. Beni yatakta bulamadığın için üzgünüm."

"olmalısınız.

'Hayır, sadece korkmuştum,' diye şaşırtıyor beni. Gözlerini arıyorum ve araştırıyorum.

"Neyden korkuyorsun?"

"Hakkımızda".

"Neden?"

"Çünkü her şey benim alıştığımın çok dışında". Dudakları tehlikeli bir şekilde dudaklarıma yaklaşıyor, ama sanki tepkilerimi daha fazla incelemek istiyormuş gibi onları benden almıyor. "Bu öpücüğü bana verecek misin yoksa senden koparmam mı gerekecek? Pek istekli görünmüyorsun."

Bakışlarımı indiriyorum, ama tüm gücümle rol yapmanın en yüzsüz yolunu bulmaya çalışarak acı bir yarı gülümseme veriyorum.

Ama ben onun kadınları gibi maske takmak için yaratılmadım. Ben dürtü ve öfkeyim, şimdi ateş ve ayazım, bu yüzden artık niyetlerimi gerçekleştirmeye çalışmıyorum, kendim olmaya geri dönüyorum ve en az doğrudan şekilde de olsa onunla yüzleşmeye karar veriyorum.

"Bazı şeyler değişti." Seksinin bacaklarımın arasında hareket ettiğini hissediyorum, bu yüzden utanıyorum, korkuyorum ve belki de kabul etmediğim bir heyecanın kurbanı oluyorum, kalçalarından dolanmayı gevşetiyorum ve hareket ediyorum.

"Aramızda mı demek istiyorsun?" Taurus Leclerc'in kafasının karıştığını ve düşüncelerimi kontrol edemediğini görmek bana kendimi güçlü hissettiriyor, sanki bir kez olsun onu yöneten ben olabilirmişim gibi.

"Evet, Taurus, kalsın!".

"Benim hakkımda ne hissettiğin hakkında mı?"

"Evet.

"Bu gece olanlar hakkında mı?"

"Ayrıca!"

Taurus küçük, yumuşak dalgalar halinde hareket eden suya bakar, ancak ona bir tokat attığında bir nanosaniye içinde gelgitli bir öfke dalgasını serbest bırakır.

Beni geçiyor, arkamdan ilerliyor ve sonra saldırmaya hazır bir köpekbalığı gibi etrafımda dönmeye başlıyor.

Kendimi, belirip kaybolan yüzünü, arkamda belirip kaybolan bedenini, uzanıp beni daha da şaşırtan gözlerini takip ederken buluyorum.

"üyorsun," diye mırıldanıyorum, onu durdurmayı umarak. O da durdurdu.

Duruyor, bana sırtını dönüyor ve beni kasılmış omuzlarının, iç içe geçmiş ve gergin kaslarının, geniş ve güçlü ensesinin güzel görüntüsüyle baş başa bırakıyor.

Bana döndüğünde, en azından bakışlarıyla, öncekinden daha az kafası karışmış, düşüncelerinin ve bedeninin kontrolünü yeniden ele geçirdiğinden daha emin görünüyor, sanki dürtülerini evcilleştirdiğinden eminmiş gibi.

"Sekiz yıldır benim için hiçbir şey değişmemişken, bir gün içinde sizin için bir şeylerin değiştiğini nasıl söyleyebiliyorsunuz anlamıyorum."

Sözlerinin yoğunluğu ve bunları ifade ederkenki farkındalığı karşısında gözlerim yanıyor.

Ve bu benim kafamı karıştırıyor.

O bu mu yoksa Koç'un bana gösterdiği mi bilmiyorum. Kendisinin bu versiyonunu mu tercih ediyor, bu yüzden geçmişten mi kaçıyor, yoksa onu benimle yeniden üretmeye mi çalışıyor.

En yakın kenara doğru yüzüyor ve beni onu takip etmeye zorluyor çünkü artık sohbetin açıldığı çok açık.

Kaslı kolları havuzun kenarına uzanıyor, göğüs kasları gururlu ve güçlü bir şekilde ortaya çıkıyor, ıslak bukleleri hareket ettiren eli bana ilk çıkışında, o lanet ofiste beni baştan çıkaran ve büyüleyen aynı eli hatırlatıyor.

"Yani?" diye ağzından geçiriyor burnunu yukarı çekerek. "Bu gece olanlardan sonra neden bir şeylerin değiştiğine inanmam gerektiğini bana açıkla!"

"Endişelendiğiniz şey buysa, bu sizin performansınızla ilgili değil."

"Seni temin ederim ki bu sadece bir tatbikattı Venüs. Sana hiçbir şey yapmadım!" Eğer her şeyi sekse indirgemeye başlarsa, işimiz gerçekten biter.

"Yetişkin bir kadın ol ve bana sorunun ne olduğunu söyle."

Başımı geriye atıp saçlarımı ıslatıyorum, sonra bakışlarımı tekrar onunkilere çeviriyorum ve zorlukla ne hissettiğimi anlatmaya çalışıyorum.

"Geçmişte seni farklı görmeme neden olan bir şey yapmış olabilirsin," diyorum bir nefeste.

"Daha spesifik olmalısın Venüs, çünkü hayatımda pek çok şey yaptım, bazıları güzel, bazıları şüpheli. Diğerleri hala *çok* şüpheli."

"Benim yerimde olsaydın ne yapardın?"

"Taurus'un neden belli bir şekilde davrandığını sorardım. Onu yanlış olduğunu düşündüğünüz şeyi yapmaya iten neydi? Yaptığı şeyin mantıklı olup olmadığını, nasıl hissettiğini. Sizce hayatımda hiç tamamen şans eseri hareket ettim mi?"

"Hayır.

"Yanılıyorsun." Beni kalçalarımın tuttu ve sanki buzdan yapılmış gibi ürpermeme neden olarak beni hareket ettirdi, olduğu yere, havuzun kenarına yerleştirdi.

Beni tuzağa düşürüyor.

Kolları, lanet olsun ki geçmeye niyetli olmadığım bir bariyere dönüşüyor. Şimdi baştan çıkarıcı bir portre olan vücudu benimkine baskı yapıyor, suyun dışındaki ıslak tenini ve altındaki diğer her şeyi hissetmeme izin veriyor.

Hepsi... geri kalanı...

"Örneğin sen bir vakaydın," diye fısıldıyor dudaklarıma.

Bunu yapmalarına izin verme.

"Ve sen hayatımdaki tek vakaydın," diye devam etti. "Derin çekingenliklerimin olmadığı tek zamandın. Seninle sadece bendim. Sen ve ben."

Ve nemli dudaklarımda ipek. Onunla buluşan dilimin ucundaki klor. En sevdiğimiz teması aramak için açılan kalçalarımın arasındaki magma.

Taurus beni inkar etmiyor. Bana yapışıyor, kendini üzerime bastırıyor, beni havuz duvarına , bugün birbirimizi reddettiğimiz her şeyi üzerime itiyor.

Suya dalmış olmama rağmen karnımda bir sıcaklık hissediyorum, çok derinlerde yanan ve rahatlık isteyen bir şey.

Kendimi şişen seksine sürüyorum, ayak bileklerle kalçalarını sıkıyorum ve onu içeri çekiyorum, sıkıştırıyorum, saldırısı altında beni sıkıştırmaya zorluyorum.

Dillerimiz yalaşıyor, dudaklarımız şapırdıyor, dişlerim çenesinde bitiyor, derisini sürüyüp ısıyor, sonra sakalını kazıyor.

Ve onun ağına düştüğüm için kendime lanet ediyorum, kendimden nefret ediyorum çünkü bunu çok seviyorum.

Her ne kadar onu yanlış ve geçmişinin gölgeleriyle lekelenmiş hissetsem de, ona ve bedenime verdiği her şeye tapıyorum.

Beni aydınlatmasını ve bana canlı hissetmenin ne demek olduğunu hatırlatmasını seviyorum.

Ve bana yaşadığımı en çok hissettiren kişinin, beni bir parmak şıklatmasıyla öldürebilecek kişiyle aynı kişi olduğunu görmek üzücü.

Kendime bugünün dün gibi olmadığını söylüyorum. Artık sadece ben ve o varız ve başka kadın yok.

Sadece ben ve o.

Benim dilim onunkinde, onun elleri popomda, onun seksi doğru noktaya bastırıyor, bastırıyor ve bastırıyor.

"Bugüne kadar yaptığım hiçbir şey şans eseri olmadı," diye devam ediyor. "Hayatım her zaman hesaplanmıştı Venüs. Ama sen, lanet olsun!" diye inliyor ve boynumdan güzel bir deri parçasını emiyor.

Beni ısırduğında nefesim kesiliyor ve elleri kostümümün külotunun altına girdiğinde daha da yüksek sesle yapıyorum. Tam kıcığımın üstüne.

"Taurus!", parmaklarının çok hassas, keşfedilmemiş yerlerden geçmesini engellemek için adını söylüyorum. Tam kalçalarımın arasından.

"Tek aksilik sendin," diye fısıldıyor dudaklarıma. "Bugün seninle yaptığım şeyle yaptığımı düşündüğün şeyi birbirinden ayır."

Neden bahsettiğimi zaten biliyor gibi görünüyor. Ama şu anda umurumda değil, ellerinin kostümümün altından popomu kavramasına, dudaklarının dudaklarıma yapışmasına, iç çekişinin boynumun, köprücük kemiğimin ve göğsümün kaymasına izin veriyorum.

Kendini tutuyor.

hep kendini tutuyor ama ben bırakamıyorum. Bırakmamalıyım. Devam etmem gerek.

"Beklenmedik şeylerden nefret edersin.

"Aynen öyle.

"Bu nedenle sizin de benden nefret ettiğinizi düşünüyorum."

'Kendimi nefret ve arzu arasında bölüyorum'.

'Nefretin karşıtı arzu değildir'.

"Böyle söylüyorsun çünkü sana olan arzumun ne kadar güçlü olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

"Aşktan daha önemliymiş gibi söylüyorsun".

"Bunu sanki bildiğim tek gerçekmiş gibi söylüyorum. Ve sizi temin ederim ki pek çok şey biliyorum. Sizin için herhangi bir şüpheyi giderdim mi?"

'Bunu düşünmek zorundayım'.

Onunla yüzleşecek cesaretim yok, gerçek bu. Geçmişini, yaptıklarını, kiminle yaptığını ve nasıl yaptığını iğrenç bulduğumu yüzüne söyleyecek kadar cesaretim yok.

Ama bir parçam son bir kez, son bir tutku anının tadını çıkarmak istiyor gibi görünüyor, çünkü bunu hak ettiğimi hissediyorum.

Onunla her zaman şuna inandım: Bir gece için bile olsa, buna değecekti. Sadece bir kereliğine bile olsa mutlu olurdum.

Çok kandırıldım!

"Hakkımda ne bulduğunu öğrenebilir miyim? Umarım beni Google'da aramak gibi üzücü bir fikre kapılmamışsındır?"

"Uzun zamandır bu aşamadan geçiyorum. Google'da her şey arandı".

"Okuduğunuz her şeyi hafife almadınız değil mi?"

"Doğru olarak kabul ettiğim tek şey yazılmamıştı, o da ben küçük bir kızken parmağını ağzıma sokmandı".

'Sadece bir parmaktı,' diye gülümsüyor. 'Tanrım ne kadar güzel! "Bunu çıkarabilir miyim?" diye soruyor bikinisini tutarak.

Ona evet demek istiyorum, göğüslerimi yalamasını, dün gece yaptığı gibi onlara dokunmasını istiyorum, ama bunu reddediyorum ve konuşmayı tercih ediyorum.

"Geçmişte bir hata yapmış olsaydım, bugün pişman olabileceğim bir şey, ne düşünürdün?"

Boğa homurdanıyor ama bana cevap veriyor, çünkü her zaman düşüncelerimin karmaşasına açıklık getirmeye istekli. Çünkü o böyle biri, çünkü bana her zaman bir şeyler öğretmek istiyor.

"Her durumda seninle olurdum."

"Geçmiş geçmişte kaldı diye mi?"

"Hayır, sadece sen benim Venüs'üm olduğun ve değer verdiğin insanların yanında olduğun için. Ayrıca, geçmişinde ben yoktum. Eğer orada olsaydım, hiçbir hata yapmazdın. Bu benim için de geçerli. Muhtemelen, sen de benim geçmişimin bir parçası olsaydın, yapmayacağım pek çok şey olurdu. Şimdi bana senin sorununun ne olduğunu söyleyecek misin?"

Bazı şeyleri söylemesi hoşuma gidiyor, kendimi önemli hissetmemi sağlıyor ve teraziyi onun lehine çeviriyor ama belki de gerçekler başka olduğunda güzel sözlerin pek işe yaramadığını anlamasını sağlamanın zamanı gelmiştir.

"Artık rol yapamam, Taurus. Lütfen uzaklaş ve daha fazla yaklaşma. Sana göstermem gereken bir şey var."

Yüzü taşa dönüyor, çenesi seğiriyor, ama gözleri, sadece Taurus Leclerc'in sahip olduğu o iki mavi elmas, çok yapışkan ve inanılmaz derecede kör edici, içinden geçen tüm hayal kırıklığıyla bana bakıyor, üzerimde hissettiğim bir umutsuzluk, şimdi temasından daha ezici, parmaklarının kaymasından ve beni bırakmasından daha canlı.

Ellerimle havuzun kenarına bastırıyorum ve kendimi yukarı, suyun dışına çekiyorum.

O da aynısını yapıyor ve ayağa kalkar kalkmaz, her sözlü saldırganlık girişimi mideme batıyor, vahşi bir dansa giriyor ve beni kaçınılmaz olarak bakışlarımla bu adamın temsil ettiği her şeyi düşünmeye zorluyor.

Ve geçmişte gecelerini nasıl geçirdiğini keşfettikten sonra, onu burada, önümde, en acımasız kılığıyla, günahın ete kemiğe bürünmüş haliyle gördükten sonra, ne yaparsa yapsın ya da ne söylerse söylesin, bunu aklımdan asla çıkaramayacağını anlıyorum.

Asla!

Ve onu buyurgan, çıplak ve sırılsıklam, sırılsıklam, şeffaf beyaz boxer'ının seksinin şeklini mükemmel bir şekilde şekillendirdiğini görmek bir eziyet. Kumaş, bedenin parlamasına izin veriyor, et elastik bandı ittikçe geriliyor, neredeyse tüm kabadayılığıyla dışarı dökülmek istiyormuş gibi.

Büyük, çekici ve tehlikeli. Her kadının arzuladığı her şey.

Ve onu bu şekilde, bu durumda görmek, bana yaklaşırken, yırtıcı, baştan çıkarıcı zaten muzafferken ve beni kaçmaya, kendimi korumaya, büyüünden kurtulmaya çağırırken beni bir kuyruk dönüşüne gönderiyor.

Tekrar tuzağına düşmemek ve ona karşı hissettiğim bu pervasız çekimi söndürmek için hızla arkamı dönüyorum, karyolanın üzerinde duran kıyafetlerimin arasından cep telefonumu alıyorum ve titreyen parmaklarımla Aries'in bana gönderdiği fotoğrafı ortaya çıkarıyorum.

Ekranı yüzüne doğru itiyorum ve öfkeyle basitçe şöyle diyorum: 'Sen böyle bir adam mısın?'

Hayatın tüm yönlerini bildiğime, tüm duygu biçimlerini deneyimlediğime inanmakla hata etmişim.

Yanılmışım.

Hâlâ pek çok nüansı kaçırıyorum, her duyguyu yakalamaktan çok uzağım.

Ve Venüs, gençliğiyle, heybetli doğallığıyla bana başka renkler gösterdi ve asla unutmayacağım bu anda, bana yeni bir şey öğretti, birçok kez deneyimlediğimi sandığım ve bunun yerine beni derinden etkilemeyen bir şey.

Şimdi *utanıyorum*.

Kendimden utanıyorum, çünkü Venüs bana gerçek beni göstermekten başka bir şey yapmıyor. Geçmişte olduğum, ruhumun en karanlık köşesine kilitlediğim, hala geceler boyunca peşimi bırakmayan, peşimden gelen, bana haince gülümseyen ve bana her zaman gördüğü kişi olmadığımı hatırlatan kişi.

Çok utanıyorum.

O kadar utanıyorum ki hareket .

Ve o resimde kendimi görmek beni hasta ediyor, onun gördüğünü bilmek beni hasta ediyor, onu hoşnut etmediğimi bilmek beni hasta ediyor, onun titrediğini görmek beni kızdırıyor, gözlerinde titreşen duyguyu görmek beni öldürüyor.

Onu geri dönüşü olmayan bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığım için kendimden nefret ediyorum.

Ve artık hiçbir şey yapamıyorum, çünkü onu kaybettim.

Göz kapaklarımı sıkıyor, dikkatimi o anıdan, onun gözünde olduğum ve şimdi olduğum şeyden, ahlaksız bir adamdan uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Kalbim göğsümde sanki kötü hava koşullarının hüküm sürdüğü bir ormanda koşuşturan bir kedi gibi atıyor. Kaybolmuş hissediyorum. Yenilmiş, dolayısıyla yenilmiş.

Zihnim zonklayan organımla aynı hızda koşuyor, fikirler fırtınaya tutulmuş nehirler gibi akıyor. Bir his kasırgası midemde yuvarlanıyor, sanki ikiye katlanıp ruhumu kusacakmışım gibi.

Doğru olanı yapmalıyım.

Doğru olanı yapmalıyım.

Karar vermek

zorundayım.

Şimdi.

Bırak gitsin, anı yakala ve planı uygula. Bırak gitsin,

o sana göre değil. Sen de ona göre değilsin.

Bırak kendisi olmakta özgür olsun. Seninleyken olmazdı.

Gözlerimi tekrar açtığımda Venüs kolunu indirmiş, beni tanıdığı en kötü erkek, bir gece önce ona her şeyi yapmak istediğini ima eden sapık bir domuz olarak seçtiğine dair kanıtları bir kenara bırakmıştı.

Yüce İsa! Benim hakkımda ne düşünecek?

Son karar yaklaşıyor. Venüs'ün gözleri bekliyor, genç bedeni gururlu, tereddüt edecek gibi görünmüyor. Çenesi yukarıda, duruşu bana bakmaya kararlı.

Korktuğum gibi mızızlanmaması, savaşmak istemesi ve burada, önümde durup açıklama talep etmesi hoşuma gidiyor.

Diğer kadınlar onun yerinde olsalardı, sırf beni yataklarında tutabilmek için beni anında affederlerdi. Ama o değil, gerçek olan, beni isteyen o değil.

Onu gittikçe daha çok seviyorum. Korkutucu derecede somut olmasını, bakışlarıyla beni azarlamasını, karnımda bir çukur kazmasını seviyorum.

Ve utancımı hissediyor, beni öfkesiyle, varlığıyla, bu aşırılıkların neden hayatımın bir parçası olduğunu her ne pahasına olursa olsun bilme arzusuyla cezalandırıyor.

Beni sessizlikle ve derimi yüzen bakışlarıyla azarlıyor. Gururu ve güzelliğiyle beni mahkum ediyor.

Bugün itibarıyla sadece hayranlık

duyabileceğim bir güzellik. Ama kararımı verdim.

Güçlü olduğunu biliyorum.

Kalkacağını biliyorum.

O böyledir, kırılmaz. Benden güç, öfke ve cesaret alıyor.

Ve ona vurmak üzere olduğumu biliyorum, güzel vücudunda hayali çürüklerin boyanmak üzere olduğunu biliyorum, sanki davranışım onu

Tekmeliyor.

Şiddet gibi.

Sana yapacağım şey şiddet gibi gelecek.

Ben karar veririm. Verdim. Kaydımı değiştiriyorum. Kontrolümü bir savunma silahı olarak kullanıyorum ve zihnimi teslim olmaya zorluyorum.

"Bu resmi nereden buldun?" diye sertçe tısladım.

"Önemli değil!"

"Bunu sana kim verdi?"

"Bu musun, değil misin?"

"Bu fotoğrafı sana kim gönderdi?" diye sesimi yükseltiyorum. Beni farklı görmesini istiyorum. Tam olarak fotoğraftaki adama baktığını düşünmeye başlamasını istiyorum.

"Cevap ver, Taurus!" diye akıllı telefonu sallıyor.

"Resmi nereden aldın?"

"Bu sen misin bilmek istiyorum!" diye bağıyor.

"Kim gönderdi lan bunu sana?" diye bağıyorum aynı şekilde, sesim yarı açık pencere duvarlarından biri tıkırdayana kadar gür çıkıyor.

"Sen böyle bir adam mısın, değil misin?" diye ısrar ediyor, öfkeme kayıtsız kalarak.

"Eğer olsaydım?"

"O zaman senin yanında durabilecek türden bir kadın olmazdım." Cep telefonunu şezlonga atıyor ama kıpırdamıyor, önümde duruyor, kostümünün içinde, su taneleri tenini istila ediyor, bana inkârı hatırlatıyor. Şu andan itibaren, artık ona dokunamam.

"Gerçekten de yanımda duramazsın, bu hayatta olmaz," diye vurdum ona.

"Ve bunu bana şimdi mi söylüyorsun?" diye karşılık veriyor, kollarını kavuşturarak.

"Eminim beni becerdikten sonra söylemeyi planlıyordun."

"Resmi nereden aldın?" diye ısrar ediyorum.

"İnkâr etme!"

"İnkâr etmiyorum çünkü ben tam olarak öyleyim!"

"Ve bana söylemek niyetinde olmadığınızı inkâr etmiyorsunuz?"

"Hayır.

"Eğer bu hayatta birlikte olamayacağımızı düşünüyorsan, neden benim hayatıma karışıyorsun?"

'Çünkü öyle hissediyorum'.

"Her zaman böyle cevap vermeyi kes!" Şimdi en yüksek sesle bağırır o.

"Senden haberim olmasaydı bana bundan asla bahsetmezdin."

"Benim hakkımda bir şey öğrenmedin, bilgilendirildin, bu farklı bir şey." Yumruklarımı iki yanımda sıkılı tutarak ona sertçe bakıyorum. "Ve hayır, sana hiçbir şey söylemezdim, çünkü bu seni ilgilendirmiyor."

"Bu beni ilgilendiriyor!"

"Hayır!"

"Evet, çünkü benim erkeğim olduğunu söylemiştin, pislik!" Göğsüme bir yumruk indiriyor ama ben bunu hissetmiyorum, cümlesi o kadar açık, o kadar sindirilmesi zor ki.

Bu doğru, ona onun olduğumu itiraf ettim ve bunu yaptım çünkü gerçekten onun olduğumu hissediyorum.

Yüz yüze, göz göze duruyoruz, ben onun üzerine eğilmişim, onun başı benimkine doğru kaldırılmış. Küçük, savunmasız ama güçlü. Bana direnmesi zor. Beni cehenneme göndermeye kararlı.

'Demek sen böyle bir adamsın,' diye fısıldıyor.

"Öyleydim.

"Hâlâ öyle misin?"

"Belki".

"Beni uzaklaştırmak ve Akrep'e yaklaştırmak için gerçekten böyle olduğuna inandırmaya mı çalışıyorsun, yoksa bana bir açıklama yapmayı mı planlıyorsun?"

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. Vücut ısım çok yükseliyor, adeta kuruyorum. Yıkılmaz bir heykel olan onun önünde bir ileri bir geri yürüyorum.

Öyle olmasını seviyorum.

Ona bir şekilde bir şeyler öğretiyormuşum gibi hissediyorum. Onun zırhını dövdüğümünden, ona bir amaç, benden nefret etmesi için bir bahane verdiğimden ve onu ilk ve son kez tam bir kadın yaptığımdan eminim.

Bensiz tamamlanmış.

"Seni hiçbir şeye inandırmak istemiyorum Venüs. Ve sana geçmişimle ilgili herhangi bir açıklama yapmak zorunda değilim. Resimdeki adam gerçekten benim. Nokta."

"Açıklama yapmadan beni uzaklaştırmak istiyorsun. Bu şekilde çok kolay, Taurus."

"Ben daha kolay yolları tercih ederim. Olaylardan faydalanmak ve onları kendi lehine çevirmek her zaman daha iyidir. Ama bu yıllardır bildiğim bir şey, bu yüzden bana bir şey öğrettiğini düşünme".

"Yani?"

"Yani benim için sorun yok. Hadi bitirelim şu işi!"

"Bana söyleyecek hiçbir şeyin yok mu? Kendini haklı çıkarmıyor musun?"

"Tartışma burada sona eriyor," diye biraz fazla yüksek sesle anons ediyorum.

"Bir açıklamayı hak ediyorum ve şimdi sen bana bunu yapacaksın!"

Parmağını göğsüme vuruyor ama ben omuz silkiyorum. Temas istemiyorum. Artık istemiyorum. "Geçmişin üzerinden geçebilirim Boğa, senin ne olduğunu, ama bugünü ve geçmişimizi çiğneyemem. Bugün bile o adam mısın? Şu an karşımda dururken bile o adam ?"

Dudakları yüzünü buruşturarak tiksintiyle seğiriyor. Onu etkileyen rahatsızlık derimin altına işliyor. Gözleri öylesine hayal kırıklığına uğramış ki, sanki gerçek düşüncelerini gizleyemiyormuş gibi gözlerinde bir dizi ağza alınmayacak kelime okuyorum.

"İstersen beni aşağılayabilirsin Venüs." Duyarsız olmaya çalışıyorum, sahte bir kontrolle. "Bana ahlaksız mı demek istiyorsun? Seks manyağı mı? Dejenere mi? Yap hadi!"

"Bunu asla yapmam, sandığınız kadar sığ biri değilim. Sadece nedenini bilmek istiyorum!"

"Çünkü öyle hissettim. Ve şimdi gidiyorum," diye omuz silkiyorum, eşyalarımı alıp kaplıcadan ayrılmaya niyetliyim.

"Fotoğrafi bana kimin verdiğini bilmek bile istemiyor musun?" diye arkamdan bağıyor.

Kıyafetlerimi alıyorum ama giymiyorum. Boşlukta bir noktaya bakıyorum ve son kartı, üzerime kesin olarak çarpı işareti koyacak kartı oynamaya karar veriyorum. Gözlerinden, zihninden ve umarım sonsuza dek kalbinden kayboluşumu izlemeden önce dönüp son bir kez ona bakıyorum.

"Sen odana gidene kadar ben öğrenmiş olacağım."

"Peki bunu nasıl yapacaksın?"

"Cep telefonu verilerinize erişmemi sağlayan bir uygulama kullanıyorum. Temel olarak bir kopyasına sahibim".

"Ne?" Sözlerim karşısında dehşete kapılıyor ve benim zalimce ve muzipçe gülümsediğimi görünce geri çekiliyor.

"Şok mu oldun?"

"Seni alçak piç!"

"Sonunda uyandın Venüs."

"Berbatsın!"

"Devam edin ve benim hakkımda ne düşündüğünüzü ifade edin, size izin veriyorum."

"Beni iğrendiriyorsun.

"İşte geldik. Güzel!" Ona gülümsüyorum ama içimden kemiklerim sızlıyor.

'Senin sınırların yok'.

"Aynen öyle.

"Hiç saygınlığın yok.

"Hmm, doğru.

"Pislik!"

"Centilmenliğimden dolayı, cep telefonunuzu gözetlememe asla izin vermedim, ama şimdi bunu yapmanın uygun olduğunu düşünüyorum."

"Siktir git!"

"Bir tartışmada kabul edilebilir küfür sayısını aştınız. Kullandığınız dili denetlemeye başlayın yoksa bu anlamsız sohbete devam etmek için daha fazla istekli olmayacağım."

"Artık sizin için uygun olmayan benim. Hiçbir şekilde!" *Biliyorum, bebeğim.* "Siktirip gitmeden ve benden uzaklaşmadan önce, bana o lanet resim hakkında bir açıklama borçlusun!"

"Fiziksel olarak akraba olmamız ve memelerini becermiş olmam, geçmişimi bilmek bir yana, açıklama yapma hakkına sahip olduğun anlamına gelmez."

"Bunu bilerek mi yapıyorsun?" diye bana doğru geliyor ve yolumu kesiyor. "Bu senin savunma mekanizman mı? Bana saldırarak aletini korumaya mı çalışıyorsun?"

"Olabilir. Şimdi izin verin geçeyim."

"Kardeşinle evlenmek istiyorum. Mümkün olduğunca çabuk!"

Yer paramparça olur. İfadesi tende saf bir şiddet yaratıyor.

"Güzel. Sonunda beni tatmin ettin. Küçük düğün partinizin ayrıntılarını Müller'e anlatın, o sizinle ilgilenecektir." Onu atlatmayı başardım ama sakinleşmedi.

"Ve oda değiştirmek istiyorum!"

"İstedığınız yere gidin, şato çok büyük. Eminim Scorpio size odalarından birini vermekten memnuniyet duyacaktır, tabii fahişelerinden biri tarafından işgal edilmemiştir."

"Artık fahişelerine ihtiyacı olmayacak."

Böyle söyleme, bebeğim. Bunu söyleme yoksa seni omzumda taşıır ve kulemde hapsederim.

"Fantastik".

'Sen büyük bir hayal kırıklığısın'.

"Olur böyle şeyler Venüs. Buna hayat denir.

"Benim hayatımın senin pisliğinle hiçbir ilgisi yok."

"Aynen öyle. İşte bu yüzden benim yanımda olamazsın."

"Siktir git".

Gitmeden önce durup ona getirdiğim bohçayı alıyorum, bir elimle tutup parçalıyorum, tutamları ufalanıyor ve kokuları yayılıyor.

"Yarın kahvaltıda görüşürüz". Hayal kırıklığına uğramış ve duygusallığın sınırlarında gezinen bakışları altında, lavantadan arta kalanları yere atıyor ve oradan ayrılıyorum.

Daireme döndüğümde yaptığım ilk şey Venüs cihazına bağlı olan iphone'u açmak oldu. Hemen WhatsApp konuşmalarına göz atıyorum ve hepsinin silinmiş olduğunu fark ediyorum. Bunu yapacak zamanı vardı, lanet olsun! Ona uygulamadan bahsetmemeliydim.

Gelen ve giden e-postaları, gelen aramaları ve mesajları kontrol ediyorum.

Hiçbir şey.

Her şeyi temizledi.

Masaya bir yumruk atıyorum ve sonra gülmeye başlıyorum.

Daha yüksek sesle ve daha yüksek sesle gülüyorum, o kadar ki kendimi etkiliyorum ve sandalyemde geriye düşüyorum, yüzümü ovuşturuyorum, umutsuzluk içinde dalgalanan gözlerimi tutuyorum.

"Seni küçük cadı!" diye başımı sallıyorum, boş cep telefonuna bakarak. Artık bir anlamı yok.

Artık hiçbir şey mantıklı gelmiyor.

Birinin o lanet fotoğrafları görmesinden her zaman korkmuşumdur, ama şimdi kesinlikle alıcıları değiştirdim. Tüm dünyanın görmesini tercih ederim, herkesin, herkesin, ama onun değil, lanet olsun!

O değil!

Onları görmemeye zorlamak için gözlerimi bağlamak isterdim. Ama zihnimi kapatmam gerekirdi.

Çünkü olduğu yer orası.

Onun sesinden etkilenmemek için kulaklarımı tıkamak isterdim. Ama sağır olmam gerekirdi.

Çünkü o her sestten daha gürültülüdür.

Onun çağrısına doğru hareket ettirmemek için bacaklarımı yere bağlamak isterdim. Ama zincirler beni onları kesmeye zorlayacaktı.

Çünkü nasıl olsa ona ulaşacaktım.

Son yirmi dört saat boyunca ona bana güvenmesini söylemekten başka bir şey yapmadım.

Ona her zaman ve her durumda yanında olacağıma söz verdim.

Ama şimdi bana bir daha asla güvenmeyecek.

Ve daha mantıklı bir yanım bunun en iyi şey olduğunu düşünüyor.

Çünkü sonuçta, belki de birine bu kadar değer verirsiniz, onu kötülükten kurtarırsınız. Ve ben, onun için, kötülükten başka bir şey değilim.

Kapıma vurulan yüksek seslerin saldırısı altında uyanıyorum. Dairemin girişi yatağımdan oldukça uzakta olmasına rağmen, alanın genişliği göz önüne alındığında, boş bir kilisede bir kapıya vurduğunuzda olduğu gibi, her gürültü güçlendirilmiş gibi görünüyor. Bu yüzden ayağa kalkıyorum ve kapıyı kırmak üzere olan kişiye 'geliyorum' diye bağıyorum.

Açtığımda yüz hizamda kimse yok ve başımı eğmek zorunda kalıyorum. Michelle'in mavi gözleri merakla bana bakıyor ve Leo'nun tombul yanakları şişiyor ve sonra bana bir osuruk veriyor.

"Bugün Pazar!" diyor Michelle.

"Nica," diye tekrarlıyor Leo, *Pazar* kelimesinin sonunu söyleyerek.

"Hımm... yani?", arkama yaslanıyorum, ellerimi dizlerime koyuyorum ve onlara bakıyorum, sabahın sekizinde kapımı neden çaldıklarını görmek için bekliyorum, lanet olsun.

"Pazar günleri, ben ve *küçük aptal lord* Taurus'u uyandırmaya gideriz," diye açıklıyor Michelle.

Leo onu masum bir şekilde dürtüyor, sonra da son kelimeyi kendi üslubuyla tekrarlayarak araya giriyor.

"Boğa!"

"Ne güzel!", neredeyse küçük kız sesi çıkarıyorum. "Gerçi dairesi koridorun sonunda, tam şurada," diye gösteriyorum.

Michelle ve Leo yolu gösteren parmağımı takip ediyor, sonra senkronize bir şekilde dikkatlerini bana geri veriyorlar. Bana aptalmışım gibi bakıyorlar ve küçük prensesin kaşını kaldırmasıyla onay alıyorum.

"Pazar günleri yaptığımız şey bu, gidip Taurus'u uyandırıyoruz. Leo ve ben senin de bizden biri olup olamayacağını görmeliyiz, böylece sen de geleceksin."

"Hiç sanmıyorum!" diye sertleştim.

Michelle'in pembe ipek pijamalarına bakıyorum ve küçük bir kız için biraz fazla sofistike olduklarını düşünüyorum. O, şurasına burasına küçük arabalar basılmış pelüş bir pijaması olan Leo'nun aksine, kalesinde hüküm sürmeye hazır küçük bir hanımefendi olmak istiyor gibi görünüyor.

Ama onun tatlılığı ve çocuksu güzelliği bana boyun eğdirmeyecek.

"*Vie!*" diye bağıyor Leo. Elimi tutup beni çekerken bu kelimeyi 'gel' olarak yorumluyorum.

Michelle zaferle yüzünü buruşturur ve arkasını dönüp Taurus'un dairelerine doğru ilerlerken saçlarını sallar.

Ben itiyorum ama ufaklık beni sürüklüyor.

"Çocuklar, durun!" Çıplak ayaklarım ince mermerin üzerinde kayıyor. Üzerimde dekolteli ipek bir elbise var, koridor yatak odamla aynı iklimde değil ve hava buz gibi.

"Giyecek bir şeyler almalıyım ya da..."

"Vakit yok," diyor Michelle, arkasını bile dönmeden.

Ne oluyor be! Dün geceki tartışmadan sonra, suratına bir taş attıktan sonra Taurus'un yatak odasına böyle d alamam.

Bütün gece nefret ettiğim tokat gibi bir suratla hayali bir taş.

Taurus'un büyük süslü kapısının önüne geldiklerinde Michelle, "Futbol maçına mı gidiyorsunuz?" diye sorar.

"Hayır!"

"Evet," Leo elimi sıktı. "Git!"

"Pazar günleri herkes futbol maçına gider, biz hariç'.

"Peki neden?"

"Çünkü Taurus onların bizi görmesini istemiyor."

"Seni kim görmemeli?"

Michelle başının üzerindeki altın sapı kavırıyor. Bana gizemli bir şekilde bakıyor ve sonra cevap veriyor: 'Dünya.

Taurus'un ailesini tüm dünyadan saklıyormuş gibi yapmasını saçma buluyorum ama Michelle böyle bir şey söylüyorsa, beş yaşında olmasına rağmen çok zeki bir çocuk olduğu düşünülürse, o zaman ifadesinin bir anlamı var demektir.

"Dünya seni neden görmesin?" Boğa'nın odasına girme niyetini aklından çıkarmak için bilerek sorular soruyorum. Sadece oyalanıyorum, belki onu sinirlendiririm ve beni dışarı atar.

"Çünkü aksi takdirde bizi kaçırmıyorlar ve sonra fidye istiyorlar. Kardeşim zamanında ödemezse kulaklarımızı, parmaklarımızı ya da vücudumuzun diğer kısımlarını kesiyorlar. Chantal sadece göğüs, burun, dudak ve kıkırık satın alabileceğinizi söylüyor ama yepyeni bir çift kulak ya da bütün parmaklar, hayır."

Gözlerimi ve ağzımı kocaman açıyorum, bu çocuğun ne kadar bilgili olduğunu fark ediyorum. Bu ürkütücü, bu saçma.

Leclerc Şatosu'ndayız, tüm hanedan saçma.

"Anladım!" diye kestirip attım. "Artık gidebilir miyim?"

"Hayır!" Leo'nun küçük elleri açılıp kıkırığa yerleşiyor ve beni kapıya doğru itiyor.

Michelle, bakışları boş bir noktaya odaklanmış bir halde, sanki bunu defalarca yapmış gibi, rahatsız edici bir beceriyle kolu indiriyor.

Ne de olsa bunu her Pazar yaptıklarını söyledi.

Kapı, beni şaşırtarak, açıldı. Kilitli olduğuna ikna olmuşum.

Çocuklar hiç ses çıkarmadan, sekiz yıl sonra Toros'u ilk kez gördüğümde girdiğim geniş oturma odasına gizlice giriyorlar. Yalınayak, çıplak bacaklarımdan ve kollarımdan akan donla iki veledi takip ediyorum.

Ortam koridordan çok daha sıcak, bu yüzden rahatlıyorum, ta ki açıklığı çevreleyen kabartmalı yapraklar ve kuşlarla işlenmiş devasa, saf altın bir kemer gözüme çarpma kadar.

Arka planda görülebilen oda, kalenin eski tarzından farklıdır, ancak tarihin zengin izini korumaktadır.

Ortada, bir odak noktası olarak Boğa'nın kocaman yatağı açıkça görülüyor. Birden bu odada kaç grup toplantısı yapıldığını hayal ediyorum, ama sonra çocuklar yavaşça uyuyan kardeşlerine yaklaşırken görüntü kayboluyor.

Ve işte orada duruyor, bir kral gibi yüzüstü uzanmış, kırmızı ipek çarşaf bacaklarına dolanmış. Üzerinde sadece bir çift beyaz boxer şort var, çıplak sırtı gevşemiş kaslardan oluşuyor. Kolları yastığın altında, başı da öyle.

Özel bir vizyonla büyülenmiş bir şekilde çocukları takip ediyorum. Kendimi çok nadir, çok özel ve samimi bir şeyle ödüllendirilmiş gibi hissediyorum. Kaç kişi Taurus Leclerc'i bu şekilde görme fırsatına sahip oldu?

Seks yaptığı kadınlar bu ayrıcalığa sahip mi?

Onları beceriyor ve sonra avlıyor mu, yoksa beceriyor ve sonra gece onlara sarılıyor mu?

Sırtında keskin bir girinti oluşturan ve daha sonra mermer poposunun zirvesini vurgulamak için yükselen oluğa aval aval bakıyorum. Gururla ayakta duran bir kaya dağı gibi görünüyor.

Dudaklarımı ıslatıyorum, uyandığında beni kovacağını ya da mahremiyetini ihlal ederek çok fazla cüret ettiğimi söyleyeceğini fark ediyorum, ama şu anda her ne olursa, onun hakkında her ne öğrendiysem, zihnimin kontrol etmeyi başardığım bir köşesine hapsettim.

Michelle ve Leo kelimenin tam anlamıyla yatağa girerler. Taurus onları duymalıydı, bence saldırıya hazır olduklarını bilmiyormuş gibi davranıyor.

Leo sırtına binerken, Michelle ayaklarına doğru ilerler ve tabanını gıdıklamaya başlar.

Bu noktada, başı yastığın altında sallanan Taurus'un kahkahaları kontrol edilemez hale gelir, tıpkı ona binmekten zevk alan Leo'nun ve parmaklarının ayak tabanını gıdıklamasına engel olamayan Michelle'inki gibi.

Kahkahalar patlıyor ve ben de duyulmamak için ağzımı kapatıyorum, şimdi Taurus Leclerc'e ait olabileceğine inanmadığım bu alışılmadık uyanıştan ben de etkilenmişim.

"Micheeeeeel!" diye kız kardeşinin adını uykulu, gürültülü ve seksi bir tonda söylüyor. "Kalkmak üzereyim!" diye uyarıyor onu. "Kaybolsan iyi edersin."

Leo kaçmaya başlar ama yataktan çıkamaz çünkü ağabeyi ani ve şaşırtıcı bir hareketle onu tek koluyla yakalar, ardından aynısını Michelle'e yapar ve onu ipek pijama ceketinden çekip çıkarır.

"İşte buradalar, benim en sevdiğim veletlerim!" Veletler kollarında kıvranırken gürültüyle onları öpmeye başlar, ama zamanda kendi aralarında en çok öpücüğü ve ilgiyi kimin alacağı konusunda yarışmak isterler.

Çok seviyor olmalılar.

Bir keresinde şeytanın birdenbire ortaya çıktığını, yüzüne muzip bir sırıtma çizdiğini, ellerini saçlarının üzerinde gezdirdiğini, onu sinir bozucu bir şekilde çekici hale getirdiğini gördüm. Bugün ise meleklerin en parlak olanının kanat çırdığını, ışıyla yüzünü deldiğini, ona en güzel gülümsemeyi verdiğini ve sanki yukarıda biri Boğa'nın onların koruyucusu olması gerektiğine karar vermiş gibi kollarına iki küçük melek verdiğini gördüm.

Ve bu beni etkiliyor.

Ve bu beni korkutuyor.

Ve beni nefessiz bırakıyor.

Çünkü onun kardeşleriyle birlikte gördüğüm en güzel adam olduğunu zaten fark etmiştim, ama şimdi bunu teyit ettim.

Bu benim Taurus'um.

Bunun o olduğunu hissediyorum.

Bir sürü kadınla duygusuz, tutkusuz, aşksız seks yapan erkek değildir.

Taurus burada. Gerçek olan bu.

Bir gözyaşı yüzümü gıdıklayarak beni şaşırtıyor, burnumla çekiyorum ve hemen siliyorum.

Hareketim belki de ona bir ses olarak geliyor, bu yüzden kahkahalar kesiliyor ve gözleri dehşetle bana bakıyor. Yüzü donuklaşıyor, gözlerinin ferisi sönüyor ve çocuklar sessizliğe gömülüyor.

"Burada ne işiniz var!" diye bağırıyor ve çıplaklığını örtmeye çalışırcasına onlara sarılıyor.

"Onu ben aradım," diye savunuyor Michelle.

"Ve ben," diye ekliyor Leo.

Onlara gülümseyerek teşekkür ediyorum, sonra araya giriyorum: "Niyetim Majestelerini rahatsız etmek değildi, ama çocuklar bana başka seçenek bırakmadı. Ben masumum." Ellerimi kaldırıyorum. "Kafam kesilecek mi?" Küçükler kıkırdıyor, boğa homurdanıyor.

"Vie!", Leo elini yatağa vurur. Bu

çocuk aklını kaçırmış.

Kararlı bir şekilde pazarlık yapıyorum, aslında doğrudan çıkışa yöneliyorum.

"Tamam," diye geri döndüm. "Bu çok eğlenceliydi. Şimdi sanırım gitme zamanı..."

Taurus tek kelime etmiyor, sadece bana dik dik bakıyor. Çocuklar beni burada gözcü olarak tutmak konusunda ısrarcı değiller. Saçları dağılmış, sakalları hafif kırlaşmış ve düne göre daha bitkin olan ağabeylerine işkence etmeye geri dönüyorlar.

Artık bana bakmadıklarını, özellikle de onun varlığımla ilgilenmediğini fark ettiğimde, ayrılmak için hızlanıyorum.

"Venüs!" diye aniden beni durdurdu.

Yavaşça dönüyorum, ses tonuna bakılırsa her türlü azarı işitmeye hazırım.

"Hazırlan ve bizimle kahvaltıya gel. Daha sonra Marsilya'ya doğru yola çıkacağız".

"Ama ben..."

'Leclerc bugün oynuyor ve senin stadyuma gelmeni istiyorum'.

"Meşgulüm. Yapamam!" diyerek yoluma devam ediyorum ama beni yine durduruyor.

"Rica etmiyorum Venüs, dayatıyorum."

Sesli bir şekilde iç çekiyorum ve hiçbir şey dayatmak zorunda olmadığımı kafasına sokmak niyetiyle arkamı dönüyorum.

Ama onu tekrar karşıma alır almaz beni etkisiz hale getiriyor, bayıltıyor. Yatağı terk etti ve kollarıyla kardeşlerini tutuyor, sanki iki lezzetli cips torbasıymış gibi onları karınlarının tutuyor. Yarı tanrısal vücudu her gözeneğinden erotizm fışkırtıyor. Bu nihai erkekliktir, tam erkeğin en yüksek ifadesidir.

Güzel, koruyucu, çocuklarına karşı yardımsever, günahı anımsatan bedeniyle büyüleyici.

Geçmişini bildiğimden beri onu neyle ilişkilendirdiğimi düşündüğümde bir çelişki.

Günah ve saflık. Ellerimde yanan bir madalyonun iki yüzü. Şimdi kişisel olarak taraf seçmek zorunda kalmamak için onu havaya atıyorum.

Ve avucumun içinde durmasını umarak fırlatıyorum, karşımdaki güzel adamın değil, günahkârın tarafını ortaya çıkarıyor.

Ancak madalya saflığı ortaya koyuyor ve sonunda, çocuklar olduğu ve kesinlikle uygunsuz bir tartışma açamayacağım için onu sırtımdan atmaya çalışarak ona basitçe şunu söylüyorum: 'Akrep ile bir anlaşma yapacağım ve onunla gideceğim'.

"*Patladım*," diye tekrarlıyor Leo, gözleri beni delmek istercesine bakan Taurus'un kollarını tekmeleyerek.

"Güzel!" Bu onun son sözü.

Odama döndüğümde akıllı telefonumda bir bildirimin yanıp söndüğünü fark ediyorum.

Onunla konuştun mu?

VENÜS: Artık bana mesaj yazmanıza gerek yok çünkü Yüce Tanrı, nasıl olduğunu bilmiyorum, cihazımın bir kopyasına sahip.

Seni lanet olası dahi piç! Muhtemelen seni aramalıyım.

Hayır, bunu huzurda konuşsak daha iyi olur. Yazmayı bırak.
Şu anda her yerde bulunan her şeyi okuyabilir.
Koç: Odana gelmek için iki kilometre yürümek için aletimi kırıyorum!
VENÜS: YAZMAK ZORUNDA DEĞİLSİN!
Ahahha! hoşuna gitmiyor mu? Seni engelliyorum!
Kahvaltıda görüşürüz, tatlım.

Her şeyi iptal edip duş almak için acele ediyorum.

Neyse ki *kahvaltı salonuna* varmadan önce Aries'i Dor tarzı bir sütunun yanında buluyorum. Bir parfüm reklamı için fotoğraf çekmeye hazır, poz verir gibi mermere yaslanmış.

Takım elbiseli ve kravatlı, tarzıyla çelişen asi bir görünümü var.

Kimsenin bizi izlemediğinden emin olmak için etrafıma bakıyorum ve hızlı adımlarla ona yetişiyorum.

"Yani artık iki gizli aşık gibi sohbet edemeyecek miyiz?" Onun bu çıkışı gözlerimi gerçekten de tavana dikmeme neden oluyor.

"Bana konuşma fırsatı vermedi. Kaçıp gitti. Bunu inkar etmedi. Aksine, durumu kendi lehine kullandı ve beni düğün hazırlıklarını hızlandırmaya yönlendirdi".

'Bunu tahmin etmiştim'.

"Çünkü sen de bunu istiyordun, tabii ki," diye alçak sesle söylendim.

"Akrep'le bu konu hakkında konuşmanı istemiyorum, tamam mı?"

'Scorpio'nun annesinin...' olduğunu bilmeye hakkı var.

"Kapa çeneni!" iki parmağıyla ağzımı kapatıyor. Tıraş losyonu kokuyorlar. "Kardeşim Scorpio'nun sorunlarını uyuşturucuya boğma eğilimi var, eğer ağabeyimizin annemizi becerdiğini bilseydi, sonunda bir boka bulaşacaktı. Şu anda nöronlarını o boktan uzak tutmuş gibi görünüyor, asla bilmediğinden emin olmalıyız. Anladın mı?"

"Ya babam o filmi ona da gönderirse, ya da daha kötüsü, çoktan izlediyse?"

"Eğer onu daha önce görmüş olsaydı, Amsterdam'da bir barda, kokainle kaplı ve tüm dedikodu gazetelerinin ön sayfalarına sıçramış olurdu."

"Tamam, tamam, onun iyiliği için bunu gizli tutacağım, ama Taurus bu işin arkasında senin olduğunu öğrenecek ve eğer kendisi öğrenmezse, er ya da geç ona kendim söylemeyeceğimi garanti edemem!"

"Onlara söylemeyeceksin. Sen ve ben bir takımız".

"Sen neden bahsediyorsun!?" diye tıslıyorum. Müller'in bizi izlediğini fark ediyorum. 'İyi, harika, şimdi patronuna ağzındaki baklayı çıkaracak. Benimle Taurus'un arasına girme. Anladın mı?"

"Seninle Taurus arasında mı?" diye alaycı bir şekilde gülümsüyor, mavi gözleri muzip bir bakış fırlatıyor. "Aramızda olan sensin."

"Kimsenin yoluna çıkmıyorum. Dahi babam sizi bazı şeylerle tehdit ettiği için burada olduğumu hatırlatırım..."

"Şşşt!" parmaklarıyla ağzımı tıkamaya devam ediyor, gittikçe yaklaşıyor. "Sinirlenmen hoşuma gidiyor."

Bileğini ellerini dudaklarımdan uzaklaştırıyorum.

"Senin aksine, ben başkalarının arkasından iş çevirmem!"

"Bunu zaten yapıyorsunuz."

"Sadece anlamaya çalışıyorum".

"Neyi anlamam gerekiyor Venüs? Taurus'a aşık olduğunu mu?"

"Şimdi de lanet sesini yükselten sensin. Kapa çeneni!"

"Günaydın!" Bir kadın sesi sipariettomuzu böldü. Arkamı dönüyorum ve kendimi güzel, şık giyimli bir kadının karşısında buluyorum. O kadar güzel giyinmiş ki, Leclerc'in etrafındayken her zaman yaptığım gibi kendimi yabancı hissediyorum.

"Kahretsın!" diye yakınıyor Koç. "Varlığınızla bizi onurlandırmanız gerçekten gerekli miydi?"

"Neden hep bu kadar sevecensin, Koç?" Kadın adamın kravatını okşuyor, pudra pembesi emaye tırnakları gömleğinin yakasını çiziyor. Bana dönüyor ve sorgulayıcı, sinsi bir bakışla soruyor: 'Ve sen de Venue olmalısın.

"Venüs!"

"Aynı şey, değil mi?"

"Hayır!"

Krem rengi ceketinin altında pırlanta tenis bilezikleri parıldayan cilalı teninden elini uzattı. "Ben Audrey Martel, Maxime, Stéphanie, Michelle ve Leo'nun annesiyim."

Birbiri ardına bu kadar çok çocuk doğurmak için çok genç olduğunu düşünerek ağzımı kocaman açıyorum.

Bana ait olmayan bir soğukluğu koruyarak tokalaşmaya karşılık veriyorum ve adımı net bir tonda tekrarlıyorum.

"Ben *Venüs*'üm. Venüs Morel'.

"Nam-ı diğer Fransa'nın en kıskanılan kızı". Muzip bir sırıtış atıyor ve sonra sinir bozucu derecede sofistike bir tonla ekliyor: 'Ben de o yollardan geçtim tatlım. Uzun sürmez. Buna alışma.'

Benim yanıma geliyor ve çocukların sevinç çığlıklarını duyduğumuz *kahvaltı salonuna* giriyor.

"Dur tahmin edeyim," diye Aries'e dönüyorum. "Şirret bir üvey anne, değil mi?"

"O pis bir fahişe. Boş ver onu!"

Derin bir nefes alıyorum ve koridordaki diğerlerine katılıyorum.

"Peki ya Marion Carré?"

Banyo aynasının önünde kazağını giyerken Müller'e "Sıkıcı!" diye cevap veriyorum.

Uşak iç çeker ve sayfayı çevirir.

"Isabelle Vacth iyi bir medya tercihi olabilir. Kendisi Cannes'da aday gösterilen filmlerden birinin emektarı.

"Kaynaklarım onun korumasıyla ilişkiye girdiğini söylüyor." Gömleği siyah pantolonun içine sokuyorum. "İstemiyorum!"

"Yani... model Léa Tautou?"

"Kaç yaşındasın?" Saat çekmecesini açtım ve bir Rolex seçtim.

"19.

Çekmeceyi bir gümbürtüyle kapattım ve Müller'e döndüm.

"O Zöe'nin yaşında, Tanrı aşkına!"

"Bay Leclerc, birkaç saat içinde, dedikodu sütunlarında tanınan, kabul edilebilir bir yaşta, sizinle bir gün geçirmeye istekli bir kadın bulmak karmaşıktır, ertesi Pazar değiştirileceğini bilerek ve..."

"Beni amacımdan saptırmaya mı çalışıyorsun?" diye çıkıştım ve ona ters bir bakış fırlattım.

"Hayır, efendim, ama..."

"...Ama bana o lanet listeye ait ve stadyuma gelmeye istekli bir kız bulun. Şimdi!"

"Bugün seni gergin görüyorum.

"Bugün mü? Her zaman gergin olduğumu söylüyorsun ve sonra çıkıp *bugün* beni gergin gördüğünü söylüyorsun. Bugün! Sanki ben her zaman..."

"Şarkıcı Eva Belle'e ne dersiniz?"

"Kaç yaşındasın sen?"

"Yirmi altı.

"Pekâlâ. Onu ara ve onu alması için bir araba gönder. Onu doğrudan havaalanına götürsünler. Onu kalede istemiyorum."

"Elbette, Bay Leclerc. Her zamanki gibi."

"Gidebilirsin.

Banyodan çıkıyoruz, gömme dolaptan geçiyoruz ve sonra, Müller'in oturma odasının ötesinde kaybolduğunu görmeden hemen önce, adımlarını geri çektiğini fark ediyorum.

"Bu sabah fark ettiğim bir şey var, ama bunun bir anlamı olmayabilir...".

"Bir şeyin ne zaman anlamlı olduğuna ben karar veririm". Kristal şişeden kendime bir bardak su dolduruyorum ve yudumlamaya başlıyorum.

"Koç ve Venüs hakkında." Su boğazımdan aşağı akıyor ve şiddetli bir şekilde öksürüyorum. Yumruğumu göğsüme vuruyor ve uşağıma öyle bir öfkeyle bakıyorum ki, ağzındaki baklayı çıkarması için onu zorluyorum.

"Konuşuyorlardı. Alçak sesle. Etrafa bakıyorlardı. Tıslıyorlardı. Parmaklarını eşit bir şekilde kadının dudaklarına koydu."

"Nasıl ikircikli?" diye .

Terliyorum.

"Yani...". Müller pozu taklit eder. "Bay Aries Bayan Morel'e saldırmak istiyor gibi görüldüğü samimi bir jest gibi göründü."

"Saldırı mı?"

"Her zamanki küstah ifadesi vardı."

"Ne dediklerini duymadın mı?"

"Özür dilerim efendim. Madam Audrey daha sonra sözlerini kesti."

"Bu lanet kadının zamanlaması çok kötü."

"Onları kontrol ettirmemi ister misin?"

Evet, hayatlarının her ayrıntısını bana anlatabilecek gizli gözler koymalıyım diye düşünüyorum ama sonra kendime buna bir son vermem gerektiğini söylüyorum.

Kesinlikle.

"Hayır, Müller, bırak," diye karşılık veriyorum ikna olmadan, ama onu kontrol etmeyi bırakmam gerektiğini düşünmek zaten önemli bir adım.

"Pekala, Bay Leclerc. İhtiyacınız olan tek şey buysa, ben giderim."

"Bayan Morel sizden oda değiştirmenizi mi istedi?" Müller adımlarını geri atıyor, iç çekiyor ve bana davranışımın

aşırı bir şekilde olağandışı.

"Hayır, ama eğer olsaydı onu hemen bilgilendirirdim."

"Zamanı tahmin ediyoruz ve eğer bu talepte bulunursa, ona şatoda boş oda olmadığını söyleyin."

"Ama efendim, şatonun üç yüzden fazla odası var, buna inanamayacaksınız."

"Ona öyle söyle. Venüs uyandı, bunun benim açık dileğim olduğunu anlayacaktır'.

"Eğer ona iletmek istediğiniz şey buysa..."

"Size iletmek istediğim de tam olarak buydu, artık gidebilirsiniz".

Su bardağıma bakıyorum ve bu sabah odama geldiği anı düşünüyorum.

Uyandıgımda hiçbir kadın odama girmedi, özellikle de çocuklarım varken.

Bir an için, sadece bir an için, onun kardeşlerimle birlikte yatağa atladığını ve benim onu kucakladığımı, onu en sevdiğim versiyonlarımdan birinin parçası yaptığımı düşündüm.

Gözlerinin parladığını görünce göğsümde bir diken hissettim. Kim bilir yüzünde neden böyle bir duygu vardı.

İğrenmiş miydi?

Gerçekte kim olduğumu mu merak etti?

Çalışma odama gidiyorum ve masamın çekmecelerinden birinden Venüs'üne bağlı cep telefonunu çıkarıyorum.

Bu sabah bile temiz, sanki kanıtları boşaltmış gibi.

Bir kızın cep telefonunun kadar çıplak olması normal değil, beni kandırmaya çalıştığı çok açık.

Cihazı çekmeceye geri koymak üzereyken ışığın yandığını görüyorum.

Bildiğim gibi müdahaleci ve haksız bir şekilde oturup Venüs'ün Akrep ile yaptığı konuşmayı gözetliyorum.

AKREP: Bugün benimle mi seyahat ediyorsun?

Elbette. Aslında ben de Marsilya'ya birlikte gitmeyi teklif etmek için seni arıyordum.

AKREP: Neredesin?

Urielle Leclerc'in evindeyim.

Kalenin etrafındaki yolu öğrenmişsin! Ben hızlı öğrenirim.

AKREP: Bunu görebiliyorum...

Ne ? Beni hiç görmüyorsun! Benimle evlenmek üzeresin ve müstakbel karınla hiç vakit geçirmiyorsun!

AKREP: Benimle daha fazla zaman geçirmek ister misin? Evet.

AKREP: Dikkatli ol, seni ciddiye alabilirim.

VENÜS: Ama ben ciddiylim.

AKREP: Oda değiştirmenize izin vererek başlayabiliriz. Ne dersin?

Bu çok iyi bir fikir.

AKREP: Krallığımda senin için bir oda hazırlatacağım. şey sırayla, Akrep. Bu arada, hangi ? AKREP: Yatakta.

Yine mi?

AKREP: Geç bir gece geçirdim...

VENÜS: Geç gece mi?

AKREP: Bektan bir gece. Çünkü ben orada değildim... AKREP:

Evet...

Orospu! Yazılarını okuduğumu biliyor. Artık yazdığı her şey sadece beni çileden çıkarmayı amaçlıyor. Bu çok açık.

Ama onlara göstereceğim!

Hemen onu durduruyorum ve telefon ediyorum. Telefon çalışıyor ama pes etmiyorum ve geri arıyorum.

İkinci denemesinde cevap verir.

"Alo?"

"Neredesin?" diye soruyorum.

"Bir koridorda... Bilmiyorum."

"Sana sorsam, bilmezsin, ha!"

"Berbatsın! Telefonumu gözetlediğini biliyordum. Kendini rahat hissetmeyi öğren Boğa, çünkü kesinlikle küçük çocuk konuşmalarında durmayacağım. Sert bir şekilde aşağı ineceğim."

"Beni iyi dinle," diyerek ayağa kalktım ve masanın etrafında bir ileri bir geri volta atmaya başladım. "Tek bir şey yapman gerekiyor: *Benim* rahatım için Scorpio'nun karısı olmak. Sana kardeşimle evlenmen gerektiğini söylediğimde, onunla yatmanı ya da onunla vakit geçirmeni kastetmiyorum. Ben sadece babanızla imzaladığım sözleşme koşullarına uymak istiyorum. Çünkü

Geri kalanına gelince, Venüs, dediğin gibi sert davranmaya çalışma bile, çünkü aksi takdirde, küçük yılan, daha da sert davranırım. Ve daha kötüsünü yapabileceğimi biliyorsun.

Artık ondan haber alamadığım ve hat kesilmiş gibi görüldüğü için onu arıyorum, sesi alçaltıyorum.

"Venüs mü?"

"Ben buradayım. Sesi öncekinden tamamen farklı. Sesini bir kademe düşürmüş gibi görünüyor.

"Ne dediğimi anladın mı?"

"Evet," diye fısıldıyor.

"İki farklı jetle gideceğiz ve sen benimkiyle seyahat edeceksin. Anladın mı?"

"Evet.

"Venüs mü?"

"Ne?"

"Sorun nedir?" Sonunda ileri geri volta atmayı bırakıp masaya yaslanıyorum. Bir elim cep telefonunu tutuyor, diğer elim masanın kenarını kavlıyor.

"Hiçbir şey.

"Hiçbir şey mi, sen? Hiçbir şey düşünmeyen sen mi? İmkansız!"

'Stadyuma gelmek istemiyorum'.

"Neden olmasın?"

İç çektiğini duyuyorum, sonra bir gümbürtü duyuyorum, sanki bir kapıyı kapatmış gibi. Onu odasında hayal ediyorum ve gizli geçitten geçerek ona katılmayı ciddi şekilde arzuluyorum.

"Seni iyi tanıdığımı düşünüyorum, bu yüzden bugün bütün günü seninle ve her Pazar stadyuma getirdiğin kadınlardan biriyle geçirmem için beni zorlamayı bekliyorum. Yoksa yanılıyor muyum?"

Yutkunuyorum.

"Yanlış!"

"Hayır, Taurus, seninleyken asla yanılmam."

'Bu resimle ilgili olarak, yine de çok yanıldınız'.

"O sensin. Bir hata yok.

"Hayır Venüs, o lanet fotoğraftaki kişinin gerçek ben olmadığımı herkesten çok senin anlamış olman gerekirdi."

"Dün gece bana neden söylemedin? Benimle yüzleşmekten korkuyor, gözlerimin içine bakmadan konuşmayı mı tercih ediyorsun? Şeffaflığı görememem için benimle bir cihaz aracılığıyla konuşmayı mı tercih ediyorsun?"

"Belki".

"Şimdi neredesin?"

Nefesimi tuttum ve gözlerimi ovuşturdum. Ona bana katılmasını söyleyebilirdim, ayrılmadan önce konuşmak isteyebilirdim. Yanına gidebilirim, bu şekilde, doğal bir şekilde, neredeyse karşımda olmasından daha kolay bir şekilde sohbet etmeye devam edebiliriz. Yine de sadece en kötü şeyi, beni etiketlediği şeyi yapabilirim, beni anlamasını zorlaştırır ve kafasını karıştırırım.

"Arabadayım ve stadyuma götürmek üzere her zamanki modellerimden birini almaya gidiyorum," diye yalan söylüyorum.

Diğer tarafta acı bir kahkaha seziyorum.

"O da benim kadar güzel mi?"

"Hayır.

"Benim kadar güzel kimse yok mu?"

Ona cevap verme. Dur.

"Hayır!"

"Kimse benim kadar başını ağrıtmıyor mu?"

Gülümsüyorum ve sesim otomatik olarak yumuşuyor.

"Hayır, yok, Venüs. Yok!"

"Dün senden çok nefret ettim, Taurus".

"Biliyorum.

"Bugün senden daha çok nefret ediyorum.

"Ven...".

Kapattı, lanet olsun!

Dimitri, Scorpio ve bana havaalanına kadar eşlik etti. Yolculuk boyunca, sözde müstakbel kocam bana üzerinde çalıştığı şarkıları, yaptığı miksleri dinletti ve özel hayatının yeterince bilmediğim bir bölümünü anlattı.

Scorpio klasik şımarık zengin çocuk hayatını yaşıyor ama aslında çalışıyor. En gözde kulüplerin açılışlarına katılıyor, tanınmış markalara imajını ödünç veriyor ve beni derinden etkileyen şey, şarkılar üretiyor ve bunları dünyanın dört bir yanında karıştırıyor. Kısacası o gerçek bir DJ. Kimin aklına gelirdi ki?

Bazı parçaları gerçekten ilginç, haftalarca *hit* olan birçok şarkıdan bahsetmiyorum bile. Bu yaz bazı film müziklerinde onun imzasının olduğunu bile bilmiyordum. Tabii ki bu beni hiç şaşırtmadı, Fransa'nın en tanınmış müzik yapım şirketlerinden biri yüzde altmış oranında onun ailesine ait.

Yok artık!

Pistte hüküm süren jete doğru el ele yürüyoruz, çünkü arabada böyle anlaşmıştık.

Amacımız kendimizi dünyaya gerçek bir çift olarak göstermek, ancak itiraf etmeliyim ki, Akrep asla çizgiyi aşmadığı için umursamıyorum. Şu anda ikimiz için de uygun ve benim için özellikle uygun, çünkü Yüce az önce geldi ve ardından küçük bebeği kim bilir nereye götürüldü.

Jet ambarına giden merdivenlerin önünde bizi karşılamaya hazır olan personele doğru yürüyoruz. Güneş gözlüklerimin altındaki gözlerimin Taurus'a ve kedi adımlı kıvılcık saçlıya dikilmiş olduğunu görmezden gelerek yoluma bakıyorum.

Karakteri tanımaya çalışıyorum, çünkü figürü bana tamamen yabancı değil, ama devasa, son teknoloji güneş gözlükleri taktığı için onu tanıyamıyorum.

Rüzgâr saçlarımı savuruyor, Taurus'un deve rengi paltosu da açılıyor ve bana siyah bir kurt yavrusu içinde yontulmuş fiziğini gösteriyor.

Kızıl kadın onu kolundan tutuyor, trençkotunun altındaki dar kıyafetini gösterme zahmetine girmiyor. Ama Aralık ayında insan nasıl böyle dışarı çıkar!

Yörüngeleri dışında her yere bakmaya çalışıyorum. Tehlikeli bir şekilde yaklaşıyorlar ve Boğa'nın açıkladığı gibi, Akrep ve benim onlarla birlikte seyahat edeceğimizi, Koç, Chantal ve Başak'ın ise daha uzağa park etmiş jette seyahat edeceğini varsaymama neden oluyorlar.

Hızla esen rüzgâra rağmen, burun deliklerime Toroslar'ın yoğun kokusunu hatırlatan bir parfüm izi giriyor.

Nefret ediyorum!

Boğa, bakışlarının yörüngesini gizlemeye çalışır gibi, bir çift Cartier takıyor. Bu hareketten de nefret ediyorum, çünkü onu iğrenç bir şekilde daha havalı yapıyor.

"Selam güzelim, ?" diye selamlıyor Akrep zavallı kızı. Çünkü öyle, önümüzdeki Pazar günü sistematik olarak değiştirilecek.

"Merhaba, Scorpio! Uzun zamandır görüşmedik?"

"Son muhteşem konserinizden beri! O gece için size ne kadar teşekkür etsem azdır. *İyilikleriniz* çok takdir edildi."

"Hiç şüphem yoktu!"

"Venüs," diyor Taurus bana, "bu Eva. Eva Belle."

Ne?

"Oh", diyebiliyorum sadece, şu anın en ünlü uluslararası pop yıldızlarından biri karşısında şok oldum. Şarkılarını ve tarzını seviyorum ama sanırım şu andan itibaren ondan nefret edeceğim ve bir daha asla tek bir notasını bile dinlemeyeceğim.

"Merhaba Venüs. Nasılsınız?" diyerek elini uzatır.

İyi araştırılmış sahte bir gülümseme veriyorum ve sıkmaya karşılık veriyorum.

" oldum. *Hayran kızı* olmuyorum, çünkü artık değilim - şu andan itibaren - ve ona onu tanımadığımı bile söylemiyorum, çünkü son halka açık görünümüne kadar siyah saçları vardı.

"Bu bizim jet mi?" diye sordum.

"Evet, aynen öyle!" Boğa'nın cevabı bir anlam seli gizliyor gibidir. Sanki "beni utandırma, yerinde kal, bana bakma, konuşma, nefes alma" der gibi otoriteyle konuşur. Kısaca öl.

"İyi!" diye cevap veriyorum, daha toparlayıcı bir tonla, yani "siktir git" der gibi.

Scorpio'nun elini tutuyorum ve şimdiye kadar gördüğüm en beklenmedik çifti görmezden gelerek merdivenlere doğru yürüyorum.

Küçük pencerenin yanına oturuyorum ve kendimi sessiz modu etkinleştirmeye zorluyorum.

Ağzımı kapatıp bacak bacak üstüne atıyorum, sırf askılarımın dantellerini göstermek için.

Neden bilmiyorum ama onların görülmesini istiyorum. Belki de zihinsel olarak güzel, şehvetli, yetenekli, ödüllü Eva Belle ile rekabet etmeye çalışıyorum?

Onunla benim aramda gerçekten bir geçmiş yok. O kesinlikle tüm dünyada dalgalanan bir Fransız bayrağı, o mastürbasyon sanatına yaklaşan genç erkeklerin yasak rüyası, o Fransızların estetik kanonu. Ancak şimdi kırmızı olduğu için bu önceliğini kaybettiğini düşünüyorum. Jessica Rabbit'in kötü bir kopyası gibi görünüyor.

İşe yaramaz çift yerlerini aldı. Akrep yanımda yerini alıyor ve Boğa, tahmin ettiğim gibi, tam karşıma oturuyor.

Eva ve Scorpio konuşmayı bırakmıyor. Eva'nın müziğinin Leclerc'lerin yarı sahibi olduğu LecStar plak şirketi tarafından yapıldığını ve New York'un en ünlü rapçilerinden biriyle yeni bir proje üzerinde çalıştığını öğreniyorum. Scorpio son videosu hakkında birkaç şaka yapıyor, köpek stili eğildiği ve kıcını oynattığı video. Kabul ediyorum ben de denedim - kim denemez ki? - Ama benim kıcımın daha az dans ettiğini de onaylamalıyım, çünkü Eva'nın kıcında daha fazla selülit var, dolayısıyla hareket ettirecek daha fazla şey var.

İç çekiyorum, çünkü aklımdan bir dizi aptalca düşünce geçiyor, ama pencereden dışarı bakmak ve herkesi görmezden gelmek bana yetiyor. Bu yüzden son olayları unutmak umuduyla zihnimin devasa saçmalıklar arasında dolaşmasına izin veriyorum.

Leclerc ailesi hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da hiçbir şeyi sindirecek zamanınızın olmadığı, çünkü bir olaydan hemen sonra başka bir olayın yaşandığıdır.

Yine de, o fotoğrafları bana kimin gönderdiğine dair hiçbir fikri olmadığından emin olduğum Taurus'tan bir saldırı bekliyorum.

Bana hiçbir şey sormaması kafamı karıştırıyor ve aynı zamanda beni yüreklendiriyor.

On dakika sonra havalandık. Yolculuk başlar başlamaz kemerimi çözüyorum ve tezgahtan bir kutu çay almak için ayağa kalkıyorum.

Ve işte burada, olması gerektiği gibi arkamda. Boynuzlarının gölgesini neredeyse önümde görebiliyorum.

Konuşmasına bile izin vermiyorum, onu tahmin etmeye çalışıyorum, sadece ona bir konuşma kurma tatminini bile vermemek için.

'Sadece model koleksiyonları değil, *pop yıldızları* da'.

"Demek onu tanıyorsun..." Kendine her zamanki gibi aşırı alkollü bir içki koyuyor ve bana er ya da geç kendine çeki düzen vermek zorunda kalacağını düşündürüyor.

Arka planda Eva'nın kahkahası müzik zevkimi sorgulamama neden oluyor. Söylediği saçmalıkları nasıl dinleyebilirim?

Neyse ki Akrep çok konuşuyor, hatta bir kelebek ve beni utandıracak konuşmalardan kaçınarak onu eğlendiriyor. Açıkçası, Eva ile olan ilişkisi beni Boğa ile olan ve benim bilmediğim ilişkisi kadar rahatsız etmiyor.

Konservemi açıyorum ve çayımı tazeliyorum.

"Senin üzerine bahse girmezdim Taurus, ama itiraf etmeliyim ki beni şaşırttın. Seviyeni yükseltmişsin. Yine de bir hayranını kaybetmiş olman çok kötü."

Bana hiç de hoşuma gitmeyecek bir sırtışla bakıyor, ben de onu geçip sandalyeme oturmak yerine Scorpio'nun kucağına oturuyorum ve kendimi onunla pop yıldızı arasındaki tartışmaya dahil ediyorum.

"Hayatta ne yapıyorsun Eva?" diye soruyorum ona.

Süper seksi kızıl saçlı önce sanki onunla eski Aramice konuşuyormuşum gibi Akrep'e bakıyor, sonra da oturduğu kaideden inip dünyada onu tanımayan insanlar olabileceğini fark ederek benimle dalga geçiyor ve şöyle diyor: 'Şu anda hayattan biraz keyif alıyorum. İş yok, sadece lüks'.

"Tutulan bir kadın mısınız?"

Şaşırmış bir şekilde gözlerini kocaman açar.

"Affedersiniz," diyor Boğa omzumun arkasında belirerek. "Venüs dünyada olup bitenlerden pek haberdar değil." Sonra kolumu sıkıp beni kendine çekiyor.

Scorpio'nun bacaklarından. "Size kokpiti ve jetin diğer bölümlerini göstermek istiyorum."

Bana cahil dediği bir önceki cümlesinin hâlâ arkasındayım. Ancak Akrep, beni karşılık vermekten alıkoyarak onun beni götürmesini engellemeye çalışıyor.

"Onu özel olarak azarlamaya niyetli olduğunu söylemenin güzel bir yolu mu bu?" diye alay ediyor.

Eva gülüyor, şampanya içiyor ve bana sanki kıskanıyormuşum gibi bakıyor.

Tamam, Venüs, sen bir aptalsın. Ne de olsa onun bununla bir ilgisi . Hepsi seni sürükleyen bu pisliğin suçu.

Ondan kurtulmaya çalışıyorum ama Taurus beni zorla küçük bir kapıya doğru itmekte ısrar ediyor.

"Aman Tanrım!" Kendimizi küçük bir yatak odasında bulduğumuz anda bu cümle büyük bir şaşkınlık içinde dökülüveriyor.

Şok oldum. Duvarlar sıradan bir uçaktakilerden farklı değil. İki yanda tipik uçak pencereleri, ortada beyaz bir yorgan ve aynı derecede beyaz yastıklarla güzel bir yatak. Yastık kılıflarının üzerine dikilmiş Leclerc hanedanının armasını fark ediyorum. Siyah bir turna kuşu ve altında zarif bir el yazısıyla soyadı yazıyor.

Arkamdan kapının çarptığını duyuyorum ve sonra aniden kıcımda yankılanan bir tokat.

"Ah! Ne yapıyorsun sen?!"

Ağrıyan kalçamı ovuyorum ve sonra çenemin altından, diş etlerimi daha da yakan güçlü bir tutuşla tutuluyorum.

"Bunu bilerek mi yapıyorsun?"

"Ne?" diye iç geçiriyorum ama elimi bırakmıyor. Parmakları şimdi yanaklarıma batıyor, kıvrılmış dudaklarımı tutuyor.

"Sırf beni kızdırmak için kıcını Akrep'in bacaklarına mı dayadın?" Boğa, gerçekten kızgın bir şekilde ağzını benimkinin üzerine kapatıyor ve tüm cevap verme girişimlerini yarıda kesiyor. "Ne olmuş yani? Beni gereksiz yere kışkırtmayı ne zaman bırakacaksın?"

"Senden bıktım, bırak beni!", elini çekiyorum ve kendimi onun saldırısından kurtarmayı başarıyorum, ama onu geçmeye çalıştığımda, beni gövdemden tutuyor ve ona geri çekiyor.

"Eva'yı kucağıma oturtsaydım, nasıl tepki verirdiniz?"

"Kafasındaki postişleri söküp atardım!"

Taurus kahkahayı basıyor, başını sallıyor ve ellerini kalçalarına koyuyor, ta ki aniden sakinleşip yaklaşmamı isteyene ve parmaklarının büyük yeşil zümrüt yüzüğünü parlatan bir hareketiyle beni kendine çekene kadar.

Beklentiyle yaklaşıyorum, çünkü çok yoğun ve tehlikeli bakışları, ağzı yerine konuşmak ve zihnimde asla gerçekleştiremeyeceği bir sahne çizmek üzere gibi görünüyor.

Bu bir kurgu gibi.

Sanki bana hiçbir şey vermek istemiyor. Beni kandırmak için.

Taurus Leclerc böyledir: size kendisinden bir tat verir ama sizi aç bırakır. Eli popomu , tam da tokadı indirdiği yerden.

Avuç içi yumuşak etime yapışıyor, parmaklar açılıyor ve güzel bir kanadı kavıyor, sahiplenici bir şekilde sıkıyor.

Gözlerimiz kilitleniyor, bacaklarımın arası yanıyor.

"Taurus..."

"Bu," dedi kalçamı sıkarak, "sadece benim söylediğim yere koy."

"Ve nerede diyorsun?" Burnum dudaklarına sürtünüyor, kokuları arıyor. Bizi hatırladığım her şeye birikecek kokular.

"Buraya koy," diyerek iki eliyle popomu kavıyor ve kabaca sıkıyor. "Ellerimin üzerine." Kalçalarımı tutuyor ve açıyor, ne kadar tahrik olduğumu hissettiriyor. Açıp kapatıyor, masaj yapıyor ve sıkıyor.

Açılır ve kapanır.

Açılır...

"Ve sonra..." diye yumuşak bir çığlıkla beni sarsarak arkasını döndü. Beni sertçe bükerek ellerimi yatağın üzerine koymaya zorluyor.

"Onu buraya koy!"

Ve popomu doğru çekiyor. Sertleşti.

Büyük bir şey.

Günah versiyonunda Taurus.

İçimden çığlık atıyorum, çünkü ona teslim olmamalıyım. Çünkü ne zaman ve nasıl isterse öyle olmasına izin vermemeliyim.

Şu anda kafası en karışık kadın ben olduğum için değil.

"İşte," diye fısıldıyor, kalçalarını itiyor ve tekrar penisine doğru çekiyor. "Buraya." Sürtünme. "Buraya." Et ete karşı. "İşte." İleri geri. "Buraya, buraya ve *buraya*." Ve sertçe bastırıyor, o kadar sert ki daha fazlasını istiyorum.

Taurus'un parmaklarının eteğimin altına daldığını, çoraplarımın dantel lastiğiyle birleşene kadar yukarı, yukarı ve yukarı çıktığını hissediyorum.

Çekiyor ve patlatıyor, uyluğumun derisi yanıyor.

"Bitirdin mi?" diye alay ediyorum, bulunduğum yerden ona bakarak.

Ani bir sarsıntıyla beni ayağa kaldırıyor ve bu kez göğsüne uzanacak şekilde yeniden dik konuma getiriyor. Kokusu beni sarhoş ediyor ve kendimi yüzümü ona doğru çevirirken, boynuna sokulurken, kaşmir kurt köpeğini geçmeye çalışırken buluyorum.

"Seninle hiç başlamadım, Venüs!"

"Bu ne küstahlık!", arkamda hissettiğim kalın şafta sürtünüyorum, sonra dönüp dudaklarına konuşuyorum, "Henüz fark etmediğin bir şey var...". Bir elimle penisini tutup kumaşın üzerinden sıkıyorum. Sıkarak içinden çıkarıyorum, hayvani bir sesle kükremesini, hava gibi bir müzik. Elim yukarı ve aşağı gidiyor, uzunluğu boyunca masaj yapıyor. Ben geçtikçe seğirdiğini hissediyorum, sanki ben dokundukça büyüyor gibi.

"Benimle başlayacak başka bir şeyin yok. Benimle işin bitti."

Ondan ayrıldım ve ellerimi longuette'imın altına sokmak için eğildim. İç çamaşırama ulaşacak kadar kaldırıyorum.

Taurus hareketsiz, sert bir şekilde önümde duruyor, ne kadar ileri gitmeye cesaret edebileceğimi görmek için bekliyor.

Parmaklarımla tanga'nın bağcıklarını kavırıyorum ve önce bir bacağımdan sonra diğerinden geçir çıkarıyorum.

"Sakın buna cüret etme, Venüs!"

"Oops!" Tangayı tek parmağımla tutarak açıkta kalmasını sağlıyorum. "Çoktan yaptım."

Ona tekrar yaklaşıyorum, pantolonundan görünen dikkat çekici şişkinliğe bakıyorum. Pantolonunun kumaşı çok dar olduğu için bir elimle külotunu yuvarlayıp biraz zorlanarak cebine sokuyorum.

"Eğer benimle kirli oynarsan, Boğa, o zaman ben daha da kirli oynarım."

"İç çamaşırsız dışarı çıkmayacaksın".

"Ben de öyle yapacağım."

"Hayır, yapmayacaksın."

"Eva ile ellerini nereye koyduğuna dikkat et, yoksa kıcıımı nereye koyacağımı bilirim."

Taurus burun deliklerinden öfke püskürüyor, eli yüzümü tekrar zıpkınlıyor, kendine doğru çekiyor. Burun buruna, dudaklar dudaklara.

"Bunu yaptığında, seni bir..."

"Boğa, Venüs?" Akrep'in sesi bağlantımızı aniden kesmemize neden oluyor.

Scorpio izin beklemeden kapıyı açıyor. Tam bir sürtük olmadığım için, boğanın boynuzlarını geri çekmesi gerektiğini fark ediyorum, bu yüzden onu geçip uzaklaşıyorum, sadece iyileşmesi için zaman vermek için.

Dudaklarımdaki gülümseme beni muzaffer hissettiriyor, sanki şu andan itibaren külot olmadan onun her hareketini kontrol edebileceğimi biliyordum.

Eğer öyleyse, bu inanılmaz olurdu.

Ancak bu arada, göt herif beni sabırsızlık hissiyle baş başa bıraktı, koltuktaki yerime oturduğumda kalçalarımı birbirine sürtmeye zorlayan bir kaşıntı.

Bu beni eğlendiriyor, çünkü Taurus oturur oturmaz kafamın içinde, hayır, bacaklarımın arasında neler olup bittiğinin farkında olarak hareketlerimi gözlemliyor.

"Eva," sevgilisine dönüyor ama bana bakıyor. "Konserlerinizden birine katılmayı çok isterim, bir sonraki ne zaman?"

"İlkbaharda tur tekrar başlıyor. Paris'te başlıyoruz, bazı İtalyan şehirlerini geziyoruz, ardından Barselona, Madrid, Münih ve Berlin'e gidiyoruz. Aradan sonra Viyana, Prag ile tekrar başlıyoruz ve Fransa'ya geri dönüyoruz. Fransa duraklarını yapıyoruz".

"Berlin'de size katılabilirim. Orada bir otelim var..."

"Tabii ki!" diye kıkırdıyorum. Kalçalarımı tekrar ovuşturuyorum ve Taurus'un yakışıklı yüzünde onaylamayan bir ifade belirliyor.

Öfkelendiğinde hoşuma gidiyor, boğanın öfkesinin ne kadar ileri gittiğini görmek istiyorum.

Hoparlörden inmek üzere olduğumuzu bildiren hostesin sesi geliyor. Takılan kemerlerin metalik sesi kokpiti dolduruyor.

Sürpriz bir şekilde, Akrep elimi tutuyor ve Boğa'nın kıskançlıkla beneklenmiş mavi gözlerini kendine çekerek dolanıklığımıza yapışıyor.

"Sakin bana inişten korktuğunu söyleme!" dedim ona.

"Korkmuyorum Venüs. Birden aklıma geldi."

Gülümsemesi beni büyülüyor ve kendimi birleşmiş ellerimize ve onun rahat profiline bakarken buluyorum. Koç'un bana Akrep'in uyuşturucuları aşırı kullanma eğiliminde olduğunu, benden gerçekten hoşlanmaya başladığını ve ailesinin sırlarından korunması gerektiğini söylediği sözlerini hatırlıyorum.

Ona iyice bakıyorum ve onun yanında kendimi yanlış hissediyorum, istemesem de onu incittiğimi düşünüyorum. Bakışlarımı, eğer onu gerçekten tanıyorsam, aşağı yukarı aynı şeyi düşündüğünü düşündüğüm Taurus'a çeviriyorum. Birbirimize sessizce bakıyoruz, tek kelime etmeden iletişim kurabiliyoruz. Ve içimden onun düşüncelerini duyabiliyorum, benimkilerle mükemmel bir şekilde örtüşüyor.

Ne halt ediyoruz biz?

Yarım saat sonra, Marsilya stadyumu Vélodrome'un içinde, misafir takım taraftarları için ayrılmış VIP alanındaız. Scorpio ve ben çeşitli odalar boyunca uzanan iç koridorlarda yürüyoruz. Görebildiğim kadarıyla her birinin sahaya bakan büyük pencereleri var. Leclerc ailesi için tasarlanmış olması gereken odaya giriyoruz ve kendimi her türlü konforla donatılmış bir alanda buluyorum. İki kanepeli, içeceklerle dolu bir minibar, istenirse restoran tarafından hazırlanan yemeklerin servis edildiği büyük bir masa ve diğer maçların gidişatını izleyebileceğiniz büyük bir televizyon var.

"Aç mısın?" diye sorar Scorpio.

"Şimdilik değil, teşekkürler."

"Aries'e bir mesaj gönderip onların da inip inmediğini öğreneceğim." Ancak tam bunu söylediği sırada, Chantal'ın sesi koridordan duyulmaya başlar.

"Boş ver!"

Kapı açılır ve Leclerc kardeşler karakteristik aile kaoslarını getirirler.

Taurus ve Eva da onları takip ediyor ve ne gariptir ki beklediğim gibi burada değillerdi. Kim bilir havaalanından stadyuma gelirken neredeydiler.

Onların kısa süreli yokluğu beni umutsuzluğa sürüklüyor.

Sizinle yakın teması olsaydı bana söyler miydi?

Başak, pervasızca, pop yıldızının ayaklarına kapanır ve büyük bir yaygara koparmaya başlar. "Seni seviyorum, ilham perim, sana tapıyorum! Ver şu hareketi bana, hadi!"

Yap şu hareketi! Yap şunu!" Yerden kalkar ve arkasını dönerek poposunu Eva'nınkine dayar. İkisi de Başak'ın ağırlığını kaydıran Koç'un kahkahaları altında kışklarını kaba bir şekilde sallayarak hareket etmeye başlar ve ardından Eva'ya sahte bir öpücükle kask takar.

"Harika kırmızı görünüyorsun," diye belirtti Aries. "Daha fazla kan yap, Eva. Her zamanki gibi nazik.

"Ama onu rahat bırakacak mısın!" Chantal öne doğru ilerliyor ve Eva'yı, sadece onun gibi şımarık kızların gösteriş yapmak için kullandığı o tipik çekilmez tarzda, dokunmadan üç yanak darbesiyle öpüyor. "*Prends moi* klibinde sana sürtünen dansçı hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Onda öyle bir V var ki... Sssss! Tanrım!" Chantal beni fark ediyor ve sanki hiç önemsemiyormuşum gibi, ona el salladığım halde beni görmemiş gibi davranıyor. "Eva, Venüs Savaşçısı'yla tanıştın mı?"

"Ne yazık ki onu tanıdım".

'Bir veba'.

"Kardeşin bunu nereden aldı?"

"Ve kim bilir! Nasıl sevebileceğini açıklayabilir misiniz?"

"Kesinlikle olmaz".

Kadınlar arasındaki şakalaşmalar Taurus'un gözünden kaçmıyor, tıpkı benim gözümünden kaçmadığı gibi. Birdenbire bu aile ortamı, Leclerc kardeşlerin suç ortaklığı, enerjileri, her zaman çekici olmaları, Chantal'ın sürekli kışkırtmaları ve Eva'nın varlığı kendimi çok yalnız hissetmeme neden oluyor.

Annemi, uzun zamandır görmediğim kız kardeşim Roxane'ı düşünüyorum. Burada, onların arasında değersiz olduğumu, gerçekten de bir yük olduğumu düşünüyorum.

Etrafıma bakıyorum, her zaman yaptığım gibi Chantal'ı susturmak için bir şeyler söylememi, müdahale etmemi bekleyen birileri olup olmadığını anlamaya çalışıyorum. Ama buna gücüm yok ve destekçilerim bile yok, çünkü Koç, Akrep ve Başak lig tablosunu izledikleri televizyona odaklanmış durumdalar. İki engerek çoktan başka bir konuya geçti ve ben de cevap vermek için zaman kaybettim.

Kaçınılmaz olarak, bakışlarım genç kardeşleri arasında her zaman zarif ve sakin olan Boğa'ya takılıyor. Şimdi onu fark ettiğimde çok mesafeli, sanki durumdaki yetişkin gibi hissediyor, kendini bırakamayan, her zaman mesajları okumakla meşgul olan

Asistanları tarafından kendisine gönderilen, sürekli gelen telefonlara cevap vermek. Cep telefonlarını açıp kapatmak.

Bir imparatorluğu yönettiğini, tüm kontrolün onda olduğunu, işlerin, ailelerin ve hayranların ona bağlı olduğunu bilmek, onu karizmasına, gerektiğinde her zaman mükemmel olabilme yeteneğine hayran olmaktan başka bir şey yapamayan, aynı zamanda bir dizi sır saklayan bir kadının gözünden görmemi sağlıyor.

Belki de sadece o, ruh halimin kötüleştiğini fark ediyor. Kendimi ne kadar sudan çıkmış balık gibi hissettiğimi, kardeşlerinin varlığından ne kadar acı çektiğimi sadece o fark ediyor.

Yalnızken kendimi hep yenilmez, saf bir enerji gibi hissettim. Hayatı seven ve onu avucunun içinde tutup istediği gibi idare etmek isteyen bir kız.

Şimdi, bazı küçük şeyler beni hiç bilmediğim bir gerçekle yüzleştiriyor. Düşündüğüm kadar özel biri değilmişim. Bu insanlarla boy ölçüşemem. Onların bilgisine sahip değilim, dünyayı onların gözünden görmedim ve onların evrenine ayak uyduramıyorum.

Onların dünyasında olmak istemiyorum ve onlar gibi olmak umurumda bile değil, çünkü bu aileyle herhangi bir ilişkim olmadan önceki halime geri dönmek istiyorum.

Yavaş bir tempoyla odanın çıkışına yöneliyorum ve gözden kaybolduğumu görmekten korkuyormuş gibi beni gözden kaybetmeyen Taurus'un yanından geçip gidiyorum.

Koridorda yürürken Roxane'a "Nasılsın?" diye yazıyorum. Cevap hemen gelmiyor, ben de telefonumu çantama yerleştiriyorum.

Çok şey oluyor, insanlar tribünlerdeki yerlerini almaya hazırlanıyor, ben ise sadece biraz hava almak istiyorum ve bu yüzden Leclerc'ten uzaklaşıyorum. Ama en kötüsü, bana en çok acı veren, kafamı karıştıran ve beni cezbeden kişi, onu yanımda buluyorum, elleri ceplerinde ve hızı benimkiyle eşleşiyor.

"Neden Chantal'a aynı şekilde karşılık vermediniz?"

"Ondan bıktım.

"Kız kardeşim çok yorucu. Durmayacak Venüs. Ona karşı koymalısın, yoksa seni yer."

"Kesinlikle öyle olacak, çünkü bizi birlikte çalışmaya zorladın."

"Ve sen onlara izin vermiyorsun!"

Durup homurdanıyorum, Taurus'u içtenlikle selamlayan bazı insanların geçmesine izin vermek için hareket ediyorum. Çoğu zaman onun yanında kendinizi görünmez hissedebilirsiniz, çünkü herkes sadece efsaneyi, güçlü ve ulaşılmaz adamı görür, bu yüzden onun yanında sanki kimsenin fark etmediği bir hayalet gibisinizdir.

Bazen bu durum uzaktan gözlemlemek için faydalı olabilir, ancak diğer durumlarda, şimdi yalnız hissettiğimde olduğu gibi, sadece yalnızlık duygusunu güçlendirmeye hizmet eder.

Yalnız kaldığımızda "Sorun ne?" diye soruyor.

"Kimse beni görmüyor.

"Buna gerçekten inanıyor musun?"

Omuz silkiyorum ve iyi bir taraftar olarak bir Leclerc atkısı almam gerektiğini zihnime not ediyorum. Her zamanki gibi, gerçeklikten kaçmak için aptalca şeyler düşünüyorum.

"Önünüzdeki kişi şu anda bir hiç gibi mi görünüyor?"

Beni her zaman görebilen ona bakmak için gözlerimi kaldırıyorum. Beni temelde önemseyen ve geri dönmesini istediğim gerçek Venüs'ü bilen tek kişinin o olduğunu biliyorum, ama bunu istediğim gibi yapamayacak olanın da o olduğunu biliyorum. Bazen hiçbir şeye sahip olmamak az şeye sahip olmaktan daha iyidir ve Boğa burcunun dünyasında az şey hiçbir şeye eşittir.

"Benimle gel!" Elimden tutup beni koridorda sürüklüyor.

"Başlama vuruşundan önce otuz beş dakikamız var".

"Nereye gidiyoruz?"

"O lanet peştemali geri giymek için!"

İnsanlarla ve spor gazetecileriyle dolu bir yerde olduğumu fark ediyorum ve hemen elimi Venüs'ünkinden ayırıyorum. İkimiz de konuşulmayan bir anlaşmayla belirlenen doğru mesafeyi koruyarak VIP alanının koridorunu geçip tuvaletlere ulaşıyoruz.

Meraklı gözlerin olup olmadığını kontrol ediyorum ve bir elimi Venüs'ün poposunun hemen üzerine koyarak ona kapıya kadar eşlik ediyorum.

Kapıyı arkamdan kapatıyorum, anahtarı olduğunu görmek beni mutlu ediyor. Hemen çeviriyorum ve kilit açılıyor.

Venüs beklentiyle beni izliyor, her şeyi yapmaya hazır, en azından bakışları bunu gösteriyor.

Üç kabine doğru yürüyorum ve kimsenin orada olup olmadığını kontrol etmek için kapıyı çalmaya başlıyorum. Her şeyi çok hızlı yapıyorum, sadece zamanı kısaltmak için ve sadece daha fazla dayanamadığım için.

Tuvaletler boştu, bu yüzden cebimden siyah dantel tangasını çıkarmadan önce ona saldırdım.

Venüs muzipçe gülümseyerek mermer tezgâha, aynaya doğru dönüyor, gözleri benimkilerde.

"Sadece senin için çıplak olduğumu bilmek hoşuna gider sanıyordum."

"İyi dedin, sadece benim için Venüs."

Ayaklarına doğru eğildim, ayak bileklerini saran şeffaf siyah çoraplar beni tahrik ediyor, bacaklarımın arasına bir telaş gönderiyor. Boynuna sarılan ayağını tutuyorum, yukarı kaldırıyorum ve tangasını giydiriyorum, ince topuklu ayakkabılarının birbirine geçen bağcıklarının ne kadar seksi olduğunu fark ediyorum.

Yavaşça bacaklarını okşayarak külotunu bir ayak bileğinden sıyrıyorum, dar eteğini kaldırıyorum ve giderek daha fazla ortaya çıkarıyorum.

Venüs her şeyi kendisinin yapmasına izin veriyor, hareketsiz bir şekilde bana bakıyor, sanki hareketlerimi incelemek, ne kadar ileri gidebileceğimi, ne zaman

ve her şeyden önce bunu yapabilirsem.

"Bana öyle bakma," diye uyarıyorum onu, külotunu düzeltmeye çalışırken. Bana karşı koymak için poposunu mermere doğru itiyor, onu kılıflamamı engelliyor ve tanga tek bacağıının etrafında kalıyor.

"Sana bakışımından hoşlanmıyor musun?"

"Venüs!"

"Taurus!"

"Ellerimi alamayacaksın," diye onu sallıyorum, poposundan tutuyorum, ama inatçı ve onu örtmeme izin vermiyor.

"Peki ya ağzın?"

Duruyorum.

Yumuşak etini sıkmaya devam ediyorum. Eteği hâlâ yukarıda, tangası hâlâ kalçasında. Gözlerim dudaklarında, sonra beni kışkırtarak çıkan dilinde.

"Ağzımı nereye koymamı istersin?"

Benim neyim var böyle?!

"Kimsenin onu yere bırakmadığı yer".

Yüce Tanrım!

"Hiç kimse, hiç kimse mi?"

"Hiç kimse!"

Venüs'ün saflığının mutlak olduğunu biliyorum, ama bunu tekrar tekrar söylediğini duymak, ondan bir şey almak üzere olduğum ya da kendimi şımartmak üzere olduğum her seferinde bunu bana hatırlatması, kendimi hiç olmadığım kadar erkek hissetmemi sağlıyor.

"Öp onu!" diye fısıldıyor.

"Bunu hak etmiyorsun.

"Onu benim için öpmeni istiyorum."

"Onu öpmezdim, Venüs. Onu yiyeceğim. Ve bunu düzgün bir şekilde, buradan daha iyi bir yerde, kimsenin seni duymasından korkmadan adımı haykırabileceğin bir yerde yapmak istiyorum."

"Dokunmak bile istemiyor musun?"

Lanet olsun!

Bir günden daha kısa süre içinde kaçınıcı kez ereksiyon oluyorum. Tekrar arzulayacak olursam kesinlikle dürtüyü kapatacak bir düğmem yok.

Dudaklarına yaklaşıyorum, dudaklarımı dudaklarına dayıyorum. Sadece tadına bakmak için yalıyorum, kakao yağı gibi tadı var.

"Emin misin, Venüs?"

"Evet!"

"Çok kirli oynuyoruz. Çok kirli."

"Biliyorum, bu yüzden seviyorum."

"Yani benim hakkımda öğrendiğin şeyi..."

"Şu anda ilgilenmiyorum!" diye sözümü kesiyor. "Bunu tartışmak istediğimde konuşuruz."

'Acı bir şekilde pişman olacaksınız'.

"Buna ben karar vereyim."

"Pekala!"

Tek kolumla ve hiç çaba harcamadan onu yerden kaldırıp mermer tezgâhın üzerine oturtuyorum. Arkasındaki ayna muhteşem bir görüntü sergiliyor: Ben onu tutuyorum, o yarı çıplak kalçalarıyla kalçalarını etrafımda sarıyor, ince topuklu ayakkabıları sırtıma vuruyor, altın rengi saçları yumuşak dalgalar halinde şekillendirilmiş. O her zaman güzeldi, ama kollarımda, nasıl olursa olsun, *benimle* daha da güzel. O göz kamaştıran bir ışık.

Ağzının üzerimde olmasını isterdim. Şu anda.

Beni içine almasını ve bana uzun, kendinden geçmiş bir huzur anı yaşatmasını istiyorum.

Dizlerini açık tutuyorum ve gözlerimi onunkilerden ayırmadan, kendimi benim için açık olan seksinin önünde bulana kadar eğiliyorum.

Gözle görülür şekilde heyecanlı.

Dokunulmaz. Saf. Hepsi benim.

"Taurus!" diye inliyor ama ona dokunmadım bile.

"Evet, bebeğim?"

"Haydi!"

'Kendinizi kurtarmak için hala vaktiniz var'.

"Beni neyden kurtaracaksın?"

"Üç saniyeniz var.

"Yap şunu!" diye soluk soluğa bağılıyor.

"Bir...", iç uyluğunun yumuşak etini sıkıyorum ve açıyorum.

"Kahretsin!"

"İki..." Burnumu pürüzsüz tenine dayadım.

"Taurus!" diye bağılıyor.

"Üç.

Sıcak yarığına dayanıyorum, hala açık olan ağzım klitorisinin etrafında çok yavaşça kapanıyor. Biraz derisini emiyorum ve kemiriyorum,

dudaklarının arasında tutarak.

"Aman Tanrım! Siktir...".

Dilimi kullanmadan emmeye devam ediyorum.

Her şey çok kısa sürüyor ve öpücüğüm koparak onun sıcak teninden uzaklaşıyor.

"Ne... ne yapıyorsun?" diye kekeliyor bitkin bir halde, sanki onu ölesiye sikmişim gibi.

'Sana acı bir şekilde pişman olacağını söylemişim'.

Kapıya doğru yürüyorum, açmaya hazırım ve tatmin olmadan, arzu dolu bir şekilde oradan ayrılıyorum.

"Buraya gel!" diye bağılıyor.

Onun arzu dolu olduğunu bilmek günümü güzelleştirecek. Bunu gerçekten yaşayana kadar düşünmeyi bırakmayacağını bilmek eğlenceli olacak.

"Belki şimdi, iç çamaşırsız olmak istediğinde nasıl hissettiğimi anlarsın!"

"Seni piç!"

"Cadı!"

"Sen bir pislüksin," diyerek tezgâhtan kayıyor ama ben artık ona hiç dikkat etmiyorum.

'Tribünde görüşürüz'.

Konuk bölümüne girmeden önce, tanınmış bir TV kanalından bir yorumcunun bana yönelttiği birkaç soruyu yanıtlamak için duruyorum. Leclerc'in son yenilgisi hakkında konuşuyoruz ve bana, birkaç haftadır olduğu gibi, bombacı Fuentes'i satın alma niyetinde olup olmadığımız soruluyor. Operasyon çok karmaşık, çocuğun avukatıyla henüz bir anlaşmaya varamadık, bu yüzden belirsiz kalıyorum. En iyi zamanlarda kameraya el sallıyorum, böylece gazetecinin başka girişimlerini engelliyorum.

Alışlageldiği üzere, takımların sahaya girmek için beklediği tünele ulaşıyorum.

Koç'a iyi şanslar diliyor ve çocukların her birinin elini sıkıyorum. Yönetim ekibini topluyorum ve onlarla birlikte tribünlere gidiyorum.

Stadyumda, arka planda korolar çalıyor, ev sahibi takımın atkıları ve pankartları renk cümbüşüne hakim oluyor, deplasman taraftarlarının eğrisindeki yeşil yama için yer kalıyor.

Boğa boynuzlu kalkan, koro halinde savaş naramızı atan ultralarımız tarafından sallanır: *Boynuzları havaya kaldırın.*

Kornalar havada yükseliyor ve azınlıkta olsalar da taraftarlarım seslerini duyuruyor. Takıma doğru desteği vermeyi umuyoruz.

Dev ekranda iki takımın rozetleri kayboluyor ve her Pazar olduğu gibi ben ortaya çıkıp yerime doğru yürüyorum. Kameralar yol boyunca beni izliyor. Burnumdaki Cartier'i düzeltiyorum ve ellerim ceplerimde, çoktan oturmuş olan kardeşlerime ulaşıyorum. Sürpriz bir şekilde, küçük cadı ve müstakbel eşi sahneyi benden alıyor, stadyum ekranında beliriyor, ikisi de gülümsüyor, genç, güzel, sosyal medyada hayatlarını takip eden çocuk seli için bir rüya. Arenada bir öpüşme korusu başlıyor ve Akrep ile Venüs'ün hayranlarını hayal kırıklığına uğratmayacağını bildiğimden, çekime bakmaktan kaçınıyorum, Eve ve Venüs'ün tam ortasına oturuyorum.

Duyulabilen kükreme bana Akrep'in Venüs'ü öptüğünü düşündürüyor.

Dişlerimi sıkmak ve çenemi sımsıkı kenetlemek midemde yuvarlanan iğrenmeyi engellemeye yetmiyor.

Stadyumun onlara tezahürat etmeyi bırakmasını bekliyorum ve kısa bir süre sonra, hiçbir nezaket göstermeden cadıya sesleniyorum.

"Ne halt etmeye yanıma oturdun!"

"Çünkü böyle olması gerekiyor," diye yanıtlıyor bir eliyle ağzını kapatarak.

Görüyorum ki öğrenmişsin, güzel!

"Benim yanımda olman gerektiğini düşünmüyorum."

"Neden? Seni muyum?"

Sırıtiyorum, sonra ona dönüp alçak sesle konuşuyorum, Chantal'la birlikte arkalarından stadyum olasını çektikleri bir video hazırlamakla meşgul olan Scorpio ve Eva'nın bir anlık yokluğundan yararlanarak.

"Er ya da geç biri bana direnmediğini fark edecek Venüs."

"Muhtemelen!"

Ekrandaki görüntüler Ola'dan bize geçiyor.

Ve işte buradayım, mondovizyonda, stadyumda, onunla birlikte Pazar fetihlerimden birine çok benziyorum.

Yine de bize dışarıdan baktığımda, sanki bilmediğimiz bir hayatın seyircileriymişiz gibi, bizi olduğumuz gibi görebiliyorum: iki

Birbirlerini uzun zamandır tanıyan, gerçek, saf ve benzersiz bir şeyi paylaşan suç ortağı insanlar.

Ve dünyadaki hiç kimsenin güçlü kimyayı, bu güzelliği, bu mükemmelliği görebileceğini düşünemiyorum.

Çünkü ben Venüs'ün yanında kendimi güzel ve yarı mükemmel hissediyorum.

"İnanılmaz!" diye yorum yapıyor. "Yıllardır seni uzaktan, evden izledim, seni hep güzel kadınların yanında gördüm ve bugün onun yerine yanında oturan benim."

Dudağımı kapatmak için elimi ağzımın önüne koydum. "Yanımda harika görünüyorsun, itiraf etmeliyim ki en iyi fetihlerimden birisin. Bu arada, aşağıda işler nasıl gidiyor? Hâlâ sıcak mı?"

"Hayır, çok daha iyi. Hava almak ateşimi düşürdü." Venüs boynuzlarıyla saldırmaya hazır küçük bir şeytan edasıyla bana bakıyor. Cebinden tangası olduğu belli olan bir şey çıkardığını görüyorum.

Sürtük, tuvaletlerdeki olaya karşılık olarak, beni kızdırma niyetinden ve devam etti.

"Önce bunu unuttun.

Kaskatı kesiliyorum, çünkü iç çamaşırını cebime sokmaya bile cüret ediyor. En ufak bir harekette bulunmuyorum ama kameraların yokluğundan cesaret alarak -ki bu hiçbir zaman kesin değildir, çünkü birkaç yayıncı çekim yapıyor-, elim hala ağzımın önünde, tıslıyorum: 'Bu gece, kaleye döndüğümüzde, iyi saklandığından emin ol, çünkü seni bulduğum anda, bunu sana pahalıya ödeteceğim, Venüs.

"Eskisi gibi sevgili mi?"

"Daha kötüsü!"

"Sabırsızlanıyorum," diyerek bacaklarını birbirine sürtüyor ve parmaklarını eteğinin içine sokmak için spazmodik bir istekle kaşındırıyor.

"Demek seni kışkırttığımda böyle hissediyorsun," diye fark eder.

"Sanırım şimdi fikrin olabilir. Öte yandan sen, tam olarak ne hissediyor olabilirsin?"

Venüs etrafına bakınıyor ve tavırlarında çok uygunsuz olmamak için çaba sarf ederek kulağıma yaklaşıyor. Dudakları nihayet lobuma değdiğinde, onu bacaklarımın arasında çıplak olarak tanıdığımı bildiğimde hissettiklerimi sözlü olarak söylüyor.

"Becerilmek için kontrol edilemez bir dürtü hissediyorum ve nasıl yapılacağını bilmesem de, nasıl hissettirdiğini bir kenara bırakın, beni

Arkada. Güçlü. Çok havalı. Ve yıldızları görmemi sağlıyorsun. Bizi nerede hayal ettiğimi de bilmek ister misin?"

Pantolon yine çekmeye başladı.

"Nerede, küçük cadı?"

"Aslında çok önemsiz bir fantezim var..."

"Nerede!" diye soruyorum.

"Ofisinde. Ben masanın üzerinde domalmışım, sen beni bir canavar gibi beceriyorsun."

"Tamam, şimdi kapa çeneni bebeğim!", yıkılıyorum ve üzerimdeki etkisini gizlemeye çalışarak paltomu bacaklarımın üzerine kapatıyorum. İşkence bitmiyor ve dudakları kulak mememe geri dönüyor.

"Son zamanlarda ben de zihnimde başka bir fantezi yarattım..."

"Bunu kendine sakla," diyerek ciddi olmaya çalışıyorum.

"Lamborghini. Direksiyonda sen. Ben Taurus'a biniyorum. Kalçalarım sana kenetlenmiş... Dişlerin şapkamda..."

"Yeter, Venüs! Kes şunu!" diye bağırdım.

Beni rahatsız görmekten ne kadar hoşlandığını fark etmek sadece intikamcı niyetlerimi körüklüyor.

Bunun bedelini ödeyecek.

Takımlar sahaya giriş yapıyor, geleneksel fotoğraflar için gruplar halinde diziliyorlar. Stadyumda korolar patlıyor ve böylece kardeşlerim yerlerini alıyor.

"Bu Adrien Lacroix değil mi?" Venüs onu tanır.

"O tarihi bir kaptan," diye araya girdi Chantal, "Leclerc'in kaç öküzden oluştuğunu bilmen gerekir!"

"Sekiz yıl önce takım tanıtımı sırasında formasını bana fırlattığı günü hâlâ hatırlıyorum.

Ben de çok iyi hatırlıyorum. Ertesi gün Adrien bana Venüs'le nasıl temas kurabileceğimi sordu. Ona dokunulmaz olduğunu söyledim. Sadece bu kelime bile ondan uzak durmam için yeterliydi.

"Ben de çok iyi hatırlıyorum," diye devam ediyor Chantal, "gecenin en saçma anlarından biriydi".

"Tişört sana atmadığı için böyle söylüyorsun."

"Aslında , yarım saat sonra kulüp tuvaletlerindeydi. Aslında tişört değildi ama tişörtünü bana fırlattı. O da aynısını yapıyor mu?"

"Ne?" diye bağırır Scorpio tiksintiyle. "Sen ve Lacroix? *Bleaaah!*"

"Şaka yapıyordum! Birkaç saat sonra otel odasındaydı. Beni ne sanıyorsun? Beni sıradan bir tuvalette mi? Bah!"

"Chantal!" Onu geri çekiyorum. "Bu küçük hikâyenin basının eline geçmesini istemiyorsan en azından ağzını kapat."

'Kimin umurunda'.

"Bahse girerim sana vurduğunu bile hatırlamıyordur, Chantal," diye ima ediyor Akrep.

"Kontrol edelim mi? Belki maçtan sonra soyunma odasına gidip ona merhaba deriz, böylece sana nasıl iz bırakabileceğimi gösterebilirim. Sırtında hâlâ birkaç çizik olmalı."

"Ben de memnuniyetle gelirim," diye karşılık verir Venüs, "bakalım önce beni tanıyacak mı?"

"Chantal'ın aksine senin nişanlı olduğunu hatırlatırım," diye araya giriyor Scorpio. Leclerc'deki soyunma odasına girmene izin vermeyeceğim! Hayatta olmaz!"

"Kelimeler!" diye azarlıyorum onu ve sonra küfür ederek ayağa kalkıyorum, tam da tartışma konusu olan Adrien Lacroix kalenin hemen önünde bir gol yediği sırada.

Lanet olsun!

"Eva'yı da yanıma alacağım," diye devam ediyor Chantal. 'Belki hepsini duşta yakalarız. Pankartlarını bir Fransız simgesinin önünde belirgin bir şekilde sergileyecekler. *Eva Belle'i selamlarız* ve bayrak çekmeye başlarız." Eva ve Chantal gülmeye başlıyor, ben gözlerimi deviriyorum.

Arkadaşım sohbete devam ediyor: 'Ortağımın bu vatansever ziyarete karşı olduğunu sanmıyorum' diye bana atıfta bulunuyor.

Onu görmezden geliyorum çünkü kontra ataktaki aksiyonu takip ediyorum ve açıkçası ne dediği ya da ne yaptığı umurumda değil. Rakip takım bizim yarı sahamızı ele geçirdi.

Şut alanın dışından çekildi ve kalecimiz yörüngeyi keserek topu köşe vuruşuna gönderdi.

"Bununla ilgili bir sorunun mu var, Taurus?" diye soruyor Eva bana.

"Hayır, devam et," dedi sıvı.

"Ben de gelmek istiyorum," diyor Venüs baykuş.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," diyorum ona, sadece o duysun diye, ama ona bakmıyorum, çünkü gözlerim bayraktan başlayıp rakip forvetin kafasında biten taç atışına sabitlenmiş durumda.

Ayağa kalkıyorum, herkes çığlık atıyor ardından kaleci bir kez daha şutu savuşturduğu anda havayı bir rahatlama çığlığı dolduruyor.

Venüs tekrar konuşmaya başladığında aksiyon devam eder: 'Akrep'in bana izin vermemesini anlayabiliyorum çünkü o erkek ve kız arkadaşı oynuyor, ama sen...!'

"Kapa çeneni, Venüs.

"Ben yine de gidiyorum.

Güneş gözlüklerimi çıkarıp ona hayıflanarak bakıyorum ve Leclerc'in rakip yarı sahaya doğru ilerleyişinin bir kısmını kaçırıyorum. Kalabalığın Bulls'a tezahürat yaptığını duyabiliyorum ama şu anda küçük cadıyı bir futbol takımının soyunma odasından çıkarmak daha önemli, özellikle de maçtan sonra.

"Son düdük çaldığında, kıcıma yapışmış olacaksın."

"Taurus...", diye beni susturmaya çalışıyor.

"...Lanet soyunma odasına giremezsin. Ne maçtan önce, ne maç sırasında, ne maçtan sonra, asla. Anlaşıldı mı?"

"Bana bakıyorsun," diye dikkat çekiyor.

Güneş gözlüklerimi geri takıyorum, çünkü 'bana bakıyorsun' demesi muhtemelen aşırıya kaçtığım, ona çok fazla dikkat ettiğim ve etrafımızda gözlerimizi renklendiren suç ortaklığının nüanslarını yakalayabilecek çok fazla insan olduğu anlamına geliyor.

Oyuna yeniden odaklanıyorum, ellerimi ceplerime sokuyorum ve bir avucumda Venüs'ün tangasını tutuyorum.

Sahanın rakip yarısındaki Leclerc aksiyonu boyunca yaptığım bu hareket takımına şans getiriyor ve kendimi ilk gol için tezahürat yaparken buluyorum.

Sinyal veren forvetim Ray Cox sevinçle köşe bayrağının arkasına yerleştirilmiş kameraya doğru koşuyor. Dizlerinin üzerine çökerek çimde bir iz bırakıyor ve altında tuttuğu diğer formayı göstermek için formasını kaldırıyor. Onun zafer çığlığı stadyum ekranında beliriyor ve çekim ikinci formanın üzerindeki yazıda kalıyor: *Per Zöe*.

Kaşlarımı çattım.

Süper lüks banyomun küvetinde ıslanıyorum ve stadyumdaki o günü düşünüyorum. Kaç kez Taurus'un taşıdığı tüm o kadınların yerinde olmayı diledim?

Sanki öpmeye, dokunmaya, kırmaya cesaret ettiği küçük Venüs'ün hiçbir anısına sahip olmak istemiyormuş gibi, onu her zaman benden farklı başka kadınlarla çevrili görmekten sekiz yıl içinde kaç kez acı, üzüntü, kıskançlık ve ıstırap duydum... Kaç kez?

Çok fazla.

Köpükler kollarımı kaplıyor, ılık su kaslarımı gevşetiyor ama bacaklarımın arasındaki o titreme hissi geçmiyor.

Sanki bastırılamaz bir fiziksel ihtiyacım varmış gibi sinir bozucu.

Cep telefonumu çıkarıp Google'a bugün gerçekleşen maçı yazıyorum, doğrudan resimlere giriyorum ve sürpriz bir şekilde güzel bir tane buluyorum, tam da kaleye döndüğümüzden beri düşündüğüm gibi.

Çekim, Leclerc yönetiminin tamamını, Taurus kardeşleri ve sonra da bizi gösteren bir spor televizyonu görüntüsünden alınmış.

Görüntüyü kaydediyorum ve yanımızdaki Eva ve Scorpio'yu ortadan kaldırmak için kesiyorum.

Ve böylece, bir ömür boyu kendimi onunla hayal ettikten sonra, fotoğrafa baktığımda, bugün bu dileğin gerçekten gerçekleştiğini fark ediyorum.

Ve ona ne yaptığımı hayal ettiğimi anlatırken kendimi gülümserken, mutlu ve tatmin olmuş görmek kalbimi sevinçle patlatıyor. Dudaklarının okunmasına izin vermemek için elini ağzının önünde tutuyor. Yüzüğü her zaman göz önünde, Cartier bakışlarının yörüngesini gizliyor. Benim için her şeyi yaptığını göstermemek için dünyadan saklamak istediği o bakış.

Bu fotoğrafı sanki yasaklanmış ve değerli bir şeymiş gibi saklıyorum. Eski bir üniversite notları arşivinin ortasına yerleştirdiğim bir klasör oluşturun ve sanki Taurus ve ben kimse için var olmayan ama sadece bizim için gerçek olan bir şeyi yaşıyormuşuz gibi onu dünyadan koruyarak orada saklıyorum.

Önemli olan bu.

Ve sonra, cep telefonumda her zamanki temizliği yaparken, tanımadığım biri gibi giyindiği o porno fotoğrafı tekrar görüyorum.

Tüylerim diken diken oluyor, iğrenme duygusu kabarıyor, kalbimi parçalıyor ve onu her zaman hayran olduğum gibi görebildiğim kısa anları siliyor.

Keşfettiğim şey hakkında er ya da geç ciddi bir sohbete girmeye kararlı olarak bu görüntüyü de siliyorum. Onu kaynak hakkında bilgilendirmeye giderek daha fazla ikna .

Akıllı telefonu küvetin kenarına geri koyduğumda, çaldığı için gözlerimi kapatıp rahatlayacak zamanım olmuyor.

Müller'in numarası.

'Hazır.

"Rahatsız ettiğim için üzgünüm Bayan Morel, ama odanızın kapısını çaldım ve cevap vermediniz, bu da içeride olmadığınızı düşünmemi neden oldu."

"Yani?"

"Bay Leclerc'in sizinle mümkünse saat 22:00'ye kadar dairelerinde buluşmak istediğini bildirmek istedim. Yarın yoğun ve yoğun bir günü var, bu yüzden erken kalkması gerekiyor. Zamanında gelebilerseniz çok memnun olacaktır."

"Bay Leclerc'e uykumun geldiğini ve uyuyacağımı söyleyin. Benimle görüşmek isterse randevu alabilir ve günlüğüme not düşebilir."

"Bir planınız var mı, Bayan Morel?"

"Şu an itibariyle, evet".

"Bay Leclerc'in beklediğinden farklı bir cevap vermek zorunda değilim, bu yüzden bana saat tam yirmi ikide dairenizde olacağınızı teyit etmeniz konusunda ısrar etmek zorundayım."

Günlüğümün sayfaları arasında geziniyormuş gibi yapıyorum.

'Mmmh... biraz bakayım. Hayır, yarın olmaz... Yarın akşam bile olmaz. Al... Salı günü saat on yedide onun için bir boş yerim olduğunu söyle."

"Bayan Morel...".

"İyi geceler!" Aramayı sonlandırıyorum.

Gülüp geçiyorum ama randevuyu iptal etmeyeceğim. Sadece Taurus'un kızmasını, düşüncelerimin merkezinde olmadığını düşünmesini istiyorum, her ne kadar öyle olsa da.

Sekiz yıldır öyle.

Küveti bırakıp hazırlanmaya gidiyorum.

Üzerimde bir çift rahat siyah tayt ve ekstra büyük krem rengi pamuklu bir kazak var. Taurus dairelerinin büyük ve görkemli kapısına ulaşıyorum ve kapıyı çalıyorum, açmaya çalışıyorum ama diğer taraftan hiçbir ses gelmiyor.

Geniş salona dalıyorum, gözlerimle onu arıyorum ve sonra onu çığırdayan şöminenin yanında buluyorum, bazı kağıtları yakmaya niyetlenmiş.

Taurus Leclerc'in asla durmadığını kanıtlarcasına, hâlâ bu sabahki kurt postunu giyiyor.

Varlığını hissediyor ve arkasını dönüp bana ters ters bakıyor.

Sanki bana vurmuş ya da bir hatamdan dolayı beni azarlamış gibi içgüdüsel olarak geri çekiliyorum.

Bazen kendimi suçlu hissetmeme neden oluyor, sanki sürekli hatalıymışım gibi.

"Beni programındaki bir *boşluğa* sığdırmaya cüret ettin," diye ağzından kaçırıyor. Gülmemek için kendimi zor tutuyorum.

"Bunu benimle yapmıyor musun?"

'O TV dedikodusundan sahte bir kimlik vererek kendinizi sunduğunuz zamanlar dışında...!'

"Gossip Girl."

"...Seni hiçbir zaman gündemime almadım. Her ne kadar saçma bulsanız da, benim için her zaman belirli bir önceliğe sahip oldunuz".

Kollarımı göğsümde kavuşturarak, "Sanırım öyle, ben babam için yemi temsil ediyorum," diye karşılık veriyorum.

"Seni düzeltiyorum. Sen benim için bir şeyi temsil ediyorsun. Nokta."

Kalbimin göğüs kafesine şiddetle bastırdığını hissediyorum.

Kendini, kendi tarzında, romantizmle ifade etmesine rağmen, sanki bağırsaklarımı sıkmak istiyormuş gibi bana kötü kötü bakmaya devam ediyor.

"Otur," diye emretti.

"Bu ne küstahlık!"

"Otur!" Dediğini yapıyorum ve onun da oturduğu koltuğun karşısındaki koltuğa oturuyorum.

"Beni cezalandırmak mı istiyorsun?"

"Bir bakıma evet.

"Ne kadar korkutucu." Sırtımı koltuğun kolağına dayıyorum, bacaklarımı diğzerinin üzerine koyuyorum ve sanki televizyonun karşısında en sevdiğim diziye izliyormuşum gibi gözlerimi kısıyorum.

Bu durumda, en sevdiğim dizi *Taurus Leclerc*, her gün yayında, sadece kafamda.

"Dik otur.

"Bu şekilde mi?" Pozisyonumu değıştirdiğimi ima etmiyorum ama içime sütyen giymediğimi anlaması için gömleğimin yakasının omzumun üzerinden kaymasına izin veriyorum.

"Benim için burada değılsin Venüs."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Benim kaprislerim için burada değılsin."

"Yani bana yaptığın şeyler sadece öfke nöbetleri mi?"

"Neye benziyorlardı?"

"Arzular ve ihtiyaçlar.

Taurus beni bir süreliğine büyüleyen yarım bir gülümseme veriyor.

"Benim istek ve ihtiyaçlarım kesinlikle sizin düşündüğünüzden farklı".

"Peki nasıllar?"

"Asla bilemeyeceksin!" Dirseklerini dizlerine dayıyor ve bana o kadar yoğun bakıyor ki, oturmamı istemesine gerek kalmıyor.

Otomatik olarak yapıyorum.

"Beni buraya dövüşmeye mi getirdin?"

"Hayır, ama konuşmamızın bir tartışmayla sonuçlanacağını farkındayım."

"Sabırsızlanıyorum, çünkü kavga ettiğimizde tahrik oluyorum ve tahrik olduğumda çok müsait oluyorum ve eğer müsait olursam, genellikle arzularıyla örtüşen ihtiyaçlarını tatmin edebilirsin. Ne harika bir kısır döngü...".

"Ağzınızdan çıkan saçmalıkları görmezden geleceğim. Doğrudan konuya girelim! Benim ve senin fotoğraflarımızı cep telefonunda saklamak zorunda değılsin'.

"Görüyorum ki beni gözetleme alışkanlığınız devam ediyor. Telefon kartımı, cep telefonumu ve gerekirse odamı değıştireceğim."

"İstediginizi değıştirin, zaten şu anda özel hayatınıza karışmama gerek yok."

"Bir şey bulabildin mi?"

"Hayır.

"Yani?"

"İtiraf edeceksin," diye yanıtlıyor kendinden emin ve memnun bir şekilde.

"Ah, ! İtiraf edecek bir şeyim yok. Bunu yapması gereken kişi sensin."

"Sorular çok az Venüs. Beni tatmin edeceğinden eminim."

"Yani ihtiyaçlarınız bunlar mı?"

"Artık biliyorum.

"Cevapları garanti etmiyorum.

"Size sadece bencilce sorular sorduğumu düşünmeyin. Elbette karşılığında size bir şeyler vermeye hazırım."

"Ne?"

"Sen seç.

"Bana bir şey seçme şansı verecek misiniz?" Şaşırdım ve aynı zamanda heyecanlandım.

"Her şeyi yaparım ama benden Ay'ı isteme. Onun için henüz bir fiyat yok. Seni temin ederim ki, eğer verirlerse ve sen de istersen, onu senin için satın alırım."

"Gerçekten mi?"

"Evet, bebeğim.

Gülümsememek için kendini zor tutuyor ama bana 'bebeğim' dediğinde soğuk ve mesafeli kalamıyor. Gözlerinin kenarlarındaki kırışıklıklar daha da belirginleşiyor, sanki onun emri olmadan gülümsüyorlarmış gibi. Etli dudakları hep yarıya kadar geriliyor, o imalı ama içten gülümsemeyle.

"Tatlı mısın yoksa iğrenç misin anlayamıyorum."

"Yani?" diye geçiriyor.

"Bakalım...", uzun bir nefes alıyorum ve gerçekten düşünüyorum. Taurus Leclerc'ten ne isteyebilirdim? "Sizden maddi bir şey istemesem, ama... şey... örneğin bir hizmet istesem, beni karşılar mıydınız?"

"Benden saçma sapan şeyler yapmamı isteme," diye karşılık veriyor kaşlarını çatarak.

"Ben bunu asla yapmam," diye ellerimi kaldırıyorum.

"Bana ne istediğini söyle, ben de seni nasıl tatmin edeceğime bakayım."

"Güzel. Şartın neydi? Yani, karşılığında istediğimi almak için ne yapmam gerekiyor?"

"Bana sana o resimleri gönderen kişinin adını vermelisin ve onunla tanışıp tanışmadığını, sana ne söylediğini, ne öğrendiğini ve şatoya geldiğinden beri babandan haber alıp almadığını söylemelisin. Ve son olarak, sakın

önem derecesine göre, bana bir daha asla yalan söylememeni talep ediyorum. Şu andan itibaren sadece ve sadece bana güvenmeni istiyorum.

"Sadece bu mu?"

"Evet.

"Tamam. Siz de benim sorularıma cevap verirseniz ben de sizin sorularınıza cevap verebilirim."

"Durumunuz bu mu?"

"Hayır, bu sadece bir parçası. Bu isim karşılığında benim için bir şeyler yapmanı istiyorum."

Birkaç saniye sessizce birbirimize bakıyoruz, sadece niyetlerimizi incelemek için. Boğanın bakışlarına çok iyi tahammül ediyorum, şimdiye kadar beni engellemedi, ama onun pazarlığın kralı olduğunu iyi biliyorum. Kolay bir hayatım olmayacak.

Ayağa kalkıp bir masaya doğru yürüdüğünü ve oradan bir kâğıt ve kalem aldığını görüyorum. Duygusal ve kendinden emin bir şekilde dışarı çıkıyor, midemde her zamanki çalkantıya ve karnımın alt kısmında sabırsızlık hissine neden oluyor.

Tekrar yanıma geliyor ve sandalyesini aramızdaki alçak masaya yaklaştırıyor. Merakımı uyandırarak kâğıdı tam oraya koyuyor ve bugünün tarihini yazmaya başlıyor.

"Ne yapıyorsun?"

'Anlaşmamızı yazılı hale getirelim'.

"Ama sen çok takıntılısın!" diye alay ediyorum onunla. Başını kâğıttan kaldırıp bana öyle seksi bakıyor ki, yemin ederim şu anda onun için her şeyi imzalayabilirim.

"Sen sözünü tutmayabilirsin Venüs, tıpkı benim tutmayabileceğim gibi. Bu alışkanlık hayatta sana hizmet etmeli. Kendini her zaman korumak önemlidir. Anladın mı?"

"Anlaşıldı *kralım*."

Taurus yaramazca gülümsüyor, ona sesleniş şeklimi ve ona ayırdığım tonu fark ediyor.

Artık kendisine *kral* denmesinden mi yoksa *benim* denmemden mi hoşlanıyor bilmiyorum. Araştıracam.

Anlaşmamızın noktalarını kısaca not ediyor ve benim durumum için boşluk bırakıyor.

Hem sağa, hem alta, hem de sola 'imza' yazıyor ve kâğıdı bana doğru çevirip kalemi masaya dayıyor.

"Senin için ne yapmamı istiyorsun Venüs?"

"Bana nasıl sevişileceğini öğretmeni istiyorum."

Taurus hareketsiz kalıyor, nefes almıyor, gözlerini bile benden ayırmıyor. Taş kesilmiş gibi. İstemsiz bir hareketle kirpiklerini kırıştırıyor, sonra gerçeklikle yeniden temas kurduğunda dudaklarını ıslatıyor, dilini yavaşça dışarı çıkarıyor ve içimde onu ısırma arzusu uyandırıyor.

"Bir keresinde bana seks hakkında bir şeyler öğreteceğini söylemiştin," diye devam ediyorum.

"Bana bildiğin her şeyi öğretmeni istiyorum. Bana arzu ettiğin her şeyi yapmanı istiyorum ve sana arzu *ettiğim* her şeyi yapmama izin vermeni istiyorum."

Onu hiç bu kadar şüpheci, şaşkın ve kontrolden çıkmış görmemiştim. Tıpkı öfkeli bir canavarın yapacağı gibi burun deliklerini açıyor. Yeşil zümrüde sarılı elini masaya, kâğıdın üzerine vuruyor.

Sözde anlaşmamızı iki eliyle kaldırıp gözler önüne seriyor ve gürültülü, temiz bir kesikle yırtıp atıyor.

İki parça, dört parça ve zorlukla bana fırlattığı küçük konfetilere ayırmayı başarıyor.

"Git buradan!" diyerek ayağa kalkıyor ve beni onu takip etmeye zorluyor.

"Cevaplarını istemiyor musun?" diye arkasından konuşuyorum.

"Hemen git, Venüs."

Ellerini kalçalarına koyuyor, başını yere doğru eğiyor. Ona yaklaşıyorum, dokunup dokunmamakta kararsızım ama dokunmam gerekiyor.

Kasılmış gövdesini kollarımla sarıyorum ve sırt üstü uzanarak onu kendime çekiyorum. Yanağımı kaşmir kazağına yaslıyorum ve zaman yoğun olan parfümünü kokluyorum.

"Erkeğimle sevişmek istediğimi yazılı olarak belirtmek zorunda olmam sizce de üzücü değil mi?"

Daha da sertleştiğini hissediyorum.

Taurus ellerime dokunuyor ve bir an için kucağımı çözmek istediğinden korkuyorum, bunun yerine sadece daha fazla mühürlüyor, parmaklarını benimkilerle iç içe geçiriyor.

"Ve başka birinin seni etkilemesine izin vermeden önce benimle konuşman gerektiğini düşünmüyor musun?"

"Özür dilerim. Korktum, kafam karıştı ve hayal kırıklığına uğradım."

"Bir an için beni hor gördüğünü bildiğim için benim de hayal kırıklığına uğramış olabileceğimi düşündün mü?"

"Hayır, hayır! Seni hor görmüyorum!" Şimdi kucaklamamı gevşetiyorum ve onun önüne geçiyorum. Boğa'nın elleri belimi sarıyor, benimkileri yüzüne koyuyorum, sakalının battığı, zamanın onu bilgeliğe sürüklediği yere

Gözlerin etrafı değiştirildi, saçlara yeni renkler verildi ama bedende hep aynı ruh bırakıldı.

"Aslında hiçbir koşul umurunda değil. Zaten seninle bu konuda konuşmayı planlıyordum. Sadece en uygun anı bekliyordum. Hayatına girmek kolay değil Boğa. Bir alana sahip olmak, ihtiyaç duyduğun anda biri olmak ve sırf dünya seni talep ediyor diye bir emirle işe yarar olmaktan çıkmak kolay değil."

Taurus popomu sıkıyor ve beni kendine çekiyor, alnını alnıma yaslıyor, dudaklarımdan iç çekiyor ve neredeyse özgürleştirici bir sarsıntıya izin veriyor.

"Kendini benim hayatıma tanıtmaya gerek yok Venüs. Sen zaten uzun zamandır onun bir parçasısın. Yer istemene gerek yok, kendi odan var, bunu zaten biliyorsun. Ve olman gerektiğinde biri olmaya çalışmak zorunda değilsin, çünkü kendini işe yarar değil, dünyanın bir parçası olarak hissetmek zorundasın. Asla bir köşede durmayacaksın. Benimle konuşmak istiyorsan, bunu yapmalısın. Bana ihtiyacınız varsa, beni aramalısınız. Eğer doğru zamanın olmadığını düşünüyorsan yanılıyorsun, çünkü yanımda olmadığın zamanlarda bile benim zamanım, başka bir şey için harcanıyor olsa bile, sana aittir". Elimi tutuyor ve başının yanına koyuyor. "Çünkü sen düşüncelere dalmışsın." Parmaklarını dudaklarıma götürüyor ve üflüyor. "Çünkü sen benim soluduğum havasın." Sonra elimi göğsüne götürüyor. "Çünkü sen benim içimdesin."

"O zaman neden bize bir şans vermiyorsunuz?"

"Çünkü durum kontrolden çıkabilirdi".

"Bunu halletmene yardım edeceğim."

"Bunu yapabileceğini biliyorum. Ancak ben yapamam."

"Neden?"

"Çünkü kontrol edemediğim tek değişken sensin. Ve bu beni zayıf kılıyor."

'Aşk bir zayıflık değildir'.

Taurus çenesini sıkıyor, ama çenesini okşamama izin veriyor, sonra dudaklarımı boynuna dayamama bile izin veriyor, tenini arıyor, bütün gün ondan çıkarmak istediğim kurtboğanın hemen ötesinde.

Onu öpüyorum, çenesi boyunca ilerleyip sıkıca kenetlenmiş dudaklarına ulaşıyorum.

Beni öpmek

istemiyor. Ama bana

izin veriyor.

"İlk seferimin seninle olmasını istiyorum."

"Ben de istiyorum Venüs. Ve bunun son olmasını da istiyorum. İlk ve son."

"Benim için tek kişi sen olacaksın."

Omuzlarına yapışıp kendimi yukarı çekiyorum, bacaklarımla gövdesine sarılıp arkasına dolanıyorum. Taurus beni bir tüy gibi tutuyor ve nefesimi keserek öpüyor.

Ağzımın içinde saf bir enerji var, kollarımda bir sıcaklık var ve kendimi o kadar korunmuş, bir kadın olarak o kadar güvende, o kadar özel ve eşsiz hissediyorum ki, kollarımdan onun kollarına o kadar canlı ve ezici bir neşenin geçtiğini hissediyorum.

Senkronize bir şekilde titreşiyoruz.

Bu şekilde öpüşmeye devam ediyoruz: o beni kollarında tutuyor ve ben de gezegendeki en güçlü adamlardan birine sarılıyorum.

Şimdi, benim için, o sadece benim erkeğim. O Taurus Leclerc değil, o hava, ateş, tutku ve tatlılık.

O benim referans noktam. O her zaman yanımda olmasını istediğim bir partner ve belki de en önemlisi, bir gün çocuklarımla babası olmasını istiyorum.

"Sana daha fazla zaman vermek istiyorum Venüs, daha fazla gün, sadece anlar değil."

"Bu da sorun değil.

Önce yüzümü, sonra dudaklarımı okşuyor. Yanıyorlar, kızardıklarını hissedebiliyorum.

"Sana daha fazlasını verebileceğim bir gün gelecek. Sana söz veriyorum. Dünyayı bir kenara bırakacağım ya da onu elime alıp size vereceğim'.

"İstemiyorum!"

Taurus memnuniyetle gülümsüyor, zaten benim için en iyisinin o olduğunun farkında.

O benim için yeterli ve başka bir şey eklememe gerek yok.

"Dünya için kim olduğumuzu düşünmeyin Venüs, bize yapıştıracakları etikete odaklanmayın. Bırak biz neye inanmalarını istiyorsak ona inansınlar. Tüm bunları kendimize saklayalım." Beni popomdan tutuyor ve sıkıyor. Dudaklarım umutsuz bir öpücükle ona yapışıyor. Şimdiye kadar istediğim hiçbir şeye benzemeyen bir temas özlemi.

"Dünya için sen her zaman Taurus Leclerc olacaksın. Benim içinse sadece hayatımın erkeği olacaksın."

Sadece benim izlenimim mi bilmiyorum ve bunu ona belirtmek bile istemiyorum, ama gözlerinin parladığını görebiliyorum, sanki taşınmak üzereymiş gibi.

Onu kendime yakın tutuyorum ve yüzümü omzuna yaslıyorum.

"Bu gece seninle yatmama izin ver."

"Tamam... Sev beni."

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum ve bir damla gözyaşı bu sözleri yüzüme çiziyor.

Benim gibi insanlar yaşamıyor. Her gün öldüklerini söylemek daha doğru olur. Hayatımın çoğunda böyle düşündüm. Ama o etraftayken değil.

Venüs benimleyken ben de ölebilirim ve eğer yeniden dirilmek bu kadar iyiye bunu zevkle yaparım.

Bana hiç yaşamadığım anlar yaşıyor, hiç yaşamadığım şeyleri bahsediyor. Ve çok şey yaşamış, hayatın tadını sonuna kadar çıkarmış bir adam olmama rağmen, gördüğüm hiçbir şeyin, hissettiğim hiçbir şeyin, yaşadığım hiçbir şeyin ondan önce olmadığını düşünmek zorunda kalacağımı hiç beklemezdim.

Venüs beni her gün yeniden doğuruyor.

Yani evet, benim gibi insanlar yaşamıyor. Her gün öldüklerini söylemek daha doğru, çünkü yeniden doğmayı özleyiyorlar. Kayıp parçaları tarafından çekilmeyi özleyiyorlar.

Tükenmeyi ve sonra tekrar enerjiyle dolmayı arzularlar.

Karanlıktan tekrar yukarı tırmanabilmek için dibe vurmayı arzularlar.

Venüs'ün üzerimdeki etkisi her zaman şu olmuştur: O, batarken beni yukarı çeken eldir; boğulurken ciğerlerimi dolduran havadır; siyah beyaz bir hayatın en parlak rengidir; beni uçurumdan uzak tutan melektir.

Otuz sekiz yaşında, hayatım boyunca hep yıkılmaktan korktuğumu fark ettim. Artık korkmadığımı fark ettiğim an, artık yalnız olmadığımı fark ettiğim anla aynıydı, çünkü diğer tarafta tam bir farkındalık olmadığını bilsem de elimi tutmaya, beni yukarı çekmeye hazır birinin olduğunu fark ettim. İşte her şey bununla ilgili: her zaman tutunacak birinin olduğunu bilmek, birileri için aynı çapa olduğunuzu bilmek.

"Cc'çok özledim," diye fısıldıyorum kulağına, çarşafın altına kıvrılırken.

"Cc nedir?"

"Bu!"

Gövdesiyle bacakları arasında boşluk açmak için eğilerek onu göğsüme doğru çekiyorum. Venüs'ün poposu, temasından her zaman tahrik olduğum seksime dayanıyor ve bacağı onunkinin etrafını sararak onu hapsediyor. Kollarımla onu tutuyorum ve yüzü boynumun kıvrımına sürtünüyor, saçlarından yayılan taze şampuan kokusuyla burun deliklerimi sarhoş ediyor.

"Ben büyük C'yim, sen de küçük C'sin."

Yanağına bir öpücük konduruyorum ve sonra biraz daha itiyorum, çünkü temas teması çağırıyor, teninin sıcaklığı nirvana.

Tüm bu kucaklaşma benim nirvanam.

Elim geniş gömleğinin altına giriyor ve göbeğini okşamaya başlıyor. Venüs'ün poposu ereksiyonuma doğru bastırıyor.

Dudaklarım bana dönük yanağına yapışık kalıyor.

"Dokun bana.

"Nedenini bilmiyorum Venüs, ama bana sen... sen... Bana yasaklanmış gibi görünüyorsun.

Dokunulmaz!"

"Bu seni nasıl hissettiriyor?"

"Heyecanlıyım!"

Venüs Cc'mizi kırıyor ve sadece gömleğini çıkarmak için kendini yukarı çekiyor.

Çıplak sırtının ve yumuşak dalgalar halinde dökülen sarı saçlarının görüntüsü, kendimi ölürlen hissettiğim bir elektrik şoku gönderiyor.

Eğer bu dürtüyü bastırmazsam, ona duyduğum arzuyu serbest bırakmazsam, er ya da geç hayal kırıklığından patlayacağıma inanıyorum.

Pantolonunu da çıkardığını ve iç çamaşırını da yanına aldığını görüyorum, sonra tekrar uzanıp çıplaklığını çarşafıla örtüyor.

Solgun tenindeki kırmızı ipek, yastıklarımın üzerine yayılmış saçlarının altın rengi, o, Venüs'üm, yatağında, çıplak, beni istiyor, beni çılgına çeviriyor.

Çılgınca soyunuyorum. Her şeyi.

Kendimi yorganın altına atıyorum ve daha önce olduğu gibi, en sevdiğim pozisyonu yeniden yaratarak onu tekrar elime alıyorum: iki Ccs.

"Eminim derinlere inmeden de yapabileceğin çok şey vardır, değil mi Boğa?"

"Oynamak ister misin?"

"Kuralları o koyuyor. Ben de onları çiğnediğimi göreceğim".

Ereksiyon halindeki penisimi bacaklarının arasına yerleştirdiğimde Venüs yüksek sesle inliyor. İkimiz de yan yatarak ileri geri hareket etmeye başlıyoruz, Sanki ben onun içindeydim ve o da bana tam erişim sağlıyordu.

Bacaklarından birini tutup yanıma getiriyorum ve ellerimi içeri sokabilmek için açıyorum. Dönüyor ve dudaklarımız birbirine yapışıyor.

Aletim onun humusları arasında kayıyor. O sıcak, o ıslak, o pürüzsüz ve yumuşak.

İlk kez saf seksten tamamen farklı bir duyguya odaklanıyorum: Teni, teması, yakınlığı hissediyorum, sanki en vahşi yanımla onu kucaklıyor, yeni, farklı, daha yoğun bir yol keşfediyor...

Parmaklarım klitorisinde son buluyor, kendi heyecanımla ıslanıyor. Omzunun üzerinden eğilip dudaklarımı boynuna yapıştırıyorum.

"Bize bak," diye onu davet ediyorum. Ve onun açık seksini gözlemlemek için duraklıyoruz, penisimin ucu itişlerimde ortaya çıkıyor, samimi dudakları bu harekette ona eşlik ediyor.

"Vücudun benimkini öpüyor!"

Parmaklarımla klitorisine doğru miktarda baskı uyguluyorum, parmak uçlarımı onun nefesini kesen küçük daireler çizerek hareket ettiriyorum.

Elim, vücudunun altında, yan tarafına tırmanıyor, yatağa doğru sürünüyor ve göğüslerinden birini sarıyor.

Meme ucunu sıkıyorum ve Venüs iniltisini ağzımda bastırmaya çalışarak dönüyor.

"İçime koy".

"Hayır!" diye inkar ediyorum, ama küçük dudaklarının arasında kaydırmaya devam ediyorum, ta ki aniden durana kadar, çünkü o, aç, seğiriyor ve yarığına doğru yönlendiriyor.

"Kes şunu, Venüs. Çok ıslaksın! Kendi başına girebilir."

"Benim için kapıyı kırabilir."

Artık göremiyorum ve onu altıma alıyorum, sadece onu sıkmak, ezmek, istediğini söylediği gibi onu sertçe almak isteyen vücudumla ona saldırıyorum. Onun canını yakmak istiyorum, o zevkli acıyı, insanın içini iliklerine kadar dolduran türden bir acıyı. Ve sonunda bacaklarının arasındaki kanı görmek istiyorum.

Yüce Tanrım.

Onu öpüyorum ve kendimi bana açılan vücuduna göre şekillendiriyorum. Seksim onun kaygan açıklığına sürtünmeye devam ediyor. Sertçe bastırıyorum, böylece penis başı mastürbasyon jestiyle onu tatmin etmeye gidiyor. Ve kendimi böyle , onun üstüne çıkıyorum, bacaklarını açık tutuyorum ve mermer shaftımı sıcak göğsüne sürtüyorum.

"Biliyorsun... Kadınlar yatakta uzanma eğilimindedir. Cinsel eylem sırasında orgazm taklidi yaparlar."

"Seninleyken asla rol yapamazdım," diye nefes nefese kalıyor.

"Çünkü sana her zaman zevk vermeye çalışacağım. Yatakta en iyisinin sadece penetrasyonla elde edilemeyeceğini anlamayı sağlamak istiyorum" Ona bir şeyler öğretmeye çalışıyorum, çünkü vücudunu anlamasını, her zaman zevk almakta özgür olmasını ve kendini bana ifade etmede samimi olmasını istiyorum. "Bu, onu içeri almak kadar zevkli".

Bacaklarının arasına diz çöküyorum ve penisimi elime alıyorum. Venüs aynı anda hem büyülenmiş hem de mest olmuş bir şekilde bu sahneyi izliyor. Beni her yerimden gözlemliyor. Uyluk kaslarımın nasıl kasıldığını, karın kaslarımın nasıl gerildiğini ve ucunu klitorisine dayamak için penisimi nasıl kavradığımı fark ediyor. Kadınlar klitoral uyarılmayı çok seviyor ve ben bunu mastürbasyon yaparak keşfetmelerini istiyorum.

Ucunu klitorisinin üzerine yerleştiriyorum ve tam tahrik olduğu yerde aşağı yukarı hareket ettirerek bastırmaya başlıyorum.

Bu görüntü benim gözlerim için bir gösteri.

"Seni içimde istiyorum!" diye soluk soluğa bağılıyor, orgazmının ilerlediğini hissetmeye başlıyor.

"Henüz değil, Venüs.

Ama bacaklarını daha geniş açıyor, pelvisini kaldırıyor ve penisimin yarığına girmesine izin veriyor.

"Siktir, Venüs!"

"Hissetmeme izin ver. Sadece birazcık!"

Onu öpmek için eğildim ve yemin ederim, bedenlerimiz hiçbir belirti olmadan, hiçbir fiziksel yardım almadan kendilerini zincirledi ve ayrı yollara gitti.

Ve penisimin ucunun onun içine girdiğini hissediyorum. Küçük.

Çok az.

Venüs haykırıyor, kendimi tutmamı sağlıyor.

Kendimi yukarı çekiyorum çünkü görmek istiyorum, tıpkı onun nasıl göründüğümüzü gözlemlemeye hevesli olduğu gibi.

İçinde bir çeyrek kalıyorum, parmaklarım klitorisinin üzerinde çılgınca hareket ediyor, diğer elim göğüslerini okşuyor.

Ve çok güzel görünüyordu, bacaklarını açmış, dirseklerini yatağa dayamış, başını geriye yaslamış, bencilce zevk alıyordu.

" it! Canımı yakmanı istiyorum!"

Bu sözlerle midemin bağırsaklarında bir fitil patlar gibi oldu, hemen penisimi çektim, anında gelmekten korktum, bu cümlenin şiddetli heyecanıyla hırpalandım.

O da benim istediğimi istiyor. Sadece bunu kabullenmeli ve onu dokunulmaz küçük kız olarak görmekten vazgeçmeliyim.

O artık bir kadın.

İkimiz de kendimizi dizlerimizin üzerinde, birbirimize bakarken bulduk. Dudaklar yapışık, diller şakırdıyor ve ağızlarımızda sıçırıyor. Gözlerimiz açık.

Çünkü görmeliyiz.

Hayran olmalıyız.

Venüs patlamak üzere olan penisimi tutuyor, klitorisine işkence ederek ona mastürbasyon yapmaya geri dönüyorum.

Birbirimizin vücudunda orgazmı oluşturmak için gereken süre boyunca bu pozisyonda kalıyoruz.

Ve bu en güzel şey, çünkü hayatımda hiç kimseyle paylaşmak istemedim. Her zaman kendime ait olanı istedim ve oyun arkadaşlarıma hak ettiklerini verdim, ama hiçbir zaman bu kadar yoğun bir şekilde, aynı ölçüde, aynı şekilde zevk almak ve vermek istemedim.

Venüs oturmuş, ağzımın içinde inliyor. Parmaklarımın ıslak amcığının üzerinde süzülmesiyle hâlâ işkence çekerken . Elleri, o anki coşkuya rağmen, ereksiyonum boyunca hareketini durdurmaya yanaşmıyor.

Bana hiç durmadan, egoizm olmadan zevk vermeye devam ediyor, çünkü ikimiz birlikte birbirimize bir şeyler veriyoruz.

Sonra geliyor ve nefes nefese kalırken o kadar spontane, o kadar doğal, o kadar gerçek ve samimi bir şey yapıyor ki, planlamamış olmama rağmen bunu yapmasına izin veriyorum.

Venüs penisimin üzerine çöküyor, onu ağzına alıyor ve bana hayatımın en yoğun orgazmlarından birini yaşıyor.

Seks yapmadan.

Ağzına boşalıyorum, spermilerin derine aktığını hissediyorum, boğazı etimin etrafında sıkılıyor.

Elleri testislerimi kucaklıyor; gözleri, güzel ve ışıltılı, bana bakıyor ve ben kendimi özgür bırakıyorum, sonunda, onu alıyorum, kısmen, bırakıyorum ve hissettiğim her şeyi dışarı atıyorum.

Venüs'ün dudakları penisimden uzaklaşıyor. Yavaşça, sanki benimmiş gibi gözlerimin içine girmek için yükseliyor... BENİM.

Ve öyle.

Sadece benim.

Zorlukla yutkunuyor ama öfkeyle değil. Dudaklarını aralıyor ve o yumuşak dudaklarından bir damla meni süzülüyor.

Tam orada kendimi büyülüyorum, parmağımı yeşil zümrütümle yaklaşıtıyorum. Benden arta kalanları dudaklarına sürüyorum, büyüleniyorum, mest oluyorum, güzelliğine boyun eğiyorum.

"Demek... Boğa'nın tadı *bu*," diyor muzipçe.

Sıvıyı bir parmak ucunda topluyorum ve parmağımı ağzına sokuyorum, tamamen temizlenene kadar emdiğini hissediyorum.

"Sana bunu yapmanı ben söylemedim.

"Bunu yapmak istedim.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Ne?"

Onu kucağıma aldım ve kendime yakın tuttum.

"Şu andan itibaren sadece ağzını sikeceğim günü hayal edeceğim."

"Bunu zaten yapmadın mı?"

"Hayır, Venüs. Seni temin ederim, seni bu güzel ağzınla becerdiğimde boğulacaksın ve daha azını vermem için bana yalvaracaksın."

"Asla!"

Onu öpüyorum ve spermimi yuttuktan sonra ilk kez bir kadının beni öpmesine izin verdiğimi fark ediyorum.

Hayatta kendime koyduğum bu aptal hijyenik sınırlar artık umurumda bile değil. Onunla, hiçbir şeyin değeri yok. Eskiden olduğum, nasıl olduğum, ne yaptığım her şey sıfırlandı.

Bu her anlamda yeniden doğuştur.

"Senden asla yutmanı istemezdim."

"Bu tür şeylerin sorulmadığından oldukça eminim. Sadece yapılır."

"Bunu yapmanı beklemiyordum bile".

"Taurus!" yüzümü tutuyor ve doğrudan gözlerimin içine bakıyor. O kadar güzel ki onu seksle kirletmek yanlış geliyor. "Ben artık küçük bir kız değilim. Aramızdaki şey artık yanlış değil. Bugün bir kadıyım. TAMAM MI?"

"Haklısınız.

"Bana yine daha önce söylediğın şeyi mi söylüyorsun?"

Ona öyle bir şaplak atıyorum ki yüksek tavana çarpıyor. Venüs'ün ağlaması, saat göz önüne alındığında biraz fazla aceleci oldu. Ben de onun ağzını kendi ağzımla kapatıyorum ve tekrar göğsüme yaslayarak Cc'yi oluştuyorum.

"İyi geceler, Venüs".

"İyi geceler, aşkım."

Nefesimi tutuyorum, sanki böyle yaparak o anı kafamda dondurabilirmişim, kendi içimde dövme yapmak için zamanım olabilemiş gibi. İç çekiyorum, boynunu ısıtıyorum, üzerinde uykuya daldığım aynı boynu.

Cep telefonumun alarmını zaten iki kez kapattım. Beş dakika daha uyumanın keyfini çıkarmak için kapatan insanlardan değilim. Değildim, en azından düne kadar.

Bugün gün başlamadan önce kendime birkaç dakika daha aylıklık izni veriyorum. Venüs'ün termal bir iletken gibi hissettiren vücudunun sıcaklığıyla ısınan çarşafın altında oyalanıyorum. Göğsümde huzurla nefes alıyor, saçları yüzüne düşüyor, parmaklarım tam zamanında açılıp sabahın ilk iniltisini çıkaran dudaklarına hayranlıkla bakmak için onları hareket ettiriyor.

Müller odaya girdiğı anda zamanımızın tükenmekte olduğunu fark ediyorum. Profesyonel ve sağduyulu bir şekilde, içtenlikle 'günaydın' diyor ve sabah ışınlarını içeri almak için perdeleri açmaya hazırlanıyor.

Kollarımdaki Venüs'ü fark ediyor ama sanki orada değilmiş gibi davranıyor.

"Yasemin bana günün randevularını gönderdi," diye uyarıyor.

Venüs'ün henüz uyanmadığını fark ederek geriniyorum. "Arabaya bir göz atacağım, teşekkürler."

"Kıyafetlerini hazırlayayım.

'Gerek yok'.

"Mmh...", Venüs gözlerini açar ve Müller'in varlığını fark eder etmez sarsılarak çarşafın altına saklanır.

Kahkahalarım her yerde yankılanıyor.

"Aman Tanrım. Aman Tanrım. Aman Tanrım!" Sesi battaniyeler tarafından boğuluyor.

Uşak boğazını temizler ve hiçbir şey olmamış gibi ona döner.

"Çarşaflar sizi kamufle edemeyecek, Bayan Morel."

"Gönderin onu!" diye fısıldar Venüs.

Venüs'ün silueti mor ipekle gizlenmiş bir şekilde ortaya çıkmaya devam ederken yataktan çıkıp sabahlığını giyiyorum.

Müller, göz ucuyla bana bakarak onunla iletişim kurma iznine sahip olduğundan emin olduktan sonra devam etti: 'Benim işim son derece ihtiyatlı davranmaktır. Burada olmanız sizi gerçekten gördüğüm anlamına gelmiyor. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?'

Venüs'ün şaşkın sarışın başı bir aralıktan çıkıyor. Mavi gözleri beni arıyor ve ben bir yudum su yutarken gülümsememi buluyor.

"Ona güvenebilirsiniz," dedim.

"Tamam.

Müller çıkışa yönelir ama sonra adımlarını geri çekerek buharlaşmayı umut etmeye devam eden Venüs'e döner.

"Madem buradayız, bugün Leclerc Sarayı'ndaki ilk gününüz olduğunu hatırlatmak isterim. Geç kalmak istemezsiniz! Patronunuz çok titiz bir adamdır".

"Haklı," diye espri yaptım.

"Cehenneme gidin, ikiniz de!"

Durumun kontrolünün tamamen bende olduğuna ikna olarak kaleden ayrılıyorum. Öyle de oluyor, çünkü kahvaltıda her şey yolunda gidiyor. Venüs onun bakışlarının yönünü izleyebiliyor ve beni kasıtlı olarak görmezden gelme konusunda son derece ikna edici görünüyor.

Bir keresinde ona, kardeşlerimin yanında benim için tamamen görünmez olacağını söylemişim - ki bunun biraz fazla güçlü bir ifade olduğunu ve doğru olmadığını düşünerek pişmanlık duymuştum -, yine de

içgüdüğü, gözlerinin doğal süzülüğü, sanki onu bana bağlayan şeyi her zaman gizleyebilmiş gibi.

Kim bilir kaç kez diğer insanların huzurunda onların dikkatini başka yöne çekmeye çalıştı?

Şoförüm beni Holding Leclerc'in idari merkezinin bulunduğu Paris'in merkezine götürürken, cep telefonumdaki bildirimlere bakıyorum. Bana acil bir randevuyu bildiren önemli bir e-posta okuyorum ve aynı anda cep telefonum çalıyor.

"Hazır.

"Tommy, lanet kardeşini hemen yere bırak!"

Alnımı ovuşturuyorum, zaten başım ağrıyor.

"Merhaba!" diye tekrarlıyorum.

"Yemin ederim, Tommy, yemin ederim... Eğer onu şimdi bırakmazsan, yarın sabaha kadar kışını tekmelerim."

"Devam et Krum, çocuklarını tehdit devam et, zaten yapacak daha iyi bir işim yok."

"Bana bir saniye izin ver, Taurus!"

Bir gümbürtü duyuyorum; muhtemelen telefonu bir yere bırakmıştır. Bu arada bir çocuğun çığlığı beni akıllı telefonu kulağımdan uzaklaştırmaya zorluyor, ta ki her şey aniden yatışana ve Krum'un bitkin iç çekişi bana geri döndüğünü söyleyene kadar.

"Affedersin Taurus, ama sabah sabah burası çok karışık."

"Neler oluyor?"

"Tommy sinirlendi çünkü Stef, tüm sinirlenmelerinin kaynağı olan Alexia'yı sinirlendirdi."

"Tam olarak anladığımı sanmıyorum.

"Kızlar! O daha beş yaşında Taurus, nasıl oluyor da benim çocuklarımla arasını bozuyor? Nasıl, bana açıklamak zorundasın! O sadece tımbul yanaklı, mavi gözlü ve esprili bir dili olan sarışın bir peri."

"Siz zaten kendinize bir cevap verdiniz.

"Burada çözülemeyecek bir sorun var."

"Peki bu ne olabilir?"

"Tommy koruma konusunu çok ciddiye alıyor".

"Ne demek istiyorsun?"

"Ona Alexia'ya bakması gerektiğini ve onu koruması gerektiğini empoze etmek gibi mutlu bir fikrim vardı, bilirsiniz... en küçük kız kardeş olarak ve tüm bu saçmalıklar..."

'Bu adil görünüyor'.

"Ama o her şeyi çok abartıyor ve şimdi...". Bağırmaya devam:

"Lanet olsun, Tommy!"

"Seni sonra ararım.

"Hayır, hayır, bekle, bekle!" Benimle konuşmayı kesiyor ve beni babacan konuşmalarından birini canlı olarak dinlemeye zorluyor.

"Stef aynı zamanda Alexia'nın kardeşi, kes lan şunu!"

"Umurumda değil!" Sanırım bu Tommy.

"değil mi? Sana neyin önemli olduğunu söyleyeceğim! Burada yetkili kim, ha? Kim?"

"Ben". Kadın sesi, tiz, bu kesinlikle Alexia.

"O zaman sen seç küçük prenses," dedi Tommy, "madem bu kadar otoritersin. Sınıfa kadar sana kim eşlik edecek?"

"Ben Stef'le gidiyorum. Geçen sefer çizim ortağımın suratına tükürmüştün."

Oh, canım!

"Ne yaptın sen?" diye haykırır Krum. "Tommy, neden çocuklara tükürüyorsun?"

"O domuz..." diye kendini haklı çıkarıyor Tommy, sanırım.

"Domuz sensin!" diye bağırır Alexia.

"Nankör!"

"Domuzun ne yaptığını bilmek istiyorum!" diye sorar Krum.

"Ona kalpli küçük bir mektup yazmış baba. Mektubu aldın mı? Kalpler! Ama insan böyle bir pislik olabilir mi?" Krum'un çocuklarının kullandığı dil beni giderek daha fazla endişelendiriyor. "O aptal mektubun sonunda 'benimle olur musun' yazıyordu. Yüzüne yırttım ve sonra tükürdüm. Domuz Alexia'ya sahip olabileceğini mi sanıyordu?"

Bu noktada Tommy'nin yaptıklarını düzeltebilecek bir baba müdahalesi bekliyorum.

"Kiminle ilişkiye girmek istiyor?" diye yankılanır Krum. "Ah, ne göt herif, yani *saf* demek istedim!". İnanamıyorum, Krum oğlunu şımartıyor.

"Bu çok güzeldi," diye ciyaklıyor Alexia.

Tommy ona "Çok şirin," diye takılır. "O domuzla konuşmak zorunda değilsin!"

"Tommy, buraya gel! Hemen!" Bu noktada Krum'un cep telefonunu kulağına götürdüğünü düşünüyorum çünkü sadece onu duyuyorum. "Domuza göz kulak ol. Daha ihtiyatlı ol, lanet olsun. Ona tükürme, sadece korkut,

Onu kelimelerle tehdit edin, kanıt bırakmayan hafif şeylerle, tamam mı? El yok, yoksa öğretmenin beni arar ve onu baştan çıkarmak zorunda kalırım'.

Buna inanamıyorum!

"Okula git, çekil!". Sonunda bana döndü:

"Taurus, özür dilerim..."

"Venia?"

"Senin rütbendekiler böyle konuşmuyor mu?"

"Alexia'ya küçük masum bir mektup yazdı diye oğlunuzun bir çocuğa zorbalık yapmasını mı önerdiniz?"

"Masum mu? Hiçbir yaşta masumiyet diye bir şey yoktur'.

"Sizin normal bir çocukluk geçirmemiş olmanız, gezegendeki diğer çocukların da böyle olabileceği anlamına gelmiyor.

"Karım da bana hep bunu söyler."

"Peki, önerilerimizi dinlemenin akıllıca olduğunu düşünmüyor musunuz?"

"*Da, da, da...*". *Evet, evet*. Benimle dalga geçiyor olmalısın. İnanılır gibi değil!

"Ayrıca ona öğretmene rüşvet vermek için onu baştan çıkardığınızı da söylediniz."

"Bunu çok iyi biliyor, bu onun keşfettiği bir şey."

"Açıkla kendini!"

"Tommy babasının kadınlara karşı belli bir cazibesi olduğunu çok iyi biliyor, bu yüzden bundan yararlanıyor ve her zaman fakülteyle konuşmamı istiyor... Ayrıca, vücutla iyi konuşuyorum..."

"Çocuk evlat edinmenize nasıl izin verdiklerini merak ediyorum."

"Ben de merak ediyorum. Ne ayaktakımı ama!"

"Beni neden aradığınızı öğrenebilir miyim?"

"Kornanın nasıl olduğunu bilmek istedim."

Baş ağrısı resmen başladı.

"Pekala, teşekkür ederim, ama benim... boynuzum hakkında endişelenmenize gerek yok."

"Sondaj yaptık o zaman," diye tıslıyor muzipçe.

"Ne tür bir terminoloji kullanıyorsunuz?"

"Oh, afedersiniz, çiftleştiniz mi? Bu daha mı iyi?"

"Sadece iyi olduğunu not edebilmek için çiftleşmek gerekli değildir".

"Bisküviyi ıslatmazsan nasıl sorun olmaz anlamıyorum."

"Bana neden aradığını söyleyecek misin?"

"Başı dertte olan bir arkadaşımı arayamaz mıyım?"

"Başım belada değil, Krum".

"Evet, öylesin! Çok uzun zamandır kırılmadın. Senin için cidden endişelenmeye başladım. Bana öfkeli boğa faaliyetiyle ilgili başka bir haber vermedin, tıpkı kırmak üzere olduğun kızla olan gizli ilişkin hakkında beni bilgilendirmediğin gibi... henüz ."

"Bundan çok keyif alıyorsun, değil mi?"

"Ne kadar çok olduğunu hayal bile edemezsin!"

"Nedenini öğrenebilir miyim?"

"Çünkü kaderin garip bir cilvesiyle Taurus Leclerc bir kez olsun istediğini elde edemiyor. Bu benim için heyecan verici, sizin içinse sinir bozucu olacak."

Kesinlikle. Ama itiraf etmiyorum.

"Hayır, Krum. Sinir bozucu bulduğum başka şeyler de var, örneğin senin yaptığın gibi başkalarının hayatına karışmak!"

"Ne deleceklerini bilmedikleri bu zor geri çekilme zamanlarında boynuzlarınızı canlandıracak bir tedavi düşünmeye başlamalıyız. Onları yumuşatmak istemezsiniz değil mi?"

"Krum!"

"Tamam, duracağım."

"Güzel!"

"Sadece sana bir tavsiyede istedim..."

"Ne tavsiyesi?"

"Kayınvalidemin şüpheli alışkanlıkları sayesinde ünlü bir dedikodu dergisine rastladım ve on dördüncü sayfaya indiğimde beni düşündüren bir fotoğrafla karşılaştım. Ve biraz değil, Toro. Hiç de az değil.

Koltukta sarsılıyorum.

"Ne resmi?"

"Kapatırken sana gönderirim."

"Bu o fotoğraflardan biri değil..."

"Merak etme, Toro. Pornografik bir şey yok. İtalya'da basını Tapınak kontrol Böyle bir haberin yayıldığını düşünsene... Ayrıca, dürüst olmak gerekirse, burada Krum pornosu istiyorlar, seninkini değil."

Aklını kaçırmış!

"Tamam, o zaman... Bana bu resmi gönder!"

"Sizi tanıyanlardan bunu saklayamazsınız" diyor ciddi bir şekilde.

"Ne demek istiyorsun?"

"Burada sadece tahmin ettim, ama sizin evinizde belki biri benim gördüğümü görebilirdi. Anlıyorsun, Taurus."

"Ne anlıyorsun?"

"Sana fotoğrafı göndereceğim.

Başka bir şey eklemeyi kapatıyorum ve Krum'un bana gönderdiği resmi açıyorum.

Leclerc Motors'un açılışına adanmış bir tören. Geceye ait çeşitli fotoğraflar var ve bir tanesi var ki, Krum'un da dediği gibi, beni tanımayanların gözünden kaçıyor ama bana yakın olanların kesinlikle gözünden kaçmıyor. Tıklım tıklım dolu salonu tasvir ediyor. Sahnede tek kişilik koltuk hala kapalı. Konuklar şampanya içerken birbirleriyle konuşuyorlar ve kalabalığın içinde, ayrı ayrı, karşılıklı Venüs ve ben varız.

O çerçevenin en solunda, ben en sağda misafirlerle sohbet ediyorum.

Gövdesini çekime doğru çevirmiş ama yüzü tamamen bana dönük.

Ve ben, içimi yudumlarken sohbet ediyor gibi görünmeme rağmen, sadece ona bakıyorum.

Ve bakışlarımız ölümsüzleşiyor, bir enstantaneye hapsoluyor, benimle tanışma fırsatı bulanlar için bir kanıt, en dikkatli ve muzip gözler için ise kusursuz bir imge haline geliyor.

Çünkü bu fotoğrafta ilişkimizin özü var.

Libra gibi birinin varlığımızda hissettiğini söylediği o elektrik.

Suç ortaklığı ve simya vardır.

Tutku ve baştan çıkarma vardır.

Gözlerin sessiz iletişimi vardır. Bir bağlantı var.

Birbirimizden uzakta olsak da Krum birbirimize ait olduğumuzu fark etti.

KRUM: Bu sensin,

değil mi? Evet.

Başın belada. TAURUS: Destek için teşekkürler.

KRUM: Eğer Z. öğrenirse.

Olmayacak! Sana güvenebilir miyim? Ne sikim bir soru!

Müller'in Taurus'un sırlarını sakladığından emindim ama onu odada, sanki uyandığım yatak onun için hep benim yatağımış gibi bulmayı hiç beklemiyordum.

Uzun bir oh çekerek uşağı da 'arkadaşlar' listesine ekledim, Dimitri ve Terazi de aramızda ne olduğunu bilen tek kişiler. Aries'i şimdilik bir tür arafta bıraktım ve kara listeden tamamen çıkarılmayı bekliyor.

Rus devi dikiz aynasından beni izleyerek, "Yatakhane hayal nasıl, hanımefendi?" diye soruyor.

"Nasıl biri olduğumu hâlâ tanımlayamıyorum Dimitri. Benim için fazlasıyla iyi olan şeyler var, zaman geçtikçe iyileşen başka şeyler de var ama hala derinleştirilmesi, anlaşılması ve açıklığa kavuşturulması gereken başka şeyler de var."

'Leclerc ailesi kolay bir aile değil'.

"Hiçbir aile kolay değildir, sizi temin ederim, burada bir bilim kurgu seviyesinde olsak bile. Onun yanında olmak için onun dünyasını tam olarak anlamam gerektiğini çok iyi biliyorum".

Kime atıfta bulunduğumu belirtmiyorum, onun için bu çok açık.

'Sevgi sürekli fedakarlıktır'.

"Öyle ama her iki tarafta da olması gerekiyor".

"Bay Leclerc hayatı boyunca hayatını feda etti. Bu kesin, Bayan".

Cevap vermiyorum, çünkü kendimi onun cümlesinin anlamı üzerine düşünürken buluyorum. Taurus'un en yakın çalışma arkadaşları, sanki en iyi hayırseverleri, saygıyı herkesten çok hak eden bir adamı koruyorlarmış gibi onu sonuna kadar savunuyorlar.

Onların bakış açısını duymak, kaledeki geçmişlerini, oraya nasıl geldiklerini ve her şeyden önce neden Torosları daha çok düşündüklerini bilmek istiyorum.

bir liderden daha fazla. Bazen kendilerini bu hanedanın bir parçası gibi hissettiklerini düşünüyorum.

"İş gününün sonunda onu almak için geri geleceğim". Dimitri, Palazzo Leclerc'in aile bölümündeki büyük girişinin hemen önünde durur.

"Çok teşekkür ederim, Dimitri. Sonra görüşürüz."

"*Matmazel* Chantal ile iyi şanslar".

"Tekrar teşekkürler, buna ihtiyacım olacak!"

Geniş kaldırımı geçiyorum ve cam kapıdan binanın büyük salonuna geçiyorum.

Buraya birkaç kez geldim ama bugün buraya bir çalışan olarak ayak basıyorum. Nasıl tamamlayacağıma dair hiçbir fikrim olmasa da gerçek bir işim olduğunu fark ettim.

Topuklarım mermere vurdukça, asansörlere yaklaştıkça endişem hızlanıyor.

Kendi katımdaki düğmeye basıyorum, tabii ki patronunkiyle aynı değil ve yukarı çıkıyoruz. Yalnız değilim, yanımda ikisi kadın ikisi erkek dört kişi var. Yoğun iş yüklerinden, yeni reklam afişlerinden ve artık özel bir hayatları olmadığından bahsediyorlar, çünkü patronları sanki zaten sahip olduğu tüm işler onları işle doldurmaya yetmiyormuş gibi bir de araba şirketi satın almak gibi mutlu bir fikre kapılmış.

Beni fark etmiyorlar ve bu beni çok mutlu ediyor. Asansörden çıktığımızda güneş gözlüklerimi çıkarıyorum ve beni hemen tanıyan bölüm sekreterine kendimi tanıtıyorum. Bana nazıkçe ofisim olduğunu söylediği yere kadar eşlik ediyor ve katın düzenini anlatıyor.

Çok büyük olmayan bir odadayız, bir duvarı tamamen ana caddeye bakan pencerelerle açık. Biri diğerinin karşısında iki masa, iki eski koltuk, dosyalar ve kırtasiye malzemeleriyle dolu büyük bir kitaplık ve bir duvara yapıştırılmış, bir rafa dizilmiş çeşitli renklerde mıknaatıslar ve keçeli kalemlerin bulunduğu büyük bir tahta var.

Odanın ortasında beyaz bir suni kürk halı ve oraya buraya serpiştirilmiş mor-kırmızı puflar var.

Dekorasyonu yapanın Chantal olduğuna eminim. Kesinlikle Taurus'un tarzı değil.

İki masa ikiz, sandalyeler de öyle, sanki burada çalışacak insanları aynı seviyeye getirmeye karar vermişler gibi.

Işığfı fildişı perdelerden süzülen büyük pencerenin hemen önündeki masayı seçiyorum. Kumaşı hareket ettirdikçe parladığını fark ediyorum, öyle ki parlak bir etki veren küçük yapay elmaslarla dolu.

Bu kesinlikle Chantal'ın işi.

Sekreter, *Holding Leclerc* antetli büyük bir zarfı masaya koyarak, "Ofisi beğendiniz mi?" diye soruyor. Ona gülümseyerek başımı sallıyorum. "İşte iş sözleşmeniz. Bay Leclerc gün sonuna kadar imzalamanızı istiyor. İmzalamadan önce dikkatlice okumanızı istiyor. Sözleşmeyle ilgili herhangi bir şüpheniz olursa, benim için not alabilirsiniz."

'Elbette, ama bir sorun çıkmayacaktır'.

"Öte yandan, bu sizin yeni kredi kartınız.

"Kredi kartı mı?"

Bayan bana gülümsüyor ve büyük zarfın içinden, başlığında bankanın damgası olan daha küçük bir zarf çıkarıyor.

"Bay Leclerc'e geri verebilirsiniz," diye karşılık vermekte acele ettim. "Ona ihtiyacım olmadığını söyleyin. Teşekkür ederim!"

"Bay Leclerc bunu söyleyeceği konusunda beni uyarmıştı. Her halükarda, bir yerlerde maaşının ödenmesi gerekiyor. O yüzden..." diyerek zarfı bana uzattı ve bu noktada zarfı kabul etmem gerektiğini anladım. Bir an için bana para vererek beni şımartacağını düşündüm.

Ne aptal ama!

'Tamam, teşekkür ederim'.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa beni lobide bulabilirsiniz. Sizi telefonuma bağlayacak numara üç. Bay Leclerc ile konuşmak isterseniz bir numarayı tuşlayabilirsiniz, bu numara sizi sekreterinin telefonuna yönlendirecek, sekreter de sizi patronla görüştürecektir."

"Pekâlâ.

Anksiyetem

var.

Kadın ofisten çıkar ama Chantal içeri girerken kapıyı kapatmaz.

Uzun siyah bir palto, dudaklarının kırmızısını öne çıkaran büyük koyu renk güneş gözlükleri, mücevherli Chanel'ini tutan aynı renkte eldivenler ve baş döndürücü derecede yüksek topuklu bir çift Louboutin giyiyor.

"Bu nasıl bir şaka?" diye tükürüyor kızıl saçlarını sallayarak.

"Bu bir şaka değil, sızlanmamaya bak!".

"Burası *benim* ofisim.

"Hayır, burası *bizim* ofisimiz. Geç kaldığınız için kendi yerimi seçme hakkını kendimde görüyorum."

Chantal Leclerc paltosunu çıkarıp kapının arkasına yerleştirildiği için fark etmediğim portmantoya yerleştiriyor. Sanki bir sinir krizinin eşiğindeymiş gözlüklerini yavaşça boş masanın üzerine yerleştiriyor, eldivenlerini çıkarıyor ve buraya koydurduğu kürk halının üzerinden sessizce yürüyerek - bu noktada, ince topuklu ayakkabılarıyla aşağıdaki ofisi rahatsız etmemek için olduğunu varsayıyorum - sutyeninin dantelini gizlemeyen siyah şeffaf bluzuyla masanın önünde duruyor, elleri kalçalarında ve her zamanki inançlarıyla gevezelik etmeye başlıyor.

"Belki de birbirimizi anlamıyoruz, Venüs Savaşçısı. Bu saray *benim* isim, bu ofisi kendim için yarattım, burası *benim*..."

"Senin mi?" diye sözünü kesiyorum, sandalyemde yayılarak. "Seninki ne kadar, yüzde yedi mi? Belki de değildir. Babanın tüm eski eşlerini düşünersek, geriye ne kalıyor? Yüzde iki mi? Bu çok fazla mülk demek."

"Bakalım daha az komik olabilecek misin?"

"Komiklik yapmıyorum, objektif davranıyorum, rakamlara güveniyorum."

"Hemen Taurus'u arayıp sizi koridora yerleştirmesini söyleyeceğim!"

"Yerinizde olsam bunu yapmazdım," diye kendimden emin bir şekilde gülümsüyorum. "onu sinirlendirirsin ve o da işimizi daha da zorlaştırır. Eğer fark etmediysen, ikimizi sosyalleştirmek için elinden geleni yapıyor."

"Bu şey... bu şey... saçma!" Bir çocuk gibi ayaklarını halıya vuruyor. "*Bir* masa sipariş etmiştim," diye parmaklarıyla saymaya başlıyor.

"*Bir* sandalye. *İki* puf. *Bir* portmanto. *Bir* kitaplık. Buradaki her şey çift. Kendimi hasta hissediyorum!" Yüzünü tamamen makyajla kapatıyor ve sonra masasına doğru geri dönüyor, siyah deri bir longuette ile sarılmış poposunu dinlendiriyor. 'Bu bir felaket olacak.

"Bundan eminim, çünkü eşyalarınızı biriyle paylaşmaya, çift olarak çalışmaya, özellikle de başka bir kadınla çalışmaya hiç alışık değilsiniz. Davranışlarınız bana sizin çekingen, ilişki kurmaktan aciz, kaprisli ve benim varlığımdan, dolayısıyla rekabetten korkan bir insan olduğunuzu düşündürüyor. Sana bir kupa alıp kaldırdıkları için kazanmaya alışmışsın, ama kaç kez gerçekten kazandın, bir kupa?"

"Beni hiç tanıımıyorsun. Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun!"

"Tek bildiğim, başkalarını incitmeyi umursamayan duyarsız bir kaltak olduğun." Sesimi yükseltiyorum ve avuçlarımı masaya dayayarak sandalyeden kalkıyorum.

"Özellikle bir şeyden mi bahsediyorsun? Daha açık konuş, çünkü benim en sevdiğim eğlence kaltak olmak ve senin gibi çıkarıcılara haddini bildirmektir."

"Bana bir daha asla böyle davranma," diye uyardı.

"Sana nasıl davranabilirim ki? Seni hiç düşünmüyorum!"

"Dün stadyumda lanet kız arkadaşınla yaptığın gibi!"

"Sana istediğim gibi davranıyorum," diyerek parmağıyla beni işaret ediyor ve benim pozisyonumu taklit ederek yaklaşıyor ve kirli ellerini masamın üzerine koyuyor.

"O zaman üzgünüm, Chantal. Seninle bu iş dışında birbirimize söyleyecek bir şeyimiz yok."

"Ama mi utanmıyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Şu anda sahip olduğun her şeyi sen fethetmedin, onlar sana verildi. Başkalarının verdiği fincanları kaldıranın ben olduğumu söylüyorsun, peki ya sen? Sen ne yapıyorsun? Senin aksine, burada olmak için her türlü hakka sahibim, ama beni buraya sadece seninle sosyalleşebilmem ve seni aileden biri gibi hissettirebilmem için yerleştirdiler. Bir zorbanın elindeki piyon olduğunu düşünüyorsun ama burada seninle benim aramda bir prenses varsa o da sensin, farkında değilsin. Ben değilim.

Chantal'ın sözleri boğazımı sıkıyor. Her ne kadar düşmanca davranmaya devam etse ve hayatımı imkânsız hale getirmeye açıkça kararlı olsa da, o haklı.

Dünyadaki tüm sebeplere sahip.

Ve Taurus ile geçirdiğim geceyi düşündüğümde, tıpkı onun dediği gibi hissediyorum: sırf bir şey elde eden kadınlardan biri... Tanrım! Sırf onunla yattım diye. Kelimenin gerçek anlamında olmasa da.

"Nutkun mu tutuldu Venüs Savaşçısı? Elbette, sadece kendi bakış açınızdan bakıyorsunuz. Zavallı küçük kız, ülkedeki en gözde erkeklerden biriyle evlenmek için ailesinden koparıldı. Yaşadığı travmayı düşünsene! İşinin başına dön ve benimle konuşma. Sana tek kelime etmemeni söyleyen benim, sen bana söyleme!"

Arkasını döner ve sandalyesine oturur.

Bırakın bir arabanın içini nasıl tasarlayacağımı, ne yapacağım hakkında bile hiçbir fikrim yok. Ben de internette araştırmaya başladım, bir sürü işe yaramaz şey not ettim. Chantal, benim aksime, tam olarak nasıl

harekete geçti. Fikirlerini bir arabanın içinde gerçekleştirebileceğinden emin olmak için bir dizi telefon görüşmesi yaptı bile. Sanki kişisel savaşını çoktan kazanmış gibi bana bakıyor. Benden önde olduğunun çok iyi farkında.

Gerçek şu ki, ben işe yaramazım.

Beni buraya sadece büyük patron istediği için yerleştirdiler.

Ve Chantal haklı. Benim yerime, bu projeyi yürütmek için gerekli eğitimleri almış ve gerekli becerilere sahip nitelikli bir kişi olmalı.

İki saat geçti ve elimde işe yaramaz notlarla dolu bir yığın kağıt var.

Onları tekrar okudum, sadece en ilginç noktaların altını çizdim ve gereksiz olanları eledim.

Eğer Taurus bizi aynı ofise yerleştirip aynı proje üzerinde çalışmamızı sağladiysa, bunun nedeninin bunu birlikte yapmak zorunda olmamız olduğunu anlıyorum; bunun onunla benim aramda bir rekabet olduğunu düşünen Chantal'ın aksine.

Belki de fikirlerimi ona sunmadan önce bir diyalog kurmaya çalışmalıyım.

Kalemi bir kenara bıraktım ve ona bir kahve ve sigara içmek isteyip istemediğini söyledim.

Chantal bana sözlü olarak cevap vermeden ayağa kalkıp ceketini aldı.

Hazırlanan odada kahve içtiğimiz süre boyunca benimle konuşmamaya devam etse de yaptıklarından memnunum.

Terasa çıkıyoruz ve bir çardağın altındaki hasır şezlonglara oturuyoruz. Rüzgar bizi paltolarımızın içinde toplanmaya zorluyor. Sigaralar zar zor yanıyor ama başarıyoruz.

Bu, gerginliği yatıştırmayı deneyebileceğim ve diyalog kurmayı umabileceğim tek zaman.

"Sana bir soru sorabilir miyim?" diye sordum.

"Hayır.

Yine de devam ediyorum.

"Annen nerede?"

"Siktir git." Chantal isteğimden etkilenmiş gibi görünmüyor. Duygusal bir kırılma yaşadığımı sanıyordum, oysa her zamankinden daha fazla yüzünü buruşturduğunu fark ediyorum.

"Onunla aranız iyi değil mi?"

"Hayır.

"Özür dilerim. Seni anlıyorum. Ben de yakın zamanda annemden ayrıldım."

"En azından seni annen büyüttü. Benimki hiç orada olmadı. Benim tek ebeveynim her zaman Taurus oldu."

Ve biraz yumuşuyor. Hâlâ kaprisli ve tartışmacı tonunu koruyor ama kardeşinin adını söyler söylemez gözleri güneş ışığında parlıyor.

Benimki de böyle parlıyor mu?

"Ailenizi biraz daha anlamak istiyorum," diye itiraf ediyorum. "Geçen sabah kalede tanıştığım kadın..."

"Audrey?" Bu ismi o kadar tiksindirici bir tonda telaffuz ediyor ki hafifçe gülümsememe neden oluyor. Bazen kaltaklık yaparken o kadar grotesk ve teatral tavırları olduğunu söylemeliyim ki, onu dedikoducu kız tarzı TV dizilerinden birine yerleştirmek doğal geliyor. Blair Waldorf'un daha da şirret bir versiyonuna benziyor.

"Bu doğru, o.

"Tanrı aşkına. Kendine dokun!", Boştaki eliyle bir göğsü yokluyor. "Tanıdığım en kötü kadınlardan biri."

"Küçüklerin annesi sen misin?" diye soruyorum kül tablasındaki sigarayı sallayarak.

"Maxime, Stéphanie, Michelle ve Leo'nun annesi," diye onaylıyor.

"Siz, Koç ve Akrep aynı annenin çocukları mısınız?"

"Evet. Zöe ve Başak bile aynı annenin çocukları. Diğerlerinin anneleri farklı.

"Şimdi her şey biraz daha netleşti."

"Oh, hayır, Venüs Savaşçısı, Leclerc ailesinde açıklık yoktur".

Sigaralarımızı söndürüp ofise dönüyoruz. Paltolarımızı çıkardığımızda, kısa bir çıkışla sosyalleşme anının sona erdiğini düşünüyorum, ama bunun yerine Chantal sohbete devam ederek beni şaşırtıyor.

Renkli raftan pembe bir keçeli kalem alıyor ve büyük manyetik panoya bir şeyler yazmaya hazırlanıyor.

"Leclerc anneleri arasında kendi sıralamam var".

Ortada, en üstte ise MOMS/STREAMS OF LECLERC yazıyor.

Odanın ortasındaki bir pufun üzerine oturuyorum, tam onun önünde, beklenmedik bir öğretmen gibi, ailesinin dünyasına yüzeysel de olsa girmeme izin veriyor.

Altı numaralandırılmış nokta yazıyor. Bir, iki, üç, dört, beş ve altı, bana sıralamanın altı anne/cadıdan oluştuğunu tahmin etmemi sağlıyor.

'Altı numaralı pozisyondan, yani en az psikopat olan anneden, yozlaşmanın zirvesine doğru ilerliyoruz'.

"Tamam, not almalı mıyım?" diye şaka yapıyorum.

"Buna gerek yok. Yoklukları o kadar derin ki, hiç kimse sabitlemeye değer bir şey inşa etmedi".

"Bu çok üzücü.

"Oh, hayır. Bu bir kurtuluş. Sizi temin ederim." Dönüyor ve altı numaralı anne/cadı ismini yazmaya başlıyor. "Son sırada Terazî'nin annesi Agn  s Thomas var. En zararsız olanı."

"Nasıl olur?"

"       çok uzun yıllar önce öldü. Ne soru ama!" Bir kahkaha atıyorum.

"Sondan bir önceki sırada David'in annesi Diana Smith var". Yazılan her anne için ilgili oğul ile bir ok başlatır.

"Onunla iyi anlaşıyor musunuz?"

"Onu hiç görmedim. İngiltere'de ya  ıyor. Arada sırada David onu ziyarete gidiyor. Elbette masrafları Leclerc'e ait olmak üzere   ehir dışında bir ev kiralıyor ve vicdanını rahatlatmak için oğluyla vakit geçiriyor. Babamın en işe yaramaz   ip  saklarından biriydi. Katıldığı bir sosyal gecede onu bir kulübün duvarına yaslayarak becerdi.

"Yani David beklenmiyordu".

Chantal donakalır, kalemi havada, gözlerini boşluğa diker.

"Hiçbir fikrim olmadığını biliyorsun," diye düşünceli bir şekilde karşılık veriyor. "Her birimiz hanedanımız tarafından tanımlanan belirli bir modelin parçasıyız, yani... muhtemelen David bir amaca hizmet eden bir kazaydı."

"Neye?"

"Bu David *Gemini* Leclerc. Kendisi   kizler'dir.

'Bur  larla ilgili bu takıntıyı asla anlayamayaca  ım'.

"Bir de bana sor! Göbek adım *Yengeç*. İnanabiliyor musun? Ben Yengeç!"

Yorum yapmıyorum,        ona çok yakışıyor.

"Dördüncü sırada," diye devam ediyor, "Başak ve Z  e'nin annesi Olga Ferri var. Akrabalık yerine parayı tercih etme eğiliminde olan, ilgisiz bir anne. Son zamanlarda kızıyla ba   kurmaya çalışıyor, ancak geçmişte Başak'ın fonunu ele geçirmeye çalıştığından, Balık'ı da baştan çıkarmaya niyetli olduğundan korkuyoruz".

"Z  e Balık burcu mu?"

"Aynen öyle!"

"Annesine şüpheyle yaklaşmak zorundasınız."

"Taurus da böyle düşünüyor, ama tabii ki ona bir şans vermek isterken, onu kontrol altında tutuyor. Zöe'yi korumadan bir harpinin yanına gönderecek değil ya..."

"Tabii ki, her zaman olduğu gibi kardeşlerinin sevgileri üzerinde bile tam bir hakimiyet kurma eğiliminde," diye yorum yapıyorum, sanki bu kötü bir şeymiş gibi.

"Yeterince adil, Denizci. Başak'ın annesiyle geçirdiği zamanın sadece fonundaki sıfırların sayısını öğrenmeye yaradığını öğrendiğinde ne kadar incindiğini bilemezsiniz."

Bu noktada zihinsel olarak ona katılıyorum ve sessiz kalıyorum.

"Üçüncü sıraya küçüklerin yozlaşmış annesi Audrey Martell'i koyuyorum. Ona seve seve birinciliği verirdim ama o çoktan kapıldı. Bununla birlikte, yılın en kötü annesi ödülü olsaydı, kesinlikle kazanırdı ve saçma olan şey, sırf spot ışıkları üzerinde olduğu için bundan mutlu olurdu. Zavallı çocuklar... Geçmişte Toros'u tehdit etme cüretini bile gösterdi, çocukların tek velayetini talep etti. Her zaman Paris'in soyluları arasında dolaşıyor, onlara nasıl bakacak? Buna inanabiliyor musun? Saçmalık!"

"Çocukların velayeti Taurus'ta mı?"

"Reşit olduğundan beri hepimizin velayeti ondaydı!" diyor sanki normal bir şeymiş gibi. "İkinci sırada, davul zurna... Annem!" diye yüksek sesle anons ediyor. "Claudie Rolland. Ve ondan ne kadar nefret ettiğimi ifade etmek istemiyorum," diyor umursamazca.

"Bunu listenin başına koyacağını sanıyordum."

"Hayır, hiçbiri Taurus'un annesi Céline Rolland'ın yanına bile yaklaşamaz".

Chantal'ın annesiyle aynı soyadını taşımıyorum.

"R-Rolland?"

"Kesinlikle. Céline Teyzem anne olarak adlandırılma onuruna sahip olmamalı'.

"Z-hala? Bekle, bekle... teyzen mi?"

"Evet. Céline annemin kız kardeşi. Biliyorum, biliyorum, şok edici'.

Özellikle de Boğa burcuyla geçmişte seks partilerine katıldıkları ve seks yaptıkları biliniyorsa, kesinlikle öyledir.

Aman Tanrım! Taurus sadece kardeşlerinin annesiyle seks yapmadı, aynı zamanda onun... Onun... z-zî...

"İyi misin, Venüs Savaşçısı? Sakın korkma! Böyle şeyler benim ailemde çok oldu. Babam her zaman bir kadın avcısıydı. Bunu fark etmedin mi?"

"Yani sen ve Taurus... sen ve o..."

"Akrep, Koç ve ben, Boğa'nın kardeşleri olmanın yanı sıra, aynı zamanda kuzenleriyiz."

Yutkunuyorum ama beni üzen bu değil. Babasının kardeş olan iki kadından çocuk sahibi olması değil, onlardan biriyle seks yapmış olması... Aman Tanrım! Bunu düşünemiyorum bile.

Kahve midemden boğazıma kadar yükseliyor ama mide bulantısıyla başa .

"Boğa'nın annesi neden birinci sırada?" diye soruyorum.

"Çünkü o büyük, iğrenç bir psikopat..."

"Burada işler nasıl gidiyor?"

İkimiz de kapıya doğru dönüyoruz, bir tanrı kadar güzel olan o beliriyor.

Tahtadaki isimleri okurken parlak gözleri soluyor.

Bakışları yazılardan Chantal'a geçiyor, sonra öfkeli bir şekilde benim üzerimde duruyor.

Dudaklarını ıslatıyor, hala girişin önünde hareketsiz, eli kolu kavıyor. Parmak eklemleri o kadar beyaz ki, uyguladığı güç yüzünden yakında parçalanacağından korkuyorum.

İçeri giriyor ve kapıyı arkasından çarparak ellerini ceplerine sokuyor ve bize aynı zamanda patronumuz olduğunu hatırlatıyor.

Hemen ayağa kalktım ve sanki onun işini gözetleme suçu işlerken yakalanmışım gibi kaskatı kesildim.

Ve aslında yaptığım da buydu.

Boğa, tek kelime etmeden etrafına bakınıyor, nasıl düzenlendiğimizi gözlemliyor. Notlarımı masadan alıp şöyle bir göz gezdiriyor, sonra da onaylamayan bir sırtışla çöp sepetine atıyor.

Bakışlarını eğen Chantal'a alaycı bir ifadeyle bakıyor, ciddi ve rahatsız.

Ve hemen fark ediyorum ki bu anne/cadı teması onun için bir tabu.

Leclerc kadınlarından kesinlikle olumsuz bir sıralamayla bahsedildiği panonun önünde durur.

Koyu gri takım elbisesinin içine sıkışmış devasa, kaslı vücudu onu daha da sert ve otoriter gösteriyor.

Chantal'ın listesi hakkında ne düşündüğünü ve annesinin de en kötü ebeveynler arasında ilk sırada yer alıp almadığını merak ediyorum.

Peki o zaman kız kardeşi neden onu tam tepeye yerleştirdi? O ne yaptı?

Birdenbire, gibi gelen bir süreden sonra, Taurus, Yavaşça arkasını döner.

"Görüyorum ki sizi birleştirmeyi başaran tek tema düşük dereceli dedikodu. Oradan geçerken neden cam kırıkları ya da neşeli kazların çılgınlıklarının duyulmadığını merak ettim."

"Bize neşeli kazlar mı diyorsun?" diye patladım.

"Yine de," diyerek sesini yükseltiyor, "ofisin düzenli olduğunu ve yerde saç telleri olmadığını görmek, bana...," diye dönüp okuyor, "Leclerc anneleri / amigoları listesini hazırlamanın yanı sıra, hafta sonuna kadar üretilebilir bir prototip araba sunmak için bir strateji belirlediğiniz konusunda umut veriyor."

"Ne zamana kadar?" diye haykırır Chantal.

"Bize daha fazla zaman vermelisiniz," diye araya giriyorum. "Projeyi bir hafta içinde tamamlamak mümkün değil."

"Sana neyin mümkün olduğunu söyleyeyim, *Venüs*."

'Taurus', Chantal ilerler ve onunla yüzleşir. "Neyin başarılabilceğini tanımlayabilmek, bir hedef kitle seçebilmek ve..." için en az bir aya ihtiyacımız var.

"Zaten bir hedef kitleniz var. Kadınlar. Ve bunlar değil!" diyerek arkasındaki kara tahtayı işaret ediyor.

Yine araya giriyorum, sadece onunla biraz konuşmak ve annelerin sıralaması gibi aptalca bir şey yüzünden bizi cezalandırmaması için onu ikna etmek için.

"Bu benim hatam. Bir soru sordum ve oradan sonra dikkatimiz dağıldı. Bize en az iki hafta verin. Bir uzlaşmaya varalım. Bir hafta daha ne değişir?"

Müzedeki bir heykele hayranlıkla bakan iki küçük kız gibi onun cevabını bekliyoruz. Öte yandan, Taurus artık kıpırdayamaz görünüyor.

"Pekâlâ. İki hafta. Daha fazla değil."

"Neden ona hemen evet dedin?" diye ağzından kaçırır Chantal.

"İşine geri dön". Onu görmezden gelir ve ofisten ayrılır.

"Seninle ne alıp veremediği var?" diye tıslıyor kollarını kavuşturarak.

Keşke ona aramızda ne olduğunu söyleyebilseydim, ne düşündüğünü bilmek isterdim. Eğer bunun yanlış olduğunu düşünüyorsa, eğer ona aşık olduğumu bilseydi benden daha çok nefret eder miydi?

Omuzlarımı silkiyorum, sonra anne/cadı listesini silmeye gidiyorum ve tahtanın ortasına şunu yazıyorum: V&CLeclerc, arabamızın markası.

"C önce gider, kızım!"

Gözlerimi deviriyorum.

Taurus Leclerc'in
günlüğünden. 5 Ağustos
2001
- 20 yıl -

O Ağustos öğleden sonrasında güneş Ribot kliniğinin asfalt araba yoluna vuruyordu. Bahçedeki sulama sistemi çimenleri tazeliyor ve avlunun sessizliğindeki tek ses oluyordu. Ziyaret saati değildi, hastalar öğle yemeklerini yedikten sonra dinleniyorlardı. Bu girişimimin bana küçük bir not tomarına mal olacağının farkındaydım, bu yüzden görüşmemi isimsiz olarak yapmadan önce müdireye vermek üzere bir zarf hazırlamıştım.

Klinik müdürü her zaman bana gideceğim yere kadar eşlik etmeye özen gösterir, böylece bana mahremiyet sağlar ve bir rahatsızlık olursa beni uyarır. Belki de hastası üzerindeki etkimle ilgilendiği için benimle etkileşime girmeye her zaman özellikle isteklidir. Sıklıkla, ziyaretlerimden sonra, onun gelişimi hakkında sohbet ederek zaman geçiriyoruz. Ancak hiçbir şey onun klinik misafirini kısmen iyileşmiş olarak değerlendirecek kadar iyi değil.

Gidip onu görmeme asla izin verilmedi, en azından on sekiz yaşına kadar durum hep böyleydi, o zaman, bilme arzusu ve istenmeyen bir aidiyet duygusu beni onu anlamaya ya da en azından onu dinlemeye itti.

Ve böylece, doktorun sanrılarına uymam yönündeki önerilerine uyarak onunla etkileşime girmeyi öğrendim.

Odasının kapısına doğru yürüdüm ve kendimi duyurmak için ses çıkarmaya çalışarak içeri girdim.

Bana babalık eden Céline Rolland, her zamanki gibi yatağının kenarına oturmuş, parmaklıklarla kapatılmış geniş pencerenin ötesindeki bahçeyi seyrediyordu.

Hareketsiz, yılların soldurduğu porselen bir bebek gibi, herhangi bir hareket ima etmiyordu.

Uzun zamandır kısaltmadığı siyah saçları parlaklığını kaybetmemiş. Öte yandan, otuz dört yaşı onu hâlâ yaşlı bir zihnin içine hapsolmuş bir çocuk gibi gösteriyor.

Céline beni henüz on dört yaşındayken doğurdu ve belki de o zamandan beri zekâsı geriledi.

Onunla birkaç kez karşılaştığımda hep aynı kıyafetleri giyerdi ama farklı renklerde olurdu; bu son karşılaşmamızda, gözlerinin alışılmadık tonuyla uyumlu, morsalkım rengi bir elbiseyle geldi.

Odanın içinde yavaşça, çok yavaşça yürüdüm, çünkü kendini göstermeden önce fark edilmenin daha iyi olduğunu .

Hemen arkasında durdum, böylece başını çevirdiğinde isterse beni görebilecekti.

Ama beni hiç görmek istemedi. Hiçbir zaman.

"Merhaba, Céline". Hayatım boyunca ona hiç *anne* demedim.

"Arabayı hazırlamalısın.

"Gideceğim. Nereye gideceksin?" İmgelemlerinin kaynağını anlamak ve neden kendisine ait olmayan bir dünyaya hapsoldüğünü anlamak için onunla dalga geçmek, benimsediği ve benden de benimsememi beklediği stratejilerden biri. Başka durumlarda, kendimi sık sık onunla mantık dışı şeyler hakkında konuşurken buldum ve o da bana mutlulukla cevap verdi. Bu bana her zaman umut vermiştir.

"Kalenin bahçeleri çok büyük. Atlarla hareket etmek zorundasınız. At arabası daha iyi." Sonunda arkasını döndü ve beni gördü.

Ve hep böyle anlarda, onun görüş alanında belirlediğimde, kristal dünyası parçalanıyor. "Burada olmamalısın." Hayalet gibi bir ses, gözleri anlaşılmaz bir boşlukta kaybolmuş.

"Nerede olmalıyım?" diye sordum ona, yaklaşmaya cesaret ederek ve sakince yatağın uzak tarafına oturarak.

"Senin ölmüş olman gerekiyordu.

"Çoktan bir tane olmuş olabilirim.

"Hayır!"

Boğazımdaki düğümü bastırmak için yutkunmak yeterli olmuyor. Yumru hep kalıyor. Onun sanrılarının, özellikle de benim şahsımdan kaynaklananların neden olduğu olağan rahatsızlığı hissettim.

'Hepsi senin suçun,' diye ısrar etti.

Rahatsızlık önce bir sancıya, sonra mide bulantısına dönüştü ve gözleri nefretle parladığında ben de acı hissettim.

Çünkü annem beni kucağına aldığı andan itibaren benden nefret etti ve delilik mikrobunun yarattığı bu olumsuz dürtüyü hiç durdurmadan bunu yapmaya devam ediyor.

"Biliyorum, Céline. Özür dilerim."

Ona yaşadığım için, onun kötüsü olduğum için üzgün olduğumu söylemek beni işe yaramaz hissettiriyor.

Elimi uzattım, tutmasını umuyordum. Doktor bana fiziksel temasın onda daha saf duygular uyandırabileceğini, tenimin onun tenine değmesinin ona kanımın onun sayesinde vücudumda aktığını hatırlatabileceğini söyledi.

Ama Céline, her zamanki gibi, tüm temasları reddediyor ve beni reddediyor.

"Hiç umurunda değil," tısladı, deliliğinin içinde zalim ve berraktı.

"Tekrar özür dilememi ister misin?"

"Evet. Yapmalısın!"

Ve senaryo kendini tekrarladı, tıpkı sadece var olduğum için af dilemeye çalıştığım diğer pek çok kez olduğu gibi.

"Özür dilerim, Céline. Doğduğum için beni affet, yaşadığım için beni affet, oğlun olduğum için beni affet."

Duymak istediği şeyi duyunca rahat bir nefes aldı, ancak dengesi yeniden biraz daha bozuldu.

"İşte benim oğlum.

Bir süre dalgın dalgın bana baktı, ta ki kanayana kadar ısırıldığı başparmaklarının derisini kaşımaya başlayana kadar. Bunun, diğer kendine zarar verme eylemleriyle birlikte, yaptığı şey için kendini cezalandırma yolu olduğunu biliyorum. Fiziksel cezalandırma ile gülümsediği ve benimle sanki çocuğuymuşum gibi konuştuğu anlar arasında bağlantı kuruyor.

"Bana bugün ne yaptığını anlatmak ister misin?" diye sorarak dikkatini dağıtmaya çalıştım, ona dokunmaya cesaret edemiyordum, krize girmesinden korkuyordum.

"Bugün Taurus'u uyuttum." Gözlerimi kısmıştım, eksikliğinin, zihninin erişilmezliğinin, onun

Burada olduğumu, büyüdüğümü ve onu affetmeye istekli olduğumu kabul edememek.

Doktor, Céline'in affedilmek istemediğini, sadece aklının ölmesini istediğini söyler.

"Onu emzirdim ama Romaric sütümün zehirli olduğunu söyledi".

"Öyle değil. Onu Taurus'a verebilirsin."

"O küçük canavar onu istemiyor.

"Neden istemediğimi düşünüyorsun?"

"Çünkü..." ayağa kalktı, sanki ben hayali bir beşiğin içindeymişim gibi odanın içinde dolaşmaya başladı. "Çünkü ağlıyor. Benim kollarımı tanımıyor. Kız kardeşimin kollarını tercih ediyor. Romaric gibi."

Bazen kız kardeşiyle yattığımı bilse aklının başından gideceğini düşünüyorum.

"Taurus sadece bir çocuk," diye devam ettim, onun arkasında kalarak. 'Bütün bebekler ağlar'.

"O değil! Çenesini kapatmalı!"

Kapıya baktım, birazdan doktorun işleri yoluna koymak için geleceğini biliyordum.

"Ağlamıyor, Céline". Onunla birlikte hayali bir beşiğe bakıyormuş gibi yaparak onu ikna etmeye çalıştım.

"Kapa çeneni, kapa çeneni, kapa çeneni, kapa çeneni!" Aklı geri gitti.

"Ağlamayı kes, Taurus. Kes şunu!" diye bağırmaya başladı.

Tamamen güçsüz bir şekilde, sahnenin bir kez daha onun kafasında gelişmesini izlemek zorunda kaldım ve yeni doğduğum için tanık olmadığım, ancak onun nöbetleriyle bana her zaman gösterdiği, deliliğiyle bana deneyimlettiği bu anıya katılmak zorunda kaldım.

Ve her seferinde beni mahvediyor.

Her seferinde kalbimde bir çatlak daha oluşuyor.

Her seferinde annemden biraz daha uzaklaşıyorum, onu asla anlayamayacağımın, ona yardım edemeyeceğimin, onu kurtaramayacağımın farkındayım.

Céline etrafta bir şeyler aramaya başladı ve daha sonra bulacağı şeyi aramak için hareket ederken onu zihinsel olarak kaleye, odalardan birine yerleştirmekten kendimi alamadım.

"İşte!" diye sevinçle soludu. Yatağından yastığı aldı ve bana uzattı.

"Hadi yapalım. Birlikte yapalım!"

Ellerim ceplerimde kaldı, yüzüm taşa döndü, annemin beni beşikte nasıl boğmaya çalıştığını her hatırlattığında kalbim gibi.

Ona veda bile etmedim. Onu orada, yatağının önünde, yastığını yeni doğan oğlunun hayali yüzüne bastırıp onu boğmaya çalışırken bıraktım.

Onu bir daha asla ziyaret etmeyeceğime ve hayatının her günü beni boğmaya devam ederken gözlerindeki acımasızlığı unutacağıma dair kendime söz verdim.

Tekrar ve tekrar ve tekrar.

Yemek alışılmadık bir sessizlik içinde geçti. Venüs ve Chantal tartışmadılar, bu da yemeği daha da sıkıcı hale getirdi. Ancak polemik dozunu telafi eden, akşam boyunca Audrey'yi dürtmekten başka bir şey yapmayan Koç oldu.

İkisi de yemekten sonra oturma odasında devam ederken, onlara uyarı bakışları atmak işe yaramadı. Venüs her zamanki gibi ihtiyatlı ve kusursuz davrandı ama bu kez onu diğer masa toplantılarından daha mesafeli hissettim, sanki aklında onu benden uzak tutan bir şey varmış gibi.

Bunun Chantal'ın ona ailemiz hakkında anlattıklarına bağlı olduğunu sanıyordum. Her şeyden önce onun ne bildiğini ve ne kadar bildiğini öğrenmek zorunda kalacağım. Leclerc ailesinin geçmişine dalmanın sırası değil. Şimdilik Venüs ve benim konuşacak daha çok şeyimiz var.

Uzlaşmacı fotoğraflar konusunu hâlâ açmamış olduğumuz düşüncesi, bunu süresiz olarak ertelemek istememe neden oluyor.

Leo'yu kollarımda uyutmaya çalışırken saat yirmi ikiyi geçiyor. Güney Kanadı'nın sessiz koridorlarında geziniyor, atalarımızın büstlerini sergileyen heykellerin geçit töreninin altından geçiyoruz. Kardeşim saçlarıma yapışmış, parmaklarının arasında döndürüyor. Bunu yapmasına izin veriyorum çünkü ancak bu şekilde uykuya dalmaya başlıyor. Onu yavaşça sallarken, sabahları okşamadan ve geceleri yatırmadan onu burada nasıl bırakabileceğimi düşünmekten başka bir şey yapmıyorum.

Bir insan kendi çocuğunu nasıl terk edebilir? Bir insan dört çocuğunu nasıl terk edebilir?

Daha da kötüsü, insan beşiğinde çaresizce ağlayan rahminin meyvesini nasıl boğmaya çalışabilir?

Kardeşlerimi kendi çocuklarımmış gibi çok seviyorum ve herhangi birine hamile kalsaydım ne kadar büyük bir sevgi hissedeceğimi hayal bile edemiyorum.

Leo'yu kendime daha sıkı sarıyorum ve alınına bir öpücük konduruyorum. Yüzü göğsüme yaslanıyor, uykuya dalıp bıraktıkça ağırlığı artıyor.

Odasına doğru ilerlemeye başlıyorum, çünkü artık uyumak üzereydi, o sırada değersiz annesinin, nadiren de olsa varlığıyla bizi onurlandırmak için işgal ettiği odalardan birinden gizlice çıktığını görüyorum.

Kendisiyle daha fazla vakit geçirmeye çalışan kızlarına görünmemek için kaçamak bakışlarla etrafına bakınıyor.

Kucağımda tuttuğum oğlunun -ki öyle yapmalı- bizi duyabileceğinden endişe etmeden, ortadan kaybolduğunu görmeden önce ona biraz hakaret etmeye karar veriyorum.

"Şimdiden gidiyor musun?" Tabii ki, Audrey suçüstü yakalandığında sarsılır.

El arabasından elini çekiyor ve Leo'nun kollarımda uyuduğunu görünce tatlı bir tebessüm ediyor.

"Onları çok iyi ellere bıraktığımı biliyorum.

"En azından onlara merhaba dedin mi?"

'Yapmamayı tercih ederim'.

"Çünkü onların gitmemek için sızlanıp yalvardıklarını görmek sizi rahatsız ediyor."

"Sesini alçalt yoksa onu uyandıracaksın!"

Leo'nun küçük bedeni göğsümde hareket ederek teninin yumuşaklığını hissetmeme izin veriyor.

"Sizden ne kadar nefret etsem de, çocuklarınıza sizin hakkınızda kötü konuşmama asla izin vermediğimi bilmelisiniz, ancak bu tutumu benimsemeye devam ederseniz, fırsat bulduğumda, hiçbir şey ve hiç kimse kötü eylemlerinizi listelememe engel olamaz."

Audrey nadir görülen bir suçluluk ifadesiyle bakışlarını indirir.

Leo kollarımda kendini silkeliyor ve uyanıyor, annesini arabanın gidonunu önünde tutarken buluyor.

Başımı ona doğru çeviriyorum ve dudaklarımı yanağına yapıştırıyorum, bu sırada hala uykulu olan gözleri anlamaya başlıyor.

"Yakında görüşürüz, aşkım." Audrey onu okşuyor ama o endişeyle omuz silkiyor ve yüzünü boynumun kıvrımlarına saklayarak bana sarılmaya devam ediyor. "Görüşürüz, Taurus."

"Umarım değildir," diye üstesinden geliyorum ve yola devam ediyorum.

Leo ile yalnız kaldığımda ona hiçbir şey söylemiyorum ama genelde konuşmayan Leo beni şaşırtarak şöyle diyor: 'Annem gidiyor. Tamam, ben burada kalacağım'.

"Elbette burada kalacaksın. Ailenle birlikte."

"Sen anne, baba ve *keş*. *Kardeş* demek istiyorsun... Gülümsüyorum ve yanağına bir öpücük daha konduruyorum. Leo da boynuma sokularak karşılık veriyor, ta ki Maxime ve David'in hâlâ PlayStation oynadıkları odasına varana kadar.

"Siz ikiniz hâlâ ayakta mısınız? Maxime, şu televizyonun fişini çek. David, yatağa. Haydi!"

"Önümüzde Şampiyonlar Ligi finali var," diye itiraz ediyor ikincisi.

"Leclerc Real Madrid'e karşı," diye ekliyor diğeri.

"Final yarın da oynanabilir. Yatağa!"

İkisi de şikayet etmeye devam eder, ancak Maxime'den sadece bir yaş büyük olan David sonunda iyi bir ağabey gibi PlayStation'ı kapatır.

Leo onu yatırır yatırmaz yere yığılıyor. Diğerleri yataklarına yerleşiyor. Kapıyı kapatır kapatmaz tekrar kalkıp PES oynamaya devam ediyorlar.

Çocukların odası çok geniş, çeşitli alanlar var. Biri dinlenme, biri çalışma, biri oyun, ancak uyudukları alan, benim isteğimle, yataklar arasında güzel bir yakınlık sağlamak için dairesel bir kule içine alındı.

Tarzı Harry Potter okulundaki Gryffindor kulesini andırıyor, tam da istedikleri gibi. Audrey'nin oğlu olmadığı için özel bir konuşmaya ihtiyaç duymayan David'i içeri sokuyorum. Alnına bir öpücük kondurup iyi geceler diliyorum. Sonra gidip Maxime'le birlikte yatağa oturuyorum ve ona bu kez de annesinin öldüğünü söylemek için en iyi, daha doğrusu en az acı veren sözcükleri arıyorum. Her seferinde onu teselli edecek ve kendisini hatalı hissettirmeyecek ekstra bir şeyler eklemeye çalışıyorum, çünkü annesinin şefkat eksikliğinin sebebinin kendisi olduğuna inandığını hayal edebiliyorum. Ben de yıllarca doğduğum için suçlu olduğuma inandım, bu dünyadaki varlığımı

Annemin aklının ve benim ölmememin doğrudan cezası olarak.

Maxime'in henüz çok genç olan kalbine ağırlık vermeyecek sözler söylemeye çalışıyorum ama her seferinde insanın kendi annesinin çocuklarıyla neden empati kuramadığını açıklaması hiç kolay olmuyor.

"Sana bir şey söylemem gerek..."

"Dur tahmin edeyim..." diye araya giriyor, benimkine o kadar benzeyen iri mavi gözleriyle bana bakıyor ki bana hiç olmadığım çocuğu hatırlatıyor.

"Bu sefer de Audrey gitti".

O da benim gibi ona asla anne demez.

"Evet, sevgilim. O gitti."

David ona anlayışlı bir bakış atıyor ve sonra bizi biraz yalnız bırakma niyetiyle arkasını dönüyor.

Ayakkabılarımı çıkarıp yatağının başucuna yaslanıyorum, sonra da onunla birlikte yorganın altına giriyorum.

"Benimle yatmak istemiyor musun?" diye itiraz ediyor.

"Neden, istemiyor musun?"

"Ama lütfen, dört yaşında değilim ki."

"Kes şunu, ucube!" Saçlarını karıştırıyorum ama de yorganın altına yerleşip onu göğsüme bastırıyorum.

'Endişelendiğim kadarıyla, bir daha asla geri dönmeyebilir'.

"Böyle söyleme, Maxime. Bir gün ona ihtiyacın olacak, ama bir anneye ihtiyacın olabileceğini düşündüğün şekilde değil. Sadece seni doğuran kadını tanımaya ihtiyacın olacak, biri olduğunu, neler hissettiğini, neden belli bir şekilde davrandığını bilmek için...".

"Neden böyle bir şey isteyeyim ki?"

"Çünkü özünüzün nereden geldiğini bilmek isteyeceksiniz. Ruhunuzun kökeninin ne olduğunu ve onda sizden bir parça olup olmadığını görmek isteyeceksiniz. İçinde ondan çok şey olduğunu keşfedince şaşırabilirsin".

"Hayır, anneme hiç benzemiyorum. Sana benziyorum. Ve bu korkutucu derecede doğru.

Sonunda orada uyuyakalıyorum.

Makyajımı temizlemeyi bitiriyorum ve Taurus'un bana gönderdiği kıyafet seli arasında bulduğum şampanya rengi ipek pijamaları giyiyorum.

Müller'e nerede olduğunu sordum ama çocuklarla vakit geçirdiği için rahatsız edilmemesi gerektiğini ima etti. O anın kutsal olduğunu düşündüm ve kenara çekildim. Ona kısa bir iyi geceler mesajı yazdım ve ardından Scorpio ile yaptığım, bilerek silmediğim tek sohbette bir bildirim fark ettim.

film ve içki mi? VENÜS: Yarın çalışıyorum.

AKREP BURCU: Odamda seks ve kafam güzel demedim ki. Bu çok daha ilginç olurdu.

AKREP BURCU: Gerçekten mi? Yani... vahşi seks ve kafayı bulmak? Pekala!

Açıkkçası bunu sadece Taurus'u kışkırtmak için yazıyorum.

Odanı, yani küçük sarayını nasıl bulabilirim?

SCORPIO: Güney Kanadı. Heykel koridorundaki büstleri takip edin, goblen koridorunu geçin, basamakları tırmanın ve sağa gidin. Sonunda Minerva heykelini bulacaksınız. Bu noktada sağa dönün ve kendinizi birkaç ikiz kapısı olan başka bir koridorda bulacaksınız. Bunlar çocuk odaları. Hepsinden geçin ve soldaki merdivenlerden yukarı çıkın. İşte benim kulem.

Tamam, Müller'i arayacağım.

AKREP: Ahahah!

Kahyanın refakatinde Akrep'in dairesine ulaşana kadar geçen süreyi saymıyorum. Her şeyi patrona rapor edeceğinin farkında olarak onu selamlıyorum ve düğünün bazı yönleri hakkında konuşmak için orada olduğumu belirtmeye özen gösteriyorum. Her halükarda Boğa cep telefonumu gözetlemeye gittiğinde, kullandığı şeytanlık sayesinde nerede olduğumu bilecek.

Gerçek şu ki, düğün hakkında konuşmayı gerçekten istiyorum, bu yüzden Scorpio'nun davetini kabul etmeye karar verdim. Bugün, Leclerc ailesi hakkında daha korkunç ayrıntılar keşfettikten sonra, babamın elindeki malzemenin çok uzlaşmacı olduğunu fark ettim. Bir yanım, hangi nedenle bilmiyorum, Chantal'ı, Scorpio'yu ve çocukları düşündü. Aile geçmişleri ortaya çıkarsa, sadece Leclerc imparatorluğu zarar görmekle kalmaz, aynı zamanda hepsi için bir darbe olurdu. Küçük bir şekilde, hiçbir sorumluluğum olmamasına rağmen, bu bilgiyi korumak zorunda hissediyorum.

Gerçek şu ki, Taurus'un adının lekelenmesini asla istemem ve henüz onunla tüm meseleyi açıklığa kavuşturmamış olsam da, hem onlar için hem de kendim ve ailem için babamın dikkatini çekmeye kararlıyım.

Akrep'in kalenin diğer bölümlerine benzeyen dairelerine giriyorum: yaldızlı eklerle süslü duvarlar, tavanda freskler ve antika mobilyalar. Bir odadan gelen sesler duyuyorum. Onu yalnız bulamadığıma şaşıyorum, bu yüzden tereddütle kendimi gösteriyorum.

Siyah renklerin grinin tonlarına dönüştüğü çok büyük bir odada, üzerinde siyah ipek pantolon giymiş, gömleksiz, ağzında sigara ve elinde içki olan Akrep'in yattığı kocaman bir yatak vardır. Yanında, kırmızı dantel bir sabahlık içinde, saçları arkadan bağlanmış ve yüzü yeşil bir maskeyle örtülmüş bir kadın vardır. Sırtını yumuşak yatak başlığına yaslamış ve elleri açık, belli ki tırnak cilasını kurutuyor, şişesi de yanındaki komodinin üzerinde duruyor.

"İşte buradasın!" diye selamlıyor beni Scorpio, alkolden kalınlaşmış sesiyle.

"Çok özür dilerim!" diye cevap vermek için acele ettim, utanarak. "Misafirin olduğunu düşünmemiştim."

"Benim, seni aptal!" diye açıkladı Chantal gözlerini açarak. "Scorpio, onu neden aradın?"

"Neden onunla evlenmek zorundayım?"

"Zaten iş yerinde ona katlanmak zorunda kalıyorum, GOT günümüzde buraya gelmesini engelleyemez miydiniz?!"

"GOT... ne?"

Akrep yataktan fırlıyor ve ağzında bir sigarayla bana yaklaşıyor, yanında bir duman bulutu taşıyor.

"Pazartesi geceleri genellikle birlikte *Sword Throne*'un birkaç bölümünü izleriz," diyerek bir duman üflüyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. "Sana bir içki koyayım mı?"

"Evet, teşekkür ederim.

"Rahatınıza bakın!"

Chantal bir uzaktan kumandanın düğmesine basıyor ve Scorpio'nun büyük yatağının ayakucundan, bir tür ahşap çekmeceli sandığın içinden düz ekran bir televizyon çıkıyor.

"Son sezonu izledin mi, Sailor?" diye soruyor Chantal.

"Aslında altıncıya kadar gelebildim.

"Bunun canı cehenneme!" diye homurdanıyor, uzaktan kumandaya basıyor ve yanmayan televizyonu bölmesine geri kapatıyor. Sanırım onların GOT gününü mahvettim.

Scorpio arkamda beliriyor ve bana ne tür bir içki olduğunu bilmediğim bir bardak uzatıyor.

"Kendine sorun çıkarma ve Chantal'ı görmezden gelme," diyerek kendini yatağa geri atıyor ve onlara katılmamı işaret ediyor. "Gel!"

Şok olmuş ama suç ortaklıklarından büyülenmiş bir halde yanlarına gidip bağdaş kuruyorum ve votka bazlı bir kokteyle benzeyen şeyi yudumluyorum.

"Aslında, sırf..." diye gelmeyi kabul ettim.

"...Vahşi seks ve içki. Tabii ki!", Scorpio gözümü sıkıyor.

"Neden buradan defolup gitmiyorsun, sen?" diye Chantal'a döner. "İzlemek istemiyorsun, değil mi? Ben de sapığım ama bu kadar değil. Kaybol!" diye onu iter.

"Öylece çekip gitmeli ve Venüs Savaşçısı'nın Milord'la eğlenmesine izin mi vermeliyim? Hayır, onun planlarını mahvetmek istiyorum."

"Diyordum ki..." diye devam ettim, onu görmezden gelerek, "buraya sadece düğün hakkında konuşmak istediğim için geldim".

"Cenaze törenini kastediyorsun," diye beni dürtüklüyor Chantal. Yüzünü kaplayan krem yeşili maskeyle ona bakamıyorsunuz.

"Cenaze mi dediniz? Hmm..." diye karşılık verir Scorpio. "Temalı yapabiliriz. Ne de olsa ilk randevumuz bir mezarlıkta gerçekleşmişti.

"Seni mezarlığa mı götürdü?" Chantal dehşete kapılır.

"Bu...", o gün birkaç kez gözlerimle ölümü gördüğümü hatırlıyorum. "Çok pervasızca."

"Unutulmaz," diye ekliyor Scorpio, "özellikle de anneni öldürmeye çalışarak en kötüsünü yaptığın zaman."

"Gerçekten mi? Bravo!" diye alkışlıyor Chantal. "Az önce puan kazandın, kızım. Matricide en çok tekrarlanan rüyalarımından biridir."

Scorpio sırtarak üflüyor ve sigarasını kalçaları açık bir kadın şeklindeki kül tablasında söndürüyor. Nesneye biraz fazla bakıyorum, sonra dikkatimi tekrar ona veriyorum. Yatağa yayılmış yatıyor, dövmeleeri görünüyor, saçları dağınık, dudakları likörle ıslanmış, pantolonunun hafif kumaşı şeklini gizlemiyor.

"Yakında doğum günüm olacak," diye açıklıyorum, "bu yüzden düğünü aynı gün kutlayarak herkesi biraz şaşırtabileceğimi düşündüm."

Potansiyel eşim "Bu ne zaman olacak?" diye soruyor.

'Dört gün içinde'.

Scorpio kendi içkisinde boğuluyor, bana tükürmemek için kendini zor tutuyor.

Chantal, "Çok erken gelişmiş bir kız," diye yorum yaptı.

"Biraz erken değil mi?" diye karşılık veriyor Scorpio, kendine geldiğinde. Muhtemelen kız kardeşinin çözemeyeceği bir mesaj iletmeye çalışarak ona bakıyorum. O da beni anlıyor ve başını sallıyor. daha fazla ekle.

"Bunu ne kadar çabuk yaparsak, bu yükten o kadar çabuk kurtuluruz" diyorum.

"Chantal biliyor," diye fısıldar, pek de ikna olmuş değildir.

"Ne biliyorsun?", ona dönüyorum, şu anda yüzünde ciddi bir ifadede çok daha fazlası olmasına rağmen bana çok komik geliyor.

"Onunla evlenmek zorunda olduğunu biliyorum çünkü birisi ailemize şantaj yapıyor ve bu kişi senin baban".

"Chantal, ne oluyor be!" diye mırıldandı Akrep. 'Venüs bunu bilmiyor olabilir...!'

"Biliyorum!" diye kestirip atıyorum onu, bildiğim diğer bilgileri eklemeyen. "Ama ne olursa olsun, babamın yaptıklarından ben sorumlu değilim."

"Biliyor musun?" diye garip bir şekilde karşılık verir Scorpio.

"Uzun hikâye," diye küçümsüyorum.

"Siz ve babanız iki ayrı ve farklı kişi olsanız da," diye kışkırtmaya devam ediyor Chantal, "buraya telafi etmeye geldiniz ve hoşunuza gitsin ya da gitmesin, onu temsil ediyorsunuz, tıpkı biz Leclerc'lerin her birinin ailenin bir üyesini temsil ettiği gibi."

"Eğer gerçeği biliyorsanız, neden beni engellemek ve kalede yaşamamı imkânsız hale getirmek için elinizden geleni ardınıza koymuyorsunuz?"

Gövdesini bana doğru eğiyor ve yaklaşıyor, sanki kardeşinin cevabı duymasını istemiyormuş gibi doğrudan gözlerimin içine bakıyor.

"Çünkü sırf baban huzurumuzu tehdit ediyor diye kardeşimin evlendirilmesini iğrenç buluyorum. Scorpio kendisini ilgilendirmeyen hataların bedelini ödemeyi hak etmiyor."

"Chantal!" O da uzanır ve sevgiyle onu kolundan tutar. "Aynı şey Venüs için de geçerli. O da babası yüzünden para ödemeyi hak etmiyor."

"Evet, olabilir, belki," diye mırıldanıyor, beni tatmin etmek istemiyor.

"Ama bu Venüs Savaşçısı'nı sevmek zorunda olduğum anlamına ."

Votkadan büyük bir yudum alıyorum ve onu yanıma çekebilecek bir cümle arayarak iç çekiyorum.

"İşe yaramasını sağlayabiliriz. Hasar kontrolü yapacağız. Buradayım çünkü bir planım var, işleri bizim istediğimiz şekilde düzeltebilecek bir şey."

"Eğer kardeşimle dalga geçersen..."

"Chantal, lanet olsun!", Scorpio onu susturmaya çalışır.

"...Eğer onu baştan çıkarıp bir kenara atmaya çalışırsan, yüzünü maske gibi yaparım," diye yüzünü işaret ediyor, "ama kalıcı olur."

Gözleri alkolle sarhoş olmuş gibi görünen Scorpio'ya bakıyorum. Bana kararsızca bakıyor, sanki bakışlarında binlerce gizli sır varmış gibi, şu anda gerçekleşen, geçmişte gerçekleşmiş ve belki de hala bitmemiş ve içinde devam edecek olan bir iç savaş.

Chantal uyarısını yaptıktan sonra yataktan kalkıyor ve odadan çıkmadan önce arkamdan bağıyor: 'Seni izliyorum Denizci'. Ve kapıyı çarptı.

"Çok korumacıdır," diyor Scorpio, yalnız kaldığımızda.

"Öyle olması iyi bir şey."

"On bir kardeşiniz daha varsa ve dördü size kristalden yapılmışsınız gibi davranıyorsa, öyle değil."

"Ne demek istiyorsun?" Kendimi rahat hissediyorum ve sırtımı yatak başlığına yaslıyorum. Kendine biraz daha votka koyuyor ve yanıma oturuyor.

"Uyuşturucu kullanmam kardeşlerimin benim zayıf olduğumu düşünmesine neden oluyor".

"Uyuşturucu kullanmayı bırakarak durumun böyle olmadığını hepsine kanıtlayabilirsiniz."

"Ah, lütfen! Kendini beğenmişlik de yapma."

"Kardeşleriniz ne şekilde sizden sonra geliyor?"

"Bakalım, nereden başlayacağım...? Aries, Chantal ve ben aynı annenin çocuklarıyız. Ben üçünün en küçüğüyüm, bu yüzden her zaman ilgiye en çok ihtiyacı olan kişi olarak görüldüm. Benim ailemde bu böyledir: En büyük en küçüğün arkasını kollar. Örneğin Başak burcu Zöe'ye, Koç burcu Chantal'a ve David de Maxime'e bakar. Sonuncusu Stéphanie'ye, o da Michelle'e bakar; ve Michelle, *aptal küçük lorddan* nefret ediyormuş gibi yapsa da, kendini Aslan'a adamıştır. Yaşlı olan kanatlarını açar ve onları çırağının etrafına sarar.

En büyük oğul olduğu için Taurus'a kim bakıyor?

"Ya sen?"

"Her zaman kalıpların biraz dışında olan ben, genel olarak küçüklerle ilgilenmeyi seçtim. Özellikle de en çok vakit geçirdiğim küçük kardeşim Maxime ile. Ama biraz fazla var olan ağabeylerim olmasına rağmen, bazen sadece bir yük olduğumu düşünüyorum. Bir baş belası'.

"Yeterince sevildiğini hissetmiyor musun?" diye soruyorum.

"Her şeye rağmen... Hayır! Kendimi önemli hissetmiyorum, hepsi bu".

"Chantal'ın size herhangi bir yakınlık gösterdiğini görmüyorum ve sizi temin ederim ki Koç da bir gölge gibi üzerinizde."

"Kendinizi sürekli yersiz yurtsuz hissetmenize neden olan o duyguyu biliyor musunuz?"

"Senin yanındayken bunu sürekli hissediyorum Leclerc".

"Peki siz hiç en çok sevdiğiniz insanlara karşı kendinizi yetersiz hissetmediniz mi?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Sık sık olmadığımı hissediyorum... Ait değilim... Değilim...".

"Kendini ailenin bir parçası olarak hissetmiyor musun?" diye soruyorum şaşkınlıkla. Buna nasıl inanabilir? Leclerc'ler bencil ve şımarık olabilirler ama birbirlerini seviyorlar.

"Kendimi bildim bileli hep böyle düşünmüşümdür. Bunu kafama kim soktu bilmiyorum. Sadece hisler. Çocukken babam benimle birlikte olmaktan hoşlanmazdı, oysa örneğin Aries ve Chantal ile birlikte olmayı severdi."

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Neden sarhoşum?"

"Eğer teselli olacaksa, sarhoş olduğunuzda kendinizi çok daha fazla açıyorsunuz ve eminim elinizdeki kadeh, dudaklarınızın arasındaki sigara, göğsünüzdeki o anlaşılmaz dövmeler ve huzur bulamayan lanet olası yakışıklı ruhunuzla da çok seksi olduğunuzu bilmekten memnun olacaksınız."

"Hmm, Venüs Savaşçısı Milord'a mı tapıyor?"

"Siz mi Lordum? Ne kadar aptalsınız! Belki de sadece düşündüğünüz kadar görünmez olmadığınızı fark etmenizi sağlamaya çalışıyorumdur."

"Görünmez... Doğru söyledin!" Scorpio bir sigara daha yakıyor ve sır vermeye devam ediyor. Bu durum beni rahatlatmaya başlıyor, çünkü bana elini sürmesine izin vermeyeceğini anlıyorum. "Babam için kendimi görünmez hissediyordum. Annemin yanında zaten öyleydim ama babamın yanında... Kahretsin, o sanki... Bilmiyorum, ben yokmuşum gibi davranıyordu."

"Bunu söylediğim için özür dilerim ama sanırım babanız tüm çocuklarına bu şekilde davranıyor."

Scorpio kocaman bir kahkaha atıyor ve kadehini benimkine vuruyor, hiç beklemediğim bir şekilde kadeh kaldırıyor. "Ne kadar da haklısın!"

"Nasıl oluyor da bu değerlendirmeleri şu anda yapıyorsunuz?"

"Çünkü tüm bu evlilik olayından sonra, o lanet anlaşmaya mal gibi, işe yaramaz bir gayrimenkul gibi dahil edildiğimi öğrendikten sonra, bunun babamın fikri olup olmadığını merak ettim. Beni kurban olarak seçmeyi Taurus'un aklına sokan o değil miydi? Neden ben? Babam en önemsiz oğlundan vaz mı geçti?"

"Senin en önemsiz çocuk olduğunu düşünmüyorum. Belki de başa çıkılması en zor, en zorlayıcı, en... asi çocuk sensin."

"Ondan kurtulmak istemiyorsanız, en sorunlu olanı seçmek çelişkili olur. Benimle başa çıkabilecek tek kişi her zaman Taurus'tu. Düşünsene... Bir zamanlar kalede go-kart pistimiz vardı. Babam bizi şımartırdı, yaptırmak istediğimde itiraz etmedi ama Boğa her zamanki gibi karşı çıktı. Tehlikeli olduğunu ve inşa etmenin sorumsuzluk olduğunu söyledi. Çok geçmeden istifa etmek zorunda kaldı, çünkü iş zaten başlamıştı. Kazanmış olmama rağmen, motosiklet yarışlarına sadece

bir yetişkin. Bana bu kurala uymamı sağlamayı başardı, nasıl olduğunu sormayın, ama galip geldi. Kesinlikle itaat etmeye adanmış biri değildim, ama Taurus her zaman onun saçma aile yasalarına uymamı sağlamayı başardı. Koşmayı seviyordum ve onun ve babamın gelip beni izlemesinden hoşlanıyordum, belki de bu yüzden şartlarımı yerine getirdim. Çok geçmeden anladım ki babam sadece beni yolundan çekmek için bana uyum sağlıyordu. Bu yüzden bir gün, onun dalgın bakışları altında, sadece yaralandığımda nasıl davranacağını görmek için bilerek yoldan çıktım.

"Gerçekten aklını kaçırmıştın. Tıpkı bugünkü gibi! Gerçekten kendine zarar verdin mi?"

"Motosikletle birlikte düştüm, asfaltta sürünerek derimi sıyırdım ve kolumu kırdım. Hatırladığım tek şey beni hastaneye götürmek için kucağına alan kardeşimin dehşet içindeki yüzü. Sonra onun öğütleri, tavsiyeleri, endişeleri ve hastalıklı varlığı. Ama o her zaman ve sadece Boğa'ydı. Ve bugün, babamın beni görmezden geldiği ve ağabeyimin baş belası bir ebeveyn gibi tepemde dolaştığı bir ömürden sonra, işte o da bana ihanet ediyor ve harcanabilir olana yapıldığı gibi beni bir kenara atıyor.

"Demek senin sorunun bu! Damadım olarak seçilmenin seni kendi oluşturduğun zihinsel sıralamanın en alt basamağına yerleştirdiğini düşünüyorsun."

"Ben şımarık, paranoyak bir pisiğim, ha?"

Başımı sallıyorum ve ona gülümsüyorum, kategorik olarak reddediyorum.

"Hayır, sen çok tatlısın."

"İğrenç, Venüs Morel, bana hakaret etme."

"Belki ne yaptığınızı anlıyorumdur..."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bazı kardeşleriniz, kim olduğunu belirtmeden, benden gerçekten hoşlandığınızı ve bana bağlandığınızı düşünüyor."

Scorpio bir duman bulutu üflüyor, sonra içmeye başladığım sigarayı bana uzatıyor. Bir kahkaha patlatıyor, benimle çelişiyor.

"Sen çok seksisin Venus Morel, ama ben özgür bir ruhum. Kadınları seviyorum ve onları tam olarak seviyorum çünkü hepsine sahip olabilirim. Bağlanacak bir tip değilim."

"Yani...", sonuca varıyorum, "sanki bana sadece... için bağlanıyormuşsun gibi konuşuyorsun?"

"Hadi, oraya gidiyorsun!"

'Seni en çok inciten kişiye vur'.

"Bingo! Sırf seni ödüllendirmek için yalayabilirim ama çok sarhoşum ve kötü bir performans sergilerim."

"Bunu yapmana izin vermeyeceğimi biliyorsun."

"Ben olsam o kadar ileri gitmezdim. Boğa sinirlendiğinde boynuzlarını sana saplayarak saldırır,' diye ima ediyor bir gözünü kısarak.

Yani o da Boğa burcuyla benim aramda bir şeyler olduğunu biliyor. Rahatladığımı hissediyorum ve daha da rahatlıyorum. Sigaramı kül tablasında söndürüyorum ve daha ciddi bir şekilde ekliyorum: 'Ona zarar vermemelisin.

"Benimle hiçbir sorunu yoktu".

"Seni incitmek için yapmadı."

"Ama o beni seçti.

"Sizi en sevdiği kişi olduğunuz için seçmiş olabileceğini hiç düşündünüz mü? Ne de olsa beni sana o verdi,' diye gösteriyorum kasılarak.

"Evet, bana baktığın ama dokunmadığın bir hediye verdi. Ne lanet bir hediye! Tüm saygımla..." diyerek bir elini göğsüne vurur.

"Onunla konuşun, belki de henüz anlamadığınız sebepleri vardır."

"Bu tavsiye senden geliyor, sayılmaz."

"Neden olmasın?"

"Çünkü sen onunsun". İçkisinden kalanları bir dikişte içer.

"Bir planın olduğunu söylemiştin."

"Evet. , çünkü bu harika!".

"Zaten sertleştim, biraz dokunamaz mısın?"

"Canın cehenneme".

"Pekâlâ!" Scorpio elini pantolonunun lastiğinin altına sokuyor ama ben hemen onu engelliyorum.

"Ne halt ediyorsun sen?!"

"Bu boku yaptığımda nasıl kızardığını izlemek çok komik."

"Planımı bilmek istiyor musun, musun?"

"Bana ilginç bir şey gösterirsen, evet," diye dudaklarını yalıyor.

Bıkkınlıkla başımı sallıyorum. Uzun bir gece olacak.

İki saattir ofisteyim ve muhasebecilerimin yıllık hesaplara ekledikleri notları bilmem kaçınıcı kez yeniden okuyorum. Günün üçüncü kahvesini içerek uykuyla savaşıyorum ama sayısız rakam ve tablo karşısında gözlerim yanıyor. Dün gece pek uyuyamadım. Göğsümde uyuyakalan Maxime'i rahatsız etmek istemediğim için gözümü bile kırpmadım. Panoyu bir kenara bıraktım ve günün haberlerini yakalamak için tabletimi elime aldım.

Ekonomiden suç haberlerine geçiyorum, ta ki çok tanıdık iki ismin öne çıktığı küçük bir köşe yazısı dikkatimi çekene kadar.

Dün gece, Scorpio Leclerc ve Venus Morel yatak odalarının kapılarını açarak bize parlak yaşamlarından bir kesit gösterdiler. Canlı video, Scorpio Leclerc'in Instagram profilinde kalp yağmuruna ve milyonlarca görüntülenmeye neden oldu.

Evliliğe yakın olan ikili, gelinin doğum günü vesilesiyle yaklaşan düğünlerinin sansasyonel haberini vererek birçok takipçisini şaşkına çevirdi.

Biz gazeteciler tarihin en imkansız gözetlemesini organize etmeyi başarabilecek miyiz?

Kuşkusuz, her ikisi de kadar kısa bir süre önce haber vermekle oldukça zekice davranmışlardır. Venüs arzusunun samimi bir düğün kutlamak olduğunu açıkladı. Akrep ise kadını ne isterse onu yapacağını vurgulamak için hiç vakit kaybetmedi. Halk çılgına döndü ve...

Okumayı bırakıp doğrudan kardeşimin dün gece yayınladığı videoyu görebileceğiniz bağlantıya gideceğim. Venüs pijamalarıyla Scorpio'nun odasında, yatağında uzanmış ve bir şeyler içiyor. Akrep onu filme alıyor,

ne kadar güzel olduğunu vurguladığı saçma bir yorum yapıyor. Kadın da buna karşılık yüzünü kapatarak ve adamı durmaya davet ederek kendini utandırır. Adam kamerayı çevirir ve kadının çıplaklığı ön plana çıkar. Dövmeleri dönüyor gibidir. Hayır, lanet olsun, bu benim başımın dönmesi.

Göt herif çekime devam ederken yatağın üzerine atlamaya cüret ederek izleyicilerin başını döndürüyor. Tüm video sallanıyor, ta ki Scorpio Venüs'ün arkasında durup - lanet olsun - bedensel bir sığınak görevi görene kadar. Bacaklarını açıyor, sürtüğün tam ortada durması için yer açıyor, başını hareket ettiriyor, böylece arkadan boynunu öpebiliyor ve kameraya sanki ... Bok parçası! Sanki beni kışkırtmaya çalışıyor!

Dişlerimi o kadar sıkıyorum ki diş etlerimin zonkladığını hissedebiliyorum. Duruyorum ve tableti masanın üzerine atıyorum.

İçki tezgahına koşuyorum, dişlerimi sert bir şeylere geçirmeye niyetliyim. Kendime biraz burbon doldurdum ve hepsini bir dikişte yuttum.

Bir bardak daha dolduruyorum ve koltuğuma geri oturuyorum.

Gözlerimi kapatıyorum ve derin nefes alıyorum.

Gördüklerimi anlamlandırmaya çalışıyorum.

Venüs'ün gülümsemesini anlamlandırmaya çalışıyorum.

Utancının gerçek mi yoksa sahte mi olduğunu anlamaya çalışıyorum. Hareketsiz görüntüye odaklanıyorum.

Kardeşim bir koluyla onu arkadan tutuyor, bacakları da Venüs'ün ince bacaklarına dolanıyor. Venüs onun üzerinde kıvrılmış, gülümsüyor, bir gelin kadar mutlu.

Sanırım...

Mantık

yürütüyoru

m...

Oynat tuşuna bastım ve video yeniden başladı.

Her ikisi de yaklaşan evliliklerinin görkemli haberlerini veriyor, ta ki Akrep'in dudakları Venüs'ün dudaklarına yapışana kadar, öpücükleri beni delip geçen keskin bir buz tabakası gibi geliyor.

İkiye ayrıldım.

Tableti kapıya fırlatıyorum ve cam parçaları ofise sıçrıyor.

Burbonumdan bir yudum alıp akıllı telefonumu kapıyorum.

Telefon rehberinden Scorpio'nun numarasını buldum ve onu aradım.

"Alo?" diye uykulu bir sesle cevap veriyor.

"Neredesin lan sen?"

"Yatakta. Ne istiyorsun?!"

"O boktan kıcını kaldır ve buraya getir!".

"Videoyu gördün..." diye varsayıyor, oflayıp puflayarak.

"Kendine bir daha asla izin vermemelisin, Akrep...".

"Cehenneme git, Taurus." Ve telefonu yüzüme kapattı.

Aramanın sonunda bittiği ekrana bakıyorum. Kendimi toparlayabilmek için sayamayacağım kadar uzun bir süre öylece bakıyorum.

Ama öfke galip geldi ve midem alkol ve safra ile yanarken kalkıp ofisi terk ettim.

Doğruca orospunun stüdyosuna gidiyorum.

Ben bir makineyim. Ben bir robotum. Öfkeyle uzaktan kumandalı hareket ediyorum.

Katta çalışanlar bana gülümseyerek bakıyor ve iyi dileklerde bulunuyorlar. Çalışanlarımın beni neden tebrik ettiklerini hemen anlamıyorum.

O zaman her şey
netleşir. Hem de çok
net.

Yaptığım şey giderek daha da gerçek oluyor. Sekiz yıl önce yaptığım o lanet anlaşıma bir cümle gibi geri geliyor ve beni rahatsız ediyor. Düşün, yani gerçek düşün yaklaşıyor ve ilk kez durumun kontrolünün olmadığını, bir kenara itildiğimi hissediyorum. Kendimi kutunun dışında buluyorum. Bir köşede.

Ve tek hissedebildiğim Venüs'ün dudaklarını başka bir erkeğinkinde görmenin hayal kırıklığı. Her ne kadar o adam, bunu ona ben dayatmış olsam da.

Aceleyle asansöre bindim ve çalıştığı katın düğmesine bastım. Umarım ofise gelmeye tenezzül etmiştir ve lanet olası bir kız arkadaş gibi flört ettiği o yatakta kalmamıştır.

Kravatımı gevşetiyorum. Böyle tepki vermek, küfretmek, bu kadar az şey için bu kadar ateşlenmek bana göre değil.

Az mı?

Bu sadece bir trajedi.

Venüs başka bir adamı öpüyor... Kardeşim! Lanet olsun sana! Aman Tanrım! Stadyumda öpüştüklerini görmedim, çünkü aslında öpüşmemişlerdi. Tribünlerden gelen uğultu, sonradan öğrendiğime göre, Akrep Venüs'ün alnından öptüğü için başlamıştı. Ama dün, hayır... dün kendilerini tutamadılar. Onu ilk kez öpmeye cüret ettiğinde, Venüs'ü Ahır'a getirdiğimde, duygularımın henüz farkında değildim. Kıskançlık başlamıştı ama

şimdi beni ne kadar etkilediğini. Şimdi farklı, şimdi... bir trajedi!

Asansörden dışarı adımımı atıyorum ve bir anda tüm çalışanlarımın gözleri üzerimde oluyor. Koridorun aynalı cam penceresinden öfkeli bakışlarımı, yırtıcı yürüyüşümü, sıkılı yumruklarımı, öfkeyle alevlenen burun deliklerimi görebiliyorum.

Resepsiyon görevlisi bir şeye ihtiyacım olup olmadığını sormak için yanıma yaklaşıyor ve kaba bir şekilde iyi olduğumu söyleyerek onu reddediyorum.

Ve işte Venüs ve Chantal'ın ofisinin kapısının önündeyim.

Kapıyı çalmıyorum, açıyorum ve kendimi gösteriyorum.

Ve hiçbir şey söylememe gerek kalmadı. Kız kardeşim yavaşça, temkinli bir şekilde ayağa kalkıyor, çünkü öfkelendiğimde beni ele geçiren bakışı biliyor ve ben sormadan çıkış kapısına yöneliyor.

Şu anda tüm kızgınlığım onun eski koltuğunda kasıla kasıla oturmasına. Az önce üzerime saldığı şeyin farkında değil gibi görünüyor ya da belki de umurunda değil.

Chantal kapıyı arkamdan kapatır kapatmaz Venüs ayağa kalkıp bana doğru geliyor.

Gözleri parlıyor ve adrenalin dolu bir şekilde hareket ediyor. "Zamanlamayı hızlandırdım. Akrep ve ben düğünü kutlamaya gerek olmadığını düşünüyoruz, evlendiğimiz için sözde mutluluğumuzu sergilemek sosyal medyayı konuşturacak ve gazeteler de öyle. Her şey üç gün içinde taşınmak zorunda kalacak olan babama ulaşacak. Belki de şu anda çoktan evinin yolunu tutmuş, kızının hayatının en büyük hatasını yapmasını engellemek için geri dönmeye hazırlanıyor ve..."

"Kapa çeneni!" diye onu engelliyorum.

Venüs'ün coşkusu da, bu yirmi saniyelik hiçlikte bana gösterdiği enerjiyi kaybeden vücudu gibi azalıyor.

Şimdi kozmik hiçlik yönetimi ele geçirdi. Ve benim için, çoğu zaman, hiçlik boş değil, bastırılmış öfkeyle dolu.

"Sence de öyle değil mi?"

"Katılmıyor muyum?" diye bağıriyorum. "Katılmıyor musun?" diye bağıriyorum ve masanın üzerindeki bir yığın kâğıdı tokatlıyorum. Kâğıtlar etrafa saçılıyor, Venüs geri çekiliyor, endişe ve şaşkınlıktan zonklayan gözlerle bana bakıyor. "Kardeşimin yatağında yatmana izin vermeyi kabul etmem mi gerekiyor?" diye parmağımla işaret ediyorum. "Seni normal bir şeymiş gibi öpmesine izin mi vermeliyim?"

Venüs yutkunur, sonunda yaptığı büyük hatanın farkına varmıştır.

"Sahte bir öpücüktü, kalıpta, masum..."

"Masum mu?" diye bağıyorum.

Kravatımı tekrar gevşetiyorum, ama o kadar ateşliyim ki, kör bir öfkeyle soyunup ceketimi karşıdaki diğer masaya fırlatıyorum. Kalemlik kayıyor ve kalemler halıya saçılıyor.

Venüs'ü geçiyorum çünkü şu anda ona bakmak istemiyorum. Masasının ayağına attığım tekme onu fiziksel olarak durma noktasına getiriyor.

Bana dokunduğu anda geri dönüyorum, ama yine de öfkemi az çok kontrol edebiliyorum. Hepsini içimde tutuyorum, ehlileştiriyorum.

"Özür dilerim. Bu kadar acıtabileceğini düşünmemiştim. Sahteydi, yemin ederim.

Kararlaştırılmamıştı bile. Birdenbire ortaya çıktı...'

"Birdenbire mi? Ne kadar safsın sen?"

'Akrep benimle ilgilenmiyor, sizi temin ederim. O sadece hepimizin istediği şeyi istiyor. Kendini benim planıma teslim etti..."

"Yani planın bu mu?"

"Öpücük değil, ama düğün tarihi vermek, *senin*," bir parmağıyla beni işaret ediyor ve bir sitem olarak "kurmaya karar verdiğin ilişkiyi kamuoyuna duyurmak. Rol yapmaktan ve yapmamaktan bıktım..."

"Yeter, Venüs! Yeter!"

"Ne yeter?"

"Arkandan iş çevirmeyi bırak!"

"Arkandan iş çevirmiyorum," diye bağıyor. "Bütün bunları senin için yapıyorum çünkü yaptığın şeyin ortaya çıkmasını istemiyorum. O fotoğrafların basın eline geçmesinden ben de korkuyorum. Ne sanıyorsun, sevdiğim adamı gazetelerde çıplak, z-zı'sini sikerken görmek beni mutlu mu ediyor..."

"Ne dedin sen?!"

"Kim siker..."

"Sevdiğim adam..." demiştin.

"Sadece söylüyorum!" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve ifadesini geri alıyormuş gibi yaptı.

Ama sonra kafamda cümlelerin üzerinden geçiyorum ve tekrar tekrar duyuyorum... *sevdiğim adam çıplak, onu beceriyor...*

Taş kesiliyorum, sırtımda ter boncukları oluşuyor ve gömleğim tenime yapışıyor.

Birbiriyle bu kadar çelişen iki haber beni oracıkta yıktı. Beni dondurdular.

O beni seviyor.
Venüs beni
seviyor. Ve o
her şeyi
biliyor.

Fiziksel olarak çöküyorum ve masaya yaslanıyorum. Gözlerim sonuna kadar açık, Venüs'ünkilere yansıyor ve gözyaşlarımla doluyor. Kalbim göğsümde o kadar hızlı atıyor ki bunu ilk kez şimdi hissediyorum.

Utanç
verici.
Utanç
verici.

Her zaman o korkunç utanç duygusu.

Kendimi gittikçe daha yetersiz, benden hiç hoşlanmamasına rağmen sadece benim için hareket eden ona karşı daha zararlı hissediyorum.

Her şeyi bilmek. Ne
yaptığımı öğrenmek. Ve
kiminle.

Venüs yaklaşıyor, kibirle koyduğum mesafeyi siliyor. Elleri tereddütle göğsümde duruyor, yükseliyor, yükseliyor ve enseme ulaşmak için boynumu okşuyor.

Zor nefes alıyorum.

Ama Tanrı aşkına, beni kucaklar kucaklamaz tekrar havayla doluyorum.

"Sorun yok," diye fısıldıyor boynuma doğru.

Bu teması çözmem, öfkenin galip gelmesine izin veremem. Ve artık tenimi yakan o aptal öpücük değil, onun nasıl anlayışlı olunacağını bilmesi.

Her şeye rağmen beni sevdiği bilgisine sahip olmaktır.

Bu kadının içinde ne var? Ben var mıyım? Benim için geçilmez olan engelleri aşabilecek kadar derin bir ben var mıyım içinde?

Bu sefer konuşmasa da, planlarını açıklamak için bana gelmese de, gerçeği bilse de kaldı.

O kaçmadı.

Heck, Venüs kaçmadı.

Temasa karşılık veriyorum ve kendimi onun kollarına bırakıyorum. Dudaklarım tatlılık kokan boynuna yapışıyor, burnumun ucu saçlarının ipeğini arıyor.

Sesini dinlemek için duraklıyorum, yumuşak, alçak, bir okşayış gibi geliyor ve yine küllerimden doğma hissi beni ele geçiriyor, tüm düşüncelerin yüzeyinin üzerine yükseliyor.

"Tanıştığım adamı sevmek istiyorum. Benimleyken olduğun adamı seviyorum. Ve aynı zamanda eskiden olduğun kişiyi de sevmek istiyorum, çünkü eminim ki çok utandığın o versiyonunun anlatacak çok şeyi, sevebileceğin çok yönü var. Umurumda değil Boğa. Ve tıpkı sana güvenmemi istediğin , şimdi senden de aynısını yapmanı, dürüst olmanı istiyorum. Şeffaflığın ötesine bakmakta ne kadar usta olursam olayım, sen bana rehberlik etmezsen tünelin sonuna kadar gidemem."

"Onun Akrep'le evlenmesini istemiyorum!" diye homurdanıyorum, boynundaki bir deri parçasını ısırarak. Onu o kadar sıkıyorum ki karanlığımla ezeceğimden korkuyorum, ama o sanki dürtüme uymaya istekliymiş gibi sıkılmama izin veriyor, beni özgür bıraktığının, bu şekilde erimeme izin verdiğinin farkında. "Dünyanın senin başka bir adama ait olduğuna inanmasını istemiyorum. Seni sadece kendim için istiyorum. Sadece benim olmanı istiyorum Venüs. Sadece benim!"

"Onunla evlenirsem beni kaybetmezsin," diyor gözlerime bakarak, duygularını bastırmak için çenesi kaskatı kesilmiş yüzümü okşayarak.

"Onunla evlenmeni istemiyorum.

"Biz de bunu istemiyoruz. Bu yüzden bu oyunu sahneledik."

Sırtını okşuyorum, avuçlarımı kalçalarına doğru indiriyorum. Kalçalarını sahiplenici, alışılmış, samimi bir hareketle kavırıyorum, sanki birbirimizi tutmanın alışılmış bir yoluymuş gibi.

Bedenim temasla tutuşuyor, yakınlığıyla sarsılıyor, göğüslerinin göğsüme bastırdığını, dudaklarının dudaklarıma yapıştığını, dilinin ağzımı yağmaladığını, mantığımla da oynadığını hisseder hissetmez isyan ediyor.

"Onunla evlenme!"

"Umarım oraya gitmek zorunda kalmayız.

"Ve onunla bir daha asla çıkmayacaksın." Dudaklarını ısırıyorum ve ensesindeki saçları tutup bu sert öpücüğe eşlik etmesi için geriye çekiyorum.

'Endişelenmeniz gereken Akrep burcu değil,' diye devam etti.

Venüs'ün bakışları benimkilere zincirlenmiş. Konuşmuyor ama gözlerinin yoğunluğuyla benim bilmediğim şeyleri bildiğini bana iletiyor.

"Sana resmi kim gösterdi? Ve teyzemi nereden biliyorsun?"

"Söz ver bana o değil senkızgın ile Onu,o değil
koymayacaksın ilişkinizi tehlikeye atmak'.
"Kim yaptı bunu!?", kalçalarını sıkıyorum, parmaklarımı tenine batırıyorum.
"Koç".

*Ekim 2003 On
altı yıl önce. -
22 yıl -*

Geceleyin kale, başka pek az yerin sahip olduğu bir cazibeye sahiptir. Koridorlarda yürümek bana her zaman ilham vermiştir. Bazen bu duvarların da tüm Leclerc'lere ait olan DNA'ya sahip olduğuna inanıyorum. Sanki her bir selefimin çocuklarına ve çocuklarının çocuklarına, bana kadar aktardığı bazı bilgi ve becerileri içlerinde hapsetmişler gibi.

DNA karışıklıkları her zaman Leclerc'lerin doğum planlamalarının merkezinde yer almıştır. Bir kadın tesadüfen hamile kalmış gibi görünse bile, gerçekte aynı kadın, genetik yapısında Leclerc'ler tarafından aranan ve gerçekte Zodyak tarafından talep edilen özelliklere sahip olduğu için seçilmiştir.

Ve böylece, soy ağacında eski devlet başkanları olan bir kadın, ataları tarihi savaşları yöneten orduların generalleri olan bir başkası ya da belirli becerilere ve tanımlanmış karakter özelliklerine sahip olan diğerleri, babamın yatağında, sırayla seleflerinin özüne sahip olan varlıklar üretmek için son buluyorlar.

Hanedanlık bu şekilde doğar, büyür ve devam eder: akrabalarımın takıntılı olduğu çok sevilen genetik mirası önemli kılan o küçük ayrıntıların araştırılmasıyla.

Böylece Rolland kardeşler, yani annem ve Claudie teyzem, Fransa'nın en önemli kodamanlarından birinin yeğenleri olarak ailem tarafından ebeveyn olarak seçildiler.

Son.

Sıradan, belki mantıklı ama ürkütücü ve sapkın. Bu kadar. Nokta.

Biraz kan görmek istiyorum ve benim isteğimle kesilmeyi kabul eden, neredeyse normal bir kadını geri almak kolay olmadığından, bir hayalet gibi sessiz bir şekilde Claudie'nin dairelerine giden koridorlardan geçiyorum.

Burada çocuklarını ziyaret ediyor. On yaşındaki Chantal onunla hiçbir şey yapmak istemediğine karar verdi, bunu tartışmıyorum çünkü benim için sorun yok. Claudie Teyze'nin sefahat düşkünlüğü onun için iyi bir şey değil, bu yüzden kız kardeşimden uzak olduğunu bilmek beni çok mutlu ediyor. Scorpio sadece sekiz yaşında ve annesinin şatodaki pozisyonu konusunda hala net olmadığından ve babamızla pek bir şey hissetmiyor gibi görüldüğünden, onunla belli bir bağı var ve bu da beni derinden rahatsız ediyor.

Annesine dair gördüğü melek imgesini aklından çıkarmaya çalışacağım. Ancak bunu yapmak için bunu kendisinin anlaması iyi olur; onunla çıkmasını engelleyecek kişi kesinlikle ben olmayacağım. Babamın hamile bıraktığı bazı fahişelerle ilgili en büyük zaferim, onları sırf inat olsun diye becermek değil, çocukları tarafından hor görüldüklerini görmektir.

Bunu hak ediyorlar.

Parayı, seksi ve bağımsızlığı seçmenin bedeli budur. Sanki bir anne özgür bir kadın gibi hissetmek için çocuklarından kurtulmak zorundaymış gibi....

Bir de on beş yaşında annesinin neler yapabileceğini çoktan görmüş olan Aries var. Yalnız başına, annesine güvenilemeyeceğini ve erkekleri toplamayı çocuklarına bakmaktan daha çok sevdiğini anlayabildi.

Claudie'nin dairesine açılan büyük kapının önüne geldim.

Babamı orada bulamayacağımdan eminim çünkü şu anda döllenecek yeni rahim üzerinde çalışmakla meşgul.

Kapıyı açıyorum, geniş oturma odasına dalıyorum ama sesleri duyunca hemen donup kalıyorum.

Claudie'nin yatak odasını oturma odasından ayıran duvarın arkasına saklanıyorum ve istemeden de olsa kendimi görmeyi hiç beklemediğim bir sahneyi izlerken buluyorum.

Aries bazı sargı bezlerini leğendeki suya batırıyor. Onları dikkatlice sıkıyor ve yatakta yatan Claudie'nin sırtına koyuyor, daha dün üzerinde bıraktığım izleri dezenfekte ediyor.

"Bir gün sana bunu yapan adamı bulacağım," diyor ona.

"Size daha kaç kez bunun bir erkek olmadığını, atımdan bir gül fidanının üzerine düştüğümü söylemem gerekiyor?"

"Güller... tabii ki. Artık o partilere katılmak zorunda değilsin anne."

Başka bir şey duyamıyorum, çünkü keşfedilme korkusuyla hareket eden bacaklarım beni çok uzaklara, kalenin diğer tarafına götürüyor. Görülmekten, burada, oracıkta yakalanmaktan korkmuyorum ama annesiyle ilişki kurmaya devam edersem Aries'in neler keşfedebileceğinden endişelenmeye başlıyorum.

Durma vakti geldi.

Kardeşim her zaman benden şüphelenmiştir. Gerçek bu. Sanırım anlamaya başladığı an, Claudie'nin sırtında bıraktığım izleri sardığı o gece değil, sarhoşken, onlar daha olgunlaşmışken, onun ve Akrep'in önünde piarizmden muzdarip olduğumu itiraf ettiğim gündü. Koç beni hiçbir şeyle suçlamadı, benim sözüme güvendi, yani ona ve Akrep'e, anneleri ile partilerde asla seks yapmadığımı birkaç kez teyit ettiğimde ettiğim yemine, ama belki de işler farklıdır.

Bana bir ömür boyu güvendikten sonra nasıl hissetmiş olmalı?

Beni her zaman savunduktan, kendisini her zaman bir destek, bir sırdaş, bir arkadaş olarak sunduktan sonra gerçeği öğrenince ne hissetti?

"Her şey mi?", Venüs beni okşayarak uyandırıyor.

"Benden nefret mi ediyor?" diye korkuyla soruyorum.

Kardeşlerimden birinin beni hor görebileceği fikri beni deli ediyor! Gözlerim yanıyor.

"Sizden nefret etmiyor ama durumu idare etmeye çalışıyor".

"Scorpio biliyor mu?"

"Hayır. Koç onu korumak istiyor. Hayal kırıklığına uğradı Boğa, ama senden nefret etmiyor. Bunu asla yapamaz."

"Ne yaptığımı bilmiyorsun..."

"O partilerde ne yaptığını biliyorum. Orada kimlerin olduğunu biliyorum ve sana çok yakın bir kadınla cinsel ilişkiye girdiğini biliyorum ama aynı zamanda çocuğun olmamasına rağmen harika bir baba olduğunu da biliyorum. Biliyorum ki sen örnek bir kardeşsin, herkes için bir referans noktasısın. Elinden gelenin en iyisini yaptın.

ve saçma ailenizi bir arada tutmak için bunu yapmaya devam edin. Hata yapan tek kişi siz değilsiniz. Akrabalarınız da en az sizin kadar, hatta daha fazla suçlu. Sizin için bir yol gösterici, takip edilecek bir ışık olması gereken insanlar bunun tam tersini yaptılar. Sebeplerinizi bilmesem de, bir zamanlar bana söylediğiniz gibi, bunu neden yaptığınızı, ne hissettiğinizi ve tüm bunların anlamını anlamaya çalışacağım'.

"Ya hiçbir şey mantıklı değilse Venüs? Ya bazı şeyleri sadece doğamda olduğu için yaparsam?"

"Ne demek istiyorsun?"

"O resimleri gördüğünde düşündüğün kişi gerçekten ben olsaydım?"

"Ne düşündüğümü bilmiyorsun..."

"Evet biliyorum," başparmağımla dudaklarını hissederek yüzünü okşuyorum. "Benim ahlaksız, seks düşkün, güvenilmez bir adam, bir sapık olduğumu düşünüyordun..."

"Eğer gerçekten öyle olsaydın, bana bu sekiz yılda yaptığın gibi saygı göstermezdin. Bana istediğin zaman ve istediğin şekilde sahip olmayı talep ederdin. Ofisinde bana ilk orgazmımı yaşattığın o gün durmazdın. Birlikte ilk kez yattığımızda da durmazdın ve şimdi bile beni almanı istesem durmazdın. Yine de bunu hep benimle yaptın. Her ne olduğunuzu düşünüyorsanız, cinsel alışkanlıklarınıza her ne tanım getirmeye çalışıyorsanız, ben, Venüs Morel, size her şeyi silmek, size hak ettiğiniz tek tanımı vermek için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz veriyorum."

Gülümsüyorum ve dudaklarını okşuyorum.

"Duyalım bakalım, o zaman bana ne derdin?"

"Benim adamım. *Her zaman* benim. Çünkü sadece sen varsın." Elimden tuttu ve beni masasına doğru götürdü. Beni oturmaya davet ediyor ve sonra eski günlerdeki gibi kucağıma oturuyor.

Bilgisayara bağlı pembe kulaklıklarını alıp bana uzatıyor. Ben bir kulağıma kulaklık takıyorum, o da aynısını yapıyor. Bilgisayarın klavyesine eğiliyor ve YouTube'da bir şeyler yazmaya başlıyor: *Claire Guerreso's Ashes*.

"Bunu çalma listemize eklemek istiyorum. Sen uzaklardayken hep bunu dinlerdim..."

"Ben hep oradaydım Venüs. Beni göremediğin zamanlarda bile .

"Sen benim kalbimdeydin". Göğsüme uzanıyor ve ben onu kucaklıyorum, tedavimin kollarımda olduğunu farkındayım. "Bana böyle mi diyorsun?"

"Ne şekilde, *aşkım*?"

Memnun şekilde boynuma eğiliyor ve daha fazlasına ihtiyacım olmadığını düşünüyorum. Bu şekilde kalabilirim: eski pembe bir koltukta otururken, o kucağımda, bir kulağımda kulaklık, onun için derin bir anlamı olan ve bundan sonra benim için de aramızdakilerin müziği olacak müzik.

"Anlaşmaları yerine getirme zamanının geldiğine inanıyorum.

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyor gözlerindeki ışıkla.

Ona nasıl sevişileceğini zamanının geldiğini.

Kahvaltıda çocuklar yıldırım nikâhı haberini memnuniyetle karşıladılar. Küçükler nedime olacaklarını söylediğimde çok heyecanlandılar. Chantal'la işler biraz daha iyi gidiyor, bunu kabullenmeye başladı diyelim. Ayrıca, Akrep ve Koç ona işlerin nasıl olduğunu açıkladılar ve artık onun için bile evlilik bir aciliyet haline geldi. Üçünün de bildiği tek şey annelerinin de o partilere katılmış olduğudur. Onunla araları iyi olmasa da çıplak vücudunun gazetelere yansımaları istemiyorlar. Yani, henüz arkadaş olmasak da, sanırım Chantal da müttefikler listesine girmek üzere.

Akrep ve Chantal, Taurus ve Claudie hakkındaki gerçeği bilmiyorlar. Görünüşe göre, bu tabu bir konu. Bu konuda konuşmayacağıma söz verdim.

Masada, kardeşine anlattıklarımın habersiz, hiçbir şey olmamış gibi yerine oturan Aries bize katılana kadar ortam hoştu.

Boğa her zamanki öfke dolu bakışlarıyla ona bakmaktan vazgeçmedi. Acaba Koç fark etti mi... Bir an için onun patladığını göreceğimden korktum. Boğa, yani.

Dimitri ile ofise gitmek için dairemden çıkmak üzereydim ki, ön kapıdan Müller'in beyaz eldiveninin dışarıya baktığını ve bir dizi insanın oturma odasını doldurmaya başladığını gördüm.

"Ne... neler oluyor?", elimde çantam, kolumda paltom, ağzım bir karış açık, gözlerim odada geziniyor, siyah takım elbiseli iki kadın ve içlerinde giysi olduğu belli olan çantalarla dolu askıları taşıyan iki adamı takip ediyorum.

Kısa sürede küçük dairem bir butiğe dönüştü.

Müller bana "Bayan Leclerc'in erzakları" diye bilgi verdi.

"Ne Bayan Leclerc?"

Cevap, söz konusu genç bayan şatonun hizmet personelinin iki kadın tarafından takip edilerek içeri girdiğinde gelir. Chantal'ın üzerinde tüm kıvrımlarını ortaya çıkaran bordo bir elbise var. Düz, kızıl saçları sıkılmış, açıkta duran göğsünün üzerine dökülüyor. Ellerini kalçalarına koyup odanın ortasında duruyor ve emirler yağdırmaya başlıyor.

Tüm bunlar olurken ceketim kollarımda, çantam havada ve ağzım bir karış açık kalmıştı.

"Kısa ve acısız olacak," diyor Müller yanımda. "Bayan Leclerc'in bu konularda doğal bir yeteneği var, tek yapması gereken mümkün olduğunca çabuk doğru elbiseyi bulmak, böylece ondan çabucak kurtulacak."

"Elbise mi?"

"Pijamalarla mı evlenmek istiyorsun?"

Aman Tanrım! Tamamen unutmuşum!

"Orada dikilmiş ne yapıyorsun!?", Chantal bana yaklaşıyor ve paltomu ve çantamı elimden almaya başlıyor, onları hiç saygı duymadan yanındaki kadının kollarına atıyor. "Kaldır onları," diye emrediyor.

"Bugün çalışmamız gerektiğini sanıyordum."

"Evlilik iznindesiniz. Taurus bize birkaç gün izin verdi." Dönüp ellerini çırpmaya başlıyor ve kasalardan getirdikleri çeşitli gelinlikleri çıkaran ekibi koordine ediyor.

Boyun eğmiş ama meraklı bir şekilde topuklularımı çıkarıyorum ve yalınayak, oturma odasındaki halılara basarak, bana bazı kıyafetleri işaret etmeye başlayan Chantal'ı takip ediyorum.

"Girebilir miyiz?" diye bir ses duyuyoruz ve kapıya doğru dönüyoruz. "Bakın size kimi getirdim!" Scorpio, her zamanki simsiyah kıyafeti içinde, kapının kenarında utangaç bir şekilde duran kız kardeşim Roxane'ın figürünü ortaya çıkarmak için kayıyor.

"Aman Tanrım, Roxane! İçeri gel!"

Gözlerim onunkilere takılır takılmaz havada kendimden bir parça daha hissediyorum, sanki bugünlerde çok özlediğim orijinal Venüs'ün o parçası geri dönmüş gibi. Bu ailenin havası, geçmişin tadı, evin kokusu.

Kız kardeşimi kollarımın arasında tutarken, ailemi de düşünmeden edemiyorum. Kaderimdeki 'evet'i söyleyebileceğime inanamasam da, her şey gerçeğe benzer bir gösteri olarak kalıyor, bu yüzden annemi görememek, onun uzakta gerçek - sahte de olsa - bir evlilik anlaşması içinde olduğunu bilmek beni incitiyor.

"Scorpio beni almaya geldiğinde ve doğum gününde evleneceğini söylediğinde inanmadım. Instagram hikayesine bakacak zamanım bile olmadı. Tamamen karanlıktaydım. Nasıl olur da bu kadar az haber verilir? Hamile değilsin, değil mi?"

"Hamile mi?! Ama hayır!"

"Kutsal Ruh'tan mı hamile?" diye araya giriyor Chantal. "Bakire Meryem değil ki o." Onun bu çıkışı Roxane'ın kaşlarının çatılmasına neden olur.

"Şaka yapıyorum. Venüs ve Akrep birbirlerine girerler. Çok! Sert! Öfkeli bir şekilde. Her neyse, ben Chantal Leclerc, ama eminim beni duymuşsunuzdur, mütevazı bir şekilde." Zoraki bir sırtış atıyor ve kız kardeşimin elini sıkmak için uzanıyor.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Roxane!"

"Adının Luna olduğunu sanıyordum.

"Moon?"

"Venüs Savaşçısı'na sahip olduğumuza göre, Ay Savaşçısı kayıp olamaz. Onun yerine özlüyor, çok kötü,' diyerek omuz silkiyor ve uzaklaşıyor.

"Boş ver onu!" diyorum, onu kolundan tutarak.

"Aman Tanrım, sana Venüs Savaşçısı mı diyor?!"

"Maalesef, evet".

"Scorpio burada olmamalı," diye belirtiyor, kendine bir içki doldurup bir koltuğa yerleşmesini izlerken. "Hemen hemen her kıyafete bakıyor. Uğursuzluk getirecek!"

"Gerçekten de iyi şans getirmiyor. Onu dışarı atacağım!"

Üç saat sonra bitkin ve sıkılmıştım. Chantal'ın benim için seçtiği kıyafetleri giymekten bıktım.

"Bunu dene denizci," diye yüzüncü elbiseyi uzattı.

Aynanın önünde duruyoruz ve ben de kurdukları bir tür yuvarlak platformun üzerinde duruyorum. Arkamdaki görevliler benden daha bitkin görünüyorlar, attığım çeşitli giysileri çantalarına geri koymakla meşguller.

"Chantal, gerçekten, artık dayanamıyorum. Hiçbir elbiseyi beğenmiyorsun. Bu noktada, biri diğeri kadar iyi!"

Kız kardeşim tropikal meyve suyunu yudumladıktan sonra gelip beni savunmak için araya girdi: 'Gelinliği neden senin seçmen gerektiğini anlamıyorum. Bu Venüs'ün düğünü, karar vermek ona kalmış'.

"Tabii ki bu ona bağılı ama moda zevki berbat, bu yüzden benim uzmanlığıma ihtiyacı var ve sonra, eğer bilmeniz gerekiyorsa, Sailor Mars...."

"Benim adım Roxane!"

"...Diyordum ki, eğer gerçekten varlığını haklı çıkarmak ve dolayısıyla yetkinliğini kabul etmek zorundaysak, gelinliği ben seçeceğim çünkü bu benim düğün hediyem olacak.

"Ne?!" diye bağıríyorum şaşkınlıkla.

"Parasını nasıl ödemeyi planlıyordunuz? Burada biraz Dior, biraz Oscar de la Renta var, örneğın üzerinizdeki Vera Wang'dan. Bayan," diye parmaklarını şıklatarak bir tezgâhtara yaklaşıır. "Bu ne kadar?"

"Elli beş bin avro olarak belirlendi, ancak düğünde sağdıç olacak kişı de giysilerimizden birini alırsa, ona indirim yapacağız."

"Elli beş... tanık noz..." diye fısıldıyorum.

"Ah, pardon, sana söylememiş miydim?" diye yanıtlar Chantal.

"Kendini olarak mı aday gösterdin?"

"Tabii ki! Bunu hiç yapmadım ve yapmak istiyorum. Hayatta her şeyi denemek zorundasınız. Bununla ilgili bir sorunun mu var? Elbiseyi sana ben alıyorum, o yüzden...' diye omuz silkiyor.

Çok pahalı ve işe yaramaz gelinliğimin eteğini yukarı çekiyorum, platformdan iniyorum ve Roxane ile orada bulunanlara bizi yalnız bırakıp bırakamayacaklarını soruyorum.

Chantal kendine biraz şampanya koyuyor ve aynısını bana uzatacağı başka bir kadehle yapıyor, bu arada ben bu beyaz tül hapishaneden çıkmaya çalışıyorum. Düğün iç çamaşıırımın içinde kalıyorum: nefes almamı engelleyen bir tür korse.

"Chantal," diye bakışlarını arıyorum, "bana düğün hediyesi olarak bir elbise almak istemeni takdir ediyorum, ama bu gerçek bir düğün değil. Gerçek olmayan bir şey için onca para harcaman hoşuma gitmiyor."

"Bak, eğer şahidin olmamı istemiyorsan, söyle gitsin!" diye kırgınlıkla cevap veriyor.

"Konu bu değil...".

"Hepinizin benim çekilmez, kaprisli, şımarık, hantal, tek kelimeyle *engerek* olduğumu düşündüğünüzü biliyorum. Biliyorum! Ama bu şeyler beni çok heyecanlandırıyor ve ben sadece işleri biraz daha... keyifli hale getirmek istedim, hepsi bu!"

"Elbette onları güzelleştirebiliriz. Bana bir hediye vermeyi düşünmüş olman gerçekten çok hoş, ama bu kıyafetler

Çok fazla. Neden beni satın almak zorunda olduğunu düşünüyorsun ki? Bana bir elbise veriyorsun çünkü karşılığında sağdıçım mı olmak istiyorsun? Anlamıyorum!"

"Bu yıl kaç arkadaşımın evlendiğini biliyor musun?"

"Hiçbir fikrim yok!"

"Çok fazla! Hiçbiri benden sağdıç olmamı istemedi. Hiçbiri, hiçbir zaman, gelinliğin seçiminde ya da düğünün organizasyonunda yer almamı istemedi. Beni sadece kullanabileceklerini bildiklerinde arıyorlar. Chanel'de indirime ihtiyaçları olduğunda beni arıyorlar ama sıradan bir pizza yemeye gittiklerinde beni davet etmiyorlar.

"Neden?"

"Çünkü benim daha çok istiridye ve şampanya adamı olduğumu düşünüyorlar!" Başını sallar ve şampanyasını bir dikişte yutar.

"Ve... sen değil misin?"

"Elbette öyleyim! Beni böyle görüyorlar ve böyleler. Son!"

"Birinin sizi olduğunuzu hissetmediğiniz bir şeyle resmetmesine izin verirsiniz, o kişi sizin arkadaşınız değildir'.

"Güzel cümle. Ama hayat başka bir şeydir, Denizci. Özellikle de bir Leclerc'in hayatı. Çok fazla insan tanıyorum, sadece çok fazla ve buna rağmen, Chantal Leclerc olmama rağmen, sonunda insanlar benden bıkıyor ve bana ayak uyduramıyor. Bu yüzden tek çözüm başkalarının rızasını almak.

"Sabahtan beri bunu yapıyorum, sana ayak uydurmak niyetindeyim," diyorum gülümseyerek.

"Ve düşününce o kadar da zorlamadım'.

"Bundan daha kötüsünü de mi yapıyorsun?" diye soruyorum şaşkınlıkla.

"Tabii ki!"

"Zaten sana ayak uydurabilirim. Beni korkutmuyorsun!"

"İşte bu yüzden senden hoşlanıyorum, Denizci. Bana sahip olduğum tek hatırlatıyorsun."

"Ona ne oldu?"

"O öldü!"

"Tanrım, çok üzgünüm."

"Kelimenin gerçek anlamıyla değil!".

"Peki ne anlamda?"

"Yani... artık orada değil!" tamamlıyor daha alçak bir ses tonuyla, gözleri yerde.

"Bana anlatacak mısın?"

"Hiç sanmıyorum".

"O zaman kardeşlerinle birlikte araştıracağım."

"Aries'e onu sormadığınız sürece devam edin."

"Neden?"

"Çünkü o öldü, size söyledim. Bundan bahsedilemez. Artık anlamıyorum.

Chantal bakışlarını tekrar bana çeviriyor, sonra bu sabah ne yaptığını fark ederek arkasını dönüyor.

"Aslında, sadece senin için bir şey yapmak istedim."

"Ve bunu çok takdir ettim. Bu yüzden karşılığında herhangi bir hediye almadan, sahte bir düğünde sağdıcım olmana izin veriyorum."

"Gerçekten mi?" diye karşılık veriyor, şaşırmış ve asla itiraf etmeyecek ama bence mutlu da. "Güzel, çünkü o elli bin avroyla çok daha fazlasını yapabilirim."

"Ne gibi?"

"Bir bekarlığa veda partisi düzenlemeyi düşünüyordum.

"Hayır, hayır ve hayır!"

"Ama nasıl olmaz? Bizi bir striptizle neşelendirmesi için çağırmak istediğim şu ünlü dansçı var...", cep telefonunu aramak için döner. "Onu arayacağım!"

"Olmaz!", onu kolundan tutup durdurdum. "Bekarlığa veda partisi yok!"

"Tamam, bir soruya dürüstçe cevap vereceğine söz verersen striptizci çağırmayacağım."

"Um, bilmiyorum, bu noktada striptizciye bağlı'.

"Yani?"

"Tamam, ateş et!"

Chantal bir koltuğa oturuyor ve beni de aynısını yapmaya davet ediyor. Biraz daha şampanya yudumluyoruz, muhtemelen kasıtlı olarak beni diken üstünde tutmaya niyetli olduğu için. Köpüklerle vakit geçirdikten sonra, birdenbire sorusunu soruyor.

"Kardeşimle aranızda ne var?"

"Size daha önce de söyledim, Akrep ile aramda kesinlikle hiçbir şey yok.

"Saf Denizci, ben Taurus'tan bahsediyordum."

Kahretsin!

"Şey, ben, hiçbir şey... Yani, ne olabilir ki?" Saçlarıma dokunmaya başlıyorum, utançtan yanmaya başlayan boynumdan uzaklaştırıyorum.

"Benimle konuşabilirsin Venüs, seni yargılamayacağım. Seni çok iyi anlarım, bende de Boğa kanı var ama ne yazık ki o benim kardeşim". Sesi ciddi geliyor ama ona ne kadar güvenilebilir? Dürüst olmak gerekirse, bu noktada artık kanıtları saklamanın ne kadar değerli olduğunu bilmiyorum.

"Tamam, um..." Şampanyamı bitiriyorum ve kadehimi oturma odasındaki sehpalardan birine geri koyuyorum. "On dört yaşımıdayken Akrep'in de katıldığı sosyeteye takdim balosuna katıldım...."

"Hatırlıyorum. Mezun olduktan sonra Taurus'un beni almaya zorladığı bir kurs nedeniyle Londra'daydım...".

"Bu vesileyle onu tanımış oldum.

"Kaç yıl oldu?"

"Sekiz".

"Yani, o..." diye saydı, ama ben önceden biliyordum.

"Otuz! Otuz yaşındaydı!" Chantal'ı dikkatle izliyorum, ama aramızda seks olmuş olabileceğini öğrendiğinde şaşırmış ya da endişelenmiş görünmüyor. "Buluşmamız tamamen tesadüftü, bir kazaydı, organize bir şey değildi. O benim kim olduğumu bilmiyordu, ama belli ki ben biliyordum."

"Buna inanamıyorum," diye karşılık veriyor acı acı gülümseyerek. "Kardeşim kendi işlerinden birine çelme takıyor." Chantal bana daha fazla soru sormadan ya da detaylandırmama izin vermeden her şeyi anlamaya başlıyor. Onun gerçeğe çok yakın sonuçlara varma yeteneğine şaşıyorum. "Boğa burcu senin bir gün Akrep burcuyla evleneceğini yazıya döküyor. Sizinle tanışıyor, kim olduğunuzu bilmiyor ve - *bum!* Devasa bir takla atar! Eminim kaç yaşında olduğunu bilmiyordu. Onu tanısaydım, reşit olmayan biriyle cinsel ilişkiye girmemek için kolunu keserdi.

"Aslında o sırada oldukça üzgündü. Hatta ortadan kaybolmam için bana para ödemek istedi ve ben de bunu kimseye söylememesini temin ettim".

"Neden? Sana ne yaptı, seni pis kız?"

"Hiçbir şey, Chantal, yemin ederim. Hiçbir şey! Biz sadece... şey... sadece..."

"Eee? Ona oral seks yaptın mı?"

"Hayır!" diye karşılık verdim utanarak. "Bana asla izin vermez!"

"Seni yaladı mı?"

"O bile değil!" diye karşılık veriyorum bu fikir karşısında şoke olarak. 'Bu olurdu... lanet olsun, eğer olsaydı harika olurdu.

"O zaman ne halt ettin?"

"Sadece dokunduk, öpüştük... Başka bir şey yapmadık."

"Garip".

"Neden garip?"

"Boğa burcu sefahatiyle tanınır.

"Bana karşı hiçbir zaman sizin onu tarif ettiğiniz şekilde davranmadı".

Chantal bana daha önce hiç bakmadığı gibi bakıyor. Gözlerinde ilk kez bir anlayış okuyabiliyorum. Bakışları sevecen, tatlı, içten, sanki Boğa'nın bende ne bulduğunu anlamaya çalışıyormuş gibi.

"Peki sonra ne oldu?"

"O sırada babamla yaptığım anlaşmadan haberim yoktu. Futbol takımının açılışında, kız arkadaşı olduğunu söyleyen bir modelle ortaya çıktı. Bu benim kalbimi kırdı. Bilerek yaptı. Ve benimle görüşmeyi kesti".

"Çıkıyor muydunuz?"

"Kısaca. Beni okuldan alırdı," diye hatırlıyorum duygulanarak.

"Arabada oturur ve saatlerce konuşurduk. Bazen kendini daha az yetersiz hissettiğinde ve yaşını unuttuğunda, kollarında uyumama ve onu öpmeme izin verirdi".

"Aman Tanrım!"

"Sonra bir keresinde biraz daha ileri gittik, ofisine gittim ve... orada..."

'Bana porno hakkında bir şey söyleyeceğini söyle'.

"Şey... işte, şey..." diye kekeliyorum utanarak.

"Oh, Venüs!"

"Bana ilk kez dokundu. Ve ilk orgazmımı yaşadım".

"Bunu nasıl yaptı?"

"Gerçekten bilmek istiyor musun?" Şok oldum. "Parmaklarınla, Chantal! Parmaklarınla!" Chantal memnuniyetle gülüyor.

"Seks yok mu?"

"Seks yok. Asla!"

"Asla mı?" diye bağılıyor.

"Asla".

"Onunla hiç seks yapmadığınız anlamında mı yoksa sizin hiç seks yapmadığınız anlamında mı?"

"Um...", etrafıma bakıyorum, pişmanlıkla hemen hemen her şeyi itiraf ediyorum. "İkisi de mi?"

"Aman Tanrım, sen bakire misin?"

"Bilmiyorum, daha yüksek sesle bağırmak ister misin? Sesin gümbür gümbür geldiği lanet bir kaledeyiz!"

Durmadan gülmeye başlar ve kıs kıs gülmekten iki büklüm olur.

"Nasıl oluyor da Taurus hala boynuzlarını kazıklamadı?"

"Ben de ona hep bunu söylüyorum.

"Aman Tanrım, seni seviyor!" diye karşılık verir ve gülmeye devam eder.

"Beni seviyor, bana saygı duyuyor ama o kadar derin bir sevgi duyduğunu sanmıyorum.

Yani, bilmiyorum'.

"Peki ya sen? Onu seviyor musun?"

"Onu ilk gördüğüm andan beri seviyorum".

"Scorpio'dan mı bahsediyorsun?" diyor.

Ve işte burada, bütün gün onun için değil, başka bir adam için giydiğim gelinliklerle dolu oturma odamda. Burada bakışlarını üzerimdeki seksi iç çamaşırlarıma dikmiş. Sırf gerçeği yeni öğrenen kız kardeşinin önünde onu utandırmamak için kalkıp üstümü örtmem gerektiğini çok iyi biliyorum ama yine de umurumda değil.

Her şeyden bıktım.

"Aslında biz de tam senden bahsediyorduk," diyor arsız olan, utanmadan.

"Chantal!", onu geri götürüyorum, ama o çoktan üzerine atladı.

Kalktım ve bir sabahlık aramaya başladım. Beyaz dantelli bir tane buldum. Yarı şeffaf ama işimi görür.

"Sana hayret ediyorum," diyor ona.

"Ne demek istiyorsun?"

"Böyle değerli bir çiçeğin var," diye beni işaret ediyor, "ve sen ona bir darbe bile vurmadın mı?"

Taurus gözlerini kocaman açıp bana bakıyor. Suçlu bir bakış atmaktan kendimi alamıyorum.

"Merak etme, Taurus. Sana ve Sailor'a ihanet etmeyeceğim. Biliyorsun, benden sağdıcı olmamı istedi," diyerek iki kaşını kaldırıyor ve bizi yalnız bırakıyor.

Taurus odanın içinde dolaşmaya başlar. İnce kumaşları okşamak için bir portmantonun önünde duruyor. Sessiz, sırtı dönük, sanki bana bilerek bakmak istemiyor.

Ona yaklaşıyorum, ona dokunabileceğimden asla tam olarak emin değilim, çünkü kendimizi ona ait hissettiğimiz bir noktaya ulaşmış olsak da

Birbirimize karşı her zaman beni ondan uzaklaştıran bir şeyler var, sanki ulaşamaz, ele geçirilemez, asla tamamen benim değilmiş gibi.

"Birini seçmeme yardım eder misin?"

Bana doğru dönüyor ve mavi gözleri beni olduğum yerde donduruyor. Kör edici ve gizemli, beni her zaman içine girmeye ve yükselttiği engelleri aşmaya zorluyor.

"Seni yapmaya zorladığım şey için beni affedecek misin?"

"Sana kızgın değilim."

"Yapmalısın.

Ellerini ceplerine sokuyor, bana dokunmak, bırakıp gitmek, ikimizin de istediği gibi olmaya çalışmak için burada olmadığını söylüyor.

Görevi her zaman önce gelir, sanki iradesini, arzularını, kendisini geçersiz kılan daha yüksek bir güç varmış gibi.

Ama umurumda değil, bu kadar yeter, ona her yaklaştığımda hissettiğim harika dürtüyü durdurmak zorunda kalmak istemiyorum.

Ellerimi uzatıp yüzünü okşuyorum, gür sakalları avuçlarımı sıkıştırıyor. Sıkıca kısılan gözleri bana daha fazla ilerlemek istemediğini gösteriyor. Kendini bunu yapmamaya zorluyor.

"Ne?", alnımı onunkine yaslıyorum ve sonunda parmakları kalçalarımın etini kavırıyor.

"Seni istiyorum, Venüs.

"Ben buradayım.

"Bu şey..." kıyafetlerine bakıyor ve sabahlığıma dokunuyor, "sahte de olsa beni yıpratıyor. Buna nasıl izin verebilirim? Kurguda bile bunu yapmak zorunda olmamalısın."

"Umurumda değil!" Dudaklarımı dudaklarına yapıştırıp onu öpüyorum, çünkü şimdi onu daha yakın, onu tanıdığım şekilde daha çok hissediyorum, istediğimi almak için kendime izin veriyorum.

"Sonuna kadar gitmek zorunda kalabilirsiniz".

"Babam gelecek.

"Ya yapmazsa?" Yutkunuyorum.

"Hayır, .

"O gelecek!"

Taurus, beni şaşırtarak, daireme giriş sağlayan kapıyı kilitlemeye gidiyor, sonra yavaşça, her zamanki kedigil ve şehvetli yürüyüşüyle bir koltuğa oturuyor. Bir elini vururken gözleri benimkilere kilitlenmiş, bana açık bir davette bulunuyor

Üzerine otur. Çağrısına kulak veriyorum ve popom eksik bir parça gibi bacaklarının üzerine yerleşiyor. Yüzümü göğsüne yaslıyorum, çömeliyorum ve gömleğinin altından tenine dokunuyorum. Sanki kristalden yapılmışım gibi her zaman dikkatli olan o, parmaklarıyla sadece kalçamı okşuyor ve yukarı, gizlice popoma doğru ilerliyor.

"Chantal'a bizden bahsetmişsin."

"Bu çok sinir bozucu. Pes etmek zorundaydım. Bizi neden birlikte çalışmaya zorladığınızı anladım."

"Peki siz ne anladınız?"

"Kız kardeşinin bir arkadaşına ihtiyacı olduğunu çok iyi biliyordun; onu sahip oldukları için değil, olduğu gibi takdir edebilecek birine."

"Ve dünyada bu konuda senden daha iyi kimse yok".

Kendimi onun dudaklarında büyülüyorum, sonra onları alnımda, burnumun ucunda, en sonunda da kendi dudaklarımda hissediyorum.

Bizi birleştiren öpücük sabırlı, arzu dolu, her bir ten parçasının tadını çıkarmamızı sağlayan yavaş bir hareket. Dillerimiz ağır çekimde kayarak birbirini buluyor. Sanki buna hakkım varmış gibi tadını çıkarıyorum, onu benim olarak görmediğim hissini aklımdan çıkarıyorum, çünkü onunla birlikteyken, kollarındayken, güçlü elleri beni tutarken, korunduğumu hissediyorum ve kayama sahip olduğumu biliyorum. Başkalarının onun bana ait olduğunu bilmesine ihtiyacım yok, sadece onun bunu hissetmesine ihtiyacım var.

Parmaklarının karnımı çimdiklediğini, sabahlığımın dantelini aradığını hissediyorum. Taurus yavaşça çözerken, elmas mıknatıslar gibi görünen gözlerini kendi gözleriyle hapsediyor.

Korseyi geçtiğini duyar duymaz iç çekiyorum, kendimi ateşe veriyorum ve düşüncelerimle koşuyorum, yine de anın tadını çıkarmak istiyorum.

Eli sütyenimin yakasını kavırıyor, zorla aşağı çekerek beni ortaya çıkarıyor ve gözleri çıplaklığıma takılıyor.

Çok fazla istiyorum.

"Taurus...".

"Şşşt!" parmaklarıyla ağzımı kapatıyor, her zaman var olan yüzüğü onun bir parçası gibi. Eskiden nasıldı, o perdenin arkasında, ofisinde, yataklarımızda ve şimdi burada nasıldı.

İşaret ve orta parmaklarım dudaklarıma değiyor, otomatik olarak onları açıp erişmelerine izin veriyorum.

"Seni tatmak istiyorum," diyorum ona ve bu ima üzerine onun popomun altında sıkıca zonkladığını hissediyorum.

"Ben de seni tatmak istiyorum!" diyor ama parmaklarını ağzıma sokuyor. Gözlerimi kapatıyorum ve onları emiyorum, onları çıkardıktan sonra dilimi dışarı çıkarıyorum.

Ve sonra nemli parmak uçları meme ucuma değdiği anda göz kapaklarımı kaldırarak nefes alıyorum.

Boğa nazik ve narin, becerikli ve özenlidir. Bakışları her zaman bana sabitlenir, parmakları vücuduma zevk verir.

Daha fazlasını hissetmek için kontrol edilemeyen bir arzuyla hareket ederek onun üzerine çıktım ve hala kıyafetlerinin içinde sıkışmış olan sert ereksiyonunun tam üzerine uzandım.

Taurus'un dudakları göğüslerime saldırıyor, dişleri hassas tenimde geziniyor.

Önce bir tane, sonra bir tane daha.

"Taurus, yanıyorum... bacaklarımın arası... yanıyorum," diye düşüncelerimi dile getiriyorum.

Buna karşılık, meme ucumu dişleriyle çekiyor, sonra da sertçe emiyor. Gözleri beni arıyor ama sonra kapanıyor, sanki dudaklarımmış gibi göğüslerimi öpüyor.

Ona binmeye başladım, seksine masaj yapıyordum.

Ellerim kemerini aramak için dolaşıyor, bir kez yakaladığımda çılgınca çözüyorum, elimi boxer'ının altına daldırıyorum.

Büyük ve sert, benim için buyurgan ve tehlikeli ve bana ne kadar zarar vereceğini bilmiyorum.

Ben onu içinden çıkarırken, o da külotumu ustalıkla hareket ettirerek vücutlarımızın buluşmasını sağlıyor.

Dikleşmiş shaftına doğru kayıyorum, bu bana olduğu gibi zevk veriyor.

Gittikçe ıslanıyorum, kendimi onunla olduğum her zamanki kadar sıcak ve dolu hissediyorum. Bu his her zaman şöyle: Sanırım bir şeyle doluyum, Patlamaya hazır bir şey.

Birden Taurus ayağa kalkıyor ve beni kollarının arasına alıyor. Penisinin ucunun yarığıma bastırıldığını hissediyorum, benden kaçan küçük çığlık beni çok fazla ses çıkarmamak için dudaklarını ısırma zorluyor.

Bizi öpüyor, kendimizi bu muhteşem dolanıklıktan kurtarmadan beni sürüklüyor, sonra ben hala onun üzerindeyken halının üzerine diz çöküyor. Etrafımızda düzinelerce gelinlik, her yerde ayakkabılar, kumaşlar ve duvaklar var ve biz yerdeyiz, şaşırıp şaşırmadığımızı umursamadan

Birisi, , nasıl olması gerektiğini umursuyor, tüm engelleri yıkıyor.

Ceketini çıkarıyor, gömleğinin düğmelerini açmaya başlıyorum, ama bırakıyorum, çünkü aciliyet çok fazla, çünkü pantolonunu çıkarmak, ona dokunmak, onu görmek, onu tatmak istiyorum.

Heybetli ve sert fiziğiyle yakışıklı Taurus Leclerc, üzerinde sadece açık beyaz bir tişört ve karnının alt kısmındaki imalı V işaretine karşı dik duran ereksiyon halindeki penisiyle bir halının üzerinde diz çöküyor.

Elimden geldiğince beceriksizce külotumu çıkarmayı başarıyorum, ama sırtında çok fazla mühür olan korseyi değil. Göğüslerim göğüs dekoltemin ötesinde açıkça görülebiliyor, bacaklarımın arasında ise ateş gibiler.

Onu öpmek istiyorum, ona dokunmak istiyorum....

Ama Taurus yere uzandı ve beni oturttu. Şiddetle beni kalçalarımın tutuyor, popoma hafif bir şaplak atıyor ve son derece erotik bir ses tonuyla bana ilk emrini veriyor.

"Arkanı dön!"

Hemen anlamıyorum ama uyguluyorum. Ve kendimi sırtım ona dönük, penisi beni sahipleniyor gibi, ellerim otomatik olarak onu kavırıyor ve okşamaya başlıyorum.

Seksine doğru eğilmek için başka bir göstergeye ihtiyacım yok, sadece aniden altından çekildiğimi hissediyorum ve... Kahretsin!

"Tanrım, Taurus!"

"Git, bebeğim. İstedğin her şeyi al, çünkü ben yapacağım". Ve bacaklarımın arasını yalamaya başladı.

Mahremiyetimi yoklayan dilinin olağanüstü hissini hissetmek için bir an duraksıyorum. Dudakları hassas etimi emiyor, elleri beni açmak, bana eşlik etmek, ritmi dayatmak için popomu sıkıyor.

Ve aşağı iniyorum, çünkü bu bana doğal geliyor, çünkü beni çağıran, beni çağıran bunu yapma arzusudur.

O beni istiyor.

Vücudu beni arzuluyor.

Ve onun tüm vücudunu istiyorum.

Onu ağızıma alıyorum, pelvisimi sırayla dudaklarının üzerinde hareket ettiriyorum. Ve dilinin kaydığını hissediyorum, benimki yalıyor, elleri etimi kavırıyor. Sıcak sıvısı damağımı dolduruyor. Yutuyorum, daha fazlasını arıyorum.

"Aynaya bak, Venüs!" diye beni davet ediyor.

Yanımızdaki aynanın sahneyi hapsettiğini, heyecanı artırdığını, hatta bulunduğum konumdan göremediğim gözlerini bana verdiğini fark edemeyecek kadar dikkatim dağılmıştı.

Ve bu yansımada, onunla birçok kez yapmayı hayal ettiğim bir pozisyonda yatan *biziz*.

Taurus'un bakışları libidomu körüklüyor, açlığını bacaklarımın arasında doyururken gözleri doyumsuzca bana bakıyor. Ağzı her yeri öpüyor, dili zevkimin kıvrımları arasında şimşek gibi çakıyor, sonra yatışıyor ve hafifçe dönüyor. Övgüye değer bir şekilde emiyor ve yalıyor, parmaklarının nazik dokunuşunu da ekliyor.

Taurus'un kocaman penisini yutuşumu izlemek beni daha da tahrik ediyor. Kendimi şehvetli, kadınsı, en az onun kadar büyüleyici buluyorum. İnlemek, onu yalarken, emerken, boğazıma kadar hissettiğimde zevkle inlemek doğal hale geliyor, o kadar doğal ki aslında seksten korkmak zorunda olmadığımı inanmak zorunda kalıyorum.

"Ağzımı sik, Taurus!"

Bu istek üzerine beni kaldırdı ve arkamdan tuttu. Beni yönlendirmesine ve bana istediğini yapmasına izin verdim.

Beni masaya doğru götürüyor ve tek koluyla masanın üzerindeki her şeyi hareket ettirerek yere düşmesine neden oluyor.

Beni arkamdan sıkıyor, kalçalarımın yumuşaklığı arasında ne kadar sert olduğunu hissetmeme izin veriyor.

İç kaslarımın kasıldığını hissediyorum, sanki içine batırıldığımı hissettiğim bu sıvıyı sıkma istiyorlarmış gibi. Patlamam gerekiyor.

"Uzan!" diye masayı işaret ediyor.

Ben de öyle yapıyorum, o ise arkamda ayakta duruyor.

Uzandığımda, aşağı gördüğüm yüzü görüş alanımda beliriyor. Taurus ağzıma eğiliyor ve beni öpüyor. Bu, dillerimizin kısa sürede uyum sağladığı baş aşağı bir öpücük.

Yüzümü okşuyor, sonra hareket ediyor ve beni biraz geriye çekiyor, böylece başımı masanın kenarından uzatabiliyorum.

"O yüzden daha derine iniyorum Venüs," diye uyarıyor beni. "Eğer çok fazlaysa, söyle bana."

'Çok fazla şey istiyorum'.

Burun deliklerini açtığını görüyorum. Bu öfkesi değil, muhtemelen kendini tutmaya çalışıyor ama bunu yapmasını istemiyorum.

"Kendin ol Boğa. Kendini kısıtlama!"

Saçlarımı masanın üzerinde dalgalanacak şekilde hareket ettiriyor. Başım sallanıyor, onu baş aşağı görüyorum, bu yüzden yüzümü okşayan parmaklarına odaklanmak için bir an gözlerimi kapatıyorum.

Dudaklarımı aralıyorum, onu dudaklarımdan geçmeye davet ediyorum ve ucunun içeri girdiğini hissediyorum, şaftı ağzımı daha geniş açıyor, zorbaca içeri giriyor, temas halinde sıcak ve pürüzsüz, içeri dalıyor, ona daha önce verebileceğimden daha fazla alana ulaşıyor.

Ve pozisyon, başlangıçta çok fazla istila nedeniyle boğulmuş gibi hissettiren boğazımı daha erişilebilir hale getiriyor.

Ses tellerimi sıkıyorum, ama tükürme dürtüsüne direniyorum, adapte olana ve istediği şekilde alana kadar, yine de tam uzunlukta alamıyorum. Bu benim için çok fazla. Ama sanırım herkes için öyle.

Ve Taurus tam olarak istediğim şeyi yapıyor: ağzımı sikiyor. Çıkardığı zevk iniltileri o kadar heyecan verici ki, onları daha yüksek sesle, daha belirgin bir şekilde duymak istiyorum.

Ben de parmaklarımı uzatıp daha fazlasını aramaya başladım.

Ellerimle testislerini kucakladığım anda küfür ediyor ve itişlerini yoğunlaştırıyor.

Öksürüyorum, ya da en azından öyle geliyor, sadece ciğerlerimi rahatlattığını hissediyorum.

Sonra da meme uçlarımı okşamaya başlıyor. İki eliyle göğüslerimi sıkıyor, ağzıma girmeye devam ediyor, sadece dışarı çıkıyor, ereksiyonunu yüzüme çarpıyor, nerede olursa olsun, beni onu aramaya, tekrar tekrar arzulamaya teşvik ediyor ...

"Her şey yolunda mı ?" diye soluk soluğa soruyor.

"Harika! Geçen gibi gelmeni istiyorum!"

Elini bacaklarımdan arasına sokmak için uzatmaya çalışıyor, bu yüzden santimetre kazanmak için masanın üzerine oturuyor, beni saçlarımdan tutuyor ve başımı ereksiyonuna doğru yönlendiriyor.

Beni yukarı aşağı zorluyor, tenimi yakıyor, alabildiğim kadarını alana kadar beni kendisine çekiyor, diğer eliyle klitorisimi okşamaya başlıyor.

"Sadece seninle geleceğim, Venüs".

Orgazmlarımızı senkronize etmek için çabılıyor ama sanırım boşalmaya daha yakınlım. O beni sadece uyarırken ben inliyorum. Nefesim kesiliyor, onu boğazımda çok büyük hissetmekten boğuluyorum ve beni davet eden elinin itişinden kaçmaya çalışıyorum, beni saçlarımdan tutuyor, daha fazlasını almak için.

Kaba ve heybetli olmasını seviyorum, kibirli olmasını seviyorum ve aynı zamanda içime zevk diyor.

Çünkü sonuçta o bencil değil.

Ona zevk vermekten zevk almamı istiyor.

Duruyorum ve dudaklarım onun ereksiyonundan kayıyor. Heyecan içinde tekrar masanın üzerine uzanıyorum. Zevk içinde kıvranıyorum, orgazm kıvılcımlarının beni sardığını hissediyorum, parmaklarını mahrem dudaklarımın arasında gezdirmeye devam ederken Boğa'nın yüzü hala baş aşağı görünüyor.

"Oooh, evet! Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım...". Zirveye ulaşıyorum, sonra düşüyorum. Uçmak ve darbeyi yumuşatan kocaman bir tüyün üzerine inmek gibi.

Taurus'un hırladığını ve ardından menisinin güçlü bir şekilde fişkırıldığını duyuyorum, hatta bacaklarımın arasına, biraz korseme ve son olarak, bir övgü, bir hediye olarak, en azından ben öyle görüyorum, dudaklarıma ulaşıyor.

Bitkin bir halde avuçlarını vücudumun iki yanına, masanın üzerine koyuyor. Penisini yüzümde duruyor.

O nefesini tutarken ben onu temizliyorum, öpüyorum, okşuyorum ve sonunda benim olduğunu hissediyorum.

Scuderia Leclerc'in avlusuna park eder etmez Lamborghini'nin motorunu kapatıyorum. Arabadan çıkmadan önce cep telefonlarıma bakıyorum ve bazı mesajları hızlıca okuyorum.

Tam olarak anlayamadım. Küçük sen mi evleniyorsun yoksa Akrep ?

BOĞA BURCU: Bu plan gelirler olarak planlandı. E
değil kendinize izin verin Ona öyle demek için!

KRUM: Bu yüzden sen kendine ver onanizme? İş . el è
bir angarya!

İrtibatta olacağız!

KRUM: Beni her zaman en güzel halimle bırakıyorsun. Bir kez olsun beni tatmin etmedin!

BOĞA: Verebileceğim tatmini siz istemiyorsunuz ve kusura bakmayın ama gardiyan, bunu size vermem. Benim tipim değilsin.

KRUM: Ben herkesin tipiym.

Merhaba, Krum!

Siktir git, ihtiyacın var.

Artık ona cevap vermiyorum ve diğer

bildirimler arasında geziniyorum. AKREP:

Hâlâ kızgın mısın?

BOĞA: Kızgın mı

görünyorum? AKREP: Artık

değilsin. Güzel. Güzel.

AKREP: Bana bir iyilik yapar

mısın? Boğa: Ne yaptın?

AKREP: Güven oyu için teşekkürler kardeşim. Koç'a soracağım.

Neye ihtiyacın var?

AKREP: Boş ver, ben Koç'a sorarım.

BOĞA: Neye ihtiyacın olduğunu söyle!

AKREP: NEDEN HEP BAŞIM BELAYA GIRIYOR SANIYORSUN?

BOĞA: Çünkü bu senin en sevdiğin spor.

AKREP: Pekala, siktir git!

İşte bir tane

daha!

Israr ediyorum.

Tamam, kes şunu! Neye ihtiyacın olduğunu söyle!

AKREP: Venüs için bir şeyler yazabilir misiniz? Evlilik yeminlerine olabildiğince benzeyen bir metin oluşturan, birbiri ardına dizilmiş bir dizi kelime gibi?

Bu istek hakkında mantıklı düşünmek için bir an duruyorum. Durum garip ve uygunsuz.

Pekala.

Beni iyi göster. TAURUS: Elbette.

Ona yapacağımı söyledim, lanet olsun. Bunu bana kim yaptırdı?!

Görüntülemek istemediğim bazı mesajları atlayarak daha da aşağı kaydırıyorum.

Yardım edin! Neler oluyor?

Neden Chantal'a da evlilik izni verdin?! Evlenecek olan benim! Onu işe göndermeliydin!

Sorun nedir?

Ne pahasına olursa olsun bir bekarlığa veda partisi düzenlemek istiyor. Canım istemiyor, Taurus. Ona sen söyle, lütfen.

BOĞA: Sizin için bir şey yapıyor, bırakın yapsın.

Hayır, kendisi için bir şey yapıyor. Tanınmış bir Brezilyalı striptizci grubunu arayıp

kale. Hiç sanmıyorum.

Durum hiç de öyle değil. Ben halledeceğim.

Teşekkür ederim! Ah... kız kardeşim Roxane düğüne kadar kalede kalabilir mi?

BOĞA: Elbette, sormana bile gerek yok. Teşekkür ederim, teşekkür ederim.

Sonra konuşuruz. Neredesin?

Ahırda. VENERE: Sonra görüşürüz Boğa. Sonra görüşürüz.

Hemen Chantal'ın sohbetine bakıyorum ve ona kısa ve öz bir mesaj gönderiyorum.

BOĞA: Venüs için bir bekarlığa veda düzenlemenizi kesinlikle yasaklıyorum.

Saçmalık! Kıskançlığın iğrenç. Söz veriyor musun?

Can sıkıntısı can sıkıntısı can sıkıntısı!

Güzel.

Siktir git!

Bu üç etti.

Devam ediyorum ve Müller'in mesajlarını okuyorum.

Küçük Michelle Pony konusunda ısrar edip duruyor.

Kahretsin! Ona başka bir şey alacağımı söyle. Pony, hayır! Daha fazla zaman ayırmaya çalışacağım.

Mükemmel!

Tek ihtiyacımız olan Midilli. Mesajları okumaya devam ediyorum...

TERAZİ: Nasıl gidiyor?

Tam da olması gerektiği gibi .

TERAZİ: Düğünü çok öne aldınız. Gelebilir miyim bilmiyorum.

Gelmek zorundasın. Terazî: Her
şey yolunda mı?

Bok gibi gidiyor!

TERAZÎ: Venüs size kızgın mı?

BOĞA: Hayır, aslında fiilen birlikteyiz ama kalede işler karıştı. Aries
beni ve Claudie'yi biliyor. Elinde bir video var.

Siktir! Onunla konuşacağım.

Teşekkür ederim, sevgilim.

TERAZÎ: Seni seviyorum ve herkes seni seviyor. Hiçbir şey için
endişelenme.

BOĞA: Herkes beni sevmeye devam edecek mi bilmiyorum ama yine de bunu
beklemeliydim.

Öyle deme. Sen en . Gitmem gerek. Seninle sonra konuşuruz. Ben de
seni seviyorum.

Bir sohbet daha ve oflaya puflaya mesajı okuyorum.

Seninle konuşmam gerek.

Neler oluyor? BAŞAK:

Zöe hakkında. Boğa: O

iyi????

Evet, aslında saçmalık, ama ben bununla uğraşmıyorum.

BOĞA: Konuşmalarınızda tüm bu 'horozlar' gerekli mi? BAŞAK: Sana
bu akşam yemekte anlatacağım, var mısın?

Her zaman emrindeyim, sıkık. Güzel, köle!

Siktir git!

Bu sefer söyleme sırası bende. Kardeşlerimin peşinden delirmeden önce
cep telefonlarımı cebime geri koyuyorum ve Lamborghini'den ayrılıyorum.

At Resepsiyon Ben selamla beni içtenlikle, beni
bilgilendirmek o tek koltuklu araç en son güvenlik testlerini geçti.

Mühendislerin ve mekanikerlerin özenle çalıştığı pistin kenarındaki dış pite
doğru ilerliyorum.

Ekip ile birkaç kelime konuştuktan sonra aradığım kişiyi fark ediyorum ve tribünlere yöneliyorum. Tek koltuklu araç pistte yükselirken ceketim katlanıyor. Ses, patlayan bir yankı gibi bana ulaşıyor. Leclerc virajları alırken çok uzaklardan duyulabiliyor, ancak turu tamamlamak için yaklaştığı anda tüm gücüyle patlıyor.

Motorun gürültüsü vücudumda titreşiyor ve ne zaman bir yarış arabası görsem ya da duysam içimi kaplayan olağan adrenalini uyandırıyor.

Ve bu benim.

Benim adımları taşıyor, benim renklerimi taşıyor, onun işareti benim sembolüm.

Taş basamaklara yayılmış, bira içen ve sigara tütüren Aries'e ulaşıyorum. Güneş batmak üzere olmasına rağmen hala bakışlarını gizleyen bir çift Ray gözlük takıyor.

Sessizlik içinde onun yanında oturuyorum ve kendimi onunla alışılmadık bir gerilimi paylaşıırken buluyorum.

"Venüs'ünün ağzındaki baklayı çıkarmasının ne kadar süreceğini merak ediyordum."

"Ben de bunu bana anlatmanın ne kadar süreceğini merak ediyordum."

Koç öne eğilir, dirsekleri dizlerinde, sırtı sert, yüzü hâlâ gizlidir.

Gözlerimin içine bakmak istemiyor, bu da bana keşfettiklerinden dolayı derin bir hayal kırıklığı yaşadığını gösteriyor.

Artık bitmiş olan sigarasını kaldırdığı bira şişesinin içine bırakıyor ve sonunda güneş gözlüklerini çıkararak bakışlarını üzerime çeviriyor.

Ve gözlerinin mavisi, bana karşı hissettiği küçümsemeyle karışık bir hayal kırıklığıyla renkleniyor. Bu bir güven eksikliği. Artık bana saygı duymadığını gözlerinden okuyabiliyorum.

"Videoyu sana kim gönderdi?" diye soruyorum. "Sana nasıl ulaştı ve ne zamandır sende?"

"Bu işin arkasında kimin olduğunu çok iyi biliyoruz. Çok fazla soru sormanın faydası yok".

Dişlerimi sıkıp onun duruşunu taklit ediyorum, dirseklerimi dizlerime dayıyorum, gömleğimin manşetlerini ayarlıyorum ve parmaklarımı zümrüt kol düğmelerinin üzerinde gezdiriyorum, sadece endişemi azaltmak için. Leclerc vızıldayarak gözlerimizin önünden geçiyor ve ikimiz de başımızı sallayarak yörüngesini takip ediyoruz, motorun sesinin azaldığını duyuyoruz.

Kaybolan güç.

Şu anda onun hakkında böyle hissediyorum, iskeletleri gardıroptan çıktıkça gücü azalan bir adam.

Ve kardeşlerim üzerindeki gücümü düşündüğümde, duygusal gücümde, hayatlarında sahip olduğum etkiden, olduğum sağlam örnekten ve onlar için olmaya mahkum olduğum şeyden bahsediyorum: küle dönüşen bir sütun.

"Koç, bana soru sormaya hakkın olduğunu düşünüyorsan, sor. Buna hakkın var."

"Oh, bana ilahi rızanızı verdiğiniz için teşekkür ederim".

"Ne bilmek istiyorsun?"

"Bana neden yalan söyledin?" diye umutsuz bir ifadeyle bana bakıyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve iç çekiyorum, sanki acele etmek istemiyormuşum gibi, açıklanamaz olanı açıklamak için doğru kelimeleri bulmaya çalışıyorum.

"Hatalıydım Koç, o hataları yapmamalıydım ve..."

"Mesele bu değil, Taurus! Bizimkinin nasıl bir aile biliyoruz. Büyükbabamın ve babamın geçmişini biliyorum. Hanedanın direktiflerini takip etmenin ne anlama geldiğini biliyorum. Beni iğrendiren eylemin kendisi değil, yalanlarınız. Bize yemin ettiniz.

"Neden yalan yere yemin ettiğimi düşünüyorsun?" Soruyu tersine çevirerek gözlerinin derinliklerine inmeye çalışıyorum.

"Çünkü bizi kaybetmek istemedin".

"Çok iyi anladınız!"

Bakışlarını benim gözlerimden kaçırıyor, eminim şu anda onun için yeniler, farklılar, utançla, korkuyla, nefreti yüzünde görmenin, kelimeler şeklinde kusulduğunu duymanın, eylemlerde somutlaştığını görmenin, hatta kaleyi terk ettiğini görmenin dehşetiyle dolular.

"Küçükken annemi sık sık çürüklerle dolu bulurdum..."

"Onları kışkırtan ben değildim," diye hemen sözünü kestim.

"Hayır. Morluklar değil, bu doğru. Ama başka birçok kez o kadar derin kesikler yaptığını gördüm ki, yıllarca bir erkeğin yatakta bir kadınıki gibi güzel bir vücudu sakatlamaktan neden zevk aldığını merak ettim.

Olmam gerektiği gibi anlaşılmadığının, yargılandığının farkında olarak yutkunuyorum.

"Sonra bir gün bana piquerizmi açıkladın, senin için ne anlama geldiğini söyledin. O partilerde bunu yapan birini gördüğünü ve yetişkinleri örnek alarak bu çılgın uygulamadan etkilendiğini düşünmüştüm'.

Çılgınca.

"Ve sonra..." diye devam etti, "annemdeki o izlerin nereden geldiğine dair her zaman şüphelerim olmasına rağmen, asla, Taurus, asla, bir kez bile, bunları ona yapanın sen olabileceğini düşünmedim. Peki neden biliyor musun?"

"Çünkü sana yemin etmiştim ve sen de bana güvendin".

Aries yavaşça başını sallıyor, parlak mavi gözleri açılmaya başladıkça kızarmaya meyleniyor ve sonunda ona her şeyi veren değersiz kardeşini suçladığını fark ediyor.

Yüzümü ovuşturuyorum ve gözlerimi kapatıyorum, beni ele geçiren duyguyu bastırmak için göz kapaklarıma sertçe masaj yapıyorum.

"Claudie ile ilişkim olduğunu sana söyleyemezdim," diye karşılık vermeye çalıştım. 'O sadece senin annen değil, Aries, onun benim için kim olduğunu biliyorsun. Bunu itiraf etmek çok zor olurdu. Sana bunu hiç istemediğimi, ilk kez birlikte olduğumuzda onun olduğunu bilmediğimi söyleseydim, şimdiye kadar bana inanmazdın. Bu yüzden kendimi haklı çıkarmayacağım, seni suçlamayacağım, kusursuz ahlaka sahip mükemmel kardeşinin herkesle yatan sıradan bir sapıktan başka bir şey olmadığı fikrini aklından çıkarmaya çalışmayacağım. Bunu inkar etmeyeceğim ve kendimi savunmayacağım, çünkü ben buydum ve umarım, Tanrı'nın izniyle, bir daha asla böyle olmak istemem'.

"Üzgünüm, Taurus. Ama aramızda bir şeyler koptu."

Ayağa kalktığını ve başı öne eğik, elleri cebinde ve muhtemelen benden bir parçayı avuçlarının arasında tutarak uzaklaştığını görüyorum.

Kendimi, elimden alınan o parçayı geri almaya çalışırken buluyorum. Gökyüzüne bakıyorum ve iç çekiyorum, geriye dönüp eylemlerimi silmeyi, dürtülerimi saptırmayı, farklı bir adam olmayı şiddetle diliyorum.

Ama sonra zihnim beni onun odasına, düşüncelerimde ona verdiğim yere, saf bir Tanrıça gibi anını, kirlenme anını beklediği o kutsal tapınağa götürüyor.

Cep telefonumu elime alıyorum ve yeni bir ihtiyaçtan, hissettiğim aidiyet duygusundan etkilenerек ona iki satır yazıyorum.

BOĞA: Koç'la konuştum ve pek iyi gitmedi. Özür dilerim. İçini dökmek ister misin?

Evet, sanırım biliyorum. Bu gece seninle yatmama izin verecek misin?

BOĞA: Bu gece ve yarın ve yarından sonraki gün ve ondan sonraki gün... VENÜS: Bir şey okumanızı istiyorum.

TAMAM!

Dikenleri olmayan bir gül istemiyorum. Güzellik benim için yeterli değil.

Üzerimde iz bırakmasını istiyorum.

Vefatını hissetmek istiyorum, izlerin tenimde iyileşiyor.

Her dikenden bir parça kopardığımı bilerek sana dokunmak istiyorum. Günden güne.

Sabır ve bağlılıkla.

Sanki içinden doğduğunuz, birlikte büyüdüğünüz, her zaman olan bir toprakmışım gibi.

Çünkü sen benim köklerimsin, çünkü sen benim sapımsın, çünkü sen benim için dökülen ama yeniden açan yapraklar gibisin.

Ve seni tenimde hissettiğimde diken oluyorsun. Ve sen gecenin bir vakti diken oluyorsun.

Gözyaşlarımın içindeyken diken oluyorsun. Ve uzaktayken diken oluyorsun.

Thorn, çünkü iz bırakıyorsun.

Ve hepsini seviyorum, çünkü sizin bir parçanız.

Bu kelimelerin gücü bana aynen onun yaptığı gibi geliyor. Gözlerimi kapatıyorum ve gül yapraklarının ipeğini hissedebiliyorum, yüzünün ipeği yüzüme geliyor. Dişlerimi sıkıyorum ve bana eziyet ettiği her anıya dikenlerin battığını hissediyorum: mesafe, başka biriyle olduğunu bilmek, dudaklarını kardeşimin dudaklarında görmek, onu incittiğimi, ona mesafe koyduğumu, kendimi ondan mahrum bıraktığım gibi onu da benden mahrum bıraktığımı fark etmek.

Tüm bunlar göğsüme batan bir dikenin kokusunu taşıyor.

Çok güzel! Bu benim senaryom!
Benim için olduğunu sanmıştım.

Kafana girmesine izin verme.

TAURUS: Çok geç.

VENERE: Yaptığım her şeyin senin için olduğunu çok iyi biliyorsun. Boğa: Benim yaptığım her şey de öyle.

Biliyorum.

Bu güzel sözler için teşekkür ederim. Ben eve gidiyorum. Seni bulabilir miyim? Beni her zaman bulursun. Seninle kalede buluşuruz.

Başka bir şey yazmak isterdim, hiç kimseye söylemediğim bir şey, bırakın onunla konuşmayı, aklımdan bile geçirmediğim bir düşünce. Ancak parmaklarım kategorik olarak akıllı telefon klavyesinden uzaklaşıyor, çünkü bu iki kelimenin bir övgü ya da sevgi ifadesinden ziyade bir kınamayı temsil edeceğini hissediyorum.

Onlar ebedi bir vaat olacaktır.

Ona her şeyi vaat etmeye mahkum olurdum ve belki de onun düşündüğü gibi tüm dikenlerimi hak ettiğini düşünmüyorum.

Şatoya döndüğümde Lamborghini'yle personelin ilgilenmesine izin veriyorum. Venüs'ü bulup yatağına götürme arzusuyla titreyerek Güney Kanadı'nın buyurgan girişine çıkan merdivenleri tırmanıyorum. Dairelerime giden koridorlara yöneliyorum ama çok yüksek tavanlı ve mermer kaplı salonda sesler yankılanıyor.

Adımlarımı geriye doğru takip ediyorum ve Zöe'nin imparatorluk merdivenlerinden indiğini görüyorum, ardından da - inanamıyorum - hemen tanıdığım genç bir adam geliyor. Çalımlı yürüyüş, boynundan taşan dövmeler, tamamen başka dövmelerle kaplı eller, kulak memelerinde elmas küpeler, gerçekçi olmayan saç modeli. Modern kesim, yarısı traşlı, yarısı Tanrı bilir ne. Lav taşı gibi karanlık gözler ve punk bir sırtış.

"Merhaba, Başkan!" Leclerc grevcilerimden Ray Cox, kız kardeşimin eşliğinde kalemde.

Dişlerimi sıkıyorum ve selamlamaya cevap vermeden, bu arada sahanlığa ulaşmış olan onlara doğru koşuyorum.

Zöe, Ray'in arkasından el kol hareketleri yaparak olay çıkarmamam için bana yalvarmaya başladı. Ceketimin düğmelerini açıyorum ve ellerimi Ray'in boynuna dolamamak için ceplerime sokuyorum. Ne de olsa bana elli sekiz dolara mal oldu.

milyon, kesinlikle mülklerimden birini dövemem. Ancak, şu anda ona seve seve elli sekiz milyon tekme atabilirim.

Pazar günü Marsilya'da attığı golün ardından gösterdiği adanmışlık ortada. "Zöe için".

Zöe'm.

"Yani?" diye ağızımdan kaçırđım. "Burada ne işin var?" Ses tonum karşısında çocuk geri çekildi, kariyerinin burnundan getirilmesinden korkmuş gibiydi.

"Şey...", Zöe onun önüne geçiyor bile. "Yemeğe gidiyoruz, ben birazdan dönerim...", mahcup bir şekilde destek istemek için tekmeçime dönüyor.

"Gece yarısı," diye hemen araya girerek onu kuşatır. "Gece yarısına kadar prensesiniz evde olacak."

"Ah!" diye alay ediyorum onunla. "Doğru söyledin Ray. Prensесim."

Yüzü seğiriyor ve bir saniye içinde dosyasını incelemeye başlıyorum, teknik olanı değil tabii ki. Ray Cox, yirmi iki yaşında, çift uyruklu, Fransız anne ve İngiliz baba. Sabıka kaydı, hayır. Kayda değer aile sorunları, hayır. Aşılamaz tek kusuru, Leclerc'in şimdiye kadar sahip olduğu en çapkın futbolculardan biri olması. Söylentilere göre Paris'in merkezindeki çatı katında haftalık seks partileri düzenliyor, bu da beni hemen daha fazla araştırmaya itiyor.

"Prensесimi nereye götürmeyi planlıyorsun?"

"Taurus, lütfen!" diye yalvarıyor Zöe. "Akşam yemeği yiyelim ve sonra eve gideceğim, tamam mı?"

"Hayır, var." Başkanının nasıl biri olduğunu anlamaya başlayan Ray'e bakıyorum. Muhtemelen şimdiye kadar kız kardeşlerimin de cinselliklerini benim gibi yaşamakta özgür olduklarını düşündüğüme inanıyordu. Chantal'la ilişki kurmaya alışmış olmalı. Başka bir açıklaması yok. "Zöe, bizi bir dakika yalnız bırakabilir misin?"

"Hayır!"

"Tabii ki, sorun yok," der playboy. "Arabanın anahtarlarını al. Beni orada bekle," diyor ona, hatta gözlerimin önünde yüzünü okşamaya bile cüret ediyor.

Kardeşçe kıskançlığımın farkında olan Zöe, kızararak omuz silkiyor ve bu kabul edilemez ilişkiyi tomurcukta durduracağım ünlü dakikayı bize veriyor. Yarın sabah satıp şampiyonluğu sikmeyi tercih ederim.

'Patron, hiçbir şey için endişelenmene gerek yok...'

"Ne tür bir araba kullanıyorsun?"

"Audi R8'im var," diye şaşkınlıkla cevap verir.

"Hız sınırını aşarsan haberim olur". Ray güler ama onaylar. Her şey görülecek. "Kız kardeşimin yanında içki içmen yasak, tıpkı ona sert içki teklif etmen yasak olduğu gibi."

"Pekala," diye gülmeye devam ediyor.

"Kendinizi tecrit etmenize izin verilmediği gibi, bir parti olsa bile onu evinize götürmenize de izin verilmiyor".

"Hay hay, Başkanım," diye gülümseyerek ısrar ediyor. Şaka yaptığımı mı sanıyor?

"Gülmeye devam edersen, yüzüne bir tokat atarım."

Sonunda bir aptal gibi kıs kıs gülmeyi bırakır ve Taurus Leclerc'in bir babadan daha kötü olduğunu anlamaya başlar.

"Başka bir şey var mı?"

"Onu yirmi üç elli beşe kadar eve getireceksin. Gece yarısından sonra senin kıçın."

'Ellerini onun üzerine koy ve ben de bileyim'.

"Ona elimi sürmeye niyetim yok..."

'Onu incitirsen kariyerinin geri kalanını yedek kulübesinde geçirmeni sağlarım, futbol sahası yedek kulübesinden bahsetmiyorum, hastane yedek kulübesinden bahsediyorum'.

"Ona zarar vermek gibi bir niyetim yok."

"Sana söylediklerimi tekrarla."

"Ne? Gerçekten mi?" diye şaşkınlıkla karşılık verir.

"Tekrar söyle."

"Tamam... Siktir, o zaman..." diye parmaklarıyla tavsiyelerimi saymaya başlıyor. "Hız sınırını aşmamalıyım, içki içmemeliyim, Zöe'yi evime götürmemeliyim, orada başka insanlar olsa bile, kendimizi tecrit etmemeliyiz, onu gece yarısından sonra eve getirmemeliyim, ona zarar vermemeliyim ve... Ve... Sanırım bu kadar. TAMAM MI?"

"Bir şeyi unuttunuz."

"Ne?"

"Ona dokunmamalısın."

"Taurus!" Zöe her zamankinden daha öfkeli bir şekilde yeniden ortaya çıkıyor.

Her şeyi duymuş olmalı.

Ray'i kolundan tutup sürükleyerek götürür.

"Sizi izliyorum," diye bağıriyorum arkalarından.

Onları ön kapıdan geçerken izliyorum ve içimde Venüs'ün bahsettiğinden farklı bir diken daha hissediyorum. Küçük kız kardeşlerimden biri daha büyüdü ve ben bununla başa çıkmak zorundayım.

"Korkunçsun!" Venüs'ün sesi anında içimi ısıtıyor. Onu sırtımda hissediyorum, sırtıma yaslanıyor ve bana sarılıyor, gövde mi sıkıyor.

"Kıskançlık sahnemi duydun mu?"

"Evet.

"Nasıldım?"

"Harika! Sahiplenme duygunuz olağanüstü heyecan verici'.

"Ne olmuş yani?", yüzümü onunkine çevirip etrafta çocuk olup olmadığını kontrol ediyorum.

"Sanırım anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirme zamanı geldi."

Dönüp onu kalçalarından kavıyorum ve ona duyduğum arzuyu çarpıyorum. Venüs kendini parmak uçlarına doğru çekiyor, çünkü sürtünmek istiyor. Çünkü beni hissetmek istiyor.

"Daireme git ve beni orada bekle. Yapmam gereken bir şey var." Ona bir saniye sürmesi gereken bir öpücük bırakıyorum, ama ağzını yavaşça keşfetmek için oyalanıyorum, ona hak ettiği zamanı ayırıyorum ve veriyorum.

"Nereye gitmen gerekiyor?"

"Başak'la konuşmam gerek.

"Kız kardeşime kaleyi gösteriyor. Bir şey mi oldu?"

"Hayır, onun için küçük bir işim var. Dışarı çıkıp Zöe'yi kontrol etmesini istiyorum."

"Şaka mı yapıyorsun?"

"Hayır.

Venüs bana şaşkınlıkla bakıyor ama ben niyetimden vazgeçmiyorum ve onun vazgeçme davetine rağmen Başak'ı aramaya devam ediyorum.

Boğa burcu kadar sahiplenici bir insanla daha önce hiç karşılaşmadım. Görünüşte, onun gibi güçlü bir adam hiçbir şey veya hiç kimse tarafından tehdit altında hissetmemelidir, ancak konu sevgileri olduğunda, rakibini parçalamaya hazır gerçek bir kedi gibi bölgesini işaretler.

Bana kişisel olarak dokunmayan bu şey beni aynı anda hem eğlendiriyor hem de heyecanlandırıyor. Yine de bana karşı bu şekilde davranırsa, aşırı kıskançlık , kesinlikle pençelerini kesmeye çalışırdım. , onun gibi bir adam için bu kadar değerli için ne kadar şanslı olduğumu düşünmeden edemiyorum. Artık Batı Kanadı olarak ayırt etmeyi öğrendiğim dairelerimize giden ince mermer boyunca yürürken gülümsüyorum. Uzaktan ayak sesleri ya da çeşitli tablolarla tasvir edilen Leclerc hanedanının gözlerinin duvarlardan bana baktığını hissettiğimde bile gülümseme dudaklarımdan silinmiyor. Sürekli izleniyor olma hissi artık beni koridorlarda yürüdüğüm ilk birkaç seferdeki gibi endişelendirmiyor; burada zaman geçirdikçe buna alışmaya başlıyorum.

Ama yine de, ana koridoru çevreleyen küçük koridorlardan birinden bir gölgenin çıktığını gördüğümde nefesim kesiliyor.

"Sizi korkuttum *mu*, *Matmazel* Morel?"

"Müller, lanet olsun!", bir elimle göğsüme dokunuyorum. "Bir hayaletten daha sessizsin."

"Hayaletler sessiz değildir, sizi temin ederim."

"Ha?"

Bu kalenin perili olduğu anlamına mı geliyor?

"Size dairelerinize kadar eşlik etmeme izin verin."

'Gerek yok, teşekkür ederim, artık yolu biliyorum'.

"Emekli olmadan önce devriyeyi tamamlamam gerekiyor ve genellikle denetlediğim son kanat Batı Kanadı oluyor.

"Madem ısrar ediyorsunuz..."

Kâhyanın yol boyunca bana eşlik etmesine izin verdim, beni onun doğal olmayan yavaş ve durağan temposuna ayak uydurmaya zorladı.

"İsminizin ne olduğunu öğrenebilir miyim?" diye merakla soruyorum.

"Müller, Bayan".

"Bir adın olmalı mı, mı?"

"Şatoda çalışmaya başladığımdan beri bana adıyla hitap edilmedi," diyerek gülümsüyor ve her zaman çok ciddi olduğu için beni şaşırtıyor.

'Çok fazla gerilim...'.
"Benim adım Blerim".

"Peki, Blerim, senin hikayen nedir?"

"Eğer benim kişisel geçmişim üzerinden Bay Leclerc'in özel hayatına burnunuzu sokmak istiyorsanız, bunu yapamayacağınızı şimdiden söyleyebilirim."

"İçgörün ve mizah anlayışın senin en sevdiğim yönlerin, Blerim".

Kâhyanın zarif ve olgun kahkahası koridorda yankılanıyor. Zamanın dışında kalmış bir majeste gibi görünmemek için onun hızına ayak uydurmak zorunda kalıyorum.

Dairelerimin kapısına varıyoruz ama Blerim Müller'in önünden Taurus'a doğru ilerlemekte bir sorun görmüyorum.

"Benimle bir içki içer misin?" diye davet ediyorum onu. "Bay Leclerc'in kanepelerine yayılır ve ayaklarımızı 18. yüzyıldan kalma masaların üzerine koyarız. Canımız , sırf biraz hareket katmak için onun manik düzenini bile bozarız."

'İşteyken içki içmem ama davet için teşekkürler'.

Kot pantolonumun cebinden cep telefonumu çıkarıyorum ve saatin biri yirmi otuz geçtiğini görüyorum.

"Sanırım mesai saatinizi biraz önce geçirdiniz," diye kaşlarımı kaldırarak ona ekranı gösteriyorum.

'Küçük bir damla yeterli olabilir'.

"Bu ne saçma bir mucize böyle?" diyorum yüksek sesle, Taurus'un dairesinin kapısından içeri girdiğini görünce şaşıyorum.

Kapıları arkamdan kapatıyorum ve sanki evimdeymişim gibi onu Yüce'nin oturma odasında oturmaya davet ediyorum.

Uşak, profesyonel bir deformasyonla, kristal tezgahın üzerine yerleştirilmiş bardaklardan birine bana kehribar rengi bir içki doldurmaya özen gösteriyor. Dikkatlice bana uzatıyor ve sonra önüme oturuyor.

Sessizlik içinde yudumluyoruz, çıtırdayan şöminenin sesinin tadını çıkarıyoruz, yanan odun kokusunu içimize çekiyoruz, odanın bazı raflarına yerleştirilmiş birkaç demlenmiş kırmızı gül spreyi ile karışıyor.

"Onun için uygunluğumun nadir olmaktan çok benzersiz olduğunu belirtmek isterim.

"Ve belirtmek isterim ki..." diye araya girme şeklini taklit ettim, "Çok memnun oldum. Bu beni pohpohlamanın da ötesinde gururlandırıyor," diye hafifçe işaret ettim ve eğilerek kadehimi onunkiyle tokuşturdum.

"Size kendimi tanıtmaya cüretini gösteriyorsam, bunun tek nedeni Bay Leclerc'e karşı gerçek samimiyetinizi test etmek istememdir.

"Ah, yani beni inceliyorsun, testler yapıyorsun, sadece paranın peşinde olup olmadığımı anlamaya çalışıyorsun!"

"Bu doğru, *matmazel*. Kimsenin Bay Leclerc ile dalga geçmesine ve onun güvenine ihanet etmesine izin vermeyeceğim."

"Takdire şayan. O zaman ortak bir noktamız var. Çünkü az önce söyledikleriniz benim de kalbime çok yakın. Şimdiye kadar sana nasıl göründüm? Sana hiç servet avcısı olduğumu düşündürdüm mü?"

"Kesinlikle hayır, hanımefendi. Şatodaki ve Bay Leclerc'in özel hayatındaki konumunuzun, açıkladığınız davanın tamamen dışında bir geçmişi var."

"Yani sence ben..."

"...Onu içtenlikle sevdiğinize inanıyorum". Müller'in bilge ve yol gösterici yüzü, nadiren gösterdiği bir nezaketle, gerçekten hissettiklerimi onaylayarak bana gülümsüyor, sanki Toros'a olan aşkım sadece ona değil, şatonun başka yerlerine de, tüm şüpheleri ortadan kaldıracak kadar ilgi çekici ve güçlü bir şekilde ulaşmış gibi.

"Böyle düşünmene sevindim. Dinle... Boğa'yı iyi *takip eden sensin*, onun için bana söyleyebilir misin... Şey...", açıkça sormakta zorlanıyorum.

"Eğer onun için her şey aynıysa?"

"Aynen öyle.

"Bayan Morel, Bay Leclerc'i doğduğundan beri tanırım ve otuz sekiz yıllık hayatı boyunca hiçbir zaman dairesine bir kadının girmesine izin vermedi. Yatağında uyanan ilk kişi o.

Dikkatimi en çok , kendimi takıntılı bir şekilde izlemeye zorladığım, sevdiğimi düşündüğüm ilk kişi'.

"Aman Tanrım!"

"Bu seni üzüyor mu?"

"Olumlu".

Kâhyanın sözlerinden memnun ve etkilenmiş bir şekilde viskimi yudumluyorum. İçimde kendimi Taurus'un ruhuna daha da yakın hissediyorum.

"Yani, onun doğuşunu gördün mü?" diye konuşmaya devam ediyorum.

"Aynen öyle. Ailem üç nesildir Leclerc ailesi için çalışıyor. Bu geleneği sürdürmek benim için kaçınılmazdı. Leclerc ailesi gibi bir hanedanın uşaklığı çok prestijli bir , dolayısıyla bana şatoda deneyim kazanmamı önerdiklerinde reddetmedim".

"Hiç evlenmedin mi?"

"Ah, elbette!" Müller beyaz eldivenlerini çıkarıyor ve bana yüzük parmağındaki alyansı gösteriyor. "Benim de iki çocuğum var: Valon en küçüğü, Alice ise en büyüğü."

"Onları kalede hiç görmedim.

"Personel daireleri aile dairelerinden çok uzakta, personelin Leclerc'lerle yolları kesişmeyecek şekilde düzenlenmiş. Valon birkaç yıl boyunca şatoya sık sık uğradı. Virgo ile çok yakın arkadaştı. Şimdi Bay Leclerc sayesinde Amerika Birleşik Devletleri'nde finans piyasası ekonomisi üzerine çalışıyor.

"Taurus'un kalbine çok yakın olmalı.

"Bay Leclerc onun vaftiz babası. Onu vaftiz etti ve onayladı.

"Vay canına! Sana patavatsız bir soru sorabilir miyim?"

"Belli ki değil, Bayan Morel."

"Taurus'un annesine ne oldu?"

"*Hayır'larım* sana karşı tamamen kayıtsız, değil mi?"

"Sakin ol! Sadece sohbet ediyoruz!"

"Onunla bu konuda konuşmaya iznim var mı bilmiyorum," diye utanarak cevap veriyor. Bardağını atıyor ve eldivenlerini tekrar giyiyor, sanki bana kale personeli ile misafir arasındaki bariyerin az önce geri döndüğünü göstermek istercesine.

"Sadece onu biraz daha anlamak istiyorum," diye ısrar ediyorum.

"*Matmazel* Rolland'ın, daha doğrusu Cécile Rolland'ın şatoya gelişi benim işe başlamamla aynı zamana denk geldi. O zamanlar henüz birinci uşak değildim, bu görev babam tarafından yürütülüyordu.

Emeklilik. Taurus'un büyükbabası Bay Taurus'un benden istediklerini yerine getirdim.

"Nasıl biriydi?" diye soruyorum, aklımda açıkça videoda gördüğüm partiyi veren çıplak, sarkık vücudu var.

"Eksantrik bir adamdı. Bazı açılardan çok kibirliydi, ancak otoritesi son derece komik olma yeteneğiyle dengelenmişti. Bir azarlamayı bile komik hale getirebilirdi, ama sizi temin ederim ki azarlama goliardik de olsa gelirdi".

"Céline'e Dönüş".

"Çok kırılgan küçük bir kızdı. Taurus'un babası neredeyse tüm hayatı boyunca onunla görüşmüştü. Céline'in o zamanlar tanınmış bir petrolcü olan büyükbabası onu Romaric'le nişanlamıştı. Birliktelikleri bir pazarlıktı, Scorpio ile yaklaşan evliliğiyle aynı düzeydeydi. Ancak Céline henüz on dört yaşındayken hamile kalınca planlar suya düştü.

Taurus'un bana dokunmamakta, beni cinsel olarak sınırlamakta ısrar ettiği, çünkü çok hızlı gitmememi istediği geçmişimi düşünmeden edemiyorum. Aklında annesi mi vardı?

"Evlendiler mi?"

"Bunu yapamadılar.

"Neden olmasın?"

"Bayan Rolland, oğlunun doğumundan sonra ciddi doğum sonrası depresyon belirtileri göstermeye başladı. Genç yaşı göz önüne alındığında, evlenebilmesi için özgürlüğüne kavuşması gerekirdi, ancak akıl sağlığının yerinde olmadığına karar verildiği için özgürlüğüne kavuşamadı."

"Taurus'un annesi...?", bu terimi kullanmak istemiyorum çünkü güçlü, muhtemelen uygunsuz olurdu, ama Müller, garip bir şekilde, kendini tutmuyor.

"Çıldırmıştı!" Bardağını tekrar eline alıyor ve iki parmak daha viski ekliyor. Uzun bir yudum aldıktan sonra konuşmaya devam ediyor: "Onun akli dengesizliğine herkesten çok ben şahit oldum. Hayatımın en üzücü görevlerinden biri Bayan Céline'i kontrol etmektir. O zamanlar onun sorunlu bir ruha sahip olduğunu düşünüyor ve çektiği acılara karşı merhamet hissediyordum. Leclerc ailesinin ve Rolland ailesinin büyük servetine rağmen, hiçbir prestijli doktor onu tedavi edememiş, kafasının içinde zıplayan o solucanı yok edememişti. Korkunçtu.

"Ne... solucan mı?"

"Bayan Céline zihninde bir şey olduğunu hissetti. Onun beyninde süründüğünü hissettiğini, her gün onu dinlemek, onunla birlikte gitmek zorunda kaldığını ve onu ezemediğini söyledi. Bu solucan kıskançlık, nefret, kıskançlık, korku ve aslında delilik yüzüne sahipti. Ailenin geri kalanı, özellikle de kendi ailesi, doğumdan sonra onu saran bu muazzam boşluğun üstesinden gelmesine kesinlikle yardımcı olmadı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Boğa'nın babası Romaric, o zamanlar çok gençti ve aşırılığa düşkündü, kısa süre sonra kendisine bir oğul veren kişiden bıktı. Daha sonra Koç, Chantal ve Akrep'in annesi olacak olan kız kardeşi Claudie ile bir ilişkiye başladı. Zaten akli dengesi bozuk olan Céline, onların ilişkisini öğrendiğinde yıkıldı. Olayları daha da karmaşık hale getiren şey, kesinlikle onun yerini alan kız kardeşinin şatoya katılmasıydı'.

"Genç bir kadın için doğum yapmak, hayatını değiştirmek ve kendi kız kardeşinin eşini çaldığını bilmenin neden olduğu kıskançlıkla mücadele etmek kolay olmasa gerek.

"Kendi sonuçlarınızı çıkarmak için bu kadar acele etmeyin, Bayan. Céline Rolland acınacak bir ruhtan başka bir şey değildi."

"Chantal bana en kötü Leclerc annesi olduğunu söyledi. Neden?"

"Anlamanızı sağlamaya çalışacağım... Açıkladığım gibi, o zamanki rolüm Bayan Céline'i kontrol altında tutmaktı. Sık sık, aniden çılgılık attığını duyduğum için kendimi odasına dalmak zorunda buluyordum. Onu odasının bir köşesine sinmiş, yüzünü tırmalarken ve saçlarını çekerken buluyordum...'

"Ama bu korkunç!"

"Sorun elbette küçük Taurus'la vakit geçirmekte ısrar ettiğinde ortaya çıktı, bu yüzden onunla yalnız kalmasına izin verilmedi. Güvenilmez bir kadındı ve aldığı çok sayıda ilaç nedeniyle onu emzirecek durumda bile değildi. Böylece, Romaric'e karşı duyduğu kıskançlığın yanı sıra, sadece erkeğini çalmakla kalmayıp oğlunu da çalan kız kardeşine karşı da bir nefret geliştirmeye başladı.

Bu sahneyi hayal edemiyorum. Şimdiye kadar Koç, Chantal ve Akrep'in annesini hep ahlaksız bir kadın olarak hayal etmiştim, Boğa'yı taciz ediyor ve kayınpederi ve ortağıyla grup seks gecelerine katılıyordu. Ama onu kucağında, yıllar sonra hastalıklı bir şekilde oynadığı bebeği tutarken göremiyorum.

Şu anda içimden Taurus'un annesini savunmaktan ve onun deliliğinin sebebinin kız kardeşi, sevdiği adam ve Leclerc şatosu olduğuna inanmaktan kendimi alamıyorum.

"Taurus bebekken annesine karşı özel bir duygu beslemiyordu. Dönemin doktorlarına göre bunun nedeni Céline'in ona aktardıklarıydı. Céline zihinsel engelli bir kadındı, bu yüzden oğlunu ne zaman kucağına alsın, onu kucaklayamıyordu. Bazen onu oynaması gereken bir kukla gibi görüyordu. Büyümek yerine geriye, çocuksu bir hale dönmüş bir kız görünümündeydi. Bu yüzden kız kardeşinin Boğa'yı uyutabildiğini gördüğünde içi burkuluyor ve ufaklık kollarında isyan ettiğinde giderek daha fazla depresyona giriyordu.

"Çocuğunuzun sizi reddettiğini görmenin nasıl bir his olduğunu ancak hayal edebilirim".

"Bebekler bile karanlık ruhları algılayabilir, belki de çoğu zaman hissetmek yerine bakmakla meşgul olan yetişkinlerden daha fazla" diye acı bir şekilde karşılık veriyor. "Bir gün Céline küçük Taurus ile yalnız kaldı. Aşağı yukarı altı aylıktı. Ağır stresin geçmiş gibi görüldüğü bir zamandı. Ben, her zaman olduğu gibi, fark edilmeden onu izleme emri almıştım, bu yüzden saklandığı dairelerin dışında gizleniyor, dikkatimi hep yüksek tutuyordum. Bir akşam, Taurus'un nadiren yaptığı gibi ağladığını duydum. Kalenin yüksek tavanlarında yankılanan tüyler ürpertici çığlıkları asla unutmayacağım. İnsanlık dışı çığlıklardı. Ancak aniden ağlaması kesildi ve endişelerim yatıştı. Ancak sesin aniden kesilmesi beni ilk başta düşündüğüm kadar sakinleştirmediydi. O gün biri bana yaklaştı ve beni harekete geçmeye zorladı mı bilemiyorum...".

"Ne demek istiyorsun?"

"Başka koşullar altında sessizlik bana huzur verirdi. Bebeğin ağlamayı kestiğini duymak sadece sakinleştiği anlamına gelebilirdi. Bunun yerine, o akşam, biri, bir varlık, görünmez bir varlık, kelimenin tam anlamıyla beni tepki vermeye itti, beni sarstı, hareket etmemi istedi".

"Bir hayalet duyduğunu söylemiyorsun değil mi?"

"Peki bunu kim söyleyebilir hanımefendi?" Odayı işaret ediyor ve hiç zorlanmadan itiraf ediyor: "Bu duvarlar çok eski, o gün kalbinde bir çocuğun hayatı olan birinin beni müdahale etmeye çağırdığını bilmek sizi şaşırtır mı?"

"Taurus'a ne oldu?" diye soruyorum telaşla.

"O varlık beni kapıyı kırmaya teşvik etti ve o anda, aniden gelen sessizliğin o yaratık için huzur değil, cehennem olduğunu fark ettim. Bayan Céline'i, bebeğin beşiğinin önünde, onu boğmak niyetiyle yüzüne bir yastık bastırırken gördüm".

"Aman Tanrım!", ağzımı kapatıyorum ve göğsüme dokunuyorum, kalbimin deli gibi attığını hissediyorum.

' O psikopata doğru koştum ve onu iterek yere düşürdüm. Bir köşeye doğru süründü, Taurus'un çığlıkları onun hala hayatta olduğunu ortaya çıkarırken kulaklarını tıkadı. Saçlarını çekmeye ve yüzünü tırmalamaya başladı, 'kapa çeneni, kapa çeneni, kapa çeneni...' diye tıslıyordu."

Bu oturma odasındaki sahneyi hayal ederken kalbim binlerce kez çarpıyor ve neredeyse her yerde yankılanan bebek çığlıklarını duyabiliyorum.

"Beşiğe yaklaştım, çünkü aslında gerçek rolüm Céline'i kontrol etmek değil, küçük Taurus'u korumaktı. Bunu o anda anladım. Ve neye sahip olduğunu gördüğümde - Yüce İsa! Müller gözlerini sıkıca kapattı ve olgun yüzündeki kırışıklıkların arasında bir duygu parıltısı göze çarptı. Gözlerini tekrar açtığında bir damla gözyaşı süzülür ve eldivenli parmaklarıyla silinerek kaybolur. "Dünyaya yeni gelmiş bir canlının bedeninde ne kadar zalimlik, ne kadar acımasızlık ve aşırı ölüm...".

Göz bebeklerim yanmaya başlıyor, kalbim o kadının kendi oğluna ne yaptığını bilme düşüncesiyle şiddetle çarpıyor.

"Taurus'un yırtık bir tulumu vardı. Beşiğin içinde bir makas duruyordu. Canının daha çok yanmasından korktum ama bebeğin sadece karnının çizildiğini fark ettim. Derisinde, sertçe çimdiklediğinizde ortaya çıkan morluklar gibi morluklar vardı. Yüzü ağlamaktan simsiyahtı, boğulmak üzere olduğu için de kapkaraydı. Bu kötülüğe daha fazla dikkat etmedim, onu hemen kollarıma aldım ve böyle saçma bir durumda toplayabildiğim tüm sabırla onu sakinleştirmeye çalıştım. Yaralıydı ve o kötü kadının ona ne yaptığını bilmiyordum ama mucizevi bir şekilde çocuk sakinleşmeyi başardı.

Gözyaşlarımı siliyorum, elimde olmadan karnımın acıyla yandığını hissediyorum.

' Ona baktım, sakindi, mavi gözleri parlıyordu ve gözyaşlarıyla doluydu. Yüzü gözyaşlarıyla doluydu, tombul küçük elleri parmağımı tutuyordu... Göğsü çizilmiş ve morarmıştı, ama o bakış... Ah, *matmazel*, eğer

Bay Leclerc'in gözleri şimdi ne kadar güzel, bir de bebekken nasıl olabileceğini düşünün. Sanki onu kurtaran kişiye teşekkür ediyormuş gibi bana baktı. İşte o anda, kalbimi sıkıştıran bir feryat kopardığında, ona hayatının sonuna kadar onu koruyacağıma dair söz verdim.

"Şimdi ona neden bu kadar sadık olduğunu anlıyorum."

"Ve bu hareketinden dolayı beni asla pişman etmedi. O her zaman gerçeği biliyordu, annesinin ona ne yaptığı ondan asla saklanmadı ve beni bu dünyadaki en güvenilir insanlardan biri olarak gördüğünü bilmek benim için büyük bir onurdur. Bu nedenle Bayan Morel, artık yaşlanmış olsam da ellerimin her zaman Taurus'un hizmetinde olacağını ve artık kendini savunabilecek bir adam olsa bile koruma içgüdümün sona ermediğini çok iyi anlayabilirsiniz.

"Şu anda size söyleyebileceğim tek şey teşekkür etmek. Otuz sekiz yıl önce onu kurtardığın için teşekkür ederim. Sen ve kalenin hayaleti olmasaydınız, bugün dünya muhtemelen Taurus Leclerc'i tanımayacaktı ve ben de kalbimin yarısını bulamayacaktım."

"Herkesin yapacağını yaptım," diyerek ayağa kalktı ve ben de onu takip ettim. "Artık gitsem iyi olacak".

"Céline'e ne oldu?" diye soruyorum ona kapıya doğru yürürken.

"Gözaltına alındı ve Leclerc ailesinden uzak durmaya zorlandı. Asla iyileşemedi ve yıllar sonra hatalarını tam olarak anladığında neler hissettiğini hayal etmesine izin verdim".

"Daha da delirmiş olmalı."

"Bilmiyoruz ve açıkçası burada, kalede, kimsenin umurunda değil."

"Akıl hastalığı aileden geliyor olmalı," diye yorum yapıyorum, başka bir Rolland'ın, Taurus'un teyzesinin deliliğinden haberdar olarak. O kadının da akli başında olmamalı.

"Claudie'den mi bahsediyorsun?" diye tahmin ediyor Müller. Başımı sallıyorum ama konuya girmiyorum çünkü onun hakkında ne kadar şey bildiği hakkında hiçbir fikrim yok. "Bay Leclerc'in geçmişi sizi etkilemesin." İşte, düşündüğümde daha fazlasını bildiğini bana teyit etti. "Sadece gözlerinin içine bak, orada tüm cevapları bulacaksın, tıpkı benim otuz sekiz yıl önce bulduğum gibi."

"Çoktan baktım, Blerim. Sizi temin ederim ki gözlerim sadece ve sadece ona bakıyor."

'O zaman sen de benim himayemde olacaksın'. Bana içten bir gülümseme veriyor ve gidiyor.

Taurus'un dönmesini beklerken, cep telefonumdaki notlar klasörünü açıyorum ve senaryoma ekleyeceğim fikirleri yazıyorum. Karakter dosyasına gidiyorum ve bir tane daha giriyorum: Céline.

Kardeşim Başak'ı, yüzyıllardır sergilendikleri koridorda atalarımın heykelleri hakkında goliardik bir anekdot anlatırken içtenlikle gülerken gördüm. Nadiren duyduğum bu kahkahası, fresklerle dolu yüksek tavanlara kadar yankılanıyor, Roxane'ın Venüs'ün kahkahasına çok benzeyen daha zarif kahkahası da ona eşlik ediyordu.

Geri çekilmek kaçınılmazdı.

Beklenmedik bir şekilde ev sahibemizin arkadaşlığından hoşlanıyor gibi görüldüğüne göre, neden onu muhtemelen şu anda yapmak istemediği bir şeyi yapmaya zorlayayım ki?

Zöe'nin eğlenmeye ve hata yapmaya hakkı olduğunu kafama soksam iyi olacak. Her şeye rağmen, onu güvenilirmez futbolcularımdan birini daha yakından tanımaktan vazgeçirmeye çalışacağım.

Her halükarda, Başak'ı bir göreve göndermek için rahatsız etmekten vazgeçiyorum, çünkü kız kardeşimin koruması, herhangi bir şey olması durumunda kesinlikle güvenli bir mesafede yer alacaktır.

Hayatlarındaki konumumu küçülterek kıskanç, sahiplenici babayı oynamayı aklımdan çıkarıyorum. Ben sadece ağabeyleriyim, onların ilişkilerine karışmamalıyım, özellikle de şu anda on sekiz yaşını geçmiş olanlarla. Yine de kenara çekilmeyi, onların yanlış yola sapmalarına izin vermeyi aklım almıyor.

Onlar benim çocuklarım olsaydı, daha da saplantılı davranır mıydım?

Muhtemelen bir fark yaratmazdı, çünkü onlara her zaman öyleymiş gibi davrandım.

Dairelerime giden koridorlarda yürüyorum ve Venüs'e yaklaştıkça, bu gece hayatımın en büyük ya da en iyi hatasını yapabileceğimi daha çok hissediyorum.

Ruhumun sayfalarını okumasını, gerçekte kim olduğumu, içimde taşıdığım kötülüğün kaynağının ne olduğunu ve en büyük endişelerimin renginin ne olduğunu bilmesini istiyorum.

Bu küçük kadının en sevdiğim yanı, beni hiç hissetmediğim duyguları yaşamaya zorlaması, hatta onları keşfetmem gerekirken. Fiziksel olarak ne kadar çekici hissedersen, zihinsel olarak bana o kadar yaklaşacağını biliyorum. Bedenlerimizin birleşmesinin de daha derin bir bağa yol açacağını hissediyorum.

Ve bunu onlara borçluyum.

Ona gerçeği borçluyum.

Ona sahip olmak ve kendimi şımartmak, benim için sadece fiziksel bir bağ tanımlamak değil, gerçek bir ilişki kurmaktır. Kendimi ona kaptırmak muhtemelen aynı ifadenin ifade edebileceğinden daha fazlasını ifade eder.

Ben ona sokulurdum, o da bana sokulurdu.

Bunu gerçekten istiyor muyum? Yoksa her şeyi olduğu gibi bırakmalı, pes etmeli ve duygusal imaların olmadığı, kapıları kapalı tuttuğum ve etrafıma duvarlar örmekte ısrar ettiğim için ışığın çirkinliğimin üzerine parlamadığı, cinsel açıdan basit bir hayata geri mi dönmeliyim?

Otuz sekiz yaşında, bir kadın seli yaşamış, izin verilenin sınırında cinsel deneyimler yaşamış olmama rağmen, bacaklarım Venüs'e yaklaştıkça titremeye başlıyor, yetersizlik duygusu baş ve onu incitme korkusu, içimde, ruhumun derinliklerinde şiddetle titreşerek beni pes ettiriyor.

Çünkü bu gece istediğim şey bu: Onu istiyorum.

Onunla sevişmek istiyorum.

Kendimi onun bedeninde

kaybetmek istiyorum. Kim

olduğumu unutmak için.

Benim adımları unut ve sadece onunkini söyle.

Onunla sevişmek dünyanın sonu olmayacak, bakire bir kadına ilk kez yaklaşmak o kadar da korkunç olmayacak, o kadar da... kahretsin! Cebimden cep telefonumu çıkardım.

BOĞA: Bir kalede yaşasaydınız, nerede seks yapardınız?

KRUM: Matkaplarımı tutabilecek tüm yüzeylerde! Neden bahsettiğimi biliyorsun, Krum. Tanrım.

KRUM: Bunun ciddi olduğunu görüyorum.

BOĞA: Senin aksine, ben konuşurken ciddiymdir.

KRUM: Bir bakalım... Hatırladığım kadarıyla romantik bir tip değilsiniz....

BOĞA: Romantikliğimi test etmen için sana hiç şans verdiğimi sanmıyorum.

KRUM: Arka arkaya on iki kadın siken bir adam bana kadar da romantik gelmiyor. Sadece çok fazla sik ifade ediyor!

Neden seninle konuşuyorum ki?!

KRUM: Çünkü benim sanrılarımda bazen doğru cevabı bulduğunu biliyorsun.

O zaman saçmalamaya başla. Çünkü istediğim şey bu: cevaplar.

KRUM: Benden çözüm aramak için geldiğine göre oldukça kötü durumda olmalısın. Faturanı isteyeceğim, Toro. Her neyse... Seni en nefret ettiğim yere götüreceğim.

Neden?

KRUM: Çünkü ona gerçekte kim olduğumu gösterecektim. Benimle gerçekten ilgilenmiyorsa ona kaçma şansı verirdim ya da bırakırsa, boktan bir anının üstüne temiz bir anı yarattırdım!

Mmmh.

KRUM: Zaten tam orgazmda

mısın? TAURUS: Fikrin fena

değil. Sik onu!

Ne incelik!

ARA demek istemiştin. Lanet t9! TAURUS:

Evet, doğru...

KRUM: T9'um bile aynı fikirdeyse elimden bir şey gelmez.

Artık size nasıl söyleyeceğimizi bilemiyoruz!

Sence kaçacak mı?

KRUM: O canavarı onun içine sokar sokmaz, eğer ölmezse, evet.

Merhaba, Krum.

KRUM: Yardımcı olduğumu kabul

ediyorum. TAURUS: Bunu asla tahmin

edemezdim, ama evet!

Haber bekliyorum. Kızın sağlığını önemsiyorum. Onu öldürmek gibi bir niyetim yok.

KRUM: Ne yazık ki olacak olan budur.

*On dokuz yıl önce - 19
yıl -*

"Rahatınıza bakın Bay Leclerc". Analistim şezlonguna uzanmam için ısrar ediyor ama ben sırtım dik ve bacaklarım yere sağlam basar şekilde oturmaya devam ediyorum. "Geçen sefer beni çok etkileyen bir şey hakkında konuşmuştuk. Bence bunun üzerinde durmalıyız".

"İşte bu yüzden buradayım." Ellerimi telaşla birbirine sürtüyorum ama artık sorunumla yüzleşmeye kararlıyım. "Beni iyileştirmeni istiyorum."

Terin gömleğimi ıslattığını hissediyorum. Hafif bir migren ağrısı hissediyorum, psikanalistin ofisi dönmeye başlıyor. Dr. Martin'in kaleminin defterine sürtündüğünü duyarken, benim için her zaman hazır olan bardaktan yudumladığım bir damla suyla dudaklarımı ıslatıyorum.

"Hasta olduğunuzu düşünüyor musunuz?" Doktor arkamda oturuyor, bu yüzden bakışlarına cevap vermek zorunda olmadığım için açılmam daha kolay oluyor. Genellikle insanların gözlerini delebiliyim, sadece bir bakışla diğerlerine hükmedebiliyim ama bugün, sorunu ciddiyetle ele almaya çalışırken bunu yapamıyorum.

Utanç bana saldırıyor.

"Ben hep böyle düşündüm ve bana hep böyle söylendi.

Benim sapkınlığım sağlıklı değil, başkalarına zarar veren bir şey, bu yüzden...".

"Cinsel sapkınlıklarınızı birlikte gerçekleştirdiğiniz kadınların herhangi bir şekilde mağdur olduklarını düşünmüyorum. Aslında oldukça istekliler."

"Evet, sık sık evlenme teklif ediyorlar ama bunu sadece seks için yapıyorlar. Sevişmek için onları incitmeme izin veriyorlar".

"Ama onları asla kendi istekleri dışında kesmezsiniz, değil mi?"

Asla. Tam da bu nedenle hoşuma gidiyor. Benim zevkim için bedenlerini feda ettiklerini bilmek fikri hoşuma gidiyor. Beni heyecanlandıran şey kurban edildiklerini bilme fikri."

"Dolayısıyla, aldığı haz, kan imgesinin kendisinden ziyade çok özel bir kavramdan kaynaklanmaktadır. Zevkin, kadının gönüllü bir şekilde tamamen boyun eğmesinde yattığını kabul ediyor. Doğru mu?"

"Evet, ama kesik, kan, derinin kirlenmesi, neden olduğumu bildiğim acı, ne kadar hafif olursa olsun, hepsi birlikte beni orgazma götürüyor."

"Bu unsurlar olmadan hiç orgazm oldunuz mu?"

"Elbette, ama diyelim ki normal seks söz konusu olduğunda, orgazm kestiğim zamanki kadar yoğun olmuyor".

"Belki bir gün, ona keserken yaşadıklarından daha güçlü hisler yaşatacak bir kadın bulur".

"Bilmiyorum doktor. Tek bildiğim iyileşmem gerektiği."

"Yani sapkınlığınızı tedavi edilmesi gereken bir hastalık olarak görüyorsunuz. Asıl soru, bunu gerçekten istiyor musunuz?"

"Ben...". Analistimin sorusu beni şaşırttı. Cinsel alışkanlıklarımın düzeltilmesi gerektiğini hissediyorum, ama sadece ahlaksız olduklarını bildiğim için. Yine de içimde onlarsız yapamayacağımı da biliyorum.

"Durmak istiyorum," diye karşılık veriyorum kısa bir süre sonra, ses tonumda herhangi bir inanç olmadan.

"Bay Leclerc, niyetlendiğiniz kadar hasta olmadığınızı belirtmek isterim. Bir kadının derisini kesme arzusunu bastırabilecek hiçbir ilaç yoktur. Parafiliğiniz psikolojik kökenli. İlk seferiniz belirli bir durumda gerçekleşti. Kesin bir ritüeli takiben, henüz çok genç olan zihninde sekse bakışında kesin çizgiler çizen diğer yetişkinlerin huzurunda cinsel ilişkiye girdi. Bu çizgiler, gerçekte, aşılmaması gereken kısıtlamalar veya engeller değil, takip edilmesi gereken yollar haline geldi. Hayalinde, bir erkek ve bir kadın arasındaki birlikteliğin hiçbir zaman herhangi bir sınırı olmamıştır, bu yüzden onu en çok heyecanlandıran yolu seçmiştir ve bunu yaptığı için hiçbir zaman kınandığını hissetmemiştir. Sevdiği şey, tam da ilk olduğu için abartılı derecede yoğun, benzersiz ve özel olan ilk zamanıyla yakından bağlantılıdır. İlk zamanlar herkes için unutulmazdır. İnsanları işaretler, onları yeni sınırlara taşırlar. Sizin durumunuzda bunların sizi ne kadar işaretleyebileceğini bir düşünün... Kanın, kör nesnelerin, baba figürünün, yaklaştığınız kadınla akrabalığın, onaylayan bir izleyici kitlesinin varlığında, sizde çok özel bir cinsel zevk gelişti. Siz hasta değilsiniz Bay Leclerc, sadece atipik cinsel zevkleriniz var ya da daha özel bir durumda, cinselliğe ilk kez yaklaştığınız anda hissettiğiniz belirli bir rahatsızlık nedeniyle parafiliak bozukluklardan kaynaklanan cinsel eğilimleriniz var. Onunki bir hastalık değil, cinsel bir sapmadır ve bu nedenle dürtülerini yeni, eşit derecede uyarıcı, ancak daha geleneksel sınırlara yönlendirmeye çalışmalıdır. O da herkes gibi tahrik olur, ancak belirli durumlarda daha fazla zevk alır. Seks ve yakınlaşmada normallik öznedir. Eğer bunu geleneksel bir şekilde uygulamak daha iyi hissettirecekse, o zaman deneyin. Ancak bu gerçekleşmezse, bildiği sınırları aşmadığını bildiği sürece

ve istekli bir kadın bulduğu sürece - çünkü o da ilgileniyor - o zaman sapkınılığını düzeltebilir veya ona en uygun şekilde devam ettirebilir. Çok yaygın olan fetişizm ya da mazofiliyi düşünün...!.

"Mazooofili?"

"Göğüslere özel bir ilgi duymak".

"O seviyede olduğumu düşünmüyorum, ki sanırım bu normal bir durum, yani... Kendimi..."

"Kendini bir nekrofil ile mi kıyaslıyorsun?" Boğazımda bir yumru var. "Parafilinın ölü bedenlerle seks yapmaktan aldığın zevke benzediğini mi düşünüyorsun?" Yutkunuyorum ve parmaklarım titremeye başlıyor. Yüzümü ovuşturuyorum, alnımın terlediğini hissediyorum.

"Kanın varlığı..." diye detaylandırıyorum, "kan görme dürtüsü... bu beni..." hissettiriyor.

"Yanlış".

"Aynen öyle! Sanki kadınları incitiyorum. Kadınları incitiyorum".

"Ama kendi sapkınılıkları olduğu için, mazoşist oldukları için bundan zevk alıyorlar".

Ayağa kalkıyorum ve halıyı ayaklarımın altında çiğneyerek odanın içinde dolaşmaya başlıyorum. Kravatımı gevşetip bir elimi yüzümde gezdirerek ileri geri adım atıyorum.

"Bana ne olduğumu söyleyin doktor!" diye açıkça soruyorum, şimdi gözlerinin içine bakarak.

"Sen bir piqueristsin. Ve o hasta değil. Sadece şehvetini kontrol etmeyi öğrenmesi gerekiyor. Göreceksin, bir gün artık aşırı zevk için bir kadını kesme ihtiyacı hissetmeyeceksin."

"Ya bu hiç gerçekleşmezse?"

"Eğer bir partneri oyma arzusu kadının arzusundan daha güçlüyse, o zaman bu kadının sapkınılığını düzeltmeyeceği anlamına gelecektir. Dikkatinizi çekirim, *düzeltemek* terimini kullanıyorum, çünkü bu arzudan kurtulabileceği kesin değildir. Öte yandan, dürtülerini başka zevklere yönlendirecek şekilde yumuşatabilecek bir yol arkadaşıyla karşılaşırse, bu onun duyuları üzerinde tam bir hakimiyete sahip olacağı ve büyük olasılıkla aşkı bulduğu anlamına gelecektir.

İlk psikanalistimin sözlerini hatırlıyorum. O zamanlar hiç kimse bana yardım edememişti. Yaşım ilerledikçe dışarıdan bir desteğe, beni yargılamadan anlayabilecek ve bana uzman ve profesyonel bir bakış açısı sunabilecek birine ihtiyacım olduğunu fark ettim. Dr. Martin bana umut vermişti ama o bile zamanla sefahatim, içinde yaşadığım ve debelendiğim sapkın dünya tarafından gömülmüştü. Kirli seks, ruhumun derinliklerine inme arzusunu bir kenara bırakmıştı. Karanlıkta el yordamıyla ilerlerken rahattım, ne olmak istediğimi unutmuştum. Ve sonunda, artık cinsel ilişkilerimden pişmanlık duymuyordum, en azından Claudie ile olanlardan. Yıllar geçtikçe daha da cesaretlenmişim, ta ki bir gün bir kadın incininceye kadar.

Abarttım. Ve bunu yaptım çünkü her şeyin sona ermesini ve hiçbir kardeşimin sapkın dünyamıza dahil olmamasını istiyordum.

Dairelerimin hemen altında, eskiden bayramları ve Zodyak Masasına giriş törenlerini kutladığımız, şimdi kapalı olan büyük salonda bulunuyorlar.

En sevdiğim ve en nefret ettiğim salonun kocaman kapısını açıyorum. Cebimden cep telefonumu çıkarıp Müller'e yazıyorum.

Venüs'ü *İşaretler Salonu'na* getirin. Emin misiniz efendim?
Kim olduğumu biliyor olmalı.

Cep telefonumu tekrar göğüs cebime koyuyorum ve burçları tasvir eden devasa tablonun önünde durup bekliyorum.

Yaralarımın hepsi açık kaldı.

Sadece yanmaya katlanmayı öğrendim.

Çoğu zaman, hayatımda bir kadını sevmekten korktuğum bu noktaya nasıl geldiğimi hatırlamak için parmağımı sokar ve anıları tekrar görene kadar kazırım.

Ve her şey burada başladı. Henüz on üç yaşındayken burada kayboldum.

Aileye inanmayı bıraktığım, kafamda ve sonra hayatımda *kendi* aile kavramımı yarattığım yer burasıydı.

kardeşlerime geçti.

Ve belki de Krum haklıdır, ona gerçekte kim olduğumu göstermek, hayatımın kitabını onun eline vermek, dibe vurduğum yerde, onun benim için yaratılıp yaratılmadığını ve benim, olağanüstü bir şekilde, onun için yaratılıp yaratılmadığımı anlamaya hizmet edecektir.

Çünkü Venüs her şeye rağmen yanımda kalırsa, belki de hiçbir hastalığımın olmadığı ve sadece en büyük arzum olabilecek biriyle tanışmam gerektiği doğru olacaktı.

Müller bana kalenin devam eden tadilat nedeniyle girişe izin verilmeyen bir kanadına kadar eşlik ediyor. Bana geniş koridorun sonundaki büyük bir kapıyı işaret ediyor ve beni yalnız bırakıyor. Taurus'un orada beni beklediğini ve benimle konuşmak istediğini söylüyor.

Mermer zemini kaplayan şeffaf selofana basıyorum. Etrafta restorasyon malzemeleri; havada taze boya kokusu. Alet labirentini geçiyorum, topuklarım plastiğin üzerinde çıtırdıyor, ta ki restore edilmiş parçaya ulaştığımda gürültüyle gümleyene

Başımı eğmemi gerektirecek kadar yüksek olan devasa kapıya bakmak için duraklıyorum. Parmağımı uzatıp ahşap üzerindeki kabartmaları hissetmeye başlıyorum. Bu bana annem, babam ve Roxane ile İtalya turlarımdan birinde Vatikan'daki Aziz Petrus Kilisesi'nin Kutsal Kapısı'nda gördüğüm süslemeleri hatırlatıyor. Ancak buradaki eserler tamamen farklı. Tur rehberinin bize yaptığı açıklama aklıma geldi. Bu kapının insan ile Tanrı arasındaki birliği temsil ettiğini ve bu kapıdan geçmenin *kurtuluşa* ulaşmayı simgelediğini söylemişti.

Altın kakmalı tasvirde anlatılan hikayeye dikkatle bakıyorum: erkekler ve kadınlar var, bazıları nesneler tutuyor, bazılarının boynuzları var ve diğerleri yarı insan yarı hayvan kılığında yeniden üretiliyor. Bunların Zodyak'ın on iki burcu olduğunu fark ediyorum ve kaledeki varlıklarını anlamlandırmaya başlıyorum. Bir tahta doğru ilerlerken çeşitli burçların alayını takip ediyorum ve sonra orada, bunun ünlü Kutsal Kapı'ya benzemediğini kanıtlayan, kafataslarından yapılmış bir sandalyede oturan, Zodyak'ın selamını alan şeytan var. Daha yukarıda, sanat eserinin bir başka halkasında, büyük bir meşe ağacı köklerini uzatarak yuvarlak bir masa oluşturuyor ve yine masanın etrafında oturan on iki burç sembolü merkezde yer alıyor. Elimi Boğa burcunun üzerine koyuyorum.

Zorba boynuzlar ve sert bir bakış bana hemen Taurus'u hatırlatıyor, parmaklarımı birbirine bastırıyorum ve kapı gürültüyle gıcırdayarak açılıyor.

Bu noktada, bu ürkütücü illüstrasyonlar üzerinde durmayı bırakıp koridoru geçiyorum.

İçinde bulunduğum ortam çılginca. Prenses Sissi'nin Franz'ıyla Viyana valsi yaptığı harika filmler dışında hayatım boyunca hiç görmediğim bir alan.

Açık renk mermer ve yaldızlı kakmalarla kaplı gerçek bir balo salonu. Zemin o kadar parlak ki aynada kendimi görebiliyorum, duvarlar altın süslemelerle ve her biri için bir burç tasvir eden devasa tablolarla süslenmiş.

Tavan çok yüksek, avizelerden sarkan kristaller ışıltıyor, antika döşemeli, hepsi altın renkli, kırmızı işlemeli birkaç dairesel yatağın üzerinde mükemmel bir şekilde asılı duruyor.

Onu görür görmez kalbim çarpmaya başlıyor.

Taurus Leclerc her şeyi kendi içine hapseder. Etrafındaki ışıltı kaybolur, manyetizması baskın gelir ve kendinden emin duruşu dışında sanki etrafındaki ışıklar sönyormuş gibi hisseder.

Figürünü sadece arkadan görebiliyorum: sıkı poposunun şeklini şekillendiren siyah bir pantolon giyiyor; beyaz gömleği omuzlarındaki kaslara harika bir şekilde yapışıyor; kolları ön kollarının üzerinde, elleri ceplerinde ve saçları her zaman düzenli. Karşı duvarın tamamını kaplayan devasa bir tabloya bakarak beni bekliyor. Resmedilen imgeler giderek daha rahatsız edici hale geliyor, tıpkı illüstrasyonu içeren büyük taslak gibi. Her zaman bir şeytan, bir iblis, kötülüğün kralı Lucifer'i anımsatan bir şey. Resimde burçlar birbirleriyle savaşıyor, Boğa Aslan'la savaşıyor ve Başak Oğlak'ın altında yatıyor. Resmin geri kalanına bakmayı bırakıyorum ve yavaş bir adımla Boğa'ya ulaşım onu kuşatıyorum.

"Burası neresi?"

Yüzü yavaşça bana doğru dönüyor, parlak gözleri içime işliyor, dudakları usulca, her zaman bildiğim ve bana güven veren tanıdık bir gülümsemeye dönüşüyor.

"Bu benim cehennemim.

Cebinden bir el çıkarıp bana uzatıyor. Tereddüt etmeden elini sıkıyorum ve bu tuhaf ziyarette bana eşlik etmesine izin veriyorum.

"Cevap istiyordun, Venüs. İşte sorularının tüm yanıtları."

Parmakları tutuşunu yoğunlaştırıyor ve ben bir dayanak, onu destekleyebilecek bir çapa hissediyorum.

Bana ne derse desin ve ne olursa olsun onun yanında olduğumu en başından anlamasını sağlamak için parmak eklemlerini öpüyorum.

Taurus dudaklarımın öpücüklerini koparmasına izin veriyor ve sonra elimi bırakmadan kolunu bana doluyor.

Beni kendine yakın tutuyor, kendimi sadece erkeğiyle yürüyen bir kadın gibi hissettiriyor, penceresiz bir yerde, bir tür paralel dünyada, onu derinden etkilemiş olması gereken bir evrende.

"Hanedanım, yüzyıllar boyunca bu odada, bazen seçkin bir çevrede önde gelen kişileri bir araya getirme işlevi gören, bazen de sadece aşırı erotizm sanatını uygulama işlevi gören cinsel ritüeller uyguladı". Benimle duygusuz bir şekilde konuşuyor, sesi sanki bir iş stratejisini soğukkanlılıkla açıklıyormuş gibi sert ve durağan.

"İşte burası videonun şenliklerinin tüketildiği yer".

"Ve sadece bu da değil. Taurus ellerimizin birbirine dolanmasını gevşetiyor. Yavaşça arkamda pozisyon almak için üzerimde süründüğünü hissettiğimde tenim karıncalanmaya başlıyor.

Beni arkamdan sarıyor, sert kolları kalçalarımı kavırıyor, çenesi omzuma yaslanıyor.

Ağzını aramak için yüzümü çeviriyorum ve kokusu beni sarhoş ediyor, kontrol edemediğim bir dürtüyle beni ona çekiyor.

Taurus'un dudakları yavaşça açılıyor, beni sakince karşılıyor. Kendimi bırakıyorum ve onun saldırısına, benimkini bulmak için lanet olasınca yavaşça gezinen diline, beni nadiren ısırarak dişlerine, sonra benimkine dönen dudaklarına teslim oluyorum.

Dil üzerine dil.

Dudak dudağa.

Parmakları kalçalarımı kavırıyor.

Vücudu seğiriyor.

Bitkin iç çekişi öpüşmeyi bitiriyor, sanki bitirmek istemiyormuş gibi. Ama benimle konuşmak zorunda, bana bir şey söylemek zorunda olduğunu biliyorum.

Suçunu itiraf etmeye niyetin var mı?

Benim için hiç yok ve bunu bilmesini istiyorum.

"Geçmişini haklı çıkarmak zorunda değilsin." Burnu benimkine . Beni sıkıca sıkıyor ama konuşmama izin veriyor. "Her ne yaptıysan

herhangi bir şekilde ve herhangi bir kişiyle, senin hakkında hissettiklerimi asla değiştirmeyecek'.

Taurus'un çenesi omzuma yaslanmak için geri dönüyor. Önümüzde hiçlik, boş salon.

"İlk seferim," diye itiraf ediyor alçak sesle, "burada, bu odanın ortasındaydı. Yerde bir mum çemberi ve ait olduğum Masa'nın, yani çok güçlü bir organizasyonun Burçları vardı. Burçların, atalarım tarafından yüzyıllar boyunca prestij ve gücü korumak için yaratılan bir Düzenin temsilcileri olduğu anlaşıyor. Ve orada, o çemberin etrafında, diğerleriyle birlikte babam ve büyükbabam vardı. Ancak içeride Claudie halam vardı. O zaman anlamamıştım ama o gün bir daha çıkmamak üzere çemberin içine girmiştim. Zodyak Tablosu'nun bir parçası oldum ve bunu hassas bir ritüel aracılığıyla ona erişerek yaptım".

"Seks yoluyla," anlıyorum.

"Seks yoluyla," diye onaylıyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. "O masada büyükbabamın yerini aldım. O dışarı çıktı ve ben içeri girdim. Sembolik olarak, bu grup seks yoluyla başarıldı."

"Teyzen on iki İşaret'in hepsiyle seks yaptı mı?" diye soruyorum utanarak ama çok da skandalmış gibi görünmemeye çalışarak.

"Evet. İlk bendim, o benim günümdü. Sonra dedem de katıldı, çünkü burayı bana bıraktı".

'Bu çok... bir ritüel'.

"...Sapkın.

"Evet." Taurus bana bir öpücük daha veriyor, ama bu kez yumuşak dudakları boynumda duruyor ve duyularım daha fazlasını arzulamaya başlıyor.

"Baban neden kadınıni paylaştı?"

"Çünkü Zodyak çemberi çok küçük ve belirli şeyleri yapmaya istekli, belirli genetik özelliklere sahip, sağduyulu kadınlar bulmak hiçbir zaman kolay olmadı. Claudie Teyze sözleşmeyle hanedanın bir parçasıydı ve sadece evlilik sözleşmesini kastetmiyorum".

"Anlıyorum, ama... baban ve deden neden senin..." diye yüksek sesle söylemeye dilim varmıyor.

"Çünkü hanedanlığımız bunu sağlıyor. Aile üyelerim ilk Leclerc tarafından yaratılan orijinal ideolojiyi takip . İlginç DNA taşıyıcıları seçerler ve bunları grubun uygunluğuna göre kullanırlar. Bunun gibi,

Bazı insanlar diğerkleriyle ve diğerkleri de diğerkleriyle, akrabalık bağıını tamamen göz ardı ederek birleşebilir. Atalarım seksi birlikteliklerin en sağlamı, erkekleri güce, gücü de bazı erkeklere bağlayabilecek en önemli mühür olarak görürdü. Tüm Leclercler her zaman bu ilkelere uymuşlardır.

"Peki işe yaradı mı? Gücü korumak, yani'.

"Her zaman işe yaramıştır.

"Peki ya siz? Tüm bunların ortasında hiç tiksinti hissetmediniz mi?"

"Evet Venüs, bunu birçok kez hissettim ve bugün de hala hissediyorum".

O kadar net irkiliyorum ki Taurus bırakıyor. Omuz silkip dönüyorum ve nadiren olduğu gibi alçak ve korku dolu gözlerini arıyorum.

Yüzünü kavıyorum, gür sakalları avuçlarımı yakıyor, bakışlarını bana çevirmesini istiyorum, bu yüzden zorla onu bana bakmaya zorluyorum.

"Sen benim aşkımsın," diye fısıldıyorum. Ve daha fazlasını söyleyemiyorum. Koruma içgüdüğü beni ele geçiriyor. Görmemesi gereken şeyleri ve kim bilir daha neleri görmüş olan o çocuğun etrafını sarmaya hazır bir kanat hissediyorum. Ona sarılıyorum, kendimi onun güvenli kollarına bırakıyorum,

Kanatlarını açsınlar.

Ve iki melek gibi birbirimize sarılıyoruz. Şu anda bizi böyle hayal ediyorum: ben beyaz bir kanatla, o siyah bir kanatla. Ama sarılmış, ortak yaşam içinde. Biri diğerkini destekliyor. Sadece birlikte uçabilen iki yaratık.

"Bu yüzden bana daha fazla dokunmak istemedin; benim için özel bir ilk sefer diledin; küçük bir kızken aşamaları aceleyle geçmeme izin vermedin; burada, şimdi, gerçeğin ardından seni seçmem için beni özgür bıraktın."

Taurus yüzümü alıyor, gözleri parlıyor ama duygularını kontrol etmekte son derece becerikli, saçlarımı oynatıyor, yanaklarımı, sonra dudaklarımı okşamaya devam ediyor.

Alnını benimkine dayıyor ve benimle ağızdan ağıza konuşuyor.

"Bekledim, dudaklarımı ısırarak onları yapmamam gereken yerlere koymaktan kaçındım. Sana hak etmediğin şekilde dokunmamak için parmaklarımı keserek bekledim. Bedenimi arzudan uzak tutarak bekledim. Seni bekledim, çünkü en çok almaya hakkın vardı ve ben, o zamanlar, sana zaten yanlış vermediğim hiçbir şeyi veremezdim. Benim yaşamadığımı senin yaşamayı istedim. Kararlı, güvenli, kendini sadece sana gerçekten saygı duyacak kişilere vermeye istekli olduğunu bilmek istedim. Ve ben,

Seni zaten gözlerimle, bedenimle, ruhumla ve kalbimle sevdiğim halde, almaya, boğmaya, ruhumu hapsetmeye ve kalbimi durdurmaya karar verdim. Sekiz yıl boyunca durdurdum Venüs, çünkü her şeyden önce bir kadın olarak kim olduğunu, sonra da benimle kim olabileceğini bilmeni istedim.

Bir damla gözyaşının yanağımdan süzüldüğünü, dudaklarıma ağır ağır düştüğünü ve Boğa'nın ağzında kayboldüğünü hissediyorum. Benden çalıyor, tadını çıkarıyor ve ağırlığını benim yerime alıyor, sanki birbirimize dayattığımız o yokluk yıllarını sadece anıyı hafifletmek için tutmak istiyormuş gibi.

"Hiç bu kadar sevildiğimi hissetmemiştim. Asla! Bana hissettirdiklerin tarif edilemez. Korkarım hissettiklerimi doğru kelimelerle ifade edemiyorum."

"Hiçbir şey söylemek zorunda değilsin. Sadece bana bir söz vermelisin...". Gözlerimi kırıştırıyorum ve Taurus parmak ucuyla son duygu damlasını da yok etmeme yardım ediyor. "Beni memnun etmek için asla bir şey yapmamalısın. Beni memnun etmek için asla kendini bir kenara bırakmamalısın. Eğilmeni istemiyorum. Venüs'ü istiyorum, gururlu ve inatçı. İnatçı ve güçlü. Seni incitmeme asla izin verme."

Parmakları enseme dolanıyor, bastırıyor ve beni sarsıyor, kelimeleri vurguluyor, bedenimde titreşmelerini sağlıyor ve kafamı daha da karıştırıyor.

"Neden?"

"Söz ver bana!"

İçini çekiyor, rahatladığını ve içinde taşıdığı yükün hafiflemeye başladığını hissedebiliyorum.

Elimden tutup beni kırmızı bir kumaşla kaplı mermer bir rafın bulunduğu duvara doğru çekiyor.

Taurus kumaşı alıyor ve içindekileri keşfetmeden önce onayımı almak için bana bakıyor. Başımı sallıyorum ve ipeği çıkarıyor.

Vitrinlerde bir dizi altın bıçak parıldıyor.

Şaşkınlıkla dudaklarımı aralıyorum ve elini daha sıkı kavıyorum. Bıçakların ne için kullanıldığını anlamaya çalışarak şaşkınca göz kırptıyorum ama on iki tane olmaları, daha önce bahsettiği ritüellerde kullanıldıklarını düşünmeme neden oluyor.

Taurus rastgele bir tanesini okşuyor, parmakları kabza boyunca kayıyor, sonra keskin ucunda durana kadar bıçağın üzerinden geçiyor. Zümrüt yüzüğü altının arasında parıldıyor.

Bu kez bana bakmıyor, anılarının girdabında emilen nesnelere bakıyor.

"Ayinler kesmeyi içeriyordu. Kurban edilenin kanı masanın kapısını açıyordu. Benim ilk seferim de böyleydi. Claudie'nin vücudunda kesikler açtım, ancak başındaki örtünün altındakinin o olduğunu bilmiyordum. Göğüslerine yakın bir deri parçası seçtim, küçük bir kesi yaptım ve mor sıvının vücudundan yavaşça aktığını gördüm. Yakında sahip olacağım ilk çıplak beden. Sonra onunla seks yaptım. Başlığını çıkardıklarında şok oldum, ama zamanla hanedanımın sefahatinden cesaret alarak, vücudumla hangi deliği doldurduğumu umursamadan cinsel açıdan çapkın bir hayat sürmeye devam ettim.

Bu noktada bana bakıyor, bende bir onaylamama işareti arıyor, ama ben ona sadece tatlı, anlayışlı bir gülümseme veriyorum, çünkü Boğa'nın bunu asla seçmediğini, böyle bir fiziksel ilişkiyi kendi inisiyatifiyle başlatmaya karar verecek kadar sorumsuz olmadığını bilmek beni yüreklendiriyor. Onun o olduğunu bilmiyordu, yetişkinler tarafından yönlendirilmişti. Aman Tanrım, o...

"Kaç yaşındaydın?" diye soruyorum, cevabı bilmekten korkarak.

Taurus sertleşiyor, adem elmasının aşağı yukarı sallandığını görüyorum, elimi tutuşu gevşiyor ve aynı el diğeriyle birlikte cebine giriyor.

Benden uzaklaşıyor.

Belki de beni yakmaktan korktuğu için geri çekiliyor.

"Neredeyse on dört.

Gözlerimi kapatıyorum ve yine duygularım beni ele geçiriyor. Her şey gittikçe daha anlamlı hale geliyor. Onun temkinliliği, seks konusunda mesafeli ve katı oluşu. Beni korumak istemesi.

Onun asla yaşayamayacağı bir hayatı yaşamama izin verdi.

Ve ben buna saygı duyuyorum.

Tekrar yüzünü alıyorum, açık bir kalple onunla konuşuyorum.

"Ve sen, gerçekten, tüm bunlar yüzünden seni daha az sevebileceğimi mi düşündün?"

"Bu benim için derin bir utanç kaynağı.

"Benim için sadece daha güçlü bir sen varsın". Dudaklarımı onunkilerin üzerine koydum ve onu öptüm.

"Ve bir milyon tane daha *seni seviyorum*." Taurus bırakıyor, ensemdeki saçlarımı tutuyor ve beni daha tutkulu olmaya teşvik ediyor. "*Seni sonsuza dek seviyorum!*"

"Bana beni sevdiğini her söylediğinde, bana bir gün daha hayat veriyorsun." Benden ne kadar hayat aldığını ve bana ne kadar hayat verdiğini bilmiyor.

"Daha işim bitmedi Venüs!" diye ekliyor, uzaklaşarak.

"Başka ne var?"

Taurus dönüyor ve bıçaklara doğru yürüyor. Birini kapıyor ve kalbim daha hızlı atmaya başlıyor.

Az önceki konuşmayı hatırladım. *Seni incitmeme izin verme... Bana boyun eğmeni istemiyorum... Beni memnun etme... Asla. Asla ve asla.*

"Söz vermiştin Venüs!" diyor sertçe, bıçağı elinde tutarak.

"Ne... bu ne anlama geliyor?"

"Eğer şimdi sana seni kesmek istediğimi söyleseydim, seni becermeden önce. Ne yapardın?"

Dünyam bu görüntüde duruyor: sevdiğim adam, altın bir bıçak tutmaya niyetli.

Hayatı boyunca beni kendinden uzak tutmaktan başka bir şey yapmadı, beni korudu, koruyucu meleğim oldu; beni hiç kimsenin sevemeyeceği kadar sevdi ve şimdi beni sınıyor.

Benim de onu aşırı bir şekilde sevip sevmediğimi mi görmek istiyor? Yoksa ona boyun eğmememi mi istiyor?

Ama daha önemlisi, aşk için, kesilir miydim?

"Venüs!" diye sesleniyor, telaşla. Belki de kaçtığımı görmekten korkmuştur. Bunu asla yapmam.

"Bunu size söyleyebilirim... İlk denemeden sevip sevmediğimi bilemem."

Taurus sözlerimi duyunca gözlerini kocaman açıyor, sonra ben anlamadan gülmeye başlıyor.

"Venüs benzeri bir yanıt!"

Kollarımı göğsümde kavuşturarak, "Beni doğramak istiyorsun diye canımı kurtarmak için kaçtığımı göremeyeceksin," diye karşılık veriyorum.

Taurus gülümseyerek yaklaşıyor. Dudaklarını alnıma dayıyor ve gözlerimi kapatıyorum, ancak tekrar açtığımda bıçağın yüzümün önünde parladığını görüyorum.

"Ben ciddiym, aşkım." Bu iki kelimenin üzerimde olağanüstü bir gücü var, o kadar ki şimdi ona bakarken, sapkınlığında o kadar yaramaz, şehvetli ve ahlaksız ki, heyecanın yaklaştığını hissediyorum.

"Ciddi olduğunu biliyorum. Ama vücudumda tam olarak nasıl ameliyat yapmayı planlıyorsun?" diye göz kırpıyorum ve fermuarı arkama çekiyorum. Onu kaydırmayı başardım

Çünkü çok yüksek değil. Boğa'mın gözbebekleri büyüyor, mavinin bir kısmını kaybediyor.

Bıçak elinde kaldı.

Kesilmek istemiyorum. Eğilmek istemiyorum.

Ama ben oynamak ve bu oyunu onun için keyifli hale getirmek istiyorum.

Elbise yere kayıyor ve Taurus'un gözleri siyah dantelle kaplı göğüslerimin üzerine yağıyor.

Topuklarımla gürültülü bir şekilde yere vurarak bacak bacak üstüne atıyorum ve bakışları kapalı yarığım takılıyor.

"Burayı kesmek ister misin?" diye soruyorum, bir kayışı kolumdan aşağı kaydırarak. "Yoksa burayı mı?", diğerini kaydırıyorum. "Bir şey kes!" diye alay ediyorum onunla.

Taurus sesli bir şekilde iç geçiriyor. Bir eliyle beni popomdan tutuyor, bıçağı asla bırakmıyor ve beni vücuduna yaklaştırarak ne kadar tahrik olduğunu hemen hissettiriyor. Bizi birleştiren öpücük sert ve güçlükullandığı erotik yük bacaklarımın arasında bir elektrik yükü gönderiyor.

"Bir şey kes!" diye inliyorum dudaklarına.

"Senin harika vücudunu bozmadığım sürece yüzümü keserdim!" Beni döndürüyor ve ereksiyonunu kıcıma çarpıyor, beni vücutlarımız arasındaki harika birleşimin tadını çıkarmaya bırakıyor.

Taurus'un boştaki eli sütyenimin kuplarının ortasını kavrarken, bıçağın görüş alanımın altında belirdiğini görüyorum. Bıçağı kumaşın altına sıkıştırıyor ve hızlı bir vuruşla ince ipliği keserek göğüslerimi serbest bırakıyor.

"Kıpırdama!" Soğuk altını meme ucumda hissediyorum, keskin tarafı cildimden titizlikle uzak duruyor. Pürüzsüz tarafı areolanın etrafına sürtünüyor. Vücudum geriliyor, göğüslerim dokunulmak için hevesle kalkıyor, kendimi onun ereksiyonuna karşı daha da sertleştiriyorum.

"Kes beni!" diye alay ediyorum onunla.

"Ne yaptığını biliyorum, küçük cadı!"

"Ah, öyle mi?" Pantolonunun kapağını aramaya başladım. Arkam dönük olmasına rağmen hemen düğmelerini açmayı başarıyorum. Parmaklarım Taurus'un boxer'ının içine dalıyor, ama o kadar ileri gitmiyorlar çünkü ereksiyonu zaten buyurgan ve tüm alanı kaplamış durumda.

"Seni kesmek için duyduğum arzunun, senin için duyduğum daha güçlü olup olmadığını görmek istiyorsun!"

"Hayır!" diye döndüm, göğsünü ortaya çıkarmak için gömleğinin düğmelerini açmaya başladım. "Seninle birlikte arzularımızı gerçekleştirmenin en güzel yolunu bulmak istiyorum."

Meme ucunu ısırır ısırmaz, "Ben bir piqueristim, Venüs," diye nefesini tuttu. "Bir kadını becerirken derisini kesmekten zevk alıyorum!"

Bir elimle çenesini tutuyorum ve onunla eşitmişim gibi konuşmaya çalışıyorum.

"Senden ve bana yapmak istediklerinden kaçmam için çok uğraşıyorsun."

Yaydığı yarım gülümseme tüm şüpheleri ortadan kaldırıyor.

"Aşkımı kullanıyorum".

"İsteseydim, bana sahip olduğunda *buna* ihtiyacın olmadığını göstermek için beni kesmene izin verirdim," diyerek bıçağı elinden alıyorum ve bizden fırlatıyorum. Odada çıkan ses beni ürpertiyor. "Bu gece yine de sana kanımı vereceğim. Beni sertçe almanı istiyorum Boğa ve bunun senin için de bir ilk olmasını istiyorum."

"Lanet olsun!" diye küfrederek beni kollarının arasına aldı. Bacaklarımı etrafına doluyorum ve kendimi ereksiyonuna karşı şiddetle itmeye başlıyorum, bu sırada popomu sıkıyor ve ağzımı şiddetle araştırıyor. "Seni nasıl da seviyorum!"

"Kan mı istiyorsun? Sana vereceğim! Ama bir şartla.

"Ne istersen. Senin için her şeyi yaparım!"

"Cinselliğimi ifade etmekte özgürüm. Eğilip bükülmüyorum. Boyun eğmem. Ama denemek istersem, bana izin vereceksin."

Taurus beni tutkuyla öptü. Bunun olumlu bir cevap olduğunu hissediyorum. Beni yuvarlak yataklardan birine götürüyor ve sırt üstü yatırıyor. Şiddetle üzerine düşüyorum, onu vücudumda buluyorum, gömleği açık, kocaman penisi pantolonunun fermuarından dışarı bakıyor.

"Sana daha önce de söyledim, Venüs. Senin harika vücuduna bir toplu iğnenin ucuyla bile dokunmadığım sürece yüzümü keserim, yüzümün şeklini ömür boyu bozarım."

Karnımı öpmeye başlıyor, külotuma kadar açgözlülükle ısıyor ve yalıyor.

Yere eğilip attığım bıçağı bularak gözden kayboldu.

"Bu, şu andan itibaren, seninle sadece kıyafetleri kesmeye hizmet edecek!"

Bıçağın peştemalimin kumaşını geçtiğini hissediyorum, tam Venüs'ün tepesinde.

Soğuk ve tam da böyle hassas bir noktada keskin olduğunu bilme hissi beni hem meraklandırıyor hem de korkutuyor.

"Beni tahrik ediyor!"

"Ve sadece böyle mi? Seni böyle mi tahrik ediyor?" Taurus bıçağı ustalıkla döndürüyor, ağzından kavırıyor ve kabzasını hassas tenime sürterek yarığıma doğru ilerliyor.

"Bacaklarımın arasında başka bir şey olmasını tercih ederim."

Ama hançerle oynaması, onu bastırması ve seksimin kıvrımları arasında yavaşça kaydırması, ne kadar heyecanlı olduğumu, ona sahip olmayı ne kadar istediğimi hissetmemi sağlıyor. Şimdi!

Taurus'un muhtemelen pek çok kez, pek çok kadınla, benim asla taklit edemeyeceğim şekillerde seks yaptığı bu dairesel yatakta inliyor ve kıvraniyorum ama yine de onu sanki kendisi için bile nihayet seksi bir ilk haline getirmek için burayı kasten seçmiş gibi tatmin olmuş görüyorum. Benimle, hakkının verilmediği yerde.

'Daha önce hiç bakire bir kadınla yapmadım,' diye beni şaşırtıyor.

"O zaman bu gerçek bir ilk."

Taurus bıçağı tekrar çeviriyor ve bu sefer bıçak külotumun altında. Gözlerimiz ayrılmıyor, bacaklarım daha da açılıyor, onun da tahrik olduğunu gördükçe cinsel organım ıslanıyor.

Taurus'un kolu seğiriyor ve temiz bir kesikle külotum yırtılıyor.

Hançeri ısıyor, tutuyor ve hareketlerini zihnimin gözünde , gömleğini, sonra ayakkabılarını, sonra pantolonunu çıkarırken gözlerimle yiyorum ve... Ve sonra çıplak duruyor, bıçağı bir kenara koyuyor.

Penisi o kadar büyük ki, yarığıma dayandığı anda nefesim kesiliyor.

Temas hoş, yaydığı sıcaklık rahatlatıcı, bu yüzden onu daha iyi hissetmek için hareket etmeye başlıyorum.

Taurus üstümde yatıyor, dirseklerini vücudumun iki yanına koyarak ağırlığını destekliyor. Ayak bileklerim hâlâ topuklarının bağcıklarına sarılıyken kalçalarına sarılıyorum. Onu kendime doğru çekiyorum, ama o kendini tutuyor, hala bilinçsiz olan bedenimin sadece ucunu hissetmesine izin veriyor.

"Hazır mısın?"

"Seni ilk gördüğüm andan beri hazırım." Saçlarını tutuyorum çünkü acıtacağını biliyorum. Çılgılık atmamak için kendimi zor tutuyorum, çünkü onun endişelenmesini istemiyorum. Kalbimin çılgınca attığını hissediyorum, çünkü

Bu hayatımdaki önemli bir an, bana vermek istediğı bir şey.

"Ve seni ilk gördüğüm andan beri bunu istiyorum." Seksinin zirvesi kıvrımlarımın arasından süzölüyor.

"Kendini tutma. Benim için endişelenme. Endişeleniyorum."

"Sen benim aşkımsın, bunu biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum!" Taurus santimler çalmaya başlıyor ve ne kadar çok yer kaplarsa, o kadar çok yeni bir yanma hissediyorum.

"Bundan sonra tamamen benim olacaksın Venüs ve hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin seni benden almasına izin vermeyeceğim."

"Evet..." Nefesimi tutuyorum. Vücudu... çok fazla olmaya başlıyor!
"Ah!"

"Eğer inlersen bebeğim, henüz içeri girmemişken bile bunu yapmaya başlarsan... çıldırırım!"

Hala gelmedi mi?!

Bir şeylere daha fazla tutunma ihtiyacıyla ağzını arıyorum. Ayak bileklerimle saçlarını ve poposunu kavriyorum ve beni ikiye ayırdığını hissettiğim anda tırnaklarımı sırtına batırarak dudaklarını ısıriyorum.

"Taurus!" Bağırışım tavanlara kadar yankılanıyor, burayı farklı bir anla dolduruyor, diğerlerini silen bir anla. O kadar güçlü, o kadar kuvvetli bir an ki, onun için bir değeri olabilecek tek an haline geliyor.

Ve benim için.

Burnumu Venüs'ün yüzüne yerleştiriyorum ve onu sakinleştirmek için yanağına doğru iç çekiyorum. Hâlâ onun içindeyim ama daha ileri gitmiyorum. Daha yolun yarısına bile gelmedim ve hedefe ulaşmaktan çok korkuyorum. Her şeyin zaten çok fazla olduğunu hissediyorum, nihai, özdeyiş.

O kadar küçük ki, altımda, bana sarılmış, onu kırmaktan, bu anı çok acı verici bir hale getirmekten korkuyorum. Gözlerini kısıtığını ve içgüdüsel olarak geri çekildiğini, işgal ettiği santimleri kaybettiğini görüyorum.

Dudaklarını arıyorum ve kendimi onlara yapıştırıyorum, kendimi ona doğru iterken dişlerinin ısırıldığını hissediyorum.

Her şey bir duyu patlaması. Deride ürperme ve karıncalanma. Midede vahşi danslar. Kanda gelgit dalgaları. Kemiklerde depremler.

Bu nihai coşkudur.

"Her şey mi, bebeğim?"

"Evet".

Yalan söylediğini biliyorum. Onun tatlılığı beni sakinleştirmeye yetmeyecek.

Gerçek şu ki, korku bana saldırıyor ve her şeyi hak ettiği gibi mükemmel hale getirme düşüncesi beni fiziksel ve duygusal olarak çok açıkta hissettiriyor.

Onu sevdiğimi göstermekten başka ne yapacağımı bilemiyorum, ama onunla birlikte bu duygunun bile gelebileceğimi, daha saf bir şeye ulaşabileceğimi hissediyorum: erkekler tarafından çok aranan bütünlüğe.

Seksin böyle olması tesadüf değildir: bedenlerin birleşmesi, ruhların birleşmesi, görülemeyen, dokunulamayan ve derinlerde yaşayan bir şeyle ilgili olan karşılaşmalar.

Ve Venüs onu o beyaz elbisenin içinde, kirlenmeye hazır bir bakire gibi gördüğüm ilk andan itibaren beni büyüledi.

Ve ben onu kirletiyorum, geri dönüşü olmayan bir şekilde.

Onu damgalıyorum, vahşice.

Vücudu beni eziyor, beni içine çekiyor ve aynı zamanda reddediyor, beni kontrollü bir güçle, dizginlenmiş bir arzuyla yavaşça mücadele etmeye zorluyor. Kendimi zorla içine itme arzumu dizginliyorum ve kollarımı titreten bir basınçla daha da içeri itiyorum. Biraz, sadece sıcak tenini penisimin etrafında hissetmeme yetecek kadar. Biraz daha, ben içine girdikçe parçalanan bariyere dokunana kadar. Ve biraz daha, beni geri çekilmeye zorlayan o duvara çarpana kadar.

Kazandığım alandan yararlanarak ve onu bedenime alıştırmaya çalışarak pozisyonuma devam ediyorum.

Yanlardan yırtılan gözlerimi onunkilere zincirliyorum. Venüs şikâyet etmiyor, ama acısını sırtımı tırmalayan tırnaklarıyla, popoma bastıran topuklarıyla, dudaklarımı ısırmadığı zamanlarda onunkileri ısırarak dişleriyle ifade ediyor.

Başını dirseklerimin arasına hapsediyorum, dirseklerim gerginlikten, tehlikeli dengeden, arzumu kontrol etmenin zorluğundan ve onu sertçe becermek için duyduğum çılgın arzudan titremeye devam ediyor.

"Nasıl bir şey bebeğim?"

"Büyük," diye inliyor.

"Hayır, aşkım, daha büyük!" Bir inilti çıkardım, daha sonra onun küfürüyle örtüldü.

"Siktir!"

Geri çekiliyorum ve yeniden geri çekiliyorum, fethedilen ölçüdeki alanımı dayatıyorum.

"Peki şimdi nasıl?"

"Daha da iyi".

"Hayır, aşkım, böylesi daha iyi!" Ve daha sert itiyorum, tekrar çılgınlık attığını duyuyorum.

"Taurus!" Seksim onun içinde nabız gibi atıyor, kaslarının etrafında daha da sıkılaştığını hissediyorum. Lezzetli bir şekilde boğucu.

"Şimdi ne olacak?"

"Lütfen, Taurus, hepsini al. Al beni!"

Göğüslerinden birini okşuyorum, parmaklarım göğüs ucuna işkence ederken diğerini ağzımla emiyorum. Onu kucaklamak için duraklıyorum.

Hala nazıksın.

Hala sabırlıyım.

Hala hassas.

Doğam, özlemim, hoş ve dar bir tünelde olma hissi beni rahatlamak için hareket etmeye itiyor. Bunu yaparken, ona yanmanın üstesinden gelen ilk zevk parıltılarını vermeyi de başarıyorum.

Dudaklarına koşuyorum, çünkü bir kadına sahip olduğumda asla yapmadığım gibi onları arzuluyorum, kendimi onlara bağlıyorum ve emiyorum.

"Isır beni bebeğim, çünkü seni benim yapmak üzereyim." Ve yapıyorum.

Venüs teslim oluyor, onu aldığım anda rahatlıyor. Ve o benim.

Ağlamasını yiyorum, inlemelerini ısıırıyorum, yıllardır bana eziyet eden tüm arzuyu ona yöneltiyorum ve karşılığında ona sahip olmak için şiddetli bir arzu duyuyorum.

Ve vücudu benim için açılıp parçalandıkça, daha büyük bir ritimle, daha büyük bir tutkuyla içine giriyorum, bir an için bile olsa tenine keskin olmayan bir cisim yerleştirme, onu kesme, kanamasını görme arzusunu düşünmüyorum.

Buna şimdi değer veriyorum, çünkü zevk almak için buna ihtiyacım olmadığını fark ettim. Zevke zevk katmak için ona ihtiyacım yok. Sapkınlığım her zaman o oldu, çünkü ona sahip olamayacağımı biliyordum.

Şimdi, nihayet, o benimle. Ve o benim.

Venüs, sırası geldiğinde beni almak için vahşi ve kararlı, beni kalçalarımından çekiyor ve tırnaklarını popomun etine batırıyor.

Kasılıyorum, daha derine itiyorum.

Bu duygu tarif edilemez. Daha önce hiçbir kadınla yaşamadığım bir şey. O benim birçok açıdan ilkim.

Kalbimin tekrar atması için çok fazla.

Sıcak bedenini bırakıp dizlerimin üzerine çöküyorum ve gözlerimi bacaklarının arasına indiriyorum.

Sapkınlıklarımı tatmin ettiğim tüm zamanlar aniden değerini yitiriyor. Anılar siliniyor ve önümde bu lanet varoluşta gerçekten bana ait olan tek şey duruyor.

Sen.

Venüs kendini dirseklerinin üzerine çekiyor. Meraklı ve heyecanlı bakışlarıyla beni süzüyor.

Yatağa geri düşüyor ve bana söz verdiği şeyi, yani kanını görüyor.

Bacaklarını açtı, yarığı ve yatağın kumaşı kızardı....

Ben... Ben... Ben çıldırıyorum!

Onu boynundan tutup kendime doğru çekiyorum, şiddetli bir öpücüğün içine çekiyorum ve o da ensemin arkasındaki saçlarımı tutup çekiyor ve dilimle düello yapıyor.

"Sen benimsin," diye nefes nefese ağzıma giriyor.

"Ve sen de benimsin!"

Onu yatağa geri itiyorum ve bacaklarını zorla açıyorum. Onun kanlı amını görmek beni ölçüsüz bir şekilde heyecanlandırıyor. Onu tekrar tekrar lekelemek için seksimi tam oraya, kirli olduğu yere çarpıyorum.

"Bunu anlamadığını biliyorum bebeğim ama benim için bu... bu özel bir şey."

"Sizin için önemliyse, benim için de önemlidir!"

Penisimi ona doğru itiyorum, incelik ve kısıtlama olmadan. Derine itiyorum.

Ve şişmiş küçük dudaklarının arasına çarparak dışarı çıkmasına izin verdim. Venüs aynı anda hem inliyor hem de çığlık atıyordu.

Tekrar ediyorum. ve Hareket, Yavaş, yavaş e
sonra daha fazla Şiddet, kadar onu

tekrar zevkli bir işkenceye terk ediyor.

Sikim kanlı bir şekilde çıkıyor ve pompalandığını, avına saldırmaya hazır bir kedi gibi heyecanla koştuğumu hissediyorum.

Sikimi tekrar ona soktum.

Daha derine, daha derine ve daha derine. Zevke aç vücudu tarafından ezildi ve boğuldu.

Venüs'ün açgözlülüğünü görüyor ve hissediyorum ve onu doyurmak için her türlü niyete sahibim.

Tekrar tabutundan çıkıyorum ve hala yağlı olan ucumla klitorisine masaj yapıyorum, ta ki testislerimle ona sürtünene kadar.

"Hoşuma gitmeye başladı,"

diye nefes nefese kalıyor.

Ve ben tekrar tekrar

tekrarlıyorum.

İçine sokuyorum, itiyorum ve alıyorum.

Gözlerinde yaşlarla, tereddüt etmeden beni içine alıyor, ritmi tutmayı öğreniyor, kaslarını ne kadar gevşetirse kendimi o kadar kolay kontrol edebileceğimi ve böylece zevk alabileceğimi anlıyor.

Üzerine düşünüyorum ve kendimi dudaklarına yapıştırıyorum, daha fazla çekmeden onu alıyorum, kendimi sertçe içine itiyorum. Bana ait olan her şeye sahip oluyorum.

"Ruhuna aşık olmadan önce bedenini asla sevemezdim," diye itiraf ediyorum ona, kendimi sonuna kadar zorlayarak. "Önce bunu sevdim...", göğsünü okşuyorum, kalbini işaret ediyorum. "Şimdi bunu seviyorum!" Ve onu hak ettiği gibi beceriyorum. Dilinin tadını çıkarmak için geri dönüyorum, asla, asla - çünkü yapamam - , vücudunu terk et. "Sadece görülemeyeni seveceğim zaman sana sahip olmak istedim. Çünkü ben böyleyim, önce imkânsızı ararım ve ancak onu fethettikten sonra onunla ilgilenirim".

Boynunu öpüyorum, saçlarını okşuyorum ve içine kayıyorum. Ona tekrar baktığımda, Venüs hançeri tutuyor: bıçak göğsüne, göğüslerine yakın, gözleri benimkilere sabitlenmiş, dudakları çılgınca iç çekiyor.

Kendini kesmeye kararlı.

Keskin ucu pürüzsüz tenine bastırıyor ve ben hayatımda ilk kez herhangi bir kesik görmek istemiyorum.

O kanı istemiyorum.

Bu tür bir fedakârlık istemiyorum, çünkü açıkça beklediğim şey oydu ve sadece oydu.

İhtiyacım olan şey oydu.

Bileğini tutup onu çekiyorum ve bıçağı elinden alıp uzağa fırlatıyorum.

Daha sert itiyorum, bu sefer onu asla unutamayacağı erotik bir cezayla incitmeye kararlıyım.

"Bilmem gerekiyordu..." diye inliyor, çenesini sıkıyor. Ona istediğim gibi vurmama izin veriyor ve bu kanadığını bilmekten çok daha heyecan verici.

"Ne bilmek istiyordun?" Orgazmın eşiğindeyim.

"Eğer kandan daha güçlüysem".

"Sen benim kanımsın!" diye bağıriyorum. "Kendine zarar verirsen ben de kanarım."

Venüs'ün gözlerinde yaşlar var ve artık onu ele geçiren duyguyu ayırt edemiyorum, cezalandırıcı saldırımın acısından mı yoksa benim gibi her şeyden daha güçlü olduğunu fark ettiği için mi ağladığını bilmiyorum.

Dizlerimin üzerine çöküp onu kalçalarından tutarak direğime doğru çekiyorum.

Göğüsleri darbelerimin ritmiyle dans ediyor. Kırbaçlarım teniyle temas ettiğinde şaklıyor. Çok doğal olarak, parmaklarımla ona mastürbasyon yapmaya başlıyorum, şişmiş klitorisinin etrafındaki hareketleri penetrasyona ekliyorum.

"Gelmeliyim!" diye uyarı geldi.

Ve o, doğuştan gelen şehvetiyle sırtını dikleştirir ve ağzını açar. Dili ortaya çıkar ve kendini üzerine ineceği bir tepsi olarak sunar.

Parmaklarım, onun benim her şeyimi almaya tamamen istekli olduğunu bilerek minnetle kenetleniyor.

Nefes nefese kalıyor, orgazmın tadını çıkarıyor ve dilini dişlerinin arasına saklıyor. Kendimi tutuyorum, çünkü iki kat zevk almak istiyorum: ben hala içindeyken onun parçalanışının görüntüsüyle, kulaklarım dudaklarının çaldığı sapkın müziği dinlerken ve bedenim koşusunu bitirip zirveye tırmanırken ve sonra kanatlarını açmış gibi kendini uçurumdan aşağı fırlatırken.

Tabutundan kaçıyorum, yarım saniye mastürbasyon yapıyorum ve daha fazla dayanamadığım için dizlerimin üzerinde, bacakları tamamen açık, çiçeği hala kanla bulaşmış bir şekilde boşalıyorum, hazır dilinin üzerine sıçıyorum, göğüslerini ıslatıyorum ve klitorisine damlıyorum.

Ama bu benim için yeterli değil.

Son bir hamleyle içine sokuyorum ve çıkardığımda hala ona verecek bir şeyim var.

Daha fazla damla.

Ve ona tekrar giriyorum.

Üstüne düşüp onu kucaklamak.

'Hayatımın en iyi seksiydi Venüs'.

"Benimki de öyle," diye kıkırdıyor.

"Daha hiçbir şey görmedin, bebeğim. Şimdi tekrar yapacağız!"

"Ne?" diye bağılıyor.

Bu, inşa ettiğimiz şeyin bir sonucu olmalı ama yine de Taurus beni geceyi dairesinde, yatağında, iki CC'nin kucağında geçirmeye her davet ettiğinde kendimi mutlu hissediyorum.

Ona sahip olduğuma ve her şeyimi ona verdiğime hâlâ inanamıyorum.

Kalbimin derinliklerinde, bu anın onun, bizim olacağını ve Taurus'un benim ilk erkeğim olacağını hep biliyordum.

İlk *her şeyim*.

Benim *her şeyim*.

Bekâretimi hiç iyi yaşayamadım. Bu yaşımda bir yük haline gelmişti. Bir kadın olarak kendimi sınırlı hissediyordum. Bana dokunduğu ve daha fazlasını istediğim zamanlarda, aşılması gereken bir engel olduğunu biliyordum.

Onu kaybetme şansına sahip olduğum nadir durumlarda ne yapacağımı asla bilemedim, çünkü bir yanımda onun kendini bir kenara atmak istemediğini çok iyi biliyordu. Yine de, Taurus'tan yıllarca uzak kaldıktan sonra, yıllarca süren sessizlik ve yokluktan sonra, ondan kurtulmak istediğim zamanlar oldu, sanki onu cezalandırmaya çalışmışım, kalbimde her zaman onun olduğunu bildiğim bir şeyi inkar etmeye çalışmışım gibi.

Ve ne zaman fırsatım olsa ve sıkıcı bir öpücüğün ötesine geçebilsem, beni tahrik etmek yerine rahatsız eden okşamaaların ötesine geçebilsem, her zaman geri çekildim.

Çünkü onu bekliyordum.

Kocaman yatağının ipek çarşafları arasında dönüp duruyorum. Şimdi diğer tarafa bakarak uyuyor ve kendimi ona atarak onu rahatsız etmek istemiyorum. Sadece uyumak için ona sarılma arzusu bana güçlü mıknaatıları düşündüren bir şey.

Bacaklarımın arası hala yanıyor ama ona fiziksel olarak nasıl hissettiğimi söylemeye hiç niyetim yok. Benim için onu içimde hissetmenin acısı bile bir tür hediye idi. Ondan geldi, bizden.

Gececek, bir dahaki sefere daha iyi olacak, sanırım.

Ben de arkamı dönüp uyumak için gözlerimi kapatmaya çalışıyorum ama düşünceler zihnime üşüşüyor ve sadece ona itaatsizlik etmeye çalıştığım anda Taurus'un gözlerinin karanlığa gömüldüğünü hatırlayabiliyorum.

Daha fazlasını öğrenmek ve bir kadının vücudunda kan görmenin onun için neden bu kadar heyecan verici olduğunu anlamak istedim. Sapkınlığının kökenini anlamak benim için zor olmadı. Hikaye açıldı ve ben de sonuçları çıkardım. İlk kez belirli bir yerde, önemli insanlarla alışılmadık ve sıra dışı şekillerde birlikte olmuştu. Buna tutunmuş ve kötü alışkanlıklarını saf normallik haline getirmişti.

Onun cinsel geçmişi karşısında kendimi küçük, yetersiz ve çok deneyimsiz hissediyorum, ancak *buna* ihtiyacı olmadığını, her türlü ayartmadan daha güçlü olduğumu bilmek, bana en basit şekilde bile zevk almayı öğrenebileceği umudunu verdi: severek.

İtiraflarını düşünüyorum ve çok genç bir Boğa'nın, hayatının başka bir şey deneyimlemesi gereken bir aşamasında, kirli seksle boğuştuğunu hayal ediyorum.

Sırtımı dönüyorum ve karanlığa bakıyorum. Zihnim beni uygunsuz değerlendirmeler yapmaya itiyor ama onların da kendi mantıkları var.

Boğa ile anneleri arasında ne olduğunu fark etmek için o zamanlar çok genç olmaları gereken Koç ve Chantal'ı düşünüyorum. Akrep'i düşünüyorum.

Aman Tanrım!

Gecenin ortasında sarsılarak yukarı çekiyorum. Avuçlarım terlemeye başlıyor ve kendimi parmaklarımla yorganı tutarken buluyorum. Çok yüksek sesle nefes almamak ve onu uyandırmamak için bir elimi ağzıma götürüyorum. Sadece kalbimin sesi bile şimdiden büyük bir gürültü çıkarıyor.

Dizlerimi göğsüme çekip onlara sarılıyorum ve yanımda huzur içinde uyuyan ona doğru dönüyorum.

Çıplak sırtı iç içe geçmiş kaslardan ve erkeklikten oluşan bir yol. Sakin nefes alış verişini onu arama fikrini reddetmeme neden oluyor.

Hesap yapıyorum, yaşlarını hatırlamaya çalışıyorum.

Boğa şimdi otuz sekiz yaşında, yani buluşma yirmi beş yıl önce gerçekleşmiş olmalı. Koç burcu otuzun üzerinde, yani o çoktan doğmuş ve Chantal da sanırım yirmi altı yaşında.

Aman

Tanrım!

Scorpio!

Alçak sesle Akrep'in yaşını söylediğim anda nefesim boğazımda düğümleniyor.

Yirmi dört yaşında. Şu

anda oradayız.

Boğa burcu vardı on üç yaşındayım. Dokuz aylar sonra ne olur on dört yaşında olacaktı.

Otuz sekiz eksi yirmi dört.

Sikeyim. Sikeyim. Siktir.

"Taurus!" Titreyen sesim duyulmuyor. Yutkunuyorum ve omzunu okşayarak ona daha sert sesleniyorum. "Taurus!"

"Hmm?"

"Uyanık mısın?"

"Mmh!"

"Bir şey düşünüyordum..."

"Evet?"

Komodine doğru uzanıyorum ve küçük abat-jour'u açıyorum. Boğa sırtını dönüyor ve yüzünü bana çeviriyor ama gözlerini kapalı tutuyor. Göğsü sakın nefes alış verişiyle hareketleniyor.

"Seninle bu konu hakkında konuşmak istiyorum, aksi takdirde uyuyamam."

"Yarın, bebeğim".

"Hayır, bu önemli.

"Sadece sen önemlisin". Verdiği cevaptan hala uyuduğu anlaşılıyor. Ben de konuya giriyorum, belki o da benim gibi dikkat kesilir.

"Scorpio doğduğunda sen on dört yaşındaydın!"

Ve böylece olur. Taurus'un göz kapakları açıldı. Uykulu gözleri benimkilere bakıyor, ben de yukarıdan izliyorum.

Hafif bir iç çekerken dudakları aralanıyor. Hareket etmiyor.

Orada yatmış, gözleri açık uyuyormuş gibi bana bakıyor, şimdiden sessizlikle bana bir cevap veriyor. Benimki bir cevap değildi.

soru, ancak, kesinlikle, cevap verilmemesi genellikle rıza olarak sayılır.

Karın kaslarını kasıyor ve gövdesi ağır çekimde yükseliyor. Yorganın altından dirseklerini dayadığı dizlerini kaldırdığını görüyorum. Başını ellerinin arasına alıyor, parmakları siyah saçlarını kavırıyor.

Bir çırpıda örtüleri çekip çıkarıyor ve çıplak, mermer poposu odanın içinde hareket etmeye başlıyor.

Bir masanın önünde durur ve ellerini masanın üzerine koyar, şatodaki çıplak ve kaslı, başı öne eğik, trajik bir şeyi tasvir eden heykellerden birini hatırlar.

"Beni korkutuyorsun, Venüs!"

"Neden? Çok mu esprili görünüyorum?"

"Ne bilmek istiyorsun, hayatımın aşkı?" Arkasını dönerek bana duyduğu öfke ve rahatsızlığı gösteriyor. Sesinin tonu hiç de romantik değil.

"Bunu hiç düşündün mü?"

"Eğer bunu düşünseydim?!" diye ağzından kaçırıyor, yatağın önünde ileri geri volta atıyor, soyunmuş, penisi sallanıyor, elleri dar kalçalarında, geniş göğsü öfkeyle kabarıyor. "Eğer bunu düşünseydim?!"

"Bunu düşündün!"

Yumruklarını sıkıyor, sertleşiyor ama gözlerimin önünde geçit töreni yapmaktan vazgeçmiyor, tarif edilemez bir şekilde öfkeli ve seksi.

Boğa'nın yakışıklı bir adam olduğunu defalarca tekrarladım, ama onu bu halde görmek onu almak, durdurmak ve... Ve ağzımda kocaman olana kadar emmek istememe neden oluyor.

Tamam, söyledim. Ben bir sürtük oldum!

"Eğer seni korursam, başka bir şeye, yani şüphelerime odaklanabilirim."

"Ve eğer keşfedilecek olsaydın, sana odaklanmayı tercih ederdim."

Keşke, keşke, ama imalarım verdiği tepki beni endişelendiriyor. Eğer şüphelerim temelsiz olsaydı, çoktan bana ifadelerimin gerçeklikten tamamen kopuk olduğunu söylerdi.

Ben kafamda değerlendirmelerimi yaparken, Boğa siyah ipek pantolonunu kapıyor. İç çamaşırı olmadan giyiyor ve yatak odasını diğer odalarla ayıran büyük kemerin ötesinde kayboluyor.

Açık gri ipek elbisemle yatağın ortasında duruyorum, kollarım dizlerimin etrafında, çenem üstte, başım

saçma sapan varsayımlarla dolu.

Tekrar ortaya çıktığında yatağın üzerine bir şey atıyor. Yavaşça onun vücuduna bakıyorum, çok hafif pantolonundaki hoş şişkinlikte oyalanıyorum.

"Ne oldu?", gözlerinin içine baktım.

"Bu sorunun cevabı kafanızın içinde uğulduyor."

Dizlerinin üzerinde yatağa tırmanıyor ve sürünerek arkamda duruyor.

İçinde bazı belgeler olduğunu tahmin ettiğim zarfı alıyorum.

Görünür şekilde sağlamdır, yani hiç açılmamıştır.

Onda bir tepki aramak için Taurus'a doğru dönüyorum. Sırtını imparatorluk başlığına dayamış, karın kasları kasılmış ama yüzü rahatlamıştı.

"Bana sürekli evrak göstermek yerine gerçeği söyleyemez misin?"

"Ben de bilmiyorum, gerçeği, kalbimin Venüs'ünü," diye iğneleyici bir şekilde karşılık veriyor.

"Ne?"

"Doğru duydun!"

"Scorpio'nun oğlun olup olmadığını bilmiyor musun?" Tamam, bunu yüksek sesle söyledim. Bu beni şok etti, ses tonum kararsızlaştı ve soru, ifadesi artık kızgın değil endişeli olan Boğa'yı tedirgin etti.

"Hayır, bilmiyorum," diye daha yumuşak bir şekilde itiraf ediyor.

"Nasıl oldu da... nasıl oldu da... yani, bilmek için hiç merak duymadınız?"

"Kardeşlerimden biri oğlum olsaydı onlarla olan ilişkimin farklı olacağını anlıyor musunuz?"

"Hayır, hepsini kendin gibi seviyorsun ama..."

"...Ama hiç fark etmez. Benim için değil!"

'Onun için olabilir'.

Gözlerini sıkıca kapatır ve parmaklarıyla göz kapaklarını örter.

"Gecenin bir yarısı başımı ağrıtan hiç akıllıca değil, özellikle de saatlerce içinde rahatladıktan sonra."

"Üzgünüm, ama... Nasıl olduğumu biliyorsun!"

"Evet, sana istediğini vermezsem kafamı uçuracağını biliyorum."

Davranışını anlamlandırmaya çalışıyorum. Onu sessiz kalmaya itmiş olabilecek motivasyonları hayal ediyorum ve aklıma pek çok şey geliyor, özellikle de bir tanesi: bunu Akrep'in iyiliği için yapmış olmalı. Çünkü Boğa

şöyle yapmıştır: önce kardeşlerini düşünür, sonra, ancak ondan sonra kendisiyle ilgilenir.

Ben onu konuşmaya teşvik etmeye çalışmadan, elimdeki zarfa bakarak bıraktı.

"Hayatım boyunca Koç, Chantal ve Akrep'ten anneleriyle cinsel ilişkiye girdiğimi saklamaktan başka bir şey yapmadım. Neden onları gereksiz yere üzerek işleri değiştireyim ki?" Bana tekrar bakıyor ve ben rahatlatarak sözlerini dinliyorum. Onu sonsuza kadar dinleyebilirdim, her zaman büyülenirdim. "Kamuoyundan bahsetmiyorum bile," diye devam ediyor. "Ben sıradan bir adam değilim Venüs. Daha çocukken z'mi becerdiğimi bilseler benim hakkımda ne derlerdi? Bu odadan çıkamayacak şeyler var."

"Anlıyorum, ama..."

"Aması yok, Venüs! Scorpio benden nefret ediyor, bu trajediyi ona bildirmek sadece utanç verici olur."

"Baba olmak sizin için bir trajedi olur mu?"

"Hayır, kesinlikle hayır!"

"O zaman ne olabilir?"

Her zaman dizginlenmiş bir duyguyla parlayan gözleri sabit bir şekilde benimkilere bakıyordu.

"Bu başıma gelebilecek en iyi şey olurdu."

Bir elimi onunkini aramak için uzattım. Taurus onu yakalıyor ve bir kalçasının üzerinde tutarak sallıyor.

Aramızdaki bağa sessizliğin konuşmasına izin vererek bakıyoruz, ama sonra Akrep ile yaptığım konuşmayı, Romaric'in algıladığı ve Boğa'ya duyduğu saygıyı hatırlıyorum, sanki onu babasından daha otoriter görüyordu.

"Scorpio sana derin bir hayranlık duyuyor. Bana senin her zaman onun yanında olduğunu, babandan çok daha fazla destek verdiğini söyledi."

"Romaric hiçbir kardeşimin yanında olmadı, ben hariç, beni karısının amcılığıyla beslediğinde," diye ağzından geçiriyor, sonra elimi dudaklarına götürüp öpüyor. "Özür dilerim aşkım. Kullandığım kelimeler için özür dilerim."

"Özür dileme. Şok olmayacağım. Merak etme!"

"Biliyorum ama saygıyı hak ediyorsun. Özellikle de benden."

"Boğa, benimleyken kendini dilediğin gibi ifade edebilirsin. Aramıza asla filtreler koyma."

Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor ve bana çok yavaş bir öpücük konduruyor, vücuduma hissettiği tüm tutkuyu özümsemesi için zaman tanıyacak kadar yavaş.

"Pekala, bebeğim. Filtre yok!"

"Açalım mı?" diye kestirip atıyorum, zarfı ortaya çıkarıyorum.

"Kesinlikle hayır. Sen, istersen okumaya devam et. Hiçbir şey bilmek istemiyorum."

"Neden?"

"Çünkü onu kaybetmek istemiyorum!" Cümlesi korku dolu bir şekilde çıkıyor. Taurus Leclerc'i tanıdığımdan beri ilk kez gözlerindeki dehşeti görebiliyorum.

"Ona hemen söylemek zorunda değilsin." Arkadaşı, danışmanı, vicdanının sesi, belki de kalbinin sesi rolünü üstlenmek isteyerek onunla yumuşak bir şekilde konuşmaya çalışıyorum. "Ayrıca, o senin oğlun olmak zorunda değil. Claudie o gece ondan fazla erkekle seks yaptı."

"Eğer Scorpio bir Leclerc olmasaydı, asla şatoda yaşayamazdı".

"Tamam, o bir Leclerc. Buna hiç şüphe yok!"

"Bazı şeyler hissedilebilir Venüs. On dört yaşındayken onu ilk kez gördüğümde bile hissettim".

"Ne denedin?"

"Akrep benim renklerime sahip değil. Saçları daha açık renk ve gözleri maviye meyilli olsa da benimkilerden farklı. Diğer her şeyiyle bana en az benzeyen o. Yine de onu ilk elime aldığımda... daha sonraki yıllarda diğer kardeşlerime hissettiğimden farklı bir duygu hissettim."

"Bu daha önce hiç başınıza gelmedi mi?"

"Doğduğunu ilk gördüğüm Akrep burcuydu. Terazî, Koç ve Chantal bana kardeşlerim oldukları söylendiğinde çoktan doğmuşlardı."

"Belki de bu yüzden onunla aranızda özel bir bağ olduğunu hissettiniz."

"Ben de yıllardır kendime bunu söylüyorum".

"Her şeyden önce sizin için gerçeği bilmek bir şeyi değiştirir mi?"

"Sana zaten söyledim, bu benim için hiçbir şeyi değiştirmeyecek."

"Seni daha da çok sevebilir. Akrep bunu asla kabul etmeyecek olsa bile, sen onun kahramanısın."

"Belki bir kez," diye kuşkuyla gülümsüyor.

"Sen öylesin ve hep öyle kalacaksın."

"Annesi konusunda ona yalan söylediğimi öğrendiğinde, Koç'un yaptığı gibi bana sırtını dönecektir."

"Koç'un sadece zamana ihtiyacı var. Bazen pisliğin teki olabiliyor ama akıllı bir adam ve nasıl davranması gerektiğini biliyor. Her şeyi Scorpio ve Chantal'a geri götürmeyerek size bunu gösteriyor. Onları bilgilendirebilir, size karşı kıskırtabilir, kaçınılmaz olarak bir koalisyon kurabilirdi ama yapmadı."

"Çünkü o da benim gibi onları korumak istiyor".

"Onları neyden koruyacaksın?"

"Benden!" diye ağzından kaçırıyor.

"Sen bir canavar değilsin, bunu kafana sokar mısın!" diye azarlıyorum onu.

Yüzünü okşuyorum, bedenimle ve bakışlarımla ona biraz yumuşaklık vermeye çalışıyorum, kendimi dünya için her zaman anlaşılmaz olan ama benim için çok okunaklı olan mavi gözlerine kaptırıyorum.

'Bu inanılmaz...' Bana gülümsüyor ve ben de ona karşılık veriyorum.

"Ne?"

"Bana hala seni okuldan aldığımda baktığın gözlerle bakıyorsun".

"Çünkü o zamanlar sana aşkıttım.

"Peki ya bugün?"

"Bugün yanıyorum. Aşkta kayboldum'.

"Korkuyorum, Venüs.

"Onu kaybetmeyeceksin!"

"Sadece onu kaybetmekten korkmuyorum. Zaten çok istikrarsız olan ilişkimizi mahvetmekten korkuyorum".

"Konuyu ele almazsanız, bağınızın kazanacağı değeri asla bilemezsiniz. En kötü ihtimalle kopma yaşar, en iyi ihtimalle de gelişip sağlamlaşabilir".

"Onu yasal olarak asla tanıyamazdım".

"Buna gerek yok, o her zaman babandan çok senin oğlun oldu, herkes gibi."

"Ya büyükbabamın oğluysa?"

"Aman Tanrım!"

"Evet, aman Tanrım, bebeğim".

'Yani... Scorpio senin amcan, kardeşin ya da oğlun olabilir. Her iki durumda da kuzenin olarak kalacak. Bu çok saçma."

"Ve eğer benim oğlum olsaydı, küçük Leo onun amcası olurdu."

"Oh Tanrım!" Bu kez ben gülüyorum. "Hâlâ Aries ve Chantal ile kardeş olacaktı."

"Buna hiç şüphe yok.

"Ve tüm çocukların torunu olacak. Michelle'in ona sanki daha düşük rütbeliymiş gibi davrandığını şimdiden hayal edebiliyorum".

"Haklı olabilir, küçük hanımım."

Bazı şakalarla gerginliği biraz azaltmayı başardık.

"Açalım mı?" diye karşılık veriyorum.

"Tanrım!" Taurus yüzünü kapatır.

"Aşkım, bilmen gerek.

"Benim için hepsi aynı, gerçekten. Onu aynı şekilde seviyorum. Onlara aynı şekilde değer . Hepsi için hayatımı veririm. Son!"

"Biliyorum ve bu yüzden de seni ölesiye seviyorum, ama gerçeği bilmelisin."

Sessizlik içinde geçen zamanı zihnimde saymaya başlıyorum. Sekizinci saniyede, Boğa karar verir.

"Tamam, siktir, aç kapıyı!"

Ambalajı yırtıp açıyorum ve zımbalanmış üç belgeyi alıyorum. Bunların babasının, büyükbabasının ve kendisinin DNA testleri olduğunu hayal ediyorum.

"Büyükbabanın sonuçlarıyla başlayalım," diye öneriyorum.

"Eşesliyiz, o yüzden doğum tarihimize bakın."

"TAMAM.

Başlığı gördüğümde emin oluyorum ve 1941 yılına denk gelen doğum tarihini fark ettikten sonra, Taurus Leclerc Senior'un test sonucunu okumak için sayfayı çeviriyorum.

"Siktir!", kaçıyorum.

"Bu senin oğlun mu?" diye titriyor.

'Akrep senin amcan değil, yüzdesi çok düşük ve burada negatif olduğu yazıyor'. Kağıdı bir kenara bırakıp Boğa'nın ellerini saçlarında gezdirmesini izliyorum. Gittikçe daha da telaşlanıyor ve bu beni çaresiz hissettiriyor.

"Kahretsin!" diye tıslıyor sıkılmış dişlerinin arasından.

"Geriye iki seçenek kalıyor: kardeş ya da oğul. Daha fazla zaman ayırmak ister misin?"

"Hayır, doğrudan testime gidin."

Romarc Aquarius Leclerc'in ciltli sayfalarını alıyorum ve bakmadan kaldırıyorum. Taurus'alıyorum ve titiz olmak için doğum tarihini kontrol ediyorum: Paris, 10 Mayıs 1981.

Bilmediğim bir dilde yazılmış bilimsel veri selinin ötesine geçerek ilk birkaç sayfayı atlıyorum. Doğrudan sonuna gidiyorum, oradaki yüzde tüm şüpheleri giderecektir.

Ve sonucu zihnimde okudum.

"Aşk..." diye iç geçirdim ve ona baktım.

"Ne yazıyor?"

"Senin bir baba olduğunu.

Kâğıtları bir kenara bırakıp ona sarılıyorum ve kendimi onun yanına yerleştiriyorum. Burnumu hâlâ kolonyasının koktuğu boynunun çukuruna gömüyorum ve onu kollarımla, bacaklarımla, kalbimle tutuyorum.

Taurus'un elleri sırtımda açılıyor, sonra ipek elbisemin kumaşını kavıyor.

Omzumda iç çektiğini hissediyorum. Nefesi içimi ısıtıyor ve beni kucaklıyor. Gözlerine baktığımda, onu okşuyorum ve alnındaki birkaç asi saç telini oynatıyorum. İrislerinin derin mavisi duygu dolu. Renk her zamankinden daha güzel parlıyor, dudakları iç çekişleriyle titriyor.

"Ağlıyor musun?"

"Başından beri biliyordum Venüs. Cevap içimdeydi. Hani karnındaki o hisler var ya, sanki vücudunun bir parçasıymış gibi, seni bir şeye bağlayan, aidiyet hissi veren o görünmez varlık...?"

"Neden bahsettiğini çok iyi biliyorum, bu benim sana karşı hissettiklerimle örtüşüyor."

"Çocukluğumdan beri, her zaman, onu kucağıma aldığımdan beri, onun benim oğlum olabileceğini hissettim. Dışarı çıktığında, yaralandığında, biriyle kavga ettiğinde aşırı bir endişe hissettim. Yaptığı tüm pislikler, onu koruduğum ve beladan kurtardığım tüm zamanlar... Her seferinde cehennemi hissettim. Gecenin bir yarısı gelen telefonlar, bisikletiyle dışarıda olduğunu bilmenin verdiği endişe. Sarhoş döndüğünü görmek... Her seferinde, her zaman tamamen ilgisiz davranan babamın aksine, ölüyormuşum gibi hissettim."

"En çok onunla mı?"

"Evet. Tıpkı Scorpio'nun bana söylediği gibi. Bazı şeylerin hissedilebildiği gerçekten doğru. "Bu beni onun babası ya da torunu olma ihtimali hakkında daha da düşündürdü.

"Mutlu musun, Taurus?" Gözlerimin içine bakıyor, içtenlikle cevabı düşünüyor.

"Mutluluğumun çentiklerinin artmasına kesinlikle katkıda bulunuyorsunuz. Dürüst olacağım... Mutlu olmaktan çok korkuyorum, ama bu hoş bir korku, beni

Sanırım onunla gurur duyuyorum'.

"Ona söyleseydin, seninle gurur duymasını da ."

"Bilmiyorum, muhtemelen ona bir özür borçluyum. Oğlu olduğum için annemden özür dilerdim. Yakında oğlumdan da babası olduğum için bunu yapmam gerekecek."

Taurus, Müller'in bana annesinin hikâyesini anlattığını, annesinin onu beşikte makasla yaralamaya ve yastıkla boğmaya çalıştığını bilmiyor.

Sözleri kalbimi kırıyor, çünkü içinde taşıdığı yaranın, annesinin ona açtığı o temiz yaranın ne kadar derin olduğunu bilmiyorum. Sadece doğduğu için özür dilemesi gerektiğini bilmek, onu doğuran kadına karşı tiksinti duymama ve asla çocuk olmayan onu koruma arzusu hissetmemeneden oluyor. Şimdi de baba olduğu için özür dilemesi gerektiğini düşünüyor.

"Öyle söyleme!"

"Öyle, Venüs.

"Neden olduğun harika adamı göremiyorsun?"

"Çünkü günün sonunda bunu sadece siz görürsünüz".

"Gözlerime ve kalbime inanmıyor musun?"

"Sana her zaman inandım.

"Artık gerçeği bildiğimize göre, sonuçları okumanızı en çok engelleyen şey neydi?"

"Bir şeyleri değiştirmek istemedim. Dünyanın beni hasta bir insan olarak görmesini istemiyordum. İstismara uğramış biri, kız kardeşi, annem gibi dengesiz bir kadın tarafından büyülenmiş küçük bir çocuk olarak tasvir edilecektim. Annemin zihinsel sorunları vardı, dolayısıyla bu sorunların bana da miras kaldığını söylemek sonuçların ilki olabilirdi. Asla olduğum kadar başarılı olamazdım. Hanedanlığımı asla büyütemezdim. Ve asla kardeşlerimin yasal velayetine sahip olamazdım. Her biri annelerine emanet edilecek ve büyük olasılıkla yalnız bırakılacak, aile birliklerinden ve mutlu çocuklar olma doğal haklarından mahrum bırakılacaklardı.

"Tanrım, seni nasıl da seviyorum! Şimdi anlıyorum. Sen çok cesur bir adamsın, Taurus. Ona söyleyecek misin?"

"Şimdi olmaz.

"Bunu yaptığında, senin yanında olacağım. Bana izin verecek misin?"

"Tabii ki izin vereceğim."

"Ama o zaman, eğer Akrep'le evlenirsem - ki bu olmayacak çünkü babam ortaya çıkacak - sen artık benim kayınbiraderim değil, kayınpederim olacaksın, ha!"

"Kutsal İsa!" Boğa'nın kahkahası tavana kadar yankılanır.

"Bir gün onun üvey annesi olabileceğinizi düşünmeyi tercih ederim."

"Aman Tanrım!"

"Etkileyici, değil mi?"

"Hayır, *aman Tanrım*, benimle evlenmeyi mi planlıyorsun?" diye soruyorum utanarak.

"Seni seviyorum Venüs. Senin için yapabileceğim en az şey, sana tüm benliğimi sonsuza dek garanti etmektir."

"*Var!*" diye çığlık atıyorum. 'Ve zaten hiçbir zaman minimum olmazdı. Asgari düzeye yaklaşan hiçbir şey yapmıyorsun. Benim için yaptığın her şey, her zaman olduğu gibi, maksimumdur."

"Cc ile uyuyakalıyor muyuz?"

"Evet.

Kale fotoğrafçılar ve gazetecilerle dolu. Gelip gitmeler beni rahatsız ediyor ama her şeyin ayaklarımın altında çökmek üzere olduğunu fark etmek kadar değil. Bu evlilik tüm kariyerim boyunca yaptığım en kötü seçim olmaya başladı. Hayatımın en kötü anlaşması. Bir gün küçük kardeşlerime Venüs'ün aslında Akrep burcuyla değil de benimle ilgili olduğunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Ailem için kötü bir örnek olacağımdan korkuyorum: diğer kardeşin karısını çalan kardeş.

Ne diyorum ben ya?

Daha da kötü.

Oğlunun karısını çalan bir baba.

gece, ruhumun derinliklerinde her zaman gizlenen bir şeyi doğruladım.

Scorpio benim

oğlum. Scorpio

benim.

Akrep, Venüs ile birlikte, dünyada gerçekten sahip olduğum tek şeylerden biri.

Ve şimdi ikisi evlenmiş olacak. Dünyanın gözünde karı koca olacaklar.

Tüm bunları nasıl yıkacağımı ve bir gün Venüs Morel'in aslında başından beri benim olduğunu dünyaya nasıl haykıracağımı bilmiyorum.

Gözlerimi sıkıca kapatıp göz kapaklarımı ovuşturuyorum, ancak Aries'in sesinin aklımdaki lanet düşünceleri böldüğünü duyuyorum.

"Her şey sona eriyor," diyor ve bana bir bardak viski uzatıyor. "İç bakalım." İsteyerek kabul ediyorum ve büyük bir yudum yutuyorum, gözlerimi kardeşimin eline odaklıyorum - hayır, oğlumun - sevdiğim kadının elini sıkarken, *IconParis* dergisinden düğün için özel izin verdiğimiz fotoğrafçının çekimleri altında.

"Çok iyi iş çıkarıyorlar," diyor Aries. 'Küçük bir canavar yarattınız.

"Venüs öğretilabilir bir kadın değil. O sadece pençelerini çıkardı ve ailemiz içinde nasıl hayatta kalacağını anladı. Hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi ben yaratmadım. O her zaman böyleydi".

"Bu, ona neden aşık olduğunuzu açıklıyor."

"Annenle konuştun mu?" Konuyu değiştiriyorum, çünkü iğrenç gerçeği öğrendikten sonra nasıl hareket ettiği hakkında hiçbir fikrim yok.

"Annemle konuşmuyorum, biliyorsun". Bakışlarımı istiyor ve ben de kabul ediyorum. "Peki ya sen?"

"O ve ben yıllardır birbirimizi görmedik," diye araya girdim.

Gazetecilere, fotoğrafçılara ve meraklı kulaklara çok fazla maruz kaldığımız için Koç burcu sohbeti beslemeyi bırakır.

IconParis fotoğrafçısı Akrep'ten müstakbel gelinini öpmesini istiyor, ben de artık boş olan bardağı Koç'un göğsüne çarpıyorum, o da bardağı kapıyor ve kendimi derme çatma setin üzerine fırlatıyorum.

"Sanırım bu kadar yeter," diye bağıryorum, hala kibar bir şekilde, küçük gruba yaklaşıyor.

Ayrıca, burada yetkili benim!

Venüs, her an fotoğrafçıya boynuzlarımı salladığımı göreceğinin farkında, eğlenen bir sırtı atıyor.

"Kesinlikle olmaz, o resmi istiyorum." Scorpio kanepeden ayrılır ve Venüs'ü göğsüne çeker.

Bunu beni kışkırtmak için bilerek yapıyor.

Dişlerimi sıkıyorum ve ellerimi ceplerimin içine hapsediyorum. Bir zamanlar fiziksel olarak ellerimizle kavga ettiysek, bugün, bana kalırsa, sefil bir kaş çatma bile yersiz olurdu.

Bunu yapamazdım. O

benim oğlum, lanet

olsun.

Fotoğrafçıya "Şato bahçelerinin fotoğrafını çekebilir" diye teklifte bulundum, "Açık hava bölümündeki başka bir makalenin ışığında. Editörünüz benden bazı mülklerimi sunmamı istedi. Bugün havamdayım, ne dersiniz?".

Fotoğrafçı ağzını açıyor, ancak önümde duran ve beni kızdırmakta ısrar eden Scorpio tarafından susturuluyor.

"Bence bugün sadece evliliğimiz üzerinde durmalıyız. Gel, sevgilim." Elini Venüs'e doğru uzatıyor ve ben o dövme parmakları kesmek istiyorum.

"Tamam, sadece bir fotoğraf çekeceğiz" diyor, tatlı bir gülümsemeye bana bakarak.

Aşkım, beni yatıştırma.

Yüzüm açık: *Bunu yaparsan bir canavar gibi sinirlenirim bebeğim.*

"Nedir bu öpüşme meselesi?" diye sordu Chantal, elleri kalçalarında, şampanya rengi daracık elbisesiyle. "Yapışkan dudaklı fotoğrafların modası geçti. Kim vıcık vıcık kısmını görmek ister ki? Bugün seks moda, tutkuyu çağrıştıran, peçeleri kaldıran açık saçık resimler..." diye eliyle işaret etti.

Yüce Tanrım!

Kan basıncım yükseliyor. İşlerin nasıl olduğunun farkında olan kardeşlerim, varlığımı cehenneme çevirmekten zevk alıyor gibi görünüyorlar.

Patlamak üzereyim ve herkesi dışarı atacağım.

"Bu beni ilgilendiriyor," diye karşılık veriyor Scorpio, bana kötü niyetle bakarak.

"Anlat bize, kardeşim.

Venüs telaşla beni arıyor, ancak sete geri sürükleniyor.

Chantal'ı kolundan tutarak beni dinlemeye davet ediyorum.

"Ne yaptığına dikkat et!"

"Merak etme kardeşim, seni ve Sailor'ı kurtarmaya çalışıyorum. Ama nasıl oluyor da kimse beni ciddiye almıyor!" Ellerimi silkeliyor ve bir onbaşı gibi Akrep ve Venüs'ü karar verdiği gibi konumlandırmaya başlıyor.

Kollarımı kavuşturuyorum, aklında ne olduğunu görmek için bekliyorum. Koç, yanımda, arada bir bana bakarak gülüyor.

"Kes şunu!" Sözümlü geri alıyorum.

"Seni böyle görmek hoşuma gidiyor."

"Siktir git!"

Sonuçta ortaya çıkan resim beni çok fazla rahatsız etmiyor. Beni kardeşimin parmaklarını kesmeyi hayal edecek kadar geriyor - hayır, oğlum, lanet olsun - ama en azından dudakları değmiyor.

Chantal, Venüs'ü Louis XIV kılıcını dayadığı kırmızı ve altın rengi koltuğun kolçağına oturtmuştur. Akrep ortada bacaklarını açmış, gömleğinin düğmelerini çözmüş ve Venüs'ün elini dövmeli göğsüne daldırılmış bir şekilde oturuyor.

Patronuyla birlikte bir patron gibi görünüyor. Chantal'ın fikrinin modern bir kral ve kraliçeyi canlandırmak olduğunu keşfediyorum, en azından bunu memnuniyetle ilan ediyor ve onları muzip bakışlar atmaya teşvik ediyor.

Akrep Venüs'ün parmaklarını dudaklarına götürüyor ve bu ona verdiğim tek öpücük oluyor.

Çekimin güzel olduğunu kabul ediyorum. Siyah elbisesinin yırtmacı tüm kalçasını ortaya çıkarıyor. Dizini adamın dövmeli eli sarmış, pürüzsüz tenini süslüyor.

İkisine de bakmak çok güzel. Genç, modaaya uygun, fotojenik. İlk defa kendimi oğlumun yakışıklı olduğunu düşünürken buldum. Ne tür düşüncelerim var...?

İçimi bir kıskançlık kaplıyor, hatıra olarak saklayabileceğim böyle fotoğraflara sahip olamama fikri beni üzüyor.

"Bu iyi mi?" diye soruyor Chantal, bana katılıp yanıma yerleşerek, bana ve Venüs'le paylaştığımız duyguya sadık kalarak.

"Teşekkür ederim, sevgilim." Omzunun etrafında dönüyorum, onu çeviriyorum ve alnına bir öpücük konduruyorum.

"Akrep burcunu affet. Seni kışkırtmayı sevdiğini biliyorsun."

'Daha sonra yıkacağım'.

"Onları çok fazla incitmeyin.

"Onu parçalara ayıracağım."

"Sence Venüs'ün babası gelecek mi?"

"Umarım öyledir".

'O buna inanıyor'.

"Biz de buna inanmak zorundayız, aksi takdirde tüm bunlar anlamsız olacaktır".

Ve fedakârlıklarımız boşa gitmiş olacak.

Saat on dokuz civarında kaleye döndüm. Bütün öğleden sonrayı oğlumu ve Venüs'ü düşünerek geçirdim.

İtiraf etmeliyim ki, oğluma biraz daha fazla. Ahlaksız bir sapık ve yetersiz bir baba olarak görünmememi sağlayacak çeşitli seçenekler üzerinde düşündüm.

Ama tüm alternatifler berbat.

Çalışmak, onaylandığımdan beri beni saran bu yeni endişeleri bir kenara bırakmamı sağladı, ancak Venüs'le sevişmek için duyduğum utanmaz arzuyu silmeye yetmedi.

Dairelerime giden koridorlarda yürürken penisim pantolonumun içinde kabarıyor.

Onu orada bulmayı umuyorum. Onu çarşafların altında çıplak, saçları yastıkların kırmızı ipeğine dağılmış, meme uçları görünürde ama battaniyelerle kısmen gizlenmiş, beni pantolonumun fermuarını sıkıştırmaya zorlayan transparan bir şekilde hayal ediyorum.

Oturma odamın kapısını açıyorum, iş dosyalarımı rafa yerleştiriyorum ve cep telefonlarımı ceplerimden çıkarıyorum, sonra ceketimi çıkarıyorum.

Kravatımı gevşetiyorum ve boyun kaslarımı beni irkilten yavaş bir dönüşle hareket ettiriyorum.

Gömleğimin manşetlerini açıyorum ve bir parçasını dirseklerime kadar kıvrıyorum, aynısını diğer kolumla yapıyorum ve sonra, lanet olsun, nefesim duruyor, parmaklarım donuyor, gözlerim onun varlığıyla felç oluyor.

Babam yavaşça dönüyor ve mavi gözleri bana gülümsüyor. Kendimi ifade etmeme fırsat vermiyor ki aklımda dolaşan soruyu çoktan cevaplamış olsun.

Burada ne halt ediyorsun?!

"Düğünü kaçıracağımı mı sandın?"

Büyükbabam yanımda olmadığına, ona hak ettiği şekilde davranmayı daha doğal buluyorum.

"Sizin yokluğunuz hiçbir şeyi değiştirmezdi."

Alkol arabasına yaklaşıyorum ve iki bardak doldurup birini ona veriyorum, sonra da gidip masamın arkasına oturuyorum, sanki ben efendiymişim de o sadece istenmeyen bir ziyaretçiymiş gibi.

Ancak gerçekte durum tam olarak budur.

Romarc karşına oturmuş, içkisini yudumluyor ve etrafına bakınıyor.

"Bir zamanlar buralar benim dairelerimdi. Morel'i hanımların odasına yerleştirdiğini duydum. Ben de aynısını yapardım."

"Ne olmuş yani?"

"Başkalarının kadınlarını becermek senin tipik özelliğin".

"Venüs Morel'in kimseye ait olduğunu bilmiyorum."

"Yani onu beceriyorsun."

Hareketsiz bir şekilde ona bakıyorum, bir bacağımlı diğerinin üzerine atmışım, bardak elimde, bakışlarım onun gözlerine sabitlenmiş.

Seçenekler çok çeşitli. Şu anda ayağa kalkıp suratına bir yumruk indirmekte bir sakınca görmüyorum ama ona Venüs'le olan bağımı göstermemin bağımı koparması için bir neden olacağını da biliyorum.

Bu yüzden, isteksizce, sessiz kalıyorum ve dilini kesme dürtüsünü bastırarak yoluma devam ediyorum.

"Madem buradasın baba, ve seninle konuşmak Başkan'ın kendisiyle konuşmaktan daha kötü olduğu için, sana yeni bir keşfinden bahsetmek istiyorum."

Belki de hanedanın Akrep'ini onun yaratmadığını söyleyerek onu bu şekilde vurmayı planlıyorum.

"Bütün bunlar da ne demek oluyor?"

Viskimden bir yudum alıyorum ve bardağı masaya vuruyorum. Çekmecelerden birini açıp babalığımı kanıtlayan belgeleri çıkarmak için sandalyemi biraz geriye çekiyorum.

Üçünü de gözlerinin önüne koyuyorum ve o da hiçbir duygu göstermeden okumaya başlıyor.

"Ne zamandır tanıyorsun?" diye soruyor okumayı bitirdikten kısa bir süre sonra.

"O testleri yıllar önce, senin haberin olmadan yaptırdım. Sen ve o fahişe karın mutlu haberi verdiğiniz günden beri bundan hep şüphelenmiştim."

"Ne yapmam gerekiyordu, Taurus? Sana on dört yaşında baba olduğunu mu söyleyecektim? Ve Claudie'nin çocuğunun annesi olacağını mı?"

Göğsüm hava ile doldu. Hangi nedenle bilmiyorum ama son ana kadar farkında olmadığını ummuştum. Çocuklarından birinin babasının kim olduğunu öğrenmemesi çok safça olurdu. Bu bizim hanedanımızda normalde olan bir şey. Bir kadının içine sperm atarsınız, onu hamile bırakırsınız ve sonra size ait olup olmadığını kontrol edersiniz. Son.

Babam üç belgeyi alıp masamın üzerine fırlattı.

"Sana çok fazla sorumluluk vermek istemedim."

"Az önce ne dedin sen?"

"Sen sadece küçük bir çocuktun.

"Karını bana siktirdiğinde de öyleydin."

Romarc yüzünü kapatıyor, kesinlikle bir ömür boyu taşıdığı yükten ve omuzlarına yüklediği şeyden pişmanlık duyuyor.

"Leclerc hanedanının nasıl çalıştığını biliyorsunuz. Aynı yerden tekrar tekrar geçmeyelim".

"Bunun yerine geri alıyoruz.

"Taurus, sana talimat verdim...". Onu susturmak için elimi masaya vuruyorum ve konuşmayı kesiyor.

"Bana asla aktarmaman gereken her şeyi bencilce bana aktardın," diye parmağımla onu işaret ediyorum. "Senden öğrenmem gereken tek şeyi sen bana öğretemedin."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Sevgi ve aile değerleri hakkında. Kendi adıma sevginin öğretilmeyeceğini, sadece aktarılabilirliğini fark etmek zorunda kaldım. Bu ya ruhunuzda taşıdığınız ya da taşımadığınız bir duygudur, örnek ve jestlerle yayarsınız. Ve siz hiçbir zaman bir sevgi modeli olmadınız. Sana ya da anneme karşı hiçbir zaman sevgili olmasam da kendimi sevmeyi öğrendim. Ve uzaktan yakından kıyaslanamayacak bir şeyin ürünü olmama rağmen sevgiyi beslemek konusunda ne kadar yetenekli olduğumu Tanrı bilir. Kesin olarak bildiğim bir şey varsa, o *da* kardeşlerime kimsenin dokunamayacağıdır' ve *Venüs*, diye ekliyorum zihnime.

"Hiç kimse! Bizi yaratan sen bile. Bu nedenle seni kaleden uzak tutmak istiyorum ve düğün törenine katılma görevinden muaf tutuyorum".

"Beni kovamazsınız.

"Her şeyi yapabilirim," diye tıslıyorum muzipçe.

"Çok iyi biliyorsun ki, eğer istersem, aileyi yeniden ele geçirir ve seni buruşuk bir kravat gibi bir kenara koyarım!"

Göbekten bir kahkaha atıyorum, koltuğuma yayılıyorum ve bana verdiği yüzükle oynuyorum.

"Tüm küçük kardeşlerimin yasal vasisi olduğumu hatırlatırım. En büyüklerine gelince, beni destekleyeceklerini biliyorsunuz, bu yüzden kendinizi küçük düşürmeyin. Hem sayısal hem de duygusal çoğunluk bende. Ayrıca, Büyükbaba Taurus hanedanın dizginlerini eline almana asla izin vermez. Bunu yapamayacağını biliyor, bu yüzden her zaman yetki bende oldu.

"Sen kendi hesabını iyi yapmışsın Boğa, ama ben de kendi hesabımı iyi yapabilirim."

"Anlamı?"

"Senin sorunun fazla duygusal olman ve bizim dünyamızda sevgi bir zayıflıktır. Duygusal olarak çökmen için çocukların velayetini geri almam yeterli olacaktır."

"Cesedimi çiğnemen lazım."

"Onlar benim çocuklarım!"

"Onları yetiştiren benim!" diye bağırarak masaya yumruğumu vuruyorum. Ayağa kalkıyorum ve onunla yüz yüze konuşuyorum. Sadece masa bizi ayırdığı için şanslı. "Onları seven benim. Leo'yu kaç kez gördün? Kaç kere mi? Saçma bir şekilde, ahlaksız annesi onu senden daha çok gördü. Audrey Martel'i yenmek için insan müsveddesi olman gerekir."

"Bitirdin mi?" diye cevap veriyor uyuşuk bir şekilde, sanki az çok bir şey hakkında konuşuyormuş gibi oturuyor.

"Evet. Git buradan!"

"Her neyse..." diyor kravatını düzelterek ve ayağa kalkıyor. "Her şey üzerinde kontrolün olduğunu düşünme Boğa, çünkü her zaman her şeye ulaşamazsın."

"Ne saçmalıyorsun sen?"

"Size en çok benzeyen kişinin oğlunuzdan başkası olmadığını fark etmediniz".

"Ne diyorsun lan sen!?"

"Bu senin tükürüklü resmin!" diye iğrenerek tıslıyor. "Bu kadar çok sevişirsen, iz bırakırsın."

Az önce Maxime'e iz mi dedin?

'Git ve bir süre ortalıkta görünme,' diye tısladım.

"Bize Morel'i getir," diyor kapıya doğru yürürken. "Ve sakinleştiğinizde, özrünüzü memnuniyetle kabul edeceğim."

"Git buradan!" diye bağıriyorum ve o kapıyı kapatır kapatmaz camı boşluğa fırlatıyorum, camın her yerde kırıldığını duyuyorum.

Akrep ve Venüs'e bir elmas daha katılıyor: Maxime. O da benim.

Sandalyeme çöktüm ve çılgılık atmak istedim.

Sekiz yıl önce.

Boğa: 30 yıl.

Audrey: 27 yaşında.

Maxime açık gri bir halının üzerinde oturmuş, yapı taşlarıyla oynuyor. Dadısı ona tuğlaları uzatıyor ve o da kıkırdıyor. Kısa süre önce bir yaşına girdi, ancak hala net konuşamıyor.

Biraz burbon yudumlayıp uzaktan onu izliyorum, o ise saçma sapan sözler söyleyip bana bakıyor, sonra kollarını uzatıp beni sahipleniyor.

İçkimi bir kenara bırakıp yaklaşıyorum. Dadı arkamda kayboluyor ve bana biraz mahremiyet sağlıyor.

Üzerimde çok dar bir pantolon olduğu için biraz zorlanarak onunla birlikte halının üzerine oturmayı başarıyorum.

"Leclerc Kalesi'ni yapalım mı?" diye teklif ediyorum.

"İşte!"

Bu onun *evet'i* olurdu.

Bu benim günün en sevdiğim zamanı. Tüm öğleden sonrayı ofiste geçirdikten sonra tek düşüncem eve gidip yeni gelen bebeği kucaklamak.

Benimkiyle aynı yoğun renkteki mavi gözleri bana güneşli, saf ve masum bir şekilde bakıyor. Küçük tombul elleriyle parmaklarımı her sıktağında hissettiğim heyecan beni huzurlu hissettiriyor.

Arkasında, annesinin ince topuklu ayakkabılarının belirlediğini görüyorum. Audrey, Maxime'e bakmak için hâlâ çok toy. Hayatı sosyetikler, mücevherler ve benim sikim etrafında döndüğü için onu nasıl yetiştireceği hakkında hiçbir fikrim yok.

"Tıpkı senin gibi," diyor ve kimsenin dinlemediğinden emin oluyorum.

Oturma odasında sadece Müller oyuncak selini kaldırmaya çalışıyor. Ona tamamen güveniyorum ve orada olmasıyla ilgili bir sorunum yok.

Maxime beni arıyor, bana bir tuğla uzatıyor ve ben de onun istediği yere yapıştırıyorum.

"Benim mi?" diye doğrudan soruyorum.

"Keşke yapabilseydim, Boğa!" diye içtenlikle cevap veriyor. Ve ben onun dürüst olduğunu biliyorum. Bu gece beni sevdiğini söyledi. Bunu beklemiyordum ama böyle olacağını tahmin etmeliydim. Abartıyoruz. Audrey ilişkimizin sadece fiziksel olduğunu ve çoğu zaman onu sadece babama meydan okumak istediğim için becerdiğimi biliyor. Ama artık durmak zorundayım çünkü o benim kardeşimin annesi. Ve onun rolüne saygı duymak niyetindeyim.

"Bununla ilgili bir sorunum yok Audrey. Eğer benim olsaydı, onunla ilgilenirdim."

"Bunu her zaman herkese yapıyorsun, mükemmel bir ebeveyn olacağını biliyorum, ama bu seninki değil".

"Gözlerimin içine bak!"

Audrey itaat ediyor ve bakışlarında ıssızlığı okuyorum, artık ciddiyetsizliği ve özlemi değil.

"Romaric bir süre önce babalık testi yaptırdı. Kendi gözlerimle gördüm ve o senin değil, Taurus. Ondan!"

Bu haber beni rahatlattı mı bilmiyorum ama Maxime'in bana benzediğini biliyorum çünkü o benim kardeşim ve babamla gözlerimiz aynı.

"*Baba!*" diye bağıyor, kollarını bana doğru uzatıyor.

"Ne dedin sen ufaklık?" Onu tam istediği gibi kucağıma alıyorum ve birlikte ayağa kalkıyoruz, bu sırada o yanaklarımı tutuyor ve ciyak ciyak bağırmaya devam ediyor.

Audrey zarif bir şekilde ayağa kalkıyor. Kardeşimin söylemek istediklerini tercüme etmeye çalışırken gözleri yaşıyor.

"Sanırım sana *baba* diyor.

"Hayır aşkım, ben baban değilim," diyerek onu kucağıma alıyorum ve anlayamayacak kadar küçük olduğunu bilsem de düzeltmeye çalışıyorum.

"Taurus. Ben Taurus'um. *Toooo.Rooooos.*"

"*Toooo.Rooooos,*" diye mükemmel bir şekilde tekrarlıyor.

Gözlerim ısınıyor ve yeni bir duyguyla doluyor.

"Aman Tanrım!" diyor Audrey. "İlk tam kelimesi."

Dudaklarımı Maxime'in alına bastırıyorum ve içimden, oğlum olmadığı için biraz üzülüyorum.

Ve öyleydi. Her zaman benim oldu.

Bunu da reddettiler. Babam, Audrey ve benden intikam almak için test sonuçlarını tahrif etmiş olmalı.

Hayatımın kontrolünü kaybettim.

Muhtemelen hiç olmadı.

Kontrol edemediğim bir dürtüyle bacaklarım kalkıyor. Onu görmek, ona sarılmak ve onu sevdiğimi söylemek istiyorum. Venüs'ün kaleye gelip onunla konuştuğu zamanki gibi bana bir baba gibi olduğumu söylemesini istiyorum.

O, tüm bunları bana verebilir. Scorpio muhtemelen asla vermeyecek. O gün Maxime'in sözlerini daha çok takdir etmeliydim.

Hemen cep telefonumdan Müller'i arıyorum, sesim koridorlarda yankılanıyor.

Maxime'in nerede olduğunu soruyorum ve uşak sinema odasında olduğunu söylüyor.

Lanet olsun, oraya inmek çok uzun sürüyor.

Ölçemediğim bir süre sonra salonun koridoruna varıyorum.

Onu tüm küçük kardeşlerimle birlikte çizgi film izlerken hayal ediyorum.

Ben çocukken böyle şeyler yapmazdım. Her zaman yalnızdım ve sıkılırdım. Tek arkadaşlarım kitaplar, katı öğretmenim ve Müller'di.

Ne boktan bir hayat!

Odanın kapısını açıyorum ve ekranda Voldemort'un tarihi düellolarından birinde Harry Potter'ı yüzünden yakaladığını görüyorum. Maxime bu efsaneye kafayı takmış durumda. Geceleri yatmadan önce ona kitap okumayı özlüyorum.

Sanırım onunla, aslında hepsiyle kendimi hiçbir şeyden mahrum bırakmadım. Büyük ihtimalle bir babanın yapacağı her şeyi yaptım.

Koltuklara doğru yürüyorum. Projeksiyona bakılırsa karanlık pek de yoğun değil. İtalyan ayakkabılarımın tabanı altında çıtırdayan patlamış mısıra basıp ilerliyorum ama beklemediğim bir şeyle karşılaşınca donup kalıyorum.

Kalbim, Tanrı aşkına, onları birlikte görünce duruyor.

Hayatın insanları, onları birbirine bağlayan ipliğin ne kadar sıkı olduğunu bilmeden birbirine bağlayabilmesi mümkün mü?

İmajları karşısında donup kalmış ve etkilenmiş durumdayım.

Maxime kanepeye yayılmış, başını Akrep'in horlayan göğsüne yaslamış.

İkisi de uyuyor. Birlikte.

Sadece ikisi *benim*.

Duygular karnıma vuruyor, kapıyı açıyorum ama onu dizginlemek için karın kaslarımı kasıyorum.

Duygu gözlerime vuruyor, açıyorum ve gözyaşlarının geçmesine izin veriyorum. Bu tehlikeli fotoğraftan şiddetle etkilenerek geri çekiliyorum. En tatlı, en şiirsel şekilde haince.

Bu ikisi benim çocuklarım.

Ve ben, gururla, bunu tüm dünyaya haykırmak istiyorum.

Mavi halı kaplı duvara çarpıyorum ve aşağı kayarak halının üzerine oturuyorum. Böyle kalıyorum, onları izliyorum, tek kelime etmeden, onları rahatsız etmeden, yeni bir bakış açısına ve kalbimde daha fazla alana sahip olmak.

Cebimden cep telefonumu çıkardım ve hayatımdaki en önemli kadına mesaj attım.

Maxime benim de oğlum. Babam az önce söyledi.

Benim için harika. Sizin için? BOĞA: Mutluluk

çıtası yine yükseldi. Neredesin?

Sinema salonu. Onları burada buldum. Uyuyorlar. O ve Akrep!!!!!!

Ne kadar tatlı! Sence de bu çılgınca değil mi? Evet,

aşkım. Öyle!

Peki sen ne yapıyorsun? Onları

izliyorum!

VENERE: Seni Maxime ile şatoda ilk gördüğümde ne düşündüğümü biliyor musun?

Boğa: Sanırım hayal edebiliyorum...

Oğlun olduğunu sanmıştım. Çarpıcı bir şekilde sana benziyor. Burada durup onlara bakınca tuhaf mı oluyorum?

Hayır. Sen tatlı ve duygusalsın.

Duygusal mı? Beni görmelisin, yerde oturuyorum, patlamış mısırların arasındayım ve gözlerim kamaşmış durumda.

Asil kıçın yerde mi? Tanrı korusun, Majesteleri. TAURUS: Kadının düğünden önceki gece ne yapar? Sevdği adamı bekler.

BOĞA: Sizi temin ederim ki Maxime'in doğumundan sonra Audrey ile aramızda hiçbir şey olmadı. Uzun yıllar öncesinden bahsediyoruz. Seni tanımıyordum.

Pekala, Boğa. Kendini haklı çıkarma. Önümüze çıkan her şey beni ilgilendirmez.

BOĞA: Senden sonra sadece sen vardın. Bunu asla unutma. Benim için her şey aynı.

Seni seviyorum!

Ben de seni seviyorum. Seni çocuklarınla bırakıyorum. İstedğin zaman görüşürüz, beni nerede bulacağını biliyorsun. Her zaman seni bekliyor olacağım.

BOĞA: Ve her zaman sana geleceğim.

Odamda durmuş, Chantal'ın bana verdiği gelinliğe bakıyorum. Büyük pencerelerden birinin önünde asılı duruyor. Işık hafif kumaşın arasından süzülüyor, bu anı neredeyse bir rüya haline getiriyor, hayatımda pek çok kez hayal ettiğim bir şey. Açıklıklardan birinden kış rüzgârı esiyor ve şeffaf kumaş havada asılı kalarak gelinliğimi canlandırıyor.

Düğün için neden bu günü seçtiğimi bilmiyorum. Ben de bugün yirmi üç yaşındayım ve belki de içimden babamı kendime çekmek için mükemmel bir zaman olduğunu düşündüm. Düğün olsun ya da olmasın, her zaman tanıdığım adam beni arayacak, bir mesaj yazacak, bir işaret gönderecek, bir şekilde en iyi dileklerini iletcekti. Saat daha sabahın sekizi ve belki de bunun gerçekleşeceğine dair kendimi kandırmam için çok erken, yine de umut kendini gömmüyor, bana yapışıyor ve tırnaklarımla ona tutunmaya başlıyorum, dalgalandığını hissediyorum, batmaya hazır.

Yıllar önce yaptığım bir anlaşma yüzünden hayatımın en büyük hatasını yapmama, sevmediğim bir adamla evlenmeme izin vermeyecek.

Ama düşününce, eğer anlaşma niyetliyse, belki de babam benim bu yoldan gitmemi istiyordur.

Eğer durum buysa, bugün gelmeyecek ve benim 'evet'im kim bilir ne kadar süre geçerli olacak.

Beyaz sabahlığımı saran kurdeleyi sıkıyorum. Etrafımdaki her şey evlilikten, beyazdan, saflıktan ve sonsuzluktan bahsediyor.

Ama istediğim tek sonsuzluk, şu anda sahip olamadığım bir adamın yanında, dünyanın önünde değil.

Düşüncelerimin saçmalığı için kendimi kınıyorum ve başkalarına kanıtlamak için buna sahip olmam gerektiğine inanmamın sadece bencillik olacağını fark ediyorum

bana ait olan.

Yıllardır kendime söylediğim gibi, onun her şeyden daha değerli olduğu şey, özel olarak benim olması.

Ama bu acı veriyor ve her şeyle nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Sunağa gittiğimde bana olacağını bilmiyorum.

Hızlıca boşanacak mıyız?

Oğlunun karısı gibi davranmaya zorlanacak mıyım?

Babam geri dönecek mi?

Ve bunu yaptığında, onu affedecek gücüm olacak mı?

Birkaç saat içinde her şey bitmiş olacak ya da bitiremeyeceğim başka bir bölümün başlangıcı olacak.

Masama doğru yürüyorum, çekmecelerden birini açıyorum ve senaryomu çıkarıyorum. Bu son yoğun günlerde devam etmek için çok az zamanım oldu, ancak en son olaylardan bazılarını yazıya dökmeyi başardım.

Kaldığım yerden devam ediyorum, sadece kendimi daha iyi hissetmek için birkaç bölümü tekrar okuyorum çünkü sonuçta yazdığım her şeyi sadece kendim için, yıllardır inşa ettiğim o illüzyonu yaratmak ve sayfalar sonra mutlu sona ulaşmak için kağıda döküyorum.

Sen benim kanımsın! Beni yaralarsan kanarım.

Burası geldiğim ve düşünmek için durduğum yer.

Mesele şu: Taurus'u asla incitmem. Bu yüzden onun hayatının resimlerle mahvolmasını istemiyorum. O bunu hak etmiyor ve hiç kimsenin, en azından babamın, onun yarattığı şeyi yok etmesine izin vermeyeceğim. Onu elimden geldiğince korumak için her şeyi yaparım.

Derin nefes alıp veriyorum. Kendimi Akrep'e bağlasam da, bir birlikteliği mühürleyecek olan imzalarımız olmayacak. O ve ben bağlı değiliz. Tek mühür kalbimde ve onun adını tasvir eden bir graffito: *Boğa*.

Oturma odasının kapısının çarptığını duydum, biri içeri girmiş olmalı.

Her zaman zarif ve çekici olan Taurus'un elleri arkasında ilerlediğini gördüğümde gözlerim parlıyor.

Sanırım sabahın tüm ışığını yüzüme hapsedtim. Umutla, onu kendi enerjimle sarmaya çalışıyorum, kendimi onun üzerine fırlatıyorum ve onu kucaklıyorum.

"Günaydın!" diye iç geçiriyorum boynuna, onun kararlı kokusuyla sarhoş oluyorum.

"Günaydın aşkım." Bir eliyle yüzümü okşuyor, güven veren sevgi dolu bakışlarıyla bakışlarıma nüfuz ediyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Şimdi, güzelce!"

"Sana bir şey getirdim.

Aramızda, arkasına sakladığı ve yeşil kadife bir kutu tutan eli belirdi.

Başımı kaldırıp gözlerine bakıyorum, gözleri hemen benimkilere kayıyor.

"Mutlu yıllar".

"Benim için bir hediye mi?"

"Sana yapacağım birçok şeyden sadece biri."

"Teşekkür ederim!"

Elimden tutup koltuklardan birine oturuyor ve beni kucağına buyur ediyor. Onunla temas eden bedenim alev alıyor sanki. Onun yaydığı tüm sıcaklığı hissedebiliyorum. Konsantre olursam, sürekli nefes alışının sesini bile algılayabiliyorum. Kulağımı göğsüne dayayacak olsam, kalbinin harika atışını duyabilirim. Birlikte olduğumuzda sanki etrafımızda ateş böcekleri yanıyor, özel bir büyü yaratıyor, huzur kokan bir hava.

Bana getirdiği kutuyu açıyorum ve beyaz kadife bir yatağın üzerinde, elmaslarla süslenmiş çok kalın bir kolye duruyor. Muhafazayı hareket ettirdikçe değerli taşlar kendi ışıklarıyla parlıyor. Ortada, parıltıyı domine eden yeşil bir taş, diğer parlak taşlarla birlikte yerleştirilmiş.

"Bu, dünyanın en değerli mücevherlerinden biri," diye açıklıyor ve onu elime almak için sabırsızlanmama neden oluyor. "Kraliçe Marie Antoinette bunu Leclerc ailesinin ilk ferdi olan François'ya kendisi verdi. Yüzlerce elmastan yaratıldı. Ve bu...'. Elimi tutuyor ve parmaklarımı büyük taşla yönlendirerek beni de onunla birlikte okşamaya teşvik ediyor. "Bu dünyadaki en büyük zümrüt."

"Taurus, böyle bir hediye kabul edemem. Ölçülemez bir değeri var, bu bir sanat eseri, tarihi bir parça, sadece onun giyebileceği bir şey...".

"Sadece kraliçem!" Beni kendine çekti. Göğüslerim onun taş gibi göğsüne bastırıyor. Dudaklarım onunkilere yapışıyor. Onu öperken gözlerimi kapatıyorum, ona karşı hissettiğim her şeyi aktarmayı umuyorum. Eğer birini öperek sevmek mümkünse, inanıyorum ki şu anda onu hiç sevemediğim kadar çok seviyorum. Ve beni ona tapmaya iten şey jest ya da hediye değil, yaptığı her şeye yüklediği anlam.

"Bu mücevherin adını biliyor musun?"

"Ona senin adını verirdim, benim için önemli olan her şey gibi.

Benim için güzel olan her şey gibi. Benim için hayat olan her şey gibi'.

Bana tatlı tatlı gülümsüyor, dudaklarını kısa süreliğine dudaklarıma değdiriyor.

"Düşüncen için teşekkür ederim çocuğum, ama ona *Éternité* deniyor. Çünkü Sonsuz ve Ötesi'ni temsil ediyor; zamana, zorluklara, savaşlara ve hayatın fırtınalarına rağmen yok edilemez ve yeryüzündeki ebedi varlığı'.

"*Éternité*," diye tekrarlıyorum ağzından. "Hoşuma gitti."

"Sen ve ben gibi, Venüs".

"Biz , Ötesindeyiz ve Yok Edilemeziz. Zamana zorluklara rağmen. Hayatın savaşlarına ve fırtınalarına rağmen'.

"Bu doğru, aşkım.

"Düğünde giymemi ister misin?"

"Hayır! Bunu sadece benim için takmanı istiyorum. Sadece bizim olmasını istiyorum. Çünkü değerli şeyler kendilerini herkese göstermezler ve ben senin sadece benim için parlamasını istiyorum. Başkalarının asla bilmeyecek olması umurumda değil Venüs. Önemli olan senin ve benim yaşamamız. Her zaman ve her zamanın ötesinde. Şimdi beni içinde tuttuğun sürece bunu takmanı istiyorum.

Sırtımdan aşağıya doğru akan sayısız sızı hissediyorum. Kollarımdan aşağı ürperti akıyor ve içimdeki ateş alevleniyor. Sözleri her zaman mantığın bilmediği ama artık bedenime tanıdık gelen bir güce sahip.

Bana bizim hakkımızda güven vermeye geldi, şüphelerime anlam, onu kaybetme korkuma ses ve bu sabah karanlıkta uyanan kalbime ışık verdi.

Uzun parmakları değerli mücevheri kavırıyor. Boynumu saçlarımdan kurtarıyorum ve dönüyorum, böylece kolyeyi bana takabiliyor. Tenime tam oturuyor, neredeyse bir tasmayı, parmağınıza taktığınız bir yüzüğü andırıyor, ama o sadece boynuma taktı.

Ben kalkıp sabahlığımın düğmelerini çözmeye başlıyorum, o da yavaşça pantolonunun fermuarını açıyor, sonra kravatını gevşetiyor ve ben soyunurken vücudunun gerildiğini görmemi sağlıyor.

Bornozun yere kaymasına izin veriyorum, sütyen kopçasını açıyorum ve kayıyor, sonra külotumu çıkarıyorum.

Taurus onları almak ve cebine koymak için yere eğilir.

"Onları bütün gün yanında mı tutacaksın?" diye sordum.

Başını sallıyor, şehvetli ve muzip, dudaklarını ayırıyor ve bakışlarını çıplak vücudumda gezdirirken dilinin onları yalamasına izin veriyor.

Sadece kolyeyi
takıyorum. Onun istediği
gibi.

Taurus'un parmakları açık pantolonu kavırıyor, sadece biraz aşağı çekmek ve buyurgan ereksiyonunu serbest bırakmak için.

Onun titizlikle dışarı bakmasını, yarı açık gömleğine uzanmasını, beni beklemesini izliyorum, tıpkı gözlerinin benim hamlemi beklediği gibi.

Kendimi cinsel olarak ifade etmeme izin vermesini, beni beklemesini seviyorum, sanki onun egemenliği altında olmadan kendi başıma hareket etmeyi öğrenmemi istiyormuş gibi. Yine de bana hükmetmesini seviyorum.

"Buraya gel, hayatımın meleği". Sesinin tonu ve gözlerinde parlayan karanlık, aslında ne istediğini ima eden tatlı sözlere ihanet ediyor.

"Bana ne yapmak istiyorsun?"

"Sadece ereksiyonumun üzerine oturmanı ve hepsini içine almanı istiyorum."

"Bu beni becermek istediğini söylemenin süslü bir yolu mu?"

'Sana hava gibi ihtiyacım var demenin farklı bir yolu'.

Heyecanlıyım ve hazırım. Başka bir şeye ihtiyacım olmadığını hissediyorum. Şu anda tek istediğim ona sahip olmak, onu içimde hissetmek ve ona sıkıca sarılmak.

Şimdi, her zaman ve bana söz verdiği her zamanın ötesinde.

Sanki kralımmış gibi önünde eğilerek ona katılıyorum. Bacaklarının arasına diz çöküyorum ve ereksiyonunu dibinden ucuna kadar öpmeye başlıyorum, sonra onu ağzımın içine alarak şaşırtıyorum.

Taurus o kadar tatlı ki onu tamamen yutmakta zorlanıyorum. Yapamıyorum, bu yüzden dilimi tepesinde döndürmeye konsantre oluyorum, suyunun tuzlu tadının tadını çıkarıyorum.

"Nasıl oldu?"

"Sensin!" Yaramazca gülümsüyor, sırtını sandalyenin arkasına yaslıyor ve beni okşamak ve yönetmek için saçlarımı tutuyor. "Ve sana ait olan her şey güzel," diye devam ediyorum, uzunluğu boyunca yalayarak. "Karşı konulmaz." Ağzımı etrafına sarıyorum ve sertçe emiyorum, sesin boşluğu doldurmasına izin veriyorum. "Tadı sana benziyor. Ve tadı bana da benziyor. Tadı *bize* benziyor."

Pantolonunu ve boxer'ını çıkarıp ayak bileklerine kadar indiriyorum, çünkü benim için tamamen özgür olmasını istiyorum. Bir elimle avucumun içinde zonkladığını hissettiğim aletini tutuyorum ve sonra daha aşağıda, şişmiş testislerinin tadına bakıyorum.

"Oh, evet, bebeğim. Tam oramı em!"

"Bu iyi mi?"

"Mmmh, gayet iyi. Daha da iyi olabilirdi..."

"Nasıl daha iyi?"

"Sen masadasın... Ben sana arkadan sertçe vuruyorum."

Çabucak ayakkabılarını çıkardım, sonra pantolonunu çıkardım.

Ona bakıyorum, hala bir imparator gibi bacaklarını açmış oturuyor, bacaklarının arasında kocaman bir ereksiyon var, gömleğinin düğmeleri açık ve yüzü heyecandan çarpılmış.

"Yap!" diye emrediyorum.

Beni bükeceğini bildiğim yere geri dönerken, saçlarımdan çekildiğimi ve dudaklarının saldırısına için aniden yukarı kaldırıldığımı hissediyorum.

Çıplak popom masanın kenarına çarpıyor.

Taurus beni şiddetle döndürüyor, sert çubuğunu bacaklarımdan arasına çarpıyor.

"Nasılsın bebeğim? Seni incitmek istemiyorum. Güçlü bir seks için henüz erken."

"Merak etme, ben iyiyim! Seni vahşi ve sert istiyorum. Ve seni sonuna kadar istiyorum, Taurus. Beni sonuna kadar götür!"

"Siktir!"

Parmaklarının kalçalarımı zıpkınladığını, beni kendisine doğru çektiğini ve dengemi bozarak öne doğru fırlattığını hissediyorum. Senaryom yere düşüyor ve bedenim onun yerine geçiyor, tahtaya çarpıyor, popom kendini ona sunuyor.

Dilinin kıvrımlarımı ele geçirdiğini, yolları kazdığını ve içimde süründüğünü hissettiğimde çılglık atıyorum.

Her öpücüğü, her yalamayı, her saldırıyı yakalamak için bacaklarımı daha geniş açıyorum.

Kaybedeceğim bir zevk savaşı bu, çünkü onunla birlikte, içimde, sayısız parçaya ayrılmaya niyetliyim.

Başımı çeviriyorum çünkü onu gözlemlemek, muhteşem figürünü gözlere de sunmak istiyorum. Bana hükmeden heybetli fiziği, bacaklarımdan arasında yer açan kalçaları... Her şey beni zevkle inletiyor.

İçimin ürperdiğini hissediyorum ve bu pozisyonun daha önce denediklerimizden daha acı verici olduğunu fark ediyorum.

Ama ben, zorba varlığının içimde yer açtığını hissetmeme rağmen, ona doğru gittim, saldırısına katlanmayı seçtim ve

ne istediğimi, beraberinde gelen tüm acılarla birlikte.

"Venüs, nasıl hissettiğimi anlatacak kelime bulamıyorum... İçine girdiğimde... Siktir! Aşkım, siktir!"

Tek içime girdiğinde çığlık atıyorum. İçime girdi.

Ve söz verdiği gibi, bana sertçe çarptı.

Masanın ayakları darbelerimizin altında sallanıyor, kalenin ince mermerinde sürünüyor.

Zevkimin sesi salonu dolduruyor, onun inlemelerini duyduğum sessizliğe gömülüyorum.

Hepsini duymak istiyorum, bu yüzden onları kendi sesimle bastırmamak için ağzımı kapatıyorum.

Ve Taurus'un ürettiği melodiler şimdiye kadar duyduğum en güzel müzik.

Bunu bedenimde hissediyorum, ete kemiğe bürünen savaşta patlıyor.

Tenimde hissediyorum, kıcıımı yakan tokatlarda.

Bacaklarımın arasında, içimi derinden acıtan darbelerle karşılıyorum.

Ve onu içimde besliyorum, kemiklerimde eriyene kadar kanımda dallanmasına izin veriyorum.

"Gelmek zorundayım bebeğim!"

Ona karşı daha sert itiyorum, çünkü daha fazlasını istiyorum, ta ki beni çekip saçlarımdan tutup çevirene kadar.

Beni yukarı çekiyor ve masanın üzerine yerleştiriyor. Taurus içime girmeye ve şimdi de parmaklarını kullanmaya devam ederken ben üzerine uzanıyorum.

Sadece ben de onu takip edersem gelir.

Ve onun bencil olmamasını seviyorum. Benimle mükemmel bir ortak yaşam içinde olmasını seviyorum.

Parmak uçlarının klitorisimin etrafındaki çılgınca hareketini, vücudumun içinde kaybolan, dışarı, içeri, dışarı, içeri giden çubuğunu izleyerek vücudumda dalgalanan hislerin tadını çıkarıyorum.

Deliriyorum ve artık net göremiyorum.

Zevk yıldızları görüşümü doldururken, tenimde titreşirken ve şehvetin doğup öldüğü bacaklarımın arasında küçük darbeler halinde kaybolurken, eğildim bastırılmış çığlığım bir salıverme gibi çıktı.

Gözlerim orgazm arayışında kaybolmuş bir şekilde onunkilere takılıyor ve o aniden çekilir çekilmez hepsini hızlıca yapıyorum.

Ayaklarının dibinde diz çöküp ağzımı açıyorum ve dilime yağın zevkle besleniyorum.

Sıcak, güçlü, yoğun.

Tadına bakıyorum, damağıma alıyorum, çenemden aşağı damladığını ve boynumdan aşağı kaydığını hissediyorum. Değerli kolyeyi kirletmesinden korkarak, suyunun inişini parmaklarımla frenliyorum ve sonra hepsini ağzıma götürüp emiyorum.

"Seni şimdi, her zaman ve zamanın ötesinde seviyorum," diye nefes nefese kalır.

"Ve ben seni dün sevdim, bugün sevdim ve sonsuza dek seveceğim".

Ona muzipçe gülümsüyorum ve dizlerimin üzerinde kalarak ona sarılıyorum, gergin karın kaslarını öpüyorum.

İyileşmek için gereken süre boyunca böyle kalıyoruz. Saçlarımla okşuyor ve düz karnının nefeslerle dolduğunu hissediyorum.

"Benimle koridorda yürümeni istiyorum," diyorum ona, eğik başına bakarak.

Taurus bana elini uzattı ve kalkmama yardım etti.

"Emin misin?"

"Seninle evlenmeyi hayal etmek istiyorum. Sana *evet* demeyi hayal etmek istiyorum."

"Bunu her gün yapıyorsun, Venüs. Senin aşkın benim günlük *evet*'im.

"Bunu yalnız yapmak istemiyorum, seninle yapmak istiyorum. Bana liderlik etmeni istiyorum, yanımda olmanı istiyorum. Benimle olur musun?"

Pek ikna olmuş görünmüyor. Aynı fikirde olmadığını söyleyebilirim ama sonuçta sadece *evet* diyor.

Düğüne kimin davet edildiği hakkında hiçbir fikrim yok. Akrep ve ben, umursamadan, organizasyonu Chantal'a emanet ettik, o da bir düğün planlayıcısıyla temasa geçti. Göbeğime dokunuyor, bedenimdeki Swarovski kristallerini hissediyor, duvağımla yüzüme yerleştiriyor ve mavi, açık mavi ve lilanın çeşitli tonlarındaki gül demetimi tutuyorum.

Michelle ve Stéphanie avansımı açmak için heyecanla etrafımda zıplıyorlar. Leo öfke nöbeti geçiriyor ve alyansların bulunduğu çiçek yastığını taşımayı reddediyor.

Zöe, gök mavisi elbisesi, mavi gözlerini ortaya çıkaran saç modeli ile umutsuzca kız kardeşlerini koordine etmeye ve en küçüğünü bu küçük tiyatrodan onları takip etmeye ikna etmeye çalışıyor.

Yanımdaki Chantal çok dalgın görünüyor, o da seçtiği çiçeklerin renklerini yansıtan bir nedime elbisesi giyiyor. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, kim bilir orada ne okuduğu boş bir noktaya bakıyor.

"Gelmeyecek!" dedi aniden.

"Lütfen böyle söyleme!"

Endişe içimi kemiriyor. Karnım ağrıyor ve işemem gerekiyor. En yakın tuvalete gidip yardım almadan tek başıma eteğimi yukarı çekemeyeceğim için kendimi tutmaya ve düşünmeyi bırakmaya karar verdim.

Bir filmmiş gibi davranıyorum,
kendime söylüyorum. Bir aktrismişim
gibi davranıyorum.

Bu sadece bir oyun, tekrar ediyorum. Sadece bir oyun. Lanet olası pis bir oyun.

Etrafımda sevdiğim gözleri arıyorum ama ondan hiçbir iz yok. Belki de evin efendisi olarak, beni şatonun büyük salonlarından birinde kurulan sunağa götürecek olan lanet kapının ötesinde misafirleri ağırlamaya çalışıyordur diye düşünüyorum. Ya da belki o da benim gibi, bizi içten içe yiyen zararlı bir sürü gibi midesinde vızıldayan eşek arılarını dizginlemeye çalışıyordur.

"Eğer gelmezse," diye devam etti Chantal, "rolünü koru ve Akrep'i incitecek bir şey yapma."

'Evlilik umurunda değil'.

"Ama örneğin yarın onu bırakıp kardeşiyle birlikte olmaya karar verirsiniz imajı yerle bir olur!"

Kardeşi değil, babası.

"Bunu yapmayacağım, Chantal! Her şeyi doğru zamanlamaya göre doğru yapacağız."

"Harika!"

"Scorpio'ya olan sevgine . Ona hiçbir şekilde zarar vermeyeceğime söz veriyorum."

"Venüs!", annemin sesini duyunca irkilerek döndüm.

Heyecan verici bir an için babamın arkasında belirmesini bekliyorum, onun yerine sadece Roxane ile o var.

İkisi de bana doğru geliyor ve kalbim ayakkabılarımın tabanlarının altına batıyor.

Bir adım atıyorum ve üzerine basıp yere bırakıyorum, daha sonra almayı umuyorum ya da daha iyisi, babamın ortaya çıkıp onu almasını ve bana geri getirmesini umuyorum.

"Anne!" diye sesleniyorum ona, tatlılıkla, sevdiği adama kavuşmaya giden bir gelinin mutluluğuyla hiç ilgisi olmayan bir ses tonuyla.

Hayatımın gerçek aşkı benden çok uzaklarda bir yerde.

Annem, zarif ve gelinin ebeveyni olarak katılacak şekilde giyinmiş, yaklaşıyor ve yüzümü okşuyor. Hiçbir şey söylemiyor, dokunuşu yapılan fedakârlık için bir tür şükran gibi.

Roxane, onun yanında, bana hüznle gülümsüyor ve sessizce bana artık gerçeği bildiğini ve her şeyin korkunç ve adaletsiz bir gösteri olduğunu söylüyor.

"Babamdan haber aldın mı?" diye soruyorum, sırf makyajımı bozmak istemediğim için gözyaşlarımı tutmaya çalışarak.

"Hayır, sevgilim."

Yutkunuyorum,
teslim oluyorum.

"Pekâlâ, başlıyoruz!", diye ellerini çırpıyor Chantal ve davetsiz misafirleri salondaki yerlerini almaya davet ediyor. Zöe küçük kardeşlerini benim önüme oturtmayı başarıyor.

Bir anda etraftaki herkes uzaklaşıyor ve sadece biz, tarihin en yanlış ilerlemesinin kahramanları kalıyoruz.

Chantal yanımda duruyor ve yüzeysel görünebilecek her zamanki ses tonuyla, başarısız bir şekilde, gerginliği yatıştırmaya çalışıyor.

"Burası Leclerc'lerin genellikle evlendiği salon. Son birkaç evliliğin duman olup gittiğini bilmek sizi memnun edecektir. İyi umutların var, Denizci."

"Güzel!" diye fısıldıyorum.

"Siz gidin, ben orkestrayı başlatacağım.

"Orkestra, tabii." Kalbim göğsümde patlıyor, onu yerde ezdiğimi sanıyordum, oysa içimde deli gibi çarparak bana ihanet etmeye devam ediyor.

Arkamı dönüp babamı arıyorum ama orada değil. Ta urus da yok.

"Bekârlığa veda partisi yapmalıydın!" diyor Başak, resepsiyonun yapılacağı odaya çalıntı şampanya dökerken. "Bütün bu lanet şeyde bir gram bile eğlence yok!"

"Bu sahte bir evlilik!" diye karşılık verir Scorpio gergin bir şekilde, kravatını bağlamaya çalışarak.

"Yine de korkuyorsun," diye takılır Aries ona.

"Neden sahte bir evlilik?" diye soruyor Maxime, Akrep'e bakarak.

Küçük damat odasının kapısında durmuş, çocuklarımın figürlerini hapseden on yedinci yüzyıldan kalma büyük aynaya bakıyorum.

Scorpio, Maxime'in üzerine eğilip saçlarını karıştırıyor.

Onun yüzüne şefkatle bakıyor ve onunla, benim onlara ayırmaya cesaret edemediğim türden bir samimiyetle konuşuyor.

"Söz veriyorum, tören biter bitmez sana sahte evliliğin ne olduğunu açıklayacağım, tamam mı?"

"Tamam. Yani Venüs seni sevmiyor mu?"

"Sonra açıklayacağım, söz veriyorum". İkisi de yumruklarını sıkıyor. Scorpio'nun dövmeyle çizilmiş eklemleri Maxime'in küçük eklemlerine dayanıyor ve bana aralarındaki anlayışı, her zaman sahip oldukları ve asla değişmeyecek olan kardeşlik bağını gösteriyor, çünkü ikisi gerçekten kardeş.

Maxime ikna olur ve damadı kravat düğümünün kurbanı olarak bırakarak uzaklaşır.

Başak ve Koç ayrılıyor, ikincisi sırtımı sıvazlıyor, sevdiğim kadınla başka bir adam evlenmek üzere olduğu için ruhen kırıldığımı bildiğinin farkında.

Bir an için gözlerimiz buluşuyor ve bakışı bana kalbinin küçük bir parçasında beni affettiğine dair umut veriyor.

"Taurus!", Maxime yaklaşıyor ve yüzünü benimkine doğru kaldırıyor. Kendimi onun yaşında bir çocuk olarak görüyorum, büyükbabama hayat hakkında sorular soruyordum ve çoğu zaman bana anlayamadığım şeyler anlatıyordu.

Onun hizasında durmak için diz çöküyorum ve elimin avuç içi yanağına dayanıyor.

Tenin her molekülünün benimkine yapıştığını hissettiğimde ürperiyorum.

Bağlanıyor.

Benimle kaynaşiyor.

Damarlarımda kan pompalandığını hissediyorum, aidiyet duygusu çılgık atıyor ve ona *benim* olduğunu söylemem için beni zorluyor.

"Söyle bana, aşkım."

"Scorpio evliliğin sahte olduğunu söylüyor!"

"Az önce size her şeyi daha sonra açıklayacağını söyledi. Ona güveniyor musun?"

"Evet."

"Yani sana açıklama yapmasının adil olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Yeterince adil, evet".

"Kardeşlerinizin yanına gidin!"

"Tören sırasında yanınızda durabilir miyim?"

"Elbette. Benim için bir yer tut."

Memnuniyetle gülümsüyor ve gitmek için yan tarafımı okşuyor. Kolum uzanıyor ve onu durduruyor, bana geri çekiyor ve göğsüme sıkıştırıyor.

Onun tatlı, çocuksu kokusunu içime çekiyorum. Onu kendime doğru çekiyorum ve şefkatle sarılıyorum. Maxime kucaklamaya karşılık veriyor ve yanağıma hızlı bir öpücük konduruyor.

"Seni seviyorum," diyorum ona.

"Ben de seni seviyorum baba!"

Boğazımın etrafında bir dizi mikroskobik düğüm sıkışıyor ve içimde barındırdığım duygulara karşı bir bariyer görevi görüyor.

Ayağa kalkıyorum ve başını okşuyorum, bu sefer onu düzeltmeyeceğim. Kendi seçimiyle beni babası olarak kabul etmek isterse, ona izin vereceğim.

Ne de olsa, o *benim*.

Sadece benim.

Kravat düğümü atamayan küçük pislik gibi.

Maxime uzaklaştığında, ona yardım etmek için Scorpio'ya uzanıyorum.

"Bana bırak!"

"Bu gerçek bir düşün değil. Neden bu kadar endişeliyim?! Bir içkiye ihtiyacım var...".

"!" diyerek ceketini düzelttim, yerinden oynayan cep mendilini düzelttim.

Bir süredir üzerinde çalıştığım mektubu cebimden çıkardım. Her şey kendiliğinden oldu. Doğru kelimeleri aramama gerek yoktu.

Ben sadece Venüs için hissettiklerimi yazdım ve şimdi duygularım Venüs tarafından ona aktarılacak.

"İşte!" Kağıdı ona uzattım.

"Bu da ne böyle?"

"Bunlar benden Venüs için yazmamı istediğin sözler." Akrep şüpheli bir yarım gülümseme verir.

"Bunu gerçekten yapacağını düşünmemiştim."

"Onları okuman benim için sorun değil."

"Neden?"

"Çünkü sen benim için önemlisin.

"Siktir git, Taurus. Sen sadece sapıksın ve insanlarla bu oyunları zevk alıyorsun!"

"Öyle bir şey değil. Bundan hiç zevk almıyorum".

"Sadece seni düşüneceğini bilerek onları okuyacağım. Ben zaten sadece bir garnitürüm."

"Orada da yanılıyorsun," diyorum sertçe, sonra sesimin tonunu yumuşatıyorum. "Yakında bitecek. Güven bana."

"Bunu yapmayı uzun zaman önce bıraktım.

"Nefretinizi daha sonraya, tören bittikten sonraya saklayın. Her şeyin yolunda gitmesini sağlayın ve öfkenizi başka zamanlara saklayın. Şimdi gitmeliyiz."

"Nasıl bu kadar buz gibi olabiliyorsun?"

Sorusu beni üzdü çünkü kendimi hiç de buz parçası gibi hissetmiyorum. Şu anda Venüs'e ve benim hakkımda ve onu ne kadar sevdiğim hakkında hiçbir şey bilmeyen ona duyduğum aşkla, öfkeyle yanıyorum.

Ellerimi ceplerimde tutuyorum ve tüm öfkesini benden çıkarmasına izin veriyorum. Tüm üzüntülerini emen bir sünger oluyorum, çünkü bu

Bir ebeveyn ne yapar? Acıyı çocuklarından uzaklaştırır, onlara kalkan olur, onların yerine yüklerini taşır ya da gerektiğinde, sırf daha iyi olmaları için hata yapmalarına, ateşe dokunmalarına ve kendilerini incitmelerine izin verir.

"Bu saçmalık sona erdiğinde," diye devam ediyor, "bu kaleden defolup gideceğim. Senden ve manipölasyonlarından bıktım artık. Evli bir adamın hayatını yaşıyormuş gibi davranmaya hiç niyetim yok. Birkaç gün içinde her şeyi iptal edeceğiz, tabii bana onay karar ve o zaman bu düğün saçmalığını acı sona gönderebilirim. Karımı bir elime geçirebilsem ve..."

"Neden hep beni kışkırtmaya çalışıyorsun? Neden beni kızdırmak ve kışkırtmak istiyorsun? Neden her zaman onun aracılığıyla beni incitmeye çalışıyorsun?"

"Çünkü sen bir pisliksin!" diye parmağını bana doğrultuyor, sert bir yüz ifadesiyle, yüzümden birkaç santim ötede konuşuyor. "Dürüst olmanı istiyorum kardeşim."

Ben senin babanım.

"Bana ne istersen sor, Scorpio. Sana gerçeği söyleyeceğim. Söz veriyorum! Ama beni kışkırtmak için Venüs'ü hedef almayı bırak."

"Neden ben? Bunu sana babam mı sordu? Reddedilen, en az sevilen oğlunu alıp kendi amaçları için mi kullandı? Yoksa bundan daha fazlası mı var? Bu sadece senin fikrin miydi? Açıkla bana kardeşim!"

Ben senin babanım.

"Seni seçtim çünkü Venüs'ün yaşına en yakın olan sendin. Babamın bununla hiçbir ilgisi yoktu, tamamen kendi girişimimdi'.

"Beni harcanabilir olduğum için mi seçtiniz?"

"Ben seni seçtim..." Lanet olsun, şimdi ona söyleyemem! "Seni seçtim... çünkü... yaş." Dişlerimi gıcırdatıyorum, kelimeleri tutuyorum, çünkü onu özellikle tercih etmeme neden olan motivasyonun ne olduğunu çok iyi biliyorum.

"Sikeyim bu yaş olayını. Neden beni tercih ettin?!" diye bağıyor. Beni ceketimin yakasından tutup çekiştiriyor. "Seni bazen hayal kırıklığına uğrattım mı?" Yaptıklarımın sonuçlarından derinden sarsılmış acı dolu gözlerine bakmamaya çalışıyorum. "Beni kötü niyetine alet etmen için sana hiç fırsat verdim mi? Seni en çok kızdıran ben miydim?" Giysilerimi sıkıca kavradığı için parmak eklemleri beyazlaşıyor, çenesi geriliyor ve alnında, çok önemseydiği bir şeye her kızdığında zonklayan o tanıdık damar beliriyor.

Ve bu rahatsızlığın kaynağının benden geldiğini bilmek içimi parçalıyor.

Bileklerini tutuyorum ve öfkesini yatıştırmaya çalışarak onu itiyorum, sonra bir elimle ensesini kavriyorum.

"Seni seçtim çünkü..." Çenemi sıkıp göz kapaklarımı kapatıyorum ve gerçeği öğrenmek isteyen buğulu gözleriyle karşılaşmamak için yere bakıyorum.

"Seni seçtim çünkü..."

Bunu yapamam!

Akrep benden şu anda ona açıklamak istemediğim bir şey istiyor, muhtemelen o da bir süredir farklı hissediyor.

Benimle özel bir bağ hissediyor musun?

"Eğer beni gerçekten söylediğin gibi seviyorsan, samimi ol Boğa."

Dudağımı ısıriyorum, duygularımı bastırmaya çalışıyorum, içimdeki gelgiti ona göstermemeyi umuyorum.

Saçlarına yapışıyorum ve iki elimle ensesini sıkarak onu aniden sarsıyorum.

"Seni seçtim çünkü her zaman benim olduğumu hissettim. Seni seçtim çünkü sen benim için her zaman daha fazlasıydın. Seni seçtim çünkü sana güveniyordum, çünkü beni takip edeceğini ve beni tatmin edeceğini biliyordum. Çocukluğundan beri her zaman istediğim her şeyi yaptın ve bana cehennem azabı çektirdin. Sen her zaman başa çıkması en zor olan, her gün bir şey yaptığı için geceleri uyumama izin vermeyen imkansız kardeştin. Ve ben seni seçtim çünkü her ne kadar evcilleştirilemez ve asi olsan da, benim için her zaman daha fazlasıydın: ilk düşüncelerimden biriydin.

"Bu ne demek lan?" diye karşılık veriyor, korkmuş ve gözleri dolmuş bir halde. Kendimi tutamıyorum ve gözlerim doluyor.

"Bunu hiçbir zaman doğrulamadım Akrep, sadece emin oldum çünkü tüm bunları yaşamaktan korkuyordum..."

"Ne oluyor lan?!" diye ellerimi boynundan çekip beni itiyor ama ben onu tekrar yakalayıp gözlerimin içine bakmaya zorluyorum.

"Scorpio, beni dinle!"

"Öyle söyleme.

Hala çözemedin mi?

"Özür dilerim, beni affedin ama..."

"Yapma. Söylemek zorundasın. Söyle."

"Ben senin babanım".

Gözleri kocaman açılıyor, dudakları titriyor, vücudu kollarımda zayıflıyor, sanki kollarıma yığılıyor.

Başını omzuma koyuyorum ve ona sarılıyorum, bildiğini, bildiğimizi, artık her şeyin doğru olduğunu biliyorum.

Oğluma sarılıyorum.

"Özür dilerim".

Titrediğini ve gözyaşlarını tutamadığını, sonra da hissettiklerini saklayamadan burnunu yukarı çektiğini hissediyorum.

"Beni dünyaya getirdiğin için benden özür mü diliyorsun?"

"Sana yalan söyledim ve muhtemelen seni hayal kırıklığına uğrattım".

"Sen bana hayat verdin".

Scorpio bana farklı gözlerle bakıyor, sanki babasını ilk kez görüyormuş gibi beni tepeden tırnağa inceliyor.

"Maxime de," diye sesimi yükselttim. "Babam dün şatoya geldiğinde bana söyledi ve ben de ona senden haberdar olduğumu söyledim."

Geri çekiliyor, nefesi ve kelimeleri kesiliyor. Onu bu şekilde üzme için en kötü anı seçtiğim için kendime lanet ediyorum. Ama oğluna *senin* olduğunu söylemek için en uygun an ne zamandır?

"Hep şüphelenmiştim Akrep, bilmediğim zamanlarda bile. İkimizin arasında garip bir bağ vardı, hatırladın mı?"

"Evet.

"Bisikletten düşüp kendini yaraladığın zamanki gibi..."

"Bütün gece beni bırakmadın..."

"Her zaman sana yakın..."

"Aylardır benimle uğraşıyorsun, arkamda duruyorsun..."

"Bir baba".

Gözyaşlarını siliyor ve sonra sanki vücuduna tamamen hakimmiş gibi sertleşiyor ve duygularının kontrolünü yeniden kazanıyor gibi görünüyor.

"Venüs'le evleneceğim, o zaman... O zaman düşünmem gerekecek."

"Tabii ki.

"Annemle seks yaptın," diye anlıyor, iğrenerek.

"Bunun için özür dilerim. Bana Claudie ile daha önce hiç..." diye sorduğunda sana yalan söylediğim için özür dilerim.

"Kapa çeneni!" diye tıslıyor, parmağıyla beni işaret ediyor. "Bu saçmalık hakkında konuşmanı istemiyorum."

"Özür dilerim".

"Yeter, kapa çeneni!" diye yüzünü kapatıyor. "Ben bir ensesin oğluyum... Lanet olsun, söyleyemiyorum bile, kahretsin!" diye bağırarak sehpayı tekmeliyor.

"Bu umurumda değil!", onu omuzlarından tutarak ses tonumla ve fiziksel olarak alt ediyorum. "Sen benim oğlumsun. Benim oğlum. Oğlum. Ve nasıl dünyaya geldiğin umurumda bile değil. Tek umursadığım şu anda burada, önümde var olman. Ve eğer milyonlarca kez özür dilememi istiyorsan, milyarlarca kez dilerim. Annene yaptıklarından dolayı acı bir şekilde pişmanlık duyuyordum ama senin burada olduğunu ve var olduğunu bilmek hiçbir pişmanlık duymamamı sağlıyor."

Akrep perişan görünüyor, kızarmış gözleri düşüyor, bakışlarından kaçıyor.

"Gidip senin için evlenmeliyim *baba*". Bu kelimeyi o kadar küçümseyerek söylüyor ki içim acıyor.

Yaralarım yeniden açılıyor, yanıyor ama onlara katlanıyorum çünkü katlanmak zorundayım. Haberleri metabolize edebilmesi için onu bırakma zamanının geldiğini fark ediyorum.

Sorun şu ki, şu anda hiçbirimizin bir şeyi sindirecek zamanı yok, çünkü gösteri daha başlamadı bile.

Venüs'e mihraba kadar ona eşlik edeceğime dair söz verdim ve onun oturacağı yere giden yolda yürürken, bu jestin kötü bir fikir olduğunu düşünerek sözümü yeniden gözden geçirmeye başladım.

Sevdiğim kadına oğluma eşlik etmek, artık bildiğine göre, artık...?

Ya gelmezse?

Gelinin düğün salonuna gireceği küçük fuayeye varıyorum ve sözüm bir taahhüde, tamamlanması gereken korkunç göreve dönüşüyor.

Koridorun girişinde durmuş, ruhunu teselli etmek için karnını okşarken onu gözetliyorum. Güzel yüzü şeffaf beyaz örtüyle gizlenmiş. Gözleri kapalı, göğsü huzursuz nefeslerle inip kalkıyor.

Pırıltılı bir korsajla şekillendirilmiş silüetiyle çok güzel. Kalçalarını eşit derecede saran denizkızı eteğiyle şehvetli. Sıkı kalçaları, ince bacakları metrelerce beyaz kumaşın altına gizlenmiş. Ve balenlerin içine sıkıştırılmış göğüs dekoltesi, yumuşak kıvrımlarını ortaya çıkarıyor: *benim* tenim, benim etim, *benim* vücudum.

Sözümü tutmama isteği çok güçlü, onu idam sehpasına götürebilir miyim bilmiyorum. Çünkü şu anda ona yaptığım şey bu: Onu istemediği bir şeyi yapmaya zorluyorum, sırf kendimi ve ailemi korumak için hakkı olmayan bir görevi yerine getirmeye zorluyorum.

Ama şimdi o benim de tüm ailem ve ona bu şekilde ihanet ettiğimi bilmek beni yarım bir adam gibi hissettiriyor.

Dişlerimi sıkıyorum ve ruhumun sessizliğinde ona söz veriyorum, bundan sonra bir daha asla gözyaşı dökmek için bir nedeni olmayacak.

Sana mutluluk sözü veriyorum.

Onu Akrep'e götürmemeliyim, onların kötülüklerinin yazarı olan ben değil. Bırakın buna hakkım olmasını, bu onura bile sahip değilim.

Benim yeteneğim her zaman kalpleri taşa çevirmek ve sonra onları parçalara ayırmak olmuştur.

Sevdiğim kadının ve oğlumun kalpleri şimdi avuçlarımda, bireyselliğim tarafından boğulmuş durumda.

Acımasız oldum.

Duygusuzdum. Bencil oldum.

Ve şimdi her şeyimi aldılar. Bundan sonrasını kabullenebilecek miyim?

Hayır, çünkü kalbimi ellerimde parçalıyorum.

Sevdiğim insanlar benim atan organım.

Hepsinin durduğu yer burası.

Ellerimi ceplerime sokup başımı öne eğiyorum, kararımı veriyorum ve yola çıkıyorum.

O an geldi çattı. Birazdan sahne alacağım büyük salonda kemanlar çalıyor.
Tek başına.

Michelle ve Stéphanie yolu işaretleyen uzun mavi halıya doğru yürürler. Leo, arkalarında, başı öne eğik ve yüzü utançtan kıpkırmızı, turkuaz, leylak ve mavi güller yatağında kurdelelerle iç içe geçmiş alyansların asılı olduğu yastığı hiç umursamadan tutarak onları takip ediyor.

Derin bir nefes alıyorum, duvağı yüzüme örttüğüm için mutluyum, en azından pek de mutlu olmayan gözlerimi saklayabiliyorum. Gelmiş geçmiş en hüzünlü gelin ben olmalıyım.

Kes şunu Venüs, dünyada kendi isteği dışında evlenen tek kadın kesinlikle sen değilsin.

Yavaşça bir adım atıp büyük açık kapıya doğru ilerliyorum, ancak elimden tutuluyorum.

döndüğümde Taurus'u yanımda buluyorum.

Zaten kaygıdan dolayı ritmik bir şekilde atan kalbim, şimdi onun cesaretlendirici gülümsemesi, parmaklarımı kavrayışı ve kelimeler için açılan dudaklarıyla hedefine ulaşmaya hazır bir şekilde maratonunu koşuyor.

Buketimi sol elimle tutuyorum ve yol arkadaşımın kolumun altında olmasını gerektiren görgü kurallarını umursamadan, diğer elimi onun güçlü, kendinden emin ve kendi elimle örüyorum.

Yakışıklı, her zamankinden daha zarif, sakalı görünüyor ama bakımlı, saçları arkaya toplanmış. Açık gri bir kravat ve bir elinde alışılmadık koyu yeşil bir gül goncası.

Bu onun rengi ve onu temsil ediyor.

Bu o.

Titreyen parmaklarıyla yeşil gülünü buketime yaklaştııyor. Çeşitli mavi tonların arasında rengi birbirine ama onu diğerlerinin arasına yerleştirmesine izin veriyorum.

Çünkü o benimle
olacak.

Her zaman.

"Sonuna gideceğim, Taurus, söz veriyorum."

"Ve söz veriyorum, seni bir daha asla istemediğin bir şeyi yapmaya zorlamayacağım."

"Bunu sadece senin için yapıyorum.

"Bunu bizim için yapıyorsun. Artık *biz* bir *biziz*". Bana gülümsüyor. Onun davasına faydalı olduğumu bilmek, tüm bunları atlatmam için bana güç veren tek şey. "Hazır mısın?"

"Evet.

"Hadi gidelim.

Bir dizi keman ve arptan yankılanan düğün müziğini takip ediyoruz. Klasik marştan farklı bir marş bu. Aynı anda hem tatlı hem de yürek parçalayıcı. Halının üzerinde sıralanan konukların yüzlerine takılmıyorum, sadece hayalime odaklanıyorum: Boğa ile mihraba ulaşmak. Ve bu geçit töreninin ebedi bir birlikteliğin değerli duygusuyla hiçbir ilgisi olmasa bile, onu yanımda bilerek, sadece bir rehber olarak bile olsa varlığının yaşam için bir vaatten başka bir şey olmadığını hissediyorum.

El ele, Akrep'in bizi beklediği mihraba yaklaşıyoruz. Müstakbel damadımın tarif edemediğim bir ifade var; hayal kırıklığı, endişe ve azap karışımı bir ifade. Düğünü bu kadar kötü mü yaşıyor?

Eğer durum böyleyse, fark etmedim ve açıkçası onun için üzülüyorum.

Sonsuza dek birleşmek üzere olan iki yeni evlinin bakışları bu değerli anda birbirine bağlanmalı, ama bunun yerine Akrep sadece Boğa'ya bakıyor, tıpkı benim de ona baktığım gibi.

O bizim yol .

Başımı hafifçe arkadaşşıma doğru çeviriyorum, elini daha sıkı sıkıyorum ve göz ucuyla onu izliyorum.

Eğer yapabilseydim, sadece ona bakarak yürürdüm.

Eğer yapabilseydim, bizi görebilmek için şu anda bedenimden dışarı çıkardım, birlikte, kesinlikle hiçbir anlam ifade etmeyen ama içimde harika bir anıya dönüşen bir şey yaparken her küçük görüntümüzü yakalamak için.

Sadece söz verdiği gibi yanımda olduğu için.

Akrep'in çenesi biz yaklaştıkça daha da geriliyor. Gözlerini Boğa'ya dikmiş, sanki son birkaç günün bastırılmış öfkesini ona haykırmak istiyor.

Ona oğlu olduğunu söylemiş olabilir mi?

Bu, onun için neden tamamen görünmez olduğumu açıklıyor.

Kızlar ilerleyişlerini tamamlar ve Zöe ile Chantal tarafından yerlerine götürülürler. Koç Aslan'ın elini tutar, Başak alyanslarla ilgilenir.

Scorpio şahit olarak ağabeylerini seçti, en büyüğünü kasten dışarıda bıraktı. Ben Zöe, Chantal (aslında kendini dayattı) ve kız kardeşim Roxane'ı seçtim.

Damadımın önüne geldiğimde, parmaklarımı Boğa'nın parmaklarından çezecek gücüm yok.

O an, tanımlanamayacak kadar absürt ve gerçeküstüdür.

Üç kişiyiz ve hepimiz odada hafif bir mırıltıya neden olan tamamen farklı ve gizemli yollarla iletişim kuruyoruz.

Taurus gözlerimin içine bakıyor, üzgün ama bunu yapmaya kararlı görünüyor. Gözleri aniden ellerimize düşüyor, açıkça söyleyen sessiz bir istekle: *beni bırak bebeğim*.

Başımla yavaşça pazarlık yapıyorum, ama o, dikkat çekici bir şekilde kontrollü bir şekilde avucumdan kaymayı başarıyor ve sonra bir babanın yapacağı gibi örtümü kaldırıyor.

Onun yerine tüm kalbimle sevdiğim adam.

Benim gözlerim zonkluyor, kirpiklerimin duygularla dalgalanmasına engel olamıyorum, onunkiler ise güven verici bir aşkla bana bakıyor.

Örtüyü arkama yerleştiriyor ve nazıkçe alnımdan öpüyor. Tüm parfümünü içime çekiyorum, beynime işlesin istiyorum, Kötü düşüncelerin üstesinden gelmesi ve bu törenin sonuna kadar bana güç vermesi dileğiyle.

Taurus ikimizi de izliyor.

"Güven bana," diye fısıldıyor. Sonra oğluna dönüyor ve birbirlerine bakışları midemi bulandırıyor.

Boğa burcu ona taparken, Akrep burcu duygusal bir çöküşün eşiğindedir. Berrak gözlerinde nefret ve sevgi okunabilir. Bir savaşın görebiliyorum; öfkenin ateşi, sanki onları küle çevirmek istercesine, bağlı oldukları tüm güzel anıların üzerinde parlıyor.

Boğa, kararsız ve tereddütlü bir şekilde elini kaldırır ve Akrep'in ensesinin arkasına yerleştirerek sertçe bastırır.

"Seninle gurur duyuyorum.

Teşekkür ederim." Ve gitti.

Akrep ve ben kalıyoruz, birbirimize korkuyla ama suç ortaklığıyla bakıyoruz. Bana Boğa'nın her zaman yaptığı gibi yarım bir gülümseme veriyor ve sonra gözlerini kısarak bana bakıyor. En azından benimleyken rahatlamayı başarıyor ve bu da beni rahatlatıyor.

Kutlama görevlisi töreni başlatıyor ve ikimiz de ona doğru dönüyoruz, görevimizi tamamlamaya hazırız: aileyi korumak.

"Komik, değil mi?" der Scorpio alçak sesle.

"Ne?"

"Büyük olasılıkla bir gün üvey annem olacak kişiyle evlenmek üzereyim."

O biliyor.

İkimiz de kendimizi tutamayarak bastırılmış kıkırdamalar çıkarmaya başladık, ta ki kontrolsüz, histerik kahkahalara boğulana kadar, o belki gerginlikten belki de babasını çileden çıkarmak için güç almak için elimi sıkarken.

Kutlamayı yapan kişi bizi öksürerek azarlıyor ve tören devam ediyor, ta ki en kötü ana gelene kadar: evlilik yeminleri.

Bu noktada zihnimdeki her şey duruyor. Belki de fiziksel bir rahatsızlık hissetmeye başladığım için düşünmeyi ve nefes almayı bırakıyorum.

Sadece bir bakışıyla beni teselli edebilecek tek kişide teselli aramak için hareket ediyorum.

Ve onu her zamanki gibi yanımda, beni desteklerken, her şeyin ağırlığını taşıırken buluyorum.

O ön sırada, yanında Maxime bileğine yapışmış, değerli kol düğmeleriyle oynuyor. Görüntü beni o andan biraz uzaklaştırıyor, yumuşatıyor.

Kutlama görevlisi, birazdan yüzüklerimizi takmamıza yol açacak şekilde bizimle etkileşime girmeye başlar, ancak görevlerimizi okumadan önce söylemek istediğimiz bir şey olup olmadığını sorar.

"Şey, bir şeyler yazacaktım..." diye bizi şaşırtıyor Scorpio, ceplerini yokluyor ve bir kağıt parçası çıkarıyor. Odada, buruşturulmuş kâğıtların açılma sesi yankılanıyor ve dikkatleri üzerine çekiyor. "Bunlar söz, en azından ben öyle düşünüyorum," diyor utanarak.

Tanrım, ona hiçbir şey yazmadım. Aklıma hiçbir şey gelmedi. Ne utanç verici!

Gergin bir şekilde gözlerini kâğıda indiriyor ve sonra tekrar benimkine çeviriyor, bizi bağlayan suç ortaklığını arıyor. Şu anda elimizde çok şey var ve bunun için ona teşekkür ediyorum.

"Venüs," diye fısıldıyor usulca, "ona bak," diyor.

Kafam karışıyor, sözlerinin anlamını kavrayamıyorum ama sözlerinin içeriğini yüksek sesle okumaya başladığında her şey daha netleşiyor.

Sanırım seni gerçekten seviyorum, belki de daha fazla.

Sanırım seni içimde hissediyorum, ya da belki de seni zarafetle giydiğim birçok kesimden biri olarak üzerimde taşıyorum.

Soğuk bir gecenin ardından güneşi özleyen biri gibi seni özlediğime inanıyorum. Seni bir yol olarak geçtiğime inanıyorum, benim için kaderim olan bir yol.

Sanırım seni günler, aylar, yıllar, kısaca tüm yarınlarım olarak hayal ediyorum.

Sanırım size en sıcak sığınak diyebilirim, gerçek bir evi anımsatan bir şey.

Sanırım kanımda sen varsın, nabzım atıyor ve hayat dolusun.

Sanırım her kelimemde seni tanıyorum, sanki içimin en derin yerinden fıskıran bir şiirmişsin gibi, göremediğim ama görünüşe bakılırsa çok güçlü bir şekilde ele geçirdiğin parçam.

*Sanırım seni
seviyorum.*

Sevmiyorum.

Biliyorum.

Seni seviyorum.

Tüm kusurlarını seviyorum.

Senin huysuzluğunu seviyorum.

Gülümsemeni seviyorum.

Beni gülümsetmeni

seviyorum. Beni

duygulandırmanı

seviyorum. Beni korkularla

doldurmanı seviyorum.

Seni kaybetmekten korkmamı

seviyorum. Sınırlarının olmamasını

seviyorum.

Benim için bu kadar mükemmel olmanı seviyorum, çünkü benim için

doğru kişi olmanı seviyorum.

Ve senin hakkında sevdiğim her şeyi listelemeyi bırakamıyorum. Seni kaybetmekten korkmayı bırakamıyorum. Seni sevmekten vazgeçemiyorum.

Ve asla durmayacağımı biliyorum, çünkü bu şekilde seviyorum.

Senin için hissettiklerim dünyayı alt üst etse, her ağacı yeryüzünden sökse, fırtınalar ve çıkarsa umurumda olmaz, sığınağın olurum, çünkü seni sevmekten vazgeçmem. Seni sonsuz başlangıcım olarak bilmek için dünyanın bitmesine izin verirdim. Hiç bitmeyecek.

Hiçbir şey ve hiç kimse bunu değiştiremez.

Şimdi sen benim en iyi parçamsın, tıpkı vücudumun bir parçası gibi.

Sana göz kulak olacağım, her zaman yanında ya da arkanda olacağım, yalnız olduğunu düşünsen bile, özellikle yanında olmadığım zamanlarda, beni aradığın tüm gecelerde.

Seni koruyacağım.

Seni kucaklayan zırhın olacağım.

Ben senin referans noktan olacağım. Bir şeye tutunmak istediğinde tutacağın el. Kabus gördüğünde üzerinde uyuyacağın göğsün. Üşüdüğünde seni ısıtacak kolların. En iyi arkadaşın, ihtiyacın olduğunda rehberin, sevgilin, dünyanın.

Parmağına bir yüzük takmama gerek yok, herkese bana ait olduğunu haykırmama gerek yok.

Sen her zaman ve her durumda benimsin.

Ve ben, sevgilim, senin erkeğim. Bunu unutma ve beni kalbinde tut. Şimdi, her zaman ve zamanın ötesinde.

Akrep'in sesi Boğa'nın sözlerini okuduğu süre boyunca, bir an bile onu izlemeyi bırakmadım, ön sırada oturuyordu, gözleri benimkilere sabitlenmişti, bana olan aşkı bir yumruk halinde sıkılmıştı, onu ait olduğu yere geri götürmeye hazırdı: ellerime.

Buketimi dudaklarıma götürüyorum, bana verdiği yeşil gülü kokluyorum ve öpüyorum, öpücüğün ona da ulaşmasını umuyorum.

Bu güzel sözlerin hepsinin benim için olduğunu, onun tarafından yazıldığını ve oğlu Scorpio söylendiğini fark ettiğimde büyülendim, taş kesildim ve duygulandım.

Ürkütücü ve çarpıktır, ancak derinlerde hepsi çok özel, derin ve heyecan vericidir.

Gözlerimi kurulamak ve gözyaşlarımı kovalamak için rahatsız bir şekilde arkamı dönüyorum. Chantal ağlıyor, Boğa'nın sözlerinin gücüne kapılmış. O da biliyor, tıpkı bana bilerek gülümseyen Koç gibi. Damat şiirin yazarı gibi görünmeye çalışıyor, kasıla kasıla yürüyor ve bir gözünü bana diyor, belki de bu kadar güzelliğin sözcüsü olmaktan mutlu.

Ve ne yapacağımı bilmiyorum.

Akrep burcunu geçmek, koşmak ve hayatımın aşkını, tanıma ve sevmeye onuruna eriştiğim tek kişiyi kucaklamak istiyorum.

"Devam edin lütfen!" diye sesleniyorum tören şefine, tek kelime edemeden.

Şimdi Boğa burcuyla yakından ilgili bir şey dışında ne söyleyeceğimi gerçekten bilemezdim. Ona bakmadan bir şey söyleyemezdim, ancak gerçek şu ki şimdiye kadar ondan başka kimseye bakmadım.

Umurumda değil.

Tören devam ediyor ve ben hala o sözlerin, o vaatlerin, arkamı dönüp saçımdaki örtüyü yırtıp yere atma, onları yazan adamın arkamda oturduğunu haykırma dürtüsünün etkisindeyim.

Alyanslarımızı takıyoruz ve umarım bir gün hak edene ilan edeceğimiz o *evet*'i söylüyoruz.

İçeri girdiğim kapıya baktım. Babam orada değildi.

"Sizi koca ilan ediyorum" diye anons edilir.

Akrep burcu ve ben 'gelini öpebilirsin' cümlesini bekliyoruz ama gelmiyor.

Buna rağmen yüzümü zorla tutuyor ve kendi yüzüne yaklaştırıyor. Beni öpüyor ama hayatını önemseydiği için dilini çıkarmıyor.

Gözlerimi tekrar açtığımda, Boğa boynuzlarını açmış ve muzip bir şekilde ona meydan okuyan bir sırıtış atan Akrep'in üzerine dikmeye hazır görünüyor.

Resepsiyonun yapıldığı oda büyük ve görkemli, lüks ve Chantal'ın seçtiği turkuaz, mavi ve lila tonlarına göre renklendirilmiş. Yay burcundan olduğum için doğum taşımın Turkuaz olduğunu, bu yüzden doğum renklerimi takip etmek istediğini söyledi.

Büyük pencerelerden kar yağmaya başladığını görebilirsiniz ve tüm konuklar güzel kale bahçelerini hayranlıkla seyretmek için etrafta koşuştururlar.

kar taneleriyle doluyor. Nerede olduklarını bilmesem de hoparlörlerden müzik yayılıyor, şampanyalar akıyor, gözlerim bir misafirden diğerine gidip babamı arıyor. Ünlü aktörleri, şarkıcıları ve modelleri görünce şok oluyorum. Onların varlığı mı beni üzüyor yoksa bu kadar insanın arasında tek konuklarımın annem ve Roxane olması mı bilemiyorum.

O kadar az önemsiyorum ki artık hiçbir şeye dikkat etmiyorum.

Tarihin en sahte töreni devam ediyor. Hem düğün pastasına benzeyen hem de doğum günüm şerefine üzerinde yirmi üç rakamı olan bir pasta kesiyoruz.

Çifte tebrikler alıyorum ve sonra Scorpio ve ben dansa başlıyoruz, yeni evliler olarak ilk dansımıza katılıyoruz.

Tüm bu insan kalabalığında, renk cümbüşünde ve kaçınmakta ısrar ettiğim litrelerce alkolde babamdan eser yok.

Ve şimdi Taurus da ortadan kaybolmuş gibi görünüyor.

Bu aptal dansa katılmak istemediğini mi?

"Beni öpmemeliydin," diye azarlıyorum Scorpio'yu, ritmi dayatmak için kalçalarımı sıkarken.

"Sadece ne kadar zamandır bildiğini ve o pislüğün benimle ne kadar zamandır taşak geçtiğini bilmek istiyorum!"

"Sadece birkaç gündür tanışıyoruz. Ve seninle dalga geçmiyor!"

"Onu hala seviyor musun?"

"Sırf geçmişte baban, deden ve izin verirsen annen gibi sapıklar onu seks partilerine katılmaya zorladı diye onu sevmekten vazgeçmeliyim." Sesimi alçaltıyorum, "seks partilerine!"

"Yani onu yine de seviyorsun.

"Neden birdenbire onu daha az seviyorsun? İnsanların gardıroplarında bulduğunuz iskeletlerin sayısına göre sevginin ağırlığını azaltabiliyor musunuz?"

"Kardeşim *Taurus*'un gardırobunda kaç tane iskelet olduğu hakkında hiçbir fikrin yok!"

"O muhteşem lanet adamın bir parçası olduğunu bilmek seni rahatlatmalı!"

Scorpio sessiz. Bana katılıyor mu?

"Ona daha ne kadar acı çektireceksin?" diye devam ediyorum. "Ve sadece onu incitmek amacıyla bana dokunmayı ve bakmayı kes!" diye azarlıyorum onu, ellerini kalçalarımından çekerek.

"Sen benim karımsın, ne istersem yaparım!" diye kıkırdıyor, boynumu ısırıyor.

"Hadi, kes şunu!"

"Sence kanımda bir sorun olabilir mi?" diye soruyor, sonunda sakinleşiyor. Bu lanet şarkı hiç bitmeyecekmiş gibi görünürken, çenesini omzuma dayamış öylece duruyor.

"Ne demek istiyorsun?"

"Ben akraba olan iki kişinin oğluyum. Kanımda bir hastalık olabilir, değil mi?"

"Sarhoş musun sen?"

Scorpio yine sinirli bir şekilde gülmeye başlıyor ve dişlerini yine boynuma geçirip beni ısırıyor.

"Kes şunu!", ona tokat attım.

"Belki de biraz deliyim, beynimde bir mikrop zıplayacak ve babamın ortağını üzmem için beni zorlayacak..."

"Görüyorum ki ona baba demekte bir sakınca görmüyorsun. Memnun oldum."

"Ona asla öyle demeyeceğim".

"Az önce yaptın."

"Onunla bunu sadece onu aşışlamak için yapacağım".

"Şimdi ne yapacaksın?"

"Yakın gelecekte karımı kuleme götüreceğimi ve onu hakkım olduğu şekilde alacağımı düşünüyorum."

"Evet, rüyalarında..."

"O zaman..." diye devam ediyor, hala şaka yapıyor. Ya da belki de yapmıyor? "Annemi arayacağım ve ondan ne kadar nefret ettiğimi ve beni ne kadar iğrendirdiğini söyleyeceğim."

"Yerinizde olsam kaçınırdım."

"Ve sonra..." yanaklarımı tutuyor ve alnıma nazik bir öpücük konduruyor. "Kaleden ayrılacağım, çünkü onu görmek istemiyorum."

"Bunu ona yapamazsın. O sana tapıyor!"

"Ve ondan nefret ediyorum."

"Ne saçmalık! Ondan hiç nefret etmiyorsun. Doğruyu söyle Akrep bir kez olsun ona karşı dürüst ol ve içinde hep o domuz Romaric'in oğlu olmamayı umduğunu - tüm saygımla - ve onun yerine geçmek istediğini söyle. Gerçek şu ki, her zaman onun izinden gitmek, seninle gurur duymasını sağlamak, ona en büyük tatmini vermek, yani ona bir baba gibi hissettirmek istedin. Onu baba yapmak."

"Kara koyun olmaya devam etmeyi tercih ederim Venüs. Asla onun beklediği gibi bir evlat olamayacağım. Kendini bu duruma sokma."

"Büyük bir hata yapmış olursunuz.

"Kendimi bulmak için ayrılmak bir hata olur mu?"

"Nereye?" diye ağzından kaçırıyor Taurus, konuşmamızı ve neyse ki dansımızı da bölerek.

"Nereyi istersem!" diye küçümseyerek cevap verir Akrep.

"Hiçbir yere gitmiyorsun!" Yüzüme karanlık bir ifadeyle bakıyor, bir an dalgınladışıyor, sonra tekrar otoriter ve sert bir tonda konuşmaya başlıyor.

"Seni yarım saat içinde çalışma odamda istiyorum," diye emrediyor, ceketinin düğmelerini açıyor ve yeşil z mr t n  parlatıyor. Herhangi bir yanıt beklemeden arkasını dönüyor ve kalabalığın içinde kayboluyor.

"Ama buna nasıl dayanabiliyorsun?"

"Kapa  eneni, onu benden daha çok seviyorsun."

"Cehenneme git, anne."

*On yıl önce.
Boğa: 28 yıl.
Akrep: 14 yıl.*

Az önce *Yılın Girişimcisi* ve *Yılın En Genç Girişimcisi* ödülleri topladım. Aynı kategori gibi görünüyorlar ama değiller. İnsanlar her şey için ödül icat ediyor, sırf daha fazla insana yer açmak için. Taurus Leclerc'in hepsini alması çok kötü.

Leclerc Park oteli gazetecilerle dolu. Lobi bana doğru fotoğraf çeken fotoğrafçılarla dolu. Davetkâr dudaklara sahip güzel bir kızın son sorusuna cevap veriyorum ve soruyu formüle etmesi için geçen süre boyunca ağzının aletimin etrafına sarıldığını hayal ediyorum.

Asistanım orada bulunanlara başka görevlerim olduğu için ayrılmak zorunda olduğumu bildirirken ona kartvizitimi bırakıyorum ve yumuşak bir sesle *beni çağırıyor*.

Beni günün bir sonraki görevine yönlendirecek.

Hayatım sabah gözlerimi açtığım ve akşam kapattığım andan itibaren planlanıyor.

Geceleri onları kapattığım nadir durumlarda....

Otelin avlusunda toplanmış paparazzileri takip ederek, biraz zorlukla ama Dimitri'nin yardımıyla Bentley'e ulaşmayı başarıyor ve kısa süre sonra koltuğuna oturan asistanın kokusunu alarak içine atlıyorum.

Ondan külotunu çıkarmasını ve bacaklarını açmasını istemek istiyorum ama özel cep telefonum çalıyor ve cevap vermek zorunda kalıyorum.

"Günaydın Bay Leclerc, ben Profesör Binoche, rahatsız ettiğim için özür dilerim. Çok meşgul olduğunuzu biliyorum ama oğlunuz Scorpio müdürün odasında ve müdürün acilen sizinle şahsen konuşması gerekiyor."

"Benim oğlum yok. Scorpio'nun babasını ara."

"Aslında bize numarasını veren oydu."

"Lanet olsun!" diye küfrediyorum. Ne zaman oğlum gibi davranmayı bırakacak! "Pekâlâ, okula ulaşmam için bana zaman ver. Onu geride tut."

"Elbette, teşekkür ederim ve tekrar özür dilerim! Adaylığınız için tebrikler".

"Teşekkür ederim." Telefonu kapattım. "Dimitri, Scorpio'nun okuluna gitmemiz gerekiyor."

"O iyi mi?"

"Şimdilik evet, neyin peşinde olduğunu anladığım anda daha az iyi olacak."

"O sadece bir çocuk," diye göz kırpmıyor asistanım, göğsümü okşayarak.

"Ellerini üzerimden çek ve evrak işlerine geri dön!"

Yarım saat sonra Saint Germain'in koridorlarında yürüyorum. Birkaç küçük kız beni tanıyor, arkadaşlarına mırıldanıyor, onlara doğru gülümsediğimi görünce heyecanlanıyorlar. Okul personeline bir kadın bana müdürün odasına kadar eşlik edene kadar güneş gözlüklerimi takıyorum.

Ve işte oradaydı, haydut.

Yüzü kan içinde, dudağı yarılmış ve gözü şişmiş.

"Günaydın, Bay Leclerc". Müdür hızla ayağa kalktı ve elimi sıkmak için masanın etrafından . "Sonunda sizinle yüz yüze tanışmanın benim için ne büyük bir onur olduğunu tahmin bile edemezsiniz. Enstitünün spor yenilediğiniz için size teşekkür etme fırsatım olmadı. Bana son derece meşgul bir adam olduğunuzu ve sizden randevu almanın tamamen imkansız olduğunu söylediler, özellikle de şu anda...".

"Kardeşim ne yaptı?" diye araya giriyorum, sürekli övülmekten bıkmış bir halde. Hareketsiz duran, koltuğuna , dudaklarını büzmüş ve her zamanki tokat atan suratıyla Akrep'e bakıyorum.

"Kıdemli bir çocuk onu yakaladı...".

"Bana söylemesini istiyorum," diye tekrar düşündüm ve müdürü susturdum. "Bizi yalnız bırakabilir misiniz?"

"Tabii ki".

Kapı kapandığında sakince ceketimi çıkarıp gömleğimin manşetlerini çözüyorum. Üzerine yığıldığı ve sessiz kaldığı koltuğu zorla çeviriyorum. Eğilip ona bakıyorum.

Çenesini tutup yaralarını kontrol ediyorum ve yaptığı şeye çok sinirleneceğimi çok iyi bilmeme rağmen, ürperti ve rahatsızlık kökler gibi vücuduma yayılıyor, mideme yerleşiyor.

"Sana vurmaya kim cüret etti?"

"Bir pislik!"

"Kelimeler!"

"Bir deli!"

"Bu daha iyi." Kendimi yukarı çekip masaya yaslandım, parmaklarımla kenarını kavradım, ahşabı sıktım, bir deli onu dövmeye cüret ettiği için gergindim.

"Neden?"

"Çünkü banyoda esrar içiyordum."

"Neydin?" diye bağıryorum.

"Ne istiyorsun lan?" diye bağıryor. "yaptığım umurunda değil, hiç orada değilsin, bu yüzden ne istersem onu yapıyorum!"

"Benimle bir daha bu tonlarda konuşursan Akrep, yemin ederim bir daha kulenden çıkmana izin vermem. Devam et!"

"Sigara içiyordum ve o *manyak* herif öğretmeni ispiyonladı."

"Demek onu döverek intikam alacağını düşündün."

"Onu tuvalet duvarına doğru ittim. Sonra, o, götü boklu..."

"Lütfen, Scorpio, dilini düzelt!"

"*Dibine kadar yalan* söyleyerek, Chantal'a dokunduğunu ve onun kendisine oral seks yaptığını söyleyerek beni kışkırtmaya başladı."

"Yüce Tanrım!"

"Ama bu doğru değil," diye bağıryor, gözlerimde onay arıyor. "Bunu sadece beni sinirlendirmek için söyledi ve başardı, lanet olası coglio...mentecatto."

Nasıl müdahale edeceğimi düşünerek yüzümü ovuşturuyorum. Ona kesinlikle bunu yaşatamam, bu iyi bir örnek olmaz.

"Müdürü çağırın. Seni cezalandırmasına izin vereceğim. Ben yapmayacağım."

Ben de o koca götlünün ağzını burnunu kırardım.

Müdür odasına döndü ve masasının başına oturdu, Scorpio göt herifin burun septumunu kırdığı için bir hafta uzaklaştırma cezası önerdi.

"Bir hafta uzaklaştırma cezası bütün bir yılı kaybetmekle eşdeğerdir, Sayın Müdür".

"Üzgünüm Bay Leclerc, ama şiddet cezalandırılmalıdır. Bu geçiştirilemeyecek bir şeydir. Kullanılan terimler başka bir şeydir, eylemler başka bir şeydir".

"Bunun farkındayım. İşte bu yüzden jestler kelimelerden daha değerlidir." Ceketimden çek defterini çıkardım ve müdürün masasının üzerinde açtım. "Bu... *jestler* ne kadar tutabilir?"

"Bay Leclerc...". Müdür kesinlikle rüşvetime boyun eğmek ya da sadece işini yapmak arasında kararsız kaldı.

Burası rezil bir dünya, bu yüzden para kullanıyorum. Kötü şöhretli insanlar satın alınabilir, onurlu insanlar ise alınamaz.

"Tamam, ben yaparım" diyerek elli bin avroyu karalıyorum ve bunun sadece okul binası için kullanılacağından emin oluyorum.

Scorpio ve ben okuldan çıkıyoruz, Dimitri Bentley'in önünde bizi bekliyor. Kardeşimi ceketinden tutup bir hamleyle içeri atıyorum ve şehirde, Leclerc Holding merkezinde bıraktığımız asistanın yerini almasına izin veriyorum.

Yolculuk sırasında "Bana kızgın mısın?" diye sorar.

"Sana bunu yapan şerefsizin adını istiyorum, eğer varsa babasıyla konuşmak istiyorum," diye cevap veriyorum, güneş gözlüğümle öfkemi gizleyerek pencerenin ötesine bakıyorum.

Kim olduğunu öğrendim. "Yine de onu iyi indirdim."

Ona bakmadan, soğukkanlılığımı koruyarak, yüzüm hâlâ sokağa dönük, elimi uzatıp onu arıyorum.

"Gel!"

Yaklaştığını hissediyorum ve sonra göğsüme yatıyor.

Bu vuruldu i Saç, daha fazla daha daha fazla saçları

Sık, gibi sanki Onu kucaklamak istiyorum.

Ancak bunu nadiren yapıyorum çünkü sarılmak onu rahatsız ediyor ve kendimi asla ona sarılabilecek, onu fiziksel olarak yakın hissedebilecek durumda hissetmiyorum.

Hissettiklerimden, karnımda hissettiğim o belirsiz şeyden her zaman çok korkuyorum.

"Teşekkür ederim, Taurus.

"Seni her zaman beladan kurtaracağım. Yalnız kaldığınızı düşündüğünüzde bile, aslında yanınızda olacağım ve her şeyi çoktan çözmüş olacağım".

"Seni bu yüzden aradım.

"Oğlum olduğunu söylemeyi bırakmalısın. İnsanlar sana inanmaz. Ben çok gencim'.

"Yine de bu kadar genç bir babaya sahip olmak harika olurdu."

Hayır, bu skandal olur.

"Ne o Burada İçeride mi?" O alırve benim
plakalar hangi tasdik Bu sabah topladığım ödülleri.

"Ben bazı şeyler kazandım. Onlar sende kalsın."

"Neden kupalarını hep bana veriyorsun?"

"Bilmiyorum. Çünkü öyle hissediyorum."

Bardağımda salladığım kehribar rengi viskiye bakıyorum. Parti boyunca çalışma odamda kalıyor, Venüs'ün başka bir adamla evlenmesinin korkunç görüntüsü üzerine içiyorum.

Bir an için her şey gerçek gibi geldi ve içimde, onu kaybedersem neler hissedebileceğime dair beni uyaran çatlakların yavaşça açıldığını hissettim.

Bir yudum likör yutuyorum ve okulda kardeşim Scorpio'ya farkında olmadan söz verdiğim günü hatırlıyorum.

Seni her zaman beladan kurtaracağım. Yalnız kaldığınızı düşündüğünüzde bile, aslında yanınızda olacağım ve her şeyi çözmüş olacağım.

Bu sözler muhtemelen onun için bir şey ifade etmiyordu ama benim için bir ilham kaynağıydı. Ona ve tüm kardeşlerime bir söz.

Oflayıp puflayarak saatime bakıyorum. Çocuklar dakiklik duygusunu hiçe sayıyor.

Parmaklarım bir şeyler yapma dürtüsüyle sinirli bir şekilde masaya vuruyor.

Bir şekilde orada olmasını istediğim için telefon rehberinden Libra'nın numarasına bakıyorum ve onu arıyorum.

"Taurus!"

"Merhaba tatlım, nasılsın?"

"Bütün gün senin aramanı bekledim. Sen, daha doğrusu, ?"

"Daha iyi olabilirdim. Ama her zamanki gibi idare ediyorum."

"Zor muydu?"

"Birazcık," diye yalan söyledim. Duygusal bir trajediydi.

"Keşke ben de orada olsaydım ve seni güldürecek bir sürü aptalca şaka yapsaydım."

"Sorun yok, tatlım. Gemini ile nasıl gidiyor?"

"Ben onu küçük görüyorum. Eğer onu küçük görüyorsam, harika gidiyordur!".

"Seni onunla evlenmeye zorladığım için beni affedecek misin?"

"Seni hiçbir şey için affetmek zorunda değilim! Bunu neden yaptığımı biliyorsun. Ayrıca, sen beni zorlamadın, ben istedim."

"Hâlâ o diğer kirli varlığı mı düşünüyorsun?"

"Sadece onu nasıl öldüreceğimi hayal ettiğimde." Gülümsüyorum ama acı acı.

"Bu kadar yıl sonra bile sizi rahatsız etmesine izin vermeyin."

"Benim için endişelenme, kardeşim. Kilometrelerce uzakta."

"Sen en . Her zaman öyleydin'.

"Parmaklarımı canlı ete kaptırdığım ve acıdan ölmediğim için böyle söylüyorsun."

Gözlerimi kısıyorum ve dişlerimi sıkıyorum, çünkü bu anıyı her hatırladığımda darbeyi parmaklarımda hissediyorum, kesiği hissediyorum.

Sessiz kalıyoruz, ben konudan utanıyorum, o da benim toparlanmamı bekliyor. Beni çok iyi tanıyor...

Ailem içeri girer girmez oda gürültüyle doluyor. Bir elimde fincan, diğer elimde cep telefonu, koltuğuma yığılıp kalıyorum.

Hoparlörü açıyorum ve akıllı telefonu görüş açısına yerleştiriyorum.

Kardeşlerim, hep birlikte ortaya çıktıklarında, seslerin, karmaşanın ve renklerin kusurlu bir isyanıdır. Ama çok güzeller.

Terazi onları hoparlörden selamlıyor ve Başak'ın mavi gözleri onu görüntülü aramada görmeyi umarak ekrana kayıyor.

Chantal, Aries'e arkadaşlarından biriyle yaptığı bir şeyden şikâyet ediyor, Aries gülüyor ve kızın kıcını okşuyor, beni de ona pis pis bakmaya zorluyor. Yeni evli giriş yapıyor, yüzü karanlık. Saçları dağınık ve elinde bir şişe viski var. Her zamanki meydan okuyan havasıyla bana bakıyor ve alkolden büyük bir yudum yutuyor.

Ve sonra meleğim geliyor, beyaz elbisesi içinde, duvaksız. Kıvrımları beni utanmadan büyüleyen ahenkli göğüs. Akrep'in elinden şişeyi kapıyor ve onunla ilgilenerek bir kenara koyuyor.

Bu yüzden onu daha da çok seviyorum.

Ve işte hepsi, sanki kendi içlerinde, kendilerini kesin bir sıraya koymaları gerektiğini hissetmişler gibi, dünyaya geldikleri sıraya göre yerleştirilmişlerdir. Bu alışılmadık bir durum ama bunu sık sık yapıyorlar.

Ve böylece, solumdan itibaren Koç, Chantal, Akrep ve Başak burçları var. Venüs sanki bu dizilişin bir parçası değilmiş gibi kenarda duruyor.

"Neden buradayız?" diye sorar Aries.

"Evet, neden?" diye sorar Chantal. "Jean Funés'le çalışıyordum.

"O da kim?" diye karşılık verir Başak.

"*Abyss*'teki aktör," diye bilgilendiriyor Scorpio onu. Sesi alkolden .

"Sana elini süren herkesi dövmem için beni zorlamayı ne zaman bırakacaksın, Chantal?"

"Ne yazık ki henüz bana takmamıştı!"

Venüs kıkırdıyor ve ben ona odaklanıyorum. Her zamanki gibi jestlerle onları susturmaya çalışıyorum.

Gözlerim hayatımda gördüğüm en güzel geline kilitleniyor ve içimde o gelinliği üzerinden söküp atma arzusunu tetikliyor.

Bakışlarıma karşılık veriyor, olanlardan dolayı hâlâ biraz sarsılmış görünüyor. Ve eminim ki görücü usulü evlilik gibi büyük bir hata yapmasını engellemeye hazır bir baba bulamadığı için huzursuzluk ve hayal kırıklığı hissediyordur.

Sandalyeyi arkaya kaydurdum ve bacaklarımı açtım, elimi bir uyluğumun üzerine koydum ve Venüs'ü tam oraya, hepsinin önüne oturmaya davet ettim.

Yavaşça, kendinden emin bir şekilde, hiç tereddüt göstermeden masamın etrafından ve bacağıma oturuyor.

Bizim için sessizlik var, en azından onun için öyle olduğunu düşünüyorum, gözlerime, sonra dudaklarıma yapışırken, ailemin kaosunun arka planı, öpüşmemize renk ve müzik verirken kayboluyor.

Ve onu göğsüme bastırıyorum, yumuşak poposunun sert kalçama bıraktığını, ellerinin enseme okşadığını, ayrılır ayrılmaz gözlerinin sadece benim için parladığını hissediyorum.

"Şimdi dikkatinizi çekebildim mi?" diye soruyorum şaşkın ve sessiz olan kardeşlerime.

Scorpio bir koltukta oturuyor ve sanki benden nefret ediyormuş gibi bana bakıyor. Ben, varlığımın her zerresiyle, umarım nefret etmiyordur.

"Morel gelmedi," diye kestirip atıyor Aries.

Bu kalenin kraliçesi olarak Venüs'ü uyluğumda tutuyorum.

Tahtında oturuyor: benim üzerimde.

Ait olduğu yere.

"Ve Venüs ve ben karı kocayız," diye patlıyor Akrep. "Bize ne büyük bir sikiş yaptırdın."

Mükemmel bir zamanlamayla kapı çalındı ve beklediğim adam Müller'in eşliğinde göründü.

Herkes onu takip ediyor ve hemen tanıyor. Akrep ve Venüs'ün düğününü yöneten seremoni ustası adam, spor çantasını yere bırakarak masama yaklaşıyor.

"Herkese merhaba," diye selamlıyor kel başını eğerek. Kardeşlerim şaşkınlıkla birbirlerine bakıyorlar. Başak içeri yeni giren Terazi'ye açıklıyor.

"Şu çekmeceyi açabilir misin, aşkım?" Venüs itaat eder. "Lütfen şu kitapçığı al...". Yaptı ve bana verdi. "Teşekkür ederim."

Öne doğru eğilip Venüs'ü gövdemle kucaklıyorum ama masanın üzerine yaslanarak yazmam gerekeni yazmayı başarıyorum. Sonra tekrar, o çok küçük. Kalbimin yedek bir parçası gibi bana yapışıyor.

Hayır, tüm kalbimle.

"Neler oluyor?" diye soruyor Scorpio. Onu duymazdan geliyorum ve imzamı atıyorum.

Çeki çıkardım ve adama döndüm.

"Performansınız için teşekkür ederim, Mösyö Godard. Bu da yaptığınız işin karşılığı." Ona çeki uzatıyorum ve o da beklemediği bir rakamla karşılaşmanın mutluluğuyla çeki cebine atıyor. "Lütfen şu kâğıdı ona ver, canım," diyorum Venüs'e. Ona gösterdiğim kâğıdı alıyor ve ayağa kalkamadığım için bana bir iyilik yaparak kâğıdı ona uzatıyor. "Sayfanın altına imzanızı atarak bana bir iyilik yapın, Mösyö Godard."

Sessizlik gerçeküstü.

Leclerc neslinin yarısı düşünüldüğünde bu bir mucize.

"Konu nedir, Bay Leclerc?"

'Venüs ve Akrep'in düğününü herhangi bir yetkiniz olmadan gerçekleştirdiğinizi, sadece bir oyuncu olduğunuzu ve törenin yasal bir değeri olmadığını belirten bir gizlilik anlaşmasıdır'. Stüdyo iç çekişler ve küfürlerle doluyor. Venüs beni daha sıkı sıkıyor ve alnını boynuma yapıştırarak iç geçiriyor. 'Bunu imzalayarak, bu evlilikle ilgili gerçeği asla ama asla kimseye açıklamamayı kabul ediyorsun. Anlaşmayı ihlal edersen, bana tazminat ödemek için ailenin tüm ciğerlerini satman yeterli olmayacak.'

"Bunu asla yapmazdım Bay Leclerc. Bana verdiğiniz tazminat için teşekkür ederim, beklentilerimin çok ötesinde."

'O zaman bunu şimdiye kadarki en iyi performansı olarak değerlendirebiliriz'.

"Tabii ki!" Elini uzatıyor ve ben de sıkmasına izin veriyorum. Müller'e başımla selam veriyorum ve o da derhal aktöre stüdyomun dışına kadar eşlik ediyor.

Chantal ağzı açık, masama doğru ilerliyor, sonra açık avuçlarını masaya dayayıp bize doğru eğiliyor.

"Sen. Sen. A. Piçsin. Lanet olası bir dahi!" Göğsünü şişiriyor ve ekliyor: "Beni tahrik ettin. Jean'i kesinlikle bulmalıyım."

"Yani Venüs ve ben... değil ?" diye sordu Scorpio.

"Tipik bir Taurus Leclerc hamlesi," diye ekliyor Aries.

Başak oradan uzaklaşır ve telefonun diğer ucunda kalan Terazi'ye bir açıklama istediğini söyler.

"Bunu hiç beklemiyordum!" diyor Venüs, dudaklarına mahcup bir öpücük kondurarak.

"Siktir et!" diye başını sallar Scorpio. "Bugün hayatımın en az on yılını anksiyete yüzünden kaybettim."

"Gerçekten de bir düğünle hayatını mahvedeceğimi mi düşündün?", ona bakarak ama açıkça onu da kastederek konuşuyorum. "Buna asla izin vermezdim. Beklediğimden fazlasını yaptın." Venüs'ün poposuna vuruyorum ve o da ayağa kalkarak benim de aynısını yapmama izin veriyor.

Masanın etrafından dolaşp Scorpio'ya yaklaşıyorum ve onu omuzlarından tutuyorum.

"*Seni her zaman beladan kurtaracağım,*" diye ona sözümü hatırlatıyorum. "*Yalnız kaldığını düşündüğün anda bile, aslında senin yanında olacağım ve her şeyi çoktan çözmüş olacağım*".

"Unutmadın," diye karşılık veriyor kırık bir sesle.

"Sevdiğim insanlara verdiğim sözleri unutmuyorum".

Turkuaz boncukları saçımdan çıkarmak sonsuza kadar sürdü. Derimi kaşıdım, kim bilir nereme takıldığından emindim. Sıcak bir banyo ve kulaklıkla dinlediğim müzik, bütün gün beni tepeden tırnağa saran gergin kaslarımı gevşetmeye yardımcı oldu. Ve şimdi ipek pijamalarım ve biraz daha sıcak tutan sabahlığımla kalenin etrafında dolaşıyorum.

Ayaklarım beni hemen Taurus'un dairelerine açılan kapının önüne götürecekti ama bahçeye düşen kar taneleri beni büyülüyor, tüm incelikleriyle onları hayranlıkla seyretmeye zorluyor.

Aynalar koridoruna doğru yürüyorum, çünkü pencereler koridoruna ulaşmak istiyorum, böylece tamamen karla kaplı zorlu bahçeyi hayranlıkla seyredebilirim. Kanadımdan sadece arka tarafı görebiliyorsunuz. Ben daha fazlasını görmek istiyorum.

Noel'in burada nasıl olabileceğini merak ediyorum ve büyük olasılıkla Leclerc ailesiyle birlikte kutlama şansına sahip olacağımı fark ettiğimde gülümsüyorum. Belki de Noel ağacının yapımında, merdivenlerin süslenmesinde, Leclerc Vakfı'nın meşhur partilerinden birinde yer alabileceğim. Bu fikir beni arzuyla titretiyor.

Kalenin büyük orta pencerelerinden birinin önünde dururken, bitişik koridorda yankılanan sesler duyuyorum.

Kendimi Maxime ve Scorpio'nun önünde bulana kadar konuşmayı takip ediyorum. İlki koyu mavi pelüş pijamalarıyla iyice örtünmüş, ikincisi ise sanki Maldivler'deymişiz gibi siyah ipek pantolon ve aynı renkte, tüm dövmelerini gösteren açık bir gömlek giymiş.

Saçlarını minik bir atkuyruğu şeklinde toplamış ve ağzında yanmayan bir sigara var.

"Hâlâ buralarda ne yapıyorsun?" diye soruyorum, yolunu keserek.

"Açım," diye açıklıyor Maxime.

"Resepsiyonda yeterince yemedin mi?"

"O kadar çok yemek vardı ki kafam karıştı. Tabaklarımda ne olduğundan emin değildim. Michelle bana zebra, kaplan ve fil eti servis ettiklerini söyledi, bu yüzden iğrendim ve hiçbir şey yemek istemedim."

"Şu çıkarcı küçük kaltak..." diye yorumladı Scorpio, yanmamış sigarasını dişlerinin arasında zıplatarak. "Bir şey kalmış mı diye bakmak için mutfağa gidiyorduk. Hâlâ kek olmalı ve ufaklık aç olduğu için onu karnını doyurmaya götürüyorum."

"Harika bir fikir! Sanırım ben de sizi takip edeceğim. Bugün heyecandan mideme bir şey koyamadım".

"Güzel nutellalı krepler olsaydı daha iyi olurdu," diye karşılık veriyor Maxime. "Bir dağ keçisi yeme riskini göze almak istemiyorum. Pasta dağ keçisiydi, en azından *küçük aptal kadın* öyle diyor."

"İtiraf etmeliyim ki kız kardeşin Michelle'in hayal gücü çok geniş," diye not düşünüyorum.

Onlara katılıyorum ve Akrep ile benim aramda duran Maxime'in elini tutarak, daha önce hiç gitmediğim mutfaklara doğru ilerliyoruz.

"Müller öğrenirse mutfaklara gideriz," diyor Scorpio, 'en azından tüm personeli uyandırın'.

"Bu adamın rahatlamaya ihtiyacı var. Çok iyi nutellalı krep yapmayı biliyorum."

"Gerçekten mi?" Maxime'in sesi koridorda yankılanıyor.

"Eh, evet. Sana nasıl yapılacağını öğreteceğim."

Şatoda yaşamaya başladığımdan beri ilk kez, Taurus'la geçirdiğim zamanlar dışında, kendimi ailemden biri gibi hissettiğim nadir zamanlardan biri olduğunu söyleyebilirim. Gecenin bir yarısı, dışarıda kar yağarken ve şatoda sessizlik hüküm sürerken pijamalarla mutfakta vakit geçirmenin çok samimi bir yanı var.

Ayrıca bunu sevdiğim adamın çocuklarıyla yapmak paha biçilemez.

Mutfaklara giriyoruz ve odanın neden çoğul olarak hemen anlıyorum. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Sanki bir restoranın sahne arkasındaydık.

Scorpio ve Maxime'in bulunduğu adaya en yakın rafı seçiyorum.

"Burada normal bir mutfak yok mu?"

"Bunlar personel mutfakları," diye açıklıyor Scorpio. "Bizimki daha ileride ama kilerler ve buzdolapları boş."

"Neden?"

"Çünkü hiçbirimiz yemek yapmıyoruz." Scorpio omuz silkiyor ve paslanmaz çelik labirentlerin arasında kendini nasıl çözeceğini benden daha iyi bildiği için bir şişe Jack Daniels bulmayı başarıyor. Bir bardak alıp tezgâha götürüyor, Maxime'in yüksek taburelerden birine oturmasına yardım ediyor ve sonra kendisi de aynısını yapıp onun yanına yerleşiyor.

"Tadına bakmama izin verecek misin?" diye soruyor küçük olan, kardeşinin kendine bir içki koymasını izlerken.

Scorpio'nun bardağı burnunun altına koyduğunu görür görmez tavayı mermerin üzerine çarpıyorum.

"Aptal mısın sen? O sadece bir çocuk, karnını mı parçalamak istiyorsun?"

"Sadece tadına bakmak istiyor. Dilinin ucunu sıvıyla ıslatır ıslatmaz, benden bir daha asla istemeyecek ve o zaman sikini kırmayı bırakacak."

Dokuz yaşındaki kardeşine Jack Daniels kadar sert bir alkollü içkiyi tattırdığını görmek için gözlerimi kocaman açıyorum.

Maxime tam da Akrep'in tahmin ettiği gibi yapar, sadece dilinin ucunu ıslatır ve sonra dehşete kapılarak bardağı iter.

"Çok berbat! Bir daha asla sikini kırmayacağım, söz veriyorum."

Görünüşe göre onlara özel olan dili görmezden geleceğim. Maxime'i kendini ifade etmekte hiç bu kadar özgür görmemiştim. Sanırım başkalarının yanındayken kendini dizginliyor ve küçük bir ev sahibi olarak görevini yapmaya çalışıyor.

"Unu nerede bulabilirim?" diye soruyorum.

"Sana yardım edebilir miyim, Venüs?"

"Elbette, Maxime. Gel!"

Ufaklık krep yapmak için malzemeleri bulmama yardım ederken, ben de ona karışımın nasıl yapıldığına dair kısa bir açıklama yapıyorum.

İhtiyacımız olan her şeyi almamız biraz zaman alıyor, mutfak çok büyük ve kalenin sahipleri olmalarına rağmen mutfak eşyalarının nerede olduğu konusunda iyi bilgilendirilmiyorlar.

Maxime, ben malzemeleri büyük bir kaseye koymasına için ona verirken asistanlığımı yapmaktan keyif alıyor.

Beklenmedik bir şekilde ani bir flaş patlıyor ve kendimizi her zamanki gibi anları yakalamaya başlayan ve ardından bizi canlı bir Instagram akışında filme alan Scorpio'nun anlık görüntüleriyle dolup taşarken buluyoruz.

İngilizce konuşuyor ve takipçilerine düğün gecesini nasıl geçirdiğini anlatıyor. Bu beni güldürüyor, çünkü söylediği gibi, bu onun tarzı değil

Evde kalıp krep pişirmek.

Ne zaman bizi filme alsa, cep telefonunu havaya kaldırıyor, diğer dövme'li eliyle Maxime'in itiraz etmeyen yüzünü kapatıyor. Anladığım kadarıyla onu korumak için dünyaya göstermek istemiyor.

Sonunda lanet şeyi kapattığında, karışımı daha iyi karıştırmak için elektrikli çırpıcıyı çalıştırıyoruz. Ufaklık kokulardan ve seslerden büyüleniyor ve tüm çocukların başına gelen böylesi ortak bir şeyi, kendi evinde yaşamamanın ve yiyeceklere el sürmenin ilk kez deneyimliyor olması düşüncesi beni hem neşelendiriyor hem de üzüyor.

Anılarımızın çoğu bu yerlerde inşa edilir. Zamanla bunun farkına vardım. İlk kokularımızı, yük olarak taşıdığımız kokuları mutfakta alırız. Büyükanne'nin hazırladığı domates sosunun kokusunu hatırlıyorum ve bu beni her zaman ona geri götürecektir.

"Biliyor musun Maxime..." diyorum ona, Scorpio fotoğrafımızı çekip içkisini içmeye devam ederken. "Bir gün büyüdüğünde, kendini pudra şekeri ya da sıcak çikolata koklarken bulduğunda, belki bu anı hatırlarsın ve belki de, umarım, her Nutella krebini yediğinde beni hatırlarsın."

'Evet, büyük olasılıkla'.

"Ve bu gerçekleştiğinde, bana bundan bahsetmenizi istiyorum."

"Nerede olacaksın?"

"Evet."

"Peki ben hangi bölümde olacağım?"

"Aynen öyle. Tek yapman gereken bana 'Seni düşünüyorum' diye küçük bir mesaj göndermek ve ben de senin sıcak bir Nutella krebini yediğini bileceğim."

"Evet, sanırım bunu hatırlayacağım".

Tencereyi ısıtıyorum, Scorpio'nun cep telefonuna ayırdığı yaramazlık yüz ifadelerini fark ediyorum. Dakikalardır fotoğraflarımızı çektiğine göre, o lanet olası sosyal medyayla ne haltlar karıştırdığını merak ediyorum.

"Ne yapıyorsun?"

"Taurus'a birkaç resim göndereyim de kıskançlıktan ölsün!".

"Götlük yapma, kes şunu!"

"Hadi, üçünü birden yapalım! Ona küçük çocuklarının ve annesinin nasıl eğlendiğini gösterelim."

Maxime bir kahkaha patlatıyor, gözlerimi kocaman açıyorum. Delirmiş bu!

"Evet, onun oğlu olmak istiyorsun!" diye onunla alay eder.

"Sana göre belki. Bana göre, asla."

"Bana göre, evet."

Geliyor ve arkamızda duruyor. Bizi ölümsüzleştiren bir selfie çekiyor ve göz ucuyla Taurus chat'e gönderdiğini görüyorum. "Ha! Olamaz, seni pislik!" diye mırıldanıyor cep telefonuna.

"Ne yazıyor?"

"Güzel resimler yazmışsınız, size katılabilir miyim?" diye ekranı gösteriyor.

"Ona evet de. Ona evet de. Ona evet de!"

"Onu burada istemiyorum," diye ağzından kaçırır Scorpio.

"O zaman neden ona o fotoğrafları gönderdin?" diye sordum.

"Eğer bunu yaptıysan, bunu istediğin için yaptın".

"Ona cehenneme gidebileceğini söyledim. Ama 15 dakika içinde o kapıdan gireceğine dair ne kadar bahse girmek istersin?"

Kepçeyle ilk krebi pişiriyorum. Maxime Nutella ile doldurmaya hazır.

"Disneyland'de bir gün geçireceğime bahse girerim," diyor ona.

"Neyi hedefliyorsun?" diye yanıtladı Scorpio ciddi bir şekilde.

'Hangisi gelecek'.

"Gitti!" Yumruklarını çırpıyorlar ve ben gülümsüyorum, kaybettiğini bilen Akrep'ten suç ortağı bir bakış alıyorum çünkü Boğa'nın bizimle olan bu anın kaçmasına asla izin vermeyeceğinden emin. Belli ki küçük kardeşini Disneyland'e götürmekten hoşlanıyor.

Ve beklendiği gibi, saat yirmi üçü geçmesine rağmen hâlâ giyinik olan Boğa, mutfak kapısından içeri giriyor, sanki davetsiz bir misafir ya da çok fazla kişi olduğunu hissetmiş gibi elleri ceplerinde temkinli bir şekilde yaklaşıyor.

"Taurus!", Maxime taburesinden kayarak ona doğru gidiyor. Üçüncü krepı çeviriyorum. Küçük olan, babasından başkası olmayan ağabeyinin kaslı bacaklarına atlıyor. Onu sıkıyor, sonra kendini onun kollarına bırakıyor.

"Ben de senin çoktan yattığını sanıyordum," diyor ona. "Hala buralarda ne yapıyorsun?"

"Acıkmıştık," diye cevap veriyorum, çünkü Akrep gerçek babamla konuşmak istemiyorum durumuna düşmüştü.

"Akrep ve Venüs'le Disneyland'de bir gün kazandım," diye bilgi veriyor küçük olan. *'Ben de gitmek zorunda mıyım?'* "Ve Venüs bana nasıl krep yapılacağını öğretti."

"Ve sen ona güveniyorsun?" diye karşılık veriyor Taurus, ama bana minnettarlıkla bakıyor.

'Hepimizi zehirleyebilir'.

"Naaaa!"

Boğa, Akrep'in yanındaki tabureye oturur ve Maxime'i kucağına alır. Bardağı Scorpio'nun elinden çalar ve viskiden bir yudum alır.

Hazır kreplerin bulunduğu tabağı ortaya yerleştiriyorum ve üzerine biraz pudra şekeri 'kar' yağıdırıyorum. Üçü de tabaktan yayılan kokuyu kokluyor ve daha önce Maxime'e bahsettiğim anıların o bölgesine gömüyorlar.

"Biraz çatal bıçak alabilir miyim?" diye soruyor.

"Çatal bıçak takımı mı? Bu şekilde yemenin daha eğlenceli olduğunu düşünmüyor musun?" Bir krep alıp ikiye katlıyorum ve ağzıma götürüp ısıtırıyorum. Ilık ama çok sıcak olmayan Nutella dudaklarımın üzerinde kayıyor ve Boğa'nın ve -gözlerimi deviriyorum- Akrep'in bile dikkatinden kaçmayan bir dil hareketiyle yalıyorum.

Çok katı bir şekilde yetiştirildiği belli olan Maxime, sadece elleriyle yemek yiyebilmek için ağabeyinin onayını arar.

Aşkım onlara gülümseyip başını sallıyor ve onlar da ellerini tabağa doğru uzatıyor.

"O kadar da kötü değil," diye fısıldıyorum Scorpio'ya.

"Ne?" anlamamış gibi yaparak Nutella'yı çenesine sürüyor.

"Bu!" Hepimizi işaret ediyorum.

"Hayır, anne." Ona dirsek atıyorum.

"Neden ona anne diyorsun?" diye sordu Maxime. "Onun senin gerçek karın olmadığını anlıyorum ama... anne?"

"Kafasını karıştırma, Akrep," Boğa onu yerden kaldırır.

"Er ya da geç o da bilmek zorunda kalacak, değil mi?"

"Kesin şunu!"

"Neyi biliyorsun?" diye sorar Maxime.

"Böldüğüm için özür dilerim." Hepimiz mutfak girişine doğru dönüyoruz, Müller nefes nefese, terlikleri ve mavi ekoseli pazen sabahlığıyla duruyor. "Sizi bulmak kolay olmadı Bay Leclerc," diye onu gözden kaçırdığı için neredeyse azarlıyor.

Taurus ona, "İçeri gel Müller," diye izin verdi.

Kâhya un, yumurta, kirli tava ve diğer her şeyle ne yaptığımızı fark eder etmez şok geçirdi. Mutfağı kullanmak istediğimde bana kesin talimatlar verdiğini hatırlıyorum.

"Geç saat için özür dilerim Bay Leclerc ve kıyafetim için de özür dilerim ama uyumadan önce bugün şatodan gelen postaları kontrol etmeye karar verdim ve gelin ve damat için tebrik kartları selinin arasında bunu buldum."

Sabahlığının cebinden siyah bir zarf çıkarır. Zarfı ters çevirerek gönderenin olmadığını gösterir.

Boğa masadan bir kâğıt peçete alır ve parmaklarıyla tutarak, doğrudan tenine değmemesi için zarfı yakalar.

Scorpio ve ben endişeli bir şekilde birbirimize bakıyoruz. Babamdan haber olabilir mi?

"Üzgünüm, ancak şimdi bulabildim," diye kendini haklı çıkardı uşak, nefesini tutarak. "Postaları tasnif etmekle görevli kız yeterince dikkatli davranmamış ve notu basit bir tebrik mesajı olarak değerlendirmiş."

"Sorun Müller. Uyumaya devam et," diye onu kovdu Taurus.

"Beni hemen aradığınız için teşekkür ederim."

"Aşçıları uyandırmamı isterseniz, hemen buraya gelmelerini sağlarım. Aman Tanrım, Bayan Morel, aşçılarla uğraşarak beni delirtmeye başlamayacaksınız değil mi?"

"Blerim, sakın ol! Mutfak benim krallığım ve bir ocağı yakabilmek için kesinlikle itfaiyenin korumasına ihtiyacım yok".

"Siz nasıl isterseniz, hanımefendi. Bana kalırsa, kaleyi ateşe vermediğiniz sürece burada istediğinizi yapabilirsiniz."

"Venüs'ün sarayda istediği odaya girmesine izin veriliyor," diye bilgi verdi Taurus.

"Venüs mü?" diye yankılanır Maxime. "Ah, elbette! Venüs Boğa burcunu yöneten gezegendir."

"Ne?" diye sordum şaşkınlıkla.

"Boğa burcunu mu yönetiyorsun?" diye soruyor, çiğneyip nutella lekeli dişlerini göstererek. "Bu yüzden o senin gerçek karın değil, Akrep. O senin mi babalık?" Başını Boğa'ya doğru çeviriyor. *"Ona baba mı diyorsun?"* Artık anlamıyorum.

"Evet, Maxime, Venüs benim! Scorpio'nun sana sahte evlilik olayını açıkladığını sanıyordum."

"Yaptım," diye yanıtlıyor.

"Ne yaptın?", şok oldum. Başım Boğa'dan Akrep'e, sonra Maxime'e ve tekrar geri dönüyor. Onların suç ortaklığı tarif edilemez. Mükemmel bir senfoni çalan üç farklı müzik aleti gibiler. "Ama ona Venüs'le birlikte olduğunuzu kesinlikle söylemedim."

"Ne zamandır birliktesiniz?" diye soruyor Maxime.

"Bu kadar yeter, küçük adam!" Scorpio onu koltuk altlarından kaldırır. Onu omuzlarının üzerine yerleştirmeye çalışırken kasları geriliyor ve damarları şişiyor. "İyi geceler," diyor ve uzaklaşıyor. "Sahte karımı çok fazla karıştırma."

"Notteeeee!" diye selamlıyor bizi ufaklık, kardeşinin omuzlarında dönerek. "Teşekkürler Venüs, krepleri, Nutella'yı, pudra şekerini ve yanan tencereyi unutmayacağım."

"Ne?" Döndüm, duman ve yanık kokusu beni geri çekti.

Her şeyi kapattığımda homurdanıyorum, çünkü bir anı mahvetmiş gibi hissediyorum. Umarım Maxime beni her zaman sadece yanık tava kokusuyla ilişkilendirmez.

Ne felaket!

Arkamda, Taurus'un ellerinin karnımı kavradığını, çevrelediğini ve sonra beni nefesinizi kesecek türden güçlü bir kucaklamaya hapsettiğini hissediyorum.

"Sayende kendimi evimde hissettim," diye fısıldıyor yüzüme.

'Memnun oldum'.

"Siz ve çocuklarım, birlikte... Sizi asla bölmek istemedim.

Sen bir şovdun. Bir parçası olmak istediğim bir gösteri.

"Sen en önemli parçasın. Asla ıskalamayacaksın." Dönüyorum ve sıkıyor, sonra ayağa kalkıp beni mutfak adasına oturtuyor.

"Scorpio buradayken seni garip buluyorum. Konuşmanızın nasıl geçtiği hakkında konuşmadık."

Zorla bacaklarımı açıyor ve kendini ortama yerleştiriyor.

"Pek iyi gitmedi ama o hala burada. Tehdit ettiği gibi gideceğinden korkuyordum."

"Neden hâlâ giyiniksin? Hiç durmuyorsun, Taurus. Dinlenmen gerek. Çok yorgun olmalısın...".

"Öyleyim," diyerek yüzünü boynuma yaslıyor ve ben de onu kollarım ve bacaklarımla kendime çekiyorum. Parmaklarım saçlarına dolanıyor ve onu boynuma yapıştırıyorum, beni nazikçe öpüyor ve sonra bitkin bir halde iç çekiyor.

"Az önce gelen bu zarf nedir?"

"Şu anda bunu düşünmek istemiyorum.

Parmakları pijamamın lastiğinin kenarına takılıyor ve altından geçiyor.

Sabahlığımın kemerini çözüp arkama düşmesine izin veriyorum, o da pantolonumu çıkarıp tek koluyla kaldırarak popomun altına sokuyor.

Ayrıca külotumu da çıkarıyor ve tenim mermerle temas ettiğinde donuyor.

Dudaklarını arıyorum ve onlara dalıyorum, ona katılıyorum ve sahip olduğunu söylediği yorgunluğun tadını çıkarıyorum, görebildiğim ama kendini bana bağlayarak kendini yeniden şarj ettiği anda kaybolan yorgunluğun.

Ben onun enerjisiyim.

Körü körüne, dilimi onunkinin üzerinde gezdirirken, pantolonunun fermuarına uzanıyorum ve açıyorum. Avucumun içinde tahrik olmuş ve dinçleşmişti.

Sıkıp masaj yapıyorum ve sonra istediğim yere götürüyorum.

"Kendini bana sür," diye emrediyor.

Bacaklarımı açıyorum ve tezgâhtan destek alarak leğen kemiğimi kaldırıyorum, seksinin geniş, nemli dudaklarıma sürtünmesinin erotik görüntüsünü izliyorum.

Hareket hipnotik, şehvetli, yavaş ve hoştur.

"Ben etrafta yokken, başkalarını becerirken beni düşündün mü?"

Boğa boynumu zıpkınlıyor, avucunun içinde tutuyor, dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor. Dudaklarını dişleriyle kavırıyor ve aynı anda o kadar zarif ve acımasızca ısıırıyor ki beni kendimden geçiriyor. Tepkisi karnımın alt kısmına ve orada beni ateşe veriyor.

"Bedenim buna her ihtiyaç duyduğunda seni düşündüm". Yavaşça içime giriyor, o kadar yavaş ki her şeyi içine almak için hareket etmem gerekiyor. Ama zamanlamayı o belirliyor. Beni durduruyor. Bana kelimeler ve okşamalar vermek istiyor. Kelimeler ve ten. Kelimeler ve et. "Gece ışıklar her söndüğünde seni düşündüm." Biraz daha giriyor ve ben onu tutmak, sonuna kadar emmek için bedenimi kasıyorum. "Ve ne zaman geri gelseler seni düşündüm." Dudakları boynuma düşüyor ve sonunda etin içinde daha fazla et hissediyorum. "Ama ışıklar..." Bana kendinden biraz daha veriyor. "Onlar sadece bir yanılsamaydı. Her şey....." İlk darbe

mi geldi a Sürpriz. "O kaldı.., ve ikinci hala daha fazla Daha güçlü.

"Her zaman..." diye bağırmama neden oluyor üçüncüsü. "Karanlık!"

"Tekrar!"

"Sensiz her zaman karanlık vardı". Sanki içimde eriyormuş, kanımda, kemiklerime kadar işlemiş gibi derinlerde hissediyorum.

"Beni hep istedin. Benimki bir soru değil, harika bir farkındalık.

Beni parçalara ayırması için mükemmel olan, biraz daha yüksek başka bir tezgâha doğru taşırken, kaymadan ona bağlandım ve gövdesine tutundum.

Dışarıda kar yağarken ve sessizlik müzikken, beni böyle almasına, şatodaki mutfak dolaplarına, buzlu bir rafa çarpmasına izin veriyorum. Onun nefesleri benim kemanlarım, öpücüklerim bir piyanonun çanları ve onun darbeleri vahşi ve ilkel bir davulun vurmaları.

"Benden ne istiyorsun, Taurus Leclerc?"

"Nasıl istersen.

"Peki dünyada en çok arzuladığım şey nedir?"

"Bu", ben okşuyorum. "Bu", ben tutkuyla öpüyorum.

"Bu," diye sarılıyor bana, daha derine itiyor. "Bütün bunlar." Elleri sırtımın arkasına kayıyor, popoma yapışıyor, zamanlamayı belirliyor, her hareketinin anlamının tadını çıkarırken bu dansın adımlarını oluşturuyor.

Sonuçta, uzun bir günün sonunda sadece bir okşama, bir öpücük, bir sarılma isteriz.

Sadece eve gitmek istiyoruz.

Gözlerimi açar açmaz saat sabahın altısı oluyor. Alışkanlıklar zor ölür ve bedenim, zaman geçtikçe, zihnin uyanışından bağımsız olarak kendini harekete geçirebilen bir makine haline geldi.

Hazırlanıp ofise gitmek için ayağa kalkmaya hazırım ama hayatımda bir şeylerin değiştiğini fark ediyorum.

Yatağın üzerinde oturmuş, etrafınızda belli bir düzen varken bir şeylerin yerinden oynaması gibi, bana yer değiştirmiş gibi görünen şeyler üzerine kafa yoruyorum. Kollarımda, hayatım boyunca oluşturduğum uyumu silip süpüren bir rüzgârın yarattığı karıncalanma hissi hissediyorum.

Yavaşça arkamı dönüyorum ve beklenmedik bir kaos yaratacak bir esinti olmadığını, kendimi içime ve etrafıma yerleştirmeye zorladığım şeylerin düzeninin, sürekli dengede duran zihnimi dengede tutmak için kasıtlı olduğunu fark ediyorum.

Artık sabah açılıp akşam kapanan o duyarsız makine olmak istemediğimi fark ettim.

Bir kalıp içinde yaşadığımı fark ettim. Ve onu yatağımda taşıdığımı fark ettim.

Önceliklerimin sırasını değiştiren kişi o oldu.

Kaotik esintiyi odama getiren o. O benim kafamda yarattığım oda.

Ve o artık benim odam oldu.

Venüs çarşafla yarı örtülü uyuyor. *Éternité* boynunu çevreliyor ve sadece tenden oluşan kıyafetini tamamlayan tek unsur olarak işlev görüyor.

Onu uyandırıp uyandırmamakta kararsız kalarak, mor ipekten görünen şeffaf tenini gözlemlemek için oyalanıyorum.

Pürüzsüz bacakları, yuvarlak göğüsleri ve mükemmel yüzünün etrafına yayılmış altın bukleleriyle harika bir arapsaçı.

İç çekişler için biraz açık olan dudakları, beni içine çekmeye hazır bir girdap gibi her yerimi kaplıyor.

Gitmeliyim, kalkmalıyım, kendimi yıllardır olduğum makine gibi harekete geçirmeliyim ve yine de şu anda, hayatımın düzenini tokatlayabileceğimi, her görevi dağıtabileceğimi, pencereden atabileceğimi ve karın altına gömebileceğimi hissediyorum, sadece biraz daha kalmak için, hala, onu izliyorum.

Gizlice ve sessizce hareket ediyorum, onu keşfediyorum ve çıplak vücudunun dinlenmesinden zevk alıyorum.

Son derece dikkatli bir şekilde, dokunuşumu hissetmemesini umarak, ayak bileklerini tutuyorum ve bacaklarını açmak için ipek üzerinde sürünmelerini sağlıyorum.

Venüs yumuşak kıvrımlarıyla kendini sallıyor. Dudaklarından çıkan inilti, onu görünce sertleşen cinsel organıma ulaşıyor. Çıplak uyuduk, Cc'mize sarıldık ve bütün gece o uyurken onu almak istemekten başka bir şey yapmadım, sanki yatağına saldıran ve vücudunu çalan bir yabancı gibi, aşırı güçlü.

Aklımı o lanet olası bilekten uzaklaştırmak için kendime izin verdiğim küçük bir fantezi.

Venüs istemsizce hareket ederek sağ bacağını açıyor ve istediğim gibi açıyor. Diğer ayak bileğine geçiyorum ve bir tüy kadar nazikçe, daha da geniş açması için onu çevreliyorum.

Tamamen pürüzsüz seksi benim için tüm erotikliğiyle ortaya çıktı.

İri dudakları zevkinin merkezini çevreliyor ve beni reddedemeyeceğim bir tada davet ediyor.

Onu uyandırmamaya çalışarak yavaşça eğildim ve ağzım klitorisinin üzerinde açıldı, onu mühürlemeye ve dünyadaki tüm sakinlikle emmeye hazırdım.

Ben de öyle yapıyorum ve onun en mahrem yeri dudaklarımın altında bitiyor, hürmetle inceleniyor ve öpülüyor, sonra yavaşça tadına varılıyor.

Venüs'ün nefesi kesilirken dilimin ucu ağzıma yapışıyor. Pelvisinin hareketi cinsel organını ağzıma daha da yaklaştırıyor. Yarığı boyunca aşağı yukarı yalamaya devam ederken, mahrem dudaklarını emmek için ağzımı açıp tekrar kapatıyorum.

Başımı kaldırıp bakıyorum ve uyuyormuş gibi yapmaya devam ederken memnuniyetle gülümsediğini görüyorum, bana bir zihnin kıvrımlarında yaşanan o fanteziyi yaşıyor

Yarı uykulu, teslim olmasını istediğim yerde, tamamen kendime, çaresiz ve uysal.

İki parmağımla mahremiyetini açıyorum, tüm göbeğini ortaya çıkarıyorum, bu da benim tabağım oluyor. Onu sabırla ve özveriyle yalıyorum, dilimi çılgınca açıklığının her yerinde gezdiriyorum.

"Aşkım..." diye inliyor, saçlarımı tutuyor.

"Uyumaya devam et." Ellerimle kalçalarına yapışıyorum, onları iyice açık tutup yüzümü aralarına gömüyorum.

Venüs uyanık gibi davranamayarak vücudunu kamburlaştırdı ve pelvisini ağzıma doğru sallamaya başladı.

"Taurus!"

"Gelmeni istiyorum bebeğim."

"Ne? Bunu sadece ... ile mi yapabiliyorsun? Senin... Oh Tanrım... senin harika dilinle mi?"

Benimle seks yapmayı öğrendiğini, onu kaç şekilde patlatabileceğini bilmediğini bilmek hoşuma gidiyor. Zevkin sadece belirli koşullarda olduğuna inanması beni daha iyisini ve daha iyisini yapmaya ve ona her seferinde yeni bir şey, bir deneyim daha vermeye zorluyor.

"Seni yalayarak saatler geçirebilirim bebeğim. Tadın inanılmaz. Dilimin üzerinde ipek gibisin."

Gözlerimiz birbirini arıyor ve ona tüm dikkatimi veriyorum, şimdi de başımı yukarı ve aşağı hareket ettiriyorum, onun bütününe tatmak için. Klitorisinden anüsünün başlangıcına kadar.

Ben bir canavar gibiyim, aç bir hayvan, açgözlü ve vahşi. Gürültülü ve kaba. Klitorisini ısırdıkça daha da sertleşiyorum, yavaşça, nazikçe, böylece onu iyi emebiliyorum.

Emiyorum, emiyorum ve emiyorum, ta ki parmaklarımı ekleyip ikisini de sonuna kadar sokana kadar.

"Seni içimde istiyorum!" diye soluk soluğa bağılıyor. Meme uçları kabarmış ve yukarı doğru işaret ediyor, dokunuşlarımın istilasına boyun eğmeye hazır.

Ama şimdi, dilim şişmiş klitorisinin üzerinde dönmeye devam ederken, parmaklarımla içine girmeye kararlıyım.

"Taurus!" Daha fazlasını talep eder, kendinden emin ve duygusaldır. Ne istediğini ve nasıl istediğini bilir.

"Ağzıma boşalacaksın!" diye ısrar ediyorum, çünkü dudaklarımda parçalanmasını istiyorum, tıpkı onu öperken boşaldığı ve sonra orgazmımı almak için kendini sunduğu zamanki gibi. Bu sefer onu almak isteyen benim.

İçine doğru itiyorum, parmak kemiklerinin ucuna ulaşıyorum. Onları büküp hareket ettiriyorum, büküyorum ve sonra açıyorum. Avucumu döndürüyorum ve dilimin etinde nasıl zıpladığını göstermek için göğsünden çekerken onu sertçe sarsmaya başlıyorum.

Venüs büyülenmiş durumda, ona yaptığım şeyin ne kadar erotik olduğunu, bunu yaparken ne kadar tatmin olduğumu ve ağzımdan tahrik olduğunu bildiğim için gözlerimin nasıl tutkuyla dolduğunu titizlikle gözlemlemek istiyor.

"Tamam, böyle... evet. Tıpkı bunun gibi...." Sonunda bırakıyor, bencilce eğleniyor. "Siktir! Taurus, kahretsin!" Kıpırdanıyor, yan tarafındaki yastığa uzanıyor ve yastık kılıfını bir avucunda tutuyor. Poposu kontrolsüz hareketlerle hareket etmeye başlıyor, ellerim onu sıkıca tutuyor çünkü her şeyi, orgazmını içime çekmem gerekiyor.

Dilim aniden kıpırdıyor, parmaklarım onun içine giriyor, bacaklarımın arasında seksim nabız gibi atıyor, Venüs'ün özgürleştirici çılgınlığını duyar duymaz dalgalanıyor.

Vücudu ilkel saldırıya teslim oluyor, dudaklarımın arasında kıvranıyor ve sonra zar zor uyanan gözleri aniden parlayarak bana doğru bakıyor.

Onun zevkini zamanında yakalamak için koşarken iç çekerek geri çekiliyorum.

Penisimi elime aldım ve hızla mastürbasyon yapmaya başladım. Daha önce hiç başıma gelmemiş bir şey oluyor.

Sadece ağzıma boşaldığı için boşalıyorum.

Müller'in bana uzattığı zarfın içindekileri okumaya karar verdiğimde ofisimdeyim. Tam açacaktım ki özel cep telefonumun ışığı yandı.

VENERE: Evlilik iznim ne zaman sona erecek?

BOĞA: Bir düğünden hemen sonra işe dönmek akıllıca olmaz. Babanızın da öyle düşünmesini istiyorsanız, insanların her şeyin doğru olduğuna inanması gerekir. Ve çiftler evlendiklerinde bir süre tatile çıkarlar.

Çok yazık! Şimdi Chantal ile kalede çalışmak yerine, bir bahane ile ofiste size katılabilirdim ve...

VE?

Sen devam et!

Bunun nereye varacağını hissederek ekrana gülümsüyorum. Benimle oynamak ister misin? Pekâlâ!

Akıllı telefonu masanın üzerine koyuyorum ve sabit telefonun ahizesini kaldırıyorum.

"Juliette?"

"Evet, Bay Leclerc?"

"Bana bu öğleden sonraki randevularımı hatırlat."

"Saat 18:00'de Leclerc altyapısının başıyla buluşması gerekiyor".

Saatime bakıyorum, yarım saatten biraz fazla olmuş.

"Pekâlâ. *Monsieur* gelene rahatsız edilmek istemiyorum.

Simon, ofisime kimseyi gönderme.

"Anlaşıldı, Bay Leclerc."

Telefonu kapattım ve hemen Venüs'ten gelen bir sonraki mesajı okudum.

Orada mısın?

VENERE: Bir şey söylüyor muydun, söylemiyor muydun?

BOĞA: Burada olsaydın büyük ihtimalle kapıyı kilitlemeni isterdim diyecektim. Külotunu çıkarıp üzerime fırlatırdın ve beni günün geri kalanında onu koklamaya zorlardın.

VENERE: O zaman birkaç adım atar ve masanızın karşısındaki koltuğa otururdum....

BOĞA: Senden bacaklarını açmanı isterdim, sadece elindeki aletimi görünce ne kadar ıslandığını göstermek için, sert ve ağzında patlamaya hazır....

VENERE: O zaman ayağa kalkardım, masanızın etrafında dolaşırdım, sakince, sadece size işkence etmek ve sizi daha da sertleştirmek için....

Boğa: Benden bir adım ötede durmanı isterdim.

VENERE: Tasarımcı gömleğinle ne kadar yakışıklı görüldüğüne bakardım, pantolonun açık ve kocaman sikin içime girmeye hazır....

TAURUS: Seni hemen becermezdim.

Bana ne yapardın?

BOĞA: Senden yavaşça soyunmanı, gömleğinin düğmelerini açmanı isterdim. Sırf şeffaflığı sevdiğim için sütyenini indirmeni emrederdim. Meme uçlarının dantelden dışarı çıkmasını.... sıkılmasını ve ısırılmasının zor olmasını izlerdim.

VENERE: Ellerim külotumun içinde...

TAURUS: Siktir!

Devam et!

TAURUS: Bana bunu yaptıramazsın...

VENICE: Neyi yaptıramazsın?

Benim yaşımda, ofiste bir el işi!

Birkaç gülen yüz geliyor. Öte yandan ben dişlerimi gıcırdatıyorum. Pantolonum, onunla oynadıkça sertleşen ereksiyonumun etrafında sıkılaştı. Aklım kabul etmeden önce bacaklarım karar veriyor, kalkıp kapıyı kilitlemeye gidiyorum.

Koltuğuma döndüğümde rahatıma bakıyorum ve hem yazıp hem oynamak pratik olmayacağı için bir telefon görüşmesi yapmaya karar veriyorum. Telefon görüşmesi başladığında parmaklarım pantolonumun fermuarını açmaya başlıyor, kısa bir rahatlama anı yaşıyorum ama sonra tekrar pençelerinin pençesine düşüyorum.

"Bu sabah senin yaptığın gibi iki parmağımı içime soktum," diye doğrudan cevap veriyor.

"Berbatsın Venüs.

"Devam et! Sana göğüslerimi göstermemi istediğin noktaya geldik..."

"Bekle bebeğim... Onu elime almalıyım." Heyecanla içimi çektim ve parmaklarımı boxerımın içine soktum.

"Ne kadar sertsin?"

"Çok," diye tutuyorum. "Peki sen ne kadar ıslaksın?"

"Hem de çok. Devam etmesini istiyorum."

"O noktada senden diz çökmeni isterdim. Şu anda yaptığım gibi onu tabanından alır ve dudaklarına yapıştırırdım."

"Zevkle iç çekerdim ve sonra ıslak ucu dişlerimle durdururdum. O meyve suyu... Ne kadar hoşuma gittiğini tahmin bile edemezsin."

Başparmağımla sıvımı tepe noktasının etrafına yayıyorum ve tam olarak onun tarif ettiği şeyi hayal ediyorum.

"Parmaklarını amından çıkarmanı ve sadece benim suyumu hayal ederek ağzına sokmanı istiyorum."

"Seninkini dudaklarımın arasından geçirdiğinde, beni ilk kez ıslattığında olduğu gibi...?"

"O zaman da bu kadar heyecanlı mıydın?"

"O kadar ki her şeyi yapardım. Benden isteseydin, o perdenin arkasında diz çöker ve seni boğazıma kadar emerdim."

Sekiz yıl önce meme uçlarına dokunduğumda ve o zaman bile saflığını ele geçirdiğimde hissettiklerimi hatırlayarak yavaşça mastürbasyon yapmaya başlıyorum. Utanç ve heyecanın bir karışımı beni etkiliyor, ama bugün onu gerçekten benim hissettiğimde, zevk suçluluğu gömüyor.

"Bana ne yaptırıyorsun, bebeğim?! Ne!?" Kısık sesle inliyorum.

"Sana ne yaptırıyorum?"

"Taşaklarımı yumrukluyorum!"

"Ve onları senin için emiyorum."

"Tanrım!"

"Ama orada olsaydım, ben de başka bir şey yapardım..."

"Ne, meleğim?"

"Eteğimi yukarı çeker ve üzerine otururdum, her şeyi içine alırdım. Hepsini. Hepsini. Hepsini. Acıyana kadar."

'O zaman ağzını tıkamalıydım, böylece tüm Leclerc Sarayı bana binerken ne kadar muhteşem olduğunu duymayacaktı. Çünkü seni kışından yakalar ve üstüme atardım, ayağa kalkar ve içine girerdim. Seni kaldırır ve içine girerdim. Kahretsin, o yumuşak kışın! Onu istiyorum, aşkım!"

"Ne istiyorsun?"

"Tamamdır, bebeğim."

"Sadece gelmek istediğimi biliyorum."

"Beni başka bir yerde ağırlamak ister misiniz?"

"Diyorsun ki... en sıkı olduğu yer neresi?"

"Evet, bebeğim."

"Eğer beni öldürmek istiyorsan, şimdi söyle." Gülmekten biraz yavaşlıyorum ama onun sesini duyarak kendime zevk vermeye devam ediyorum.

"Katil sensin, seni temin ederim".

"Gelmem gerek..."

[illegible]

seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum.

Seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. EVLEN BENİMLE!

Şimdi!

Şimdi kendimi çok daha rahatlamış hissediyorum, ofisimdeki tuvalete gidiyorum ve koltuğu kaldırıyorum. Hâlâ sert olduğum için biraz zorlanarak mesanemi boşaltmayı başarıyorum. Ellerimi yıkıyorum ve ardından yüzümü de tazeliyorum.

Çok mutluyum ve bu beni korkutuyor. Bu alışık olmadığım duygu. Bu duygunun benden kaçabileceği düşüncesi beni ayaklarımı tekrar yere basmaya ve öğleden sonrayı kontrol altına almaya zorluyor.

Ofisimin kapısını yeniden açıyorum, anahtarı anahtar deliğinde çeviriyorum ve kendime bir içki koyuyorum. Masama dönüyorum ve randevumu almam için hala zaman olduğundan, göndereni bilinmeyen meşhur zarfı inceliyorum.

İçeriği açıkladığımda, başımı sallayarak iç çektim. Korktuğum gibi: Leclerc'te şifrelenmiş bir mesaj. Sadece hanedanımın bir üyesi olabilir. Hızlıca, ayrı bir kâğıda Leclerc tablosunu kopyalıyorum ve deşifre ediyorum.

4	A	2	N
8	B	6	O
12	C	10	P
16	D	14	Q
20	E	18	R
24	F	22	S
25	G	26	T
21	H	23	U
17	I	19	V
13	J	15	W
9	K	11	X
5	L	7	Y
1	M	3	Z

Bundan:

I18I23I20I

I16I10I

I10I6I2I26I21I17I20I23I

I6I18I20I

Bunu tercüme ediyorum:

Rue de Ponthieu
20 saat

Başka hiçbir şey yazılmamış, bu yüzden toplantı günü belli değil. Elimde bir adres ve saat var, bu yüzden belirtilmediği için ne zaman olacağına karar verebileceğimi varsayıyorum. Ayrıca babam Paris'te ve adresin civarını bildiğim için Champs-Élysées'deki mülklerimizden birinde kaldığını varsayıyorum.

Ya gelmezsem?

Bu kez Romaric öfkemin dibine dokundu, onu kazıdı ve bir sonraki toplantıda onu sözlü olarak yıkmak için bana sadece yeterli miktarda bırakarak yanına aldı.

Büyükbabam, o diğer anlaşılmaz insan bulmacası, benim tarafımda mı yoksa oğlunun tarafında mı olduğuna dair bana hiçbir zaman bir ipucu vermedi. Jestleri her zaman anlamlıydı, yani hepsi bana yönelikti, çünkü gerçekler benim bu hanedanın atası olmamı istiyordu ve yine de, her zaman ve sadece perde arkasında, babamla birlikte yürüttüğü akıl oyunları, bana takımının bayrağı olduğum konusunda hiçbir zaman mutlak bir kesinlik vermedi.

Mösyö Simon'u kabul ettikten sonra, bu akşam saat 8'de Rue de Ponthieu'da bulunmaya karar verdim.

Range Rover'ımı bilette belirtilen caddenin kenarına park ediyorum. Dışarı çıkıp ev numarasını aramaya başlamadan önce küçük bir kız grubunun karşıya geçmesini bekliyorum.

Kaldırımda yürürken bir gelinlik mağazasının vitrininde Venüs'ün düğünde giydiği gelinliğin aynısını görüyorum. Arkasında, elinde turkuaz güllerden bir buket tutan profilden çekilmiş dev bir fotoğrafıyla birlikte açık bir şekilde sergileniyor.

Sofistike bir çerçeve içinde büyük harflerle 'Venüs Morel Leclerc'in elbisesi' yazıyor. Ailemin etrafında dönen bu iş beni hiçbir zaman rahatsız etmedi, ama Venüs'ün resminin herhangi birine verildiğini görmek beni rahatsız ediyor, bu yüzden dükkanın adını işaretliyorum, böylece en kısa zamanda dev resminin kaldırılmasını ayarlayabiliyorum.

Onun sürekli olarak kardeşimin karısı olarak görülmesi beni rahatsız ediyor.

Duvarlardaki karoların üzerindeki ev numaralarına bakıyorum, bölgeyi tanımaya başlıyorum ve 103 numaraya varıyorum.

Beklediğim gibi, bu bizim mülklerimizden biri. Champs-Élysées'de birkaç tane olduğu için emin değildim ama bunu çok iyi hatırlıyorum. Mülklerin bölünmesi sırasında, büyükbabam Chantal'a vermek istemesine rağmen, sorunsuz bir şekilde babama bıraktığım mülklerden biri. O zamanlar çok gençti ve Romaric kardeşlerimin tüm mal varlığını benim yönetmemi kabul etmediğinden, o aldı. Ancak zaman içinde sözünü tutmadı ve planlandığı gibi Chantal'a devretmeyip kendine sakladı.

Saatime bakıyorum ve akrebin saat yirmiyi göstermesini bekliyorum. Vurduğunda, çatı katındaki dahili telefonun düğmesine basıyorum ve kapı benim için açılıyor.

Asansöre ulaştım ve en üst kata çıktım.

Sahanlığa iner inmez çok fazla sessizlik olduğunu fark ediyorum, bu yüzden büyükbabamın yaramazlıkları için her zamanki casus ekibini beklemiyorum.

Zili çalışıyorum ve kapı açıldığı anda ayaklarımın altındaki mermer gıcırdamaya başlıyor, beni şiddetle bir öfke denizine çekiyor.

Sessizce sigara içen kişiye yaklaştıkça ayrıntıları daha çok fark ediyorum. Yandaki koltuğun üzerinde bir baston duruyor, başı boğa şeklinde, boynuzları açıkça görülebiliyor. Yavaşça

Yabancınnn görüş girerek açıklıyorum. yetişkin bir adam, gözleri şömineye sabitlenmiş, bakışları düşünceli, ama sanki yorgun bir fiziği göstermeye niyeti yokmuş gibi gururlu bir duruşu var.

"Sen Venüs Morel olmalısın," diyor purosunu dişlerinin arasında sallayarak.

Başımı sallıyorum ve tek kelime etmeden bastonu dikkatlice kaldırıp yanındaki koltuğa oturuyorum.

"Bunlar bir zamanlar benim dairelerimdi ve benim olmadan önce babama, büyükbabama, babamın büyükbabasına ve lanet olası atamın büyükbabasının büyükbabasına aitti."

Yutkunuyorum, Taurus'un babası olabilir mi? Onu daha az yaşlı, iki yoğun mavi gözlü ve yaşlılıkta James Bond benzeri bir fiziğe sahip olarak hatırlıyorum.

"Bugün," diye devam ediyor, "bu odalar Taurus'a ait ve ondan sonra çocuklarına, çocuklarının çocuklarına ve tüm bu saçmalıklara ait olacak!"

"Evet, sanırım öyle," diye cevap veriyorum önemsemeden.

"Söylesene dostum, ön kapıdan mı girdin yoksa gizli geçitlerden mi?" Bana doğru eğildi ve gözümü sıktı.

"Ön kapıdan".

"Ah, demek artık evindesin. Artık bir sıçan gibi duvarların arasından gizlice geçmek zorunda değilsin."

"Aslında hiç yapmadım. Gizli geçitlerin nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

'Böylesi daha iyi'.

"Neden?"

"Bu, Taurus'un seninle görünmeyi umursamadığı anlamına geliyor. İşte benim oğlum, canı ne isterse onu yapar. Buna bayılıyorum!"

"Özür dilerim...", daha rahat oluyorum ve sandalyede bacak bacak üstüne atıyorum.

"Kiminle konuşma şerefine nail olduğumu öğrenebilir miyim?"

"Ah!" diye kıs kıs gülüyor ve sigarayı tekrar yudumluyor. Mide bulandırıcı koku başımı ağrıtıyor. "Ben Taurus'um, yaşlı olan."

Hemen kavrayamadan başımı sallıyorum.

"Anlamadım!"

"Yatakta ona ne yaparsan bu kadar özel olur ve onun listesinin başında yer alırsın? Yeğenim çok talepkar bir adamdır. Karındeşen Jack'in sahip olduğu şeye sahip, *pike... pike...*". Parmaklarını şıklatıyor. "Pike. Yani, kadınları kesmeyi seviyor. Ama sen bunu zaten biliyorsun....".

Söylediği her şeyden aklımda kalan tek bir kelime var.

"Yeğen mi? Taurus'un amcası mısın?"

"Ben Taurus'un *büyükbabasıyım*. Taurus Leclerc Senior, tanıştığımıza memnun oldum küçük Venüs," diyerek elini uzatıyor ve ben sayamadığım bir süre boyunca buruşuk parmaklarına bakıyorum.

Müller'in her zaman bahsettiği hayaletlerden biri olabilir mi?

"Elimi sıkacak mısın, sıkmayacak mısın?" Kolunu uzatmış öylece duruyor. "Damarlarındaki kanın nasıl aktığını hissetmek istiyorum. Eğer sıcaksa. Eğer *sıcaksan*," diye muzipçe sözlerini tamamlar.

Yavaşça ayağa kalkıyorum, elimi dikkatlice ona doğru uzatıp sıkıyorum.

Fiziksel teması olması onu hayalet yapmaz, değil mi?

"Ne düşündüğünü biliyorum dostum."

"Yıllar önce cenazesine gitmiştim," diye sinirli bir şekilde karşılık veriyorum. "Senin ölmüş olman gerekiyordu."

"İtiraf etmeliyim ki bu kurulum biraz pahalıya mal oldu. Bugünlerde tüm sistemi bozmanın ve herhangi bir belgeden kaybolmanın ne kadara mal olduğunu biliyor musunuz?"

"Ölü numarası mı yaptı?"

"Eh, evet. Merak etme, yeğenim biliyor. Her zaman biliyordu."

"Neden?!" diyorum yüksek sesle, şöminedeki ateşin çıtırtısını bastırarak.

"Çünkü çaresiz kaldığınızda tüm yolları denersiniz. Ancak dokunmak için çok sıcaksın, içinde ateş olduğunu hissedebiliyorum. Sen neyin işaretisin?"

Taurus'un seks kasetinde gördüğüm büyükbabasına baktığıma inanamıyorum.

"Yay burcu," diye cevap veriyorum.

'Ateş işareti, gerçekten'.

"Bunu neden yaptı?!" diye soruyorum, içimi yakan alışılmadık bir öfkeyle. Sanırım şu anda içimde gerçekten bir ateş var.

"Daha açık konuş *Yay*, çünkü iğrenç varlığım boyunca pek çok şey yaptım."

"Boğa burcunu dinamiklere dahil etmek hanedanlığınızı belirsizleştirir.
Neden?"

Taurus Leclerc Senior iç çeker ve purosunu ağzından çıkarır. Yanındaki küçük masanın üzerinde duran kül tablasına koymaya çalışıyor. Başarısız olduğunu, koltuğunun kollarını kaldırarak ayağa kalkması gerektiğini görüyorum. İçgüdüsel olarak ona yardım ediyorum ve kül tablasını uzatarak sigarasını söndürmesine ve sonra tekrar yerine koymasına izin veriyorum.

"Leclerc'ler gibi eski bir hanedanı ayakta tutmak için yüzyıllar boyunca oynanması gereken oyunlar vardır. Kraliyet aileleri dışında, yüzlerce yıl sonra hâlâ ayakta kaldığını söyleyebilecek kaç ünlü soy biliyorsun?" Cevap vermeyeceğim, çünkü hiç tanımıyorum. En azından Leclerc'ler düzeyinde. "Ben, Romaric ve Taurus sadece atalarımız tarafından yaratılmış olan büyük güç oyununu devam ettirdik. Burada olduğun, burada kaldığın ve oğluyla gerçekten evlenmene izin vermemek için elinden geleni yaptığı için Taurus sana her şeyi açıklamış olacak."

"Biliyor muydun?"

"Elbette biliyorduk! Ama bu kadar genç bir çocuğun, hayatındaki en önemli insanların bulunduğu bir seks partisinde gebe kalmasına nasıl izin verebilirdik?"

"İşler asla bu noktaya gelmemeliydi!"

"Gelenek, dostum. Gelenek, ağırlığını taşıyacağın ya da atacağın bir kayadır".

"Ancak siz bu ağırlığı Taurus'un omuzlarına yüklediniz."

"Onu bugünkü haline getirdi. Torunumun önemi hakkında bir fikriniz var mı? Onun tüm dünya için ne kadar önemli bir insan olduğuna dair en ufak bir fikriniz var mı?"

"Tabii ki!"

"Hayır, . Çünkü Taurus'un gücünün ne kadar büyük olduğunu ve bu ülkede ne kadar fark yaratabileceğini bilmiyorsunuz. Bir gün başkan olacak, bunu biliyor musun? Ne yazık ki o gün taşaklarım yerde olacak, dah!"

"Neden ölü taklidi yaptı?"

"Yeğenim büyüdükçe, gücün fiyatının çok yüksek olduğunu, babasının ve benim bu fiyatın faizle artmasına yardımcı olduğumuzu ve hanedanımızın oyunlarının duygular kadar değerli olmadığını fark etti. Kendi imparatorluğunu , Leclerc kasalarını doldurdu ve tarihimizin sayfalarını yeniden yazdı. Ve bunu iyi yaptı çünkü Romaric'in aksine, her zaman ailesine duyduğu sevgiyle hareket etti. Taurus her zaman kardeşlerini adından daha çok sevmiştir. Onun için önemli olan üyelerdi, isimler değil.

kalenin en yüksek kulesine asılmıştı. Kendisinin çektiği rahatsızlığı başkalarının çekmesini istemedi. Geleneği durdurdu ve bir dahi gibi kendi geleneğini yarattı. Ayrıca, sikinde benim kanım var. Herkesin, kardeşlerinin, toplulukların ve aile adının sorumluluğunu üstlendi. Kimsenin göremediği yerlerde bile bunu temsil etmeye devam etti, ancak benimle kendisi arasındaki köprüleri kesmeye karar verdi ve tüm sapkınlıklarını yarattığım için beni suçlu ilan etti'.

"Öyle değil mi?"

"Tabii ki öyle." Zamanın kırıksıklıkları ve beyaz kaşlarıyla şekillenmiş gözleri, Boğa'nın yakıcı bakışlarına çok benzeyen bir bakışla şöminede yanan alevlere doğru hareket . Bir an için bana, ona ait olduğunu asla tahmin edemeyeceğim bir duyguyu gösteriyor: pişmanlık.

"Yıllarca onun gönlünü almaya çalıştım. Sayısız kez özür dilediğim ama hiç affedilmediğim tek adam oydu. Onun aşağılamalarına daha fazla dayanamadım. Görüyorsun *ya Yayı*, yeğenim benim için bir oğul gibidir. Onu tek varisim olan Romaric'ten daha çok seviyorum ve beni hor gördüğünü, benden nefret ettiğini, tüm endişelerinin suçlusunu olarak beni gördüğünü bilmek beni zamanla çaresiz bir adam haline getirdi. Onunla aramızdaki gerilimin yüksek olduğu yıllarda, nefreti beni tüketti, ta ki bir gün ölmüş gibi davranana kadar. Ve dünyanın canı cehenneme. Halletmem gereken işlerim vardı, sikimi çoktan kırmış olan küçük şeyler... Ölümüm onu bana tekrar yaklaştırabilirdi. Yokluğum onu düşündürecek ve sonunda beni affetmesini sağlayacaktı.

"Onu hiç affettin mi?"

Taurus Leclerc Senior tavana kadar yankılanan bir kahkaha patlatır.

"O piç boğa! Yeğenim bu yüzden bir gösteriye dönüştü. Hiçbir şey umurunda değil. Onu hayal kırıklığına uğratırsan, onu incitirsen, taşaklarını kesip gümüş bir tepside ona sunabilirsin ve asla istediğini elde edemezsin. Ama...!" Bir parmağını kaldırıyor ve Boğa'nın taktığına benzer, büyük yeşil zümrüt taşlı bir yüzüğü olduğunu ancak şimdi fark ediyorum. "Boğa için jestler çok önemlidir. Beni asla sözlü olarak affetmedi, ama beni görmeye devam etti, onu ne zaman görmek istesem hep geldi. Her zaman hanedanın ve dolayısıyla benim iyiliğimi isterdi. Beni affetmek istemedi, ama beni her kucaklayışında, her oturuşunda affetti.

Benimle senin yaptığın gibi sohbet , sadece görevini yapmış olan. Çünkü sana öğretildi mi bilmiyorum ama dostum, bir şey söylenmez, yapılır. Ve o da öyle, sana güzel olduğunu söylemeyebilir, ama sana güzel olduğunu *hissettirir*, seni istediğini söylemez, seni *alır* ve istediği yerde siker. Sizi sevdiğini söylemez ama sizi her şeyin ötesinde sever. Seni sevdiğini söylemek için ne kadar bekletti?"

'Sekiz yıl'.

"Siktir, seni gerçekten seviyor olmalı. Sekiz yıl! Hiçbir kadını tam bir orgazma ulaşmak için gereken dakikalardan daha uzun süre sevmedim. Büyükannen hariç."

"Büyükanne mi?" diye bağıyorum.

"Eğer bir Leclerc olabileceğini düşünüyorsan, endişelenme, değilsin. Ben büyükanneyi becerirken baban daha doğmamıştı bile. Ve o doğduğunda, onu uzun zamandır sikkemiştin."

"Sen ve büyükanne mi?" diye utanarak karşılık veriyorum.

"O senin tükürdüğünün aynısıydı!"

"O ve büyükanne!"

"Onu sevdim. Ama başka bir adamın kızı olan bir piliçle evlenmek zorunda kaldım ve falan filan..." diye acı bir şekilde karşılık verir. "O da senin kadar güzeldi. Tarihin sadece sen ve ben yazamadığımız için tekerrür ettiğini düşünmek hoşuma gidiyor. Kader sana Venüs'le benim yakalayamadığımız şans veriyor. Bu son dönemde, belki de sizin bugün sahip olduğunuz güce sahip olmadığımızı düşünüyordum. Ne bileyim, o artık ölü ve seninle bu konuşmayı yaptığımı ona bile söyleyemiyorum. Ah! Sırf bunun için taşaklarımı ısıtırdı...".

Şu sonuca varırken kalbim boğazımda düğümleniyor: Boğa ve Venüs, dedelerimiz ve ninelerimiz, birbirlerini sevmişler. Ve bugün tarih tekerrür ediyor. Aman Tanrım!

"Büyükanne bana çok zengin bir adamdan bahsetti..."

"O bendim," diyor gururla.

"Onu unutmadığını ve çok sevdiğini ama büyükbabamı çok daha fazla sevdiğini söyledi".

"Yalan! Ona her dokunduğunda beni düşündüğünü sana kesinlikle söyleyemezdi!" Alevlerin içinde bir şeyler görüyor gibi, gözleri kristal berraklığında. "Ondan sonra birbirimizi birkaç kez daha gördük," diye muzipçe gülümsüyor.

Taurus Senior kafamdan geçen tüm soruları yanıtlarken yüz ifadelerim gerçekten net olmalı.

"Baban zaten doğmuştu, sana söylemiştim Sakin ol, dostum."

"Taurus'la akraba olduğumun öğrenilmesini asla istemem, buna tahammül edemem."

"Ne olabilir ki! En fazla kuzen olursunuz.

"Aman Tanrım!"

"Bunun nesi yanlış? Ka kuzenimi siktiiğimi biliyor musun? Eeeh!"

"Beni korkutuyor".

"Ben senin büyükbaban değilim, Venüs. Ama senin büyükannenin, torunumun da benim adımı taşıması hoşuma gidiyor. Bu gerçekten çılgınca. Bunu bir porno romana yazacak şeyler, ha!" Boğa burcunun romantizmi utanç vericidir. Aslında, romantik olmayan bir romantizm. Ne de olsa büyükannem de onun gibiydi. Birlikte çok eğlenmiş olmalılar. "Büyükannen öldüğünde, bir yıl boyunca seks yapmadım. Benim gibi biri için kabul edilemez bir şey."

"Sanırım".

"Partilerde neden maske taktırdığımı biliyor musun? Çünkü şenliklerden haberiniz var, değil mi?"

"Evet!"

"Benim için maskelerin mahremiyetle hiçbir ilgisi yoktu. Bununla ilgili bir retorik yarattım, evet, ama onlar sadece yüzleri örtmeye yarıyordu. Ben yüzler istemedim, sadece bedenler istedim. Benim için yüz sadece bir taneydi. Her zaman ve sadece bir taneydi'.

"Büyükannemin mi?"

"Venüs'm, evet". Birkaç saniye sessiz kalır, sonra burnunu yukarı eker ve konuyu değiştirir. "Her halükarda, benim onayımı aldınız."

"Taurus'un ona soracağını sanmıyorum."

"Tabii ki hayır. Taurus Leclerc bu lanet gezegende hiçbir şey istemesine gerek olmayan birkaç adamdan biri. İstediiği her şeye sahip olabilir."

"Bykannemi sever miydin?"

"Belki".

"şu anda burada ne yaptığınızı öğrenebilir miyim?"

"Bekleyeceğim.

"Ne?"

"Affedilmeyi hak ediyorum". Ayağa kalkmak için ellerini kadife kollarına bastırıyor, kibarca bastonunu ona uzatıyorum. "Ama korkarım yarın sabaha kadar beklemek zorundayım, yeğenimin gecesini mahvetmek istemiyorum. Muhtemelen seni becermek için sabırsızlanıyordur. En azından ben Venüs'ü burada bulsam öyle yapardım."

"Um..."

"Bir şey söyleme, endişelenme." Bana kolunu uzatıyor, ben de alttan kendi kolumu uzatıyorum. "Beni kapıya kadar geçir, şu lanet Müller'i aramam lazım. Çocuklardan uzakta bir yere ihtiyacım var. Şatoya Toros Dede'nin hayaletinin musallat olduğunu düşünmelerini istemiyorum."

"Bir an için ben de öyle düşündüm."

"Ah! Hep burada ölmek istemişimdir, bu binada kapana kısılmayı, hayalet olup kadınlara eziyet etmeyi ummuşumdur. Bir porno hayaleti, geceleri onları kaçırarlardan biri. Hiç duymadım...".

"Aslında hiç tanımıyorum".

Çıkışa geldiğimizde "Yarın ne yapıyorsun dostum?" diye soruyor.

"Bilmiyorum, neden?"

"Baban seni görmek için sabırsızlanıyor." Gözlerimi sıkıyor ve koridora doğru adım atıyor. "İyi geceler, Venüs."

Kapıyı kapatıyorum ve hemen Taurus'u aramak için cep telefonumu arıyorum ama telesekreter sürekli ulaşamadığını söylüyor.

Yıllar önce boşanmış olmasına rağmen hâlâ parmağında bir alyans taşıyor. İnce yüzük parmağını saran altın kordonu izliyorum, ellerinin derisi yaşlılık belirtileri göstermeye başlamış. İki kadeh konyak doldururken, soluk pembe takım elbisesinin içinde masanın etrafında kalçalarını sallarken her hareketini dikkatle izliyorum.

Saçları yumuşak dalgalarla şekillendirilmiş, kahverengi olduğu zamanların aksine daha açık ve sarıya meyilli. Onları ensesinin arkasından tutup bir kırsığın dizginleri gibi çektiğimi çok iyi hatırlıyorum. Onu bu şekilde becerirdim, sırtında birkaç kesik açmadan önce değil, böylece kanı kalçalarına doğru akabilirdi.

"Birbirimizi görmeyeli ne kadar oldu?" Akrep burcundan miras kalan koyu yeşil benekli mavi gözleriyle bana bakıyor.

"Benim zevkime göre çok az." Bana uzattığı bardağı alıyorum, niyetim kesinlikle o da içtikten sonra içmek.

Saldırmaya hazır bir yılan gibi uzattığım koluma sürünerek yanımdan geçiyor. Onu takip etmek için dönmek zorunda kalıyorum. Bu onun her zaman yaptığı bir şey. Claudie Teyze erkeklerin etrafında büyüleyici bir sürüngen gibi dolaşıyor, sırf gözleriyle kovalanmak ve sonra da elleriyle yakalanmak için.

Poposunu büyük yemek masasının kenarına dayıyor ve içkisini yudumluyor. Bu noktada ben de içerken kendimi rahat hissediyorum.

"Siz Leclerc'lerin manipülasyonlarınızı gerçekleştirirken nasıl hissettiğinizi hep merak etmişimdir. Hanedanlığın içinde geçirdiğim onca yıldan sonra, büyükbabanızın ofisinin kapısının ardına kulak olurken hayat denen savaş alanından daha çok şey öğrendiğimi söyleyebilirim."

"Sadede , ."

"Bana Claudie de," diye şehvetli bir şekilde cevap veriyor, dudaklarından biraz konyak yalıyor.

"Leclerc'in şifreli dilini bildiğini sanmıyordum".

"Ben de bir zamanlar hanedanın bir parçasıydım, yoksa unuttunuz mu?"

"Sen benim en iyi anılarımın bir parçası değilsin.

"Ama sen biliyorsun," diyerek bana ulaşana kadar ilerliyor ve kulağıma konuşuyor. "Sen benim hedefim oldun."

"Ne zamandan beri?" diye karşılık veriyorum, arkamı dönmeden, onun arkamda olduğunu bilerek.

"Senin yüzünden tüm ailemin bana düşman olduğunu fark ettiğimden beri".

Bu noktada dönüp ona bakıyorum, içkinin tamamını yutuyorum ve bardağı kaldırıyorum.

"Sonu gelmeyen bir dizi hata yaptığınızda, kendinizi hatalarınızla yaşarken, herkesten soyutlanmış olarak bulursunuz. Ve sen, teyze, çok hata yaptın. Benim yaptığım tek şey çocuklarınızı sizden daha çok sevmek oldu. Bu yüzden tüm ailen benim yanımda ve sen yalnız kaldın".

"Hiç sanmıyorum. Oğullarım için senin sözün her zaman kanun olmuştur. Senin tek bir sözün fark yaratabilirdi. Tek bir sözün beni bir anne olarak yıkmaya yeterdi. Tek bir sözün içimdeki kıvılcımı ateşlemeye yeterdi. Doğduğumdan beri tüm planlarımın ortasında hep sen vardın. Senin yüzünden her şeyimi kaybettim.

"Para mı istiyorsun? Sana mal mülk vermemi mi istiyorsun? Hayatımızdan çıkman için ne yapmam gerekiyor?"

"Bu benim için hiçbir zaman ekonomik bir mesele olmadı. Çok zengin bir aileden geliyorum, Boğa burcuyum, elbette para benim önceliğim değil. Leclerc'lerden istediğim şey para değil, güçtü. Aile reisi olmak istedim, yüzyılın kadını olmak istedim, kadın rol modeli olmak istedim ve en önemlisi sadece anne olmak istedim, ki siz bunu yapmamı engellediniz".

"Görünüşe göre kardeşlerimin annelerinin hayatı benim etrafımda dönüyor, sanki çocuklarını çalan canavar benmişim gibi. Hiç kızın Chantal'a telefon edip onu kahve içmeye davet etme zahmetine katlandın mı?"

"Benden nefret ediyor.

"Onu nasıl suçlarsın!"

"Dikkat et, Taurus!"

"Son birkaç yıl içinde hiç Koç'u aradın mı?" diye ısrar ediyorum, sinir uçlarıma dokunarak.

"Benimle konuşmak istemiyor!"

"Onu da nasıl suçlarsın!".

"Senin gölgede yaşıyorlar, senin suretinde şekilleniyorlar. Tüm kardeşlerin kötü annelere sahip olduklarını bilerek büyüdüler çünkü *sen*,' parmağıyla öfkeyle beni işaret ediyor, 'hepimizi dışarı çıkarmaya karar verdin.

"Peki ya Scorpio? Onun babasının Romaric değil de bendeniz olduğunu bilmem gerektiği hiç aklınıza geldi mi?"

Claudie dehşet içinde gözlerini kocaman açar.

"Ne diyorsun sen?" diye başıyla karşı çıkıyor.

"Bilmiyormuş gibi davranma".

"Babalık testini gördüm. Hâlâ gözlerimin önünde: Romaric Aquarius Leclerc, yüzde doksan dokuz pozitif!"

"Yüzde doksan dokuz *negatif*!" diye düzeltiyorum.

Onu oturma odasında bir ileri bir geri dolaşırken, önce yere sonra da bana bakarken gördüğüm uzun bir an. Aşağı ve hala bana.

"Biliyor mu?" diye konuşuyor sonunda.

"Hayır," diye yalan söyledim.

"Bilmemeli yoksa güvenini asla geri kazanamam. Onu tanıyorsam, her şey için beni suçlayacaktır. Gerçeği ondan saklayanın ben olduğuma kendini inandıracaktır."

"Gerekçeniz tamamen yanlış. Scorpio sana güvenmedi."

"Nedenini merak ediyorum, lanet olsun sana!" diye dişlerini gıcırdatıyor. Dönüyor ve bana bakmadan şaşırtıcı gerçeğini yüzüme vuruyor. "Videoları oğlum Aries'e gönderen benim. Zodiac'ı tehdit eden benim. Her şeyin arkasında ben varım."

"Ne diyorsun lan sen?" Benimle dalga geçerek gülmeye başladı.

Onunla ilgili hatırladığım pek çok şey arasında asla unutulmayanlardan biri de şeytani gülüşüdür. Bazı insanlar sevimli ve bulaşıcı bir gülümseme tarzına sahiptir, bazıları ise yaşlı ve kötü bir cadınıninkine benzeyen şeytani bir sırıtışın çıkardığı nahoş sesi hatırlar. Çocukken Claudie Teyze'nin gülüşünü böyle tanımlardım.

"Sanırım bugün Leclerc'ler hakkında bir tarih dersi vermek bana düşüyor." Kanepeye doğru ilerliyor ve ben de onu gözlerimle takip ediyorum, ayakta durup ellerimi ceplerimde tutuyorum. Claudie zarifçe oturuyor ve uzun bacak bacak üstüne atıyor,

Gözleri benimkilere takılıyor, konyağının son damlasını yudumlaması için gereken süre boyunca bende kalıyor.

Bardağını atıyor ve sehpadan gümüş sigara tabakasını alıyor. Sessizce kapatıyor ve ince bir sigara çıkarıp ağzına götürüyor.

Çakmağın sayısız tıkırtısı kulaklarıma ulaşırken, zihnimde her şeye anlam veremeyen varsayımlar seli başlıyor.

"Annen hamile kalıp şatoya taşındığında benden ona eşlik etmemi istedi," diye devam ediyor bir duman bulutu üfleyerek. "Daha on dört yaşındaydı, bir çocuktı. Babamız onun ne pahasına olursa olsun bir Leclerc olmasını istiyordu. Ama o zayıftı, küçüktü ve bekâretini almasına izin vermiş olsa bile bir erkeği tatmin etmekten acizdi. Baban o zamanlar pek zeki değildi, bir darbeye seni onun içine soktu'. Sinirli bir şekilde sigara içmeye devam ediyor. "Öte yandan ben çoktan reşit olmuşum, bir erkeği taşaklarından tutma konusunda kesinlikle daha ustaydım. Hırslı ve kurnazdım ve belki de beni istediğim yere getiren şey buydu. Romaric'i kendi tarafıma çekmek kolaydı. Ayrıca, hamilelikle birlikte annenin onunla daha fazla seks yapmaya niyeti yoktu. Vücudundaki değişikliklerden o kadar korkmuştu ki artık Romaric'i özel olarak görmek istemiyordu. Öte yandan, o sürekli azgındı, ona istediğim her şeyi yaptırmanın benim için ne kadar kolay olduğunu hayal edin...".

"Bunun konuyla ne alakası var?"

"...Ama sonra sen doğdun. Romaric, tıpkı büyükbabanın şart koştuğu gibi kız kardeşimle evlenmeye kararlıydı ve ben kenara çekilmek zorunda kaldım. Ancak her şeye rağmen, beni asla inanamayacağın bir şey harekete geçirdi...".

'Ağzınızdan çıkan her şeyin bana göre güvenilirliği şüphelidir'.

"Babanı sevdim...".

'Buna inanmıyorum'.

"...tüm Zodyak'ın fahişesi olmayı kabul edecek kadar."

"Her zaman rızanı verdiğini düşünmüştüm çünkü *gerçekten* bir fahişe'.

"Sert sikmeyi sevdiğin bir fahişe. Ama sana dönelim!"

"Neden bunun yerine size ve tüm bu olayda hala sizi yerleştiremediğim rolünüze geri dönmüyoruz?"

Claudie sigarasını kristal kül tablasında sallıyor, isteğime en ufak bir şekilde uymuyor.

"Kız kardeşimden ve senden bir şekilde kurtulmam gerekiyordu. Romaric bana ilk oğlunun hanedanın varisi olacağını ve büyükbabanın onun için başka planları olduğu için yakında kaçacağını söylemişti. Oğullarımdan birinin ailenin dizginlerini ele almasını istiyordum, seksten korkan zayıf küçük bir kızın oğlunun değil. Ayrıca, Leclerc doktrininin öğrettiği gibi, seks güçtür'.

Annemden bahsetme şekli beni rahatsız ediyor ve ilk kez böyle hissediyorum. Genelde onunla ilgili hikayeler bana kayıtsız kalır, çok az empati ve çok fazla acıma hissederim; onun kollarında olduğum çocuğu korumaya eğilimliyimdir ve beni doğurduktan sonra içinde bulunduğu durum için merhamet hissedemem. Ancak şimdi Claudie'nin ağzından çıkan kelimeler beni rahatsız ediyor, hem de hiç az değil.

"Annem hakkında konuşmayı bırak da sadede gel!"

"Céline'in seni doğurduktan sonra bahsettiği o küçük sesi hatırlıyor musun?"

"Hiçbir lanet sesi hatırlayamıyorum, çok küçüktüm!"

"Ona *solucan* diyordu ama gerçek bir sestti. Hatırlamıyor olsan da sen de duydun".

"Annemin deliliğini asla duyamazdım!" diye geveledim, sinirlenmeye başlamıştım.

"Evet hissettin. Kafanın içinde değildi. O küçük ses bendim." Bu gerçeği açıklama şekli beni ürpertiyor. Görünmez bir rüzgârın gömleğimin altından süzüldüğünü ve bedenimi üşüttüğünü hissediyorum. Korkunç hisler, tüylerim diken diken oluyor ve midem bulanıyor.

"Sen mi?"

"Céline'in doğum sonrası depresyonu çok şiddetliydi. Deli olduğunu düşünmesi için onu manipüle etmek zor olmadı. Ona basitçe bir şeyler söyledim ve o da inanırdı. Sigara bulutunun ardına gizlenmiş yüzü, kısa bir süre sonra her zamankinden daha korkunç bir şekilde yeniden ortaya çıkar. "Onun zihnine kıskançlık mikrobunu enjekte eden bendim. Romaric henüz beni fark etmemişken bile, onun beynini çoktan yıkamıştım. Ona çirkin olduğunu, vücudunun itici olduğunu ve her uyuduğunda partnerinin beni yatağa atmaya çalıştığını söyledim. Sonra da ona sütünün zehirli olduğunu ve bebeğini öldüreceğini söyledim. Yavaşça ayağa kalkıyor ve bana doğru ilerliyor, hep tersten okuduğum bir hikâyenin olay örgüsünü örmeye devam ediyor. "Ona zarar verenin sen olduğunu, onu çıldırtacağını, bebeğini öldürmeyeceğini söyledim.

Onu annen olarak tanıdığını ve deli olduğu için ondan nefret ettiğini söyledin. Romaric gibi sen de sadece benimle olmak istiyordun. Deli olduğunu anlaması aylar ve ilaçlar aldı. Ona her zaman fazladan birkaç ilaç veriyordum.

"Bunu ona neden yaptın?"

"Ben bir Rolland olarak, ailelerimiz tarafından planlandığı gibi, Céline'in bıraktığı boşluğu dolduracak, onun yerini alacak ve aileleri evlilikle birleştiren anlaşmayı mühürleyecektim.

"Annemi delirttin," diye fısıldıyorum, ama bunu neredeyse midemin içinde, ruhumda, belki de kelimelere nefes vermeden yapıyorum.

Claudie Teyze yarım metre yakınıma geliyor, şaşkınlıkla ona bakıyorum, bakışlarını anlamlandırmaya çalışıyorum. Ve ilk kez onun yüzünde, herkesin anneme atfettiği deliliği görebiliyorum.

"Bir gece elime makas aldım ve elbiselerini kestim. Oraya buraya birkaç dokunuş onu etkilemek için yeterliydi. Bunu yapanın sen olduğuna onu ikna etmek zor olmadı. Antidepresan kullanıyordu. Sık sık halüsinasyon görürdü. Seni sadece o zaman kestiğimi söyleyebilirim. İronik, değil mi? Birkaç kez beni kesip silinmez izler bırakanın sen olduğunu düşünürsek. Sonra... Ellerine bir yastık koydum."

"Ve sen ona..." dedin, annemin o anı yeniden yaşadığında bana her zaman tekrarladığı cümleyi hatırlıyorum. "*Hadi yapalım. Birlikte yapalım.*"

"Aynen öyle! Sonra Müller geldi ve ben de Romaric'in gece bana geldiğinde gösterdiği gizli geçitlerden çıktım'.

Taş kesildim. Midem yanıyor ve gözlerim bir öfke fırtınasıyla zonklamaya başlıyor.

"Neden?" diye homurdanıyorum.

"Çünkü sırada ne varsa onu istiyordum: yani Koç, Chantal ve Akrep. Akrep burcunun senin olması beni kızdırıyor Boğa burcu. Hem de çok!"

"Sen hastasın. Bunu yıllar önce, seni kesmeme ve ağzına sığmama izin verdiğinde fark etmeliydim!" Öfkeyle uzanıp onu saçlarından yakaladım.

"O zaman sen de hastasın. Delilik kanımızda var. Yine de sen bir Rolland'sın." Saçlarını daha çok çekiyorum, vücudunu eğiyorum ama o vazgeçmiyor. "Beni şatodan atmasaydın, hak ettiğim gibi yaşamaya devam etmeme izin verseydin, beni

Babana ve çocuklarıma karşı gelseydin, bugün tüm itibarını riske atmazdın'.

"İtibarımı ne kadar önemseydiğimi biliyor musun? Şu anda yapmak istediğim tek şey saçlarını kafandan çekip boynuna dolayarak seni boğmak, seni lanet olası orospu cadı!", onu itiyorum ve kanepeye oturuyor. "Şimdi bana Morel'le ne işin olduğunu söyle!"

"Bir şansın var, Taurus.

"Morel ile ne alakan var?" diye bağıriyorum.

"Hanedanlıktaki rolümü geri verin, çocuklarımla birlikte olmak için şatoya dönmeme izin verin ve Morel'i arayarak videoyu internette yayınlamaktan kaçınmasını söyleyeceğim."

"Ne videosu?"

"Şu video. Scorpio'ya nasıl tasarlandığını göstermek istemiyor musun?"

Şu anda düşünebildiğim tek şey: *Ellerini onun üzerine koyma. Ellerini ona sürme. Ellerini ona sürme.*

"Bu savaşı kazanamayacaksın Claudie."

"Oleksiy!" diye bağırır ve salonun sonundaki koridordan, kılıfına takılı bir tabanca, elinde kâğıtlar ve sert görünümüyle çok uzun boylu bir adam belirir.

Önümdeki adama bakarak "Bekçi köpeğiyle mi yürüyorsun?" diyorum.

Sayfaları uzatıyor ve ben de onları büyük bir gürültüyle kavriyorum.

İçindekileri çabucak okudum ve Claudie'nin istediği şeyi aldığından emin olmak için imzalayacağı bir anlaşma olduğunu fark ettim.

Hafifçe gülümsüyorum, başımı sallıyorum ve sonra daha geniş gülümsüyorum. Belgeleri iki ucundan tutup zorla koparıyorum.

Bekçi köpeği dişlerini gıcırdatıyor, güçlü boynundaki damarlar geriliyor, kel kafasındakiler de zonklamaya başlıyor.

Ağırlığına göre kaydırıp o deli kadınla yüzleşiyorum.

"Canıma oku Claudie. Seni çatımın altında, kardeşlerimin yakınında görmektense itibarımı kaybetmeyi, adımı lekelemeyi tercih ederim. Tüm yaptıklarından sonra, bir daha asla onlara yaklaşmana izin vermeyeceğim, kilometrelerce uzaktan bile. Fransa'yı terk etmek zorunda kalacaksın ve Leclerc adını kullanman yasaklanacak. Değer verdiğim her şey üzerine yemin ederim. Boğayı kızdırdın, şimdi hayallerin burada sona eriyor'.

Arkamı döndüğümde, sesi erkeğinin hareketine eşlik ediyor.

Gardiyan silahını yüzüme doğrulturken, "Belki de anlamıyorsun, Taurus," diyor. "Reddedemezsin, ama anlaşmamı bozduğuna göre..." diye devam ediyor: "Düşündüm de, eğer sen ölürsen, Akrep senin yerini alır mı?"

Yutkunuyorum, sakın bir şekilde silahın deliğine bakıyorum.

"Ah, evet," diye kendi kendine cevap veriyor. "Öyle. O senin varisin, bu yüzden yetki onda. Ve şuna bakın - o *benim* oğlum."

Sırtım terlemeye başlıyor, kumaşın tenime yapıştığını hissediyorum, yumruklarım sıkılıyor, tırnaklarım ete batıyor.

Aklımdan sayısız düşünce geçiyor, teyzemi tekrar gördüğümünden beri doldurmaya çalıştığım boş kâğıtta çığ gibi büyüyen cevapsız sorular yatıyor. Henüz benim zamanım değil, diyorum kendime, bu kadar az şeyle kazanmasına kesinlikle izin veremem. Şatoya dönüp Venüs'ü öpmem, kalkıp ailemle kahvaltı etmem, çıkıp işe gitmem, tekrar eve dönmem ve tüm bunları sonsuza kadar tekrarlamam gerekiyor.

Hayır, deliliğin tekrar zafer kazanmasına izin veremem.

Bunu beni doğuran ve ısrarımı, ilgimi, özenimi ve affediciliğimi hak eden küçük kız için yapmalıyım.

Bunu daha fazla açıklamaya ihtiyacı olan Akrep'e borçluyum. Ayrılamadığım tüm kardeşlerime borçluyum.

Bunu Venüs'e borçluyum çünkü onun bana duyduğu sevginin ödüllendirilmesi ve karşılık bulması gerekiyor.

Bunu beni bekleyen herkese borçluyum. Ve eve dönmeliyim.

"Zaten yeterince zaman kaybettim Claudie," diyorum derin bir nefes alarak. "Yeter artık!"

Her zamanki gibi hızlı bir şekilde sağ kolumu kaldırıp adamın silahının namlusunu kavriyorum, bir hamleyle nişanını düşürüyorum ve delik yere bakıyor.

Vücudumdaki tüm güçle hareket ediyorum ve kolunun yönünü değiştirmeye çalışıyorum, silahın kabzasındaki tutuşunu bırakmasını sağlamaya çalışıyorum. Ama adam güçlü ve hazırlıklı ve karnıma dirsek atıyor.

Acı beni, refleks olarak, karnıma aldığım darbeden daha az acı veren bir kafa darbesiyle ona saldırmaya zorluyor.

Adamın kafası geriye düştü, havaya kan fışkırdı, sanırım burnunu kırdım.

Birbirimizi yere fırlatıyoruz ve ben üstünlüğü ele geçirip onu altıma hapsedene kadar kopuk bir itiş kakış içinde kalıyoruz. Zia koridora doğru koşuyor, verdiği zarardan daha fazlasını verebileceği düşüncesi beni hareketlerimi hızlandırmaya, gücü yoğunlaştırmaya, derimin altında süründüğünü hissettiğim cüreti bulmaya sevk ediyor.

Adam bırakmıyor, silah elinde sıkıca duruyor, benim enerjim ise o da dudaklarıma bir kafa attığı anda düşüyor. Ağzımda kan tadı damağımı dolduruyor, diş etlerim zonkluyor ve dişlerimin sallandığını hissediyorum. Gömleğimin kolunun yırtılması daha çevik olmamı sağlıyor ve tek kolumla boynunu yakalamayı başarıyorum.

Sonra, biz kontrol edemedi silah patlıyor, havadaki gümbürtünün içinde eriyor ve sonra yerini sessizliğe bırakıyor.

Kurşun karşıdaki duvara çarpıyor. Rakibimi yerde tutmak için tüm gücümle karın kaslarımı sıkıyorum ve lanet olası silahla bana nişan almamasını umuyorum.

Ama sonra Claudie koridorun kapısında beliriyor. Soğukkanlı, sakın ve kendinden emin bir şekilde elinde bir silah tutuyor ve yerdeki bize doğrultuyor.

Bir şey söylemesine gerek yok. Adamının bileğindeki tutuşumu yavaşça bırakıyorum, bedenim temkinli bir şekilde yerden yükseliyor, dizlerimin üzerinde kalıyor ve ellerimi teslimiyetle kaldırıyorum.

'Bunu uzun zaman önce yapmalıydım,' diye tıslıyor.

Sadece patlayan kurşunu duyuyorum ve ardından şiddetli bir itiş sesi. Kurşun bana ulaşıyor, gücüyle beni geriye savuruyor ve sonra beni yere düşürüyor. Başım yere çarpıyor, tavan bir spiral gibi dönüyor. Beyazdan, daha da siyaha dönüyor.

Ve sonra başka bir atış gözlerimin yuvalarından çıkmasına neden oluyor.

Sessizlik.

Tüyler ürpertici bir sessizlik.

Yüzümü yere çeviriyorum ve sonunda ayakkabıları görüş alanımda beliriyor.

Sessizlik.

Tüyler ürpertici bir sessizlik.

Soğuk.

Zemin çok soğuk.

"Yardım çağırıyorum.

"Ne kadar zamandır... Dim..."

"Bay Leclerc uyumamalı. Bay Leclerc direnmeli yoksa Bayan hıncını Dimitri'den çıkaracak."

"Claudie..."

"Özür dilerim, efendim. Bunu yapmak zorundaydım."

"Venüs..."

"Eşini arayacağım."

"Venüs". Bu benim son sözüm.

Cep telefonum çaldığında ve ekranda Başak'ın adı görüldüğünde saat sabahın ikisiydi. Kendimi Boğa'nın yatağının çarşafı arasında çözüyorum ve hala uykulu bir şekilde cevap veriyorum.

"Merhaba!"

"Hangi cehennemdesin sen?" Gözlerimi kırıştırdım ve esnedim.

"Nerede olmalıydım? Uyuyordum."

"Giyinin! Seni güney kapısında bekleyeceğiz."

"Ne oldu?"

"Taurus," adı boğuk geliyor. "O hastanede."

Hayatımda hiçbir zaman gerçek bir korkuyla karşılaşmamıştım. Şimdi, cep telefonu ellerimden kayıp yatağının çarşafı arasına daldığında, onu sırtımda tuttuğumu, kanımda debelendiğini, her şeyi geri çeken ve ikimizin görüntülerini birbirine karıştıran muazzam bir dalga gibi içime çarptığını hissedebildiğimi fark .

"Venüs!" Hoparlörden Başak'ın sesini duyunca gözlerimi kırıştırıyorum. Telefonumu tekrar açıyorum ve ona hemen orada olacağımı söylüyorum.

Yola çıktım. Yere düştüğümde bacaklarımın nasıl dayandığını bilmiyorum, hangi cesaretle önüme çıkan ilk giysileri kapıp üzerime geçirmeyi başardığımı ve ilerlediğimi bilmiyorum. Sessiz koridorlarda dolaşıyorum. Hayali bir yola doğru yürüyorum.

Ayaklarım mermerin üzerinde hala farkında olmayan kalbimin ritmiyle sürükleniyor, hala her şeye anlam veremiyorum.

Yürüyorum ama sanki düşmemek için çaresizce ona tutunmaya çalıştığım bir tünelin içine doğru kayıyorum. Gözlerim faltaşı gibi açık, dudaklarım hava almak için yalvarıyor, ciğerlerimi yaşamla doldurmaya çalışıyorum.

Ölecekmişim gibi hissediyorum.

Titriyorum.

Ama düşmedim. Başak ve Zöe'nin beni beklediği büyük salona ulaşıyorum. Bana hiçbir şey söylemiyorlar ve avluda bekleyen bir arabaya doğru ilerliyorlar.

O sürücü koltuğuna tırmanıyor, kız kardeşi ön tarafta onun yanında, ben arka koltukta oturuyorum, cep telefonunu kaydırmadan tutamayan elimi titremesini dizginlemeye çalışıyorum.

"Ne oldu?" demeyi başarıyorum, lanet olası sessizliği bozmak için çok uğraşıyorum.

İkisini de izleyebilmek için kendimi ortada konumlandırıyorum. Zöe yüzünü pencereden kardeşine çeviriyor, kardeşi de onu sokaktan alıp ona getiriyor. Ben, ortada, bana neler olup bittiğini anlatmalarını bekliyorum.

"Ne oldu?" diyorum daha yüksek sesle. "Taurus'a ne oldu!?" diye bağıriyorum, koltuğa bir yumruk atarak.

"Vuruldu," diyor Zöe, sesi gözyaşlarıyla kesilerek.

Elim kalbimi göğsümün içine itmeye çalışıyor, sanki patlamak istiyormuş gibi isyan ettiğini ve tenime baskı yaptığını hissedebiliyorum.

"O iyi mi? Bana iyi olduğunu söyle!"

"Bilmiyoruz." Başak'ın sesi kontrollü geliyor, pervasız sürüşü kadar değil. Şato mülklerinin bulunduğu ilçeden ayrılmamız her zamankinden daha kısa sürüyor. Yol hızla akarken, içimde Boğa'nın son görüntüleri ağır çekimde yansıtılıyor, sanki ruhum onu son bir kez görmeden önce her anın tadını çıkarmak istiyor.

Gözlerimi kısıyorum ve mide bulandırıcı düşünceyi engellemek için mideme bastırıyorum.

Kanlı bir son olmayacak.

"Çocuklar nerede?"

"Onlar çoktan gittiler," diye yanıtladı Başak. "Koç, Chantal ve Akrep'in annesi Claudie'nin durumu kötü."

"Peki ya Claudie?"

Zöe bana dönüyor, mavi gözleri ağlamaktan kıpkırmızı olmuş. Ben hala duygularımı dışa vuramıyorum. Araftayım, ince bir ipin üzerinde yürüyorum, uçurumların arasında yürüyorum ve gözyaşlarımı bırakamıyorum yoksa ip kopacak ve diğer taraftaki Toros'a ulaşamayacağım.

"Onu vuran Claudie'ydi," diye anlatıyor Zöe. "Dimitri araya ve onu vurdu." Radyoyu açıyor ve bir şeyler aramaya başlıyor.

Haberler, istasyonlar şarkılar arasında geziniyor, ta ki bir gece haber bülteni yakalayıp sesi açana kadar.

Son dakika haberi: milyarder Taurus Leclerc, Européen Georges-Pompidou'nun yoğun bakım ünitesinde ve durumu çok ciddi. Söylentilere göre, ateşli silahla yaralandıktan sonra hastaneye geldi. Görünüşe göre vurulan tek kişi o değil ve yanında bir kadın da vardı. Leclerc ailesi her zaman skandallara konu olmuştur, Taurus Leclerc'in de bu skandalın sorumlularından biri olduğu bir sır değildir...

Başak radyoyu yumruklayıp susturuyor. Yolda olduğumuz süre boyunca tek yaptığım kalp atışlarımı saymak oldu. Ve şimdi sessizlik bir kaya gibi ağırlaştığında, o tünelin içine kayıyorum. Tırnaklarım artık dayanamıyor, hayali duvarları tırmalamayı bırakıyor ve bedenim karanlığa gömülüyor.

Kendimi tutamıyorum ve beni koltuğa kıvrılmaya zorlayan sessiz bir ağlama krizine giriyorum. Paris'in uyumasını izlerken alnımı cama dayıyorum ve onunla hiç yere basmadığımı fark ediyorum. Ellerim yıldızlı gökyüzünün altında onun ellerini hiç sıkmadı. Bacaklarımız Seine Nehri boyunca gezinme lüksüne hiç izin vermedi. Bakışlarımız yeterince kesişmedi.

Sonra bana baktığı tüm zamanları hatırlıyorum. Her gülümseyişini, her okşayışını, her öpüşünü. Nefesinin altında söylediği her "seni seviyorum" sözünü. Beni derinden sarsan her kelimeyi. *Hayatımın meleği*, demişti bana. Ama ben öyle olamadım. Gülümsemesi solduğunda hangi cehennemdeydim?

Tanıdığım en olağanüstü adam olan Taurus'un gülümsemeyi bırakmasına ve sadece varlığıyla dünyayı daha iyi bir yer haline getirmesine tahammül edemiyorum.

Tanrı bu dünyadaki en iyi araçlarından birini kaybedecek, özel bir şövalyeden mahrum kalacaktı.

Ailesi desteğinin bir sütununu kaybedecekti. Ve ben de hayatımın aşkını kaybederim.

Hastanenin otoparkına varana kadar ellerimi kucağımda kavuşturup sessiz dualarımı ediyorum. Zöe ve ben inip aceleyle içeri girdik. Daha akli başında görünüyor

Genç yaşına rağmen benim gibi. Bize gösterdikleri koridorları ararken el ele tutuşuyoruz. Asansöre biniyoruz ve onun kabul edildiği kata ulaşıyoruz.

Koç, Chantal, Akrep, Dimitri ve Romarık Kova Leclerc'i görür görmez doğru yere geldiğimizi hemen anladık. Onu şahsen hiç görmedim ama hemen tanıdım. Boğa ona o kadar benziyor ki, bir an için onun da bir gün babası gibi olacağını hayal ediyorum.

Ancak bir an için, hiçbir zaman kırıksıklıklarla dolmayacağım, zamanın tenimin üzerinde akıp gittiğini hissedemeyeceğim düşüncesiyle ürperiyorum. Benimle birlikte yaşlanmak için.

Scorpio oturuyor, başı öne eğik ve dövme kolları kısa kollu gömleğinin altında açıkta. Damarlarının gerildiğini görebiliyorum, içinde ateş yanıyor olmalı.

Ellerini ovuşturuyor ve gövdesini ileri geri sallıyor. Ne hissettiğini ancak tahmin edebilirim. Annesi, hayatı boyunca kardeşi olarak gördüğü babasını vurmuştu.

Ona doğru yürüyorum ve yanına oturup sırtını okşuyorum. Başını bana doğru çeviriyor, berrak gözleri yaşlarla örtülü.

"Scorpio..."

Gövdesini sertleştiriyor ve sonra bırakarak beni kucaklıyor.

Onu sıkıyorum, gözlerimi kısıyorum ve yanan gözyaşlarımı siliyorum, kokusunu içime çekiyorum ve tüm umutsuzluğunu hissediyorum.

"Annen nasıl?"

"Görünüşe göre tehlikeyi atlatmış. Dimitri iyi eğitilmiş biri, onu öldürmek için vurmadı."

Ona bunun iyi bir şey olduğunu söylesem mi bilemiyorum. Bir yanımda, daha karanlık olan yanımda, onun öldüğünü bilmeyi tercih ederdi.

"Peki ya Taurus?" Kucaklaması yoğunlaşıyor, daha şiddetli ve boğucu hale geliyor. Sanki sessizliği kalbimi göğsümde eziyor. Geri çekiliyorum, çünkü bana bir haber vermesine, gözlerimin içine bakmasına, güven verici sözlerle beni rahatlatmasına ihtiyacım var.

"Kurşun kalbi sıyırmış. Çıkarmak çok tehlikeli, bu yüzden doktorların işlerini düzgün bir şekilde yapmalarını beklemekteyiz."

"Scorpio, eğer yapmazsa...". Gözlerim yaşlarla doluyor ve boğazımdaki düğüm tekrar sıkılıyor. Nefes alamıyorum, havaya ihtiyacım var. Havaya ihtiyacım var. Ona ihtiyacım var. İyi olmasına ihtiyacım var. Yaşamaya ihtiyacım var.

"Başarmak zorunda, Venüs. Başarmak zorunda!"

Koridorun sonundaki kapıdan iki *jandarma* muhafızı çıkıyor ve tam orada duruyor. Claudie'nin o odada olması gerektiğini anlıyorum ve her şey biter bitmez onu Taurus'tan ve hepimizden uzaklaştıracaklarını bilmek içimi rahatlatıyor.

"Annen onu neden vurdu?"

"Hiçbir fikrim yok. Umarım benim yüzümden değildir."

"Neden senin hatan olsun ki?", yüzünü okşuyorum ve dudakları titremeye başlıyor, göz bebekleri de öyle.

"Eğer Taurus bu yüzden ölürse... Eğer benim yüzümden ölürse..."

"Senin bununla hiçbir ilgin yok! Bundan eminim."

"Hâlâ zamana ihtiyacım var," diye devam ediyor endişeyle. 'Elli yıl içinde ölmeli. Şimdi değil. Hâlâ onu becermeye ihtiyacım varken şimdi olmaz."

"Hepimizin ona ihtiyacı var. Birlikte olmak için fırsatlarınız olacak".

"Ya zamanı dolmuşsa? Ya en parlak oldukları anda ayrıldıkları için tarihte kalan o ölümsüz kahramanlar gibiyse?"

"Öyle deme lütfen!" diyerek elini sıkıyorum, çünkü Boğa'nın bir parçasına tutunmam gerekiyor ve Akrep de onun bir parçası.

'Daha fazla zamanı hak ediyor'.

Başımı sallıyorum ve kalbimle onaylıyorum. Onun zamanı henüz bitmedi. Eğer bitmediyse, benimki de bitiyor demektir. Onu kaybetmek beni de kıracaktı, beni derinden kıracaktı ve artık kalbim olmayacaktı, artık en iyi parçam olmayacaktı.

Dimitri bir müfettiş tarafından çağrılır, Koç ifadesini dinlemek için ona eşlik eder Sonunda arabasını park etmeyi başaran Başak da onlara katılır. Chantal bana korumalarının, ailesinden birinin özel tehlikeli bir durumda olması halinde müdahale etme yetkisine sahip olduğunu açıklıyor. Elimi sıkarken, bana anılarından birini anlatırken makyajsız gözleri yumuşuyor.

"16 yaşındayken apandisit ameliyatı geçirdim. Boğa burcu önemli bir şirket birleşmesini sonuçlandırmak için Milano'daydı. Babam onu rahatsız etmemi ve endişelendirmemi istemedi ama Akrep ona telefonda hastanede olduğumu söylemişti. Ne yaptı biliyor musunuz? Birçok farklı şirketten yirmi yöneticiyi eve gönderdi.

küçük kız kardeşinin ameliyata ihtiyacı olduğunu söyledi. Paris'e döndü ve hastanede bana yardımcı olmak için geldi, bütün gece benimle kaldı. Annem bile beni ziyaret etme zahmetine katlanmamıştı. Dünyada en nefret ettiğim çiçek olan ayçiçeklerinden bir buket göndererek vicdanını rahatlatmıştı. Öte yandan o, sadece varlığıyla bile bana güneş ışığı getirmişti. Bana o yirmi otoriter insandan daha önemli olduğumu göstermişti. Ve benim sadece apandisitim vardı, Venüs. Hiç akıllıca değil!"

"O böyle biri. Herkes için orada olmak istiyor. Her zaman."

"Hemşirelere onun erkek arkadaşım olduğunu söyledim. Odamda çılgın bir telaş vardı. Hepsi Chantal Leclerc'in güzel erkek arkadaşını görmek istiyordu. Ama sonra onun dünyanın en seksi erkeği, ünlü Taurus Leclerc, gezegendeki en imrenilen erkek olduğunu hemen anladılar..."

"Anneni gördün mü?"

Gözleri yavaşça benimkilere dikiliyor. 'O benim için hiç kimse değil. Kardeşimi öldürmeye çalıştı, beni büyüten adamı! Onu görmek istemiyorum, bana kalırsa hayatının sonuna kadar hapiste çürüyebilir."

Onun arkasında, koridorda ilerleyen bir doktor ekibi görüyorum. Romaric Leclerc onlara doğru koşarken, biz uzakta durup Taurus'u ameliyat eden cerrahın sesini dinliyoruz.

"Kurşun başarılı bir şekilde çıkarıldı, ancak Bay Leclerc şu anda yavaş tepki verme eğiliminde..."

"Bu da ne demek oluyor?" diye ağzından kaçırır Romaric.

"Bu geceyi atlatması ve dinlenmesi gerekiyor. Yarın, vücudu gücünü yeniden , durumunu daha iyi tanımlayabileceğiz. Şimdilik üzgünüm ama tıbbi müdahalelere nasıl yanıt verdiğini söylemek için henüz çok erken."

Romaric yüksek sesle, "Şimdi iyileşmeyeceğini söylemenin nazık yolu bu mu?" diye karşılık veriyor. Zerafeti beni etkiliyor, Boğa'nın duruşunu, insanlarla etkileşim biçimini, bir şeyi ne pahasına olursa olsun yapmak istediğinde yaydığı otoriteyi hatırlatıyor. "Oğlumu kurtarmaya bakın doktor, yoksa bir daha asla bir sineği ameliyat etmemenizi sağlarım."

"Baba!", Aries onu kolundan tutarak durdurur ve sakinleştirmeye çalışır. "İşte Paris'teki en iyi takım. Ne yaptıklarını biliyorlar.

sadece bekle'.

"Onu görebilir miyiz?" sorusu Scorpio'dan geldi.

"Üzgünüm ama bu mümkün değil."

"Oğlum onu görmek istediğini söyledi!" diye patlıyor Romaric, net bir emirle.

"Tamam, ama sadece bir kişi'.

"Hayır! Venüs de benimle gelecek." Scorpio dönüyor ve elini bana uzatıyor. Bu jest için minnetle kavıyorum. Tüm ailesinin burada olduğu bir ortamda evlenme teklif etmeme asla izin vermezdi. Doktor aynı fikirde değil gibi görünüyor ama Romaric Leclerc'in korkutucu bakışları onu yumuşatıyor ve yolu gösteriyor.

Odada, Taurus'un bağlı olduğu makinelerin ritmik sesi beni ürpertiyor. Dezenfektan kokusu baskın geliyor ve beynime ulaşıyor. Akrep bir elini sırtıma koyarak beni ileri doğru itiyor. Ayaklarım tereddüt ediyor ama yattığı yatağın kenarına ulaşıyorum. Uyuyor gibi görünüyor. Dudağında bir yarık var, bir mücadelenin açık bir işareti. Acı çektiği, kurşunun etine saplandığını hissettiği, içinde , zonkladığı, yandığı, ona zamanın yakalanamaz bir şey olduğunu hatırlattığı fikri midemi bulandırıyor.

Ölmeyi düşündün mü?

Beni düşündün mü?

Düşmemek için tüm gücüyle savaştı mı? Etmiş olmalı, evet, çünkü hâlâ burada.

Akrep yatağın diğer tarafına dönüyor ve karşımda beliriyor. İkimiz de sessizlik içinde sevdiğimiz adama farklı şekillerde bakıyoruz. Ben onu tanıdığımdan beri seviyorum, Akrep ise doğduğundan beri.

Battaniyeyi biraz daha yukarı çekiyorum, gömleksiz olduğu için onu soğuktan korumaya çalışıyorum. Omzunu saran bir bandaj gövdesinin arkasına dönüyor. Vücudunun tam o kısmındaki yaraya işaret eden sarımsı bir yama görülebiliyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve hayatımın her günü o yarayı öpeceğime söz veriyorum.

"Sence ona dokunursak bizi hisseder mi?" diye soruyor Scorpio.

"Deneyebiliriz.

Eli Boğa'nın koluna doğru uzanıyor. Siyah elmas yüzüğün sarılı olduğu işaret parmağı, sanki işaret etmek istediği bir noktayı belirtmek istercesine uzanıyor

okşamak.

"Seni yalnız bırakmamı mı istiyorsun?"

"Hayır, orada olmalısın. O da bunu isterdi."

Akrep'in parmağı utangaç ve temkinli bir şekilde ön koluna dokunuyor, bir iğnenin takılı olduğu damar boyunca ilerliyor. Bunun ona göstermeye niyetlendiği en büyük şefkat olduğunu bilmek beni duygulandırıyor. Boğa'nın tüm hayatı boyunca bir kardeş olduğunu, aslında onun babası olduğunu bilmek yürek parçalayıcı ve bir sarılmadan daha tatlı.

Duygularını zapt etmek zorunda kalmaktan yorulmuş bir halde pufluyor. Ama sonra, Boğa'nın derisini çatlatan o işaret parmağıyla gözyaşlarını hissediyor, parmak ucunda parlayan damlada oyalanıyor. Bu noktada, duygusal görünmek umurunda bile değildir.

"Sana baba dersem uyanacak mısın?"

Ben de sesimi duyurmaya çalışmanın bana bağlı olduğuna inanıyorum, ona dokunmaya, tenimi onunkinden değdirmeye, kanının hala aktığını bilmeye hakkım olduğuna inanıyorum.

Elimi alnına yaklaştırıp arkasıyla okşuyorum, sonra da yanağını ve dudaklarını hissediyorum.

"Onu bu kadar çok mu seviyorsun?"

"Onu hayatı sevdiğim gibi seviyorum. Ve hayatımı sadece o hayatımın bir parçası olduğu için seviyorum. Ona sahip olmamak ölmekle eşdeğer olurdu." Taurus'un elini tutup kendime hapsediyorum ve öpüyorum.

"Onun oğlu olmaktan gurur duyuyorum".

Avuçlarının arasında bir nabız hissediyorum, parmakları belki de istemsiz bir sarsıntıyla hareket ediyor. Dudakları ayrılıyor ve kirpikleri neredeyse algılanamaz bir başka refleksle hareket ediyor.

Taurus gözlerini açar açmaz gökyüzü yeniden maviye döner.

"Merhaba aşkım," diyor.

"Merhaba, Toro".

Yastığın üzerinde gergin duran başını çeviremiyor, ancak gözleri Akrep'e yansımayı başarıyor.

"Annen mi?"

"O iyi olacak. İyileşir iyileşmez polis onu götürecektir".

"Özür dilerim".

"Hiçbir şey için özür dilemek zorunda değilsin," diye karşılık veriyor inançla. "Her şey ! Bu sefer de boynuzlarınızı indirmediğinizi duyduğuma sevindim." "Bu sefer de boynuzlarını

Bir gözünü sıkıyor ve elini alnına götürerek parmaklarıyla boynuz hareketi yapıyor. "Seni Venüs'le baş başa bırakıyorum." Birkaç saniye daha ona bakıyor, yumrukları iki yanında sıkılı. Akrep bakışlarıyla beni arıyor, sanki biraz itmek ister gibi. Cevap olarak başımı eğiyorum, sadece ona şunu söylemek için: *yap şunu, lanet olsun!*

Dişlerini sıkar ama sonunda "Seni seviyorum... baba" demeyi başarır.

Taurus boğuk bir gülümseme verir. "Ben de seni seviyorum. Ben de seni seviyorum.

Teşekkür ederim.

Bence onun teşekkürü pek çok şey anlatıyor. *Burada olduğun için teşekkür ederim* demek istiyor. *Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Beni önemseydiğin için teşekkür ederim. Bana baba dediğin için teşekkür ederim.*

Scorpio'yu gülümseyerek karşılıyorum. Kapıyı kapattığını duyar duymaz gözyaşlarımı tutamıyorum ve sonunda kendimi serbest bırakıyorum.

Bu acı dolu bir çığlıktır, gerçek bir korku, sevinç ve kurtuluş patlamasıdır.

"Hey, hey..., " diye iç geçirir Taurus.

"Konuşmanı istemiyorum, yorulmamalısın!" diyerek elini sıktım.

"Yorgun değilim.

"Konuşmak zorunda değilsin! Sadece bana bak." O da benim gibi gözlerini benimkilere diyor. "Sen burada kalırken çılgın ailenle ilgileneneğime söz veriyorum. Sadece küçük bir kız olduğumu biliyorum ama bunu yapabilirim. Chantal'la araba işini bitireneğime ve seni tatmin edeneğime söz veriyorum. Sonra yemin ederim babamı bulacağım ve ben...".

"Şışt!" Kolunu kaldırmayı ve yüzümü okşamayı başarıyor. Mücadele etmesini istemediğim için eğildim ve yatağa geri yatırmasına izin verdim. "Hiçbir şey için endişelenmene gerek yok. Yarın akşama kadar buradan çıkmış olacağım...".

"Delirdin mi sen?!"

"Belki," diye gülümsemeye çalışıyor. 'Sırtında bu kadar çok yük taşımaya izin vermeyeceğim. Onları taşıyan benim sırtım. Nokta."

"Ama...".

"Aması yok! Babanın hikayesini rahat bırak."

"Kimsenin sana zarar vermeye gücü yetmez, Taurus. Babam bile!"

"Benim için kendi kanına karşı gelir misin?"

"*Sen benim kanımsın. Kendine zarar verirsen ben de kanarım*". Bana söylediği aynı sözleri ona da tekrarladım.

Bana sanki ona bir söz vermişim gibi bakıyor. Ve öyle, kalbimde öyle. Onunla kalmama izin verdikleri sürece dudaklarımı eklemlerine yapıştırıyorum, onu öpüyorum ve benim için temsil ettiği mucizeye bakıyorum.

Benim her
şeyim.

Benim
erkeğim.

Benim kanım.

Gömleğimi giymek için sol omzumu oynattığım anda dikişlerin yarayı çektiğini hissediyorum. Dişlerimi sıkıyorum ve kolumu geçirmeyi başarıyorum. Nefesimi tutuyorum, etimin yandığını hissediyorum. Sıkışan havayı çıkarıp düğmeleri kapatıyorum.

"Bay Leclerc, ne yapıyorsunuz?!" Hemşirenin odama dalan sesi beni durdurmadı.

"İstifam için imzalamam gereken belgeleri getirin."

"Hastaneden ayrılamaz, henüz çok erken ve...".

"Onları bana getir," diye kızıyorum ona. "Şimdi!"

"Hemen Şefi arayacağım, henüz ayrılamazsınız."

"Devam edin ve ebedi Baba'yı çağırın, ama acele edin, çünkü döndüğünde beni burada bulamayacak."

Kadın sabırsızca homurdanır ve niyetini eyleme geçirmek için koşar.

Cep telefonumu arıyorum, geri kalan eşyalarımı topluyorum ve beceriksiz bir adımla koridora doğru yürüyorum. Lanet olası istifayı başka bir zaman imzalarım.

Hastanenin dışına , Bentley'in kaputuna yaslanmış beni bekleyen Dimitri'ye ulaşıyorum.

Güneş gözlüklerini indiriyor ve endişeli bir havayla bana bakıyor.

"Hastaneden bu kadar erken ayrılmanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, Bay Leclerc".

"Öte yandan, bunun şu an için tek fikrim olduğunu düşünüyorum. Yaptığın şey için sana hâlâ teşekkür etme fırsatım olmadı." Bana anonim mesajla iletilen adresi Google Maps'e yazıyorum ve rotaya başlıyorum.

"Ben bir korumayım, Bay Leclerc. Onun bedenini koruyorum. Ben sadece işimi yaptım."

"Öyleyse devam et," diyerek ona, izlemesi gereken rotayı açıkça görebileceğiniz cep telefonunu uzattım. "*Spasibo*, Dimitri."

İrademe teslim olduğunu düşünerek başını sallıyor ve Bentley'nin arka kapısını benim için açıyor.

Gömleğimin altındaki yara kaşınıyor ama dişlerimi sıkıyorum çünkü şu anda tüm bu olanlara bir son verme arzum iyileşme isteğimden daha güçlü. Bir yanım ateşi ancak kaynağından söndürdüğümde yanmayı bırakacağını biliyor, diğer yanım ise hastaneden ayrıldığımı öğrenir öğrenmez küçük özel hemşiremin gazabına uğrayacağını farkında. Hastaneye yattığımdan beri beni tek bir gece bile yalnız bırakmadı, tıpkı geçmişte onlara verdiğim tüm nöbetlerin intikamını almak için kardeşlerime katlanmak zorunda kaldığım gibi.

Sevdiklerimin yakınlığı ve içten şefkati tıbbi tedaviden daha etkili oldu.

"Nereye gidiyoruz, Tanrım?"

"Bu kanlı hikayenin planını çözmek için".

Adrese ulaştığımızda şoförüm/korumam baktığım binayı aşağıdan yukarıya doğru hemen tanıyor. Bana şaşkınlıkla bakıyor, ama kendimi burada tanıtmam istendiğinde benim şaşırdığım kadar değil.

Bana tamamen iyileşir iyileşmez bunu yapabileceğimi söylediler, bunun yerine ben hemen bir toplantı istedim. Bilseydim hemen buraya gelirdim ve vücudumda bir kurşunla bunu yapardım, eğer neredeyse ölmemiş olsaydım.

Dimitri bana Paris'in merkezinde bir New York sarayını andıran cam binanın girişine kadar eşlik ediyor. Bir oteli andıran geniş lobiyi incelemek için duraksamıyorum, varlığımı gerekçelendirmek bir yana. Buluşma yerine doğru diğer insanların bana eşlik etmesi için sadece adımı söylemem yeterli.

Bazı memurlarla birlikte asansöre binip üst katlara çıkarken yüzümde herhangi bir ifade belirmiyor.

Geniş, aydınlık koridorlar sonsuz görünüyor; sanki eğitilmiş muhafızların eşlik ettiği bir suçluymuşum gibi etrafım sarılmış durumda.

Gerçeğe doğru bu ilerleyişte kendimi dışarıdan, ağır çekimde görüyord gibiyim.

Duvara yapıştırılmış büyük bir levhanın yanından geçiyoruz: mavi ve açık mavi renkte, beyaz renkte *DPSD* yazıyor, *Direction de la protection et de la sécurité de la défense*'in kısaltması.

Ve nihayet Müdür'ün ofisinin önüne geldik. Anons edildim ve içeri girdiğimde, orada bulunanları görünce, yarama birkaç dikiş attıracağından emin olduğum bir kahkaha patlattım.

Ceketimin düğmelerini açıyorum ve ellerimi ceplerime sokuyorum, başımı inkârla sallamaya devam ediyorum ve neşemin kaybolmasına izin veriyorum.

Oda çok büyük, bir tarafta sorumlu General'in oturduğu masa duruyor ve onun yanında duran Fransız Savunma Bakanı selamlamak için başını eğiyor. Kendisini yıllardır tanırım ve onu burada, diğerleriyle birlikte görmek beni biraz rahatsız ediyor, zira her an lanet olası bir telefon görüşmesi yapabiliirdi.

Karşıda, iki koltuktan birinde, tüm ayrıcalıklarını kaybetmiş bir imparator gibi çaresiz, büyükbabam bir Küba purosuyla oynuyor, burnunun altına getirip kokluyor. Onun yanında babam parmağındaki yüzüğü çeviriyor, çenesini sıkıyor, sevgimin çemberinden kalıcı olarak çıkarıldığının farkında. Ve sonra, Paris'in merkezine bakan büyük pencerelele bakan bir adam yavaşça dönüp bana gülümsüyor.

Yüzüne odaklandığım anda damarlarımdaki kan pompalanıyor ve gözlerinde tanıdık bir şey buluyorum.

"Ferdinand Morel," Venüs'ün babasının adını telaffuz ediyorum.

"Taurus Leclerc..." diye ilerliyor, elini uzatıyor, tutacağımdan emin. Ama tutmadım.

"Bir kez ve herkes için bir açıklama talep ediyorum! Fransız güvenlik teşkilatının merkezinde ne işim var! O zaman ikinizle birlikte,' diye akrabalarımı işaret ediyorum. "Ve seninle!" diye öfkeyle Morel'e çıkışıyorum. "Siz ikiniz gizli ajancılık oynamaya mı başladınız?"

"Aslında oğlum," der dede zorlukla ayağa kalkarak, "sen de gizli ajanlık oynadın."

"Bir kez olsun," diye tıslayarak ona doğru yürüdüm, "bana karşı şeffaf olabilir misin? Bir kez olsun, Büyükbaba, beni manipüle etmeyi bırak ve sadece söyle... *neden*, lanet olsun!"

Savunma Bakanı öne çıktı ve bana bir şeyler anlatmaya başladı: 'Leclerc ailesi, sizin de bir parçası olduğunuz bazı gizli dinamiklerdeki bilgisi ve varlığı sayesinde yıllardır DPSD, *Direction centrale du renseignement intérieur* ve DGSE, yani dış istihbarat servisi ile işbirliği yapıyor.

"Ne?", gözlerimi kocaman açtım. Şok oldum.

"Neden sürekli ortadan kaybolduğumu sanıyorsun Boğa?" diye soruyor babam.

Söyleyecek sözüm yok.

"Farkında olmadan ülkeyi koruyorsun oğlum," diyor büyükbaba, bana her zamankinden farklı bir şekilde gülümseyerek, neredeyse... tatlı diyebilirim.

Şaşkınlıkla kirpiklerimi kırıştıyorum ve boşlukta mantıklı bir açıklama ve her zaman içinde yaşadığım gerçeklikle bir eşleşme arıyorum. Düşüncelerim çok gerilere gidiyor, kökene, babamın bana olduğu kişi olmadığını ve benim onun gözleri olmam gerektiğini söylediği tüm zamanlara geri sarıyorlar. Tüm haksız yokluklarına, her zaman ulaşamaz oluşuna, sanki buhar olup uçmuş gibi.

DPSD Generali ayağa kalkıyor ve etrafımda oluşan küçük gruba katılıyor: "Zodyak Tablosunu yıllarca uzak tutma şekliniz, *Gezegeenler* Operasyonunun İşaretleri kontrol etmesine ve ülkeyi savunmak için faaliyet göstermesine izin verdi. Boğa burcu, farkında olmadan pek çok görevi çözdün. Bunu her zaman onurunuz ve ilkeleriniz doğrultusunda yaptınız, kesinlikle hiçbir zaman kişisel çıkarlarınız için yapmadınız. Kozerog'un Fon 12'deki yatırımlarının engellenmesi, karaborsada yeniden satılmak üzere silah satın alınmasını engelledi. Burada, Paris'te faaliyet göstermeye hazır bir hücreyi yakaladık ve tahmin edin ne oldu, Ruslardan gelecek sevkiyatı bekliyorlardı. Sayenizde, kim bilir ne tür bir katliam gerçekleştirmeye hazır bir grup teröristin önünü kestik.

Yüzümü ovuşturuyorum, akrabalarımın masadan kalkmış olmalarına rağmen neden hep iç dinamikleri öğrenmek istediklerini ve benim bilmediğim operasyonlar gerçekleştirdiklerini anlamaya başlıyorum. Dedem her zaman yanında sofistike casusluk araçlarıyla bir ekip getirirdi. Babam sanki kimliği gerçekten askıya alınmış gibi ortadan kayboldu. Ve şimdi her şey benim için açık, tıpkı bana *Gezegeenleri* anlattıklarında verdikleri karşılama gibi.

"Ben de *Gezegeenlerin* Masa'nın bir derece üzerinde olduğunu sanıyordum."

"Öyleler!" diye karşılık verir bakan. "Gizli güçler her zaman koruyucu hizmetler arasında işbirliği yapmıştır. İki sistemin bir arada var olmadığı bir dünya uzun süre ayakta kalamaz. Hakimiyet dağıtılmalı ve yönetilmelidir. Bu tıpkı iyi ve kötünün varlığı gibidir. Biri olmadan diğeri var olamaz. Çoğu zaman uzlaşırız, sistemin karanlık tarafına yer bırakırız ama bunu her zaman daha asil bir amaç için yaparız.

"Peki bu ne olabilir?"

"Güvenlik".

Sorularıma daha fazla cevabı varmış gibi görünen Venüs'ün babasına dönüyorum.

"Kızının bu işe karışmasına izin verdin," diye azarladım onu.

"Hayır, Taurus. Venüs'ü sana bıraktım çünkü senin nasıl bir adam olduğunu biliyorum ve ona zarar vermeyeceğini biliyordum. Onu benden daha iyi koruyacağından emindim."

"Senin bununla ne alakan var?"

"Ona hikâyeyi anlat Morel," diye davet ediyor büyükbabam. "Sarkık kıcımlı oturtacağım, çünkü bu gerçekten uzun bir hikâye."

Ofisteki toplantı masasının etrafındaki sandalyelerden birine oturuyorum. Morel karşıma oturuyor. Bize içki getiriyorlar, odada sigara içiliyor, babam, büyükbabam ve orada bulunanların geri kalanı Ferdinand'ın benim için konumunu netleştirmesine izin veriyor.

"Yıllar önce yaptığımız anlaşma, Venüs'ün Akrep'le evlenmesini isteyen anlaşma, bana olan desteğinizi güvence altına almak içindi, çünkü o zamanlar Masa üyelerinin dahil olduğu bazı davalarda işbirliği yapıyordum. Ancak sekiz yıl önce, tehlikeli bir bölgeye girdiğimi ve desteğinizin yeterli olmayacağını fark ettim, özellikle de sizin hakkınızda da uzlaşmacı materyaller bulursam. Bu durum ailem ve sizin aileniz arasında bir çıkar çatışmasına neden olacaktı, bu yüzden işin peşini bıraktım ve hayır diyemeyeceğim bir fırsat çıkana kadar evrakları kasamda sakladım. Elimde sıcak malzeme olduğunu bildiğinize ikna olarak her şeyi elimden almanın ve kızımı kaleye götürerek gözümü korkutmanın en iyisi olduğunu düşünen sizdiniz. Sizi tehdit edenin ben olduğuma inandırmak için elimden gelen her şeyi yaptığımı kabul ediyorum, gerçek başka bir şey olsa bile, ama tek bir şeye ikna olmuştum: Venüs sizinle güvende olacaktı.

"Ona asla zarar vermem."

"Bu yüzden gelip onu geri almaya hiç zahmet etmedim. Benim için uygun olan buydu, daha doğrusu her şeyin olduğu gibi devam etmesi bizim için uygundu. Hem bizim için hem de onun için."

"Devam et."

"Yaklaşık bir yıl önce Claudie Rolland ofisime geldi." Teyzemin tüm bunların mimarı olduğunu düşünerek homurdanıyorum. "Bir hizmet istediğinden, bir avukat olarak desteğime ihtiyacı olduğundan emindim, bunun yerine davası için bir müttefik aramak üzere bana geldi."

"Beni yok et." Anlıyorum.

"Kesinlikle. Beni potansiyel bir müttefik olarak görüyordu çünkü o evlilik anlaşmasının varlığından haberdardı, geçmişte Masa'daki bazı kişileri suçlamak için kanıt aradığımı ve davayla hala ilgileniyor olabileceğimi biliyordu. Kendisi gibi benim de yıllar önce yaptığımız seçim konusunda, yani çocuklarımızı evlendirmek konusunda ikna olmadığımı anlamıştı. Venüs'ü bu görevden azat etme fikriyle beni baştan çıkarmaya çalıştı, çünkü bilirsiniz, zaman içinde bazı şeylerden pişmanlık duyarsınız...'. Bir sigara yakar.

"Ona ilgilenebileceğimi söyledim, ancak ünlü Taurus Leclerc'i yok etme planına ikna olmamıştım. Senin gibi dikkatli bir adamın itibarını yerle bir edecek kadar ateşli ne olabilir diye merak ettim. O da bana önce fotoğraflar, sonra videolar gösterdi ve son olarak da Leclerc geleneği adına yapılan saçmalıkları anlattı".

"Teyzem bu kadar malzemeyi nereden buldu?"

"Bana ailenizde sadece kendi oyununuzu oynayarak hayatta kalabileceğinizi söyledi. Yıllarca kalede yaşananlara dair kanıtlar toplamıştı. İleride kullanmak üzere eski kameralar yerleştirmiş ve görüntüler bulmuştu. Onlara ihtiyacı olacağını çok iyi biliyordu."

"Beni vurmadan önce, tek yapması gerekenin bir telefon görüşmesi yaparak sana bu filmlerden birini internete yüklemenin söylemek olduğunu söyledi..."

"Ve işte DPSD ile ilişkilerimi ördüğüm noktaya geldik." Morel bir duman bulutu üflüyor ve beni meraktan titretiyor.

"Bu fotoğrafları ve videoları iyice inceledim. Açıkçası, yüzlerin hepsi tanınabilir değildi. Claudie bana sadece sizi suçlayan materyalleri getirmeye özen göstermişti. Ama bana o çemberin içinde kimlerin yer aldığını söyledi; uluslararası suç örgütleri, politikacılar, ünlü işadamları ve hatta şeyhlerden oluşan bir tür masonik yapının varlığını ortaya çıkardı. Benim için tüm bunlar kariyerimde bir dönüm noktasını temsil ediyordu. Tüm dünyayı sarsacak bir dava üzerinde çalışacaktım,

Uyuşturucu kaçakçısı Sag Cesar Joaquin Blanco, ldėė sanılan Rus mafyası Kozerog Maximilian Zaytse gibi azılı kaçakların tutuklanmasına yol açtı, dünyanın en eski ailelerinden biri olan nl Tora Aiko Tanaka hanedanından bahsetmiyorum bile. Sekiz yıl önce tek başıma başladığım işi tamamlayacaktım. Çok geçmeden davanın, peşini bırakamayacağım ya da akli dengesi yerinde olmayan bir kadının hezeyanlarına boyun eğemeyeceğim kadar büyük ve önemli olduğunu fark ettim. Bu yüzden Claudie'nin davasını destekliyormuş gibi yaptım ve planının başarisına katkıda bulunacağıma dair ona söz verdim. Masa'nın temsilcilerini tehdit edecek materyalleri göndermesine yardım ettim ve üzülerek söylüyorum ki sizi de korkutmasına yardım ettim. Her şeyi kendi adıma yaptım, çünkü onu memnun etmek işime geliyordu. Bilgiye susamıştım ve bana daha fazla materyal getirmesini istiyordum. Anonim olarak çalıştığından emin olmak için buna ihtiyaı vardı ve benim de onun bir arkadaş olduğunu bilmek ve böylece daha fazla kanıt elde etmek için buna ihtiyaım vardı.

"Buraya nasıl geldin?"

"Dava, benim sahip olmadığım kaynakların kullanılmasını gerektiriyordu. Savunma Bakanı'nı tanıdığım için elimde ne varsa onların dikkatine sundum. Burlarla uğraştığımız için de Gezegener Operasyonu'nu başlattık. Daha sonra Yüce Gz'n her zaman üzerinizde aık olduğunu ve Leclerc'lerin aynı madalyonun iki yüzü gibi her yerde mevcut olduğunu öğrendim: iyi ve kötü. Zirveler beni ve bykbabanı ya da beni ve babanı asla temasa geçirmedi. Hanedanın ikili oyunu burada çok iyi biliniyor, bu yüzden güçlerimizi birleştirmeden önce kanıtı ihtiyaımız vardı'.

"Bu yüzden seni bulamadık. DPSD tarafından korunuyordun.

"Her şeyimi elimden aldınız, operasyonu gerçekleştirmek için ailemi feda etmek zorunda kaldım. İşlerin çok büyüdüğünü fark ettiğimde geri dönemedim. Masadaki bazı kişilerin tehlikeli olması nedeniyle, operasyonu mümkün olduğunca güvenli bir şekilde srdrebilmem için kızımı sizin ellerinize bırakıp ortadan kaybolmam önerildi.

"Ve siz ikiniz," diye akrabalarıma dönüyorum, "neden bana bundan bahsetmediniz?"

Büyükbaba bastonuna dayanarak yaklaşıyor ve bana doğru eğilerek elini omzuma koyuyor.

"Leclerc ailesi yıllardır DPSD'ye son derece gizli bilgiler aktarıyor. Bunu bilmeniz sizi hedef haline getirirdi. Seni tehlikeye atamazdık, casus olarak kabul edilirdin. Ayrıca... eğer

Bunu gerçekten söylemek zorundaydık, iyi adamlara senin kötü adamlardan biri olmadığını göstermek zorundaydık ve bunu yapmak için seni kendini ifade etmen ve önemli olman için zgr bırakmak zorundaydık. Baban ve ben seni tanıyoruz, o kötü adamlar grubunun akıl almaz fikirlerine her zaman sahip olduğunu biliyoruz. Seni habersiz bırakmak, generalin ve bakanın gözünde seni ilkeli bir adam, suçlu olmasa da suçlularla bile baŗa çıkabilecek bir adam haline getirebilirdi. İŗte bu yüzden bizi hemen Morel ile temasa geirmediiler. Kendi baŗınıza, aklınızla ve ahlakınızla nereye gidebileceğinizi görmek istediler'.

"Sizin gibi adamlara ihtiyaımız var, Bay Leclerc," diye ekledi General. "Vatandaŗların ve ülkelerinin çıkarlarını gözetten insanlar. Kendi etik kurallarına sahip olan, aktarılması gerekenlere doğru korkuyu nasıl bilen ve kanun kaçaklarıyla nasıl baŗa çıkacağını bilen, onların arasına karıŗmayı baŗaran adamlar. İŗte bu nedenle, her ŗeyi açıklığa kavuŗturduktan sonra, sizden Zodyak Masasındaki pozisyonunuzu korumanızı ve gerektiğinde, uygunsuz karakterleri etkisiz hale getirmeye yardımcı olmanızı istiyoruz.

'Masa tüm bu olayların açıklığa kavuŗturulmasını talep edecektir'.

"Senin o fahiŗe teyzen zaten bir açıklama yapmıyor mu?" diye geveliyor büyükbaba.

Ve evet, Claudie'nin gerekçesi Venüs' tehdit etmekten vazgeçmeleri için yeterli olacaktır. Morel'i etkisiz hale getirmek için seilmiŗtim ve ŗimdi önümde duruyor.

"Bu lanet ŗey bitti." Büyükbaba bastonunu yere vuruyor. "ŗimdi beni affediyor musun?"

Yavaŗŗa kalkıyorum ve ceketimi tekrar ilikliyorum. Ona bakıyorum, yüzünün affedilmek için nasıl içtenlikle yalvardığını fark ediyorum. Hayatı boyunca beklediği, onu l taklidi yapmaya iten ve bu dünyadaki geiŗini daha anlamlı kılan bađıŗlanmayı.

"Belki," diye cevap verdim. "Noel'de."

Arkamı döndüm ve tek kelime etmeden ofisi terk ettim. Hepsinin canı cehenneme!

EPILOG

*On bir gün sonra.
Noel arifesi.*

Karın yağdığını ve Château Leclerc'in bahçelerini doldurduğunu, yeşilliği ve havayı pullarla kapladığını hayal edin. Gümüş süslemeleri, kristal süslemeleri ve parıltıyı hayal edin. Tırabzanları seçilen temaya uygun perdelerle örtülü mermer merdivenleri. Tamamen beyaz, birkaç parça kırmızı. Mobilyaların üzerine serpiştirilmiş mumları, her odadaki saksıları ve vazoları süsleyen Atatürk çiçeklerini hayal edin. Bir peri masalı hayal edin, büyülü bir şatoda yaşayan prens ve prenseslerden oluşan bir ailenin hikayesi. Var olabilecek en tuhaf şey olan burçlardan oluşan bir hanedanın hikayesi. Ve şimdi balo salonunu hayal edin, devasa, yaldızlı, parlak zeminli ve tavanlarında freskler olan. Görkemli avizeler, yiyeceklerle dolu masalar ve ortada, şimdiye kadar gördüklerinizin en güzeli olan heybetli bir Noel ağacı. Sentetik kar taneleri, kristal yıldızlar ve Swarovski süslemelerle kaplı. Gümüş ışıklar parıltıyor ve sanki hareket ediyormuş hissi veriyor; sonra ayaklarının dibinde, hepsi de parlak karı hatırlatan genel süslemelerin renginde sarılmış sayısız hediye. Her şey bir peri masalı gibi görünüyor.

"İşimden keyif alıyor gibisin, Denizci". Chantal bana bir kadeh şampanya uzattı. Elbisesi de temayı takip ediyor, gümüş aynalı ekleri olan beyaz, tüylü bir kol ve tüm uyluğu ortaya çıkaran bir yırtmaç.

Benimki çok ince askıları olan kırmızı bir kılıf elbise, dalan bir yaka ve dizlere kadar inen dar bir etek.

"Her şeyi en ince ayrıntısına kadar nasıl organize ediyorsunuz?"

'Sanırım bu organizasyon benim kanımda var'.

"Ağacın altında biraz fazla paket yok mu?"

"Hepsi bizim değil.

"Peki bunlar kimin?"

"Hanedanlığımın geleneğine göre, Leclerc ailesinin ağacın altına koyduğu hediyeler arasında, hayırsever vakfımız için ayrılmış bir miktar olmalı.

"Yani bu gece açılıp hayır kurumlarına mı bağışlanacaklar?"

"Aynen öyle. Kısa bir süre sonra gelecek olan konuklar da genellikle Leclerc Vakfı'nın girişimleri için çeklere karşılık gelen hediyeler getirecekler. Her yıl şatodaki Noel arifesi partisine katılanların çok parası var, bu nedenle her Noel'de birbirimize hediye vermek yerine en çok ihtiyacı olanlara veriyoruz".

'Demek ki hanedanınızda iyi bir şeyler var'.

"Benim dışımda mı? Tabii ki hayır! Hayırseverlik zengin insanların ortak özelliğidir. Bir hayırseverin jestlerinde ne kadar gerçeklik payı vardır bilmiyorum. Vakfa yapılan bağışlar çoğu zaman vicdan rahatlatmak için yapılan jestler gibi görünüyor. Bazıları bunu yapıyor çünkü yarın gündemde olacaklar, ana ulusal haberlerde, akşamın gelirlerini açıkladığımız gazete ekinde yer alacaklar, diğerleri bunu tamamen anonim olarak yapıyor, diğerleri hala buraya geliyor ve pakete birkaç yüz avro koyuyor ve başka bir şey yapmıyor...".

"Önemli olan hala jesttir, miktar değil. Belki bu miktar birileri için bir fark yaratabilir".

"Milyonerlerden bahsediyoruz, Venüs. Bazıları çok cimri!

Bu akşam önemli olan Avrupa ile yemek yiyeceksiniz. Buna hala alışamadınız, değil mi?"

"Tam olarak neye?"

"Artık sen de bizden birisin".

Bunu söyleme şekli bana ailenin bir parçası olmaktan gurur duyduğumu hissettiriyor, isimlerinin prestijinden dolayı değil, sadece her birini tanıdığım ve göstermeyi sevdikleri altının arkasında çok fazla hassasiyet olduğunu keşfettiğim için.

"Teşekkür ederim. Arkadaş olacağımızı hiç düşünmemiştim."

"Abartmayalım, Denizci!"

"Her şey çok güzel, gerçekten. Daha önce hiç böyle bir şey görmemişim."

"Hadi ama, bir kaledesiniz, yarım metrelik bir fidan mı bekliyordunuz?"

"Kesinlikle hayır diyebilirim. Kesinlikle çok uzun olmasını bekliyordum.

"Çünkü uzun her zaman daha iyidir" diyerek dudağını ısırıyor. Kadehlerimizi tokuşturarak kadeh kaldırıyoruz, arkamızda beliren Aries tarafından fiziksel olarak ayrılıyor.

"Ne kadar basmakalıp! Uzun her zaman daha iyidir" diye takılıyor Chantal. "Önemli olanın performans olduğunu biliyorsun, değil mi Venüs?"

"Neden bana soruyorsun?"

"O ne anlar ki?" diye savunmaya geçiyor Akrep, "O sadece Boğa burcuyla birlikte oldu!" Tamam, beni savunmuyor.

Chantal'a bakıyorum, sırrımı ifşa ettiği için onu suçlu buluyorum ve kaltak omuz silkiyor.

"Eğer sadece Boğa burcuyla birlikte olduysanız," diye ekliyor Koç, "bu sayılmaz."

"Keşke *özel* hayatım hakkında konuşmasaydım!", başkalarının yanlışlarını yayan kişiye hitap ederek son kelimeyi vurguluyorum.

"Boğa burcu çok uzun ve büyüktür," diyor Akrep, "performansının kalitesinden bahsetmeye bile gerek yok. O hayatın içinde düzgün bir şekilde eğitilmiş biri. Bu yüzden senin bakış açın dikkate alınamaz Venüs. Çünkü onunla kazanmak çok kolay".

"Biz neden bahsediyoruz?!" diye bağırdım, utanarak.

"Asil horozların," muzipçe gülümsüyor Aries bana, sonra da Michelle'in peşinden kaçan küçük Leo'yu yakalıyor. "Nereye gittiğini sanıyorsun sen!"

Kollarını sonuna kadar gererek onu kaldırıyor ve bir oyuncak bebek gibi havaya fırlatıyor, kahkahalar ve kıkırdamalar arasında havada yakalıyor.

Zöe onu ayak bileğinden tutup baş aşağı çevirirken, "Daha yeni yedi," diye uyarıyor. "Her tarafına kusacak!" Leo kıs kıs gülererek "tekrar, tekrar" diye bağıyor ve Aries kendini aşağı yukarı savrulmak için sıralarını bekleyen çocuklarla çevrili buluyor.

"Taurus nerede?" diye soruyorum Scorpio'ya.

"Çocuklar için Noel hediyesi alması gerektiğini söyledi".

"Onu Laponya'dan mı aldın?"

"Muhtemelen ofiste çek yazıyordu," diye tahmin yürütüyor Chantal, "sadece Vakfın kasasını doldurmak için".

"Beyler," Müller'in sesini duyuyoruz ve ona doğru dönüyoruz. "İlk konuklar kapılarda görüldü. İçeri girmek üzereler."

"Teşekkür ederim." Scorpio elini onun omzuna koydu. "Git aileni al ve Noel arifesinin tadını çıkar."

"Hepsi zaten hazır, sadece onları aramam gerekiyor ve gelecekler. Her yıl olduğu gibi bizi davet ettiğiniz için teşekkür ederiz."

"Sen de ailenin bir parçasısın," diyor Chantal ona. " artık bunu, Blerim!"

Gururu Müller başıyla selam vererek ayrıldı ve büyük kapıdan geçerek gözden kayboldu.

"Bir Leclerc'e ne verirsiniz?" diye sorarak düşüncelerimi dile getiriyorum.

"Zamanı geldi," diye karşılık verir Scorpio.

"Ya da belki tropik bir ada," diye ekliyor Chantal.

Kız kardeşi sadece erkeklerin yaşadığı tropik ada fikrini sıralamaya devam ederken ben Akrep'e gülümseyerek cevabını onaylıyorum.

Noel arifesini misafirlerim ve ailemle kutlamak için salona inmeden önce cep telefonlarıma hızlıca bir göz atıyorum. Günlerdir beklediğim cevabı, yıllar sonra yeni aktif hale getirmeye cesaret edebildiğim o sohbette görür görmez nefesim kesiliyor.

Üzölmekten korkarak bildirimi açmakta tereddüt ediyorum. Akıllı telefonu masaya geri koymak ve böylece yanıtı görmekten kaçınmak için duygularımı gözden geçiriyorum. Ne hissettiğimi. Eğer bilmek istiyorsam. Eğer istersem.

Öyle hissediyorum.

Sohbeti açıyorum.

Merhaba Céline. Ben Boğa, senin oğlunum. Son görüşmemizden bu yana çok uzun yıllar geçtiğini ve muhtemelen benim hakkımda ne hissettiğini unuttuğunu biliyorum, eğer bir şey hissettiysen, ama beklenmedik gerçeklere ulaştım. Hayatımın hikayesini gözden geçirdim, ona farklı bir anlam yükledim. Gerçekte nasıl geliştiğine dair sayfaları yeniden yazdım ve çoğu zaman kötölüğün bize en yakın insanlarda, zehir olarak gördüğümüz ve öyle oldukları ortaya çıkan kişilerde bulunduğunu fark ettim. Bana senin kim olduğun söylendi ama annemin kim olduğunu kendim bulmaya çalışmamakla hata ettim. Çok erken pes ettim. Size ve bize bir şans vermeyi bıraktım. Sonunda, bana anlatılan hikâyeye inanmayı da bıraktım ve bugün biliyorum ki, hayatımın geri kalanını bana onu veren seninle birlikte yazmam gerekiyor. Eğer izin verirseniz, bir gün sizi ziyaret etmekten büyük zevk duyacağım. Aşık olduğum kadınla ve kardeşlerimle tanışmanızı isterim. Bu benim telefon numaram. İstersen beni arayabilirsin.

Boğa burcu.

Merhaba Taurus. Sana ancak Şimdi cevap verebildiğim için zgnm. Düşünmem ve sana yazacak doğru kelimeleri bulmam gerekiyordu, hak ettiğin kelimeleri. Sana söylenenlerin savunulamaz bir gerçekliği var. Size yapmaya alıŐtıđım Şeyin hiçbir haklı gerekçesi yok. Beni bunu yapmaya kimin ve nasıl ittiği önemli değil, önemli olan benim bunu yapmış olmam. Bir annenin sevgisi deliliğin üstesinden gelmelidir. Ve muhtemelen değersiz doğmuş olan ben, bana aktarılan kötülükten kaçacak kadar güçlü değildim. Onu aldım, ondan beslendim ve dünyada en çok sevdiğim kişinin üzerine döktüm. Zihnim yıllardır iyileşmiş durumda. Uzun zamandan beri hayatımı tekrar ellerime aldım. Bugün yeni bir kadınım: Çalışıyorum, bir partnerim var, güzel bir Şehirde yaşıyorum ve hiçbir eksiğim yok. En iyi yanımda hariç: sen. Hayatım boyunca yaptığım tek iyi Şey, klinikten ayrıldığım gün seni aramamaktı. Her gece kalbimi avuçlarımda sıkıyorum, hissettiğim tüm sevgiyi sıkıp sana göndermeyi umuyorum. Ryalarına girip senden af dilemek için dua ediyorum. Hak etmediğim halde bana bađıŐlaman için yalvarıyorum. Ve ruhumun seni aramaya direnmesi için yalvarıyorum, çünkü her zaman senin zehrinin ben olduğumu düşündüm. Beni görmekle ilgilendiğini düşünmedim, kendimi tutmak ve senden uzak durmak yapabileceğim en iyi Őeimdi. Aynaya her baktığımda kendim için hissettiklerimi gözlerinde yansıtmayı ve onlarda aŐađılama okumayı hiç istemedim. Ama bana umut verdiniz ve bunun için size teşekkür etmekten ve evet, sizinle tanışmak, elinizi sıkmak, belki izin verirsiniz size sarılmak ve kötü bir anne olduğum, deliliğe yenik düştüğüm, zihnimin kalbimin önüne geçmesine izin verdiğim ve yanınızdaki olamadığım için sizden özür dilemek istediğimi söylemekten başka bir Şey yapamam. EŐin ve kardeşlerinle tanışmayı ve seni tekrar görmeyi çok isterim.

Sevgilerimle, annen.

Dişlerimi sıkıyor ve duygularımı dizginliyorum. Cep telefonunun ekranını kapatıp masanın üzerine koyuyorum, kendimi daha hafif, daha farkında ve daha güçlü hissediyorum. Ona bir Şans borçluydum, bunun bir baba olduğumun farkına varmamın basit bir sonucu olduğunu fark ettim. Kendimi onun yerine koydum ve benim de onun yerinde, dünyanın bir köŐesinde, bir işaret, bir fırsat bekleyeceğimi fark ettim. Ve ben de dahil olmak üzere herkesin hayatının bir noktasında ondan esirgediği bu fırsatı ona vermek istedim.

Dairelerimi terk edip en yüksek kuleye tırmanıyorum; orada onu mahzenlerimizden çalınmış pahalı şarapları içip sigara içerken bulacağımı biliyorum.

Ve odasının kapısını açar açmaz onu tam olarak böyle görüyorum.

Boğa Dede purosundan bir nefes çekiyor, zümrüt yüzüğü parmağında parlıyor, şarap kadehi masanın üzerinde duruyor, gözleri şöminede çıtırdayan ateşin dillerini tarıyor.

"Neden aramıza dönmüyorsun?" diyerek doğrudan konuya giriyorum, ona katılıyorum ve sandalyesinin yanındaki masaya yaslanıyorum.

"Her şeyi olduğu gibi bırakmayı tercih ederim. Ayrıca, batıl inançlarım var," diyerek alt bölgelerine dokunuyor, "hayatta olduğumu söylemek kendimi kesin olarak mahkûm etmekle eşdeğer olur. Döndüğümün ertesi günü öleceğime eminim. Hayır, hayır, hâlâ biraz hayatın tadını çıkarmak istiyorum. Taurus Leclerc Senior sekiz yıl önce öldü. "Dünyanın da herkesin de canı cehenneme..."

"Seni affediyorum!"

"Tanrı aşkına, deli misin sen?!"

"İstedğin bu değil miydi?"

"Ah!" diye kıs kıs gülererek purosundan bir ısırık aldı. "Şimdi bile. Aslında, senin affından sonra kesinlikle öleceğim."

Her zaman onu affettiğimin ertesi günü ortadan kaybolacağına inanırdı. Büyükbabama göre, ölüm onu beraberinde götürmeyi reddetti çünkü affedilmemi reddetmek onun için her zaman gerçek ölümden daha kötüydü.

"En azından tatil bitene kadar bekle, bizim için Noel ve Yeni Yılı mahvetmek istemezsin!" Dönüyorum, gitmeye hazırım. "Birkaç ay içinde ölürüm, teşekkürler."

"Bana bir söz ver!" Aklından neler geçtiğini merak ederek onu izlemeye devam ediyorum.

"Hangisi?"

'Bir gün Fransa'ya liderlik edeceğine dair bana söz ver'.

'Cumhurbaşkanı olmak için zamanım yok'.

"Dünyanın sizin gibi adamlara, güç arzusuyla hareket etmeyen insanlara ihtiyacı var. Siz zaten güçlüsünüz ve çok zenginsiniz. İnsanlar ne yaparsanız yapın, bunu maddi kazanç için değil, tutkuyla yaptığınızı biliyor. Dokunduğunuz şeyi geliştirmek istediğinizin ve ona özen gösterdiğinizin herkes farkında. Taurus Leclerc, adam

Küllerinden bir şey inşa edebilecek kapasitede. Bu ülkeyi kalkındırırsanız, aradığınızı bulmuş olursunuz'.

"Mesleğim mi?" diye kuşkuyla karşılık veriyorum, ancak haklı olduğu bir nokta var. "Bunu, aile kolunda bir başkanın olmasıyla adımıza prestij kazandırmak istediğin için söylemiyorsun, değil mi?"

"Hayır, Taurus!" ayağa kalkıyor ve bana doğru topallıyor. "Bunu sana bir erkek olarak inandığım için söylüyorum. Ve şimdi bana söz ver."

"Yapacağım - belki!", ona muzipçe gülümsüyorum.

"Lanet boğa! Buraya gel ve bana sarıl."

Ona bunu veriyorum, çünkü sevgi dolu olmanın büyük bir çaba olduğunu biliyorum ve bu onun *beni affettiği için teşekkür* etme şekli.

Kulenin merdivenlerinden inerken özel cep telefonum çalıyor. Koridora giriyorum ve sessiz kanatta mesajları okumaya hazırlanıyorum.

KRUM: Aile sorunlarınızı çözdüğünüze göre, gerçek bir evliliğe başlamak ne düşünüyorsunuz?

Bana öyle geliyor ki sen zaten evlisin Krum. Üzgünüm ama seni mihraba götürmeyeceğim.

KRUM: Aslında kızım Alexia'nın evlenmesi için bir Leclerc bebeğinden bahsediyordum.

TAURUS: Ailemde olmanı istemiyorum. Ben istiyorum. Her halükarda, ben zaten seçtim.

TAURUS: Sadece meraktan soruyorum, siz kimi seçerdiniz? Maxime.

Cehenneme git. KRUM:

Bana hayır deme! Hayır!

KRUM: Bir gün Maxime ve Alexia buluştuğunda, onayınızı vermek zorunda kalacaksınız ve sonra kenara çekileceksiniz.

Mutlu Noeller, Krum.

Bu ne cüret!? Noel'den nefret ettiğimi biliyorsun.

Kesinlikle. Merhaba, Krum.

KRUM: Ortalık sakinleşir sakinleşmez.... bu konu için sizi Tapınak'ta bekleyeceğiz.

Buna güvenin!

Merhaba Boğa, gerçekten de merhaba dünürüm!

Başımı sallıyorum, cep telefonumu cebime geri koyuyorum ve masanın kontrolünü yeniden ele geçireceğim ve bazı koltukları boşaltmak zorunda kalacağım önümüzdeki aylarda gerginliğe neden olacak çeşitli konuları da öyle. Hayatta yapmayı beklediğim onca şey arasında, iyilik ve kötülük gibi iki zıt kutbu kontrol etmek kesinlikle planlarım arasında yoktu. Elbette, benden saçma sapan şeyler yapmam istendiğinde bunu her seferinde hayal etmeliydim, örneğin bir bakanlık ofisini dinlediğimde ve sonra küçük Venüs'üm tarafından yakalandığımda...

Beklenmedik bir şekilde, başkanlığa aday olmayı gerçekten düşünmeye başladım. Ne kadar çok şey yapabilirim...? Çok fazla. Çok fazla.

Noel arifesi için dekore edilmiş odaya ulaştığımda, konuklar çoktan ağacın etrafına dağılmış, bazıları hayır kurumlarına bağışlanacak hediyeleri yerleştirmek için eğiliyor, diğerleri kokteyllerin servis edildiği masaların etrafında bardaklarından yudumluyor.

Diğerleri hala... Kahretsin!

Onları görür görmez, iki mıknatıs gibi birbirlerine yapışmış halde, hayatım boyunca beslediğim olağan kıskançlıkla onlara doğru koşuyorum.

"Tatili birlikte geçireceğin bir ailen yok, değil mi?" diye bağıriyorum ve Ray Cox telaşa kapılarak dokunaçlarını Zöe'nden ayırıyor. "Benim çatım altında kız kardeşime saldırma hakkını kendinde görmek çok düşüncesizce."

"Size de mutlu Noeller, Başkan". Arsızlığı sınır tanımıyor, tıpkı beni azımsanmayacak ölçüde rahatsız eden yüzüzlüğü gibi.

"Daha Noel gelmedi," diye belirttim.

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Zöe'ye saldırmıyordum, onu öpüyordum."

"Bunun yapacağın son şey olabileceğinin farkında ?" Ve gülmeye cesaret ediyor.

"Bitirdin mi Boğa?" diye araya giriyor Zöe, elleri kalçalarında.

"Sana futbolcularımdan biriyle çıkman için izin verdiğimi sanmıyorum".

"Başkanım, futbolcu olmadan önce ben de adam olurdum...".

"Öldü!" diye sözünü kesiyorum. "Eğer bana, tam burada, şu anda, ondan faydalanmaya asla izin vermeyeceğine dair güvence vermezsen ölü bir adam olursun." Ellerim kaşınıyor, onları meydan okuyan bakışlar atmaya cüret eden küçük pisliğin boynuna asmak istiyorum.

"Beni utandırıyorsun," diye araya girdi kız kardeşim. "Ben artık çocuk değilim, bunu anlamak istiyor musun, istemiyor musun?"

"Hayır!"

"Pekâlâ," diyerek Ray teslim olur ve kollarını iki yana açar. 'Güzel, şimdi buradan defolup gidecek. 'Senden resmi bir ricada bulunuyorum, burada, herkesin önünde, eski günlerde yaptıkları gibi...'.

Gözlerimi kısıyorum ve ses tonunda alaycı bir not bulmaya çalışıyorum. Ama ciddi görünüyor. Zöe büyülenmiş gibi ona bakıyor, onun gözünde puan kazanıyor, tıpkı söyleyeceklerini duymak için yaklaşan Chantal ve Venüs'ümün hayranlığını kazandığı gibi.

"Zöe ile ilişki kurmak için izninizi istiyorum. Ona iyi niyetlerimi beyan ediyor ve duygularımın samimi ve saf olduğunu itiraf ediyorum. Ona zarar vermek gibi bir niyetim yok ve..."

"Tamam!", onu susturuyorum. "Yeter!"

"Bu bir hayır mı?"

"Gözlerimin önünde efüzyon yok".

"Tamam," diye cevap veriyor cesaretle.

'Bir sonraki futbol pazarının açılışında seni satacağım ve Arap Emirlikleri'ne göndereceğim'.

"Ne?"

Omzunu okşayıp yanından geçerken yüzünü hatırlayıp keyifle gülüyorum. Elbette onu asla kaybetmem. O benim en iyi forvetim. Şimdi ondan vazgeçmenin zamanı değil.

Venüs'ün dar elbisesinin yırtmacına odaklandığımda gülümsemem genişliyor. Dudaklarındaki ruju andıran kırmızı renk, dalgalarının sarısıyla tezat oluşturuyor ve iki kupa içine sıkıştırılmış dolgun göğüslerini mükemmel bir şekilde süslüyor...

"İşte buradasın," diye saçlarına dalıyor, boynunu öpüyor ve bir deri şeridini emiyorum.

"Taurus, çok fazla insan var!" diye devam ederek uzaklaşır.

"Sırf sana bir öpücük vermek için hepsini ortadan kaldırırdım."

"Bu kadar az şey için mi?"

"Küçük mü?", onu kendime çekiyorum, misafirleri görmezden gelip ellerimle kalçalarını kavıyorum. Bana yaptıklarını ona da tattırmak için kendimi ona sürtüyorum. "Bahsettiğin o küçük şey için içimde tetiklediğin şeyi hisset."

"Söylediklerimi geri alıyorum," diye iç geçiriyor, bedenimin sıcaklığının tadını çıkarıyor. İçimde nasıl ve ne kadar titreştiğini ona hissettirmeye çalışıyorum, bu da beni

kollarında bir kaya.

Yüzünü okşuyorum ve ona derin bir şey söylüyorum, kelimelerim açık ve net olmasa da anlamayı başarıyor.

"Beni bekler misin?"

"Son günlerime kadar seni beklerim."

Ve bunu yapmaya her türlü hakkı olmasına rağmen hiçbir şey talep etmediğini bilmek benim için yeterli. Hayatımda var olduğunu, tüm varlığım haline geldiğini bilmek benim için yeterli. Ona adadığım odalarımı aydınlatması benim için yeterli. Onun benim en güzel sığınağım olması bana yeter.

Bu bana yetiyor ve asla yetmeyecek.

Koç, Başak ve Akrep çoktan sarhoş olmuşlardır. Chantal da onlar kadar içiyor ama alkolün etkilerine karşı bağıışıklığı var gibi görünüyor. Bu endişe verici.

Garip bir nostalji hissettiğim anda omzuma bir el dayanıyor. Bakışlarımı tam oraya çeviriyorum ve kim olduğunu görmeden kokusunu tanıyorum.

"Baba!", dönüyorum ve kendimi onun kollarına atıyorum. Onu tekrar gördüğüm ve Noel'de burada, yeni ailemle birlikte olduğu için mutlu bir şekilde sıkıca sarılıyorum.

"Affet beni, bebeğim. Çok özür dilerim!"

"Taurus bana her şeyi açıkladı. Onun sıcaklığının biraz daha tadını çıkarıyorum, annemle Roxane'ın uzaktan bize gülümsediklerini fark ediyorum. Ona baktığımda yanaklarımı tutuyor, gözyaşlarımı parmaklarıyla siliyor.

Dünyada çok az yer insanın kendi babasının kolları kadar güvenlidir. İki sığınağım olduğu için yeterince şanslıyım: o ve Taurus.

"Çok iyiydin, seninle gurur duyuyorum. Bir kez bile seni aramama ve yönlendirmeme gerek kalmadı. Her şeyi kendi başına yaptın ve benim en iyi müttefikim oldun."

"Eğer Taurus etrafta olmasaydı, böyle bir şey yapmazdım, muhtemelen kaçır ve planlarınızı bozardım."

Tatlı gülümsemesi aradığım onayı veriyor. Gözleri gururla parlıyor, jestleri bir yana bakışlarında bile aykırılık yok.

"Onu seviyor musun?"

"Çok fazla".

"O iyi bir adam.

"En iyisi," diye heyecanla söze giriyorum.

"Önemli olan sizin mutlu olmanızdır".

"Öyleyim.

Kendini toparlamaya ve duygularını kovalamaya çalışarak benden uzaklaşıyor. Elini sıkıyorum, anneme doğru çekilirken elinin kaymasına izin veriyorum. O ve ben hâlâ gerginiz ama her şey eski haline dönüyor.

"Başak'ı gördün mü?" diye soruyor Roxane, etrafına bakınarak.

"Başak burcu, ha?" Ona bir kadeh şampanya uzatıyorum ve sanki kavgaya atlayacak cesareti bulmak istiyormuş gibi hepsini bir dikişte yudumluyor.

"Evet, o. Kaç tane Başak tanıyorsun?"

"Muhtemelen dünyada kendisine böyle hitap eden tek kişi o.

"Evet. Sence bu... yani, bu... ismen ve gerçekte?"

Gözlerimi kocaman açıyorum ve sonra sesli bir kahkaha patlatıyorum. Başak burcu, zodyakta Başak burcunu temsil eder.

"Hayır, hiç sanmıyorum!"

'Aslında bu imkansız olurdu. Eğer... Şey, eğer o ve ben..." dersiniz buna karşı çıkarsınız.

"Neden karşı çıkayım ki?"

"Evet, neden?" diye omuz silkiyor, yanımdan geçip gidiyor. "Tamam o zaman. Güle güle!" Ve gidiyor, titizlikle gözlemlemek için durakladığım Başak'a katılıyor.

Birkaç konuğun arkasına saklanırken, Roxane ona ulaşır ulaşmaz mavi gözlerinin parladığını fark ediyorum. Birbirlerini arkadaşça selamlıyorlar, yanaklarına üç öpücük konduruyorlar ama dikkatimi çeken şey, içki masasına doğru ona eşlik ederken elinin kız kardeşimin vücudunda, poposu ile kalçası arasında, daha aşağıda durması. Kadehi ona uzattığında ve bir şaka yüzünden ona gülümsediğinde bile hala orada duruyor, sonra onu kolunun altına alma ve biriyle tanıştırma bahanesiyle yanına çekiyor.

"Benim gördüğümü sen de görüyor musun?" diyor yanımdaki Taurus.

"Başak'la da kıskançlık krizine girmek istemiyor musun?"

"Eğer bunu engellememi istiyorsan, söylemen yeterli."

"Çok tatlılar.

"Kraliçem kabul ediyorsa, ben de ediyorum." Kaslı kolu benimkine sürtünerek arkama yerleşiyor, dudakları tehlikeli bir şekilde yüzüme yaklaşıyor, yanağımdan geçip kulağıma konuyor.

Dudaklarını kulak mememin üzerinde gezdirerek benimle konuşuyor ve ilk temasını hissettiğim andaki gibi bir titreme hissediyorum.

"Bu gece Noel hediye mi istiyorum."

"Anlamı?"

"Sen ve Éternité yatağında. Sadece sen ve Éternité. Başka bir şey yok!"

Ve beni herkesin önünde onun üzerine atlama isteğiyle baş başa bırakarak çekip gitti.

Konuklar gecenin sona erdiğine ikna olarak ayrıldıklarında, topuklu ayakkabılarımı çıkarıp parmaklarımın arasında sallanmalarına izin veriyorum. Çocukların hepsi ağacın altında oturuyor. Akrep onlara hediyeler dağıtıyor, belli ki hayır kurumlarına bağışlanacak olanlardan farklı.

Onları uzaktan izliyorum, bu çok özel ana müdahale etmek istemiyorum. Onlar çılgın, çılgın bir aile, belli bir bakış açısından anlaşılmaz ama yine de çok birleşmiş, çok sıkı sıkıya bağlılar, tanıdığım pek çok aileden daha fazla. Onlar sadece kardeşler ama aynı zamanda birbirlerine anne ve babalık yapıyorlar. Onlar her şey. Leclerc'lerin gücü de bu, her şey olmak.

"Venüs!", küçük Michelle elinde bir paketle bana yaklaşıyor. Sarı saçları ve tatlı gözleri onu küçük bir melek gibi gösteriyor ama itiraf etmeliyim ki içlerinde en zararlısı o.

"Söyle bana, sevgilim."

"Bu bizim Noel hediyemiz," diye bana uzattı.

"Benim için mi?" Birden gözlerim ısınıyor, sonra onun arkasında herkesin ağacın etrafında beni beklediğini fark ediyorum. "Teşekkür ederim!" Onu okşuyorum ve elini tutarak ailenin geri kalanıyla birlikte hediyeyi açmak için uzanıyorum.

"Bu benim mirasıma ait," diye beni uyarıyor Michelle.

"Oh, peki bu ne? Bakalım!" Gümüş kâğıdı yırtıp kadife kutuyu açıyorum ve ortasında mavi bir taş olan beyaz altın bir yüzük buluyorum.

"Ben Michelle Sagittarius Leclerc, Leclerc ailesinin on birincisiyim ve mirasımda bunun gibi pek çok mücevher var," diye açıklıyor. "Chantal bana sizin de Yay burcu olduğunuzu söyledi, ben de madem bende bu kadar çok var, sizin de doğum taşınız olan Turkuaz'a sahip olmanız gerektiğini düşündüm."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum... Bu jest beni heyecanlandırdı, bu tam teşekkürlü bir aile . "Teşekkür ederim, ailem!"

"Sana takacağım!" Maxime yüzüğü paketinden çıkardı. Elimizi uzattım ve yüzüğü ortadaki elimizin üzerine kaydırıldı. "Güzel! Sana çok yakıştı."

"İşte Taurus hediyemizle birlikte!" diye bağırır Stéphanie.

Arkamı dönüyorum ve hemen Taurus'un yukarıdan bana bakan gözlerine kilitleniyorum. Ben diğer çocuklarla birlikte yere otururken o da

yerde büyük bir kutu. Ambalajı da, üzerine iliştirilmiş fiyonk da özensiz. Eminim bu onun el emeğidir ve muhtemelen bu onu daha da değerli kılıyor.

Leo, "Sadece bir tane, babalık," diye belirtiyor. "Herkes için bir tane.

Çocuklar bir anda kutunun etrafını sarar, hareket ettiğini fark ettikleri anda çığlık atarlar.

Taurus, "bir tanedir çünkü herkese aittir," diye belirtiyor.

"Ancak bunu elde etmek için bir söz vermeniz gerekiyor."

"Ne, ne, ne?" diye sorar David.

"Ona göz kulak olacağına söz vermelisin".

"O mu?" diye tekrarlar Leo.

"Açayım mı?" Taurus gerilim yaratmaya çalışır. "Önce... öpücük!" Yanağını uzatır ve çocuklar teker teker ona bir öpücük kondurur; Michelle hariç, o yüzünü tutup onu dudaklarından öper.

"Benim," diye alay ediyor diğer kardeşlere, sahiplik iddiasında bulunarak.

"Arılar," diyor Leo.

'Buna açık deniyor,' diye düzeltti Michelle.

"Tamam, açıyorum." Taurus kapağı kapar ve yukarı kaldırır. Ellerini kutunun içine daldırır ve boynunda pembe bir fiyonk olan çok tatlı bir Sibiryalı Kurdu yavrusu çıkarır. Siyah ve beyaz kürkü, pembeyle beneklenmiş küçük siyah bir burnu ve iki farklı renkte gözü var: biri mavi, diğeri kahverengi.

Onu göğsüne bastırarak, kendisinden uzaklaştırmaya çalışan küçük kardeşlerinin ellerinden koruyor. Beyaz patileri büyük parmaklarının arasında hareket ediyor, pembe dili dışarı çıkıyor, elini yalıyor

"Aman Tanrım! Aman Tanrım!" diye haykırır Stéphanie.

"Ne kadar güzel!" diye yorumladı Maxime. "O çok güzel!"

"Ver onu bana! Ver onu bana! Ver onu bana!" diye haykırıyor Michelle.

"Sakin ol, o hâlâ çok küçük." Taurus onu yere bırakır ve küçük köpek beceriksizce zıplar, düşer ve kalkar, cilalı mermer üzerinde koşar ve kayar. Çocuklar onu kovalamaya başlar ve o da hemen yıldızın kendisi olduğunu fark eder.

"O hassas şey odama girmeye cesaret ," diyor Chantal.

"Eğer ağzında ayakkabılarımdan birini görürsem, onu *Jon Snow*'la birlikte *Duvar'ın ötesine* gönderirim."

"Neden sadece bir kurt yakaladınız?" diye sorar Aries. "Onu bu gece yatakta tutmak için küçük parçalara ayıracaklar."

"Eğer bir kurda bakabilecek kadar sorumluluk sahibiyseler," diye karşılık veriyor Taurus, "yavruları olduğunda hepsine bakabilirler."

Chantal dehşet içinde yüzünü buruşturuyor. "*Kıştepesi*'nde değiliz ya! Görüyorum ki şakalarımı ciddiye alıyorsun." Yavru köpek onun etrafında dönmeye başlar, belki de elbisesinin üzerindeki tüylerden etkilenmiştir. Bir parçasını ısırtıyor ve Chantal çığlık atmaya başlıyor, "Beni parçalamak istiyor! Alın şunu üstümden!". Çocuklar kahkahalara boğulurken, küçük Husky de Chantal'ın üzerinden tüyleri çeker.

Taurus'un yanında durup onunla birlikte yeni genişleyen aileye bakıyorum.

"Bence kardeşlerinize dünyanın en güzel hediyesini verdiniz," diyorum ona.

"Chantal'ın aynı şekilde hissettiğini sanmıyorum.

"Jimmy Çoooooooo!" diye bağırtıyor, ayakkabılarını ısırarak küçük kurtla savaşmaya çalışıyor.

Boğa, "Hâlâ şimdiki zamanımı göremiyorum," diye kışkırtır.

"Şimdi mi istiyorsun?"

"Şimdi istiyorum.

Venüs'ün beni beklediği daireme dönmeden hemen önce arkamdan gelen bir ses beni durduruyor. Görmezden gelmeye kararlı bir şekilde yoluma devam etmek için bir adım atıyorum ama bacaklarım yine de duruyor.

"Bana sadece beş dakika ver!"

Arkamı dönüyorum ve birkaç metre ötede daha yetişkin bir benin yansıması bana bakıyor. Bu adam baba olarak adlandırılmaya asla layık değildi, dahası, tıpkı sizinki gibi, belki daha da fazla, belli bir doktrine göre yetiştirilmiş, sevgilerinden soyutlanmış, çok erken sorumluluk verilmişti. Ancak benden farklı olarak, aile işinden çıkarıldı çünkü yakın zamanda keşfettiğim gibi, kaderinde daha asil bir şey vardı: ülkeye hizmet etmek.

Dinliyorum.

"Size öğretmeye çalıştığım şeyleri gözden geçirirseniz, ne yapmış olursam olayım, bunların hiçbir şekilde size ya da diğer çocuklarıma zarar verme amacı taşımadığını fark edeceksiniz.

"Düşüncelerinizi tam olarak paylaşmıyorum, ancak neden yok olduğunuzu kesinlikle anlıyorum. Ailenizi neden gerektiği gibi yaşamadığınızı asla anlayamayacağım ama sanırım bunlar sadece seçimlerinizin sonuçları."

"Göstermiyorum ama hepinizi eşit derecede seviyorum. Ne daha fazla, ne daha az.

"Kendimi bildim bileli, sözle ve eylemle bana hep meydan okudun ve beni incittin. Vardığım gerçek, şu anda benden anlayış görme hakkını sana vermiyor."

"Bunu telafi etmek için zamanım olacak, artık sen de benim yıllardır yürüdüğüm yolun bir parçası olacaksın. Bunu telafi etmek için bir yol bulmaya çalışacağım."

"Çocuklarla başla. Onlara babalık yaptığında, belki bana da babalık yaparsın."

"Onlarla ilgilendiğiniz için teşekkür ederim".

'Aşk teşekkür istemez, hiçbir beklenti olmadan kendini verir'.

Babam hafifçe gülümsüyor, gözlerinde bir duygu parıltısı yakaladığımı söyleyebilirim.

"Ve her zaman ailemin yanında olduğunuz için size hala teşekkür ediyorum".

Başını eğiyor, ellerini ceplerinde tutuyor, fiziksel temas kurma niyetinde olduğunu ima etmiyor. Kesinlikle iki adım atıp bana sarılmasını beklemiyorum ama talihsizlikleri ve başarıları paylaşmış iki adamın yapacağı gibi sırtını sıvazlamak, el sıkışmak, bir parçam bunu talep ediyor.

"Bunu telafi edeceğiz," diye karşılık veriyor.

"Nereye gideceksin?"

"Sonuçlandırmam gereken bazı konular var, bir sayfa kapandığında diğerini yeniden açmaya çalışacağım. En azından çocuklarımla."

"İyi şanslar".

Teşekkür ederim.

Annemin deliliğinin oluşmasında onun da bir payı var mıydı bilmiyorum ama kesinlikle ona ihanet etti ve eylemleriyle annemin savunmasız, çaresiz ve daha sonra da delirmesine katkıda bulundu.

Yoluma devam ediyorum ve daireme ulaşıyorum. İçeri girdiğimde çtırtıdayan şöminenin sıcaklığı beni karşılıyor. Soyunmaya başlayarak odalarım doğru yürüyorum. Ceketimi ve ardından Libra'nın bana verdiği kol düğmelerini çıkarıyorum, huzurlu bir Noel geçirdiğini umarak onun düşüncesine gülümsüyorum. Kemerimi çözüp ilmeklerinden sıyrıyorum, ellerimden kaydığını ve meleğimin belirdiğini gördüğümde gürültüyle düştüğünü hissediyorum. Venüs'üm, eskiden okuldan aldığım ve beni çıldırtan küçük kız; o tatmin edilmesi imkânsız arzu yüzünden bana onarılmaz baş ağrıları ve vücut ağrıları verebilecek tek kişi.

Bir anda, bugün ona bakarken, onun bir kadın olduğunu, tüm tuhaf yüz buruşturmalarını, ilk dokunuşlarını, ilk öpücüklerini zihnimden geçiriyorum.

Onunla ilgili her şey ilk kez benim olmuştu.

Bir omzunu yatak odamı çevreleyen kemerin pervazına dayıyor.

Bizim zamanımız.

Mor ipek bir sabahlık giyiyor. Éternité boynunu sarıyor, ayağının ucu halının üzerinde daireler çiziyor, onu şehvetli bir şekilde okşuyor.

"Hediyen neredeyse hazır," diye göz kırpmıyor.

"Neredeyse mi?" Pantolonumun fermuarını açarken yaklaşıyorum.

"Onu ." Sabahlığının kemerine bakıyorum, onu çözdüğümü, çıkardığımı ve bileklerine doladığımı hayal , onu kendime çekmek ve bedenime hapsetmek için.

Gömleğimin düğmelerini açıyorum ve dudaklarına bir santim yaklaştığımda göğüs kaslarımı ortaya çıkarıyorum.

"Al beni," diye fısıldıyor ağzımın içine.

"Benim en güzel hediyem..." diyorum yüzünü okşayarak ve açıkça onu işaret ederek. "Yaşam için hediyem." Venüs yanağını avucumun içine bırakıyor, gözlerini kapatıyor ve sonra yüzünü döndürerek tenimi öpüyor ve elimi kendi eliyle sıkıyor. "Yine de hala eksik olan bir şey var. Yeteneğimi tamamlayacak bir şey."

'Sadece Éternité ve benim yeterli olduğumuzu sanıyordum'.

Pantolonumun cebinden, içinde hediyemin bulunduğu kadife keseyi çıkarıyorum. Açıyorum ve gözlerimi onun güzel yüzünden ayırmamaya çalışarak parmaklarımı içine sokuyorum.

İçindekileri aldım ve avucumun içinde göstererek çıkardım.

"Hayır!" diye iç geçiriyor ve elleriyle ağzını kapatıyor.

Yüzündeki şaşkınlık en sevdiğim şeylerden biri. Merakın gözlerini aydınlatması ve şefkatin dudaklarını şaşkınlıkla buruşturması benim günlük hedefim, kendime verdiğim ve yanımda olduğu her gün ona vereceğim sözdür.

Mutluluk. İddialı bir vaat, ama onun mutluluğunun benim mutluluğum olduğunu düşünürsek mümkün.

"Elini ver bana!"

Bizim için özel olarak yaptırdığım alyanslardan birini takarken parmaklarının titrediğini görebiliyorum. Sade beyaz altından, abartısız ve göze batmayan ince kordon, ona verdiğim sözü yerine getirmeye hizmet ediyor.

Onunkini saktuktan sonra, benimkini gösteriyorum.

"Oku!" Venüs içindeki yazıyı anlamaya çalışır.

'Boğa ve Venüs, her zaman ve her zamanın ötesinde'.

Elimi ona uzattım ve o da heyecanla yüzüğü bana uzattı.

"Beni bekleyeceğini biliyorum. Biraz daha benim değilmişsin gibi davranmaya istekli olduğunu biliyorum. Bunu benim için, Scorpio için ve ailem için yaptığını biliyorum. Bunu yapıyorsun çünkü doğru olduğunu biliyorsun. Haklı *olduğun* için yapıyorsun. Bununla birlikte, sözümün şu andan itibaren geçerli olduğunu ve zamanı geldiğinde yerine getirileceğini bilmeni isterim. Bak..."

Elimi kaldırıyorum ve onunkine yaklaşıyorum. Bir saniye içinde, altının içine gömülü güçlü mıknatıs tarafından çekilen yüzüklerimiz birbirine yapışıyor.

"Taurus! Mıknatıs var mı?"

"Bağlar, içlerinde bir mıknatıs barındırır. Böylece ne zaman yakın olsak kendimizi bağlayabiliriz ve ne zaman uzak olsak her zaman birbirimize çekiliriz. Zihnimizle ve bedenimizle".

Venüs'ün duyguları beni gururlandırıyor ve bu jestten gurur duymamı sağlıyor.

"Seni *seviyorum* sözlerime asla alışma" diyor, "seni seviyorum dediğim her an, sana olan sevgime fazladan bir çentik atmış gibi olacağım. Her bir seni *seviyorum* asla diğeriyle aynı olmayacak, her zaman daha fazlası olacak Boğa. Daha fazla ve daha fazla."

"Ve bunu her söylediğinizde, benim için hayattan bir gün daha eksilmiş olacak. Sana daha önce de söylediğim gibi".

Ellerimizin arkası mıknatısın gücüyle birleşti. Tıpkı sen ve ben gibi, yıllarca önce çekimin, sonra tutkunun ve nihayet aşkın gücüyle birleştik. Ancak bizim için, belki de aşk, tutku tamamlanmadan önce olağanüstü bir şekilde geldi. Bu da onu sahip olduğum en saf şey yapıyor.

"Şimdi hediyemin paketini açıyorum!" diyorum, sabahlığının kemerini çıkarırken.

Venüs arkasını dönerek kendini tüm çıplaklığıyla ortaya çıkarır.

Yıllar boyunca zaman gibi kayıp gitmeye çalıştım, sessizlik içinde, her zaman her ihtiyacı bastırarak, kovalanmayı talep eden her çılgılığı boğarak.

Ve kar gibi dondum, yazın sıcaklığını hissetmek şöyle dursun, baharın renklerini bile göremeyecek hale geldim.

Avuçlarımda bir avuç kar. Ben hep böyleydim. Kendimi bir yumruk haline getirdim, sadece kendi ellerimle bin parçaya ayrılmak için.

Ufalanan don.

Kimse bana düştükten sonra nasıl kalkacağımı anlatmamıştı. Çocukluğumdan beri, ne olduğunu bile bilmediğimden beri her zaman bacaklarımı ve göğsümü dikleştirdim, gururumu ortaya çıkardım.

Soğuk davrandım ve öyle kaldım.

Sonra o geldi, Yaz'ım ve buzları eritti. Bana zaman gibi akıp gitmeyi değil, zaman olmayı, onu almayı ve tadını çıkarmayı öğretti.

Bana dokunarak donmaktan asla korkmadı, korkamazdı da zaten, çünkü kendisi de bir ısı kaynağıydı.

Sekiz yıl önce beni kıran bir darbe oldu; bugün onu yeniden bulmam her şeyi onardı.

Bana ihtiyaçları bastırmamayı, midemde biriken çığlıkları susturmamayı öğretti. İçimdeki her şeyi aldı ve bir şarkıya dönüştürdü.

Bu benim müziğim ve ben onun parmakları altında tellerimi koparan enstrümandan başka bir şey değilim, o bana dokunurken ben de ona dokunuyorum. O beni öper, ben de onu öperim. Onu yatağıma götürüp bir kraliçe gibi ona taparken.

"Sen ve ben," diyor altımda. 'Önemli olan bu. Ne zaman ya da nasıl olduğu önemli değil. Ben buradayım ve sen de buradasın."

Bir zamanlar akıllı bir adam olduğumu düşünmüştüm, sonra o küçük kız öğrenci eteğiyle Bentley'ime bindiği anda fikrimi değiştirmek zorunda kaldım.

Sonra dünyam tersine döndü. Ve anladım. Bilgelik aşka ait değildir.

Aşk mantıklı değildir.

Aşk rasyonel değildir.

Sevgi ölçülebilir değildir.

Hiçbir kategorisi yoktur, onu disipline etmeyi umamazsınız bile. Dengeli, şekillendirilebilir ya da tanımlanabilir değildir.

Ama bunu çift sayıya indirgeyebilirsiniz: bir artı bir, aşıkların toplamını verir. Ve bir aşık aşktan önce düşünmez, duygularını ölçmez. Bir aşık, aşk gibi, bilge değildir. Rasyonel değildir.

Aşıklar aptal ve budaladır. İnatçı ve bencildirler. Her şeyi isterler ve her şeyin toplamı olmak isterler. Neden sert ve şiddetli sevdiklerini bilmezler. Kendilerini tüketirler, kaybederler, delirirler.

Amano.

İçine giriyorum, vücudunun her santimetresinin tadını çıkarıyorum. Dilim onun en sevdiği tadı arıyor ve ağzında buluyor.

Onun her şeyini alıyorum, Venüs'ümü. Ve hissettiğim her şeyi onun içine itiyorum.

Nasıl
kanıtlayacağım

·
Şiddet içeriyor.

Romantik.

Sert.

Narin.

Her şeyi... Hissettiğim her şeyi bedenimle veriyorum.

"Ben, seninle, hiç kimseyle olmadığım her şeyim, çünkü diğerleri benden her zaman bir şeyler bekler, öte yandan sen sadece ve sadece beni beklersin". Ona yapıştım, sert bir öpücükle ağzını büktüm. "Ve beklediğinin ben olduğumu bilmek beni senin aşkın yapıyor. Çünkü seninle aşk ancak yakın olduğumuzda anlamlı, ölçülebilir hale geliyor. Buradan...", elini tutuyorum ve kendi elimle birlikte kalbinin gürültüyle attığı yere koyuyorum. "Buraya kadar." Sonra elimi göğsüne götürüyorum.

"Benden sana," diyor.

'Her zaman ve her zamanın ötesinde'.

Altı ay sonra.

Kalenin bahçesinde, tarihi çardaklardan birinin altındayım ve parmaklarım bilgisayar klavyesinin üzerinde yılmadan zıplıyor.

Yanımdaki Ariel homurdanıyor. Dikkatimi sadece ve sadece bilgisayara verdiğimi görmekten bıktı. O kadar hızlı büyüdü ki, Chantal'ın ayakkabılarını parçaladığı ya da çocuk salonundaki kanepeleri yırttığı günler için pişmanlık duyuyorum. Kaç yastığı parçaladığının ve gecenin bir yarısı kaç ayakkabıyı dişlerinin arasından çıkarmak zorunda kaldığının sayısını unuttum.

Yine de o benim en sadık ve ayrılmaz dostlarımdan biri.

Muhtemelen, Leclerc'ler dışında, sahip olduğum tek arkadaşımdır.

O birkaç mucizevi an boyunca sabırla durup bilgisayarda çalışmamı izliyor, sonra kolumu ısırp beni sandalyeden çekerek dikkatimi çekmeye çalışıyor.

Ağzını bacaklarıma dayıyor ve ben de onu okşuyorum. Biri mavi, diğeri kahverengi gözleri benimkilere zincirlenmiş, yazmayı ona hak ettiği ilgiyi göstermem için yalvarıyor.

Ve bir saniyeliğine bağlantı kuruyoruz. O benim içime giriyor, ben de belki onun içine.

Olağanüstü bir bağlantı.

"Neredeyse bitirdim, Ariel. Bana beş dakika daha ver," diyorum bakışlarımı ondan . Eteğime yapıştığı çabalarım vermiyor.

Parça gözlerimi . Bir küçük elbise daha gitti.

"Bekle!" diye bağıryorum.

Ama sonra bir şey dikkatini dağıtıyor ve delirmiş gibi garip sesler çıkarmaya başlıyor, beyaz çakıl taşlı yola doğru koşuyor, çitlerin üzerinden atlıyor

Sanki engelli bir parkurda yarışıyormuş gibi. Çevikliği hipnotize edici. Bakışlarımı onu çeken şeye doğru çeviriyorum ve koyu renk takım elbisesi, güneş gözlükleri, düzenli saçları, heybetli fiziğiyle ilerleyen Taurus'u görüyorum.

Ariel saçma sapan sesler çıkarıyor, bazen sanki konuşmaya niyetliymiş gibi sesler çıkarıyor. Yemin ederim sayısız kez 'anne' dediğini duydum. Mutlu olduğu her an bunu yapıyor, hemen hemen herkesle, hatta sürekli tartıştığı Chantal'la bile.

Beni aptal yerine koymayın ama sizi temin ederim ki Ariel ve Chantal kavga edip bağırırlar.

Taurus avluda duruyor, onu ve benden beklediği ilgiyi ona veriyor.

Parmaklarım birkaç saniye daha zıplıyor, ta ki duygularımın baskın geldiğini, gözlerimin yandığını ve *son* kelimesini yazar yazmaz midemin sıkıştığını hissedene kadar.

Ve böylece, yıllar ve çeşitli uzun duraklama anlarından sonra senaryomu bitirmeyi başardım.

Kaydet'e tıklıyorum ama dosyayı kapatmıyorum.

Birine okutmaya çalışır mıyım bilmiyorum. Taurus beni yapımcı arkadaşlarına götürmeye ikna edemeyecek. Eğer hikayem işe yararsa, bu hak ettiği için olacak, Leclerc'lerin ilki beni sevdiği için değil.

Bana ulaştığında, arkamdan beni kucakladığını hissediyorum. Beni kendine çekiyor ve kokusu beni sarıyor, zaten orada olmasına rağmen beni eve getiriyor.

Dudaklarını aramak için yüzümü çeviriyorum ve her gün yaptığı gibi bana verdiği öpücük bir başka hediye oluyor. Yaşam için bir aşk sözü.

"C&V-Leclerc hazır".

"Görmek için sabırsızlanıyorum, çok heyecanlıyım!" Sonunda Chantal ve benim yarattığımız arabayı görebileceğim.

"Birincisi senin olacak. Akşam onu kaleye getirecekler".

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim!" Kolumda bir pençe hissederek ağzına yapışıyorum. Ariel'in sahipleniciliği şaşırtıcı. Elbette Taurus'u kıskanıyor.

"İşiniz bitti mi?" diye soruyor, bilgisayarımdaki *ince* yazıları okurken.

"Sanırım öyle.

"Bir bakayım!"

"Şimdi okumak ister misin?" diye soruyorum şaşkınlıkla, ona yol vermek için ayağa kalkarak.

Taurus oturuyor ve ben de onun üzerine oturuyorum. Bilgisayar faresinin üzerinde gezinen parmakları beni sarsıyor, tahrik ediyor. Üzerimde sahip olduğu erotik güç inanılmaz. Ne yaparsa yapsın, ne şekilde olursa olsun, bunu sürekli olarak onu istememi sağlayarak ifade ediyor.

"Sadece biraz okudum. Nereden başlıyor?"

"Buradan!" Başlangıcı almak için aşağı kaydırıyorum ve okumaya başlarken dudaklarını boynuma yapıştırıyor.

Onu seviyorum çünkü o benim sevdiğim
her şeyi seviyor. Onu seviyorum çünkü
benim seçimlerimi paylaşıyor.

Onu seviyorum çünkü hayallerimi destekliyor.

Ve onu seviyorum çünkü sadece ben olmama izin veriyor.

SİYAH DİNASTİK

Senaryo: Venus
Morel

FADE IN

INT. SOSYETE BALOSU. BAKAN BERNARD'IN OFİSİ - GECE

Venüs Boğa burcunu bakanlık ofisinde böceklerle uğraşırken yakaladı.

BOĞA BURCU

Şşşt!

VENÜS

Hizmetinizde bu tür şeyler yapan adamlar olduğunu sanıyordum.
Senin için.

BOĞA BURCU

İnsanlara emirleri yerine getirmeleri ve diğer insanlara da direktiflerin
gerçekten yerine getirilip getirilmediğini kontrol etmeleri için ödeme
yapıyorum. Ama bazı şeyler var ki

Sadece mutlak kontrolü sağlamak için kendiniz yapın.

Koridorda söylentiler gittikçe . Birileri onları keşfetmek üzere.

VENÜS

Geliyorlar!

BOĞA BURCU

Buraya gel! Çabuk!

Boğa ve Venüs ofis arkasına saklanır.

BOĞA BURCU
Benimle misin?
Kaç yaşındasın sen?

VENÜS
D-sekiz!

Takip ediyor.

Benimle misin?, bugün hala geçerli.
Her zaman onunla olacağım.
Her Zamanın Ötesinde.

Teşekkür

Taurus engellendiğinde yanımda olan herkese teşekkür etmek istiyorum. Benim için çok ağır bir darbeydi. O kısa süre içinde, işime duyduğunuz saygı, sevgi ve hürmetin için ne kadar güçlü olduğunu fark ettim. Yakınlığınızı hissettim, cesaretlendirici mesajlarınızı okuyunca uygulandım ve işler yoluna girdiğinde sizinle birlikte sevindim.

Bu yüzden hepinize teşekkür ederim sevgili okuyucularım, yanımda olduğunuz için.

Zamanlarını bana teselli edici sözler yazarak ve sorunu nasıl çözebileceğime dair değerli önerilerde bulunarak harcayan tüm yazar arkadaşlarıma da teşekkür ederim.

Federica Verdecchia'ya müsait olduğu için teşekkür ederim. O artık bu çılgın karakterlerin vaftiz annesi. Bu hikayelere ve bana verdiğiniz destek için, tüm şüphelerimi dinlediğiniz ve bir yazar olarak bu garip hayatta sanal olarak da olsa yanımda durduğunuz için teşekkür ederim.

Rekor bir sürede Taurus'u okuyan ve zaman ayırıp zaman zaman zaman tekrar okuduğum güzel incelemeler yazan bloglara teşekkürler.

Erkek arkadaşıma ve aileme teşekkür ederim.

Umarım serinin diğer kitaplarını da okumaya devam edersiniz. Bir sonraki kitabın bir mücevher olduğunu garanti ederim.

Kim olduğunu merak ediyor musunuz?

**Sizi Château Leclerc'de yeni
bir burçla bekliyorum.**

Yazarın diğ er eserleri

NEVER NEARER

- Newton Compton tarafından yayınlandı -

Ağızdan ağıza yayılan bir başarı

Çok satan *Yanımdaki Yabancı kitabının* yazarından

Gölgede kalmak onun sanatıdır. Hiç başarısız olmadı, yetmiş beşten fazla soygun gerçekleştirdi, ele geçirilemez. Ona Delirium diyorlar. Suriye aile 'ticaretini' her zaman küçümsemiştir ve şimdi kendisinin de fahişe olma zamanı geldiği için daha da küçümsüyor. Küçük Hermes ona, "Yeterince büyüdüğümde seninle evleneceğim," diye söz vermişti. Ama asla geri dönmedi. Hayatlarının tekrar kesiştiği gün, onu tanımadı. Onun etraftaki en ünlü hırsız olduğunu bilmiyor. Tek bildiği onun hayal ettiğinden çok daha yakışıklı olduğu ve onu sevmekten asla vazgeçmediğidir. Çok geçmeden onun artık kendisiyle ilgilenmediğini ve o sözün genç bir çocuk tarafından söylenmiş aptalca bir cümle olduğunu anlar. Bir gün Delirio, kabul etmek zorunda kaldığı bir görev için çağrılır. Kendisini kariyerinin ilk hatasını yaparken bulacağını hayal bile edemez. Bir kurşun yanlış kişiye isabet ederse ne olur?

Geçmişten gelen ve asla unutulmayan bir aşk, Suriye'nin ve gizemli hırsız Delirio'nun kaderini sonsuza dek değiştirecektir

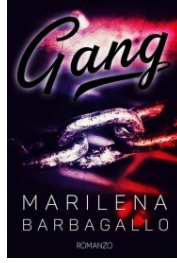
Onun romanları hakkında yazdılar:

'Tüyler ürpertici olduğu kadar kesinlikle akıllara durgunluk veren bir  slup. Yazar duyguları, hisleri ve acıyı kahramanların zihnine girerek ve okuyucuların kalbine yerleşerek anlatıyor. Size hiçbir çıkış yolu bırakmayan bir roman."

"Nefes kesici anlarla dolu, her zaman kreşendo yapan fantastik bir kitap."

"Ezici bir tutku, ham ve gerçek. İyi yazılmış, gerilim dolu."

ÇETE

Ona bir kız çocuğu verdiklerinde hala Favelas'ta yaşıyordu. "O senin" ona. Sonra her şeyini kaybetti. Mikel Alves, El Salvador'un en tehlikeli çetesi olan 28HS'nin varisidir. On altı yaşındayken ortadan kaybolur, karanlıkta yaşamayı öğrenir ve onu mağarasının duvarına bağlayan zincirleri sever. Vahşi bir hayvana dönüşür, medeniyeti unuttur ama hayatta kalır ve pes etmez. Düşmanları tarafından işkence görür ve aşağılanır, bir prens olmanın, bir krallığa ve bir prensese sahip olmanın bedelini öder. Mikel hayatını geri almaya çalıştığında, kendi kişisel cehenneminde kapana kısıldığını fark eder. Yeniden başlamak için en büyük düşmanlarından birini yanına almak zorunda kalacaktır: Megan Lima. Megan'ın nefreti derin köklere sahiptir. Onu reddetmeli, hor görmeli, uzak tutmalıdır. Düşmana teslim olmamak için her şeyi yapmalıdır. Üstünlüklerini kabul ettirmeye çalışan iki karşıt çete, akıl ve içgüdü, tutku ve güç arasında sürekli bir mücadele. Megan için bu ahlaksızlık, Mikel içinse zorunluluk. Karanlık bir roman, şiddetli bir aşk hikayesi, tüm sınırları aşan iki karakter.

BİR YABANCI HALA YANIMDA

- Newton Compton baskıları -

BİR YABANCI:

En koyu karanlıkta gerçek tutku saklanabilir

Hayattasınız, nefes alıyorsunuz, hareket etmeye çalışıyorsunuz ama .

Bir yatağa bağlısınız ve ne olduğunu hatırlamıyorsunuz.

Uyandığınızda hapiste olsaydınız ne hissederdiniz? İlk görüntünüz Amir Shakib'in görüntüsü olsaydı ne yapardınız? Lena'nın başına gelenler Morozov, bilmediği bir görevi yerine getirmek üzere Sektör Sıfır'dan zorla alınmıştır. Amir Shakib saf karanlıktır, içi çürümüştür, acıyı bilir ama artık hissetmez. Ondan daha iyi kimse yoktur.

duyguları izole edin, bir ruhu yok edin, parmaklarınızın arasında parçalayın ve kendi yeniden inşa eder. Böylece Lena ve Amir'in hayatları kesişir. Amir onun ustası, o da öğrencisidir. Kadın direnmeye çalışır, Amir onu kırmak zorundadır. Ama Amir onun zihnine girmeyi başardığında, Lena Ayrıca karanlık şehvetle, yasak olana, dokunduğu her şeyi yok edene yaklaşma arzusuyla savaşmak zorunda kalmayı da beklemektedir. Lena bunun yanlış olduğunu biliyor ama ona doğru çekiliyor; Amir yapmaması gerektiğini biliyor ama yapmak istiyor.

Ona hayatta kalmayı öğretmek amaç, onu yanınızda tutmak ise tek arzu olacaktır.

Ağızdan ağıza yayılan sıra dışı bir yayıncılık vakası

Sektör Sıfır'a Hoş Geldiniz

"İçine giren, kazıyan, hareket ettiren, üzen bir kitap. Bir kitap ki Bir ya da iki gün sonra unutuluyor. Üzerinde tekrar tekrar düşüneceğiniz bir kitap sayısız gün boyunca defalarca. Beş yıldız benim için yeterli değil ama elimdeki tek şey bu. Unutulmaz."

"Sert, güçlü ve aynı zamanda romantik ve tutkulu. Sonuna kadar sizi koltuğunuzun tutuyor ve orada... şey... mama mia!"

ERKEK HER ŞEYİ İSTİYOR KADIN HER ŞEYİ İSTİYOR TAPINAKTA NOEL

HEPSİNİ İSTİYOR:

Krum Botev hayatta kendisinden başka hiçbir şeye sahip olmamıştır. O sadece kendisine öğretileni bilir. Sert, bencil, duyarsız ama onu yetiştiren ve ait olduğu gizli cemiyetin değerlerine göre eğiten babasına sadık. Hiç kimse onun zırhını kırmayı başaramadı. Kimse ona dışarıdan ya da içeriden dokunamaz. Krum'un unutamadığı geçmişin bir diliminin parçası olan bu kadın dışında kimse. Güzel ve zengin bir varis olan Ambra Livori, her zaman her şeye sahip olmuştur. Ancak kâbuslar ona hiç rahat vermemekte, daha on altı yaşındayken hayatını mahveden adamı göstermeye devam etmektedir. Onun anısı, zamanla tahammül edemediği sapkın bir duyguya dönüşmüştür. Amber tam da duygularını kontrol etmeyi öğrenmeye karar verdiğinde tuhaf bir çağrı alır. Kökenleri sorgulanacak ve geçmiş, kaçamayacağı korkunç bir şimdiki zamana dönüşecektir. Kendisi için savaşmak tek çözüm olacaktır. Amber ve Krum'u birbirine bağlayan nedir? Ama hepsinden önemlisi, bu kadar farklı iki ruh birbirlerine içten ve dıştan dokunmayı başarabilir mi? Gizli bir örgüt, dizginlenemez bir tutku, kaderinde çatışmak olan bir kadın ve bir erkek.

Benim serim:

PATRONU

M TUTKUM

BENİM

AŞKIM

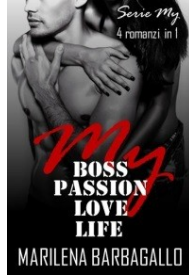
BENİM

HAYATIM

PATRONUM - Mary, Catania Hukuk Fakültesi'nde okuyan genç bir öğrencidir. İki yıldır, sızma görevlerinden biri sırasında kaybolan mafya karşıtı bir polis olan babasını aramaktadır. Mary, lüks partileri seven, coşkulu bir kız olan en iyi arkadaşı Jessica ile birlikte yaşamaktadır. Jessie'nin arkadaş çevresinden birinde Riccardo ile tanışır ve ikisi için de ilk görüşte aşktır, ancak Mary Ricky'nin gerçek kimliğinden habersizdir ve Jessie ona onun güçlü bir kaçak patronun oğlu ve şehirdeki en korkulan mafya ailelerinden birinin şu anki patronu olduğunu söylediğinde, bunu silmeye ve onu gördüğü anda hissettiği karşı konulmaz duyguları unutmaya çalışır. Mary, Ricky'nin en büyük günahını temsil ettiğini ve onunla birlikte olmanın ilkelerine karşı gelmek anlamına geleceğini bilmektedir, ancak fiziksel çekim kontrol edilemez olacak ve tutkunun tuzağına düşmek kaçınılmaz olacaktır. Ama gerçek Riccardo kimdir? Gerçekten görüldüğü gibi biri midir?

UCUZ KUTU SETİ
SERİMDEKİ DÖRT ROMANI DA İÇERİYOR:

SIRRIM

BENİM DİZİMİ KAPAT

Salvo mafya karşıtı bir polistir, günleri düzdür, hiçbir hedefi yoktur. Seksin onun için sadece fiziksel bir çıkış noktası olduğu yıllardan sonra, hiçbir şey inşa etmediğini fark eder. En büyük takıntısını unutamaz: kardeşiyle evlenen kadını. Tam da hayatını sarsma ihtiyacı hissettiği anda, en korkulan silah tüccarlarından biri olan Eric Leroy'u yakalamak için sızma teklifi alır. Ona ulaşmak için Salvo ve meslektaşı Loris'in önce ona ulaşması gerekecektir: Vücudunda kalbi lekeleyen bir karanlık iz bırakan Nemesis Lux. Nemesis, hayatının yarısını düşmanlarını hançeriyle vurarak, ruhunu yok etme, yeniden canlandırma ve çoğunlukla siyah olan yeni bir kılıkta sergileme tekniklerini öğrenerek geçirmiş bir suçludur. Hiçbir şey hissetmez, bedeni hiçbir arzuyu barındıramaz, onun dünyasında duygulara yer yoktur ve kavradığı tek şey intikam susuzluğudur. Salvo'nun amacı basit görünüyor: onu bulmalı ve almalı. Nemesis'e karşı yarım tedbirlere gerek yoktur ve Salvo acımasız olmak zorunda kalacaktır. Onu konuşmaya zorlamak ve kişisel işkencesine maruz bırakmak görevinin amacı olacaktır. Tutku, ruhlarındaki düğümleri çözmeyi başarabilecek mi? Sapkınlık, kan ve şiddet dolu bir dünyanın ardında on dört yıllık bir sır gizlidir. Arzunun rengi siyaha döner ve rasyonalite kaybolup yerini dürtülere bırakırsa, iki zıt ruh birbirine uyabilir ve birbirini sevebilir mi? SIRRIM, MY serisinin bir yan ürünüdür. Seri şu romanlardan oluşmaktadır: BENİM PATRONUM, BENİM TUTKUM, BENİM AŞKIM ve BENİM HAYATIM.

KALBİMİ KIR

Canlı, beceriksiz, geri zekâlı ve hepsinden önemlisi aşktan aciz. Victoria, hiç aşık olmamış ve iki gözün bir ruhu doldurma gücüne hiç inanmamış parlak bir etkinlik organizatörüdür, ta ki eğlence olsun diye partneri Gloria ve en iyi arkadaşı Mirko ile birlikte kendine meydan okumaya ve 'kalbini kırabilecek' bir erkek aramaya karar verene kadar. Viky'nin aşk konusunda oldukça tuhaf bir görüşü vardır; ona göre aşk acı çekmekle eşdeğerdir. Böylece oyun doğar: ruhuna dokunabilecek, onu yok edebilecek ve sonra tekrar bir araya getirebilecek bir 'kalp kırıcı' bulmak. Arayış onu doğru yöne götürüyor gibi görünmektedir, ancak buz gibi, despot ve kibirli Diego Rinaldi ile uğraşmak zorunda kaldığında planları altüst olur. Diego, bir sonraki koleksiyonunun defilesini düzenlemesini açıkça isteyen ünlü bir moda atölyesinin sahibidir. Her ikisi için de ilk görüşte nefrettir, ancak seksi tasarımcının gözlerindeki bir şey, bu çekime karşı savaştan başka bir şey yapmayacak olan alaycı Viky'yi çeker. Diego ondan bir şeyler isteyecek ve ona daha fazlasını vermeye de istekli olacaktır. Başarılı bir moda tasarımcısı neden onun gibi sıradan bir kızı seçsin ki? Diego'nun soğukluğunun ardında, o sorunlu bakışının ötesinde ne yatmaktadır? Victoria 'kalp kıran'ını bulacak mı?

LANETLİLER

(Üç roman bir arada)

Obsidyen'in Çağrısı Son

Işığa geri dönün

Obsidyen'in Çağrısı - Cristian Costa, doğaüstü güçleri durdurmak amacıyla gizlilik içinde hareket eden bir tarikat olan Roma Koruyucuları Tarikatı'na mensup genç bir koruyucudur. Yeni bir görev onu Sicilya'ya, lanetlilerin hapsedildiği tesise götürecek ve burada gönüllü olarak hapsedilmesinin nedenlerini gizleyen, korkunç bir üne sahip gizemli vampir Eva ile tanışacaktır. Büyüleyici lanetlenmiş yaratık, bir flashback ve diğeri arasında, geçmişinin izini sürecektir, işkence gören anıların girdabına geri dönecek ve gerçekte ölümlü yaşamdan pişmanlık duyan ve onu insanlığa bağlı tutan tek düşünce olan kayıp aşkı Zac için korkunç bir şekilde acı çeken tatlı bir kız olduğunu ortaya çıkaracaktır. Cristian, Eva'nın güvenini kazanmayı ve yalnızlığının ardında yatan şeyi keşfetmeyi başaracak ve algılanan ve bilinmeyen güçlü bir bağ tarafından yönlendirilerek, efsaneyi aramaya gitmek için onu serbest bırakması için Tarikat'ı ikna edecektir: ilk vampir. Eva sadece karanlığın çocuğu olmadığını, daha fazlasını, hiç beklemediği bir şey olduğunu keşfedecektir.

©Telif Hakkı 2020 Marilena Barbagallo

VENÜS: Kara Hanedan Serisi #2

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.